

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

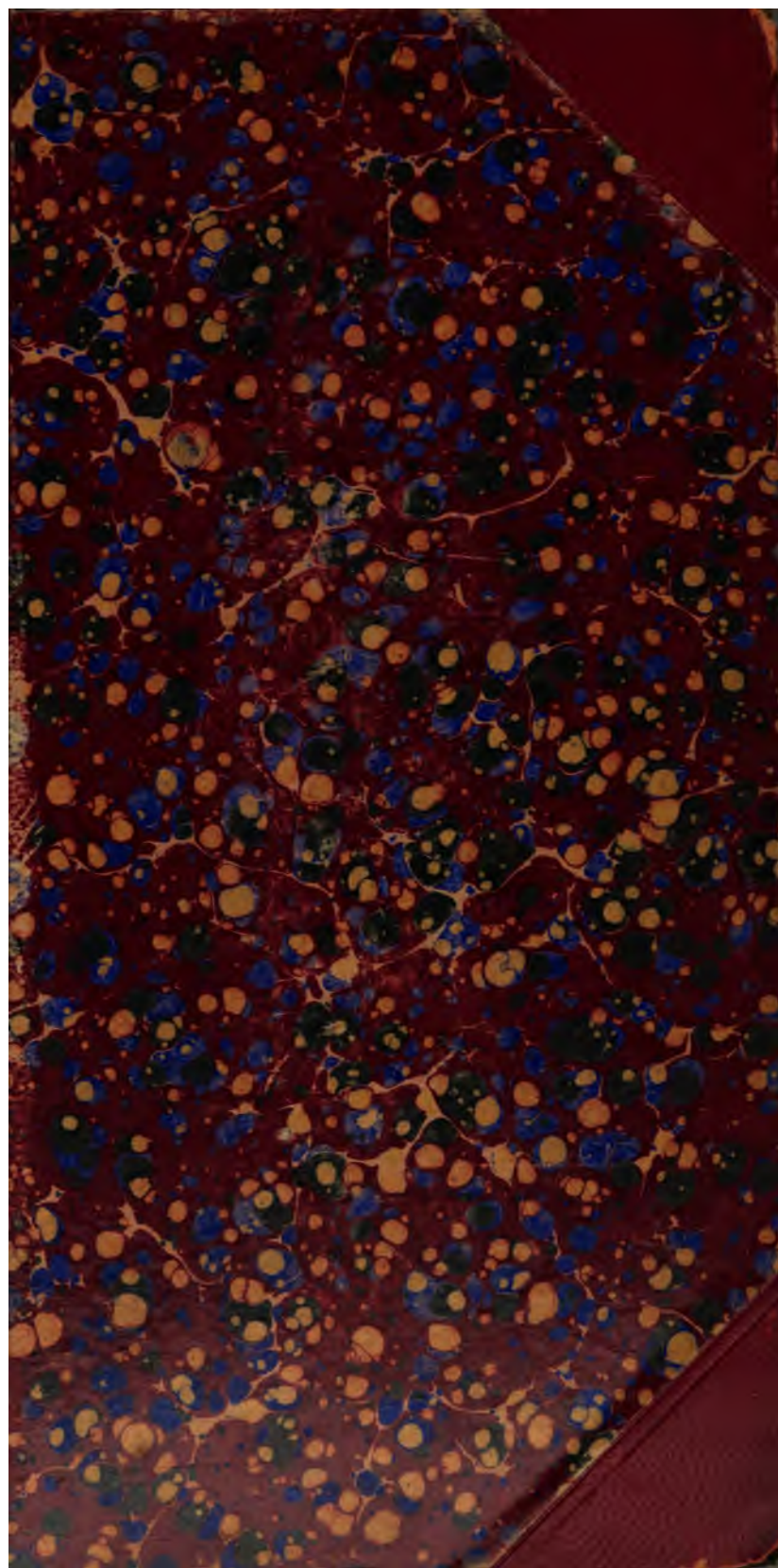
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Ga 9.197

B

v.1 1893

Harvard College
Library

FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH

Class of 1878

Eliot Professor of Greek Literature

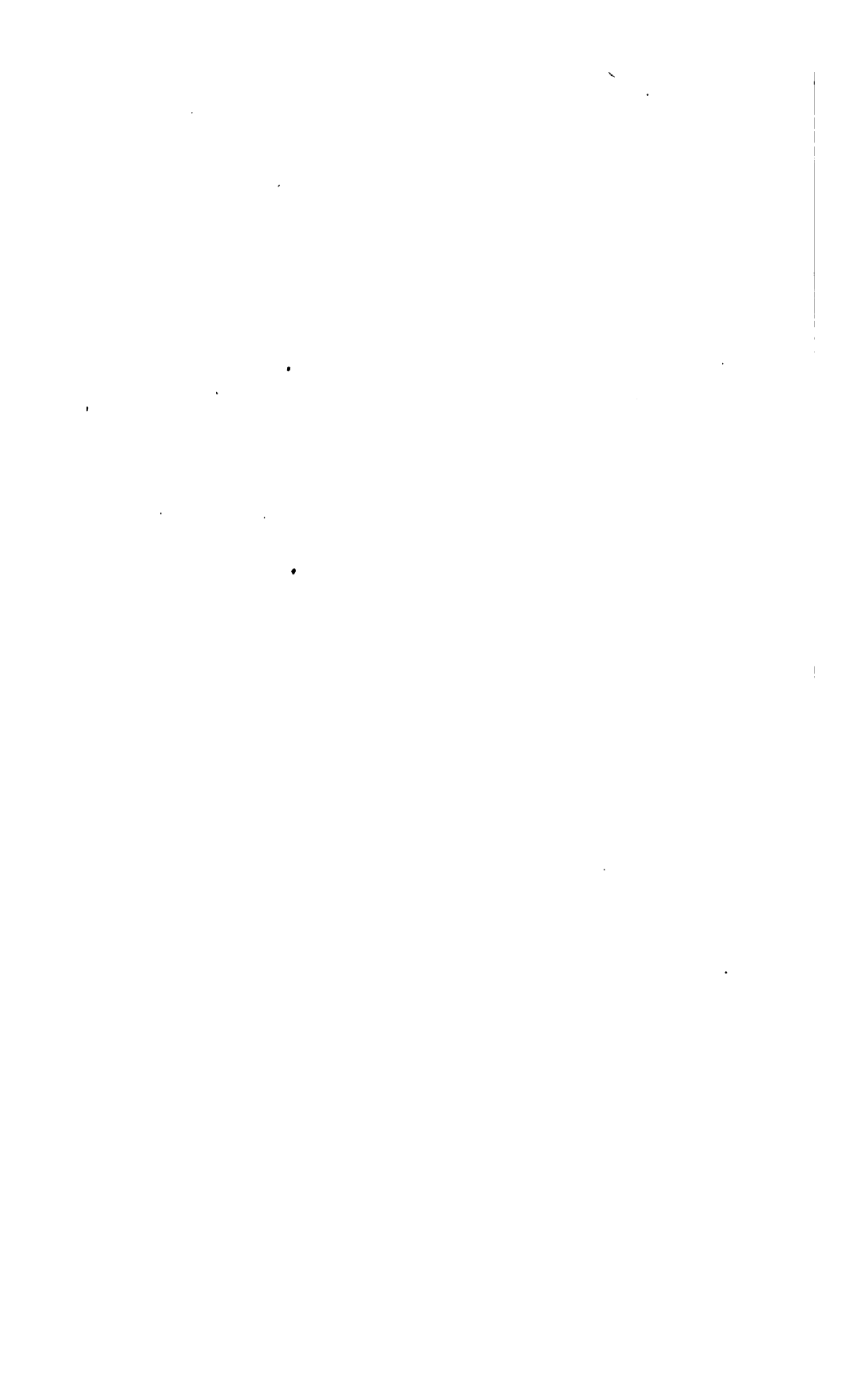
GIVEN IN HIS MEMORY

BY HIS FAMILY

1937

°
AESCHYLI FABULAE

**CUM LECTIONIBUS ET SCHOLIIS
CODICIS MEDICEI ET IN AGAMEMNONEM
CODICIS FLORENTINI**

AB

HIERONYMO VITELLI

DENUO COLLATIS

EDIDIT

N. WECKLEIN.

**VOLUMINIS I AUCTARIUM:
FRAGMENTA.**

**BEROLINI
ARUD S. CALVARY EIUSQUE SOCIUM.**

MDCCCLXXXIII.

Ga 9.197
B

HARVARD COLLEGE LIBRARY
FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH
APR. 15, 1941

AESCHYLI FABULARUM FRAGMENTA.

2193
1

Index fabularum Aeschyli.

Quae nomina stellulis signata sunt, non sunt in catalogo
cod. Medicei (supra p. 471).

1. Ἀγαμέμνων	30. Κάβιροι	59. Προμηθεὺς λυόμενος
2. Ἀθάμας	31. Καλλιστώ	60. Προμηθεὺς[πυρκαεὺς]*
3. Αἰγύπτιοι	32. Κᾶρες	61. Προμηθεὺς πυρφόρος
4. Αἰτναῖαι	33. Κερκυών	62. Προπομποί
5. Ἀμυμώνη	34. Κήρυκες	63. Πρωτεύς
6. Ἀργεῖαι	35. Κίρκη	64. Σαλαμίνiai
7. Ἀργώ	36. Κρησσαι	65. [Σεμέλη ἤ] Ὑδροφόροι
8. Ἀταλάντη	37. Λαίος	66. Σίσυφος [δραπέτης]
9. Βάχαι	38. Λέων	67. Σίσυφος πετροκυλιστής*
10. Βασσάραι	39. Λήμνιοι	68. Σφίγξ
11. Γλαῦκος πόντιος	40. Λυκοῦργος	69. Τήλεφος
12. Γλαῦκος [ποτνιεύς]*	41. Μέμνων	70. Τοξότιδες
13. Δαναῖδες	42. Μυρμιδόνες	71. Ὑψιπύλη
14. Δικτυουλοί	43. Μυσοί	72. Φιλοκτήτης
15. [Διονύσου] Τροφοί	44. Νεανίσχοι	73. Φινεύς*
16. Ἐλευσίνιοι	45. Νεμέα	74. Φορκίδες
17. Εὔπιοι	46. Νηρεῖδες	75. Φρύγες
18. Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας	47. Νιόβη	76. Φρύγιοι (Φρύγαι?)
19. Εὐμενίδες	48. Ξάντριαι	77. Χοιφόροι
20. Ἡδωνοί	49. Οἰδίπους	78. Ψυχαγωγοί
21. Ἡλιάδες	50. Ὅπλων κρίσις	79. Ψυχοσασία
22. Ἡρακλεῖδαι	51. Ὀστολόγοι	80. Ὠρεΐθνια*
23. Θαλαμοποιοί*	52. Παλαμήδης*	
24. Θεωροί	53. Πενθεύς	
25. Θρησκῆσαι	54. Περραιβίδες	
26. Ἱέρειαι*	55. Πέρσαι	
27. Ἰκέτιδες	56. Πηνελόπη	
28. Ἰζίων	57. Πολυδέκτης	
29. Ἰφιγένεια	58. Προμηθεὺς δεσμώτης	

Ex his fabulis satyricae fuerunt octo: *Κερκυών, Κήρυ-
xes, Κίρκη, Λέων, Λυκοῦργος, Προμηθεὺς [πυρκαεὺς], Πρωτεύς,
Σφίγξ*, satyricae fuisse videntur septem: *Ἀμυμώνη, Γλαῦκος
πόντιος, Κάβιροι, Καλλιστώ, Ξάντριοι, Σίσυφος δραπέτης, Φορ-
κίδες*.

Argumento conexae fuerunt hae tetralogiae:

1. *Δαίος, Οἰδίπους, Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, Σφίγξ.*
2. *Ἡδωνοί, Βασσάροι, Νεανίσκοι, Λυκοῦργος.*
3. *Ἀγαμέμνων, Χοηφόροι, Εὐμενίδες, Πρωτεύς.*

Conexas fuisse cum aliqua probabilitate suspicantur viri docti
has tetralogias vel trilogias:

4. *Προμηθεὺς δεσμώτης, Προμηθεὺς λυόμενος, Προμηθεὺς
πυρφόρος.*
5. *Ἰκέτιδες, Θαλαμοποιοί, Δαναίδες, Ἀμυμώνη.*
6. *Μυρμιδόνες, Νηρείδες, Φρύγες.*
7. *Ὅπλων κρίσις, Θοῖσσαι, Σαλαμίνιοι.*
8. *Ἀργεῖαι, Ἐλευσίνιοι, Ἐπίγονοι.*
9. *Ἰδρυφόροι, Βάχαι, Πενθεύς, Ξάντριοι.*
10. *Λήμνιοι, Ὑψιπύλη, Νεμέα, Κάβιροι.*
11. *Ψυχαγωγοί, Πηνελόπη, Ὀστολόγοι.*
12. *Δικτυουλκοί, Πολυδέκτης, —, Φορκίδες.*
13. *Μέμνων, Ψυχοστασία, —*
14. *Περραιβίδες, Ἰξίων, —*

Una doctae sunt hae fabulae:

15. *Φινεύς, Πέρσαι, Γλαῦκος [ποτνιεύς], Προμηθεὺς [πυρ-
καεὺς].*

Itaque biographus Aeschyli (supra p. 469) haec dedisse videtur:

ἐβίω δὲ ἔτη ξθ', ἐν οἷς ἐποίησεν δράματα ο' καὶ ἐπὶ
τούτοις σατυρικά ἀμφὶ τὰ ἱε'.

ΑΘΑΜΑΣ.

De furore Inus, quem fr. 1 significat, cfr. Apoll o 14, 3, ubi et alia et haec sunt: Ἀθάμας μὲν τὸν πρεσβύτερον παῖδα Λέαρχον ὥς ἔλαφον θηρεύσας ἀπέχτεινεν, Ἰνῶ δὲ τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον λέβητα ῥίψασα, εἰτα βαστάσασα μετὰ νεκροῦ τοῦ παιδὸς ἤλατο κατὰ βυθῶν. De argumento vide Welcker Die Aeschyl. Trilogie Prom. p. 336sq. et Nachtrag zu der Trilogie p. 124sq., qui ea quae Apollodorus l. l. habet, argumentum fuisse suspicatur trilogiae ex fabulis Δικτυοῦργοι, Ἀθάμας, Θεωροὶ ἢ Ἰσθμιασταί contextae. At Hermannus opusc. VIII p. 175sq. demonstravit, non Δικτυοῦργους, sed Δικτυουλκούς nomen fabulae Aeschyleae fuisse ac non venatores, sed piscatores intellegendos esse (vide infra ad Δικτυουλκούς). Cfr. G W Nitzsch die Sagenpoesie der Griechen p. 660. Droysen Βάχας, Ἀθάμαντα, Θεωρούς coniungit. — Quod fragmentum Hesych. habet βρυαζούσης λεαίνης· ἐν Ἀθάμαντι. ἀκμαζούσης ἢ ἐγκύμονος, incertum utrum ad Aeschyli an ad Sophoclis Athamantem referendum sit. Sophocli tribuendum, si recte M Schmidt ἐν Ἀθάμαντι α' ἢ βρυαζούσης coniecit. Nec vero leaenae mentio, de qua vide Ovid. Met. IV 514, cum fr. 1 concinere videtur. Ceterum trimetro hic ordo verborum convenit: ο - λεαίνης - βρυαζούσης. — Fr. 426 Athamanti tribuit Welcker.

1

τὸν μὲν τρίπους ἐδέξατ' οἰκεῖος λέβης
αἰεὶ φυλάσσω τὴν ὑπὲρ πυρὸς στάσιν

2

χαλκίοισιν ἐξαυστήρες χειρούμενοι

3

ἀήτους

4

ἄπαρτί

1. Athen. II p. 37 F ἦν γὰρ τὸ ἀρχαῖον δύο γένη τριπόδων, οὓς καλεῖσθαι λέβητας συνέβαινεν ἀμφοτέρους, ἐμπυριβήτης ὁ καὶ λοετροχόος· Αἰσχύλος τὸν . . στάσιν. ὁ δ' ἕτερος κρατὴρ καλούμενος, VII p. 316 A τὴν δὲ αἰτιατικὴν πουλύπου φασίν, ὡς Ἀλκίουν καὶ Οἰδίπου. καὶ τρίπου δὲ λέβητα Αἰσχύλον εἰρηκέναι ἐν Ἀθάμαντι ἀπὸ ἀπλοῦ τοῦ πούς ὡς νοῦς. Versus habet etiam Eustath. II. p. 740, 10, cfr. Od. p. 1541, 29 καὶ τὸν τρίπου λέβητα παρ' Αἰσχύλῳ. Hesych. λέβης. χάλκειος ποδονεπτήρ, τρίπους.

2. Etym. M. p. 346, 56 ἐξαυστήρ. σημαίνει σκευὸς τι, παρὰ τὸ αὔω αὔσω, αὔστήρ καὶ ἐξαυστήρ, Αἰσχύλος. Addit Etym. Flor. ed. Miller Mél. de litt. gr. p. 116 Ἀθάμαντι χαλκίοισιν ἐξαυστήρες χειρούμενοι. Cfr. Hesych. ἐξαυστήρ· κρεάγρα.

3. Hesych. ἀήτους· μεγάλας. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι (ἀθάμαντας cod., unde Ἀθάμαντι σ i. e. σατυρικῶ elicit Schow).

4 Hesych. ἀπαρτί· ἀπηρτισμένως (cod. ἀπαρτιᾶ ἀπαρτισμένος), ἀκριβῶς. Αἰσχύλος Ἀθάμαντι. Cfr. Anecd. Bekk. p. 210, 23 ἀπαρτί· ἀπηρτισμένως.

---

1 v. 1 τρίπου ἐδέξατ' οἶκον C. ὠτώεις λέβης H Stadtmüller, fort. ἐφλεξε χάλκειος λέβης.

2 ἐξαυστήρσιν ἐξαιρούμενοι Dindorf conlato Laconico ἐξαιρέταρ, de quo vide Valcken. Animadv. ad Ammon. p. 33, fort. ἐξαυστήρσιν ἐγχειρούμενοι. De forma ἐξαυστήρ cfr. C. J. Att. II 818, 27.

[ΑΙΑΣ ΔΟΚΡΟΣ.]

Aeschylus Aiantem Locrum non scripsit. Nam in Prov. Milleri Mél. de litt. gr. p. 370 (Paroem. 6, 14), ubi haec sunt: ὅτι σοι ὁ Ἀπόλλων κεκιδάριεν; αὖ τὸ κεκιδάριεν οἶον ἐμαντεύσατο· ὥς φησιν Αἰσχύλος ἐν Αἴαντι Δοκρῶ per errorem Aeschyli nomen pro Sophocle positum esse monuit Dindorf. Inania sunt quae Welcker Tril. p. 440sq. commentus est (de fabula Ἰλιάδες vide ad fr. 70).

ΑΙΓΥΠΤΙΟΙ.

De hac fabula et de Danaidum trilogia vide GHermann opusc. II p. 310, 314, 319sq., VIII p. 180sq. vel ed. Aesch. vol. I p. 329sq., Welcker Tril. p. 390sq., Trag. p. 48, kl. Schriften IV p. 100sq., 128sq., Tittler de Danaidum fabula in Zeitschrift f. d. Alterth. 1838 p. 951sq., Droysen ib. 1841 p. 226, Gruppe Ariadne p. 72sq., FWSchneidewin Philol. 1848 p. 369sq., Nitzsch Sagenpoesie p. 563, JMReinkens de Aesch. Dan. 1886. AWSchlegel Dram. Vorl. I p. 150 trilogiam ex Aegyptiis, Supplicibus, Danaidibus componebat, Hermann Supplicibus primum trilogiae locum vindicavit et secundo loco θαλαμοποιούς fabulam ab Αἰγυπτίοις fortasse non diversam (cfr. Hyg. f. 168) collocavit, Welcker statuit trilogiam hanc: Ἰκέτιδες, Αἰγύπτιοι, Δαναῖδες, idem vult Droysen qui tetralogiam componit ex fabulis Ἰκέτιδες, Αἰγύπτιοι, Δαναῖδες, Ἀμυμώνη. Dindorfio probatur haec tetralogia: Ἰκέτιδες, Αἰγύπτιοι, Δαναῖδες, θαλαμοποιοί, Hartungio haec: Ἰκέτιδες, Αἰγύπτιοι, θαλαμοποιοί, Ἀμυμώνη cl. schol. Eur. Or. 872. Satyricam fabulam plerique huic tetralogiae Ἀμυμώνην tribuunt. Cfr. Boettiger Amalthea p. 280. Praeterea vide JHTSchmidt de Aesch. Supplicibus 1839, ASchöll Beitr. z. Kennt. d. trag. Poes. d. Griechen p. 22, CFNägelsbach de religionibus Orestiam continentibus. 1843 p. 35, CKruse in ed. Aesch. Suppl. 1861 p. 8sq., Oberdick in ed. Aesch. Suppl. 1869 p. 5sq. Birt N. Rhein. Mus. 1877 p. 417sq. ex Strab. V

p. 221 (vide infra ad fr. 46) efficere sibi videtur, *Δαναΐδες* nomen fuisse trilogiae cuius fabulae *Ἰκέτιδες*, *Θαλαμοποιοί*, *Αἰγύπτιοι* essent. — Ad Aegyptios rettulit fr. 333 Larcher, (301 Hartung). Vide etiam ad fr. 388.

5

Ζαγρεύς

AITNAIAI.

In catalogo *Αἰτναῖαι γνήσιοι* et *Αἰτναῖαι νόθοι*. De Aeschyli Aetnaeis vide Welcker Tril. p. 566, Gr. Trag. p. 57 sq., Zeitschr. f. d. Alterth. 1838 p. 235 sqq., Hermann. opusc. VII p. 315 sqq. et 332 sqq. et infra ad Alcmenam. Genuinum nomen *Αἴτνα* fuisse videtur Schneidewino (Rhein. Mus. III. 1845 p. 70 sqq.) propter Macrobian locum ad fr. 6 afferendum. Ad matrem Palicorum (v. fr. 7) fabulam spectasse coniecit Hartung. Vide ad fr. 6. In vita Aeschyli (v. supra p. 468) haec sunt: *ἐλθὼν τοίνυν εἰς Σικελίαν Ἰέρωνος τότε τὴν Αἴτην κτίζοντος ἐπεδείξατο τὰς Αἰτναίας οἰωνίζόμενος ἐντεῦθεν βίον ἀγαθὸν τοῖς συνοικίζουσι τὴν πόλιν*. Christ »der Aetna

5 Cramer. Anecd. Oxon. II p. 443, 8 sive Etym. Gud. p. 227, 37 *Ζαγρεὺς ὁ μεγάλως ἀγρεύων ὡς ἐπὶ τῷ Ἰῆ Ζαγρεῦ τε θεῶν πανυπέρτατε πάντων ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γράφας ἔφη. τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἰδίου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ. ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὕτως (ὅν τε cod. Paris.) αὐτὸν διὰ (verba οὕτως αὐτὸν διὰ om. cod. Oxon.) τὸν Πλούτωνα καλεῖ, τὸν ἀγροῖον τὸν πολυξενώτατον διὰ τῶν κεκμηκότων. Quae extrema verba cum ex Suppl. v. 162—164 repetita sint, Welcker Tril. p. 557 coniecit: ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὕτως αὐτὸν τὸν Δία τὸν Πλούτωνα καλεῖ τὸν. Δία τῶν κεκμηκότων, Hermann sic: ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὕτως αὐτὸν τὸν Πλούτωνα καλεῖ, ἐν δὲ Ἰκέτισι τὸν Δία τὸν γαῖον τὸν πολυξενώτατον Ζῆνα τῶν κεκμηκότων. Malim ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὕτως αὐτὸν τὸν Πλούτωνα καλεῖ, ὃν ἐν Ἰκέτισι τὸν γαῖον τὸν πολυξενώτατον Δία τῶν κεκμηκότων.*

in der griech. Poesie« Sitzungs- b. d. bayer. Akad. 1888 p. 349sq. non Ol. 71, 6 sive anno 475 a. Chr. n., sed inter annum 472 et 468 hanc fabulam doctam esse putat. Cf. Hermann opusc. II p. 150: »ut non satis accurate dictum sit a vitae scriptore, occupatum eo tempore in constituenda ea civitate fuisse Hieronem, tamen etiam nuper constitutae gratulatum esse Aeschylum, nihil est quod credere prohibeat«. Ad Aetnaeas pertinere videtur fr. 283, (huic fabulae tribuit etiam fr. 170 Gataker).

6

⟨A⟩ τί δῆτ' ἐπ' αὐτοῖς ὄνομα θήσονται βροτοί;

⟨B⟩ σεμνῶς Παλικὸς Ζεὺς ἐφίεται καλεῖν.

⟨A⟩ ἦ καὶ Παλικῶν εὐλόγως μενεῖ φάτις;

⟨B⟩ πάλιν γὰρ ἤξουσ' ἐκ σκότου τόδ' εἰς φάος.

6 Macrob. Sat. V 19, 17 di Palici in Sicilia coluntur, quos primus omnium Aeschylus tragicus, vir ulique Siculus, in litteras dedit. Interpretationem quoque nominis eorum, quam Graeci ἐτυμολογίαν vocant, expressit versibus suis. Sed priusquam versus Aeschyli ponam, paucis explananda est historia Palicorum. In Sicilia Symaethus fluvius est. Iuxta hunc nymphea Thalia (v. fr. 7) compressu Iovis gravida metu Iunonis optavit ut sibi terra dehisceret. Factum est. Sed ubi venit tempus maturitatis infantum quos alvo illa gestaverat, reclusa terra est et duo infantes de alvo Thaliae progressi emergerunt appellatique sunt Palici ἀπὸ τοῦ πάλιν ἰκέσθαι, quoniam prius in terram mersi de-nuo inde reversi sunt. Ibid. 24 Aeschyli tragoedia est quae inscribitur Aetna. In hac cum de Palicis loqueretur, sic ait τί . . σεμνούς . . ηκουσεστούς . . φάος. Quae hic Macrobius de Palicis eorumque matre refert, haec eum ex Aeschyli fabula sumpsisse, et ex ipso loco et ex fr. proximo cognoscitur.

6 Alterna haec esse monuit Stanley. V. 2 σεμνῶς Herwerden: σεμνούς P. Cfr. Soph. O. C. 41. V. 3 μενεῖ Schneidewin: vulgo μένει. V. 4 ἤξουσ' Burges: ἔξουσ' P, ἔξουσ' vulgo. — σκότου Hermann: CTOVC P, σκότους vulgo.

7

Steph. Byz. *Παλική*, πόλις *Σικελίας* . . πλησίον δὲ αὐτῆς ἱερὸν *Παλικῶν*, οἳ εἰσι δαίμονές τινες, οὓς *Αἰσχύλος* ἐν *Αἴτναις* γενεαλογεῖ *Διὸς καὶ Θαλείας* (*Αἰθαλείας* vel *Αἰθαλίας* Welcker Zeitschr. f. d. Altertw. 1838 p. 241) τῆς *Ἠφαιστοῦ*, *Σιληνὸς* δὲ ἐν δευτέρῳ *Αἴτνης* τῆς *Ἐκκεανοῦ καὶ Ἠφαιστοῦ* κληθῆναι δὲ αὐτοὺς *Παλικοὺς* διὰ τὸ ἀποθανόντας πάλιν εἰς ἀνθρώπους ἰκέσθαι.

8

πολυηλάκατα

9

αἰμοί

10

κρείσσονες

11

Joannes Lydus de mens. p. 274 ed. Hase: καὶ βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν (scil. τὸν *Κρόνον*) ἡ ἱστορία παραδίδωσιν = κατὰ τε τὴν *Λιβύην* καὶ *Σικελίαν* <οἰκίσαι τε τοὺς τόπους καὶ <πόλιν> κτίσαι, ὡς ὁ *Χάραξ* φησί, τ(ὴν τότε μὲν λεγ)ομένην *Κρονίαν*, νῦν δὲ *Ἱερὰν* πόλιν ὡς <Ἰ>σίδρον<ος> περὶ *Ἑλλήνικῶν* θεῶν καὶ *Πολέμων* καὶ *Αἰσχύλος* ἐν τῇ *Αἴτνῃ* (ετνη cod.) π<αραδιδύασιν>. Supplevit haec Hase. De re cfr. Diod. III 61.

8 Schol. Hom. II 183 τὸν κάλαμον γὰρ τῶν βελῶν τινες ἡλακάτην φασί, καὶ *Αἰσχύλος* ἐν *Αἴτναις* τοὺς ποταμοὺς πολυηλακάτους φησί, Hesych. ἡλακάτη· δύναξ. ὁμοίως καὶ πολυηλάκατα τὰ τῶν ποταμῶν χεῖλη, unde MSchmidt effecit πολυηλάκατα Aeschylum τὰ τῶν ποταμῶν χεῖλη dixisse.

9 Hesych. αἰμοί· δρυμοί. *Αἰσχύλος* *Αἰτναίαις* (αἰτναίαις cod.). Cfr. Anecd. Bekk. p. 360, 30, Eustath. Od. p. 1851, 27, Zon. Lex. p. 69.

10 Hesych. κρείττονες (κρείττονες O Crusius) τοὺς ἥρωας οὕτω λέγουσιν. ἐκκοῦσιν δὲ κακωτικοί (κακότυχοί cod., emendate Phot. Lex. p. 177, 8) τινες εἶναι· διὰ τοῦτο καὶ οἱ παριόντες τὰ ἥρῳα σιγὴν ἔχουσι, μὴ τι βλαβῶσι. καὶ οἱ θεοὶ δὲ (l. καὶ τοὺς θεοὺς δὲ) *Αἰσχύλος* *Αἰτναίαις* (αἰτναίαις cod.).

[*ΑΔΚΜΗΝΗ*].

De hac fabula vide ad fr. 12. Fabulam huius nominis Aeschylo abiudicat Stanley, Alcmenam et Heraclidas eandem fuisse suspicatur Pauw (cfr. Welcker Tril. p. 564), Alcmenam, Heraclidas, Aetnaeas trilogiam effecisse cum Welckero E A J Ahrens et Droysen arbitrantur.

12

ἀποστάς

ΑΜΥΜΩΝΗ.

Vide supra ad Aegyptios. De argumento cfr. Apollod. II 1, 4, 7, Hygin. f. 169, Böttiger Amalth. vol. II p. 280sq. et 283sq. Huius fabulae satyricae fortasse fuit fr. 12.

13

σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μύρσιμον, γαμεῖν δ' ἔμοί.

Haec verba alii Neptuno, alii satyro tribuunt.

14

κᾶγωγε τὰς σὰς βακχάρεις τε καὶ μύρα

»Ita, ni fallor, Satyrus pruriens, cum puella dixisset, se odisse tam feros horridosque amatores« Bothe.

12 Hesych. *ἀποστάς· φυγών. Αἰσχύλος Ἰσθμιασταῖς καὶ Ἀλκμήνῃ (καὶ Ἀλκμάν Stanley, καὶ Ἀμυμώνῃ Toup, καὶ Εὐριπίδῃς Ἀλκμήνῃ Alberti et MSchmidt, dubito ex Soph. El. 776 καὶ Σοφοκλῆς Ἠλέκτρῳ conicere).*

13 Ammonius in v. γῆμαι p. 37 *Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμώνῃ »σοὶ . . γαμεῖν δὲ μή«, Herodian. περὶ ἀκυρολογίας in Boisson. Anecd III p. 263 Αἰσχύλος ἐν ἀσυμβάνῃ »σοὶ μὲν γαμεῖσθαι μύρσιμον, ἐμοὶ δὲ γαμεῖν«. Cf. Etym. Gud. p. 125, 7, ubi γαμεῖν δύμος, Anecd. Bachm. vol. II p. 375, 8, ubi γαμεῖν δ' ἔμοί legitur.*

14 Athen. XV p. 690 C *καὶ μήποτε οὐκ ἔστι μύρον ἢ βάκχαρις. Αἰσχύλος γὰρ ἐν Ἀμυμώνῃ (ἀμυμόνῃ Α) ἀντιδιαστέλλων φησί »κᾶγωγε τὰς σὰς βακχάρεις (βακχάρει Α) . . μύρα«.*

15

θρώσκων κνώδαλα

Hoc Neptunus satyro dicere videtur.

APFELIAL.

In catalogo et Etym. M. p. 341, 6 titulus est Ἀργεῖοι, MSchmidtio (Philol. XVI p. 161) Ἀργεία fuisse videtur (vide ad fr. 18). Boeckh gr. trag. princ. Argivos drama satyricum fuisse putat nec dubitat quin argumentum idem fuerit quod in Sophoclis Ἀχαιῶν συλλόγῳ, fr. 180 huc referens. Cfr. Hermann opusc. VII p. 207. Welcker Tril. p. 372sq. Eleusinnios Argivos Epigonos, Trag. p. 29 Epigonos Argivos Phoenissas (cfr. ad fr. 259) in trilogiam redigebat, Droysen Ἀργείους, Ἐλευσινίους, Ἐπιγόνους iungebat. Schneidewin Philol. III p. 365 Ἀργείους et Οἰδίποδα eandem fabulam fuisse arbitratur. Ἀργεῖοις medium, Ἐλευσινίοις extremum trilogiae locum vindicat Wilamowitz Herm. vol. XXVI p. 227. Videntur Ἀργεῖαι supplices matres ducum ad Thebas caesorum fuisse et fortasse fabulae Ἀργεῖαι Ἐλευσινίοι Ἐπίγονοι continuum argumentum habuerunt. Cfr. etiam J Schmidt Zeitschr. f. d. Altertw. 1856 p. 402sq. (Huc refert fr. 179 Valesius, 282 Hartung).

16

καὶ παλτὰ καγχυλῆτά καὶ χλῆδον βαλῶν

17

*Καπανεὺς μοι κυταλείπεται
λοιπῶς ἀξέραντος ἄρθρων
ἐνηλυσίων ἀπέλιπεν*

15 Hesych. θρώσκων κνώδαλα· ἐκθορίζων καὶ σπερματίζων. γεννῶν. Αἰσχύλος Ἄμυμώνη.

16 Harpocr. v. χλῆδος: Αἰσχύλος Ἀργεῖαις (sic A et B, Ἀργεῖαις C) καὶ . . βαλῶν.

17 Etym. M. p. 341, 5 ἐνηλύσια· εὐκύνητα, καὶ ἔλυσιν τῇν

16 (χλῆδον βαλῶν aut) χλῆδον βελῶν MSchmidt.

17 V. 2 ἄρθρων pro ἀρόρων (vulgo ἀρούρων) MSchmidt. V. 3 ἐνηλυσίων pro ἐπηλυσίων Stanley. Locus desperatus.

18

ἀπόσκημμα

19

ἐμμέλεια

A P Γ Ω.

Catalogus habet Ἀργὼ ἡ κωπαστής (Ἀργὼ ἡ κωπευστής Ald.). Ἀργὼ ἡ κωπευσταί Welcker Tril. p. 312 titulum fuisse putat, *Κωμασταί* Hartung, *Κωπασταί* Hippenstiel de Graec. trag. principum fabularum nominibus p. 11. Malim *Κῶπηλάται*. Satyrica fabula fuisse videtur Dindorfio. Parum probabilia coniecit Welcker Tril. p. 311 sqq., Nachtrag p. 100 sqq. Vide infra ad Cabiros. *Καβίρους* et hanc fabulam non diversam fuisse putat Hartung, qui fr. 19 et 393 huc refert. Fr. 303 huic fabulae adscribit Wagner.

20

ποῦ δ' ἔστιν Ἀργυῶς ἱερὸν αὐδᾶεν ξύλον;

ἔλευσιν. *Αἰσχύλος* ἐν Ἀργείοις »*Καπανεύς* . . . ἀρόρων ἐπηλυσίων ἀπέλιπεν«. οἱ δὲ τὰ κατασκηφθέντα. οὕτως εἰς τὸ ῥητορικόν. εἰς δὲ τοὺς ἐτυμολόγους εὔρον· ἐνηλύσια λέγεται εἰς ἃ κεραυνὸς εἰσβέβληκεν, ἃ καὶ ἀνατίθεται Διὶ καταβάτη καὶ λέγεται ἄδυστα καὶ ἄβαστα. Cfr. Hesych. ἐνηλύσιος et ἐνηλύσια.

18 Hesych. ἀπόσκημμα· ἀπέρεισμα. *Αἰσχύλος* Ἀργίας (Mursus Ἀργεία, Meursius Ἀργείοις).

19 Hesych. ἐμμέλεια· εἰδος ὀρχήσεως — τραγικὴ δὲ ἡ ὀρχησις. Ἀργυρίοις (Meursius Ἀργείοις, Hartung Ἀργοῖ) δὲ *Αἰσχύλος* ἀντὶ τοῦ σατυρικῆς, ἣ ἔστι σίκινις. Bothe ἀκύρως δὲ *Αἰσχύλος* ἀντὶ τῆς σατυρικῆς, ἣ ἔστι σίκινις.

20 Philo Jud. περὶ τοῦ πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον vol. II p. 468 Mang. οὐδ' ἡ Ἀργὼ ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἐπέτρεπεν ἐπιβαίνειν οἰκέταις μεμοιραμένη καὶ ψυχῆς καὶ λογισμοῦ, φύσις οὐσα φιλελεύθερος· ἦθεν καὶ *Αἰσχύλος* ἐπ' αὐτῆς εἶπε »ποῦ . . αὐδασον ξύλον«, quod huic fabulae vindicavit Welcker Tril. p. 313.

20 αὐδᾶεν pro αὐδασον Hartung, αὐδᾶεν Cobet. Cfr. Apoll. Rh. IV 581 αὐδᾶεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ.

21

Schol. Apoll. Rh. I 105 *Φερεκύδης δὲ Ποτνιέα ἱστορεῖ τὸν Τῖφυν* (Argus gubernatorem), *ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐν τῇ Ἀργοῖ τὸν Τῖφυν ἱκνέει* (*μαρτυρὸν καλεῖ* L, *μαρτυρεῖ Ἴφριν καλεῖσθαι* M Schmidt Zeitschr. f. Altertw. 1856 p. 363).

ATAANTH.

Nomen habet catalogus. EAJ Ahrens, Bothe, Droysen huc referunt fr. 359 ut verba Meleagri. Wagner suspicatur, hanc fabulam ea continuisse quae narrat Apollod. III 9, 2 ac satyricam fuisse. Hanc et *Ἰερείας* fabulam eandem fuisse putat Hartung.

BAKXAI.

Valckenaer (Diatr. p. 16) Bacchas et Penthea, Wagner Bacchas et Xantrias eandem fabulam fuisse putat, Welcker Tril. p. 327sq., Nachtrag p. 122sq. Pentheum nomen existimat trilogiae ex fabulis *Σεμέλη*, *Βάχαι*, *Ξάντριαι* compositae, Droysen *Τοξότηδας*, *Σεμέλην* ἢ *Ἵδροφόρους*, *Πενθέα* ἢ *Ξαντρίας* in trilogiam redigit, Hippenstiel l. I. p. 47 Bacchas nomen trilogiae habet fabulas *Ἵδροφόροι*, *Πενθεύς*, *Ξάντριαι* complexae. His opinionibus officit quod quattuor nomina *Βάχαι*, *Σεμέλη* ἢ *Ἵδροφόροι*, *Πενθεύς*, *Ξάντριαι* in catalogo afferuntur. Non minus incertum quod Elmsley (ad Eur. Bacch. arg.) suspicatur Bacchas et Bassaridas eandem fabulam fuisse, quam in rem Hartung in catalogo *Βάχαι* <ῥ> *Βασσάραι* scribit. Opinio Welckeri et Nitzschii (Sagenpoesie p. 628sq.) censentium fabulam trilogiae alteram, sive *Πενθεύς* sive *Βάχαι* vocetur, et tertiam *Ξαντρίας* argumentum Euripideae fabulae Baccharum habuisse, etiam propterea im-

Cfr. Hygin. Poet. astr. II 37 *Homerus hunc eundem locum in Thessaliae finibus esse demonstrat. Aeschylus autem, ut nonnulli aiunt, a Minerva quandam materiam loquentem eodem esse coniunctam* et Apollod. I 9, 16, 6 *κατὰ δὲ τὴν πρῶσαν ἐνῆρμωσεν Ἀθηνᾶ φωνῆεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον. Ad Cabiros vel Hypsipylon rettulit hoc fr. Butler.*

probatur, quod Xantriae fabula ad filias Minyae spectare videtur, de quo infra ad Xantrias dicendum erit. Quodsi Xantrias ab hac trilogia removemus, alter quidem locus Bacchis dari potest (*Σεμέλη ἢ Ὑδροφόροι, Βάχχαι, Πενθεύς*), sed omnia propter paucitatem fragmentorum vel maxime dubia sunt. Si *Ξάντραι* satyrica fabula fuit, non alienum videtur eam huic tetralogiae iniungere, siquidem etiam Lycurgea tetralogia Lycurgum satyricum habuit. Ei trilogiae in qua *Σεμέλη* fuit *Διονύσου τροφούς* adsignat Nauck. Vide etiam ad *Ἀθάμαντα*.

22

τό τοι κακὸν ποδῶκες ἔρχεται βροτοῖς
καὶ τὰμπλάκημα τῷ περῶντι τὴν θέμιν.

ΒΑΣΣΑΡΑΙ.

Schol. Aristoph. Thesm. 135 τὴν τετραλογίαν λέγει *Λυκούργειαν* (l. *Λυκούργειαν*), *Ἡδωνούς, Βασσαρίδας, Νεανίσκους, Λυκοῦργον τὸν σατυρικόν*. Cfr. Apollod. III 5, 1 et Hygin. f. 132. Nomen *Βασσαρίδες* etiam schol. Nic. Ther. 288 (fr. 24) habet, ceteris locis *Βασσάραι* titulus perhibetur. Eratosth. Catast. 24 p. 140 de Orpheo: τὸν μὲν Διόνυσον οὐκ ἐτίμα, τὸν δὲ Ἥλιον μέγιστον τῶν θεῶν ἐνόμιζεν εἶναι, ὃν καὶ Ἀπόλλωνα προσηγόρευσεν, ἐπεχειρόμενός τε τῆς νυκτὸς κατὰ τὴν ἑωθινήν ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ καλούμενον Πάγγαιον (ἀνιῶν) προσέμενε τὰς ἀνατολάς, ἵνα ἴδῃ τὸν Ἥλιον πρῶτον (l. πρῶτος). ὁθεν ὁ Διόνυσος ὀργισθεὶς αὐτῷ ἔπεμψε τὰς Βασσαρίδας, ὥς φησιν Αἰσχύ-

22 Stob. Ecl. I 3, 26, 27 Αἰσχύλου Βακχῶν (lemma om. P, αἰσχύλου ἀκχῶν F habet marg.) »τό τοι (τῷ τοι F) . . βροτοῖς καὶ τ' ἀμπλάκημα (ἀπλάκημα P, sed supra π man. 1 superscr. μ) . . θέμιν«, Theophil. ad Autol. II 37 p. 178 ὅτι μέλλει ἡ τοῦ θεοῦ κρίσις γίνεσθαι καὶ τὰ κακὰ τοὺς πονηροὺς αἰφνιδίως καταλαμβάνειν, καὶ τοῦτο Αἰσχύλος ἐσήμανεν λέγων »τό κακὸν . . καὶ τὰ ἀμβλαχήματα περῶντι τὴν θέμιν«.

22 V. 2 κατ' ἀμπλάκημα Hermann, μετ' ἀμπλάκημα Conington. Versus duabus personis distribuendi videntur.

λος ὁ ποιητής, αἵτινες αὐτὸν διέσπασαν καὶ τὰ μέλη διέρρουσαν χωρὶς ἕκαστον· αἱ δὲ Μοῦσαι συναγαγεῖν εἶδαν ἐπὶ τοῖς λεγομένοις Λειβήθροις. Schol. German. p. 84, 11: (Orpheus) *neglegentius Liberum colere coepit solemque Apollinem dixit esse eis adsidue nocte in Pangaeo monte ascendens, ut orientem solem videret unde surgeret. Liber indignatus misit Bacchas, ut Aeschylus scribit, quae eum membratim discerpere. Recollectis membris <musae eum> sepelierunt in Libethriis montibus.* De Aeschyli Lycurgea v. Hermann opusc. V p. 3 sqq., cui verisimile videtur, in solo Orphei casu Bassaras constitisse. Cfr. etiam Welcker Tril. p. 320 sqq. et Nachtrag p. 103 sqq., Gruppe Ariadne p. 97 sqq., Nitzsch Sagenpoesie der Gr. p. 586 sq., MCroiset Annuaire de l'Association pour l'encouragement des études gr. en France 1882 p. 88 sqq. Bassaris tribuit fr. 341 Nauck, (387 et 448 Hartung), uni ex Lycurgiae fabulis fr. 325 et 482 Hermann.

23

⟨ΧΟ.⟩ ὁ ταῦρος δ' ἔοικεν κυρίζειν τιν' ἀρχάν,
ἄσαντος δ' ἐπ' ἔργοις προπηθήσεται νιν.

De Baccho implacabile in Lycurgum odium expleturo haec dici videntur.

24

κάρφει παλαιῷ κάπιβωμίῳ φύλῳ

23 Hephaest. Enchir. c. 13 p. 82 τὸ δὲ βαρχειακὸν σπάνιον ἔστιν, ὥστε εἰ καὶ ποῦ ποτε ἐμπέσοι, ἐπὶ βραχὺ εὐρίσκεισθαι, οἷον ὁ ταῦρος . . κυρίζειν (κηρίζειν alii libri) τιν' ἀρχάν, φθάσαντος δ' . . προπηθήσεται νιν, Choerob. Exeg. in Hephaest. Enchir. p. 84, 3 ὁ ταῦρος δ' ἔοικε κερίζειν, Βασάρων Αἰσχύλου ἢ χρῆσις. Cfr. Hesych. κυρίζει⟨ν⟩ [ῆ κυρίζη]· κέρασι μάχεσθαι (l. μαχεῖσθαι).

24 Schol. Nic. Ther. 288 φολόεις· τρία σημαίνει ἢ λέξις· ἔστι γὰρ φολόεν τὸ μέλαν, τὸ σποδοειδές, τὸ λαμπρόν . . καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσαρίσι κάρφει (sic V, σκάρφει KPR) . . φύλῳ.

23 V. 1 fort. κατ' ἀρχάν. — V. 2 ἄσαντος pro φθάσαντος scripsi. Pro ἐπ' ἔργοις fort. ἀναργῶς legendum.

25

εἰλλόμενον

ΓΛΑΥΚΟΙ.

De Aeschyli Glaucis vide Hermann opusc. II p. 59sq., Welcker Tril. p. 471sq. et 561sq., Nachtrag p. 176sq., Klein. Schrift IV p. 145sq., Gruppe Ariadne p. 81sq., Nitzsch Sagenpoesie p. 564sq., ELeutsch in Allg. Encyclop. der Wissensch. und Kunst I 69 p. 193sq., Klossowski de Glaucio Potniensi. 1852, RGaedechens Glaukos der Meergott. Gotting. 1861 et in Roscheri lex. mythol. s. v. p. 1685.

ΓΛΑΥΚΟΣ ΠΟΝΤΙΟΣ.

Pausan. IX 22, 7 τούτων τε δὴ ἐστὶ τῇ Ἀνθηδόνι μνήματα καὶ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ καλούμενον Γλαύκου πῆδημα. εἶναι δὲ αὐτὸν Ἀλκίαν, καὶ ἐπεὶ τῆς πόας ἔφαγε, δαίμονα ἐν θαλάσῃ γενέσθαι καὶ ἀνθρώποις τὰ ἐσόμενα ἐς τότε προλέγειν, οἳ τε ἄλλοι πιστὰ ἤχρηται καὶ οἱ τὴν θάλασσαν πλέοντες πλεῖστα ἀνθρώπων ἐς τὴν Γλαύκου μαντικὴν κατὰ ἔτος ἕκαστον λέγουσι. Πινθέῳ δὲ καὶ Αἰσχύλῳ πυνθανομένοις παρὰ Ἀνθηθοῶν τῇ μὲν οὐκ ἐπὶ πολὺ ἐπῆλθεν ἥσαι τὰ ἐς Γλαῦκον, Αἰσχύλῳ δὲ καὶ ἐς ποίησιν δράματος ἐξήρχεσεν. De Cicerone refert Plut. v. Cic. c. 2 καὶ τι καὶ ποιημάτων ἔτι παιδὸς αὐτοῦ διασώζεται, Πόντιος Γλαῦκος, ἐν τετραμέτρῳ πεποιημένον. Satyricum drama fuisse videtur Casaubono (de satyr. poesi II 5), qui quidem de Glaucio Potniensi cogitaverat alterius Glauci ignarus. Glaucum Pontium tertiam trilogiae quae Phineas Persas Glaucum complexa sit (vide infra ad Glaucum Potniensem) fabulam fuisse putabat Welcker. (Eam et Δικτυουλκούς fabulam eandem fuisse hariolatur Hartung). Huic fabulae fr. 284 et 403 Hartung, 402 (et 366) Hermann tribuit.

25 Hesych. εἰλλόμενον· εἰργόμενον· Αἰσχύλος Βασσάραις (βάσσαρες cod.). Simplicius in Aristot. de caelo p. 231 b 22: τὸ δὲ ἰλλομένην εἴτε διὰ τοῦ Ι γράφοιτο τὸ δεδεμένην δηλοῖ. . εἴτε διὰ τῆς ΕΙ διφθόγγου γράφοιτο, καὶ οὕτως εἰργομένην δηλοῖ, ὥς καὶ Αἰσχύλος ἐν Βασσάραις.

Aeschylus ed. Wecklein.

26

ἀνθρωποειδὲς θηρίον ὕδατι συζῶν

27

δαῦλος δ' ὑπήνη καὶ γενειάδος πυθμῆν

28

κόγχοι μῦες κῶστρεια

29

ὁ τὴν ἀεῖζων ἄφθιτον πόαν φαγών

26 Phryn. Bekk. p. 5, 21 ἀνθρωποειδὲς . . συζῶν ἐπὶ τοῦ Γλαύκου ἀναφανέντος ἐκ τῆς θαλάσσης Αἰσχύλος.

27 Etym. M. p. 250, 4 δαῦλον γὰρ τὸ δασύ. Αἰσχύλος «δαῦλος ὑπήνη καὶ γενειάδος (πολιάδος cod. Flor. ed. Miller Mél. de littérature Grecque p. 82) πυθμῆν». Eustath. II. p. 274, 24 δαῦλον τὸ δασύ, ἢ προτέρα περισπᾶται (potius δαυλός requirit Herodian. Arcad. p. 53, 7 et 13). Αἰσχύλος «δαῦλος δ' ὑπήνη». Ex Paus. X 4, 7 τοῖς δὲ ἐστὶν εἰρημένον ὡς τὸ χωρίον ἔνθα ἡ πόλις (Δαυλὶς) ὑπὸ τῶν πάλαι δαῦλα· ἐπὶ τούτῳ δὲ καὶ Αἰσχύλον τὰ Γλαύκου τοῦ Ἀνθηδονίου γένεια ὑπήνην ὠνομακέναι δαῦλον fragmentum ad Glaucum Pontium rettulit Butler.

28 Athen. III p. 87 A τὰς δὲ κόγχας ἔστιν εὐρεῖν λεγομένας καὶ θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς . . ἀρσενικῶς δ' Αἰσχύλος ἐν ποντίῳ Γλαύκῳ «κόγχοι μῦες κ' ὄστρεια» (ὄστρεια A, ὄστρεα CE, cfr. p. 92 E ὄστρεια δὲ μόνως οὕτως ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι). Cfr. Plat. Reip. X p. 611 D οἱ τὸν θαλάττιον Γλαῦκον ὀρώντες οὐκ ἂν ἔτι ῥαδίως αὐτοῦ ἴδοιεν τὴν ἀρχαίαν φύσιν ὑπὸ τοῦ τὰ τε παλαιὰ τοῦ σώματος μέρη τὰ μὲν ἐκκεκλάσθαι, τὰ δὲ συντετρίφθαι καὶ πάντως λελωβῆσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων ἄλλα τε προσπεφυκέναι, ὄστρεά τε καὶ φυχία καὶ πέτρας.

29 Anecd. Bekk. p. 347, 24 ἀπὸ τῆς ζῶς εὐθείας . . γίνεται ἡ αἰτιατικὴ ζῶν καὶ κατὰ σύνθεσιν ἀεῖζων, ὡς Αἰσχύλος Γλαῦκον ποντίῳ «δ' . . φαγών». Cfr. Hesych. ἀεῖζων· φυτὸν ἀειθαλές.

26 θηρίον συζῶν ἀλί Heimsoeth.

27 πολιάδος, quod habet cod. Flor., fort. ex παρηίδος repetendum.

30—34

⟨ΓΛΑΥ.⟩ καὶ γεύομαι πως τῆς ἀειζώου πόας

* * * * *
 Εὐβοίδα καμπὴν ἀμφὶ Κηναίου Διὸς
 ἀκτὴν, κατ' αὐτὸν τύμβον ἀθλίου Λίχα

* * * * *
 κᾶπειτ' Ἀθήνας Διάδας παρεκπερῶν
 * * * * *

30 Anecd. Bekk. p. 347, 29 ζωός . . ἡ γενικὴ ζωῶ, ἣν Αἰσχύλος κατὰ σύνθεσιν προάγει εἰπὼν »καὶ . . πόας«. Cfr. Athen. XV p. 679 A τῆς ἀειζώου βοτάνης, ἥς ὁ Ἀνθηδόνιος ἐκεῖνος δαίμων ἐμφορηθεὶς ἀθάνατος πάλιν ἦτις γέγονε (ἐκεῖνος ἀλιευτὴς ἐμφορηθεὶς δαίμων θαλάσσιος γέγονε Meineke, ἐκεῖνος ἐμφορηθεὶς δαίμων »ἀθάνατος πολύμητις« γέγονε Kaibel), Serv. in Verg. Aen. V 823 Glaucus Anthedonius piscator . . cum captos pisces supra herbam abieciisset et eos receperisse vidisset quam amiserant vitam, intellecta herbarum potentia esu earum in deum mutatus est.

31 Strab. X p. 447 ἔστι δὲ καὶ ἅπασα μὲν ἡ Εὐβοία εὖσειστος, μάλιστα δ' ἡ περὶ τὸν πορθμόν, καὶ δεχομένη πνευμάτων ὑποφοράς, καθάπερ καὶ ἡ Βοιωτία καὶ ἄλλοι τόποι . . ὑπὸ τοιοῦδε πάθους καὶ ἡ ὁμώνυμος τῇ νήσῳ πόλις καταποθῆναι λέγεται, ἥς μέμνηται καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ ποντίῳ Γλαύκῳ »Εὐβοίδα καμπὴν (καμπτὴν Bkl) . . ἀκτὴν κατ' αὐτὸν (αὐτὴν CDhis) . . Λίχα«.

32 Vit. Arat. in Petavii Uranologio p. 269 A Ἀθῆναι μὲν εἰσὶ τῆς Ἀττικῆς, εἰσὶ δὲ καὶ τῆς Εὐβοίας Ἀθῆναι αἱ Διάδες, ὧν μέμνηται ἐν Γλαύκῳ ποντίῳ Αἰσχύλος »κᾶπειτ' Ἀθήνας Δαίδας παρ' ἐκ Περσῶν«. Cfr. Steph. Byz. p. 34, 22 s. v. Ἀθῆναι: ταύτας δ' Ἀθῆνας Διάδας λέγεσθαι. Hoc fragmentum fragmento 31 continuat Meineke.

---

30 Fort. καὶ γεύομαι ᾿γώ. — ἀειζόου requirit Bergk Zeitschr. f. d. Altertw. 1835 p. 963.

31 V. 1 κάμπτων Meineke.

32 Διάδας pro Δαίδας Valckenaer. — παρεκπερῶν pro παρ' ἐκ Περσῶν Scaliger.

Ξιφίρου λιμήν

* * * * *

καλοῖσι λουτροῖς ἐκλελουμένος δέμας
εἰς ὑφίχρημνον Ἰμέραν ἀφικόμην.

35

Πᾶνες

ΓΛΑΥΚΟΣ [ΠΟΤΝΙΕΥΣ].

Hypothes. Aesch. Pers. ἐπὶ Μένωνος (ol. 76, 4 sive a. 472 a. Chr. n.) τραγῳδῶν Αἰσχύλος ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ (Ποτνιεῖ add. schol. rec.), Προμηθεῖ. Non commemoratur in Catalogo. Argumentum ad ludos ab Acasto in funere Peliae institutos et ad interitum Glauci spectabat, (non ad pugnam Plataeensem, id quod EAJährens suspicatus est). Cf. Prob. in Verg. Georg. III 267 *Potnia urbs est Boeotiae, ubi Glaucus Sisyphi filius et Meropes, ut Asclepiades in Τραγῳδου-*

33 Hesych. Ξιφίρου λιμήν· Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ (Ποντίῳ Hermann). ὁ πορθμός. ταῦτα γὰρ πάντα [τὰ] περὶ Ῥήγιον [ῥεῖων]. Hoc ῥεῖων ex nova glossa ξιφίρης Ῥεῖων (Eur. Ion. 1153) ortum esse vidit M Schmidt.

34 Schol. Pind. Pyth. I 152 Ἰμέρας ποταμὸς Σικελίας, περὶ οὗ καὶ Αἰσχύλος φησὶν ἐν Γλαύκῳ »καλοῖσι . . ἐκλέλουμαι δέμας . . Ἰμέραν δ' ἀφικόμην«. Glaucos Pontio tribuit Hermann.

35 Schol. Eur. Rhes. 36 Αἰσχύλος δὲ δύο Πᾶνας τὸν μὲν Διὸς θν καὶ (Διὸς Ἀρκάδος Vater, οὗ εἶναι Ἀρκάδα Nauck) διδυμον (θν καὶ διδυμον eicit Schwartz), τὸν δὲ Κρόνου. Schol. Theocr. IV 63 τοὺς Πᾶνας πλείους φησὶν, ὡς καὶ τοὺς Σεληνοὺς καὶ σατύρους, ὡς Αἰσχύλος μὲν ἐν Γλαύκῳ, Σοφοκλῆς δὲ ἐν Ἀνδρομέδῃ. Ad Glaucum Pontium rettulit Hermann.

33 Ξιφωνίου λιμήν Bernhardt Berl. Jahrb. 1828 p. 243 collato Scyl. p. 21 Mull., ubi λιμήν Ξιφώνειος commemoratur.

34 V. 1 λουτροῖς δ' Wagner. — ἐκλελουμένος pro ἐκλέλουμαι Heyne. V. 2 Ἰμέραν pro Ἰμέραν δ' idem.

μένων libro primo ait, habuit equas, quas adueverat humana carne alere, quo cupidius in hostem irruerent et perniciosius. ipsum autem, cum alimenta defecissent, devoraverunt in ludis funebribus Peliae, schol. Eur. Or. 318 Πόντιαι γὰρ χωρίον ἐστὶ Βοιωτίας, ἔνθα φαγοῦσαι βοτάνην αἱ Γλαύκου ἵπποι καὶ μανεῖσαι διεσπάσαντο τὸν ἴδιον δεσπότην Γλαῦκον τὸν Βελλεροφόντου πατέρα ἐν τῷ ἐπιταφίῳ Πελλῶν, Hesych. Γλαύκου φορβύδας ἵππους· εὐγενεστάτους, Strab. X p. 409. Falso fr. 38 ad pugnam Plataeensem, fr. 39 ad Mardonii caedem referunt quidam (ut EAJAhrens). Huic fabulae atque ei nuntii narrationi cuius fr. 38 fuerit tribuit fr. 372 EAJAhrens, praeterea illa quae de Cycno dicit Aristoph. Ran. 963 Hartung cl. Hygin. fab. 273. Vide etiam Kausche Mythol. Aesch. p. 290. Minus probabiliter ex hac fabula repetit fr. 173 (cum Spanhemio), 324, 326, 330, 346 Hermann.

36

⟨ΧΘ.⟩ εὐδοκίαν μὲν πρῶτον ἀπὸ στόματος χέομεν

37

ἀγὼν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους.

38. 39

⟨ΑΓΓ.⟩ ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῶν νεκροί,
ἵπποι δ' ἐφ' ἵπποις ἦσαν ἐμπεφυρμένοι.

* * * * *

36 Aristoph. Ran. 1528 πρῶτα μὲν εὐδοκίαν ἀγαθὴν ἀπύοντι ποιητῇ ἐς φάος ὀρнуμένῳ δύτε, δαίμονες οἱ κατὰ γαίης, schol. παρὰ τὰ ἐν Γλαύκῳ Ποτνιεῖ Αἰσχύλου εὐδοκίαν μὲν πρῶτον (sic cod. Ven., πρῶτα ceteri) . . χέομεν. Etiam in Glaucō προπομποί haec cecinnisse videntur Fritzsche (ad Aristoph. Ran. 1528).

37 Schol. Plat. p. 904 b 36 ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει . . Αἰσχύλος δέ φησι Γλαύκῳ Ποτνιεῖ ἀγὼν . . λελειμμένους.

38 Schol. Eur. Phoen. 1194 ἄξονές τ' ἐπ' ἄξοσι: παρὰ τὸ Αἰσχύλου (libri τῷ Αἰσχύλῳ) ἐν Γλαύκῳ Ποτνιεῖ ἐφ' ἄρματος (ἄρ-

38 V. 2 ἐμπεφυρμένοι pro ἐμπεφυμένοι Valckenaer.

εἶλκον δ' ἄνω λυκηδόν, ὥστε διπλοὶ
λύκοι νεβρὸν φέρουσιν ἀμφὶ μασχάλαις.

40

εὐφήμοις γόοις

41

ἀμφίσωπον

42

ἱτηλον

ματι C) γὰρ ἄρμα (ἄρματα M) καὶ νεκρῶν νεκροί (sic MAC, νεκρῶ νεκρός B), ἱπποὶ . . ἐμπεφυμένοι (sic C, ἐκπεφυγμένοι MAB). Aristoph. Ran. 1403 ἐφ' ἄρματος γὰρ ἄρμα καὶ νεκρῶ νεκρός, schol. cod. Rav. ἐκ Γλαύκου Αἰσχύλου.

39 Schol. Hom. N 198 τοῦ ἐνὸς ἀρπάσαντος συναρπάζει ὑπαντῶμενος ὁ ἕτερος ἑκατέρου τὴν ἄγρην εἰς ἑαυτὸν μετατόντος (ῶς) καὶ Αἰσχύλος περὶ Γλαύκου »εἶλκον ἄνω . . μασχάλαις«. Eustath. II. p. 927, 39 Αἰσχύλος δέ, φασί, μιμησάμενος ἔφη που »εἶλκον ἄνω . . φέρουσι«. Potniensi Glauco tribuit Hermann.

40 Hesych. εὐφήμοις γόοις· δυσφήμοις, κατὰ ἀντίφρασιν. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ (γλαύκοποτνί . . cod.).

41 Hesych. ἀμφίσωπον· περίωπον, πάντοθεν ἀναπεπταμένον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ. Etym. M. p. 91, 12 ἀμφίσωπον· περίβλεπτον, »unde possis περίωπον Hesychio restituere. Sed ut ta-ceam accentum ἀμφίσωπος alienum a compositis in — ωπος, mag-nopere vereor, ne ἀμφίσωπον omnino glossa non sit sed vocabulum in ὁπή potius quam ὠπός compositum, inserviens illud explicandae glossae, sive omissae (ἀμφιτρῆτα, ἀμφίτρητον) sive ante spurias apparenti ἀμφιτρυχῆ« MSchmidt. Cfr. ad fr. 65.

42 Hesych. ἱτηλον· τὸ ἕμμονον καὶ οὐκ ἐξίτηλον. Αἰσχύλος Γλαύκῳ ποτνιεῖ. Phot. lex. p. 118, 3 ἱτηλον· τὸν (l. τὸ) οὐκ ἐξίτηλον, ἀλλ' ἀνεξάλειπτον. οὕτως Αἰσχύλος. Aeschylum potius οὐκ ἐξίτηλον dixisse putat Nauck cl. fr. 162, 4. Fortasse vis negationis in interrogatione posita erat.

39 V. 1 δ' inseruit Hermann. V. 2 φέρουσι γαμψηλαῖς καλήν Her-
werden Exerc. crit. p. 3.

ΔΑΝΑΙΔΕΣ.

Hanc et 'Ικέτιδας fabulam non diversam fuisse ex fr. 46 efficiebat Stanley. Vide supra ad Aegyptios. Ad Danaides refert fr. 284 MSchmidt, fr. (301, 317), 373, 379, (452) Hermann, fr. 333 Welcker.

43

κᾶπειτ' ἄνεισι λαμπρὸν ἡλλου φάος,
 ἕως ἐγείρω πρευμενεῖς τοὺς νυμφίους
 νόμοισι θέντων σὺν κόροις τε καὶ κόραις.

Ad exitum dramatis, in quo narretur filiorum Aegypti interitus, hoc fragmentum refert Butler, alii rectius ad principium fabulae.

44

⟨ΑΦΡ.⟩ ἐρᾷ μὲν ἄγνους οὐρανὸς χρῶσαι χθόνα,
 ἕως δὲ γαῖαν λαμβάνει γάμου τυχεῖν·
 ὄμβρος δ' ἀπ' εὐνατῆρος οὐρανοῦ πεσὼν

43 Schol. Pind. Pyth. III 27 τὸ ὑποκουρίζεσθαι δοῖδαῖς εἶπε διὰ τὸ τοὺς ὕμνουντας (ὑμεναιοῦντας Hartung) ἐπευφημιζομένους λέγειν »σὺν κόροις (κούροις ed.) τε καὶ κόραις«. Αἰσχύλος Δαναῖσι »κᾶπειτα δ' εἴσι . . κόραις«. Cfr. Hesych. κουριζόμενος· ὑμεναιούμενος, διὰ τὸ γαμουμέναις (γαμουμέναις διὰ τὸ cod., corr. Nauck) λέγειν »σὺν κόροις (κούροις cod.) τε καὶ κόραις«, περ νῦν παρεφθαρμένως ἐκκορεῖν λέγεται.

44 Athen. XIII p. 600 B καὶ ὁ σεμνότατος δ' Αἰσχύλος ἐν ταῖς Δαναΐσιν αὐτὴν παράγει τὴν Ἀφροδίτην λέγουσαν »ἐρᾷ . . τρῶσαι χθόνα . . ἀπ' εὐνάεντος (sic A, εὐνάοντος ε super o scripto E)

43 κᾶπειτ' ἄνεισι pro κᾶπειτα δ' εἴσι Toup. V. 2 ἕως τ' (malim δ') ἐγείρει πρευμενῆς Heath. V. 3 fort. θμνους τιθέντων.

44 V. 1 χρῶσαι pro τρῶσαι Heath. Cfr. Hesych. χρῶσαι· χρωματίζειν, μολύναι. V. 3 εὐνατῆρος pro εὐνάεντος (εὐνάοντος) Nauck. εὐνάζοντος Bothe, εὐνασθέντος Lobeck Philol. V p. 245. V. 4 Cum ἔκυσσε cfr. κυσαμένη Hes. Theog. 125 et κύμα Cho. 128, Eum. 662. V. 6 δενδρῶτις pro δένδρων τις Hermann cl. Eur. Herc. 790 Πυθίου δενδρῶτι πέτρα. — γάνους pro γάμου Gomperz. V. 6 παναίτως Genniges.

ἔκυσε γαῖαν· ἥ δὲ τίχτεται βροτοῖς
 μήλων τε βοσκὰς καὶ βίον Δημήτριον· 5
 δεινδρῶτις ὥρα δ' ἐκ νοτίζοντος γάνους
 τέλειός ἐστι. τῶνδ' ἐγὼ παραίτιος.

Verba Veneris esse *προλογιζούσης* putat Butler, rectius hac Veneris oratione apud iudices habita Hypermestram defendi iudicat Hermann (de Aesch. Danaid. opusc. II p. 334).

45

καθαίρομαι γῆρας

Haec Danaus nuntio caedis a Danaidibus perpetratae elatus gaudio dicere videtur.

46

Strab. V p. 221 *Αἰσχύλος* δ' ἐκ τοῦ περὶ *Μυκῆνας Ἄργους* φησὶν ἐν *Ἰκέτιον* ἢ (καὶ Hermann) *Δαναῖσι* τὸ γένος αὐτῶν (scil. τῶν *Πελασγῶν*).

ΔΙΚΤΥΟΓΑΚΟΙ.

Catalogus habet *Δικτυοργοί*, quod sublestae fidei esse demonstravit Hermann opusc. VIII p. 175 sqq. suspicatus *δικτυουλκοῦς* intellegendos esse piscatores Seriphios retia trahentes argumentumque fabulae pertinuisse ad Danaen arca Seriphum appulsae cum Perseo. Cfr. Preller. Gr. Myth. II p. 59²sq. Ad res Persei pertinebat etiam fabula *Φορκίδες* et fortasse ea cui *Πολυδέκτης* nomen erat, ut quam trilogiam Welcker Tril. p. 378 sqq. fabulis Danae, Phorcidibus, Polydecte con-

οὔρανοῦ... δένδρων τις ὥρα... γάμου τέλειος... παραίτιος. Eustath. II. p. 978, 25 καὶ τις *Αἰσχύλος*, οὐχ ὁ ἐξ Ἀθηναίων, ἀλλ' Ἀλεξανδρεύς, ὡς ἡ κατὰ τὸν Ἀθηναίων ἱστορία δηλοῖ (scilicet deceptus est loco paulo ante p. 599 E allato quo Aeschyli Alexandrini mentio fit), φησὶν »ἐρᾷ μὲν... τρωῖσαι χθόνα... εὐνάοντος οὔρανοῦ... Δημήτριον».

45 Hesych. καθαίρομαι γῆρας· ἐκδύομαι. *Αἰσχύλος* δαίσι (*Δαναῖσι* Musurus).

45 Hephthemimeris fuisse videtur καθαίρομαι τὸ γῆρας.

struxit, nomine *Δανάης* falso ex Hesychio s. v. *καθαίρομαι γῆρας* (fr. 45) sumpto, eam Droysen ex fabulis *Δικτυουλοί, Φορκίδες, Πολυδέκτης* componat. Cfr. Nitzsch *Sagenpoesie* p. 584sq. Videtur autem fabula *Φορκίδες* satyrica eius tetralogiae fuisse. Vide etiam supra ad *Glaucum Pontium*.

47

δικτύου δ' εὐήτρια

48

ῥβρια

49

θῶσθαι

[ΔΙΟΝΥΣΟΥ] ΤΡΟΦΟΙ.

Et catalogus et grammaticorum loci habent *τροφοί*. *Διονύσου* quod in hypothesi Eur. Med. praepositum est delendum. Cfr. Hippenstiel l. c. p. 14. Satyricum drama fuisse suspicatus est Siebelis de Aesch. Persis p. 23 et Böttiger, *Vasengemälde* I 2 p. 185, eiusdem trilogiae ac *Σεμέλην* putat Nauck. Vide etiam infra ad *Nioben*. Ad hanc fabulam fr. 361 et 388 pertinuisse coniecit Hartung.

47 Poll. VII 85 τὸ δὲ εὐήτριον *Αἰσχύλος* ἐν *Δικτυουλοῖς*, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ ἐσθῆτος, ἀλλ' οὖν εἶρηκε »δικτύου (κερκίου A libra-rio ad κερκίς quod subsequitur aberrante) δ' εὐήτρια«.

48 Aelian. H. A. VII 47 τῶν δὲ ὑστρίχων καὶ τῶν τοιούτων [ἀγρίων ὑβρίκαλα] τὰ ἔκγονα ῥβρια (καὶ ὀβρίκαλα) καλεῖται· καὶ μέμνηται γε *Εὐριπίδης* ἐν *Πελοπιδίᾳ* τοῦ ὀνόματος καὶ *Αἰσχύλος* ἐν *Ἀγαμέμνονι* (v. 149 θηρῶν ὑβρικάλουσι dixit, ἐν *Μέμνονι* sine causa Wagner) καὶ *Δικτυουλοῖς*. Phot. Lex. p. 314, 23 ῥβρια καὶ ὀβρίκαλα· τὰ τῶν λέοντων καὶ λύκων σκυμνία. *Αἰσχύλος* *Δικτυουλοῖς*.

49 Hesych. θῶσθαι· δαίνυσθαι, θωνᾶσθαι (θοινᾶσθαι Salma-sius), εὐωγεῖσθαι. *Αἰσχύλος* *Δικτυουλοῖς*. Cfr. Etym. M. p. 461, 1 θῶσθαι λέγουσιν οἱ *Δωριεῖς* τὸ εὐωγεῖσθαι.

50

Hypoth. Eur. Med. *Αισχύλος* δ' ἐν ταῖς [*Διονύσου*] *τροφοῖς* (*τροφαῖς* A) *ἱστορεῖ* ὅτι (scil. *Μῆδεια*) καὶ τὰς *Διονύσου* *τροφοὺς* μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἀνεψήσασα ἐνεοποίησε. Schol. Aristoph. Equ. 1321 ὥσπερ ἡ *Μῆδεια* λέγεται, ὥς μὲν *Αισχύλος* *ἱστορεῖ*, τὰς *τροφοὺς* τοῦ *Διονύσου* ἀνεψήσασα ἀνανεᾶσαι ποιῆσαι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν. Cfr. Ovid. Met. VII 295 *Viderat ex alio tanti miracula monstri Liber et admonitus iuvenes nutricibus annos Possesse suis reddi, capiti hoc a Colchide munus*, quem haec ex allato hypoth. Eur. Med. loco hausisse docuit Robert Bild und Lied p. 231 sq.

51

βιοτὴν αὖξιμον ἐμφίουςα

52

δίκρα ὄφεις

53

πεδοίκου χελιδόνος

[*ΕΚΤΟΡΟΣ ΑΥΤΡΑ*]

Eadem fabula quae Phryges.

ΕΛΕΥΣΙΝΙΟΙ

Plut. Thes. c. 29 συνέπραξε δὲ καὶ Ἀδράστω τὴν ἀναίρεσιν τῶν ὑπὸ τῇ *Καδμείᾳ* πεσόντων, οὐχ, ὥς *Εὐριπίδης* ἐποίη-

51 Phot. lex. p. 47, 11: ἐφιοῦσα (ἐμφιοῦσα LDindorf cl. Hesych. ἐμφιοῦσα· ἐρέγματα διδοῦσα, ἐμφίουςα Lobeck Rhem. p. 154)· τροφὰς διδοῦσα χόνδρου καὶ (φιφὰ supplet ex Hesych. φιφὰ· ἐψητὰ λεπτά MSchmidt Philol. 18 p. 228) τὰ ἐψητά. *Αισχύλος* *τροφοῖς*· βιοτὴν . . ἐφιοῦσα. Ἰκπῶναξ. Fragmentum βιοτὴν αὖξιμον ἐ. Hipponacti tribuit Brunck.

52 Hesych. *δίκρα ὄφεις*· ἡ (ῆ cod.) διπλῇ. *Αισχύλος* *τροφοῖς*.

53 Hesych. *πεδοίκου χελιδόνος*· συνοίκου. *Αισχύλος* *τροφοῖς* (*αἰσχυλοτρόφοις* cod.)

52 *δίκρα δαφῶς* MSchmidt.⁴

σεν ἐν τραγωδίᾳ, μάχῃ τῶν Θηβαίων κρατήσας, ἀλλὰ πείσας καὶ σπεισάμενος· οὕτω γὰρ οἱ πλείστοι λέγουσι. Φιλόχορος δὲ καὶ σπονδὰς περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως γενέσθαι πρώτας ἐκεῖνας. ὅτι δ' Ἑρακλῆς πρῶτος ἀπέδωκε νεκροὺς τοῖς πολεμίοις ἐν τοῖς περὶ Ἑρακλέους γέγραπται. ταφαὶ δὲ τῶν μὲν πολλῶν ἐν Ἑλευθεραῖς δείκνυνται, τῶν δ' ἡγεμόνων περὶ Ἑλευσῖνα καὶ τοῦτο Θησέως Ἀδράστῳ χαρισσαμένου· καταμαρτυροῦσι δὲ τῶν Εὐριπίδου Ἰκετίδων <καὶ> οἱ Αἰσχύλου Ἑλευσίνιοι, ἐν οἷς [καὶ] ταῦτα λέγων ὁ Θησεὺς πεποιήται. Vide supra ad Ἀργείας. Ad Eleusiniōs pertinuisse fortasse fr. 333, 363, 479 putat Butler, 386 et 387 Pauw, (318, 362 Hartung).

54

ἀοζήσω

ΕΠΙΓΟΝΟΙ.

Vide supra ad Ἀργείας. — Athen. XIII p. 584 D Ἀνδρονίκου δὲ τοῦ πραγμοῦ ἀπ' ἀγῶνός τινος, ἐν ᾧ τοὺς Ἐπιγόνους (ὑποκρινόμενος) εὐημερῇκει, πίνειν μέλλοντος παρ' αὐτῇ (scil. Γνάθαινῃ) καὶ τοῦ παιδὸς κελεύοντος τὴν Γνάθαιναν προαναλῶσαι »ὀδύμενε παίδων, ἔφη, ποῖον εἶρηκας λόγον;« Andronicum non Aeschyli, sed Sophoclis Epigonos egisse Brunck putavit, quod Sophoclis fabula fuerit nobilior, Hermann idem iudicat ob temporum rationem. Ad hanc fabulam refert Wagner versus apud Plut. de aud. poet. c. 13 p. 35 E ὁ τραγικὸς Ἀδραστος τοῦ Ἀλκμέωνος εἰπόντος πρὸς αὐτὸν

ἀνδροκτόνου γυναικὸς ὁμογενὲς ἔφυς

ἀπεκρίνατο »οὐδ' αὐτόχειρ γε μητρὸς ἦ σ' ἐγείνατο« et apud eundem de inim. util. c. 5 p. 88 F servatos, quos Sophoclis Alcmeoni Valckenaer Diatr. p. 150, Sophoclis Epigonis sive Eriphylae O Ribbeck tribuit. — Cic. Tusc. II 25, 60 *Cleanthem, cum pede terram percussisset, versum ex Epigonis ferunt dixisse,*

audisne haec, Amphiarae, sub terram abdite

54 Hesych. ἀοζήσω· διακονήσω, ὑπουργήσω. Αἰσχύλος Ἑλευσινίαις (Ἑλευσινίοις Salmasius).

ad Sophoclis Epigonos refert Heath (κλύεις τὰδ', Ἀμφιάραε, γῆς κεύθων κάτω; Graeca verba fuisse suspicatur Nauck). (Denique ad Aeschyli Epigonos pertinuisse fr. 316 et 412 arbitratur Hartung).

55

λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὠραίου γάμου
 Ἥρας τε * * * * *
 τὴν δευτέραν δὲ κρῖσιν ἥρωσιν νέμω
 * * * * *
 τρίτον Διὸς σωτήρος εὐκταίαν λίβα

56

τιμαλφής

[ΕΥΡΩΠΗ]

Eadem fabula quae Cares.

ΗΔΩΝΟΙ.

De hac prima tetralogiae Lycurgeae fabula vide ad Bassaras. Demetrius περὶ ποιημάτων in Herculan. vol. coll. alt. V fol. 7 (ed. Oxon. I f. 109) ὁ γὰρ δὴ Κράτης κατὰ <τ>ὸν ἀντὶν> χρόνον γε<γο>νῶς Αἰσ>χύλῳ τού<τω>υ δια<τῶ>ν Ἡδ<ω>νῶν <εὐ>δοκ<ι>μῖ<ς>αντος> . . (supplevit haec Gomperz N. Mus. Rhen. vol. 32 p. 477). Ad Edonos pertinuisse fortasse fr. 409 et 448 putat Welcker, fr. 342 Hermann, fr. 313, 355, 364, 365 Hartung.

55 Schol. Pind. Isthm. VI 10 τὸν μὲν γὰρ πρῶτον (scil. κρατῆρα) Διὸς Ὀλομπίου ἐκίρνασαν, τὸν δὲ δευτέρον ἥρωων, τὸν δὲ τρίτον Διὸς σωτήρος, καθὰ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἐπιγόνοις ἠλοιβὰς . . τεε, εἶτα ἔτην δευτέραν γε . . νέμωε, εἶτα τρίτον . . λίβαι.

56 Hesych. τιμαλφής· ἔντιμος, τιμὴν ἀλφάνουσα . . Αἰσχύλος δὲ ἐν Ἐπιγόνοις ἐπὶ τοῦ ἐντίμου.

55 V. 3 δὲ pro γε Schütz. V. 4 τρίτην Nauck.

57

σεμνὰ Κοτυτοῦς ὄργι' ἔχοντες

* * * *

δ μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας ἔχων,
τόρνου κάματον,
δακτυλόδικτον πίμπλησαι μέλος,
μανίας ἐπαγωγὸν ὁμοκλήν,
δ δὲ χαλκοθέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ,

5

* * * *

* φαλμὸς δ' ἀλαλάζει·
ταυρόφθογγοι δ' ὑπομυκῶνται
ποθεν ἐξ ἀφανοῦς φοβεροὶ μῆμοι,
τυπάνων ἡχῶ δ' ὥσθ' ὑπογαίου
βροντῆς φέρεται βαρυταρβής.

10-

57 Strabo X p. 470 τῆς μὲν οὖν Κότυος τῆς (τῆς μὲν οὖν Κοτυτοῦς Nauck) ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς Αἰσχύλος μέμνηται καὶ τῶν περὶ αὐτὴν ὀργάνων (καὶ . . ὀργάνων om. B k l n o)· εἰπὼν γὰρ »σεμνὰ Κότυς (κόπτους D h, κόπτους C)« [ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς] »ὄργια (ὄρεια D h) δ' ὄργαν' ἔχοντες (ἔχοντας D h i n o p)« τοὺς περὶ τὸν Δεόνυσον εὐθέως ἐπιφέρει »δ μὲν ἐν χερσὶν βόμβυκας (βομβήκας B k o x y) . . δακτυλόδικτον . . ὁμοκλήν, δ δὲ χαλκοθέτοις (χαλκοθέτοις E) κοτύλαις ὀτοβεῖ« (ὀττόβει D) καὶ πάλιν »φαλμὸς . . ὑπομυκῶνται (ὑπομυκῶνται B k n o) . . φοβεροὶ (φομέριοι B ex corr. C k, φοβέριοι D h i l n o x) μῆμοι, τυμπάνου δ' ἡχῶ (sic k n o, εἰχῶν B ex corr. l x, εἰκῶν reliqui libri) ὥσθ' ὑπογαίου (ὑπογέου CD h i m s, ὑπογαίου B k) . . βαρυταρβής«. ταῦτα γὰρ ἔοικε τοῖς

57 V. 1 σεμνὰ Κοτυτοῦς ὄργι' ἔχοντες pro σεμνὰ Κότυς (κόπτους' vel κόπτους) ὄργια (ὄρεια) δ' ὄργαν' ἔχοντες (ἔχοντας) Nauck (ὄργι' Lobeck Aglaoph. p. 1014). V. 4 δακτυλόδικτον pro δακτυλόδεικτον Pauw. V. 5 ὁμοκλήν pro ὁμοκλάν Dindorf. V. 10 τυπάνων ἡχῶ δ' pro τυμπάνου δ' ἡχῶ (εἰχῶν, εἰκῶν) Herwerden (τυμπάνου δ' ἀχῶ Scaliger, τυπάνων ἀχῶ δ' F G Schoene de pers. in Eur. Bacch. hab. scen. p. 127). V. 11 βρέμεται F W Schmidt.

Hos versus esse chori Edonorum suam deam celebrantium putat Hermann opusc. V p. 9. Nuntiat vero haec parodi pars adventum Bacchi bacchantiumque et sacra eorum sacris Thraciae deae adsimulat.

58

ἐνθουσιᾷ δὲ δῶμα, βακχεύει στέγη

»Qui loquitur, ipse fortasse Lycurgus fuit indigne ferens, quod omnia Bacchicam insaniam spirent« Hermann.

59

δοσις χιτῶνας βασσάρας τε Λυδίας

ἔχει ποδήρεις

Verba videntur Lycurgi vestitum Bacchi reprehendentis.

Φρυγίοις· καὶ οὐκ ἀπεικός γε, ὥσπερ αὐτοὶ οἱ Φρύγες Θρακῶν ἄποικοι εἰσιν, οὕτω καὶ τὰ ἱερὰ ἐκεῖθεν μετεννήχθαι. καὶ τὸν Διώνυσον δὲ καὶ τὸν Ἡδωνὸν Λυκοῦργον συνάγοντες εἰς ἐν τὴν ὁμοιοτροπίαν τῶν ἱερῶν αἰνέττονται. Versum 6 commemorat etiam Athen. XI p. 479 B καὶ τὰ κύμβαλα δ' Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοῖς κοτύλας εἴρηκεν »δὲ χαλκοδέτοις κοτύλαις ὀτοβεῖ«, quibus consentit schol. Hom. Ψ 34, nisi quod στοβεῖ vel ἡχεῖ pro ὀτοβεῖ exhibet, et Eustath. II. p. 1282, 60. — Ad v. 8 cfr. Hesych. ταυρόφθογγοι· παραπλήσια βουσι φθεγγόμενοι.

58 Longin. de sublim. c. 15, 6 καὶ παρὰ μὲν Αἰσχύλῳ παραδόξως τὰ τοῦ Λυκοῦργου βασιλεία κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ Διονύσου θεωρεῖται »ἐνθουσιᾷ . . στέγη«. Anecd. Bachm. I p. 222, 7 ἐνθουσιᾷ· ὑπὸ ἐνθέου κατέχεται πνεύματος. »Rettulerant [Stanley, Brunck, Böttiger] hoc ad Lycurgum. Sed de primo accessu Bacchi sermonem esse vidit Zoega in diss. p. 15 quem secutus est Welckerus in Trilog. p. 322 et in Appendice p. 105« Hermann.

59 Etym. M. p. 191, 5 λέγονται βασσάραι χιτῶνες οὓς ἐφόρουν αἱ θράκται βάκχαι, (his addit cod. Flor. ed. Miller p. 62:) καλούμεναι οὕτως ἀπὸ τοῦ βασσαρέως Διονύσου· ἦσαν δὲ ποικίλοι καὶ ποδήρεις. Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοῖς (ἐνηδόνους cod.) »δοσις . . ποδήρεις«. ἐκ τοῦ Ῥητορικοῦ.

60

<ΛΥΚ> ποδαπὸς ὁ γύννης; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;

61

<ΛΥΚ> μακροσκελὴς μὲν ἄρα μὴ χλούνης τις ἦν;

62

τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμεντις ἄλλο ἀβρατεὺς δν σθένει;
Verba videntur Lycurgi Bacchum vi adductum alloquentis.

60 Aristoph. Thesm. 135 καὶ σ', ὦ νεᾶνις, ἥτις εἴ, κατ' Αἰσχύλον ἐκ τῆς Λυκουργείας ἐρέσθαι βούλομαι »ποδαπὸς . . στολή«; Schol. τὴν τετραλογία ἰσχυρίαν λέγει Λυκουργίαν (l. Λυκούργειαν). Ἡδωνοὺς, Βασσάρας, Νεανίσκους, Λυκοῦργον τὸν σατυρικόν. λέγει δὲ ἐν τοῖς Ἡδωνοῖς πρὸς τὸν συλληφθέντα Διόνυσον »ποδαπὸς ὁ γύννης«; Totum versus Aeschilo vindicat cum Böttigero Hermann, alii parodiam ad complures versus proferunt.

61 Schol. Hom. I 539 χλούνην οἱ μὲν ἀφριστήν. χλουδεῖν γὰρ τὸ ἀφρίζειν τινὲς Δωριέων ἔλεγον. ἄλλοι δὲ κακοῦργον. καὶ γὰρ τῶν ἀρχαίων λαμβανομένων τινὰ φάναι »ἀνήρ ὅδ' ἐσπέρης καθεύδοντα ἄπουν ἔδῃσε χλούνην« (v. Mein. poet. chol. p. 121). Ξενοφῶντα (Xenophanem in Sillis suspicatur Hermann) δὲ γένος τι ἰνδῶν (l. γένος ἐμπίδων) φάναι τὸν χλούνην εἶναι, καθάπερ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἡδωνοῖς »μακροσκελὴς . . ἦ«. Quae Eustath. II. p. 772, 53 habet: ὅτι δὲ καὶ ἐκτομίαν ὁ χλούνης δηλοῖ, οὐ μόνον Αἰσχύλος δίδωσι χρῆσιν, ἀλλὰ καὶ Αἰλιανὸς μάλιστα ἐν τοῖς περὶ προνοίας, ea incertum an ad hunc locum spectent. Cfr. Eum. 188.

62 Aristoph. Av. 276 τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμεντις ἄτοπος ὄρνις ὀριβάτης; Schol. παρὰ τὰ ἐξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλου »τί ποτ' ἔσται ὁ μουσόμεντις ἄλλο ἀβρατεὺς δν σθένει«. Suid. s. v. μουσόμεντις: παρὰ τὸ ἐξ Ἡδωνῶν Αἰσχύλου »τίς πότ' ἔσται ὁ μουσόμεντις ἄλλος ἀβρατεὺς«.

---

61 ἦν pro ἧ Hermann.

62 ὁ μουσόμεντις ἀμαλὸς ἀβροβάτης σθένει; Hermann, ὁ μουσόμεντις ἄλλος ἀβροβάτης ὄδε; Dindorf, ὁ μουσόμεντις; ἀλλὰ βᾶτε σὺν

63

ἄδασμος

»Minabatur Baccho vel Lycurgus vel quisquis cum eo colloquebatur *στέγην ἄδασμον*, carcerem dicens domum gratuitam. Nisi illa Bacchi verba fuerunt in specu inclusum iri Lycurgum praedicientis« Hermann.

64

αἰγίδες

65

ἀμφίδρομος(?)

63 Hesych. ἄδασμος. οὐδένα δασμὸν ἐκτελοῦσα, οὖον (οὐ addit HStephanus) τελοῦσα ἐνοίκιον. *Αἰσχύλος ἤδονήν* (Ἡδωνοῖς Musurus). Phot. Lex. p. 8, 4 ἄδασμος· οὐδένα δασμὸν ἐκτίνοῦσα οὐδὲ μερίζουσα δασμὸν τῆς οἰκήσεως. οὕτως *Αἰσχύλος*. Cfr. Bekk. Anecd. p. 342, 24.

64 Hesych. et Suidas αἰγίζειν· διασπᾶν. ἐκ μεταφορᾶς. παρ' δ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι, ἀπὸ τῶν καταγίδων. *Αἰσχύλος*. ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνοῖς (ἤδονῃ Hes. cod.) καὶ τὰς νεβρίδας (νευρίδας Hes. cod.) οὕτω λέγει (καλεῖ Suid.). Cfr. Suid. s. v. Ἡδωνίς. Verba *Αἰσχύλος* . . λέγει pertinuisse ad glossam ab Etym. M. p. 27, 30 servatam: αἰγίδες· καταγίδες, οἱ ἄνεμοι vidit M Schmidt. Glossa igitur primitus sic scripta erat: αἰγίδες· καταγίδες, οἱ ἄνεμοι. *Αἰσχύλος* (Cho. 591). ὁ δ' αὐτὸς ἐν Ἡδωνοῖς καὶ τὰς νεβρίδας οὕτω λέγει.

65 Hesych. ἀμφίδρομος. *Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἐπλάσε δαίμονα καὶ* (καινὸν Musurus) *περὶ* (παρὰ Nauck) *τὰ ἀμφιδρόμια ᾧδεῖ* (ὡς εἰ Mus.) *ἔλεγε* (l. ἔλεγε) *τὸν γενέθλιον*. δηλοῖ δὲ καὶ ἐξ ἐκατέρου μέρους θεώμενον (θέοντα Kuster) ἢ προηγούμενον ἢ ὁρμᾶν δυνάμενον ὡς *Αἰσχύλος ἐν Ἡδωνοῖς* (ἤδωνές cod.). Nauckio duae glossae coaluisse videntur.

σθένει (ut verba Lycurgi comites ut Bacchum invadant hortantis) Nauck. Verba ἀμαλὸς ἀβροβάτης speciem veritatis habent.

66

ἄσσιστα

67

ἔκταρ

ΗΛΙΑΔΕΣ.

De argumento fabulae eodem quod Euripides in Phaethonte tractavit, v. Welcker Tril. p. 566sq. et Kl. Schriften IV p. 210sq., Hermann opusc. III p. 130sq., Robert et Wilamowitz Herm. XVIII p. 439sq., Bangert de fabula Phaeth. 1885, Knaack quaest. Phaeth. 1886. Ad Aeschylum referunt Butler et Welcker schol. Hom. ρ 208 Ἥλιος Ῥόδῃ μυχθεὶς τῇ Ἀσωποῦ παῖδας ἴσχει (ἔσχε Knaack) Φαέθοντα καὶ Λαμπετήν καὶ Ἀζύλῃν καὶ Φαέθουσαν. Chorum ex Oceanidibus fuisse compositum suspicatur Hermann.

Ad Heliades fortasse pertinuisse fr. 312 putat Butler, 293 et 378 Hermann, (317 Hartung, 332 Gataker).

68

ῥιπαὶ μὲν δὴ πατρός

66 Hesych. ἄσσιστα. ἔγγιστα. Αἰσχύλος Ἥδωνοῖς (ἡδωνῶν cod.). Anecd. Bekk. p. 453, 25 ἄσσιστα· ἔγγιστα.

67 Erotianus Gloss. Hippocr. p. 79, 14 ἔκταρ· ἐγγός, παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ὡς Αἰσχύλος ἐν Εὐμενίσῃ φησὶν ἔκταρ ἤμενοι Διός (v. 999). μέμνηται ὁ αὐτὸς τῆς λέξεως καὶ ἐν Ἥδωνοῖς.

68 Schol. Soph. O.C. 1248 τὰ ἀπὸ τῶν ὀρῶν φησὶ τῶν προσ-αγορευομένων ῥιπῶν· τινὲς δὲ οὕτω καλοῦσι ῥίπαια ὄρη.. μέμνηται δὲ καὶ Ἀλκμάν.. καὶ ἐν Ηλιάσιν Αἰσχύλος ῥιπαὶ μὲν δὴ πατρός.

69

<XO.>

ἐνθ'

ἐπὶ δυσμαῖς ἴσου
 πατρὸς ἡφαιστοτευχῆς
 δέπας, ἐν τῷ διαβάλλει
 πολλὸν οἰδματεύοντα φέρει δρόμου πόρον οὐθεις 5
 μελανίππου προφυγῶν
 ἱερᾶς νυκτὸς ἀμολγόν.

70

<XO.> Ἀδριαναὶ τε γυναῖκες
 τρόπον ἔξουσι γόων

Chorum haec dicere ut consoletur defientes fratris obitum Heliades, monet Hermann.

71

Ζεύς ἐστιν αἰθήρ, Ζεὺς δὲ γῆ, Ζεὺς δ' οὐρανός,
 Ζεύς τοι τὰ πάντα χῶτι τῶνδ' ὑπέρτερον.

69 Athen. XI p. 469 F ὅτι δὲ καὶ ὁ ἥλιος ἐπὶ ποτηρίου διακομίζεται ἐπὶ τὴν δούσιν Στησίχορος μὲν οὕτως φησὶν . . καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἡλιάσιν »ἐνθ' . . ἀμολγόνε.

70 Anecd. Bekk. p. 346, 10 Ἀδριαναὶ γυναῖκες. Αἰσχύλος Ἡλιάσιν (ἱλιάσιν cod.) »Ἀδριαναὶ . . γόωνε.

71 Clem. Alex. Strom. V p. 718 (Euseb. Pr. E. XIII p. 681 B) δ τε Εὐφορίωνος (sic Euseb., δ τε Εὐφορίων δ τε Clem.) Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ θεοῦ σεμνῶς σφόδρα φησὶν »Ζεὺς . . ὑπέρτερον. Off. Philod. de piet. p. 22 ed. Gomp. <Αἰσχύλος> δ' ἐν Ἡλιά(σιν τὸν) Δία καὶ αἰθέ(ρα λέγει καὶ γῆν καὶ <οὐρανόν> καὶ τὰ πάν(τα καὶ ὑπ)ὲρ τὰ πάν(τα). Erravit Nauck Philol. IV p. 525.

69 V. 2 δυσμαῖσι τεοῦ Hermann. V. 3 ἡφαιστοτευχῆς Hermann. V. 4 fort. δέπας εἶδον τῷ διαβαίνει.

71 V. 2 Ζεὺς ταῦτα πάντα Bothe. — Fort. τῶν ὑπέρτερον ut Aesch. Sept. 179.

72

ἔρρει τε κρήνης ἀφθονέστερα λιβάς

De electro haec dicta esse coniecit Welcker.

73

Plin. N. H. XXXVII 31 *Phaethontis fulmine icti sorores luctu mutatas in arbores populos lacrimis electrum omnibus annis fundere iuxta Eridanum amnem, quem Padum vocavimus, electrum appellatum, quoniam sol vocitatus sit ἡλέκτωρ, plurimi poetae dixere primique, ut arbitror, Aeschylus Philoxenus Euripides Nicander Satyrus, ib. 32 quod Aeschylus in Hiberia, hoc est in Hispania, Eridanum esse dicit eundemque appellari Rhodanum, Euripides rursus et Apollonius in Hadriatico litore confluere Rhodanum et Padum, faciliorem veniam facit ignorati sucini in tanta ignorantia orbis. Schol. Bern. in Verg. Ge. I 482 ubi enim Eridanus sit, multi errant. Eusebius (Aeschylus Hagen) ipsum esse Rhodanum propter magnitudinem et cursum rapidissimum.*

ΗΡΑΚΛΕΙΔΑΙ.

Cfr. Welcker Gr. Trag. p. 52, Bergk Gr. Litg. III p. 552. Fr. 74 labores Herculis describuntur ut Eur. Herc.

72 Athen. p. 424D τούτῳ (scil. τῷ »ἀκρατέστερον«) ὁμοίων ἐστὶ τὸ »ἀνηρέστερον« (Hom. β 190) καὶ τὸ ἐν Ἡλιάσιν Αἰσχύλου »ἀφθονέστερον λιβάς«. Ex Etymologici Magni cod. Vaticano 1818 R. Reitzenstein Ind. lect. hib. Bostoch. 1890 p. 5 edidit haec: ἀφθονέστατον . . καὶ τὸ ἀφθονέστερα οἶον »ὄρα σε κρήνης ἀφθονέστερα λιβάσι^λ (i. e. λιβάς« Ἡλιάσιν Reitzenstein). ταῦτα ποιητικὰ εἰσιν κατ' ἔθος Ἰωνῶν γινόμενα. τὰ γὰρ διὰ τοῦ Ὁ συγκριτικὰ οὗτοι διὰ ταῦ ΕΣ προφέρουσιν, οἶον δικαίεστέρος καὶ ἀρχέστερος λέγοντες. ὤφειλεν γὰρ τὰ προειρημένα δικαιώτερος εἶναι καὶ αἰδουότερος καὶ ἀφθονώτερος. οὕτως Φιλώξενος εἰς τὸ περὶ συγκριτικῶν. Eustath. II. p. 746, 45 καὶ παρ' Αἰσχύλου ἀφθονέστερον.

72 ἔρρει τε pro ὄρα σε et ἀφθονέστερα pro ἀφθονέστερα scripsi. ὥρουσε κρήνης ἀφθονέστερον λιβάς Reitzenstein.

359sqq. Vide etiam ad *Ἀλκμήνην*. Apollodori II 8, 1 narrationem ad Aeschylum spectare suspicatur C. Pilling, *Zur Heraklidensage*. Naumb. a. S. 1890 p. 10.

74

<XO.>

ἐκεῖθεν

δρμενος ὀρθόκερως βοῦς ἦλασ' ἀπ' ἐσχατιᾶν
γαίας, ὠκεανὸν περάσας ἐν δέπα χρυσηλάτῳ,
βοτῆράς τ' ἀδίκους κατέκτα δεσπότην τε τρίπτυχον
τρία δόρη πάλλοντα χερσίν, τρία δὲ λαιαῖς 5
σάχη προτεινῶν τρεῖς τ' ἐπισσεῖων λόφους
ἔστειχεν ἴσος Ἄρει βίαν.

75

οὐ γάρ τι μεῖζον ἄλλο τοῦδε πείσομαι.

Haec fortasse Jolaus, fortasse Macaria dixit.

74 Scholium Aristid., complementum eorum quae in Dind. ed. p. 547, 15 leguntur, ex cod. Marc. 423 a Wilamowitzio in diss. de Rhesi scholiis 1877 p. 13 editum haec exhibet: *ὅτι οἱ τρεῖς ἦσαν ἀδελφοὶ μαρτυρεῖ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἡρακλειδαῖς ἀνιττόμενός πως καὶ λέγων οὕτως· »ἐκεῖθεν . . βίαν καὶ τὰ ἐξῆς.*

75 Stob. Flor. 122, 2 *Αἰσχύλου Ἡρακλειδῶν οὐδ' . . πείσομαι.*

74 V. 2 *δρμενος ὀρθόκερως βοῦς ἦλασεν* cod. — *ἐσχατιᾶν* Weil: *ἐσχάτων* cod. V. 3 *γαίης* cod. — *δέπα χρυσηλάτῳ* Wilamowitz: *διπλῇ χρυσηλάτῳ* cod. V. 4 *κατέκτα* Weil (*ἔκτεινε* Wilamowitz): *κτείνει* cod. — *δεσποτῶν* cod. — *τρίπτυχον* Weil (*τρίζυγα τὸν Kiefsling*): *τριῦτα-τον* cod. V. 5 *χερσίν* Weil (*χεροῖ* Wilamowitz): *χεροῖν* cod. — *δὲ λαιαῖς* scripsi: *διὰ τῆς* cod. V. 6 *σάχου* cod. — *τ' ἐπισσεῖων λόφους* Wilamowitz: *δέ τις εἰκλόφους* cod. V. 7 *ἔστειχεν ἴσος Ἄρει* scripsi: *εστειχισσοσαρη* cod. (*ἔστειχ'* *ἴσος Ἄρει* Wilamowitz, *στεῖχεν ἴσος Ἄρει* Weil).

76

ἀμφιμήτορες

77

ἐπιγλωσσῶ

ΘΑΛΑΜΟΠΟΙΟΙ.

Vide ad Aegyptios, ad Ἱερείας, ad Μέμωνα. Ad hanc fabulam fr. 301 et 373 pertinuisse putat Oberdick, (fr. 463 Hartung, fr. 350 Droysen). Blomfield (Mus. crit. Cantabrig. V p. 79) satyricam fuisse fabulam opinatus est.

78

ἀλλ' * ὁ μὲν τις Λέσβιον φατνώματι
κῶμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραίνεται ῥυθμοῖς.

ΘΕΩΡΟΙ [Η ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ].

Nomen Θε[όδ]ωροι ἢ ἱσομισταί habet catalogus ut Hesych. s. v. ἱαμβίς (fr. 81). Alterum titulum delet Blomfield.

76 Hesych. ἀμφιμήτορες οἱ ἐκ πολλῶν (ἐξ ἄλλων CBuresch) μητέρων γεγονότες ἀδελφοί. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις (ἥρακλίδ . . cod.). Suidas ἀμφιμήτωρ. Αἰσχύλος. Cfr. Phryn. Bekk. p. 6, 24 ἀμφιμήτωρ· ὁ ἐξ ἐτέρας μητρὸς ἀδελφός.

77 Hesych. ἐπιγλωσσῶ· ἐποιωνίζου. Αἰσχύλος Ἡρακλείδαις (ἥρακλίδες cod.). Cfr. Cho. 1043.

78 Poll. VII 122 καὶ ἐκφάνωμα (φάνωμα Hermann) δὲ καὶ κῶμα μέρη ἔργων ἐν Αἰσχύλου θαλαμοποιοῖς ἀλλ' . . ἐμπεραίνεται ῥυθμοῖς. Cfr. Hesych. φατνώματα· σανιδώματα.

78 V. 1 ἀλλ' εἰ' Nauck, fort. δμῶν. — φατνώματι pro φάνωμάτι τ. Pauw. — V. 2 ἐκπεραίνεται pro ἐμπ. Jungermann.

dium secutus Hippenstiel l. c. p. 37sq. De argumento v. supra ad Athamantem. Simile fuisse suspicatur Friebe Gr. satyr. fr. p. 131 ei quod Achaeus in Ἄθλοι persecutus est. Satyricam fabulam fuisse ex fr. 79 efficit Böttiger Archaeol. Mus. p. 100. Cfr. Welcker Nachtrag p. 141. Ad hanc fabulam fr. 339 pertinuisse putat Butler.

79

καὶ μὲν παλαιῶν τῶνδ' ἐσσι σκωπευμάτων

80

ἀποστάς

81

ιαμβίς

79 Athen. XIV p. 629F σχήματα δ' ἐστὶν ὀρχήσεως ξιφισμός, καλαθισμός, καλλαβίδες, σκῶψ, σκώπευμα. ἦν δὲ ὁ σκῶψ τῶν ἀποσκοπούντων τι σχῆμα, ἄκραν τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων. μνημονεύει Αἰσχύλος ἐν θεωροῖς καὶ . . σκωπευμάτων. Cfr. Hesych. σκωπευμάτων· σχῆμα τῆς χειρὸς πρὸς τὸ μέτωπον τιθεμένης ὥσπερ ἀποσκοπούντων, Phot. lex. σκώπευμα· σχῆμα σατυρικόν, ὡς καὶ ὁ σκωπός (σκῶψ Nauck). οὕτως Αἰσχύλος. Ad eundem locum pertinuisse fortasse fr. 339 suspicatur Hermann.

80 Hesych. ἀποστάς· φυγών. Αἰσχύλος ἰσθάσαις (Ἰσθμισαταῖς Salmasius) καὶ Ἀλκμήνῃ.

81 Hesych. ἱαμβίς· Αἰσχύλος θεωροῖς ἢ Ἰσθμισαταῖς. τοῖς κιθαρίζουσιν ὁ αὐλὸς συνήει καὶ αἱ τοιαῦται κιθαρίσεις ἐλέγοντο περιιαμβίδες.

φό

ΘΡΗΣΣΑΙ.

Welcker Tril. p. 438sq et Griech. Trag. p. 37sq. et Hermann Opusc. VII p. 362sq. Ὅπλων κρίσαν, Θρήσσαις, Σαλαμινίας trilogiam Aiakis et Teucris fata complexam effecisse coniecerunt. Cfr. praeterea Welcker Kl. Schr. II p. 274sq., Gruppe Ariadne p. 577sq., Ribbeck die Röm. Trag. p. 369sq., JO Schmidt Ulixes Posthom. 1885 p. 47sq. De argumento cfr. schol. Soph. Ai. 815 φθάνει Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις τὴν ἀναίρεσιν Αἴαντος δι' ἀγγέλου ἀπαγγείλας, de choro schol. Soph. Ai. 134 πιθανῶς αὐτῷ ὁ χορὸς ἐσκεύασται ἀπὸ Σαλαμινίων ἀνδρῶν. . . οὐ γὰρ πιθανὸν ἐξ Ἀχαιῶν εἰσάγειν. . . τὸ δὲ τῶν αἰχμαλώτων κηδεμονικὸν μὲν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις, οὐ μὴν εὐπρόσωπον· ὅρα γὰρ οἷον τὸ αἰχμαλώτους ἐπιτιμᾶν τῷ Μενελάῳ (Ai. 1091sq.). Chorus igitur mulierum Thraciarum captivarum erat. Ad hanc fabulam pertinuisse putant Suevern (über histor. und polit. Anspiel. in der alten Tragödie p. 28), Heinsius, Hermann fragmentum a Clem. Alex. Strom. II p. 462 sine nomine allatum (Adesp. 110 ed. Nauck): ἀλλ' οὐδὲ Αἴας σιωπᾷ, μέλλων δὲ ἑαυτὸν ἀποσφάττειν κέχραγεν·

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδὲν πῆμ' ἐλευθέρου δάκνον
φυγὴν ὁμοίως ἀνδρὸς ὡς ἀτιμίτι.

82 Phot. lex. φό· ἐπὶ τοῦ σαπροῦ καὶ μὴ συναρέσκοντος. ἔστι δὲ ἀποκομματικὸν λεξείδιον (ἀποκομματικοῦ λεξειδίου cod., emendavit Dobree, ἀπόκομμα Ἀττικοῦ λεξειδίου Bernhardt). φύθον γὰρ καλοῦσιν. Ἀριστοφάνης πλέω γράσου καὶ φοθοίου καὶ ρύπου γε καὶ φόθου. Αἰσχύλος θεωροῖς. Dobraeus: »Lege πλέω γράσου τε καὶ φόθου. οἷον καὶ ρύπου· Αἰσχύλος θεωροῖς et intellege quasi statim post φό sequeretur Αἰσχύλος«.

οὕτως πέπονθα καί με συμφορᾷς ἀεὶ
 βαθεῖα κηλὶς ἐκ βυθῶν ἀναστρέφει
 λύσσης πικροῖς κέντροισιν ἡρεθισμένον.

At cfr. Dindorf in ed. Clementis Oxon. vol. II p. 188, Leeuwen de Aiac. Soph. auth. p. 60 (»Aeschyli hi versus esse non possunt, quia apud eum Ajax non in scaena vitam ponebat«). Praeterea huc refert fr. 298 Hartung, fr. 356 Osann. — Vide etiam ad Ὅπλων κρίσιν.

83

τὸ ξίφος
 ἔκαμπτε, τόξον ὥς τις ἐντείνων <ἀνὴρ>,
 τοῦ χρωτὸς ἐνδιδόντος οὐδαμῇ σφαγῇ,
 πρὶν δὴ παρὼν τις δαιμόνων <τὸ καίριον>
 ἔδειξεν αὐτῷ μασχάλης.

83 Schol. Soph. Ai. 833 παραδεδομένον δὲ κατὰ ἱστορίαν ὅτι κατὰ τὸ ἄλλο σῶμα ἄτρωτος ἦν ὁ Αἴας, κατὰ δὲ τὴν μασχάλην τρωτός, διὰ τὸν Ἡρακλέα τῇ λεοντῇ αὐτὸν σκεπάσαντα κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ἀσκέπαστον ἔᾶσαι διὰ τὸν γωρυτὸν ὃν περιέκειτο· φησὶ δὲ περὶ αὐτοῦ Αἰσχύλος ὅτι καὶ τὸ ξίφος ἐκάμπτετο (l. ἔκαμπτεν) οὐδαμῇ ἐνδιδόντος τοῦ χρωτὸς τῇ σφαγῇ· τόξον ὥς τις ἐντείνων πρὶν δὴ τις, φησί, παροῦσα δαίμων ἔδειξεν αὐτῷ κατὰ ποῖον μέρος δεῖ χρῆσασθαι τῇ σφαγῇ. Cfr. Schol. Hom. Ξ 404 (ut fere Eustath. II. p. 995, 1) τρωτὸς δὲ ὁ Αἴας ὅλον τὸ σῶμα, οὐχ ὡς Αἰσχύλος τὰ περὶ τὴν μασχάλην, schol. Lycophr. 455 ὑπὸ τοῦ γωρυτοῦ κρυφθεὶς τόπος τοῦ σώματος τοῦ Αἴαντος τρωτὸς ἦν, τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἄτρωτον· τοῦτον δὲ οἱ μὲν περὶ τὴν κλεῖδα φασὶν εἶναι, οἱ δὲ περὶ τὰ πλευρά, ὡς Αἰσχύλος ἐν Θρήσσαις φησὶν.

83 ἔκαμψε, τόξον ὥς τις ἐντείνων, ξίφος, | πρὶν δὴ παροῦσα δαιμόνων τις εὐφρόνως | ἔδειξεν αὐτῷ latere putat Hermann. Quae ego scripsi, cum aliqua probabilitate ex locis allatis erui posse videntur.

84

τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι

85

ἄγαις

ΙΕΡΕΙΑΙ.

Non commemoratur haec fabula in catalogo. Ex eis quae Meisterhans Grammatik der attischen Inschriften p. 32⁹ collegit, Nauck efficit, non *ιερείας*, sed *ιερέας* Aeschylum scripsisse. Eiusdem cuius Iphigeniam trilogiae fuisse fabulam suspicatus est, ratus fr. 86 verba Calchantis esse Iphigeniam arcessi iubentis, Welcker Tril. p. 408sq. et Rhein. Mus. V p. 447sq. composita trilogia ex fabulis *Ἰέρειαι Θαλαμοποιοί Ἰφιγένεια* vel potius *Θαλαμοποιοί Ἰφιγένειαν Ἰέρειαι*. Hunc secutus coniungit Droysen *Τήλεφον, Ἰφιγένειαν, Ἰερείας*. Cfr. Hermann opusc. VII p. 177sq., qui *θαλαμοποιούς* fabulam a rebus Iphigeniae Aulidensibus alienam esse comprobavit, Nitzsch Sagenp. d. Gr. p. 639sq. et Robert in Arch. Zeit. 1876 p. 133sq. Vide etiam supra ad *Ἀταλάντην*. De mysticorum profanatione, quam vel in hac vel in aliis fabulis commisisse Aeschylus perhibetur, v. Aristot. Eth. Nicom. III 2 p. 1111 a 10 ὃ δὲ πρᾶττει ἀγνοήσκειν ἂν τις, οἷον λέγοντες φασὶν ἐκπεσεῖν αὐτοὺς ἢ οὐκ εἰδέναι ὅτι ἀπόρρητα ἦν, ὥσπερ

84 Aristoph. Ran. 1294 τὸ συγκλινές τ' (τ' omittunt libri deteriores) ἐπ' Αἴαντι, schol. *Τιμαχίδας φησὶ τοῦτο ἐν ἐνίοις μὴ γράφεσθαι. Ἀπολλώνιος δὲ φησιν ἐκ θρησῶν αὐτὸ εἶναι.*

85 Hesych. ἄγαις· ζηλώσειν. *Αἰσχύλος θρησῶν.*

---

84 Scriptum fuisse putat apud Aeschylum Hermann τὸ συγκλινές τ' ἐπ' Αἴαντι *ξίφος*, ad eandem rem de qua in fr. 83 sermo est, haec verba pertinuisse ratus.

Αισχύλος τὰ μυστικά, schol. fol. 40 A δοκεῖ γὰρ Αἰσχύλος λέγειν μυστικά τινα ἐν τε ταῖς Τοξότισι καὶ Ἱερείαις καὶ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ καὶ ἐν Ἰφιγενείᾳ καὶ ἐν Οἰδίποδι. ἐν γὰρ τούτοις πᾶσι περὶ Δημήτρας λέγων τῶν μυστικωτέρων (μυστικῶν Schneidewin) περιεργότερον ἄπτεσθαι ἔοικε. λέγει δὲ [καὶ] περὶ Αἰσχύλου καὶ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός ἐν τῷ πρώτῳ περὶ Ὀμήρου, ὡς κινδυνεύοντος ἐπὶ σκηνῆς ἀναρρεθῆναι ἐπὶ τῷ τῶν μυστικῶν περιφέρειν (προφέρειν Hermann) τινὰ δοκεῖν, εἰ μὴ προαισθόμενος κατέφυγεν ἐπὶ τὸν τοῦ Διονύσου βωμόν. Ad Ἱερείας fortasse pertinuisse fr. 333 putat Butler, fr. 386 et 387 Fritzsche.

86

στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοξία θεοπίσματα.

87

<XO.> εὐφραμεῖτε μελισσονόμοι δόμον Ἀρτέμιδος πέλας οἶγεν

86 Macrob. Sat. V 22 in tertio libro (Aeneidos) cursim legitur, neque unde translaturum sit quaeritur »quae Phoebus pater omnipotens, mihi Phoebus Apollo praedixit«. Sed adfirmo doctissimum vatem etiam in hoc Aeschylum eminentissimum tragoediarum scriptorem secutum qui in fabula quae Latina lingua Sacerdotes inscribitur, sic ait »στέλλειν . . θεοπίσματα«. Schol. Soph. O. C. 793 δοκεῖ γὰρ ὁ Ἀπόλλων παρὰ Διὸς λαμβάνειν τοὺς χρησμούς ὡς καὶ ἐν Ἰφικλείᾳ (Ἰφιγενείᾳ Guil. Schneider) φησὶ καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἱερείαις »στέλλειν . . ἐγκαθίει Λοξία«.

87 Aristoph. Ran. 1274 εὐφραμεῖτε . . οἶγεν, schol. εὐφημεῖτε μελισσονόμοι· ἐξ Ἱερειῶν Αἰσχύλου. Ad Iphigeniam refert haec Vater Vind. Rhesis. p. CLXV.

87 μελισσονόμοι ex scholio recenti οἱ διανέμοντες τὰ τῆς πόλεως fecit Lobeck de grad. Myst. 1823 vel Aglaoph. p. 817.

Κασωλάβα

IΞΙΩΝ.

De argumento cfr. Welcker Tril. p. 547sq., Gr. Trag. p. 52, O Müller Gött. Gel. Anz. 1827 p. 670sq. et ad Aesch. Eum. p. 138, Nitzsch Sagenpoesie p. 487sq. et p. 627sq. Pater Ixionis idem quod apud Aeschylum (fr. 89) nomen Ἀντίων habet apud Diod. Sic. IV 69, 3 ubi haec leguntur: Ἀντίων . . . μὲν Περιμήλα τῇ Ἀμυθάνος ἐγέννησεν Ἰξίονα. οὗτος δ', ὥς φασιν, ὁποσχόμενος ἔδνα πολλά δώσειν Διῶνι (Ἡσιονεῖ codd. et hic et in sequentibus, corr. Cobet) ἔγχε τὴν Διῶνός τε θυγατέρα Δίαν, ἐξ ἧς ἐγέννησε Πειρίδου. ἔπειθ' ὁ μὲν Ἰξίων οὐκ ἀπέδωκε τὰ ἔδνα [τῇ γυναικί], ὁ δὲ Διῶνός τε τὰς ἱπποὺς ἀντὶ τούτων ἠνεχύρασεν. ὁ δ' Ἰξίων τὸν Διῶνέα μετεπέμψατο ἐπαγγελλόμενος πάντα ὑπακούσεσθαι καὶ τὸν Διῶνέα παραγενόμενον ἔβαλεν εἰς βόθρον πυρὸς μεστόν. διὰ δὲ τὸ <διὰ τὸ> μέγεθος τῆς παρανομίας μηδένα βούλεσθαι καθᾶραι τὸν νόνον <λύσσα ἐνέπεσεν αὐτῷ> (haec supplevi cl. schol. Apoll. Rh. III 62 et schol. Hom. A 268). τέλος δὲ ὑπὸ τοῦ Διὸς κατὰ τοὺς μύθους ἀγνισθεὶς ἡράσθη μὲν τῆς Ἥρας καὶ κατετόλμησεν ὑπὲρ συνουσίας λόγους ποιεῖσθαι κτέ. Cfr. Eum. 444 σεμνὸς προσέειπε ἐν τρόποις Ἰξίωνος, schol. διὰ τὴν κακίαν προσεκάθητο τῷ ναῶ τοῦ Διὸς καθαρισθόμενος· πρῶτος γὰρ Ἰξίων νόνον ποιήσας ἐκαθαρίσθη ὑπὸ Διὸς et Eum. 720 ἡ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων πρωτοκτόνοισι προστροπαῖς Ἰξίωνος; schol. καθάρως τὸν πρωτομυσῆ Ἰξίονα. Unius trilogiae fuisse Περραιβίδας et Ἰξίονα ita, ut Perrhaebidas Ixion sequeretur, suspicati sunt O Müller et Hermann. Aliter iudica-

88 Hesych. *Κασωλάβα*· οἱ μὲν πόλεις, οἱ δὲ κώμη. *Αἰσχύλος* Ἱερεῖαις. Cariae urbem fuisse ex Atticis tributorum catalogis efficit U Köhler.

verat Welcker Tril. p. 559 sqq., Perrhaebidas fabulam ad pugnam Centaurorum et Lapitharum referendam esse, cui opinioni fr. 184 non suffragatur, postea (Griech. Trag. p. 52) Muelleri sententiam probavit. Ad Ixionem rettulit Pauw fr. 327, quod Perrhaebidibus adscribit Hermann. In schol. Apoll. Rh. IV 14 παρὰ τὸ ἔφαι Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι δίφιον φησὶ τὸ βεβλαμμένον et in schol. Hom. Δ 171 (in Anecd. Paris. v. III p. 162, 25) ἡ βλαβερόν ἀπὸ τοῦ ἔφιον ἢ παρὰ τὸ ἔφαι. Σοφοκλῆς ἐν ἱερσίονι δίφιον κατὰ πλεονασμὸν τοῦ Δ δίφιον ἄτῃσι βεβουλημένον (i. e. Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ Δ δίφιον φησὶ τὸ βεβλαμμένον, ut monuit Papageorgius) Sophoclem falso pro Aeschylō exhibitum esse coniecit Welcker Trag. p. 402. Quod habet fragmentum Stob. Ecl. I 3, 30 cum lemmate Ἰξίωνος (ἡξιῶνος, quod corr. Wachsmuth, habet P marg., omisit F)

ἐχθρὸς μὲν ἀνὴρ, ἀλλὰ τὴν Δίκην σέβω

utrum ex Aeschyli an ex Euripidis Ixione sumptum sit, incertum. At Euripidis fabulae tribuitur et tribuendum videtur fragmentum

τοῦ μὲν δικαίου τὴν δόκῃσιν ἄρτυσο,
τὰ δ' ἔργα τοῦ πᾶν δρῶντος ἔνθα κερδανεῖ,

quod praebent Plut. de aud. poet. c. 3 p. 18 E τὸ νεῖπερ γὰρ ἀδικεῖν χρή, τυραννίδος πέρι κάλλιστον ἀδικεῖν (Eur. Phoen. 524) καὶ τὸ τοῦ μὲν . . κερδανεῖς (κερδανεῖ Nauck) καὶ τὸ τάλαντον ἢ προίξε μοχθηροὶ μὲν εἰσι λόγοι καὶ ψευδεῖς, Ἐτεοκλεῖ δὲ καὶ Ἰξίονι καὶ τοκογλύφῳ πρεσβύτῃ πρέποντες et Stob. Flor. II 8 (eclogam sine lemmate habet Trinc., om. SMA) τοῦ μὲν . . κερδανεῖς.

Schol. Pind. Pyth. II 39 τὸν δὲ Ἰξίονα οἱ μὲν Ἀντίονος (Ἀντίωνος in aliis libris) γενεαλογοῦσιν, ὡς Αἰσχύλος, Φερεκύδης δὲ

Πεισίωνος, ἔνιοι δὲ Ἄρσος, οἱ δὲ Φλεγύα. Cfr. schol. Apoll. Rh. III 62 Φλεγύου δὲ υἱὸς Ἰξίων . . Φερεκύδης <δὲ Πεισίωνος, Αἰσχύλος δ'> Ἀντίονος (αἴτωνος cod.).

90

βίου πονηροῦ θάνατος εὐκλεέστερος

91

τὸν δ' ἡμίονον

ταχέως ὁ μέγας καταπίνει.

»Comparabatur, nisi fallor, temeritas Ixionis ad potentiam Jovis« Hermann.

92

πρευμανὴς ἀλάστορος

90 Stob. flor. 121, 16 *Αἰσχύλου Ἰξίωνος* (sic A, *Αἰσχύλου S*, eclogam om. M) »βίου . . εὐκλεέστερος«. Idem versus legitur in flor. Mon. 134. Cfr. fr. 401, 1.

91 Athen. IV p. 182C οἶδαμεν δὲ καὶ τοὺς ἡμίονους (scil. αὐλοῦς) καλουμένους . . εἰσὶ δ' οἱ αὐτοὶ οὗτοι ἐλάσσονες τῶν τελείων. *Αἰσχύλος* γοῦν κατὰ μεταφορὰν ἐν Ἰξίονι (ἰξίῳνι A) φησὶ »τὸν δ' ἡμίονον καὶ τὸν ἐλάσσονα ταχέως . . καταπίνει«. Poll. VI 161 ἡμίονον αὐλὸν *Αἰσχύλος*. Hesych. ἡμίονος αὐλός· ὁ ὑποτεταγμένος τῷ τελείῳ. μεταφορικῶς δὲ ἡμίονος θράσος (ὁ ἐλάσσων L Dindorf, ὁ ῥάρος SMekler).

92 Anecd. Oxon. vol. I p. 62, 13 παρὰ δὲ τὸ ἀλαστῷ ῥῆμα ἀλάστῳ ὁ Ζεὺς (l. ἀλάστῳ ὀνομάζεται) ἐπὶ τῶν χαλεπὸν τι πρᾶσσόντων· παρῆκται δὲ ἡ εὐθεῖα παρὰ τὴν ἀλάστορος γενεαὴν·

90 Vera huius versus forma v. primo fragmenti 401 a ceteris disiungendo conservata videtur: *ζόης πονηρᾶς θάνατος αἰρετώτερος*. Cfr. Nauck Philol. VI p. 386.

91 Verba quae post τὸν δ' ἡμίονον libri habent καὶ τὸν ἐλάσσονα del. Bothe. Porson coniecit καὶ τὸν ἐλάσσω.

ἱερεῖτιν

ΙΣΘΜΙΑΣΤΑΙ

Eadem fabula quae *Θεωροί*.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Cfr. quae ad *Ἱερείας* adnotata sunt. Argumentum in immolatione Iphigeniae versatum esse videtur. Tauricas quidem Iphigeniae res non ante Euripidem tractatas esse Robert Arch. Zeitg. N. F. VIII (1876) p. 134 N. 3 censuit. Ex Iphigenia repetebat Asclepiades fr. 238 (Aristoph. Ran. 1270), repetit fr. 87 Vater. Vide etiam ad fr. 386.

οὔτοι γυναιξὶ <δεῖ> κυδάζεσθαι· τί γάρ;

Αἰσχύλος Ἰξίονι «πρευμενῆς ἀλάστορος» καὶ *Φερεκύδης* «ὁ Ζεὺς δὲ ἱκέσιος καὶ ἀλάστορος καλεῖται», ubi scribendum esse *Αἰσχύλος* Ἰξίονι <«μέγαν ἀλάστορον» καὶ ἀλλαχοῦ> «πρευμενῶς ἀλάστορον» suspicatur Nauck cl. fr. 294 et Eum. 236, cui loco formam ἀλάστορον vindicat. Sed vide ad fr. 294.

93 Hesych. *ἱερεῖτην* (*ἱερεῖτιν* Musurus)· καθαρμοῦ δεομένην, ἰκέτιν.

94 Schol. Soph. Ai. 722 *κυδάζεται*· λoidoreῖται, ὑβρίζεται ὑπὸ πάντων... *Αἰσχύλος* ἐν *Ἰφιγενείᾳ* οὔτοι γυναιξὶ κυδάζεσθαι· τί γάρ. Eadem habet Suid. v. *κυδάζεται* omissis verbis τί γάρ. Cfr. Hesych. *κυδάζεσθαι*· λoidoreῖσθαι.

93 *ἱερεῖτιν* <*χέρα*> Hermann. *ἱερεῖτιν* Dindorf. Cfr. CKeil sched. epigr. p. 19 et Lobeck Pathol. p. 387.

94 *δεῖ* addidit Elmsley, *χρή* Blomfield.

ΚΑΒΙΡΟΙ

Schol. Pind. Pyth. IV 303 πάντας Σοφοκλῆς ἐν ταῖς Ἀημιναῖσι τῷ δράματι καταλέγει τοὺς εἰς τὸ Ἄργῳ εἰσελθόντας σκάφος (cfr. Soph. fr. 354 Φερητίδης τ' Ἄδμητος ἡδ' ὁ Δωτιεύς Λαπίθης Κόρωνος) καὶ Αἰσχύλος Καβίροις (κιβήραις libri, corr. Meursius). Athen. X p. 428 F τὸν Αἰσχύλον ἐγὼ φαίην ἂν τοῦτο διαμαρτάνειν· πρῶτος γὰρ ἐκεῖνος καὶ οὐχ, ὥς ἐνιοὶ φασιν, Εὐριπίδης παρήγαγε τὴν τῶν μεθύοντων ὄψιν εἰς τραγωδίαν· ἐν γὰρ τοῖς Καβίροις εἰσάγει τοὺς περὶ τὸν Ἰάσονα μεθύοντας. ἃ δ' αὐτὸς ὁ τραγωδοποιὸς ἐποίησεν, ταῦτα τοῖς ἥρωσι περιέθηκε. Hinc conlatis fr. 96 et 97, ut ex titulo, apparet chorum Cabiros fuisse, non Argonautas, quae Hermanni (op. II p. 125) opinio fuit. Argo, Hypsipylen, Cabiros vel Hypsipylen, Argo, Cabiros trilogiam effecisse coniecit Welcker Tril. p. 311sq., Nachtrag p. 100sq., Trag. p. 50sq. Cfr. Clausen Aesch. Choeph. p. 235. Sed Καβίρους satyricam fuisse fabulam monuerunt Friebe Gr. satyrogr. fr. p. 133 sq., Bothe, Wagner, Preller Gr. Myth. I p. 326² n. 2. Cfr. fr. 95. Tragoedias Lemnias, Argo, Hypsipylen drama satyricum Cabiros secutum esse suspicatus est Bothe, fortasse Ἀήμναι, Ὑφιπύλη, Νεμέα argumentum trilogiae Hypsipyles res comprehendens effecerunt et Cabiri fabula eius tetralogiae satyrica fuit. Vide etiam supra ad Argo et ad fr. 20, infra ad fr. 179, 303, 354.

95

ῥρνιθα δ' οὐ ποιω σε τῆς ἐμῆς ὁδοῦ.

Temulento haec dici videntur.

95 Athen. IX p. 373 D ἐπὶ δὲ τοῦ ἀρσενικοῦ οὐ μόνον ῥρνιν ἀλλὰ καὶ ῥρνιθα . . Αἰσχύλος Καβίροις ῥρνιθα . . ὁδοῦ.

96

μήτε κρωσσούς
μήτ' οἰνηρούς μήθ' ὕδρηρούς
λιπεῖν ἀφνεοῖσι δόμοισιν

»Cabiri tantam vindemiae ubertatem fore spondent, ut ne gutta quidem aceti relinquatur (fr. 97) nullique cadi seriaeve recipiendo musto suppeditent« Lobeck Aglaoph. p. 1208.

97

ῥξους σπανίζειν δῶμα

97 a

ξυμφορά

Κ Α Λ Λ Ι Σ Τ Ω.

Argumentum fabulae, quam satyricam fuisse censet A Schöll Beiträge etc. I 1 p. 8, repetunt ex Eratosth. Catast. 1,

96 Poll. VI 23 οἰνηρὸς θεράπων παρὰ Ἄνακρέοντι . . καὶ Αἰσχύλος »μήτε . . μήθ' ὕδατηρούς . . δόμοισιν«. Antiatt. p. 115, 3 ὕδρηρούς πίθους καὶ οἰνηρούς. Αἰσχύλος Καβείροις (καιείροις cod.).

97 Plut. quaest. conv. II 1, 7 p. 632 F ποιεῖ δ' εὐχαρίστωμα καὶ μέμφεις ἐμφαίνουσα χάριν . . εἴ τις ἀντιστρέψας αἰτιῶτο τοὺς Αἰσχύλου Καβείρους ῥξους σπανίζειν δῶμα ποιήσαντας, ὥσπερ αὐτοὶ παίζοντες ἠπέλυσαν.

97 a Ex Cyrilli glossarii cod. Messanensi S. Salvatoris 167 R Reitzenstein Ind. lect. hib. Rostoch. 1890 p. 5 edidit haec: ξυμφορά· συντυχία· καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάσσεται ὡς παρ' Αἰσχύλου ἐν Καβείροις καὶ ἐπὶ κακοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ. Cfr. Hesych. ξυμφορά· συντυχία. καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάσσεται καὶ ἐπὶ κακοῦ.

96 V. 1 μήτ' αὖ vel potius μηθ' αὖ κρωσσούς Blomfield. — V. 2 ὕδρηρούς Nauck. — V. 3 λείπειν Heath, λείψειν Lobeck Aglaoph. p. 1207, λείβειν Conington.

Hyg. poet. astr. II 1, III 1, schol. Germanic. 24. — (Ad hanc fabulam fr. 342 refert Hartung).

98

Πανίας βήσσας

KAPEΣ [H EYPOΠH].

Kāres ἢ *Eὐρώπη* in catalogo et in fr. 101, *Kāres* in fr. 100. Argumentum fabulae, quod non cognovit Welcker Nachtrag p. 311, divinavit Hartung in Aesch. ed. VIII p. 95sq., comprobavit Blafs ex fr. 99 anno 1879 edito N. Rhein. Mus. XXXV p. 86, versabatur in morte et funere Sarpedonis, cuius fabulae auctor est Homerus *II* 419sq. Sarpedon est filius Jovis et Europae, frater Minois et Rhadamanthi, ut apud Hesiodum et Bacchylidem (schol. Hom. *M* 292 *Eὐρώπην τὴν Φοίνικος Ζεὺς θεασάμενος ἐν τινι λειμῶνι μετὰ Νυμφῶν ἄνθη ἀναλέγουσαν ἡράσθη καὶ κατελθὼν ἥλλαξεν ἑαυτὸν εἰς ταῦρον καὶ ἀπὸ τοῦ στόματος χρόκον ἔπνει. οὕτω δὲ τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας ἐβάστασε καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην ἐμίγη αὐτῇ . . γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνη τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα Σαρπηδόνα καὶ Ῥαδάμανθυν· ἡ ἱστορία παρὰ Ῥοῖοδω καὶ Βαχχυλίδῃ) et in Rheso dramate v. 29 τὸν Εὐρώπας Λυκίων ἀγὼν ἀνδρῶν (schol. *δ* δὲ Ῥοῖοδος Εὐρώπης μὲν φησιν αὐτόν). Scena est in Cariae urbe et chorus e Caribus compositus. Scilicet Cares et Lycios confudit Aeschylus, ut recte ad hanc fabulam Bücheler N. Rhein. Mus. XXXV p. 94 rettulisse videatur quae tradidit Strab. XIV p. 665 οἱ ποιεῖται δὲ μάλιστα*

98 Hesych. *Πανίας βήσσας*· ὡς ἀπὸ (ἐπὶ cod., corr. Musurus) τοῦ *Πανός*. *Αἰσχύλος Καλλιστοῦ*. Cfr. Phot. lex. *Πανίος αἶσα*· ἀπὸ τοῦ *Πανός*, quae utrum *Πανίας βήσσας* emendanda sint an *Πανίος* (malim *Πανία* cl. Hesych. gl. *Πανία*· ἢ *Πελοπόννησος*) αἶα dubitat M Schmidt.

Aeschylus ed. Wecklein.

οὐ τραγικοὶ συγγέοντες τὰ ἔθνη καθάπερ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Μυσοὺς καὶ τοὺς Λυδοὺς Φρύγας προσαγορεύουσιν, οὕτω καὶ τοὺς Λυκίους Κῆρας. Cfr. etiam CRobert, Bild und Lied p. 116sq. (Ad Cares rettulit fr. 284 Meineke, 315 Hartung).

99

ταύρω τε λειμῶν ξένια πάμβοτος παρῶν.
 τοῖόνδε μὲν Ζεὺς κλέμμα πρεσβύτου πατρὸς
 αὐτοῦ μένων ἄμοχθον ἤνυσεν λαβεῖν.
 ἔν' οὖν τὰ πολλὰ χεῖνα διὰ παύρων λέγω,
 γυνὴ θεῶ μυχθεῖσαι παρθένου σέβας
 ἤμεψα, παίδων δ' ἐζύγην ξυνάονι.
 καὶ τρισὶ γοναῖσι τοὺς γυναικείους πόνους

99 Edidit HWeil, un papyrus inédit de la bibliothèque de M. Ambroise Firmin-Didot. Nouveaux fragments d'Euripide et d'autres poètes grecs. Paris 1879. Fragmenti, quod Aeschyleae fabulae *Καρῶν* esse agnovit Weil, comprobaverunt Blafs et Buecheler, verba in papyro Aegyptiaco vitiosissime scripta (uncialibus ut vulgo aiunt literis) post Weiliū emendaverunt Blafs N. Rhein. Mus. XXXV p. 74sq., Buecheler ib. p. 93sq., Cobet Mnemos. VIII p. 1sq., Gomperz Wiener Studien 1880 p. 16sq., CSchenkl Zeitschr. f. d. österr. Gymn. XXXI p. 74sq., Wecklein Philol. 39 p. 414sq., Bergk N. Rhein. Mus. 35 p. 248sq., ThKock ib. 272sq., Weil Revue de philol. N. F. IV p. 10sq. et 145sq., Herwerden in actis Academiae regiae Nederl. Ser. II vol. IX, qui de Aeschylō auctore huius fragmenti subdubitāt.

99 V. 1 ταυρωτελιμωξένια παμποδος: corr. Weil. ταύρω δὲ mavult Schenkl. — V. 2 τοιοντε et προσβυτου: corr. Weil. τοῖόνδε δὲ mavult Nauck. — V. 3 ἤνυσεν pro ἠροσαν Blafs. — V. 4 ἔν' οὖν pro τειουν et παύρων pro παύρω Weil. — V. 5 θεῶ μυχθεῖσαι pro θεου μειχθεῖσαι Weil. — V. 6 ἐμψεπαιδωνδεσυγηξυναγωνει: ἤμεψα, παίδων δ' ἐζύγην ξυνωνίᾳ Weil, ξυνάονι Blafs (cfr. Epigr. ed. Kaib. 241a 3 p. 521 δυσὶν ζευχθεῖσαι φίλους ξυνάοσι τέκνων). — V. 7 καὶ τρισὶ γοναῖσι scripsi pro καττριαγωνεισ. — τοὺς δι' ὠδίνων πόνους Nauck cl. Eur. Phoen. 355.

ἐχαρτέρησ', ἄρουρα δ' οὐκ ἐμέμφατο
 τὸ μὴ 'ξενεγκεῖν σπέρμα γενναίου πατρός.
 ἐκ τῶν μεγίστων δ' ἡρξάμην φητιμάτων 10
 Μίνω τεκοῦσα * * * *
 * * * <δεύτερον δ' ἐγεινάμην>
 'Ραδάμανθυν ὅσπερ ἀφθίτος παίδων ἐμῶν·
 ἀλλ' οὐκ ἐν ἀλγαῖς ταῖς ἐμαῖς ζῶαν ἔχει,
 τὸ μὴ παρὸν δὲ τέρφιν οὐκ ἔχει φίλοις· 15
 τρίτον δὲ τοῦ νῦν φροντιῶν χειμάζομαι
 Σαρπηδόν', αἰγὶς δ' ἐξ Ἄρεως καθίκετο.
 Καρῶν γὰρ ἦκει γῆν φάτις λωτίσματος
 πάσης ὑπερφέροντος ἀλκίμου στολῆς·

V. 8 *εκαρτερησα αρουρας καιουχ*: ἐχαρτέρησ' ἄρουρα κοὐχ Weil, ἐκαρ-
 τέρησ' ἄρουραν οὐχ Sckenkl, scripsi ἐκαρτέρησ' ἄρουρα δ' οὐχ. —
 V. 9 *τουμηνξεναικειν*: τοῦ (τὸ Blafs) μὴ 'ξενεγκεῖν Weil. Fortasse
 praestat τὸ μὴ 'ξανεῖναι. — *γενναίου* pro γεναι Weil. — V. 10 *ἡρξάμην*
φουτευμάτων (φητιμάτων Bergk) pro *ερξάμηνφουτευμάτων* Weil. —
 V. 11 sqq. *Μινωτεκουσααραδαμανθωνωσπεραφθιδοςπαιδωνε* | *μων αλλα*
κεμαγαισταισεμαισζοασσεχειν: Μίνω τεκοῦσα <πρώτ', ἐπὶ δὲ Σαρπη-
 δόνι> | 'Ραδάμανθυν ὅσπερ ἀφθίτος παίδων ἐμῶν· | ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀλγαῖς
 ταῖς ἐμαῖς ζῶη σφ' ἔχει Weil, Μίνω τεκοῦσα· <δεύτερον δ' ἐγει-
 νάμην> | 'Ραδάμανθυν ὅσπερ ἀφθίτους παίδων ἐμῶν | *εἴληχ' ἐπ'*
αἴας τέρμασι ζῶας ἔχειν Blafs. Ampliorem lacunam qua Minos prae-
 dicatus sit statuit Bücheler. — ἀλλ' οὐκ ἐν ἀλγαῖς simul coniecerunt
 Gomperz, Th Kock, ego. — ζῶην pro ζῶας Buecheler. — V. 14 *παρὸν*
δὲ pro παρωντε et φίλοις pro φίλουσ Weil. — V. 15 *τριτονδετουνουν*
φροντιζεινχειμαζεται: τρίτον δὲ τοῦ νῦν φροντίς εἰ χειμάζεται Blafs,
 τρίτον δὲ τοῦ νῦν φροντίσιν χειμάζομαι Buecheler. Fortasse praeferen-
 dum τρίτον δὲ τοῦτον φροντίς οὐ χειμάζεται. — V. 16 *[σα]λφηθοναιαχ*
μησδεξαρσοκαθικετο (quae litterae cancellis circumscriptae sunt du-
 biae): Σαρπηδόν'. αἰγὴ δ' ἐξ Ἄρεως καθίκετο Weil, αἰγὶς δ' Bergk,
 cfr. Sept. 67 πρὶν καταγίσαι πνοάς Ἄρεως. — V. 18 *[χι]λεο(χαρο?)γα*
ρηκειενλοτισλοτισματος: κλέος γὰρ ἦκει θεόθεν ἐκ λωτίσματος, postmo-
 dum κλέος γὰρ ἦκειν λαγέταν λωτίσματος Weil, κλέος γὰρ ἦκεν Ἑλλάδος
 λωτίσματος Blafs, Καρῶν γὰρ ἦκει <σύλλογος> λωτίσματος Buecheler,
 scripsi Καρῶν γὰρ ἦκει γῆν φάτις λωτίσματος. — V. 19 *πασησπερπε*
ρωντεσαλχιμουστενησ: πάσης ὑπερφέροντος ἀλκίμου στολῆς Weil. —
 V. 20 *Τρώων δστυ πορθήσειν βίη* pro *τρωναστυκαρθησιων* Weil. —

ἀρχεῖ δὲ Τρώων ἄστν πορθήσεν βίᾳ· 20
 πρὸς οὐ δέδοικα μὴ τι μαργαίνων δορὶ
 ἀξύστατον δράσῃ τε καὶ πάθῃ κακόν.
 λεπτή γὰρ ἐλπίς, ἥδ' ἐπὶ ξυροῦ πέλει
 μὴ πάντα παῖσας' ἐχέω πρὸς ἔρματι.

Pars est prologi vel potius primi episodii. Narrat Europa a Jove gravidam factam se tres filios peperisse, quorum Minos et immortalis Rhadamanthus nusquam compareant, tertius Sarpedon in bello versetur apud Troiam sibi-que causa sit magnae sollicitudinis, cum audiverit in pugnam virum aliquem fortissimum iactantem se Troiam vastaturum processisse.

100

ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ
 δεῖ τὰ λῶστα παντὸς ἐξαμᾶν στρατοῦ.

Haec Europa respondere videtur choro ex virtute Sarpedonis consolationem repententi.

101

Μύλασος

100 Stob. flor. 51, 26 *Αισχύλου Καρῶν* «ἀλλ' . . λῶστα πάντα τάνθρώπων στρατοῦ».

101 Steph. Byz. p. 461, 16 *Μύλασα*, πόλις *Καρίας*, ἀπὸ *Μυλάσου* τοῦ *Χρυσόφορος* τοῦ *Γλαύκου* τοῦ *Σισύφου* τοῦ *Αἰόλου*. λέγεται καὶ *Μύλασος* (sic R, *Μύλας* V), ὡς *Αἰσχύλος* ἐν *Καρσὶν* ἢ *Εὐρώπῃ*.

V. 21 *δέδοικα* pro *δέδωκα* et *μὴ τι* pro *μητι* Weil. — *μαργαίνων δόρει* Weil (praetuli *δορε*): in papyro *μαργα[γα]δορε* legit Weil, *μαργαῖαδορε* Blafs. — V. 22 *ἀξύστατον* scripsi pro *αστυπερβατον*. — V. 23 *ελπι* *σηθηεπιξυρημενη*: *ἐλπίς*, ἥδ' ἐπὶ *ξυροῦ πέλει* Weil. *ἐλπίς τῇδ' ἐπε-* *ζαρημένη* Herwerden. — V. 24 *μηπαντα[π]αισασκεχωπροσα[ι]αται* (*αρ-* *μαται*?): *μὴ πάντα παῖσας' ἐχέω πρὸς ἔρματι* Blafs, *μὴ πάντα παιδὸς ἐχέω πρὸς αἵματι* Buecheler. *μὴ πάντ' ἀπαισ οὖσ'* S Mekler.

100 V. 2 *παντὸς ἐξαμᾶν* pro *πάντα τάνθρώπων* scripsi cum C Kellio, qui *παντὸς ἐξαμῶν* proposuit (*πάντ' ἀμᾶν* Valckenaer). *πάντ' ἀπανθίζει* Kidd, *πάντα λωτίζει* Herwerden.

ΚΕΡΚΥΩΝ (σατυρικός).

Argumentum ad Thesei et Cercyonis luctationem spectavisse videtur. (Vide ad fr. 287).

102

ἀμφωτίδες τοι τοῖς ἐνωτίοις πέλας

»Fortasse illae amphotides satyris sunt attribundae qui ridiculis modis se armabant ad pugnam cum illo luctatore ineundam« EAJ Ahrens.

103

ἄμβωνες

104

ἀπεψύχη

105

ἀτίσεις

102 Poll. X 175 εἶεν δ' ἂν καὶ ἀμφωτίδες ἐκ (ἐν Nauck) τῶν σκευῶν, Πλάτωνός τε εἰπόντος καὶ ἐν Κερκυόνη Αἰσχύλου »ἀμφωτίδες . . πέλας«. Cfr. Hesych. ἀμφωτίδες ἀς ἔχουσιν οἱ παλαίσται περὶ τοῖς ὤσιν. Eadem ex Pausania exhibet Eustath. II. p. 1324, 38.

103 Hesych. ἄμβωνες· αἱ προσαναβάσεις τῶν ὀρῶν. Αἰσχύλος Κερκυόνη καὶ Σισύμφω. Erotian. Gloss. Hippocr. p. 53, 8 καὶ γὰρ οἱ Ῥύδιοι ἄμβωνας καλοῦσι τὰς ὀφρυῶδεις τῶν ὀρῶν ἀναβάσεις· μέμνηται τῆς λέξεως καὶ Αἰσχύλος καὶ Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς ἐν ταῖς Ἀττικαῖς λέξεσι. Cfr. Etym. M. p. 81, 8 ἄμβων· κυρίως δὲ ἄμβων τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος παρὰ τὸ ἐν ἀναβάσει εἶναι· οἷον »πολλῶν ἤδη λοπάδων τοὺς ἄμβωνας περιλείξας«, λέγονται δὲ καὶ ὀρεινοὶ καὶ ὑψηλοὶ τύποι. Fortasse verba πολλῶν . . περιλείξας Sisyphe tribuenda sunt.

104 Hesych. ἀπεψύχη (ἀπεψύχει cod., corr. Musurus)· ἀπεπνευματίσθη. Αἰσχύλος Κερκυόνη σατυρικῶ.

105 Hesych. ἀτίσεις· ἀτιμάσεις. Αἰσχύλος Κερκυόνη.

106

εὐληματεῖ

107

ὄρον

ΚΗΡΥΚΕΣ (σάτυροι).

(Fabulam eandem fuisse atque *Λέοντα* ad *Herculem* spectantem conicit Wagner. Idem censet Hartung conferens fr. 108 cum verbis Apollod. II 5, 1 ἀμφίστομον σπήλαιον. Ad hanc fabulam refert fr. 310 et 311 EAJ Ahrens, praeterea fr. 308 et 318 Droysen). *Κήρυκας* Casaubonus intellegit sacrorum administros, cfr. Athen. XV p. 660 A ὅτι δὲ σεμνὸν ἦν ἡ μαγειρικὴ μαθεῖν ἔστιν ἐκ τῶν Ἀθήνησι *Κηρύκων*· οἷδε γὰρ μαγείρων καὶ βουτύπων ἐπεῖχον τάξιν, ὥς φησιν *Κλειδῆμος ἐν Πρωτογονίας* πρώτῳ κτέ. Fr. 109 ad *Herculis* amictum, fr. 108 ad eiusdem voracitatem spectare videtur.

108

στενόστομον τὸ τεῦχος

106 Hesych. εὐληματεῖ (εὐλήματι cod., corr. Musurus)· λήματος καὶ ἀνδρείας εὐ ἔχει. *Λισχύλος* *Κερκυόνη* σατυρικῶ. Photius lex. εὐληματεῖ· εὐ ἔχει λήματος καὶ ἀνδρείας.

107 Harpocr. ὄρον σκευὸς τι γεωργικόν . . μήποτε μέντοι τὸ ὄρον παρὰ τε *Λισχύλῳ* ἐν *Κερκυόνη* (κεραυνῶν libri) καὶ παρὰ *Μενάνδρῳ* ἐν β' *Ἐπικλήρῳ* σημαίνει ξύλον τι ᾧ τὴν πεπατημένην σταφυλὴν πιέζουσιν. Eadem fere omisso fabulae nomine Photius Lex. et Suidas v. ὄρον.

108 Poll. X 68 εἴρηται δὲ τοῦνομα (scil. στενόστομον) ἐπὶ ἀμφορέως ἐν σατυρικῷ δράματι *Κήρυξι* τοῖς *Λισχύλου* στενόστομον τὸ τεῦχος.

109

κατὰ τῆς σισύρνης τῆς λεοντέας

110

πυρσοκόρσου λέοντος

111

κακοποιεῖν

112

λογγάσω

113

νοσσόν

109 Poll. X 186 φαίης δ' ἂν καὶ σίσυρναν, Αἰσχύλου μὲν ἐν Κήρυξι σατύροις λέγοντος »κατὰ . . λεοντέας«, Σοφοκλέους δ' ἐν Μυσοῖς »ψαλίδας, τιάρας καὶ σισυρνῶδη στυλὴν«.

110 Phot. lex. πυρσοκόρσου λέοντος· Αἰσχύλος ἐν Κήρυξι (κάρυξι cod.) σατύροις. Cfr. Hesych. πυρσοκόρσου λέοντος· πυρροκεφάλου, ξανθοτρίχου (l. ξανθύτριχος).

111 Antiatt. p. 102, 14 κακοποιεῖν Αἰσχύλος Κήρυξιν.

112 Poll. IX 136 φαῦλον γὰρ τὸ λογγάζειν ἐν τοῖς Κήρυξι τοῖς Αἰσχύλου. Phot. lex. λογγάσω· στραγγεύσομαι, ὃ ἡμεῖς λαγγάσω καὶ λαγγονεύσω λέγομεν. Αἰσχύλος. Quibus quae adduntur δὲ ἐξ ὧν τὰ ἀπόγεια δοῦσιν λογγάσι ad glossam λογγῶνες refert Butler.

113 Antiatt. p. 109, 22 νόσσον (νοσσόν Lobeck Phryn. p. 206), χωρὶς τοῦ E. Αἰσχύλος Κήρυξιν.

---

109 καὶ τῆς σισύρνης τῆς λεοντείας <δοράς> ex Hesych. λεόντειος δορά· τὸ δέρμα αὐτοῦ Toup. Malim καὶ τῆς σισύρνης τῆς λεοντείου δοράς.

KIPKH (σατυρική).

Argumentum ad Ulixis socios in bestias conversos spectasse videtur. Huc referunt fr. 309 EAJ Ahrens et Droysen. Ex Etym. M. p. 592, 40 μῶλυ· εἶδος βοτάνης, ὅπερ δέδωκεν Ὀδυσσεὺς τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ καὶ ἀποκατέστησεν αὐτοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς Κίρκης παρὰ τὸ μωλύειν. . . μωλύνειν δέ ἐστι τὸ ἀμβλῦναι καὶ κωλύσαι, ἀπὸ τοῦ μῆ ὀλλύνειν ἢ ἀπὸ τοῦ κωλύειν· ἔχων μὲν ἐν τῇ χειρὶ μῶλυι. ἀντιφάρμακον γὰρ δέδοται, huic fabulae tribuit Wagner fragmentum ἔχων μὲν ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ.

114

αὐτόφορβος

115

ζυγώσω

Verbum Circae Ulixis comites in haram concludentis esse opinatur Bothe.

KPHΣΣΑΙ.

Argumentum versatum esse in Polyido Glaucum aenigmate de moro primum albo, deinde rubro, cum permaturuit nigro soluto in vitam revocante (cfr. Hygin. f. 136, Apollod. III 3, 1), de quo Sophocles *Μάντις* fabulam, Euripides *Πολύιδον* scripsit, O Müller apud Welckerum Gr. Trag. p. 57 et Hoeck Kreta III p. 289 e fr. 116 coniecerunt. Wagner

114 Hesych. αὐτόφορβος· αὐτοφάγος. Αἰσχύλος Κίρκη.

115 Hesych. ζυγώσω· δαμάσω, κλείσω, καθέξω. Αἰσχύλος Κίρκη σατυρική. Eustath. II. p. 956, 7 ex Pausania ζυγώσω ἀντὶ τοῦ καθέξω, δαμάσω. Phot. lex. ζυγώσω· καθέξω, δαμάσω.

fortasse argumentum eius simile quod Euripides in Cressis expressit a poeta tractatum esse putat. (Huc refert fr. 304 Hartung, 314 Butler).

116

λευκοῖς τε γὰρ μύθοισι καὶ μελαγχίμοις
καὶ μυλοπρέπτοις βρίθεται ταύτου χρόνου.

117

αὐτορέγμονος πότμου

118

πισσοκωνήτῳ πυρί

116 Athen. II p. 51 D μόρα δὲ τὰ συκάμυνα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυγῖν . . ἐν δὲ Κρήσσαις καὶ τὰ τῆς βάρου »λευκοῖς . . καὶ μυλοπρέποις . . χρόνου«. Eustath. II. p. 1254, 25 Αἰσχύλος (immo Eur. Phoen. 372, Aeschylus Cho. 11 φάρεσιν μελαγχίμοις dixit) »πέπλους μελαγχίμοις« φησὶν· ἕτερος δὲ τις (immo Αἰσχύλος) μελάγχμα συκάμυνα ἐν τῷ »λευκοῖς . . μελαγχίμοις«, ὅπερ ἐστὶ μέλασι, »καὶ μυλοπρέποις« ἡγουν ἐρυθροῖς »βρίθεται ταύτου χροιά (immo χρόνου)«. Poll. VI 46 συκάμυνα· ταῦτα δὲ καὶ μόρα Αἰσχύλος ὠνόμακεν, τὰ ἄγρια οὕτως ὀνομάσας τὰ ἐκ τῆς βάρου.

117 Hesych. αὐτορέγμονος πότμου· ὅσον ἑαυτὸν ἔρεζε καὶ κατευθὺς ἑαυτορέγμονος παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα (l. αὐτορέγμονος πότμου· οἷον ἑαυτορέγμονος δν ἑαυτὸν ἔρεζεν, ἢ κατευθὺς παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα). Αἰσχύλος Κρήσσαις (κρή cod., unde Musurus Κίρκη, Dindorf Κρήσσαις).

118 Phot. lex. πισσοκωνήτῳ πυρί· τῷ εὐκαύτῳ, ἐπεὶ τὰ καύμενα πίσση χρίεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις. Hesych. πισσοκω-

---

118 πισσοκωνήτῳ μόρῳ Aeschylum dixisse putat Bergk (»nisi forte Aeschylus utraque locutione πισσοκωνήτῳ πυρί et πισσοκωνήτον μόρον usus est« Wagner).

119

ἀτόπαστον

120

ἐπιξενοῦσθαι

[ΚΥΚΝΟΣ].

Cycnum fabulam viri docti (cfr. Welcker Tril. p. 544 et 563) Aeschilo tribuebant propter Aristoph. Ran. 963 Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους, unde nihil aliud effici potest quam Cycnum in aliqua Aeschyli fabula introductum esse (vide supra ad Glaucum Potniensem).

ΚΩΠΕΥΣΤΗΣ.

Eadem fabula quae Ἀργώ.

ΔΑΙΟΣ

Argum. Aesch. Sept. ἐδιδάχθη ἐπὶ Θεαγένους (Θεαγενίδου Franz) Ὀλυμπιάδι οῳ (ante Chr. n. 467). ἐνίκα Λαίῳ,

νήτῳ (πισσοκονήτῳ cod.) πυρί· πίσση χρίουσιν, ἵνα τάχιον κατακαίηται. κωνῆσαι δέ ἐστι τὸ περιενεγκεῖν et κωνῆσαι (κωνεῖσαι cod.) <πίσση καταχρῖσαι> καὶ κύκλῳ περιενεγκεῖν. καὶ πισσοκώνητον (πισσοκύνειτον cod.) μύρον λέγουσιν, ὅταν πίσση καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσιν. Αἰσχύλος Κρήσσαις καὶ Κρατῖνος (αἰσχύλος καὶ κρατῖνος κρήσσαις cod., emend. Alberti).

119 Hesych. ἀτόπαστον (ἀτόπλαστον cod.), ἀνεῖκαστον. τοπάζειν γὰρ τὸ εἰκάζειν καὶ τὸ ὑποτοπῆσαι (ὑπὸ τὸ πονῆσαι cod.) δὲ ἐνθὲνδε λέγεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις.

120 Hesych. ἐπιξενοῦσθαι· μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι· Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν συλλόγῳ καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις (κρήσσαις cod.). Cfr. Ag. 1319.

Οιδίποδι, Ἐπτά ἐπὶ Θήβας, Σφίγγι σατυρικῇ. δεύτερος Ἀριστίας (ἀριστίων cod.) Περσεῖ, Ταντάλῳ, Παλαισταῖς σατυρικοῖς (σατύροις Dindorf) τοῖς Πρατίνου πατρὸς. τρίτος Πολυφρόσμων Λυκουργείῳ (λυκουργίαι cod.) τετραλογία. Cfr. Welcker Tril. p. 354sq., Nachtrag p. 144sq., Hermann op. VII p. 190sq., Schneidewin die Sage vom Oedipus, Abhandl. der Ges. d. Wiss. zu Gött. V (1852) p. 171sq., Kruse de Aesch. Oedipodea. 1855, A FNaeke, Über die Theb. Tril. des Aesch. N. Rhein. Mus. 1872 p. 193—214, Plank, Über die Trilogie der Septem adv. Th. d. Aesch. Zeitschr. f. d. Altertw. 1847 Nr. 110—113, FVater, de Aesch. Oedipo Jahns Archiv 1850 p. 110—117, JSchmidt, Über die trilogische Composition der Sieben g. Th. Zeitschr. f. d. Altertw. XIV (1856) Nr. 49—51, A Waldeyer de Aesch. Oedipodea. I. Neuss 1863. II. Leobschütz 1873, HGeist, de fabula Oedipodea. Büdingen 1879 et 1880. Hüttemann, die Poesie der Oedipussage. Strassburg 1880 p. 42sq., etiam Schneidewin Philol. III (1848) p. 348sq., Susemihl, Neue Jahrb. f. Philol. 1855 p. 743sq. et Zeitschr. f. d. Altertw. 1857 p. 100sq. Huius ad finem fabulae referri debet fr. 173.

Quod Clem. Alex. Strom. II p. 462 affert *ὁ μὲν γὰρ Ἀῖδιος ἔχεϊνος κατὰ τὴν τραγωδίαν φησὶν ὑλέληθεν οὐδὲν τῶνδὲ μ' ὧν σὺ νοουθετεῖς, | γνῶμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται* ad Laium Aeschyli pertinere putabat Gataker Adv. Misc. p. 529 B, Chrysippo Euripidis vindicavit Valckenaer. Aut ad hanc fabulam aut ad Perrhaebidas pertinuit fr. 354. Ad hanc fabulam rettulit fr. 347 et 376 Hartung. Vide etiam ad fr. 332.

121

Ex Etymologici Magni cod. Vaticano 1818 edidit RReitzenstein Ind. lect. bib. Rostoch. 1890 p. 4 haec: *ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυνον Ἀισχύλος ἐν ταῖς Περραιβίαις ἱστορεῖ καὶ ἐν τῷ Λαίῳ (τῷ πλάτῳ cod., τῷ περὶ Λαίου vel τῷ Λαίῳ Reitzenstein). Vide ad fr. 354.*

121 a

ἀράχνου

122

χυτρίζειν

Hoc verbum de Oedipo dictum fuisse, quem recens natum exponi iusserit Laius, monuit Hermann.

Δ Ε Ω Ν (σατυρικός).

Vide supra ad *Κήρυκας*. Argumentum huius fabulae ex Apollod. II 5, 1 repetit Wagner.

123

ὁδοιπόρων δῆλημα, χωρίτης δράκων

Δ Η Μ Ν Ι Ο Ι.

Una huius fabulae mentio in catalogo. E A J Ahrens corrigit *Λήμναι* (*Λημνιάδες* Hartung) atque ab *Υψιπύλῃ* fabula non diversam eam fuisse opinatur, Welcker Rhein. Mus. V p. 466 sqq. *Λημνίους* eandem fabulam atque *Φιλοκτήτην* esse suspicatus est. At catalogus etiam titulos *Υψιπύλῃ* et *Φιλοκτήτης* habet. Vide supra ad Cabiros. Cfr. Hippenstiel l. l. p. 10.

121 a Hesych. ἀράχνου, ἀπ' εὐθείας ὁ ἀράχνης. *Λισχύλος* *Λαίψ*.

122 Schol. Ven. Aristoph. Vesp. 289 ἐγχυτρίει· ἀπὸ τῶν ἐκτιθεμένων παιδίων ἐν χύτραις. διὸ καὶ Σοφοκλῆς ἀποκτεῖναι (τὸ ἐκτιθεῖναι Weil) χυτρίζειν ἔλεγεν ἐν *Πριάμῳ* καὶ *Λισχύλος* *Λαίψ* (λάξω cod.) καὶ *Φερεκράτης*.

123 Steph. Byz. p. 699, 13 χώρα . . ὅθεν τὸ χωρίτης . . *Λισχύλος* ἐν *Λέοντι* σατυρικῷ (σατυρικὴν vel σατυρικόν libri, corr. Salmasius) ὁδοιπορῶν (ὁδοιπόρων Salmasius) . . δράκων.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ (σατυρικός).

De hac tetralogiae Lycurgeae fabula satyrica vide supra ad Bassaras. Cfr. schol. Theocr. X 18 Ἀρίσταρχος γὰρ ἐν ὑπομνήματι Λυκούργου Αἰσχύλου τὴν ἀκρίδα φησὶ ταύτην, εἰ προσβλέψει τινὶ τῶν ζώων, ἐκείνῳ κακὸν γίνεσθαι. Lycurgum in hac fabula dei loco habitum esse efficit Hermann ex Eur. Rhes. v. 970sq., Strab. X p. 471 καὶ τὸν Διόνυσον δὲ καὶ τὸν Ἡδωνὸν Λυκούργον συνάπτοντες εἰς ἐν τῶν ἱερῶν τὴν ὁμοιοτροπίαν αἰνέσσονται, Nonn. Dionys. XXI 155sq. Fortasse huc pertinet fr. 287.

124

ἄκουε δ' ἄν' οὖς ἔχων

125

καὶ τούσδε κημοὺς στόματος

126

καὶ τῶνδ' ἔπινε βρῦτον ἰσχναίνων χρόνῳ
καἰσεμνοκόμπει τοῦτ' ἐν ἀνδρείᾳ στέγγ.

Haec de Lycurgo referri videntur.

124 Schol. Soph. O.C. 674 ἄνω ἔχουσα ὡς ἐν Λυκούργῳ Αἰσχύλος ἄκουε δ' ἄν' οὖς ἔχων· ἀντὶ τοῦ ἄνω τὸ οὖς ἔχων. Cfr. Hesych. ἄνους· ἀσύνετος. ἀνούτατος· ἄτρωτος ἐκ χειρός. Αἰσχύλος Λυκούργῳ, quae Nauck sic corrigit: ἄνους· ἀσύνετος. <ἄν' οὖς ἔχων· ἄνω τὸ οὖς ἔχων>. Αἰσχύλος Λυκούργῳ. ἀνούτατος· ἄτρωτος ἐκ χειρός.

125 Schol. Aristoph. Equ. 1150 Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ ἀλληγορικῶς τοὺς δεσμοὺς κημοὺς εἴρηκε διὰ τούτων καὶ .. στόματος.

126 Athen. X p. 447C τὸν δὲ κριθῖνον οἶνον καὶ βρῦτόν τινες καλοῦσιν .. μνημονεύει τοῦ πάματος Αἰσχύλος ἐν Λυκούργῳ καὶ .. χρόνῳ καὶ σεμνοκόμπει (σεμνοκοπτεῖ Α) .. στέγγ.

124 ἄκουε δὲ | ἄν' οὖς ἔχων Dindorf.

126 V. 1 ἰσχναίνων χρόα Herwerden. — V. 2 Verbum σεμνοκομπεῖν reponendum esse vidit Lobeck Phryn. p. 416, καἰσεμνοκόμπει Dindorf. — ἐν ἀνδρείᾳ τιθεῖς Herwerden, fort. ἐν ἀνδρείας μέρει.

ΑΥΤΡΑ.

Eadem fabula quae Φρύγες.

ΜΕΜΝΩΝ.

De argumento cfr. Procli Chrestom. p. 458, ubi ex Aethiopide Arctini Milesii haec excerpta sunt: *Μέμνων δὲ ὁ Ἡοῦς υἱὸς ἔχων ἡφαιστότευκτον πανοπλίαν παραγίνεται τοῖς Τρωσὶ βοηθήσων, καὶ θέτις τῷ παιδὶ τὰ κατὰ τὸν Μέμνονα προλέγει, καὶ συμβολῆς γενομένης Ἀντίλοχος ὑπὸ Μέμνονος ἀναιρεῖται. ἔπειτα Ἀχιλλεὺς Μέμνονα κτείνει. καὶ τοῦτῳ μὲν Ἡὼς παρὰ Διὸς αἰτησαμένη ἀθανασίαν δίδωσι.* Butlerum secutus Welcker Tril. p. 435 sq., cui adsentit Nitzsch Sagenp. d. Gr. p. 617 (hanc fabulam mediam fuisse ratus trilogiae quae Achillis res extremas complecteretur), *Μέμνονα* eandem ac *Ψυχαστασίαν* fabulam fuisse putat, quamquam utraque in catalogo commemoratur. Contradixit Hermann opusc. VII p. 345 sqq., cui Memnon primum, Psychostasia secundum locum trilogiae tenuisse videtur. Hoc verum esse videtur et ex tertia trilogiae fabula, quae ad Achillis mortem spectaret, fr. 350 sumptum esse coniecit Welcker Gr. Trag. p. 38. Droysen *Νηρεΐδας, Μέμνονα ἢ Ψυχαστασίαν, Θαλαμοποιούς* coniungit. — Poll. IV 110 ὁπότε μὲν ἀντὶ τετάρτου (τετάρτου delendum videtur) ὑποκριτοῦ δέοι τινὰ τῶν χορευτῶν εἰπεῖν ἐν ᾧδῃ, παρασκήνιον καλεῖται τὸ πρᾶγμα ὥς ἐν Ἀγαμέμνονι *Αἰσχύλου* (verba ὥς . . *Αἰσχύλου* omissa in ed. Wetsteniana delenda censet Lachmann de mens. trag. p. 3)· εἰ δὲ τέταρτος ὑποκριτὴς τι παραφθέρξαιτο, τοῦτο παραγορήγμα ὀνομάζεται, καὶ πεπρᾶχθαι φασιν αὐτὸ ἐν Μέμνονι (rectius, ut videtur, in aliis libris legitur Ἀγαμέμνονι) *Αἰσχύλου*. — Ex Aristoph. Ran. 963 οὐδ' ἐξέπληττον αὐτοὺς Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπώλους efficit Kausche p. 217 ad hanc fabulam fr. 326 pertinere. Ad eandem fr. 282 refert Bergk, 370 Butler, 328 E A J Ahrens, aut ad Psychostasiam aut ad Memnonem fr. 300,

329, 405 Hermann. Ex Aristoph. Ran. 928 ἀλλ' ἢ Σχαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ 'π' ἀσπίδων ἐπόντας γρυπαιέτους χαλκηλάτους Memnoni scutum γρυπαιέτω ornatum tribuit Welcker Tril. p. 433.

127

καὶ μὴν πελάζει καὶ καταψύχει πνοὴ
ἄρκειος ὥς ναύταισιν ἀσκεύοις μολῶν

128

χαλκὸν ἀθέριτον ἀσπίδος ὑπερτενῆ

127 Eustath. II. p. 1156, 17 ἡ δὲ ἄρκτος ὅτι μετὰ τοῦ τ λέγεται, δηλοῖ ὁ γράψας οὕτως· ἄρκτον, οὐχὶ ἄρκον. τὸν μέντοι ἄνεμον ἄνευ τοῦ τ ἀπαρκίαν διὰ τὸ εὐφωνον καὶ τὴν ἐκεῖθεν πνοὴν ἄρκιον, εἰς δ' καὶ φέρει ἐκεῖνος χρῆσιν ταύτην »καὶ... ἄρκιος (Lobeck Paral. p. 35 ἄρκειος) ὥς ναύτησιν... μολῶν. Anecd. Bekk. p. 445, 18 καὶ τὴν πνοὴν ἄρκιον »καὶ μὴν... πνοὴ ἄρκιος«. Aeschyl. Memnoni hoc fragmentum tribuit Wellauer (lex. Aeschyl. s. v. ἀθέριτον) ex Hesych. ἀσκεύοις· ψιλοῖς, ἀπαρασκεύοις. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, corrigens Μέμνονι; sed dubia res est, cum interpretatio ψιλοῖς, ἀπαρασκεύοις in hoc fragmentum parum quadret et vocabulum ἀσκεύοις facile Ag. 1323sq. intercidissee possit (ad Choephororum perditam partem quondam Hesychii glossam referebat Blomfield praef. ed. Ag. p. X).

128 Anecd. Bekk. p. 353, 11 ἀθηρῆς· ἴσως μὲν ὁ ἀτειρῆς (ἀτηρῆς cod.) ἢ ὁ ἀντεριεστικός (ἄγαν θεριεστικός Wagner). Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι (Μέμνονι Wellauer) »χαλκὸν... ὑπερτενῆ, ἢ ὁ λαμπρός, ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος· ἢ ὁ ἀθερίζων καὶ οὐδενὸς ἔχων λόγον διὰ σκληρότητα· ἢ ὁ δξύς, παρὰ τοὺς ἀθέρας. Cfr. Hesych. ἀθερῆς· ὁ σίδηρος, ἀτειρῆς (ἀτηρῆς cod.), ὅταν θερίζῃ· ἢ θεριεστικός, ἢ ὁ διὰ λαμπρότητα ἀθρούμενος, δξύς ἢ <ἐπὶ> ἀσταχύων et ἀθε(ι)ρῆς· ἦτοι ἀτειρῆς ἢ ὁ ἄγαν θεριεστικός ἢ ὑπέροπτος ἢ θαυμαστός.

128 ἀθέριστον ἀσπίδων Blomfield (ἀσπίδος θ' Boissonade), ἀθερῆ τόνδ' ἀσπίδος θ' M Schmidt.

129

σὺν δόρει στρατόν

130

γονίας(?)

MYRMIDONEΣ.

Fabulas *Μυρμιδόνας Νηρείδας Φρύγας* continuo trilogiae argumento comprehensas fuisse probaverunt Welcker Tril. p. 415 sqq., Griech. Tr. p. 33 sq., Hermann Opusc. V p. 136 sqq., ASchöll Tetral. p. 391 sqq., Nitzsch Sagenp. d. Gr. p. 589 sqq., Brunn Annali d. Inst. 1858 p. 367 et Sitzungsber. d. Akad. in München 1880 p. 179, Ribbeck die Röm. Trag. p. 349 sqq. et 126 sqq., CRobert Bild und Lied p. 129 sqq., Bergk Herm. XVIII p. 481 sqq., Wecklein über eine Trilogie des Aeschylos und die Trilogie überhaupt in Sitzungsber. d. Akad. in München 1891 p. 327 sqq. »In Myrmidonibus, quantum colligi potest, Achilles cum precibus et necessitate victus tandem Patroclum in proelium ire passus esset, isque esset ab Hectore occisus, mortuum deflebat. Nereides pugnam Achillis qui nova a matre arma accepisset necemque Hectoris videntur continuisse. In Phrygibus Priamus corpus filii ab Achille redemit Hermann. Futilia sunt quae de Achille in Myrmidonibus velato et taciturno et de legatis ad eum missis scholia recentiora habent: ad Aristoph. Ran. 911 ἄλλως· εἰκὸς τὸν ἐν τοῖς Φρυγῖν Ἀχιλλέα ἢ Ἑκτορος λύτροις (l. ἐν τοῖς Φρυγῖν

129 Anecd. Oxon. I p. 122, 17 δουρί· πέντε ἔχει δοτικάς . . ἢ δόρει παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἀγαμέμνονι (Μέμνονι Lehrs) »σὺν δόρει στρατόν.

130 γονίας· εὐχερής. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. Wagner correxit Μέμνονι, sed glossam ad Cho. 1065 spectare putat Blomfield (praef. Agam. p. X sq.)

ἡ Ἑκτορος λύτροις Ἀχιλλέα· ἡ τὸν ἐν Μυρμιδόσιν δς μέχρι τριῶν ἡμερῶν οὐδὲν φθέγγεται (cfr. Hermann opuse. III p. 42), ad eiusdem fabulae v. 1264 τοῦτο ἀπὸ τῶν πρέσβων πρὸς Ἀχιλλέα Αἰσχύλος πεποίηκεν· ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων et ad Prom. 452 ὡς ἡ Νιόβη διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν λύπην ἐσώπα, καὶ οἶον τὸ τοῦ Ἀχιλλέως ὅτε ἐστάλησαν πρὸς ἐκεῖνον ὁ Ταλθύβιος καὶ Εὐρυβάτης καλοῦντες εἰς μάχην [ἐστήρσεν]. Quod autem Bergk suspicatur, vetus scholium ad Aristoph. Ran. 911 ὁ Ἀχιλλεύς δὲ καθήμενός ἐστι καὶ οὐκ ἀποκρινόμενος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν δράματι ἐπιγραφομένῳ Φρυξίν ἡ Ἑκτορος λύτροις. οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεύς φθέγγεται lacunosum esse, suppletque φθέγγεται (καὶ ἐν τοῖς Μυρμιδόσιν), de lacuna illa quidem recte sentit, sed supplementum οὐδὲν δὲ ὁ Ἀχιλλεύς φθέγγεται (πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα) sumendum est ex Vita Aeschyli ἐν μὲν γὰρ τῇ Νιόβῃ Νιόβη ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθήμενῇ τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγκεκαλυμμένη· ἐν τε τοῖς Ἑκτορος λύτροις Ἀχιλλεύς ὁμοίως ἐγκεκαλυμμένος οὐ φθέγγεται πλὴν ἐν ἀρχαῖς ὀλίγα πρὸς Ἑρμῆν ἀμοιβαῖα. — Myrmidonibus tribuit fr. 143 Strabo XIII p. 616 per errorem. — Euripidis fragmentum (888 N.) βέβληκ' Ἀχιλλεύς δύο κύβω καὶ τέτταρα Myrmidonibus schol. rec. ad Aristoph. Ran. 1400 ἄλλως· ἐκ Μυρμιδόνων· πεποίηκε γὰρ αὐτοὺς κυβεύοντας temere adscribit. Ei scholio ne hoc quidem tribuendum esse, ut talorum ludum in Myrmidonibus memoratum credamus, monet Nauck. Cfr. Bergk l. l. — Respicit ad hanc fabulam Aristoph. Ran. 1040 ὁδὲν ἡμῇ φροῆν ἀπομαξαμένη πολλὰς ἀρετὰς ἐποίησεν Πατρόκλων Τεύκρων θυμολόγων et, ut Butlero et Hermannō videtur, schol. Hom. 16, 380 (infra fr. 380). Vide ad fr. 489. — Ad Myrmidones etiam γρυπαίετους χαλκηλάτους Aristoph. Ran. 960 spectare suspicatur Butler. — Quod Aeschyli trilogiam Accium in Myrmidonibus et in Epinausimache secutum esse Hermann putat, de Myrmidonibus errare videtur, quorum argumentum in Palamedis fabula versatum esse probare conatus sum l. l., Epinausimache autem argumentum totius trilogiae emensa esse videtur.

131

⟨XO.⟩ τάδε μὲν λεύσσεις, παῖδιμ' Ἀχιλλεῦ,
δοριλυμάντους Δαναῶν μὶχθους,
οὐδς ⟨προπεπωκῶς⟩ εἴσω κλισίας
⟨θάσσεις⟩

Dramatis (parodi) initium.

132

⟨XO.⟩ Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ, τί ποτ', ἀνδροδάκτον ἀκούων
ἰὴ κόπον, οὐ πλάθεις ἐπ' ἀρωγάν;

Haec ex altera (melica) parte parodi sumpta videntur.

131 Harpocr. προπεπωκότες ἀντὶ τοῦ προδεδωκότες . . ἐν ἀρχῇ δὲ τῶν Μυρμιδόνων Αἰσχύλος ἔταδε . . οὐς εἴσω κλισίας. Aristoph. Ran. 992 τάδε . . Ἀχιλλεῦ, schol. ἔστι δὲ ἀρχὴ αὕτη Μυρμιδόνων Αἰσχύλου. Eustath. Od. p. 1941, 46 τὸ δὲ ἑταυτὰ γε λεῦσσε, πάτερ φίλε μεταλαβὼν Αἰσχύλος ἔφη τὸ ἑτάδε . . Ἀχιλλεῦ, δ κεῖται παρὰ τῷ κωμικῷ.

132 Aristoph. Ran. 1264 Φθιῶτ' . . ἰήκοπον (ἰὴ κόπον Heath) οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν; schol. ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων Αἰσχύλου, schol. rec. τοῦτο ἀπὸ τῶν πρέσβων πρὸς Ἀχιλλέα Αἰσχύλος πεποίηκεν (τοῦτο πρὸς Ἀχιλλέα ἀπὸ τῶν πρέσβων ὡς Αἰσχύλος πεποίηκεν Fritzsche). ἔστι δὲ ἐκ Μυρμιδόνων (cfr. schol. rec. Prom. 452 supra allatum, at verba sunt Myrmidonum chori, non legatorum vel praeconum). Verba ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν ephymnii instar comicus repetit 1267, 1271, 1275, 1277, cfr. schol. 1267 ἰστέον ὅτι τὸ ἰήκοπον οὐ πελάθεις ἐπ' ἀρωγάν παίζων πανταχοῦ ἐπιφέρει, κυρίως ἐκείνων τῶν ἱαμβείων ὧν, τοῦ «Φθιῶτ' Ἀχιλλεῦ», schol. 1275 ὡς ἐφυμνίῳ δὲ ἐχρηται τῷ ἰήκοπον οὐ πελάθεις, Suid. v. ἰή. Athen. XII p. 551D ἦν δὲ ὄντως μακρότατος καὶ λεπτότατος ὁ Κινησίας, εἰς ὃν καὶ ὄλον δρᾶμα γέγραφε Στράτις Φθιώτην

131 V. 3 οὐς προπεπωκῶς Heath, εἴσω κλισίας θάσσεις (vel μένεις) Hermann.

132 V. 1 Ἀχιλλεῦ libri deteriores. V. 2 πλάθεις pro πελάθεις Nanck Mélanges Gréco-Rom. III p. 51.

133

δεκέμβολος

134

ἐπ' αἰετὸς δὲ ξουθὸς ἱππαλεκτρυῶν
στάζει . . θέντων φαρμάκων πολὺς πόνος

Aliquem de nave ab Hectore incensa loqui vidit Hermann.

135

⟨ΑΧ.⟩ Ἀντίλοχ', ἀποίμωξόν με τοῦ τεθνηχότος
τὸν ζῶντα μᾶλλον· τὰμὰ γὰρ διοίχεται.

Ἀχιλλέα αὐτὸν καλῶν διὰ τὸ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει συνεχῶς τὸ
Φθιώτα λέγειν. παίζων οὖν εἰς τὴν ἰδέαν αὐτοῦ ἔφη Φθιώτ' Ἀχιλλεῦ.

133 Schol. Aristoph. Av. 1256 τριέμβολον . . μήποτε δὲ καὶ
πλοίου τις ἦν κατασκευή. καὶ γὰρ δεκέμβολον Αἰσχύλος εἶπε τὴν
τοῦ Νέστορος ναῦν ἐν Μυρμιδύσιν. Cfr. Suid. v. τριέμβολον.

134 Aristoph. Pac. 1177 κᾶτα φεύγει πρῶτος ὥσπερ ξουθὸς
ἱππαλεκτρυῶν τοὺς λόφους σείων, schol. Ven. τοῦ παρ' Αἰσχύλῳ
πολλάκις (ἐν Μυρμιδύσει Fritzsche) κληθέντος ἱππαλεκτρυόνης ὃν
ἀεὶ κωμωδοῦσιν, ἐν Μυρμιδύσει (πολλάκις Fritzsche) μέμνηται.
ἄλλως. ὁ Αἰσχύλος ἀπὸ δ' αὐτὴ ξουθὸς . . στάζει κηρόθεν τῶν
(sic apud Dindorfium, apud Bekkerum κηρ.θέντων) φαρμάκων
πολὺς πόνος. Aristoph. Av. 800 εἶτ' ἐξ οὐδενὸς μεγάλη πράττει
κάστῃ νυνὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυῶν, schol. παρὰ τὰ γραφέντα ἐκ Μυρ-
μιδόνων (l. ἐν Μυρμιδύσιν) Αἰσχύλου. Aristoph. Ran. 932 ΔΙΟΝ.
ἐγὼ γοῦν ἤδη ποτ' ἐν μακρῷ χρόνῳ νυκτὸς διηγρόπησα τὸν ξουθὸν
ἱππαλεκτρυόνα ζητῶν τίς ἐστὶν ὄρνις. ΑἴΣΧ. σημεῖον ἐν ταῖς ναυ-
σίν, ὠμαθέστατ', ἐνεγέγραπτο, schol. προείρηται ὅτι ἐκ τῶν Μυρ-
μιδόνων (l. ἐν τοῖς Μυρμιδύσιν) ἐστὶν ἐπὶ νεώς »ἐπὶ δ' αἰετὸς . .
ἱππαλεκτρυῶνα. Cfr. etiam Aristoph. Ran. 973 (infra fr. 444).

135 Aristoph. Eccl. 392 Ἀντίλοχ' . . με τοῦ τριωβόλου τὸν . .
διοίχεται, schol. παρὰ τὸ ἐξ Αἰσχύλου Μυρμιδόνων »Ἀντίλοχ' . .
μᾶλλον. Cfr. Suid. v. ἀποίμωξόν με. Etiam verba τὰμὰ γὰρ

134 V. 1 ἐπ' αἰετὸς δὲ pro ἐπὶ δ' αἰετὸς (ἀπὸ δ' αὐτῆ) Nauck.
V. 2 στάζει χριθέντων φαρμάκων πολὺν πόνον Hermann, fort. κραθέντα
πολλῶν φαρμάκων στάζει πόνον.

Achillem haec dicere Antilocho qui primus ei nuntium Patrocli interfecti attulerit (Hom. Σ 18), monuit Porson ad Eur. Med. v. 750.

136

⟨ΑΧ.⟩ ὦδ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυστικῶν κλέος,
 πληγέντ' ἀτράκτω τοξικῷ τὸν αἰετὸν
 εἰπεῖν ἰδόντα μηχανὴν πτερώματος·
 τὰδ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς
 ἀλισκόμεσθα.

Verba Achillis esse sese Patroclo occiso commiserantis monuit Welcker. Pertinent autem verba ad arma Achillis ab Hectore reportata.

διόχεται Aeschyli esse probavit Gataker Adv. misc. p. 505 C, negat E A J Ahrens.

136 Aristoph. Av. 808 ταυτὶ μὲν ἠκάσμεσθα κατὰ τὸν Λισχύλον· ἡ δὲ ὡς πτεροῖς, schol. v. 807 ἐκείνος γὰρ Λιβυστικὴν αὐτὴν καλεῖ παροιμίαν ὡς δ' ἐστὶ.. Λιβυστικῶν λόγος, πληγέντ'.. ἀλισκόμεσθα. πεποιήκε γὰρ ὁ Λισχύλος αἰετὸν τετραμένον λέγοντα ταῦτα, ἐπειδὴ εἶδε τὸ βέλος ἐπτερωμένον καὶ ἐμπεπαρμένον αὐτῷ καὶ ἡμεῖς οὖν, φησὶν, οὐχ ὑπ' ἄλλων πάσχομεν ταῦτα, ἀλλὰ τῇ αὐτῶν γνώμῃ, schol. v. 808 ὅλον τοῦτο ἐκ Μυρμιδόνων Λισχύλου. Cfr. Suid. v. ταυτὶ μὲν, ubi δὲ ἐστὶ.. λόγος et ἀλισκόμεσθα exhibitur, et v. οὐχ ὑπ' ἄλλων, ubi v. 1 omissus est et in v. 3 τὴν μηχανὴν τοῦ πτερώματος legitur. Diogenianus praef. p. 180 Λιβυκὸς δὲ αἶνος ἀπὸ τοῦ ἔθνους εἰρησθαι λέγεται ἀπὸ Λιβυῶς τινος· οἱ δὲ Κύβισσον εὐρετὴν γενέσθαι τοῦ εἶδους τούτου, ὡς Λισχύλος διασαφεῖ ὡς δ' ἐστὶ μύθων τῶν Λιβυκῶν τὸ κλέος. V. 4 respiciunt Athen. XI p. 494 B, Aristid. vol. II p. 17, Dionys. Hal. de admir. vi Demosth. c. 7 vol. VI p. 971, Galen. vol. V p. 395, Philo Ind. vol. II p. 501, Eust. Il. p. 632, 35, Suid. v. πάγας sive schol. Ag. 913 πάγας] δίκτυα, παγίδας. καὶ τοῦτο δήπου τὸ Λισχύλου· τοῖς αὐτοῦ πτεροῖς περιπεσὼν καὶ ἐνσχεθεὶς ταῖς πάγαις ὡς ἄλλοις ἔφηνκε, alii quos affert Nauck (p. 46 et XXIII).

136 V. 4 pro αὐτῶν vulgatur αὐτῶν.

137

⟨A X.⟩ ὀπλων ὀπλων δεῖ

138

⟨A X.⟩ καὶ μὴν, φιλῶ γάρ, ἀβδέλυκτ' ἐμοὶ τάδε.

»Sive talia dicta (fr. 139. 140) sive quod alio modo immoderatus dolori indulgeret reprehendenti cuiquam, fortasse Archilochus, respondebat Achilles haec Hermann. Videtur vero Achilles his verbis corpus Patrocli sibi revelari et membra sibi contrectanda permitti (quod Euripides in Bacchis imitatus est) iussisse.

139. 140

⟨A X.⟩ σέβας δὲ μηρῶν ἀγνὸν οὐκ ἐπηδέσω,
ὃ δυσχάριστε τῶν πυκνῶν φιλημάτων.

* * * * *

137 Aristoph. Av. 1420 πτερῶν πτερῶν δεῖ· μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον, schol. παρὰ τὸ Αἰσχύλου ἐκ Μυρμιδόνων »ὀπλων . . δεῖα.

138 Anecd. Bekk. p. 321, 22 et Suid. ἀβδέλυκτα· ἀμύσακτα, ἀμύαντα, τὰ μὴ μιαινόντα, ὃ οὐκ ἂν τις βδελυγθεῖη καὶ δυσχεράνειε. τραγικωτέρα δὲ ἡ λέξις. Αἰσχύλος Μυρμιδόνων (Μυρμ. om. Anecd.) »καὶ . . τάδε«. Similia Zon. Lex. p. 9 et Anecd. Paris. vol. IV p. 85, 23 omisso fabulae et poetae nomine (ἀβδέλυκτά μοι exhibetur in Anecd. Paris.). Hesych ἀβδέλυκτα· ἀμύαντα.

139 Athen. XIII p. 601 A οὐδεὶς ἡγεῖτο φορτικὸς τοὺς ἔρωτικούς, ὥστε καὶ Αἰσχύλος, μέγας ὢν ποιητής, καὶ Σοφοκλῆς ἦγον εἰς τὰ θέατρα διὰ τῶν τραγωδιῶν τοὺς ἔρωτας, ὃ μὲν τὸν Ἀχιλλέως πρὸς Πάτροκλον, ὃ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν παίδων et p. 602 E Αἰσχύλος τε καὶ Σοφοκλῆς ἀναφανδὸν ἔφασαν ὃ μὲν ἐν Μυρμιδόσιν »σέβας . . ἄγιον οὐκ ἐπηδέσω . . φιλημάτων«, ὃ δ' ἐν Κολχίσι κτέ. Plut. Amator. c. 5 p. 751 C πρόσλαβε δὲ τῷ Σόλωνι καὶ τὸν Αἰσχύλον λέγοντα »σέβας δὲ μηρῶν οὐ κατηδέσω . . πυκνῶν φιλημάτων«, de adul. et amico c. 19 p. 61 A »ὃ δυσχάριστε τῶν

μηρῶν τε τῶν σῶν εὐσεβῆς ὀμιλία

Ad Patrocli cadaver haec dicta esse ab Achille putat Porson ad Eur. Med. 750.

141

ἀγρέμονα

142

ἐν κουράδι

πυκνῶν φιλημάτων οὕτως Ἀντώνιον οἱ φίλοι κτέ. Plat. Symp. p. 180 A Αἰσχύλος δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πατρόκλου ἐρᾶν κτέ. Cfr. Ovid. Trist. II 409—412.

140 Lucian. Amor. c. 54 vol. II p. 457 οὐδὲ γὰρ ὁ Πάτροκλος ὑπ' Ἀχιλλέως ἡγαπᾶτο μέχρι τοῦ καταντικρὺ καθέζεσθαι . . ἀλλ' ἦν καὶ τῆς ἐκείνων φιλίας μεσῖτις ἡδονή· στένων γοῦν Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἀταμιεύτω πάθει πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἀπερράγη ἑμμηρῶν . . ὀμιλίας κλαίων (pro κλαίων libri καλλίων vel καλλίω habent, corr. Dobree). Ad Aeschyli fabulam rettulit Porson, Sophocli mavult tribuere M Schmidt Zeitschrift f. Altert. 1856 p. 356.

141 Hesych. ἄγρεμον (ἀγρέμονα Alberti)· τὸν κάμακα, ἀπὸ τοῦ αἰρεῖν (ἀγρεῖν Nauck) καὶ λαμβάνειν [ἤγουν ἀγρεύειν]· ἡ λαμπάδα ἢ δόρυ. Αἰσχύλος δὲ Μυρμιδύσιν (μυρμή cod.) ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον. Novam glossam esse ἀγρέμονα τὸν ἐπιμήνιον et antea Αἰσχύλος ἐν Μυρμιδύσιν scribendum putat Hermann.

142 Hesych. ἐγκουράδες· τὰ ἐν τῷ προσώπῳ στήματα καὶ οἱ ἐν ταῖς ὀροφαῖς γραφικοὶ [προσώπων] πίνακες. ἔστι γὰρ κουράς ἢ κορυφή (ὀροφή Struve) καὶ ὁ γραπτὸς πίναξ, ἐγκούρας δὲ ὁ γεγραμμένος (ὁ γραπτὸς πίναξ ἐν κουράδι λέγεται γεγραμμένος M Schmidt). Αἰσχύλος Μυρμιδύσιν. εἰ μὴ ἄρα ἰσχυρὰν μετ' ὥς κότῳ (κοτῶ M Schmidt) καὶ ἐνεκύντουν παρὰ Σοφοκλεῖ. Ex Hesych. κουράς· ἢ ἐν ταῖς ὀροφώμασι (ὀροφήμασι cod.) γραφή, ὀροφικός πίναξ. παρὰ δὲ Αἰσχύλῳ ἐν Μυρμιδύσιν ἀμφιβάλλει (ἀμφιβάλλεται Hermann) ἐνκουράδι. ἔστι δὲ ἐγκουράς ὀροφικός πίναξ cognoscitur dubitatum esse utrum ἐν κουράδι an ἐγκουράδι voluisset

ΜΥΣΟΙ.

Aristot. Poet. c. 24 p. 1460 a 32 τοὺς τε λόγους μὴ συνίστασθαι (δεῖ) ἐκ μερῶν ἀλόγων, ἀλλὰ μάλιστα μὲν μηδὲν ἔχειν ἄλογον, εἰ δὲ μή, ἔξω τοῦ μυθεύματος, ὥσπερ Οἰδίπους τὸ μὴ εἰδέναι πῶς ὁ Λάιος ἀπέθανεν, ἀλλὰ μὴ ἐν τῷ δράματι, ὥσπερ ἐν Ἡλέκτρῳ οἱ τὰ Πύθια ἀπαγγέλλοντες ἢ ἐν Μυσοῖς ὁ ἄφωνος ἐκ Τεγέας εἰς τὴν Μυσίαν ἔχων ad Aeschyli Mysos argumentumque Mysorum ad Telephum spectare cum Tyrwhitto statuit Welcker Tril. p. 562 et Gr. Trag. p. 53sq. Cfr. Amphis fr. 30 K. ἰχθυοπώλας . . οὐδ' ἂν ἐρωτήσῃ τις . . ἔκυσεν ὥσπερ Τήλεφος πρῶτον σιωπῇ. καὶ δικαίως τοῦτό γε· ἅπαντες ἀνδροφόνου γάρ εἰσιν ἐνὶ λόγῳ, Alexis fr. 178 δειπνεῖ δ' ἄφωνος Τήλεφος νεύων μόνον πρὸς τοὺς ἐπερωτῶντάς τι. De argumento vide etiam ad Τήλεφον. Ad hanc fabulam refert fr. 239 Wagner, 354 Welcker, 379 Droysen.

143

ὦ Κάϊκε Μύσσαι τ' ἐπιρροαί

Sunt verba famuli Telephi initio prologi Mysiam salutantis. Idem dicit ea quae sequuntur.

Aeschylus. Iuxta *κουράς* videtur *ἐγκουράς* vox nihili esse atque Hermannus suspicatur *κουράδα* summam frontem, in qua resecari crines soleant, esse appellatam.

143 Strab. XIII p. 616 ρεῖ δ' ἐκ τοῦ Τήμνου ποταμὸς Μύσιος ἐμβάλλων εἰς τὸν Κάϊκον ὑπὸ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ, ἀφ' οὗ δέχονται τινες εἰπεῖν Δισχύλον κατὰ τὴν εἰσβολὴν τοῦ ἐν Μυρμιδόσι (memoriae errore Strabonem Μυρμιδόσι pro Μυσοῖς scripsisse monuit Pauw) πολλόλογον »ὦ . . ἐπιρροαί«. Macrob. Sat. V 20, 16 ad fidem faciendam quod uliginosa sint . . universa Mysiae arva, adhiberi potest testis Aeschylus »ὦ . . ἐπιρροαί«. Schol. Hephaest. p. 176 ἐκτίθῃμι καθαρὸν ἱαμβον τόνδε »ὦ . . ἐπιρροαί«. Cfr. etiam Mar. Plot. Gramm. Lat. VI p. 518, 7 ed. Keil.

144

ποταμοῦ Καΐκου χαῖρε πρῶτος ὀργεῶν,
εὐχαῖς δὲ σφίζους δεσπότας παιωνίας.

145

Οἶος

NEANISKOI.

De hac tetralogiae Lycurgeae fabula tertia vide ad Bassaras. *Νεανίσκους* intellegit Welcker satyros seria agentes. rectius ut videtur Hermann iuvenes Edonos recepto novi dei cultu sacra Bacchica celebrantes. Ad Neaniscos fr. 355 pertinere putat Hermann, fr. 283 MSchmidt, (fr. 319, 341, 382, 480 Hartung).

146

αὔρας ὑποσκίοισιν ἐν φυκτηρίοις

144 Phot. lex. p. 344, 19 et Suid. v. ὀργεῶνες. . . ἤδη δὲ μεταφέρουντες καὶ τοὺς ἱερέας οὕτως καλοῦσιν. . . ὁ Αἰσχύλος ἐν *Μυσοῖς* τὸν ἱερέα τοῦ Καΐκου προσαγορεύων »ποταμοῦ . . . παιωνίας« (σώσεις vel δώσεις et δώσεις Suidae codices). Harpocratium v. ὀργεῶνας. . . οἱ μέντοι ποιηταὶ ἔταττον τοῦνομα ἀπλῶς ἐπὶ τῶν ἱερέων, ὡς Ἀντίμαχος τέ που καὶ Αἰσχύλος ἐν *Μυσοῖς*.

145 Stephan. Byz. p. 487, 5 Οἶος, πολίχνιον Τεγέας. Αἰσχύλος *Μυσοῖς*.

146 Athen. XI p. 503C Νίκανδρος δ' ὁ θουατειρηγνός καλεῖσθαι φησι φυκτηρία καὶ τοὺς ἀλσώδεις καὶ συσκίους τόπους τοὺς τοῖς θεοῖς ἀνειμένους, ἐν οἷς ἔστιν ἀναψύξαι. Αἰσχύλος *Νεανίσκοις* »αὔρας ὑποσκίοισιν (sic E, ὑπηκίοισιν Δ) ἐν φυκτηρίοις« (φυκτηρίοις Δ).

144 V. 2 malim δεσπότην i. e. dominum meum.

145 αὔρας pro αὔρας Valckenaer.

147

ἀρείφατον λῆμα

148

ἀφοίβαντον

149

Ὀκτώπας

N E M E A.

Commemoratur haec fabula in Catalogo (ubi *Νεμέα* ex *Νεανίαι* i. e. *Νεανίσκοι* corruptum putat Hartung, *Νέμεα* corrigit Wagner). Cfr. schol. Pind. praef. Nem. p. 9 τὰ Νέμεά φασιν ἄγεσθαι ἐπὶ Ὑφέλτῃ . . ἄλλοι δέ, ὧν ἐστι καὶ Αἰσχύλος, ἐπ' Ἀρχεμόρῳ τῷ Νεμέας παιδί. Titulus igitur ad matrem Archemori spectat. Ex Apollod. III 6, 4 colligit Hermann

147 Hesych. ἀρείφατον λῆμα· ἰσχυρόν, ἀντὶ Ἄρει ἐοικός (ἐοικώς cod.). Αἰσχύλος Νεανίσκοις, Etym. M. p. 139, 20 ἀρείφατος ὁ πολεμικὸς . . ἣ ὁ πεφονευμένος, addit Etym. Flor. ed. Miller p. 41: ἔχομεν δὲ τὴν χρῆσιν παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Νεανίσκοις· καὶ κατερικὸς καὶ πολεμικὸς ἀρείφατος. Cfr. Eum. 914 τῶν ἀρειφάτων . . ἀγώνων.

148 Hesych. ἀφοίβαντον· ἀκάθαρτον (ἀνακάθαρτον cod.). Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Cfr. Eum. 237 οὐ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα.

149 Phot. lex. p. 326, 15 Ὀκτώπαν ποταμὸν Αἰσχύλος διαπέπλευκε (πέπλακε Friebe, διαπέπλακε Cobet, ἀναπέπλακε Nauck) Νεανίσκοις.

---

147 ἀφοίβαντον pro ἀφοίβαντον Alberti, ἀφοίβαστον cum Salmasio requirit Nauck.

149 Ὀκτώπους O Crusius Götting. Gel. Anz. 1890 p. 690.

Opusc. VII p. 205sq., argumentum fabulae ad Hypsipylem spectasse eamque ad illam pertinuisse trilogiam, in qua fuerit tragodia Hypsipyle. Vide supra ad Cabiros.

NHPEIAEΣ.

Argumentum huius fabulae vel Patrocli vel potius Achillis interitum fuisse suspicatur Butler. Sed cfr. supra ad Myrmidones. Huc refert fr. 296 Welcker, (350 Hartung).

150

⟨AX.⟩ λεπτός δὲ σινδὼν ἀμφιβαλλέσθω χοροῖ

Achillis verba ad Patrocli corpus velandum spectantia. Cfr. Hom. Σ' 343sq., praecipue 352sq.

151

⟨XO.⟩ δελφινόφορον πόντου πεδίων
διαμειψόμεναι

Pars parodi Nereidum chori.

150 Excerpta ex libris Herodiani technici ed. A Hilgard Lips. 1887 p. 22, 31 σινδὼν σινδόνης· λέγεται γὰρ καὶ ἀρσενικῶς ἐν Νηρείσι (νηρήσι cod.) παρ' Αἰσχύλῳ »λεπτός . . χοροῖ. Cfr. EHiller Deutsche Literaturzeitung 1888 p. 10sq.

151 Schol. Eur. Phoen. 209 ἀκάρπιστα δὲ πεδία τὴν θάλασσαν φησιν . . ὥς . . Αἰσχύλος Νηρείσι· »δελφινερὸν (δελφίνηρον Pal. 343, δελφινόρον MTAB) πεδίων πόντου διαμειψόμεναι.

---

151 δελφινόφορον Barnes, δελφινόμομον Nauck, malim δελφινωτρόφον. — πόντου πεδίων pro πεδίων πόντου Valckenaer.

152

<XO.> ἐναροκτάντας δὲ φθογγ . . . κότος ὕφου
τέλος ἀθανάτων ἀπολείπει

153

<XO.> κάμακος εἰσι κάμακος γλώσσημα διπλάσιον

154

ἀθήρ

152 Hesych. ἐναροφόρος· σκυλοφόρος. »ἐναροκτάντας . . ἀπολέπει« (ἀπολείπει Musurus). Αἰσχύλος ἐν Νηρείσιν. οἱ ὑπομνηματίζονται παρὰ τὸ »οὐχ ὁσὴ φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν (ἐπαδρᾶσιν cod.) εὐχετάσθαι« (Hom. X 412), ἵνα ἡ ὁ νοῦς, ὁ δὲ ἐναροκτάντας θανάτός μοι (θάνατον μὴ cod.) ἐπικαυχώμενος τὸ ἐκ τῶν θεῶν τέλος ὕφου ἀπολείπει, τὰ τῶν ἀθανάτων ὕψη, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς (ἐνέρους Friebel) ᾗξει. Eustath. II. p. 437, 20 ἐκ τοῦ ἐναίρειν καὶ κτείνειν ἐναροκτάντας ὁ θάνατος.

153 Schol. Pind. Nem. VI 85 δίκρουν γὰρ ὥστε δύο ἀκμάς (αἰχμάς Hermann) ἔχειν καὶ μιᾷ βολῇ δισσὰ τὰ τραύματα ἀπεργάζεσθαι. καὶ Αἰσχύλος ἐν Νηρείσι »κάμακος . . διπλάσιον«.

154 Hesych. ἀθήρ· ἐπιδορατὶς, μεταφορικῶς. Αἰσχύλος Νηρείσι (νηρεῖ cod.). Eustath. II. p. 1206, 10 ὅτι δὲ ἀθήρ καὶ ἐπιδορατὶς λέγεται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀσταχύνων, δηλοῦσιν οἱ παλαιοί. Anecd. Bekk. p. 353, 17 λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιδορατὶς ἀθήρ.

---

152 ἐναροκτάντας δὲ φθόνος ἀρχαῖς | ἔγκοτος ὕφου | τέλος ἀθανάτων ἀπολείπει | ᾗξει τ' ἐχθρούς Hermann (cfr. opusc. VIII p. 130 sqq.), at apparet verba καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς ᾗξει interpretationis causa adiecta esse. Videtur ἐναροκτάντας ad φθόγγους referri debere.

153 εἰσιν κάμακος γλώσσημα διπλοῦν Bothe, κάμακος δ' εἰσιν γλώσσημα διπλοῦν (nisi δικροῦν, ut, a quo haec sumpta esse dicit scholiastes, Lesches in parva Iliade δικρόος ἄρδις posuit. V. Lob. ad Phryg. p. 233) Hermann (δίκρουν Jacobs). — εἰς pro εἰσιν Heimssoeth. Scribendum suspicor κάμακος δ' εἰς γλωχίνα δίκρουν.

NIOBH.

De mytho cfr. Hygin. fr. 9, Apollod. III 5, 6, schol. Hom. *Q* 602, Ov. Met. VI 146 sqq. De argumento vide Hermann opusc. III p. 37 sqq., qui haec efficit: »Argumentum tragoediae, ut videtur, in eo versabatur, ut postquam propinqui amicique consolari Niobam atque a tumultu abstrahere frustra conati essent, illa, cum rupto tandem silentio iniquitatem deorum incusasset, vocante deo in Sipylum abiret, debitum fati solutura«. At quae Hermann de exitu fabulae ex Diog. L. VII 28 *ἐτελεύτα δὲ* (scil. Zeno philosophus) *οὕτως· ἐκ τῆς σχολῆς ἀπὼν προσέπταισε καὶ τὸν δάκτυλον περιέρρηξε· παίσας δὲ τὴν γῆν τῇ χειρὶ φησὶ τὸ ἐκ τῆς Νιόβης· »ἔρχομαι, τί μ' αὖεις«; coniecit, ea refutantur loco Machonis apud Athen. VIII p. 341 C allato: *ὁ Τιμοθέου Χάρων σχολάζειν οὐκ ἔα οὐκ τῆς Νιόβης, χωρεῖν δὲ πορθμίδ' ἀναβοᾷ, καλεῖ δὲ μοῖρα Νύχιος*, unde cognoscitur, illa verba ex Timothei dithyrambo Nioba sumpta esse. Praeterea vide de argumento Fritzsche de Aesch. Niobe 1836, CEJ Burmeister de fabula quae de Niobe eiusque liberis agit. 1836 (p. 44—63 de Aesch. Niobe), ASchöll Tetral. I p. 504 sqq., Welcker Tril. p. 341 sqq., Nachtrag p. 143 sq. (qui fabulas *Τροφί, Νύβη, Προπομποί* coniungit), Buchholz Niobe Erfurt 1868, Preller Gr. Myth. II p. 380² sqq., CB Stark Niobe und die Niobiden 1863 p. 35 sqq.*

Scaenae locum in Lydia esse putat Hermann, Thebis Welcker: Thebis eum esse, in quam urbem Tantalus ex Lydia venerit, chorum autem ex virginibus alienigenis i. e. Lydiis constare, ex fr. 155 et 156 efficitur. Cfr. schol. Hom. *Q* 602 (Eustath. II. p. 1367, 22) *ἡ δὲ συμφορὰ αὐτῆς* (scil. *Νιόβης*), *ὥς μὲν τινες ἐν Λυδίᾳ, ὥς δὲ ἔνιοι ἐν Θύβαις. Σοφοκλῆς <δὲ> τοὺς μὲν παῖδας ἐν Θύβαις ἀπολέσθαι, νοστήσαι <δὲ> αὐτὴν εἰς Λυδίαν*. Venisse autem virgines videntur Thebas, ubi Amphion eas alloquitur fr. 155, ad consolandam Niobam nuntio de liberorum nece allato. De numero Niobidarum cfr.

schol. Eur. Phoen. 159 *περὶ δὲ τοῦ πλήθους τῶν Νιοβιδῶν αὐτὸς φησιν Εὐριπίδης ἐν Κίρεσφόντῃ καὶ δις ἑπτ' αὐτῆς τέκνα Νόβης (l. θεοῦ) θανόντα Δοξίου τοξεύμασιν. ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος ἐν Νόβῃ καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Δράμασιν ἢ Νόβῳ (δράμασιν νόβης vel δράματι νόβης libri, corr. Dindorf). In priore parte dramatis ostenditur Nioba velata sepulcro liberorum adsidens et altissimum silentium nonnumquam eivolatione interrumpens. Cfr. fr. 158 et Aristoph. Ran. 911 *πρώτιστα μὲν γὰρ ἓνα τιν' ἂν καθίσεν ἐγκαλύψας, Ἀχιλλέα τιν' ἢ Νόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς, πρόσχημα τῆς τραγωδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί, vit. Aesch. (supra p. 467) διὰ τὸ πλεονάζειν τῷ βάρει τῶν προσώπων κωμωδεῖται παρ' Ἀριστοφάνει· ἐν μὲν γὰρ τῇ Νόβῃ (Νόβῃ) ἕως τρίτου μέρους ἐπικαθημένη τῷ τάφῳ τῶν παίδων οὐδὲν φθέγγεται ἐγχεαλυμένη, schol. Aesch. Prom. 452 *σικπῶσι γὰρ παρὰ ποιηταῖς τὰ πρόσωπα ἢ δι' αὐθάδειαν ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυγί Σοφοκλέους (Αἰσχύλου Menagius) ἢ διὰ συμφορὰν ὡς ἡ Νόβῃ παρ' Αἰσχύλῳ, Eustath. II. p. 1343, 62 ὁ Σικυνώνιος Τιμανθῆς τὴν ἐν Αὐλίδι γράφων αφαγὴν τῆς Ἰφίγενείας ἐκάλυψε τὸν Ἀραμέμνονα, ὅπερ καὶ Αἰσχύλος μιμησάμενος τὴν τε Νόβην καὶ ἄλλα πρόσωπα ὁμοίως ἐσχημάτισε.***

Aristot. Poet. c. 18 p. 1456 a 17 *χρὴ δὲ . . μὴ ποιεῖν ἔποποιχὸν σύστημα τραγωδίαν . . ἐκεῖ μὲν γὰρ διὰ τὸ μῆκος λαμβάνει τὰ μέρη τὸ πρέπον μέγεθος, ἐν δὲ τοῖς δράμασι πολὺ παρὰ τὴν ὑπόληψιν ἀποβαίνει. σημεῖον δέ· ὅσοι Πέρσιν Ἰλίου δὴν ἐποίησαν καὶ μὴ κατὰ μέρος ὥσπερ Εὐριπίδης Νόβην καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος (alii verba Νόβην . . Αἰσχύλος expungunt, alii ἢ Νόβην, alii ἢ Θηβαίδα, alii deletis verbis καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος scribunt Ἐκάβην, cfr. Hermann opusc. VII p. 132sq., scribendum videtur: ὥσπερ Εὐριπίδης Ἐκάβην ἢ Θηβαίδα δὴν καὶ μὴ ὥσπερ Αἰσχύλος Νόβην), ἢ ἐκπίπτουσιν ἢ κακῶς ἀγωνίζονται. — Aristoph. Vesp. 579 *κἄν ὅταρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει, πρὶν ἂν ἡμῖν ἐκ τῆς Νόβης εἴπῃ ῥῆσιν, schol. ὅτι τραγικὸς ὑποκριτὴς ὁ ὅταρος εἴρηται πρότερον . . ἐκ τῆς Νόβης δέ· καὶ γὰρ ὑπεκριθὴ τὴν**

Νιόβην ἢ Σοφοκλέους ἢ Αἰσχύλου. Aeschylum respici putat Hermann, Sophoclem Nauck.

Phot. lex. p. 301, 15 νοβακκίζειν (νιβατίζειν Friebecl cl. Hesych. gl. νιβατισμός et Athen. XIV p. 629D)· τὸ ὀρχούμενον τοῖς δακτύλοις ἐπιψοφεῖν· σεισμός Νιόβη quo pertineat incertum (Αἰσχύλος Νιόβη cum Ruhnkenio Naber). — Plut. Consol. ad Apoll. c. 28 p. 116C εἰ γοῦν ἡ Νιόβη κατὰ τοὺς μύθους πρόχειρον εἶχε τὴν ὑπόληψιν ταύτην ὅτι καὶ ἡ

θαλέθοντι βίῳ
βλάσταις τε τέκνων βριθομένα
γλυκερὸν φάος ὁρῶσα

τελευτήσει, οὐκ ἂν οὕτως ἐδυσχέραινεν ὥς καὶ τὸ ζῆν ἐθέλειν ἐκλιπεῖν διὰ τὸ μέγεθος τῆς συμφορᾶς καὶ τοὺς θεοὺς ἐπικαλεῖν ἀνάρπαστον αὐτὴν γενέσθαι πρὸς ἀπώλειαν τὴν χαλεπώτατην. Versus istos, in quibus θάλλοντι et γλυκερὸν εἰσορῶσα φάος conicit Nauck, Wyttenbach aut ex Aeschyli aut ex Sophoclis Nioba aut ex Euripidis vel alius poetae loco sumptos esse suspicatus est, ab Aeschylo abiudicat Hermann, lyrico poetae tribuit Bergk. — Fragmentum alicuius Niobae

λεπτοσπαθήτων χλανιδίων ἐρείπιοις
θάλπουσα καὶ ψύχουσα καὶ πόνῳ πόνον
ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσοῦσα τὸν μεθ' ἡμέραν

conservavit Plut. quaest. conv. VI 6, 2 p. 691D ἡ τραγικὴ τροφὸς ἐκείνη τὰ τῆς Νιόβης τέκνα τιθηνεῖται λεπτοσπαθήτων . . ψύχουσα et de am. prol. c. 4 p. 496E μηδὲν ἑδὼ καρπομένη μηδὲ χρησίμων, ἀλλ' ἐπιπόνως καὶ ταλαιπώρως ἀποδεχομένη τῶν σπαργάνων ἐρείπιοις θάλπουσα . . καθ' (μεθ' Cobet) ἡμέραν. Hos versus ex Sophoclis Nioba repetitos esse probavit Valckenaer in Phal. p. X. — (Ad Nioben refert fr. 354, 359, 399 Hartung, 478 Burmeister).

155

Ἰστρος τοιαύτας παρθένους ἐξεύχεται
τρέφειν δ' δ' ἄγνης Φᾶσις

Dicta haec de choro virginum, ab Amphione ut videntur. Cfr. Suppl. 287.

156. 157

〈TANT.〉 σπείρω δ' ἄρουραν δώδεχ' ἡμερῶν ἡδόν,
Βερέκυντα χῶρον, ἔνθ' Ἀδραστείας ἔδος

155 Choerob. Exeg. in Hephaest. Enchir. p. 41, 10 (ed. Hoerschelmann in Anecd. var. Gr. mus. metr. gramm. ed. Studemund. 1886) Ἰστέον δὲ ὅτι οὐχ οὕτως ἔχει πᾶσα ἡ χρῆσις κατὰ τὸ τέλος, ἀλλὰ Ὡϊστρος . . Φᾶσις. Hephaest. p. 7 (ostendens diphthongum etiam in media voce ante vocalem corripī posse) Αἰσχύλος ἐν Νιόβῃ Ὡϊστρος . . παρθένους (οἰστρος τοιαύτης παρθένου deteriores libri) λοχεύεται. Priscianus Inst. I 52 vol. I p. 38, 17 *oe quoque idem patitur* (ut corripiatur) *apud Graecos. Aeschylus Ὡϊστρος . . παρθένους λοχεύεται.* Eundem versum afferunt omisso poetae et fabulae nomine Eustath. Od. p. 1665, 38, ubi παρθένους μνηστεύεται, grammaticus in excerptis post Prisc. Inst. l. V ed. Hertz vol. I p. 192, ubi οἰστρος τοιάσδε παρθένους λοχεύεται, in schol. Tzetzae ad Soph. O.R. 1264, in schol. Soph. vol. II ed. Dindorf p. 46, ubi παρθένους λόχεται.

156. 157 Strabo XII p. 580 λέγεται δὲ τινα φῦλα Φρύγια οὐδαμοῦ δεικνύμενα ὥσπερ οἱ Βερέκυντες. καὶ Ἀλκιμᾶν λέγει Ὡφρύγων ἡλλήσε μέλος τὸ Κερβήσιον. καὶ βόθωνός τις λέγεται Κερβήσιος ἔχων ὀλεθρίους ἀποφοράς· ἀλλ' οὕτως γε δείκνυται, οἱ δ' ἄνθρωποι αὐκέθ' οὕτω λέγονται. Αἰσχύλος δὲ συγγεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ· φησὶ γὰρ ἐκεῖνη μνησθήσεται (μνησθήσεσθαι Casaub.) τῶν περὶ Τάνταλον τοῖς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ Διὸς πατρὸς βωμός ἐστι (fr. 162, 2 et 3) καὶ πάλιν Ὡσίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ χθόνα (fr. 163), καὶ ὁ

156 V. 3 Ὡδη pro Ὡδης Casaubonus. — V. 4 βρέμουσι pro ἔρπουσι Casaubonus. πρέπουσα Wellauer, πρέπουσι H. L. Ahrens. — ἐρέχθεται Pauw, ἐπιρροθαῖ Goerlitz. πᾶν τ' Ἐρέχθειον πέδον Meineke (Vind. Strab. p. 198 sq.). Fort. πᾶν δ' ἀρεχθεῖται πέδον.

Ἰδὼν τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασιν
βρέμουσι μέλων, πᾶν δ' ἐρέχθει πέδον.

* * * * *

οὐμός δὲ πότμος οὐρανῷ κυρῶν ἄνω
ἔραζε πίπτει καὶ με προσφωνεῖ τάδε·
γίγνωσκε τάνθρωπεια μὴ σέβειν ἄγαν.

158

ἐφημένη
τάφον τέχνους ἐπῶξε τοῖς τεδνηκόσιν

159

— θεὸς μὲν αἰτίαν φύει βροτοῖς,
ὅταν κακῶσαι δῶμα παμπήδην θέλῃ.

Τάνταλος λέγει »σπείρω . . Ἰδὼς τε . . ἔρπουσι μέλων, πᾶν δ' ἐρέχθει (sic C g l r v w, ἐρέχθειον D h i) πέδονα. Plut. de exil. c. 10 p. 603 A τί γὰρ ἡ πλατεῖα χώρα πρὸς τὸν ἄλυπον βίον; οὐκ ἀκούεις τοῦ Ταντάλου λέγοντος ἐν τῇ τραγωδίᾳ »σπείρω . . χῶρον«, εἴτα μετ' ὀλίγον λέγοντος »θυμός δέ ποθ' ἄμὸς οὐρανῷ . . ἄγαν«. Plut. cum princip. esse philosophandum c. 3 p. 778 B omisso poetae et fab. nomine »σπείρω . . χῶρον«.

158 Hesych. ἐπῶζειν· ἐπικαθῆσθαι τοῖς ψοῖς. Αἰσχύλος Νιόβη μεταφορικῶς »ἐφημένη (ἐφημένη Musurus) . . ἔπωξε . . τεδνηκόσιν«.

159 Plat. Reip. II p. 380 A (indeque Euseb. Pr. Ev. XIII p. 643 C) οὐδ' αὖ, ὡς Αἰσχύλος λέγει, ἐατέον ἀκούειν τοὺς νέους ὅτι »θεὸς . . θέλῃ«, ἀλλ' ἐάν τις ποιῇ ἐν οἷς ταῦτα τὰ λαμβανῶ

157 V. 1 οὐμός δὲ πότμος pro θυμός δέ ποθ' ἄμὸς Porson. — Pro οὐρανῷ κυρῶν ἄνω Aeschylum οὐρανῷ χρίμπτων ἄνω dedisse puto.

158 Hesychii interpretationem verbi ἐπῶζειν falsam esse monuit Pauw ἐπῶζειν ab interiectione ὦ deducens. Cfr. ὠγμός et ὠζεις Eum. 124. ἐπῶζε cl. verbo δουσιζω Nauck (cfr. Bergk Herm. XVIII p. 487), ἐπωζε, imperativum esse ratus, Hermann.

160

καὶ δόμους Ἀμφίονος
καταιθαλώσω πυρφόροισιν <ἀστραπαῖς>.

161

μόνος θεῶν γὰρ θάνατος οὐ δάρων ἐρῇ·
οὐδ' ἄν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων ἄνοις,
οὐδ' ἔστι βωμός οὐδὲ παιανίζεται·
μόνου δὲ Πειθῶ δαιμόνων ἀποστατεῖ.

ἔνεστι, τὰ τῆς Νύβης πάθη κτέ. Omisso poetae et fabulae nomine afferunt fragmentum Plut. de audiend. poet. c. 17 p. 17 B, de commun. sent. c. 14 p. 1065 E et Stob. Flor. II 7.

160 Aristoph. Av. 1247 ἄρ' οἷσθ' ὅτι Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους . . πυρφόροισιν αἰετοῖς, schol. καὶ δόμους Ἀμφίονος] ἐκ Νύβης Αἰσχύλου. ἐξέριπται (ἐνέριπται Hermann) δὲ τὸ Ἀμφίονος (δὲ τ' ἀμφίονος cod.) ἐκ μονοφιδίας (παρφοδίας Hermann). Verba ἄρ' οἷσθ' ὅτι Ζεὺς ex Soph. Ant. v. 2 sumpta sunt.

161 Stob. Flor. 118, 1 Αἰσχύλου Νύβης (eclogam exhibet S, om. MA) «μόνος . . ἐρῇ, οὐτ' ἄν . . οὐτ' ἐπισπένδων ναοῖς, οὐ βωμός ἐστιν οὐδὲ παιωνίζεται . . ἀποστατεῖ. Schol. Hom. I 158 (Eustath. II. p. 774, 3) ἐν οὐδεμῇ πόλει Ἰλίου βωμός ἐστιν. Αἰσχύλος φησὶν «μόνος . . ἐρῇ, οὐδ' ἄν . . οὐδ' ἐπισπένδων λάβοις οὐδ' ἔστι βωμός οὐδὲ παιωνίζεται. Versum primum affert Aristoph. Ran. 1392, ubi schol. rec. (ad v. 1386) τὸ δ' ἐξῆς ἐκ Νύβης Αἰσχύλου, et sine fab. nom. schol. Soph. El. 139 («μόνος γὰρ θεῶν . . ἐρῇ») et Snid. v. θανατῶν, v. μόνος θεῶν («μόνος θεῶν

160 V. 2 αἰετοῖς ut ex comici parodia profectum abieci et ἀστραπαῖς supplevi. — Utrum prima persona καταιθαλώσω servanda an καταιθαλώσει reponendum sit, parum liquet.

161 V. 2 ἄνοις pro ναοῖς (λάβοις) Dobree. Cfr. Anecd. Bekk. p. 406, 9 ἄνοις ἀντὶ τοῦ ἀνύοις. Φρύνχος. — V. 3 παιανίζεται pro παιωνίζεται Dindorf.

162. 163

<NIOB.>

οἱ θεῶν ἀρχίσποροι

οἱ Ζηνὸς ἐγγύς, ὧν κατ' Ἰδαῖον πάγον

Διὸς πατρώου βωμός ἐστ' ἐν αἰθέρι

κοῦπω σφιν ἐξίτηλον αἷμα δαιμόνων.

* * * * *

* * * Σίπυλον Ἰδαίαν ἀνὰ

χθόνα

164

Philostr. v. Apoll. IV 16 ἀλλὰ σύ, ἔφη, Ἀπολλώνιε, σοφοῖς γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια, ubi Morellus »senarius iambicus ex Aeschyli Nioba, σοφοῖς ἐστὶ γὰρ πρὸς σοφοὺς ἐπιτήδεια. Prudentibus affinia inter se pleraque«. Quae unde sumpserit ignotum. Hinc tri-

θάνατος . . ἐρᾷ, v. πάγκοινος (»μόνος θεῶν γε . . ἐρᾷ), sine poetae et fab. nom. schol. Eur. Alc. 55 (μόνος γὰρ θεῶν . . ἐρᾷ, θεῶν γὰρ θεῶν A, μόνος γὰρ θεῶν B). Huc fortasse spectat Eustath. de captiv. Thessal. p. 504 ed. Bonn. μακαρίζοντες . . τὸν θάνατον κατὰ τοὺς ἀπὸ Γαδείρων, παρ' οἷς ὁ Ἄιδης ἐκτετίμητο, εἰ μὴ μηδεμίαν χάριν οἶδε θάνατος κατὰ τὸν τραγῳδόν.

162 Plat. Reip. III p. 391 E πᾶς γὰρ ἑαυτῷ συγγνώμην ἔξει κακῶ ὄντι πεισθεὶς ὡς ἄρα τοιαῦτα πράττουσί τε καὶ ἔπραττον »οἱ θεῶν . . δαιμόνων«. Ex Aeschyli Nioba v. 2sq. οἷς ἐν Ἰδαίῳ πάγῳ . . βωμός ἐστι affert Strabo (vide fr. 158). Cfr. Lucian. exc. Demosth. 13 vol. III p. 501 τῶν ψυχῶν δσαι Ζηνὸς ἐγγύς καὶ θεῶν ἀρχίσποροι, φησὶν δ τραγικός. Vocem ἀρχίσποροι praeterea respiciunt Phot. lex. p. 6, 7 sive Anecd. Bekk. p. 332, 25 ἀρχίσποροι· ἐγγύς γένους ὄντες, Philo Iud. vol. II p. 124 et p. 338, Synesius Dion. p. 51 C, Damascius in Phot. Bibl. p. 336 b 19, p. 350 a 9, p. 338 a 16, Suid. v. ἀρχίσπορος et πολυήκοος, Eustath. Opusc. p. 357, 27.

163 Vide fr. 158.

163 Σίπυλον Ἰδαίαν χθόνα Bothe.

buīt Aeschylo ὡς σοφοῖσι πρὸς σοφούς | ἔστι κηδεῖα Hermann
opusc. III p. 49. Atque κηδεῖα ex Aeschylo commemoratur in
Anecd. Barocc. in Mus. Philol. Cantabr. II p. 114 κηδεῖα ἡ ἐπι-
γάμβρευσίς παρ' Αἰσχύλῳ.

165

ἡμορίς

166

κάκαλα

167

κραταίλεως(?)

ΞΑΝΤΡΙΑΙ.

Schol. Eum. 26 νῦν φησὶν ἐν Παρνασσῷ εἶναι τὰ κατὰ
Πενθέα, ἐν δὲ ταῖς Ξαντρίαις ἐν Κιθαιρῶνι. Elmsley (ad ar-
gum. Baccharum Euripidis) refert ad Aeschyli Xantrias Philo-
str. Imag. I 18 καὶ ἦδε σοι ἡ ἐλάτῃ χαμαὶ γυναικῶν ἔργον ἐκ
Διονύσου μέγα (trimetrum χαμαὶ γυναικῶν ἐκ Διονύσου μέγα
agnovisse sibi videtur MSchmidt Zeitschr. f. Altertw. 1856
p. 364), πέπτωκε δὲ τὸν Πενθέα ἀποσεισασμένη ταῖς βάχχαις
ἐν εἵδει λένοντος, αἱ δὲ καὶ ξαίνουσι τὸ θήραμα, μήτηρ ἐκείνη
(l. ἐκείνου) καὶ ἀδελφαὶ μητρὸς, αἱ μὲν ἀπορρηγνῦσαι τὰς
χεῖρας, ἡ δὲ ἐπισπῶσα τὸν υἱὸν τῆς χαλτῆς et ξαντρίας in-
tellegit disceptrices (Pentheï). Cfr. supra ad Bacchas.

At ex recta Musgravii interpretatione ξάντριοι sunt mul-
lieres lanificae et Ξαντρίας Boeckh. Gr. trag. princ. c. III

165 Hesych. ἡμορίς· κενή, ἐστερημένη. Αἰσχύλος Νύβη.
Cfr. Phot. lex. p. 70, 11 et Hesych. ἡμορος· ἄμοιρος.

166 Hesych. κάκαλα· τεῖχη. Αἰσχύλος Νύβη. Phot. lex.
p. 125, 4 κάκαλον· τεῖχος.

167 Hesych. κραταίλεων (κραταίλεως Schow)· ἡ Νύβη
(Αἰσχύλος Νύβη MSchmidt).

monuit esse Minyeïdes, quae intus intempestiva turbantes festa Minerva aut ducunt lanas aut stamina pollice versante (Ovid. Met. IV 32 sqq., Aelian v. h. III 42 καὶ αἱ τῶν Βοιωτῶν δὲ ὡς ἐνθεώτατα ἐμάνησαν, καὶ ἡ τραγωδία βοᾷ. μόνας δὲ ἀφηνιάσαι τῆς χορείας ταύτης λέγουσι τοῦ Διονύσου τὰς Μινύου θυγατέρας Δευκίππην καὶ Ἀροσίππην καὶ Ἀλκιυδόην κτέ., Ant. Lib. 10, Plut. Qu. Gr. 38). Verba Aeliani de Minyeïdibus narrantis: ἐνταῦθά τοι καὶ πάθος εἰργάσαντο ἕξω Κιθαιρῶνος, οὐ μείον τοῦ ἐν Κιθαιρῶνι videntur ad fabulam Aeschyli spectare, in qua puellae Junoni deditae (ἐπόθουν τοὺς γαμέτας) — haec dea in Xantriis partes habebat fr. 168 — exemplo mulierum in Cithaerone bacchantium et Penthei casu monerentur. Fritzsche, ut olim Boeckh, hanc fabulam satyricam fuisse et ex fr. 168 et ex fr. 171 efficit. Neque absonum fuerit, ut Lycurgus drama fuit satyricum Lycurgeae tetralogiae, ita hanc satyricam fabulam tetralogiae ad Bacchas Thebanas pertinenti tribuere. — Ad hanc fabulam Butler refert fr. 382, Hartung fr. 330, eandem ac Penthea fabulam esse ratus. Vide etiam ad fr. 359.

168

ὄρεσσγόνοισι

νύμφαις κρηνιάσιν κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγείρω
Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις

168 Aristoph. Ran. 1344 Νύμφαι ὄρεσσγόνοι, schol. ἐκ τῶν Ξαντριῶν Αἰσχύλου (sic R V, ceteri Εὐριπίδου), φησὶν Ἀσκληπιάδης· εὔρε δὲ Ἀθήνησιν ἐν τινὶ τῶν διαθέντων (διασωθέντων αὐτογράφων Dobree) νύμφαι ὄρεσιγόναι (ὄρεσιγόνιοι V) θεαῖσιν ἀγείρω, Ἰνάχου Ἀργείου ὑπὸ ποταμοῦ παισὶ βιοδώροις. His admovit Valckenaer Diatrib. p. 11 Plat. rei publ. II p. 381 D (quem locum repetit

168 V. 1sq. ὄρεσσγόνοισι νύμφαις κρηνιάσιν Meineke. V. 2 κυδραῖσι Dindorf.

169

<ΔΥΣΣΑ>

ἐκ ποδῶν δ' ἄνω

ὑπέρχεται σπαραγμὸς εἰς ἄκρον κάρα,
κέντημα λύσσης, σκορπίου βέλος λέγω.

170

κάμακας πεύκης οἱ πυρίφλεκτοι

171

ὡς οὔτε πέμφιξ ἡλίου προσδέρχεται
οὐτ' ἀστερωπὸν ὄμμα Λητώας κόρης

Euseb. Praep. Ev. 13, 3 p. 645 C) μηδὲ Πρωτέως καὶ Θέτιδος καταψευδέσθω μηδεὶς μηδ' ἐν τοῖς ἄλλοις ποιήμασιν εἰσαγέτω Ἦραν ἡλλοιωμένην ὡς ἱέρειαν ἀγείρουσαν Ἰνάχου Ἀργείου ποταμοῦ παισὶ βιοδώροις. Accessit Diogen. Epist. 34, 2 p. 248 τῶν τραγωδοποιῶν οὔτινες Ἦραν τε τὴν Διὸς παράκοιτιν ἔφασαν εἰς ἱέρειαν μεταμορφωθείσαν τοιοῦτον βίου σχῆμα ἀναλαβεῖν ἐνόμφαις κρήναισιν κυδραῖς θεαῖς ἀγείρουσαν Ἰνάχου Ἀργείας ποταμοῦ παισὶν βιοδώροις. Cfr. Paus. VIII 6, 6 ὁ δὲ Ἰναχος ἐφ' ὅσον μὲν πρόεισι κατὰ τὴν ὁδὸν τὴν διὰ τοῦ ὕρου, τοῦτό ἐστιν Ἀργεῖος καὶ Μαντινεῦσιν ὕρος τῆς χώρας. ἀποστρέφας δὲ ἐκ τῆς ὁδοῦ τὸ ὕδωρ διὰ τῆς Ἀργείας ἤδη τὸ ἀπὸ τούτου κάτεισι καὶ ἐπὶ τούτῳ τὸν Ἰναχὸν ἄλλοι τε καὶ Αἰσχύλος ποταμὸν καλοῦσιν Ἀργεῖον.

169 Phot. lex. p. 326, 22 et Suid. v. ὀκτώπουν· Κρατῖνος θράτταις· ὀκτώπουν ἀνεγείρεις· ἀντὶ τοῦ σκορπίου· παροιμία γὰρ ὀσκορπίον [ὀκτώπουν] ἀνεγείρεις. ἐν δὲ ταῖς Αἰσχύλου Ξαντρίαις ἡ Λύσσα ἐπιθειάζουσα ταῖς βάκχαις φησὶν ἔκ... κέντημα γλώσσης... λέγω.

170 Poll. 10, 117 τὰς μέντοι λαμπάδας καὶ κάμακας εἴρηκεν ἐν Ξαντρίαις Αἰσχύλος ὀκάμακας... πυρίφλεκτοι.

171 Galen. vol. 17, 1 p. 880 ἐπὶ δὲ τῶν ἀκτῶνων αὐτῶν δοκεῖ χρῆσθαι τῇ τῆς πέμφιγος ὀνόματι Σοφοκλῆς ἐν Κύλχοις... οὕτω καὶ Αἰσχύλος ἐξ ἀντιαιαῖς (ἐν Ξαντρίαις ὡς Bentley, ἐν Αἰναιαῖς

169 V. 3 λύσσης pro γλώσσης Lobeck ad Soph. Ai. 60 p. 103².

171 V. 2 ἀστερωπὸν ὄμμα pro ἀστέρων στόμα Bentley.

Ad Minyeidas in vespertiliones conversas haec refert Fritzsche in Aristoph. Ran. 415.

172

τῶνδε βούλευτις πόνων(?)

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

De hac secunda tetralogiae Oedipodeae fabula vide supra ad Laium, de mysteriis in ea profanatis ad *Ἱερείας*. Fr. 173, quod Oedipo tribuit Valckenaer (cfr. Ulrichs Reisen und Forschungen in Griechenland I p. 155, Schneidewin Philol. III p. 352), ad nuntii narrationem sub finem Laii fabulae ponendam referri debet. (Ad hanc fabulam pertinuisse putat fr. 303, 337, 401 Hartung, 376 Butler. Vide etiam ad fr. 364 et 386).

173

〈ἔπειτ'〉 ἐπῆμεν τῆς ὁδοῦ τροχῆλατον

»In' Gataker) οὔτε . . οὔτ' ἀστέρων στόμα *Λητφίας κόρης*. Phot. lex. p. 409, 10 πέμφιξ (πέμφιξ cod.)· πνοή. *Δισχύλος Ξαντρίας ἐπὶ τῶν ἀκτίνων*.

172 Etym. M. p. 595, 40 οὐ μόνον δὲ ἀπὸ βαρυτόνου γίνεται εἰς *I* παρώνυμον, οἷον πλανήτης πλάνητις, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὀξύτόνου, οἷον βουλευτής βούλευτις, οἷον τῶνδε . . πόνων· ἐν ταῖς *Ξαντρίας*. Ad Aeschylum rettulit Stanley. Sed cum *Ξαντρίας* etiam Plato comicus scripserit, dubium utrius poetae fabula intellegatur.

173 Schol. Soph. Oed. R. 733 περὶ *Δαυλίδα* φησὶ τὴν *σχιστὴν ὁδόν*· ὁ δὲ *Δισχύλος* περὶ *Ποτνίας* οὕτως »ἐπείημεν (ἐπείημεν G)

173 Pro »ἐπείημεν Brunck ἐπῆμεν, Schneidewin ἔπειτ' ἐπῆμεν. Vocabulum οὕτως non verbis poetae adscribendum esse, quibus adscripsit Valckenaer, intellegitur ex eis quae schol. addit: τινὲς δὲ τὴν *Δαυλίδα* Ἄνακρίδα λέγουσιν οὕτω »κρίσαν κτέ.ε. — γῆς ὕροις pro τῆς ὁδοῦ Hartung.

σχιστῆς κελεύθου τρίοδον, ἐνθα συμβολὰς
τριῶν κελεύθων Ποτνιαδων ἡμείβομεν.

Ο ΠΛΩΝ ΚΡΙΣΙΣ.

Argumentum fabulae ad certamen inter Aiacem et Ulixem de Achillis mortui armis ortum spectabat. Cfr. supra ad *Θρήσας* et CRobert Bild und Lied p. 221. (Hoc certamen partem *Θρησῶν* fabulae fuisse putat Hartung). Ex Troianis chorum compositum fuisse Welcker putabat, ex Nereidibus (cfr. fr. 174) Hermann, ex Graecis choro a iudicibus Nereidibus ut in Eum. fabula distincto EAJ Ahrens. Ad hanc fabulam fr. 350 refert Ern. Schneider.

174

δέσποινα πεντήκοντα Νηρήδων κοῤῃν

175

⟨ΑΙ.⟩ ἀλλ' Ἀντικλείας ἄσσον ἦλθε Σίσυφος,
τῆς σῆς λέγω τοι μητρός, ἥ σ' ἐγείνατο.

Verbahaec Aiacem Ulixidicere monuit Butler. Cfr. Ov. Met. XIII 31 sq. Aiace etiam quae sequuntur (176 et 177) tribui solent.

τῆς ὁδοῦ τροχῆλατον . . ἡμείβομεν. Ad Glaucum Potniensem rettulerat hoc fr. cum Spanhemio Hermann (cfr. Bernhardy Berl. Jahrb. 1828 I p. 237 sqq.).

174 Aristoph. Ach. 883 πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπῆδων κοῤῃν, schol. ὁ στίχος ἀπὸ δράματος Αἰσχύλου Ὅπλων κρίσεως οὔτως ἐπιγεγραμμένου, ἐν ᾧ ἐπικαλεῖται τὰς Νηρείδας τις ἐξελθούσας κρίναι πρὸς τὴν θέτιν λέγων »δέσποινα . . κοῤῃν«.

175 Schol. Soph. Ai. 190 τὸν δὲ Ὀδυσσεῖα Σισύφου συνήθως φησὶ Σοφοκλῆς καὶ ἐν Συνδέπνῃ . . καὶ Αἰσχύλος ἐν Ὅπλων κρίσει »ἀλλ' . . ἐγείνατο«.

174 χορόν Ald., unde χοροῦ Valckenaer. — Addit ἐμβαθε ex Aristophane WH van de Sande Bakhuyzen de parodia in Aristoph. com. p. 24.

176

ἀπλᾶ γάρ ἐστι τῆς ἀληθείας ἔπη.

177

τί γὰρ καλὸν ζῆν βίωτον ὃς λύπας φέρει;

178

χλήδοντα

Ο Σ Τ Ο Λ Ο Γ Ο Ι.

Phot. lex. p. 353, 15 ὀστολόγος· παρ' Ἐπιλύφω, καὶ δρᾶμα Αἰσχύλου Ὀστολόγοι. Ὀστολόγους intellegebat S. Petitus Misc. VII 13 mendicos cenas procorum Penelopae circum-sedentes, cum fragmenta fabulae Hom. Od. 18, 394sq. et 20, 299sq. in memoriam revocent. Hunc secutus Welcker Tril. p. 452sq., Nachtrag p. 161sq., Trag. p. 29 trilogiam ex fabulis Ὀστολόγοι, Σύνδειπνοι (fabula falso ex Aristoph. Geryt. versu apud Athen. VIII 365 B allato sumpta), Πηνελόπη componebat. At ὀστολόγους homines esse mortuorum ossa colligentes Stanley censuit et Nitzsch Sagenpoes. d. Gr.

176 Stob. flor. 11, 8 Αἰσχύλου Ὀπλων κρίσεως (fabulae nomen om. L) ἀπλᾶ.. ἔπη. Cfr. Eur. Phoen. 469 ἀπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ.

177 Stob. flor. 121, 33 Αἰσχύλος ἐν Ὀπλων κρίσει· τί.. βίον ὃς φέρει.

178 Etym. Gud. p. 567, 35 χλίδοντα, χλίδην, σωρηδόν, δηλοὶ πλήθους ἔμφασιν. Αἰσχύλος Ὀπλων κρίσει (ὁ πλουκρίσει cod.) καὶ χειρίδοντα (κεχληδόντα Hermann, καὶ χλήδοντα HLAhrens Beitr. z. griech. und lat. Etym. I p. 184sq.) ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα, p. 567, 42 καὶ χλίδοντα ἀντὶ τοῦ πληθύνοντα. Cfr. Hesych. χλευδόν· χύδην, σωρηδόν, πληθύνοντα.

177 βίωτον pro βίον Stanley. Nauck ζῆν ᾧ βίος λύπας φέρει cl. Men. mon. 291 καλὸν τὸ θνήσκειν οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει.

p. 596 sqq. demonstravit. Itaque Hermanno (opusc. III p. 40) hanc fabulam satyricam fuisse ex fr. 180 (οὐράνην) cum aliis efficienti recte oblocuti sunt Welcker et Nitzsch. Hic Πηνελόπην alteram, Ὀστολόγους tertiam trilogiae fabulam, chorum autem tertiae fabulae propinquos occisorum procorum fuisse, quibus caedem procorum Ulixes iustam probaret fr. 179 et 180, non sine probabilitate coniecit. Praeter illam trilogiam Welcker alteram ad Ulixem pertinuisse putavit, cuius primam cum antea Palamedem fuisse suspicatus esset, postremo ignorabat, secundam ferebat Ψυχαγωγούς, tertiam Ὀδυσεῖα ἀκαιοπλήγη ex fr. 275 temere fictam. Droysen Ὀστολόγους et Πηνελόπην eandem fabulam habuit, quamquam utraque in catalogo nominatur, et trilogiam ex fabulis Φρύγαι, Ψυχαγωγοί, Πηνελόπη sive Ὀστολόγοι componit. Non sine probabilitate videntur fabulae Ψυχαγωγοί, Πηνελόπη, Ὀστολόγοι ad eandem trilogiam referri posse Ulixis fata complexam. Argumentum primae fabulae ex Necyia HomERICA, in qua Tiresias Ulixi futura fata et interitus modum vaticinatur, repetitum esse iam Valckenaer Diatr. p. 286 ex fr. 275 collato cum Hom. λ 121 — 137 collegit. Πηνελόπη agnitionem Ulixis uxorisque et ut videtur caedem procorum proponebat, in Ὀστολόγοις Ulixi res erat cum propinquis procorum ad exemplum Eupithis HomERICI (ω 422 sqq.) sanguinis poenas ab Ulixē expetentibus. Cfr. etiam Crusius N. Rhein. Mus. vol. 37 p. 310, JOSchmidt Ulix. Posth. p. 44. — Ad Ὀστολόγους fr. 367 pertinuisse suspicatur Dindorf, fr. 435 Mekler.

179. 180

<ΟΔΥΣΣ.> ὅδ' ἐστὶν ὅς ποτ' ἄμφ' ἐμοὶ βέλος
 γελωτοποιῶν, τὴν χάοισμον οὐράνην,

179 Athen. I p. 17C (ex eoque Eustath. Od. p. 1828, 28)
 Αἰσχύλος γοῦν ἀπρεπῶς που παράγει μεθύοντας τοὺς Ἕλληνας

179 V. 1 ὅδ' ἔστ' ἐκείνος Jacobs. — V. 4 βαγεῖσ' Schneidewin.

ἔρριψεν οὐδ' ἤμαρτεν· περὶ δ' ἐμῷ κάρῃ
πληγεῖς· ἐναυάγησεν ὀστραχουμένη
χωρὶς μυρηρῶν τευχέων πνέουσ' ἐμοί.

5

* * * * *

Εὐρύμαχος οὐκ ἄλλος οὐδὲν ἦσσαν . .
ἔβριζ' ἔβρισμονδς οὐκ ἐναισίους ἐμοί.
ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ σκοπὸς ἀεὶ τοῦμόν κάρῃ,
τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοσσάβιός ἐστιν σκοπὸς
ἐκτεμῶν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο.

5

(1. *ἦρωας*, cfr. Athen. X p. 428 F), ὡς καὶ τὰς ἀμίδας ἀλλήλοις περι-
καταγνόναι. λέγει γοῦν »ᾧδ' . . μυραρῶν . . ἐμοί«. Schol. et Tzet.
in Lycophr. 778 παρ' Αἰσχύλῳ φαίνεται τις τὸν Ὀδυσσεῖα τίφας
ὀστράκῳ. Poll. II 223 ἡ δὲ τραγωδία τὴν ἀμίδα οὐράνην ἐκάλειεν
(cfr. Eustath. opusc. p. 296, 51 ὅσα καὶ οὐράναις, εἴποι ἂν ἡ τρα-
γωδία) et X 44 (quae repetunt grammaticus in Anecd. Paris. IV
p. 12, 14 et schol. Hermog. in Rhet. VII p. 735 sive Anecd. Oxon.
IV p. 60) καὶ ἀμῖς, ἦν Σοφοκλῆς ἐν Πανδῶρῳ ἐνουρήθραν καλεῖ καὶ
Αἰσχύλος οὐράνην. Cfr. Anonymus περὶ ποιημάτων in Hercul. vol.
coll. alt. IV f. 192 τοῦ δὲ τὴν κά(χο)σμον οὐράνην ἔρρι(ψ)εν τὸ
περὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ Ὀδυσσεῖως ἀμίδα συντετριφθαι. Haec quae ad
Argivos Valesius ad Harpocr. p. 135 et Boeckh Graec. trag. princ.
p. 30, ad Καβεῖρους Butler rettulerat, ad Ὑστολόγους pertinere
vidit Welcker. Simillimos Sophoclis versus ex Ἀχαιῶν <συλλόγῳ
ἡ> συνδέειν sumptos (fr. 140 N.) subicit Athenaeus hos:

ἀλλ' ἀμφὶ θυμῷ τὴν κάκοσμον οὐράνην
ἔρριψεν οὐδ' ἤμαρτε· περὶ δ' ἐμῷ κάρῃ
κατάγνυται τὸ τεῦχος οὐ μύρου πνέον·

ἐδειματούμην (ἡδημονοῦμεν Weil) δ' οὐ φίλης δομῆς ὑπο.

180 Athen. XV p. 667 C καὶ Αἰσχύλος δ' ἐν Ὑστολόγοις ἀγ-
κυλητοὺς λέγει κοττάβους διὰ τούτων· »Εὐρύμαχος . . αἰνεσίους

180 V. 1 οὗτος ἄλλος (malim οὗτος αὐτός) Hermann, οὐ γὰρ ἄλλος
Meineke. — ἦσσονας Musurus, ἡσσόνως Nauck, ἦσσαν αὐ Kaibel. —
V. 2 ἐναισίους pro αἰνεσίους Porson. — V. 3 σκοπὸς pro λότταβος Do-
bree. — τοῦμόν pro τοῦ μὲν Petitus. — V. 4sq. τοῖς δ' ἀγκυλητοῖς
κοσσάβοις ἐπισκοπεῖ δαῶν ἐμῶν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο Dobree, fort. τοῦ
δ' ἀγκυλητοῦς κοσσάβους ἐπισκόπως ἀκοντίσας ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ.

In catalogo non commemoratur. De argumento fabulae cfr. Welcker Tril. p. 466sq. (v. supra ad 'Οστολόγους), JOSchmidt Ulix. Posthom. p. 49. (Hanc fabulam et Προμπομούς eandem fuisse hariolatur Hartung). Schol. Prom. 473 τούτων (ratiocinationis ortus et occasus astrorum) τὴν εὔρεσιν καὶ Παλαμήδῃ προσῆφεν, ἴσως δὲ χάκεινψ (fort. κοιωνῶ) Προμηθέως. Prom. 475—477 ex Palamede in Prom. illatos esse opinatur Kiehl. Ad hanc fabulam refert Blomfield versus apud Stob. Ecl. 1 prooem. coroll. 1 a versibus Prom. 470—475 subiectos:

ἔπειτα πάσης Ἑλλάδος καὶ ξυμμάχων
βίον διώκησ' ὄντα πρὶν πεφυρμένον
θηρσὶν θ' ὁμοιον. πρῶτα μὲν τὸν πάνσοφον
ἀριθμὸν ἤρρηξ' [ἔξοχον σοφισμάτων].

Cfr. Plat. Reip. VII 522D παγγέλοιον οὖν, ἔφην, στρατηγὸν Ἀγαμέμνονα ἐν ταῖς τραγωδίαις Παλαμήδης ἐχάστοτε ἀποφαίνει. ἥ οὐκ ἐννεύνηκας ὅτι φησὶν ἀριθμὸν εὐρὸν τάς τε τάξεις τῷ στρατοπέδῳ καταστῆσαι ἐν Ἰλίῳ καὶ ἐξαριθμῆσαι ναῦς τε καὶ τᾶλλα πάντα, ὥς πρὸ τοῦ ἀναριθμῆτων ὄντων καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὥς ἔοικεν, οἷον ὅσους πόδας εἶχεν εἰδότες, εἴπερ ἀριθμεῖν μὴ ἐπίστατο; Similia ludit Aristides vol. II p. 340. Recentioris cuiusdam poetae, fortasse Astydamantis minoris, Palamedi fabulae eos versus tribuit Wagner.

ἐμοί. . αὐτῷ κότταβος δεῖ τοῦ μεν χάρα. . ἐφέτοε, XI p. 782E ἐντεῦθεν νοοῦμεν τοὺς παρ' Αἰσχύλῳ ἀγκυλητοὺς κοττάβους. Eustath. II. p. 344, 24 οὗς δὴ κοττάβους ἀγκυλητοὺς Αἰσχύλος ἔφη, schol. Aristoph. Pac. 1244 καὶ ἀγκυλητοὺς ἔλεγον κοττάβους.

181

<ΠΑΔ.> καὶ ταξιάρχας χάκατοντάρχας στρατῷ
ἔταξα, σῖτον δ' εἰδέναι διώρισα
ἄριστα, δεῖπνα δόρπα θ' αἰρεῖσθαι τρίτα.

182

τίνος κατέκτας ἔνεκα παῖδ' ἐμὸν βλάβης;
Nauplii ea verba esse putant Butler et Vater in Eur.
Rhes. p. 233, Ulixix Palamedi consilium Telemachi interficiendi
exprobranti Welcker.

ΠΕΝΘΕΥΣ.

Aristophanes grammaticus in argum. Eur. Bacch. Δι-
νυσος ἀποθεωθεὶς μὴ βουλομένου Πενθέως τὰ ὄργια αὐτοῦ
ἀναλαμβάνειν εἰς μανίαν ἀγαγὼν τὰς τῆς μητρὸς ἀδελφὰς
ἠνάγκασε Πενθέα διασπάσαι. ἡ μυθοποιία κεῖται παρ' Αἰσχύλῳ
ἐν Πενθεῖ. Cfr. supra ad Bacchas et Xantrias. (Xantrias

181 Athen. I p. 11 D Φιλῆμων δέ φησιν ὅτι τροφαῖς τέτταρ-
σιν ἐχρῶντο οἱ παλαιοί . . ἔστι δ' ἡ τάξις καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τῶν
ὀνομάτων ἐν οἷς ὁ Παλαμήδης πεποιῆται λέγων καὶ ταξιάρχας καὶ
στρατάρχας καὶ ἑκατοντάρχας ἔταξα . . δόρπα δ' αἰρεῖσθαι τρίτα.
Inde sua hausit Eustath II. p. 242, 22, p. 1358, 4, Od. p. 1432. 5.
p. 1791, 42, p. 1833, 4. Versum tertium ex Aeschilo afferunt schol.
II. B. 308 in Anecd. Par. III p. 7, 15 et p. 154, 6, schol. B 381.
schol. β 20, Etym. Gud. p. 159, 19, quibus locis vel δόρπα θ' (vel
etiam δόρπα) αἰρεῖσθαι, omisso vocabulo τρίτα, vel δόρπα θ' αἰ-
ρεῖσθαι τρία exhibetur. Cfr. Phrynich. Bekk. p. 23, 23 ὁ δὲ Αἰσχύ-
λος τρεῖς (scil. τροφάς) οἶδεν, ἀφελὼν τὴν δειελινήν.

182 Schol. Hom. Δ 319 ἔκταν . . ἐν χρήσει ὁρᾶται Ἀττικοῖς . .
Αἰσχύλῳ δὲ Παλαμήδῃ τίνος . . βλάβης.

181 V. 1 χάκατοντάρχας στρατῷ pro καὶ στρατάρχας καὶ ἑκατον-
τάρχας Porson. V. 2sq. Fort. σῖτον δ' εἰδύειν διώρισα ἄριστα κτέ.

et Pentheum eiusdem fabulae duo nomina esse suspicatur Hartung et Kausche l. l. p. 174. Vide etiam ad fr. 359).

183

μηδ' αἵματος πέμψιγα πρὸς πέδῳ βάλης

Cfr. Eur. Bacch. 837. Bacchi verba esse videntur, sensus autem verborum hic: »et cave ne vulnereris«.

ΠΕΡΡΑΙΒΙΔΕΣ.

Vide supra ad Ἰξίωνα. Aut ad hanc fabulam aut ad Laium pertinet fr. 354. Praeterea ad hanc fabulam refert (fr. 285 Hecker), fr. 327 Hermann, (fr. 394 Hartung). Hesyech. ἀλφινία· ἡ λεύκη, Περρεβοί (Περραιβοί Musurus, Αἰσχύλος Περραιβίσιν MSchmidt, cfr. ad fr. 185 et 186).

184

ποῦ μοι τὰ πολλὰ δῶρα χάκροθίνια,

ποῦ χρυσότευκτα χάργυρᾶ σκυφώματα;

His verbis dona nuptialia, quae se daturum Ixion promiserat, exigere Deioneum putat OMüller.

185

ἀργυρηλάτοις

κέρασι χρυσᾶ στόμια προσβεβλημένοις

183 Galen. vol. XVII p. 880 πέμφις .. ἐπὶ δὲ τῆς ῥανίδος ὁ αὐτός φησιν ἐν Προμηθεΐ .. καὶ ἐν Πενθεΐ »μηδ' .. βάλης«.

184 Athen. XI p. 499 A Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίσι φησί »ποῦ .. σκυφώματα«; Eustath. Od. p. 1775, 22 Αἰσχύλος μὲν σέμνυνει τὸ σκεῦος ἐν τῷ »ποῦ .. σκυφώματα«;

185 Athen. XI p. 476 C Αἰσχύλος δ' ἐν Περραιβίσι (περρεβοῖς superscr. αι m. rec. A, correxit Dindorf) τοὺς Περραιβοὺς (περρεβοὺς A) παρίστησιν ἀντὶ ποτηρίων τοῖς κέρασι χρωμένους διὰ τούτων »ἀργυρηλάτοις .. προσβεβλημένοις« (προβεβλημένοις E). Cfr. Eustath. II. p. 917, 13.

186

τέθνηκεν αἰκῶς χρημάτων ἀπαιόλη.

186 a

Ex Etymologici Magni libro Vaticano 1818 edidit R Reitzenstein in Ind. lect. hib. Rostoch. 1890 p. 4 ὅτι δὲ καὶ ἐγείοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυνον Αἰσχύλος ἐν ταῖς Περραιβίαις (τοῖς πρόσέβισιν cod.) ἱστορεῖ καὶ ἐν τῷ Λαίῳ (τῷ πλάτῳ cod., τῷ περὶ Λαίου vel τῷ Λαίῳ Reitzenstein). Hinc cognoscitur, fr. 354 alterutri fabulae tribuendum esse.

ΠΗΝΕΛΟΠΗ.

Ex fr. 187 cognoscitur, fabulam ad Ulixis et Penelopes cognitionem spectasse. Vide supra ad Ὀστολόγους. Ad hanc fabulam referendos esse versus apud Stob. Ecl. 1, 8. 19 servatos

οὐκ ἔστι πράσσοντάς τι μοχθηρὸν λαθεῖν.

ὁξὺ βλέπει γὰρ ὁ χρόνος, ὃς τὰ πάνθ' ὀρᾷ,

ad quos referunt lemma εὐριπδ' πινελόπη (Μελανίππη Musgrave) in cod. P ad eclogam 20 adscriptum, suspicatur Wagner lemma Αἰσχύλου Πηνελόπη fuisse ratus. At illud lemma cum eis quae in marg. cod. F illic leguntur εὐριπδ' ὁ^κ con- sociat et Εὐριπίδου Ἀλόπη cum Coningtono interpretatur Wachsmuth.

186 Eustath. Il. p. 352, 34 ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος αἰόλλῳ καὶ ἀπαιόλη γίνεται ἡ ἀπάτη καὶ ἀποστέρησις. Αἰσχύλος >τέθνηκεν αἰσχρὸς . . ἀπαιόλη. Hesych. ἀπαιόλη· ἀπάτη, ἀποστέρησις. Αἰσχύλος Περρέβην (Περραιβοῖς Musurus, Περραιβίαις Dindorf). Anecd. Bekk. p. 419, 12 ἀπαιόλη· ἀπάτη ἢ ἀποστέρησις.

186 αἰκῶς scripsi pro αἰσχρός. αἰσχροῦς Butler, αἰκρῶς vel αἰκρὸς FW Schmidt.

187

ἐγὼ γένος μὲν εἰμι Κρής ἀρχέστατον

Ulixis esse verba cum uxore colloquentis et initio se unum ex Cretae principibus esse simulantis viderunt Wex in Soph. Ant. II p. 80 et Lobeck Pathol. elem. I p. 337. Cfr. Hom. Od. XIV 199.

ΠΟΛΥΔΕΚΤΗΣ.

Commemoratur in catalogo. Vide supra ad Δικτυουχούς.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

Excerpt. ex music. hist. supra p. 469 ταύτη καὶ ἄριστος εἰς τραγωδίαν Αἰσχύλος κρίνεται, ὅτι εἰσάγει πρόσωπα μεγάλα καὶ ἀξιόχρεα. καὶ τινες ἤδη τῶν τραγωδιῶν αὐτῷ διὰ μόνων οἰκονομοῦνται τῶν θεῶν, καθάπερ οἱ Προμηθεῖς, Aristot. Poet. c. 18 1456 a 2 τὸ δὲ τερατώδες οἷον αἶ τε Φορκίδες καὶ Προμηθεύς (καὶ οἱ Προμηθεῖς Bergk Philol. XXX p. 679). In catalogo commemorantur δεσμώτης, λυόμενος, πυρφόρος. Harum fabularum Prometheum vinctum exceptum esse Prometheo soluto, constat ex schol. Prom. 527 ἐν γὰρ τῷ ἐξῆς

187 Ex Etymologici Magni cod. Vaticano 1818 et cod. Florentino R. Reitzenstein Ind. lect. hib. Rostoch. 1890 p. 5 edidit haec (cfr. editi Etymologici M. p. 31, 6): ἀφρονέστατον· ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν τῇ Πηνελόπῃ (ἐν πελῶ Vat.) »ἐγὼ . . ἀρχέστατον« καὶ τὸ αἰδοιέστατον ὡς παρ' Ἀλκμᾶνι οἷον »σοῖσι κἀνθρώποισιν (σοῖσι Vat., ναοῖσιν ἀνθρώποισιν Flor.) αἰδοιέστατον« καὶ τὸ ἀφρονέστερα κτέ. (vide ad fr. 72). Cfr. quae sub voce αἰδοέστατον cod. Flor. et inedita Etymologici epitoma a Simeone grammatico confecta et edit. Etym. M. p. 31, 6 habet: αἰδοιέστατον· ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέστατον ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἐν τῇ Πηνελόπῃ οἷον »ἐγὼ . . ἀρχέστατον« καὶ τὸ αἰδοιέστατον καὶ ἀφρονέστατον ποσητικά ἐστι κτέ.

δράματι λύεται, ὃ παρεμφαίνει *Αἰσχύλος* et schol. v. 538 τῷ ἐξῆς δράματι φυλάττει τοὺς λόγους. Inde *πυρφόρον*, *δεσμώτην*, *λυόμενον* trilogiam effecisse, fabulam autem, quam *Προμηθεῖα πυρκαῖα* Pollux IX 156 et X 64 nominat, eam satyricam fuisse, quam cum *Φινεΐ*, *Πέρσαις*, *Γλαύκῳ* Aeschylus coniunxerit (v. Argum. Pers.) et simplici *Προμηθέως* nomine inscripserit, coniecit Welcker die Aesch. Tril. Prometheus. 1824 et Nachtrag 1826. Assenserunt multi ut Hermann opusc. VIII p. 156 sqq., ratus illam de perdendo aut servando genere humano controversiam (Prom. 247 sqq.) in ignifero Prometheo agitatam esse, cum antea opusc. IV p. 253 sqq. Welckeri opinionem impugnasset, Nitzsch Sagenpoesie p. 561 sq., W Vischer Über die Prometheustragoedien des Aesch. 1859, Van de Sande Bakhuyzen de parodia in com. Aristoph. p. 89 sq. Contra Westphal Prolegom. ad Aesch. p. 207 sqq. et scholio Prom. 94 πολυετῇ· ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ γ' *μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν* et aliis rebus nixus Prometheus igniferum tertiam trilogiae fabulam fuisse atque ad Promethei cultum in Attica institutum et *λαμπαδοδρομίας* spectasse suspicatus est. E A J Ahrens ex fragmentis colligit, tantam fuisse Prom. vincti et soluti similitudinem, ut si una doctae fuerint tragoediae, taedium non movere non potuerint. Alii denique cum Cantero (Nov. lect. VII 21, cfr. Casaub. de satyr. Graec. po. p. 127) censent, nomen *Προμηθεὺς πυρφόρος* a nomine *Πρ. πυρκαεύς* non diversum et Prometheus igniferum illam fabulam satyricam fuisse. Cfr. etiam J Caesar Zeitschr. f. d. Altertw. 1845 No. 41 et 1846 No. 113, Schoemann vindiciae Jovis Aesch. opusc. III p. 95 sqq. et p. 120 sqq., W Vischer, Über die Prometheustragoedien des Aesch. 1859, H Keck in N. Jahrb. f. Philol. 1860 p. 459 sqq., W Teuffel Über d. Aesch. Promethie und Orestie 1861, Th Martin, La Prométhéide. 1875, A Kolisch, Der Prom. d. Aesch. 1876. — Ad has fabulas fr. 369 refert Hermann.

188

πολλοῖς γάρ ἐστι κέρδης ἡ σιγή βροτῶν

189

χέρσα

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΥΟΜΕΝΟΣ.

Schol. Prom. 527 οὐπω μοι λυθῆναι μεμοίραται· ἐν γὰρ τῷ ἐξῆς δράματι λύεται, ὃ παρεμφαίνει Αἰσχύλος. Philodem. περὶ εὐσεβ. ed. Gomp. p. 39 Αἰσχύλος ἐν τῷ λ(υο)μέν(ω) Προμηθεῖ . . . . . (ὅπ)δ' Αἰδὸς δεδ(έ)σθαι (Προμηθεῖ αὐτὸν ὑπὸ Αἰδὸς δεδέσθαι φησὶν?). Ib. p. 41 δ(ε)σα δ' ἐ Προμηθεὺς οὐ δ(ε)κ(α)δ(α)ς, ἀλλὰ μυριάδας (ἐτῶν ἔπαθεν ὃ)πὸ Αἰδὸς εἰπὼν (εὐ)λαβεῖσθαι μὴ ποτε (κ)ρεῖττω (κ)ατασκευά(σ)η τις δ)πλα. καὶ τὸν (Προμη)θέα λύεσθαι (φ)ησιν Αἰσχύλος ἔτι τὸ λ)όγιον ἐμ(ν)υσε)ν τὸ περὶ Θε(τιδο)ς, ὡς χρε(ώ)ν ἐκ(η) τὸν ἐξ αὐτῆς γεν(ν)ηθέντα κρεῖτ(τ)ω κατασ(τῆ)ναι (τ)οῦ πατρός· (δ)θεν (κ)αὶ θνητ(ῶ) συνοικί(ζου)σιν ἀ(ν)τή)ν ἀ(ν)δρί). In schol. Prom. 94 πολυετῇ· ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ γ' μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτόν Welcker λυομένῳ pro πυρφόρῳ scribendum esse coniecit. Cfr. Hygin. Poet. astr. II 15 p. 456 *Prometheum autem in monte Scythiae nomine Caucaso ferrea catena vin-*

188 schol. Aristid. p. 501, 17 καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ πολλοῖς . . βροτῶν (sic ed. Dind., βροτοῖς Frommel). Hic versus in Prom. vincto non legitur, cum autem ex Prom. ignifero versus afferatur σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια (fr. 208), hoc fr. aut ad Igniferum referendum aut Aeschylō abiudicandum videtur. Cfr. Carcini fr. in Stob. flor. 33, 1 πολλοῖς γὰρ ἀνθρώποισι φάρμακον κακῶν σιγῇ, μάλιστα δ' ἐστὶ σῶφρονος τρόπου.

189 Antiattic. p. 116, 7 χέρσα· τὰ μὴ γεωργούμενα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ.

xit: quem adligatum ad triginta millia annorum Aeschylus tragoediarum scriptor ait, et descriptionem tabulae, qua in templo Jovis Pelusiotae Promethei liberationem Euanthes pinxerat, apud Achillem Tatium de Clit. et Leuc. III 8. Videtur huic fabulae tribuendum esse fr. 206. Cfr. etiam ad fr. 312, 369, 370, 379, 381, 431, 441, 487.

190. 191. 192

⟨XO.⟩ ἤκομεν * * *
τοὺς σοὺς ἄθλους τούσδε, Προμηθεῦ,
δεσμοῦ τε πάθος τόδ' ἐποφύμενοι.

* * * *
τῇ μὲν δίδυμον χθονὸς Εὐρώπης
μέγαν ἦδ' Ἀσίας τέρμονα Φᾶσιν

* * * *

190. 191 Arrian. Peripl. Pont. Eux. p. 99, 22 ed. Herch. et Anonym. Peripl. Ponti Eux. et Maeot. in Mülleri frg. histor. V p. 184 καίτοι Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ τὸν Φᾶσιν ὄρον τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας ποιεῖ· λέγουσι γοῦν ⟨παρ'⟩ αὐτῷ οἱ Τιτᾶνες πρὸς τὸν Προμηθεῖα ὅτι ἤκομεν . . ἐποφύμενοί. ἔπειτα καταλέγουσιν ὅσῃν χώρᾳ ἐπῆλθον ἐπὶ μὲν (τῇ μὲν ed.) . . μέγαν ἦ δ' (τῇ δ' Anon.) Ἀσίας . . Φᾶσιν (Φᾶσιν ποταμὸν Anon.)«. Procop. hist. Goth. IV 6 vol. II p. 484, 16 ἀλλὰ καὶ ὁ τραγωδοποιὸς Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ εὐθὺς ἀρχόμενος τῆς τραγωδίας τὸν ποταμὸν Φᾶσιν τέρμονα καλεῖ γῆς τῆς τε Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης. Pro Phasi per errorem ut videtur Tanaim memorat schol. Dionys. Per. X p. 323, 23 Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ καὶ Σοφοκλῆς ἐν Σκύθαις ὑπὸ τούτου (scil. Τανάϊδος) διορίζεσθαι φησι τὰ ἡμέρους.

190 V. 1sq. ἤκομεν ἄθλους (verbis τοὺς σοὺς expulsis) Bothe.

φοινικόπεδόν τ' ἐρυθρᾶς ἱερὸν
 χεῦμα θαλάσσης,
 χαλκοέραυνόν τε παρ' Ὀκεανῷ
 λίμνην παντοτρόφον Αἰθιοπῶν,
 ἔν' ὁ παντόπτης Ἥλιος αἰεὶ
 χρῶτ' ἀθάνατον κάματόν θ' ἔκπων
 θερμαῖς ὕδατος
 μαλακοῦ προχοαῖς ἀναπαύει

5

Partes sunt parodi chori Titanum in initio dramatis positae. Ad hos anapaestos pertinuisse fr. 370 suspicatur Hermann.

193

〈ΠΡΟΜ.〉 *Titanum suboles, socia nostri sanguinis,
 generata Caelo, adspicite religatum asperis
 vinctumque saxis, navem ut horrissona freto
 noctem paventes timidi adnectunt navitae.
 Saturnius me sic infixit Iuppiter,*

5

192 Strabo I p. 33 φησὶ . . τὰ μεσημβρινὰ πάντα Αἰθιοπῶν καλεῖσθαι τὰ πρὸς ὠκεανῷ. μαρτυρεῖ δὲ τὰ τοιαῦτα. ὃ τε γὰρ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ τῷ λυομένῳ φησὶν οὕτω »φοινικόπεδον . . λίμναν . . παντεπόπτας . . προχοαῖς τ' ἀναπαύει«.

193 Cic. Tusc. II 10, 23 *veniat Aeschylus non poeta solum, sed etiam Pythagoreus: sic enim accepimus. Quo modo fert apud eum Prometheus dolorem quem excipit ob furtum Lemnium? . . adfixus ad Caucasum dicit haec: »Titanum . . Caucasi.«* Ad v. 10 glossam Phot. lex. p. 605, 24, Anecd. Bachm. I p. 390, 13, Suid. τρίτῃ φάει· τρίτῃ ἡμέρᾳ spectare putat Nauck, ad v. 11 fr. 204 εἰσαφάσματα refert Schütz.

192 V. 3 χαλκοέραυνον Hermann, χαλκοστέροπον Weil. — Ὀκεανοῦ Wieseler. — V. 4 λίμνην pro λίμναν Dindorf. — πάντων τροφὸν Lobeck. — V. 5 παντόπτας pro παντεπόπτας Tyrwhitt, παντόπτης Dindorf.

*Jovisque numen Mulciberi adscivit manus.
 hos ille cuneos fabrica crudeli inserens
 perrupit artus, qua miser sollertia
 transverberatus castrum hoc Furiarum incolo.
 Jam tertio me quoque funesto die 10
 tristi advolatu aduncis lacerans unguibus
 Jovis satelles pastu dilaniat fero;
 tum iecore opimo farta et satiata adfatim
 clangorem fundit vastum, et sublime avolans
 pinnata cauda nostrum adulat sanguinem. 15
 cum vero adesum inflatu renovatum est iecur,
 tum rursum taetros avida se ad pastus refert.
 Sic hanc custodem maesti cruciatus alo,
 quae me perenni vivum foedat miseria;
 namque, ut videtis, vinculis constrictus Jovis 20
 arcere nequeo diram volucrem a pectore.
 Sic me ipse viduus pestis excipio anxias,
 amore mortis terminum anquirens mali;
 sed longe a leto numine aspellor Jovis.
 atque haec vetusta saeculis glomerata horridis 25
 luctifica clades nostra infixa est corpori,
 e quo liquatae solis ardore excidunt
 guttae, quae saxa adsidue instillant Caucasi.*

194

*ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖα καὶ ταύρων γονάς
 δοὺς ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορα*

194 Plut. Moral. p. 98 C οὐκ ἀπὸ τύχης οὐδ' αὐτομάτως πε-
 ρίεσμεν αὐτῶν (τῶν θηρίων) καὶ κρατοῦμεν, ἀλλ' ὁ Προμηθεὺς
 τούτέστιν ὁ λογισμὸς αἴτιος ἵππων . . δοὺς ἀντίδωρα . . ἐκδέκτορας
 κατ' Αἰσχύλον. Idem p. 984 F ἵππων . . ὀχεῖαν . . γονάς, ὧν ὁ
 Αἰσχύλου Προμηθεὺς δοῦναι ἡμῖν φησὶν ἀντίδουλα καὶ πόνων ἀν-
 δέκτορας. Porphyg. de abst. III 18 ἵππων ὄνων τ' ὀχεῖαν . .
 γονάς, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, ἀντίδουλα καὶ πόνων ἐκδέκτορας χει-
 ρωσάμενοι καὶ καταξέζαντες.

195

<HP.> ἀγρεὺς δ' Ἀπόλλων ὀρθὸν εὐθύνοι βέλος

196

<PROM.> ἐχθροῦ πατρός μοι τοῦτο φίλτατον τέκνον

197—200

<PROM.> εὐθεῖαν ἔρπε τήνδε, καὶ πρῶτιστα μὲν
 Βορεάδας ἤξεις πρὸς πνοάς, ἔν' εὐλαβοῦ
 στρόμβον καταγίζοντα, μή σ' ἀναρπᾶση
 δυσχειμέρῳ πέμφτι συστρέφας ἄφνω.

* * * * *

195 Plut. Mor. p. 757E ὁ δ' Ἡρακλῆς ἕτερον θεὸν παρακαλεῖ μέλλων ἐπὶ τὸν ὄρνιν αἰρεσθαι τὸ τύξον, ὥς Αἰσχύλος φησὶν »ἀγρεὺς . . ἰθύνοι βέλος«. Ad Prometh. sol. rettulit hoc fragmentum Schütz.

196 Plut. Pomp. c. 1 πρὸς Πομπήιον ἔοικε τοῦτο παθεῖν ὁ Ῥωμαίων δῆμος εὐθύς ἐξ ἀρχῆς ὅπερ ὁ Αἰσχύλου Προμηθεὺς πρὸς τὸν Ἡρακλέα σωθεὶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ λέγων »ἐχθροῦ . . τέκνον«.

197 Galen. vol. XVII 1 p. 879sq. de nomine πέμφις disse-rens (cfr. fr. 183): δοκεῖ μὲν γὰρ αὐτὴν ἐπὶ τῆς πνοῆς Σοφοκλῆς . . λέγειν . . , Αἰσχύλος δὲ ἐν Προμηθεὶ δεσμώτῃ (per errorem pro λυομένῳ) »εὐθεῖαν ἔρπετὴν δὲ . . πνοαῖσιν εὐλαβοῦ βρόμον . . συστρέφας ἄνω«, ἐπὶ δὲ τῆς ῥανίδος ὁ αὐτὸς φησιν ἐν Προμηθεὶ »ἐξευλαβοῦ . . προσβάλλῃ στόμα . . πικρὰ . . ἀτμοί« (fr. 206). Versus quattuor εὐθεῖαν . . ἄφνω ad Prom. vinctum refert EAJ Ahrens et post Prom. 817 inseri vult Paley.

195 εὐθύνοι pro ἰθύνοι Nauck.

196 ποῦ τὸ pro τοῦτο Hermann.

197 ἔρπε τήνδε(1), πνοάς, ἔν'(2), ἄφνω(4) restituerunt post HStephanum et MSophianum (πνοαῖς ἔν') Casaubonus et Bentley. — V. 3 στρόμβον (vel στρόβον) pro βρόμον scripsi.

ἔπειτα δ' ἤξεις δῆμον ἐνδικώτατον
 (θνητῶν) ἀπάντων καὶ φιλοξενώτατον,
 Γαβίους ἦν' οὐτ' ἄροτρον οὔτε γατόμος
 τέμνει δίκελλ' ἄρουραν, ἀλλ' αὐτόσποροι
 γυῖα φέρουσι βίοτον ἄφθονον βροτοῖς.

5

* * * * *

ἀλλ' ἱππάκης βρωτῆρες εὐνομοὶ Σκύθαι

* * * * *

ἤξεις δὲ Λαγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν,
 ἔνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὦν

198 Steph. Byz. v. Ἀβιοὶ p. 7, 5 Αἰσχύλος δὲ Γαβίους διὰ τοῦ Γ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ ἔπειτα δ' ἤξει . . τέμνει δίκελλης . . βροτοῖς«. Schol. Hom. N 6 Ἀβίων . . τούτους Αἰσχύλος Γαβίους; φησί. Idem fere Eustath. II. p. 916, 24.

199 Strab. VII p. 301 καὶ Αἰσχύλος δ' ἐμφαίνει συνηγορῶν τῇ ποιητῇ φήσας περὶ τῶν Σκυθῶν ἄλλ' . . Σκύθαι. Ad Prom. sol. rettulit Butler. Cfr. Hesych. v. ἱππάκη et Hippocr. περὶ ἀέρων ὑδάτων τόπων p. 291, 41 de Scythis dicentem: αὐτοὶ δ' ἐσθίουσι κρέα ἐφθὰ καὶ πίνουσι γάλα ἵππων καὶ ἱππάκην τρώγουσι· τοῦτο δ' ἐστὶ τυρὸς ἵππων et ib. 49 de Scythia: κεῖται γὰρ ὑπ' αὐταῖς ταῖς ἀρκοῖς καὶ τοῖς ὄρεσι τοῖς Ῥιπαίοισιν, ὅθεν ὁ βορέης πνέει.

200 Strab. IV p. 182 μεταξὺ γὰρ τῆς Μασσαλίας καὶ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Ῥοδανοῦ πεδῖον ἔστι τῆς θαλάσσης διέχον εἰς ἑκατὸν σταδίους, τοσοῦτον δὲ καὶ τὴν διάμετρον, κυκλωτερές τὸ σχῆμα·

198 V. 1 ἤξεις pro ἤξει Stanley, ἔξει Meineke. V. 2 θνητῶν supplevit Heath, ἀνδρῶν Holstenius, Σκυθῶν Valckenaer, βροτῶν Hermann. — V. 4 δίκελλ' pro διέλλης Holstenius.

200 V. 2 Fort. σάφ' ἴσθι. — V. 3 λίψῃ H Diels. — βέλη ἁλκίει Madvig. — V. 6 σε Ζεὺς οἰκτερεῖ Meineke, σ' οἰκτερεῖ πατήρ Cobet. οἰκτερεῖ ex Kirchhoffi praecepto scribi solet; sed cfr. Soph. Philol. 1071. — V. 7 νέφη pro νεφέλην H Wolf. — ὑπερσχῶν pro ὑποσχῶν Casaubonus. — V. 8sq. οὐ βαλῶν pro συμβαλῶν Salmasius. — διώσει pro δρώσει Dobree (διώσεις Leopardus).

μέμψη· πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν
 ἐνταυθ'· ἐλέσθαι δ' οὐτιν' ἐκ γαίης λίθων
 ἔξεις, ἐπεὶ πᾶς χῶρός ἐστι μαλθακός. 5
 ἰδὼν δ' ἀμχανοῦντά σ' ὁ Ζεὺς οἰκτερεῖ,
 νεφέλην δ' ὑπερσχὼν νιφάδι γογγύλων πέτρων
 ὑπόσκιον θήσει χθόν', οἷς ἔπειτα σὺ
 βαλὼν διώσῃ ῥαδίως Αἴγυν στρατόν.

καλεῖται δὲ Λιθῶδες ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος. μεστὸν γάρ ἐστι
 λίθων χειροπληθῶν, ὑποπεφυκυῖαν ἐχόντων αὐτοῖς ἄγρωσιν, ἀφ'
 ἧς ἀφθονοὶ νομαὶ βοσκήμασιν εἰσιν. . . διαφερόντως δ' εἰς τὸ πε-
 δῖον τοῦτο τὸ μελαμβόρειον καταγιγίσει πνεῦμα βίαιον καὶ φρικτῶδες
 . . τὸ μέντοι δυσασπλόγητον Αἰσχύλος καταμαθὼν ἢ παρ' ἄλλου λα-
 βὼν εἰς μῦθον ἐξετόπισε· φησὶ γοῦν Προμηθεὺς παρ' αὐτῷ, καθη-
 γούμενος Ἡρακλεῖ τῶν ὁδῶν τῶν ἀπὸ Κανκάσου πρὸς τὰς ἐσπερίδας
 ἡῤῥεις. . . μέμψη (alii libri πέμψη): νεφέλην δ' ὑποσχὼν. . . γογγύλων
 (deteriores libri στρογγύλων). . . ἔπειτα συμβαλὼν δῶσει. . . στρα-
 τόν. Dionys. H. Ant. Rom. I 41 δηλοῖ δὲ τὸν πόλεμον τόνδε τῶν
 ἀρχαίων ποιητῶν Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ λυόμενῳ. πεποιήται γὰρ
 αὐτῷ ὁ Προμηθεὺς Ἡρακλεῖ τὰ τε ἄλλα προλέγων ὡς ἕκαστον
 αὐτῷ τι συμβήσεσθαι ἐμελλε κατὰ τὴν ἐπὶ Γηρυόνην στρατείαν καὶ
 δὴ καὶ περὶ τοῦ Αἰγυπτιακοῦ πολέμου, ὡς οὐ ῥαδίως ὁ ἀγὼν ἔσται,
 δηγούμενος· τὰ δὲ ποιήματα ὥδε ἔχει ἡῤῥεις. . . μέμψη (μέμψιν
 B). . . λιπεῖν. Hygin. Poet. astrum. II 6 p. 437 *Aeschylus autem*
in fabula quae inscribitur Προμηθεὺς λυόμενος Herculem ait esse non
cum dracone sed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim quo tem-
pore Hercules a Geryone boves abduxerit iter fecisse per Ligurum
finis: quos conatos ab eo pecus abducere manus contulisse et complures
eorum sagittis confixisse, sed postquam Herculem tela deficerent, multi-
tudine barbarorum et inopia armorum defessum se ingeniculasse multis
iam vulneribus acceptis. Jovem autem misertum filii curasse ut circa
eum magna lapidum copia esset, quibus se Herculem defendisse et ho-
stes fugasse. Itaque Jovem similitudinem pugnantis inter sidera con-
stituisse. Schol. Arat. 74 τοῦτον (sc. Ἡρακλέα) γὰρ Αἰῖβσι πολε-
μούντα, ἐπιελπόντων αὐτῷ τῶν τοξευμάτων ἐπὶ γόνυ πεσόντα λίθοις
βάλλειν, οὓς αὐτῷ Ζεὺς ὕσεν εὐξαμένῳ.

201

Schol. Apoll. Rh. IV 284 τὸν Ἰστρον φησὶν ἐκ τῶν Ὑπερβορέων καταφέρεισθαι καὶ τῶν Ῥιπαίων ὁρῶν. οὕτω δὲ εἶπεν ἀπολουθῶν Αἰσχύλῳ ἐν λυομένῳ Προμηθεῖ λέγοντι τοῦτο. Cfr. Apollod. II 5, 11, 11 ὥς δὲ ἦκεν (scil. Ἡρακλῆς) εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἀτλαντα, εἰπόντος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ παρεῦεσθαι, διαδεξάμενον δὲ Ἀτλαντος τὸν πόλον ἀποστέλλειν ἐκεῖνον, πεισθεὶς δὲ διεδέξατο.

202

Athen. XV p. 674D Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεῖ σαφῶς φησὶν ὅτι ἐπὶ τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθειμεν τῇ κεφαλῇ ἀντίποινα τοῦ ἐκεῖνου δεσμοῦ. Hygin. Poet. astr. II 15 p. 457 nonnulli etiam coronam habuisse (sc. Promethea) dicunt, ut se victorem impune peccasse diceret; itaque homines in maxima laetitia victoribusque coronas habere instituerunt; id in exercitationibus et conviviiis perspicere licebit. Cfr. Apollod. II 5, 11, 10 περαιωθεὶς (sc. Ἡρακλῆς) ἐπὶ τὴν ἡπειρον τὴν ἀντικρὺ κατετόξευσεν ἐπὶ τοῖς Καυκάσου τὸν ἐσθίοντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἦπαρ αἰετόν, ὄντα Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος· καὶ τὸν Προμηθέα ἔλυσε δεσμὸν ἐλόμενον (sic pro ἐλόμενος scripsit Galeus) τὸν τῆς ἐλαίας (l. λύγου), καὶ παρέσχε τῷ Διὶ Χεῖρωνα θνήσκειν ἀθάνατον ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα.

203

ἀρετῆύσανοι

204

εἰσαφάσματα

203 Eustath. II. p. 600, 43 ἀρετῆύσανοι κατὰ Παιανίαν Ἄρεος θύσανοι, οἰονεὶ ἀποσχίσματα, παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ. Hesych. ἀρθύσανοι· ἀποσχίσματα καὶ ἀποκλάσματα (ἀποσχήματα . . ἀποβλαστήματα cod., corr. Sopingus et Nauck) et ἀρ(ε)θύσανοι· ἡνίοχοι. Cfr. Hermann opusc. IV p. 283 et Lobbeck Pathol. elem. I p. 340 sq.

204 Hesych. εἰσαφάσματα· εἰσπτήματα ἀπὸ τοῦ εἰσαφέναι.

204 εἰσαφέσματα O Crusius.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΚΑΕΥΣ.

In catalogo non commemoratur. Poll. IX 156 ὁ δ' ἐμπρήσας τάχ' ἂν πυρκαεὺς ὀνομάζοιτο κατ' Αἰσχύλον καὶ Σοφοκλέα οὕτως ἐπιγράψαντας τὰ δράματα, τὸν μὲν τὸν Προμηθεά, τὸν δὲ τὸν Ναύπλιον. Vide supra p. 568. De argumento fabulae vide Welcker Tril. p. 119 sq., 507, Nachtrag p. 30 sq., 75, 314, qui id ad institutum λαμπαδηφορίας festum spectasse putat. Aliquem cum Persarum fabulae argumento conexum videntur ea praebere quae narrat Plut. Aristid. c. 20 de igne novo póst pugnam Plataeensem ex ara Delphica portato. Ad hanc fabulam sunt qui fr. 288 pertinere putent, fr. 309, 310, 311 refert Hartung.

205

λινᾷ δὲ πίσσα κώμολίνου μακροὶ τόνοι

206

ἐξευλαβοῦ δὲ μή σε προσβάλλῃ στόμι
πέμφιξ· πικρὰ γάρ, κοῦ διὰ ζόης ἄτμοι.

ἢ σπαράγματα. Αἰσχύλος Προμηθεῖ λυομένῳ. Nomen εἰσάφασμα cum ducatur a verbo εἰσαφάσσειν, interpretationem σπαράγματα magis probari monuit Pauw. Confert *aduncis lacerans unguibus* fr. 193, 11 Schütz.

205 Poll. X 64 τῶν δὲ γυμνασίοις προσηκόντων σκευῶν . . ὠμόλινον, οὐ Κρατίνου μόνον εἰπόντος τὸ ὠμόλινον, ἀλλὰ καὶ Αἰσχύλου ἐν Προμηθεῖ πυρκαεῖ «λίνα δὲ (λινάδες P) . . τόνοι».

206 Galen. XVII 1 p. 880, vide ad fr. 197. Huc rettulit cum Coningtono Nauck; at perdubia res est, cum nominis πέμφιξ interpretatio non ad ignivomum, sed ad sanguivomum animal spectare videatur.

206 V. 1 προσβάλλῃ pro προσβάλλῃ Casaubonus. — V. 2 πικροὶ vulgo. — κοῦ δίχα ζάλης H Diels.

207

τράγος γένειον ἄρα πενθήσεις σύ γε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΠΥΡΦΟΡΟΣ.

Schol. Prom. 94 πολυετῇ· ἐν γὰρ τῷ πυρφόρῳ τρεῖς μυριάδας φησὶ δεδέσθαι αὐτὸν. Coniecit Hartung *δεδήσεσθαι*, Cobet *δεδήσεσθαι*, LSchiller *suspiciatus est δεδέσθαι ad verba poetae δεδέσθαι σε χρὴ spectare*, Welcker corrigit ἐν τῷ λυομένῳ. Vide supra p. 569sq. Hygin. Poet. astr. II 15 p. 456 *Prometheus autem in monte Scythiae nomine Caucaso ferrea catena vinxit: quem adligatum ad triginta milia annorum Aeschylus tragoediarum scriptor ait*. Vide supra p. 568.

208

σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγων τὰ καίρια.

207 Plut. Mor. p. 86 F τοῦ δὲ σατύρου τὸ πῦρ, ὡς πρῶτον ᾤφθη, βουλομένου φιλῆσαι καὶ περιβαλεῖν (περιλαβεῖν Nauck Philol. IV p. 533), ὁ Προμηθεὺς »τράγος« ἔφη »γένειον . . σύγε«. Eustath. II. p. 415, 7 ἥλιος . . ἀντὶ τοῦ ᾧ ἤλιε, ὁποῖον σὺν ἄλλοις καὶ τὸ »τράγος . . σύγε«, ἀντὶ τοῦ ᾧ τράγε, πάνυ στερήσῃ γενείου, εἰ τὴν φλόγα φιλήσεις. Epiphanius Ancor. p. 109 A Ζῆνες δὲ οὐχ εἰς ἡ δύο, ἀλλὰ καὶ τρεῖς καὶ τέσσαρες γεγόνασι τὸν ἀριθμόν. ὁ μὲν γὰρ εἰς αὐτῶν Κρονίδης ὁ προειρημένος . . ἄλλος δὲ ὁ τραγωδὸς ὁ καὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ καύσας· τάχα δὲ θεὸς ὢν ἐπελάθετο ὅτι δάκνει τὸ πῦρ καὶ οὐκ εἶχε τὴν πρόγνωσιν τοῦ λέγοντος τράγῳ τῷ σατύρῳ εὐρόντι πρότερον (ὁρῶντι πρῶτον Meineke) τὸ πῦρ καὶ προσελθόντι φιλῆσαι »μὴ ἄφη, τράγε· ἀψάμενος γὰρ μου (σου Meineke) ἐμπρήσεις τὰ γένεια«. Aeschylo versum dedit Stanley. Obloquitur Kausche l. l. p. 202.

208 Gell. XIII 19, 4 *id quoque animadvertimus, apud Aeschylum ἐν τῷ πυρφόρῳ Προμηθεῖ et apud Euripidem in tragoedia φωνη in scripta est ἴνῳ, eundem esse versum absque paucis syllabis. Aeschylus sic »σιγῶν . . καίρια«, Euridides ita »σιγῶν θ' ὅπου δεῖ καὶ λέγειν ἴν' ἀσφαλές«*. Cfr. Cho. 580, Sept. 606, 1. Gellium erravisse et pro Choephoris Prometheus memorasse putat Hartung.

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ.

Memoratur haec fabula in Catalogo. Alciph'r. III 48, 1
 ἄφωνος εἶη Λικύμνωσ ὁ τῆς τραγωδίας ὑποκριτής. ὥς γὰρ
 ἐνίκα τοὺς ἀντιτέχνους Κριτίαν τὸν Κλεωναῖον καὶ Ἰππασον τὸν
 Ἀμβρακιώτην τοὺς Αἰσχύλου Προπομποὺς τορῶ τινι καὶ γε-
 γωνῶ τῷ φωνήματι χρησάμενος, γαῦρος ἦν καὶ κιττοστεφής
 ἦγε συμπόσιον. Cfr. Welcker Tril. p. 346 et supra ad Nioben
 et ad Palamedem.

209

δίπολοι

ΠΡΩΤΕΥΣ σατυρικός.

Argum. Agam. ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ ἄρχοντος Φιλοκ-
 λέους Ὀλυμπιάδι πῇ (ὀγδοηχοστῇ Meursius) ἔτει β (i. e. anno
 a. Chr. 458). πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι Χοηφόροις Εὐμε-
 νίᾳ Πρωτεῖ σατυρικῶ· ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδνεύς. Cfr.
 fragmentum tabulae in qua νῖται Διονυσιακαὶ perscriptae
 erant in Acropoli inventum et in Ephem. archaeol. 1886
 p. 267 editum: (ἐπὶ Φιλο)κλέους . . τραγωδῶν. Ξενοκλῆς Ἀφιδ-
 να(ῖος) ἐχορή(γει). Αἰσχύλος ἐδίδασκεν. Schol. Aristoph. Ran.
 1124 τετραλογίαν φέρουσι τὴν Ὀρέστειαν αἱ διδασκαλῖαι, Ἀγα-
 μέμνονα Χοηφόρους Εὐμενίδας Πρωτέα σατυρικόν. Ἀρίσταρ-
 χος καὶ Ἀπολλώνιος τριλογίαν λέγουσι χωρὶς τῶν σατυρικῶν
 (l. τῶν σατύρων aut τοῦ σατυρικοῦ). Fabulam spectasse ad
 illa quae Menelao in Aegypto accidissee Homerus Od. IV
 349sq. narrat, cognoscitur ex fr. 212. Cfr. Ag. 622sq.
 Disseruerunt de hac fabula Boeckh gr. tr. princ. p. 28 et
 268, Hermann opusc. II p. 307, Welcker Tril. p. 508, Nach-
 trag p. 297, A Schöll Tetral. p. 12sq., Gruppe Adriadne p. 52.
 (Vide etiam ad fr. 285, 286, 287).

209 Hesych. δίπολοι· διπλαῖ. Αἰσχύλος Προπομποῖς (δίπολοι
 αἰσχύλος διπλαῖ πρόπομποις cod., corr. Musurus).

210

σιτουμένην δύστηνον ἀθλίαν φάβα
μέσαχτα πλευρά πρὸς πτύους πεπληγμένην

211

καὶ τὸν ἰχθύων γάρων

212

Εἰδῶ

213

ἄελπτος

210 Athen. IX p. 394 A ἐν δὲ πέμπτῳ περὶ ζώων μορίων τὴν φάβα οὐκ ὀνομάζει (sc. Ἀριστοτέλης), καίτοι Αἰσχύλου ἐν τῇ σατυρικῇ (τραγικῇ A, corr. Casaubonus) Πρωτεῖ οὕτω μνημονεύοντος τοῦ ὀρνίθου »σιτουμένην . . προσπτύους πεπλεγμένην«.

211 Herodian. π. μον. λέξ. p. 35, 19 γάρως. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῇ »καὶ . . γάρων«. Athen. II p. 67 C ὅτι δ' ἄρσενικόν ἐστι τοῦνομα (sc. γάρως), Αἰσχύλος δηλοῖ εἰπὼν »καὶ . . γάρων«. Herodian. Pierisoni p. 437 ὁ γάρως ἄρσενικῶς· »τὸν ἰχθύων γάρων«.

212 Schol. Hom. δ 366 Εἰδοθέη, ἀπὸ τῆς εἰδήσεως καὶ ἐπιστήμης τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομα· καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Πρωτεῖ Εἰδοθέαν αὐτὴν καλεῖ. Etym. Gud. p. 316, 30 e cod. Paris. 2638 correctum: κερδῶ ὑποκοριστικῶς, ὡς παρ' Αἰσχύλῳ ἢ Εἰδῶ καὶ Ὑψῶ ἀντὶ τοῦ Εἰδοθέα καὶ Ὑψιπύλῃ. Cfr. Anecd. Bekk. p. 857, 9 τῶν δὲ θηλυκῶν (scil. ὑποκοριστικῶν) τύποι τρεῖς, ὁ εἰς Ω, οἷον Ὑψῶ Ὑψιπύλῃ, Εἰδῶ Εἰδοθέα καὶ Ἀφρῶ ἢ Ἀφροδίτῃ, schol. Arist. Equ. 1068 κερδῶ . . ὡς Εἰδοθέα Εἰδῶ καὶ Ὑψιπύλῃ Ὑψῶ.

213 Hesych. ἄελπτοι· δεινοὶ καὶ ἄαπτοι. Αἰσχύλος Πρωτεῖ· Vocabulum ἄαπτοι non novam vocis ἄελπτοι explicationem, sed diversam eius lectionem esse coniecit Küster. Cfr. ad Ag. 147.

210 V. 2 πρὸς πτύοι pro προσπτύους Casaubonus, fort. πρὸς πτύων. — πεπληγμένην pro πεπλεγμένην Schweighauser.

214

ἄμαλα

215

ἐπάσω

ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΙ.

Σαλαμίνιοι in catalogo. De argumento vide ad *Θρήσας* p. 511. Aeschyli *Τεύκρων θυμολεόντων* mentionem facit Aristoph. Ran. 1041 (vide supra ad *Myrmid.* et infra ad fr. 489). Huc refert fr. (289, 307, 358 Hartung,) 404 Wagner.

216

εἴ μοι γένοιτο φᾶρος ἴσον ἐν οὐρανῷ

217

ἀναρροιβδεῖ

214 Hesych. ἄμαλα· τὴν ναῦν, ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἄλα. *Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ*. Cfr. Etym. M. p. 75, 22 ἀμάδα τὴν ναῦν *Αἰσχύλος*, ubi ἄμαλα emendat Pauw. Cfr. Suppl. 855, 860.

215 Hesych. ἐπάσω· ἐκτήσω. *Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ*.

216 Herodian. π. μον. λέξ. p. 36, 22 οἱ μέντοι τραγικοὶ ἐπίσης ἐκτείνουσι τοῦ προκειμένου ὀνόματος (φᾶρος) τὸ Α καὶ συστέλλουσι, ὡς παρ' *Αἰσχύλῳ* ἐν *Σαλαμινίαις* (σαλαμίνιαις cod.) »εἴ μοι . . οὐρανῷ«. Similiter Herodian. περὶ διχρόνων in *Anecd. Oxon.* III p. 295, 15 et *Grammat. Herm.* p. 444, nisi quod ἴσον οὐρανῷ exhibent et Herod. ἐμοὶ pro εἴ μοι.

217 Hesych. ἀναρροιβδεῖ· ἀναρροφεῖ (ἀναροιδοῖ· ἀναροφεῖ cod.). *Αἰσχύλος Σαλαμινίαις* (σαλαμῖνες cod.), ἀντὶ τοῦ διαπνεῖν (ἀναπνεῖ Meineke *Philol.* XIII p. 515). *Ὅμηρος* δὲ ἀναπίνει καὶ ἀναροφήματα ποιοῦν ἦχον (καὶ ἀναρροφεῖ μετὰ ποιῶ ἤχου *LDindorf*). καὶ *Σοφοκλῆς* ἐν *Ναυσικάῳ* ἀντὶ τοῦ ἀναρρίπτει.

216 ἴσον δν οὐρανῷ EAJ Ahrens, ὅον οὐρανῷ Dindorf. Fortasse Aeschylus scripsit: εἴθε μοι | γένοιτο φᾶρος ἀντιφεγγές οὐρανῷ.

218

ἀνὴρ εἰς

219

ἔκλογον

220

κανθύλας(?)

»Fortasse id scriptum fuit, ubi narrabatur, quomodo Aiax, cedere coactus, crebris ictibus hastarum contusus fuerit, quae splendide exornavit Homerus Iliad. XI 554—574: Hermann (opusc. VII p. 376).

[ΣΕΜΕΛΗ ἤ] ῬΑΡΟΦΟΡΟΙ

Σεμέλη ἢ ὑδροφόρος in catalogo. Schol. Apoll. Rh. I 636 Θυιάσιν ὠμοβόροις: Μαινάσιν, ἐνθεν καὶ τὴν Σεμέλην θυώνην καλοῦσιν, ἐπειδὴ Αἰσχύλος ἔγκυον αὐτὴν παρεισήγαγεν οὔσαν καὶ ἐνθεαζομένην, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς ἐνθεαζομένας. Cum autem ad partum Bacchi fr. 222 spectet, argumentum id erat quod Apollod. III 4, 3 et Hygin. fr. 179 exponunt. Nomen chori, quod ad incendium regiae Jovis fulmine effectum referendum esse suspicatur Welcker Tril. p. 328sq., ad aquam, qua Bacchus recens natus perlueretur, afferentes famulas (τὰς ἐφαπτομένας τῆς γαστρὸς αὐτῆς) spectare vidit E A J Ahrens et probavit E Maass de

218 Hesych. ἀνήρης· ἀνδρώδης. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις (σαλαμῖ cod.). Cfr. Etym. M. p. 108, 5 ἀνήρης· ἀνανδρος, οἱ δὲ ἀνάρμοστος. Ut Soph. Trach. 460 fuerunt qui ἀνὴρ εἰς pro ἀνίρμει; acciperent et ἀνάνδρους παρθένους interpretarentur (vide Dind. annot. ad schol. Soph. II p. 71), ita quod Aeschilo tribuitur ἀνήρης, ex ἀνὴρ εἰς corruptum esse vidit Nauok.

219 Hesych. ἔκλογον· διήγησιν. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις (ἀσλαμηνίαις cod.).

220 Hesych. κανθύλας· τὰς ἀνοιδήσεις. Αἰσχύλος Σαλαμινίαις. Ibid. κονθηλαί· αἱ ἀνοιδήσεις.

Aesch. Suppl. 1890 p. 10 conlato Sorano *περὶ γυναικείων* p. 298 ed. Rose τοὺς δὲ πόνους τὸ μὲν πρῶτον τῇ διὰ θερμῶν τῶν χειρῶν προσαφῇ πρᾶννεν et Plaut. Amphitr. 1002 *postquam peperit, pueros lavere iussit nos*. De trilogiae fabulis vide supra ad Bacchas. Et hanc Aeschyli fabulam et Sophoclis quae Ὑδροφόροι inscribitur satyricas fuisse opinatur Hartung, qui huic fabulae tribuit fr. 288 et 360.

221

Ζεὺς ὃς κατέκτα τοῦτον

222

Ἀμφίδρομος

223

ἀνταία

224

ἄστεκτα

221 Schol. Hom. Δ 319 ἔκταν . . (vide ad fr. 181) καὶ ἐν Σεμέλῃ ἢ Ὑδροφόροις »Ζεὺς . . τοῦτον«. Etym. M. p. 305, 31 τὸ τρίτον ἔκτα, οἷον »Ζεὺς ὃς κατέκτα«.

222 Hesych. ἀμφίδρομος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ ἐπλασε δαίμονα καινὸν (καὶ cod., corr. Musurus) περὶ (παρὰ Nauck) τὰ ἀμφιδρόμα, ὥσει (ὥδε[?] cod.) ἔλεγε (l. ἔλεγε) τὸν Γενέθλιον. Cfr. supra ad fr. 65.

223 Hesych. ἀνταία· ἐναντία, ἰκέσιος. Αἰσχύλος Σεμέλῃ. σημαίνει δὲ καὶ δαίμονα (δαμόνια Lobeck Aglaoph. p. 121, cfr. Pers. 607)· καὶ τὴν Ἑκάτην δὲ ἀνταίαν λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἐπιπέμπειν αὐτά. Cfr. Etym. M. p. 111, 49 ἀνταία καὶ ἡ Ἑκάτη ἐπιθετικῶς. Διογενειανός, ἰκέσιος.

224 Hesych. ἄστεκτα (ἄστεκτα Guyetus)· τὰ οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι. Αἰσχύλος Σεμέλῃ. Cfr. Anecd. Bekk. p. 456, 1 ἄστεκτα· ἀβάστακτα, ἀνυπομόνητα, οὐ δυνάμενα κατασχεθῆναι.

ΣΙΣΥΦΟΣ [ΔΡΑΜΗΤΗΣ].

Σίσυφον δραπέτην, quod nomen catalogus habet, drama satyricum fuisse, Casaubono (d. poes. sat. p. 166) adsentiant. Nomen a poeta ipso datum simplex *Σίσυφος* fuisse videtur. De argumento cfr. Pherecyd. in schol. Hom. *Z* 153 sive fr. 78 ed. Müller, schol. Soph. Phil. 625, Welcker Tril. p. 555sq. Fabula versata esse videtur in Sisypho dolo ex inferis fugitivo et a Mercurio ad inferos reducto ex ipsis epulis, quas satyri laetantes arriperent.

225

καὶ νίπτρα δὴ χρή θεοφόρων ποδῶν φέρειν·
λεοντοβάμων ποῦ σκάφη χαλκήλατος;

Solent haec verba Sisyphi ad superos reducis habere, at sensus est: »et si lavacrum pedum deum ferentium adferri debet, ubi pelvis aenea leoninis pedibus stans invenitur?« Verba igitur ab aliquo alio, fortasse famulo procaci, dicuntur.

226

σὺ δ' ὁ σταθμοῦχος εὖ κατιλλώφας ἄθρει

227

ἀλλ' ἀρουραῖός τις ἐστὶ σμίνθος ὧδ' ὑπερφυής;

Ad Sisyphum haec e solo emergentem spectare monuit Welcker.

225 Poll. X 78 ἔξεστι δὲ καὶ σκάφην ὀνομάσαι κατ' Αἰσχύνον [που σκάφην] εἰπόντα ἐν Σισύφῳ »καὶ . . χαλκήλατος«; Poll. VII 40 τὸ δὲ τῶν ποδῶν νίπτρον νίπτρα μὲν Αἰσχύλος, Ἀριστοφάνης δὲ ἀπὸ νίπτρον. Cfr. Hor. sat. II 3, 21 olim nam quassati amadam, quo vaser ille pedes lavisset Sisyphus aere.

226 Poll. X 20 εἶρηται τοίνυν ἐν Αἰσχύλου Σισύφῳ »σὺ . . ἄθρει«.

227 Aelian. N. A. XII 5 ἔτι γὰρ καὶ τοὺς Αἰολέας καὶ τοὺς

227 ἀρουραῖός τις . . ὑπερφυής; pro ἀρουραῖός τις . . ὑπερφυής Hermann. — εἰσι pro ἐστι Bothe.

228

*Ζαγρεῖ τε νῦν με καὶ πολυξένῳ <πατρί>
χαίρειν*

Sisyphus haec dicere videtur.

229

καὶ θανόντων ἴσιν οὐκ ἔνεστ' ἰχμάς

230

*σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῆρυς οὐδ' αἰμόρρυτοι
φλέβες*

Τρωῆας τὸν μῦν προσαγορεύειν σμίνθον, ὥσπερ οὖν καὶ Αἰσχύλος ἐν τῷ Σισύφῳ »ἀλλ' ἀρουραῖός τις . . . ὑπερφυῆς.

228 Cramer. Anecd. Oxon. vol. II p. 443, 11 sive Etym. Gud. p. 227, 40 τινὲς δὲ τὸν Ζαγρέα υἱὸν Ἰδίου φασίν, ὡς Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ (ἐν σκύφῳ Etym. Gud. et cod. Paris. Larcheri in Etym. Orion. p. 213, emend. Fiorillo, om. cod. Barocc.) »Ζαγρεῖ τε νῦν με (μοι Anecd. Ox.) καὶ πολυξένῳ χαίρειν». Vide ad fr. 5.

229. 230 Etym. Gud. p. 321, 58 κῆρυς· ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἰχμάς . . καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ »καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκ ἐνεστιγμάσει, τὰ σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῆρυς οὐδ' αἰμόρρυτοι φλέβες». θανόντων φησὶν ἀψύχοις. Etym. in Anecd. Paris. vol. IV p. 35, 22 κῆρυς ἡ δύναμις. Ἀπολλόδωρος ἰχμά . . καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ »καὶ θανόντων εἰσὶν οὐκέτι ἰμάσι τὰ σοὶ δ' οὐκ ἔστι κῆρυς οὐδὲ αἰμόρρυτοι φλέβες». θανόντων φησὶν ἀψύχων. Haec Boeckh ad fragm. Pind. p. 653 emendavit sic: καὶ Αἰσχύλος ἐν Σισύφῳ »καὶ θανόντων οἷσιν (ἴσιν Nauck Mélanges Gréco-Rom. IV p. 717sq.) οὐκ ἔνεστ' ἰχμάς». εἴτα »σοὶ δ' οὐκ ἔνεστι κῆρυς οὐδ' αἰμόρρυτοι φλέβες θανόντι». ὃν φησὶν ἀψυχον. Malim »σοὶ δ' . . φλέβες» περὶ θανόντων φησὶν ἀψύχων.

228 πατρί supplevit Hermann.

229 τῶν κατθανόντων pro καὶ θανόντων Bergk, καὶ τῶν θανόντων Dindorf.

230 Fort. σοὶ δ' οὐκ ἐν ἴσιν κῆρυς.

Aeschylus ed. Wecklein.

231

ἄμβωνες

232

δίοπος

ΣΙΣΥΦΟΣ ΠΕΤΡΟΚΥΛΙΣΤΗΣ.

In catalogo non commemoratur haec fabula. Drama satyricum fuisse putat Hartung. De argumento cfr. Welcker Tril. p. 550sq., qui fabulam ad Asopi filiam a Jove furtim abductam et a Sisyphe patri detectam (Apollod. I 9, 3 et III 12, 6, 5, schol. Hom. A 180) spectasse putat. De mysteriis in hac fabula evulgatis vide supra ad *Ἱερείας* p. 514.

233

Αἰτναῖός ἐστι κάνθαρος βίᾳ πονῶν

234

θώψεις

231 Vide ad fr. 108.

232 Erotianus Gloss. Hippocr. p. 82, 2 δῖος· τῷ τῆς νηδὸς ἐπιμελητῇ, παρὰ τὸ διοπτρεύειν. Ἀττικὴ δὲ ἡ λέξις κεμένη . . παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Σισύφῳ καὶ Εὐριπίδῃ ἐν Ἰππολύτῳ (scil. καλυπτομένῳ). Eust. Od. p. 1705, 58 διέπειν τὸ ἐνεργεῖν λέγει, ὅθεν καὶ δίοπος ὁ οἰκονόμος παρ' Αἰσχύλῳ. Cfr. Pers. 45 βασιλῆς δίοποι (schol. διόπται καὶ διέποντες ἡγεμόνες) et ad fr. 269.

233 Schol. Ar. Pac. 73 μεγάλοι λέγονται εἶναι κατὰ τὴν Ἀττικὴν κάνθαροι. μαρτυροῦσιν δὲ οἱ ἐπιχώριοι . . τρόπον δὲ τινα καὶ Αἰσχύλος ἐπιχώριος· λέγει δὲ ἐν Σισύφῳ πετροκυλιστῇ »Αἰτναῖος . . πόνωνε.

234 Hesych. θώψεις· θωπεύσεις. Αἰσχύλος Σισύφῳ πετροκυλιστῇ (σεισύφῳ πετρακυλισθείς cod.).

233 πονῶν pro πόνων Dindorf.

ΣΦΙΓΞ σατυρική.

Drama satyricum Oedipodae tetralogiae. Vide supra ad *Αἰών*. Ad Sphingem fr. 282 pertinere censuit Fritzsche. In fr. 235 ξένος intellegitur Oedipus propter oppressam Sphingem coronandus.

235

τῷ δὲ ξένῳ γε στέφανον ἀρχαῖον στέφος,
δεσμῶν ἄριστος ἐκ Προμηθέως λόγου.

236

Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα

237

κνοῦς

ΤΗΛΕΦΟΣ.

Schol. Ar. Ach. 332 ὁ Τήλεφος κατὰ τὸν τραγωδοποιὸν Αἰσχύλον, ἵνα τύχῃ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι σωτηρίας, τὸν Ὀρέστην

235 Athen. XV p. 674D Αἰσχύλος δ' ἐν τῷ λυομένῳ Προμηθεὶ σαφῶς φησιν ὅτι ἐπὶ [τε] τιμῇ τοῦ Προμηθέως τὸν στέφανον περιτίθεμεν τῇ κεφαλῇ ἀντίποινα τοῦ ἐκείνου δεσμοῦ, καίτοι ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Σφιγγὶ εἰπὼν τῷ.. Προμηθέως (προμηθέος Δ) λόγου.

236 Aristoph. Ran. 1287 Σφίγγα δυσαμεριᾶν πρύτανιν κύνα πέμπει, schol. Σφίγγα δὲ δυσαμεριᾶν τὴν ἐπὶ κακῷ χρόνῳ θηβαίοις φανεῖσαν, πάροχον θανάτου. ταῦτα δὲ ἐκ Σφιγγὸς Αἰσχύλου. Verbum πέμπει ex Agamemnone, unde proximus Aristophanis versus sumptus est, repetivit comicus.

237 Hesych. κνοῦς· ὁ ἐκ τοῦ ἄξονος ἤχος. λέγεται δὲ καὶ κνοή. καὶ ὁ τῶν ποδῶν φύφος, ὡς Αἰσχύλος Σφιγγί. Cfr. Sept. 358 πομπήμους χνόας ποδῶν.

235 V. 1 λύγιον ἀρχαῖον στέφος Weil Revue critique 1876 p. 46.

236 δυσαμεριᾶν pro δυσαμεριᾶν cum Bergkio, qui etiam δυσαμερίας proponit, Dindorf.

εἶχε συλλαβών. Hoc probatur fr. 239. Itaque non recte arbitrantur quod Vater de Soph. Alead. p. 19 suspicatus est, ad Aeschylum translata esse quae de Euripidis Telepho dici deberent. Argumentum igitur ad Telephum vulneratum ab Achille sanandum spectabat. Cfr. Geel de Euripidis Telepho p. 12sq., Welcker Tril. p. 562sq., Gr. Trag. p. 31sq., OJahn Telephus und Troilos p. 36sq., Wecklein über drei verlorene Tragödien des Euripides. Sitzungsber. der Akad. in München, philos.-hist. Cl. 1878. II p. 201sq., CRobert Bild und Lied p. 146sq., Pilling quomodi Telephi fabulam et scriptores et artifices veteres tractaverint. Halle 1886 p. 12sq., Ribbeck die Röm. Trag. p. 345sq., Robert Bild und Lied p. 146sq., WH van de Sande Bakhuyzen de parod. in com. Aristoph. p. 9. Fortasse ad Telephi de rebus suis narrationem referendus est versus quem Strab. XII p. 572 et alii commemorant:

χωρίς τὰ Μουσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρίσματα,

quem versum Aeschyleum esse Hermann in Soph. O.C. 808 coniecit. Cfr. schol. Greg. Naz. in Catal. cod. Clark. 1 p. 37 Ἕλληνας ἐπὶ τὴν Τροίαν ἀναπλέοντες ἐπλανήθησαν καὶ Φρυγίαν καταλιπόντες τῇ Μουσῇ προσέβαλον. Τηλέφος δὲ ὁ τοῦ Ἡρακλέους παῖς τούτους διώκων ἔλεγε· ὁχλώρισταί τῶν Φρυγῶν καὶ τῶν Μουσῶν τὰ ὄρια. τοῦτον ἐν συστάδῃ μάχῃ τιτρώσκουσιν Ἀχιλλεὺς καὶ Αἴας· ἀλγοῦντα δὲ δεινῶς Ἡρακλέους υἱὸν αὐτὸν εἶναι μισθόντες καὶ μεταμεληθέντες οἱ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖς ἐπισχέπτονται καὶ λόγους παρακαλοῦσιν ἱατροῦς οἰκείους ὥς ἐνὸν ἐπιμελοῦμενοι. τοῦ δὲ χρηματισθέντος μὴ ῥωσθῆναι τοῦ Ἀχιλλέως ἄνευ πρὸς αὐτὸν ἀφικόμενος θεραπεύεται. — Welcker Gr. Trag. p. 56sq. componit trilogiam, cuius altera fabula Μυσοί, tertia Telephus fuerit, prima autem caedem Aleadarum, matris fratrum, a Telepho perpetrata tractaverit. Obloquitur Droysen qui inter Μυσοὺς et aliam fabulam aliquam rationem intercedere negat. Vide etiam ad Ἰερσίας. Fr. 361 huc refert Schütz.

238

κύδιστ' Ἀχαιῶν Ἀτρέως πολυχοίρανε μάνθανέ μου παῖ

239

.. ἀπλῇ γὰρ οἶμος εἰς Ἴδου φέρει

Haec dicere videtur Telephus minitans se Orestem parvulum correptum continuo interfecturum esse, si salus sibi negetur.

240

ἀμφιδεξίους χερσὶ

ΤΟΞΟΤΙΔΕΣ.

Argumentum fabulae, de quo erravit Welcker Tril. p. 431, Nachtrag p. 27, 291 (cfr. Griech. Trag. p. 49), ad Actaeonis funestum exitum spectasse ex fr. 241 et 244sq. cognovit Droysen et *Τοξότιδας* nymphas Dianae comites fuisse monuit Hermann (opusc. VII p. 344). Cfr. Apollod. III 4, 4.

238 Aristoph. Ran. 1270 κύδιστ' .. παῖ, schol. R ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου, schol. aliorum librorum Ἀρίσταρχος καὶ Ἀπολλώνιος, ἐπισκέψασθε πάθεν εἰσι. Τιμαχίδας δὲ ἐκ Τηλέφου Αἰσχύλου, Ἀσκληπιάδης δὲ ἐξ Ἰφιγενείας. Incerta igitur huius versus sedes.

239 Plat. Phaedon. p. 108 A (Stob. Ecl. I 49, 58 p. 434, 26 ed. Wachsm.) ἔστι δὲ ἄρα ἡ πορεία οὐχ ὥς ὁ Αἰσχύλου Τήλεφος λέγει· ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἀπλὴν οἶμον φησὶν εἰς Ἴδου φέρειν, ἡ δ' οὔτε ἀπλὴ οὔτε μία φαίνεται μοι εἶναι. Dionys. Hal. Rhet. c. 6, 5 vol. V p. 265 μία γὰρ καὶ ἡ αὐτὴ οἶμος κατὰ τὸν Αἰσχύλον εἰς Ἴδου φέρουσα. Clem. Alex. Strom. IV p. 583 οὐκ ἔστιν οὖν κατὰ τὸν Αἰσχύλου Τήλεφον νοεῖν ἀπλὴν οἶμον εἰς Ἴδου φέρειν, ὁδοὶ δὲ πολλαὶ καὶ ἀπάγουσαι ἀμαρτίαι. Mysis hunc locum vindicat Wagner.

240 Hesych. ἀμφιδεξίους χερσὶ· ταῖς τῶν τοξοτῶν (τόξων cod.) διὰ τὸ ἑκατέραν χεῖρα ἐνεργεῖν ἐν τῷ τοξεύειν. Αἰσχύλος Τηλέφω. Cfr. ἀμφιδεξίους ἀκμαῖς Soph. O.R. 1243.

240 χερσὶν ἀμφιδεξίους Aeschylum scripsisse suspicatur Nauck.

Fuerunt qui fabulam satyricam putarent, ut Friebeel satyrogr. Gr. fr. p. 131sq. De mysteriis hac fabula evulgatis vide supra ad 'Ιερείας p. 514, de persona Actaeonis Poll. IV 141 τὰ δ' ἔκσχευα πρόσωπα Ἀκταίων ἐστὶ κερασφόρος κτέ. Vide etiam ad fr. 333.

241

οὐπω τις Ἀκταίων' ἄθηρος ἡμέρα
κενὸν πόνον πονοῦντ' ἔπεμψεν ἐς δόμους.

Ex prologo haec repetita videntur.

242. 243

<AKT.> ὡ ταῖς ὡ ἀγναῖς παρθένοις γαμηλίαν
λέκτρων ἀστεί μη βλεμμάτων ῥέπει βολή.

* * * * *

νέας γυναικὸς οὐ με μὴ λάθῃ φλέγων
ὀφθαλμός, ἥτις ἀνδρὸς ἥ γεγευμένη·
ἔχων δὲ τούτων θυμὸν ἱππογνώμονα.

241 Anecd. Bekk. p. 351, 9 ἄθηρος ἡμέρα . . ὁ χρησάμενος τῇ φωνῇ καὶ τῇ φράσει Αἰσχύλος ἐστὶν ἐν Τοξότισι (τοξότησι cod.). πρόσσει δὲ τὸ σεμνὸν τῆς λέξεως καὶ τὸ πολιτικόν. λέγεται δὲ ἐπὶ Ἀκταίωνος οὐπω . . πόνου πλουτοῦντ' . . δόμους. ἐγγράφων χρῶ, φησὶν ὁ Φρόνιχος.

242. 243 Antigonus Hist. mir. c. 115 τῶν δὲ θηλέων ζῶων ῥοπικώτερόν φησιν εἶναι πρὸς τὴν συνουσίαν ἵππον καὶ ἵππομανεῖν ἰσχυρῶς, ὅθεν καὶ πρὸς τὴν βλασφημίαν ἀπὸ τούτου μεταφέρεσθαι

241 V. 1 Ἀκτίων' Dindorf. V. 2 πόνον πονοῦντ' pro πόνου πλουτοῦντ' Gomperz.

242 V. 1 ὥς ταῖσιν vel ταῖς μὲν γὰρ Conington. αἰδοῖ γὰρ Bothe, κἄτω γὰρ Toup (ἐν ταῖς Τοξότισιν· ἄδων ταῖς apud Antigonum legentes). — V. 2 λέκτρων ἀγεύστοις Toup, λέκτρων ἀπείροις Heath. — ῥέπει βολή pro βεπιβουλη Salmasius.

243 V. 1 γυναικὸς δ' Gataker. — V. 3 ἔχων δὲ Salmasius, ἔχοντα Welcker.

244

κύνες διημάθουνον ἄνδρα δεσπότην
Dicit famulus interitum eri nuntians.

245

Poll. V 47 τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀκταίονος κυνῶν ὀνόματα κατὰ
τὴν Αἰσχύλου δόξαν Κόραξ Ἄρπυια (ἀραία Δ) Χάρων Λυκόττας.

246

πεζοφόροις ζώμασιν

ΤΡΟΦΟΙ vide ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΤΡΟΦΟΙ.
ΥΨΙΠΥΔΗ.

Schol. Apoll. Rh. I 769 ὅτι δὲ ἐμίγησαν οἱ Ἀργοναῦται
ταῖς Αἰμυνίαις, Ἡρόδωρος ἱστυρεῖ ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς.

καὶ τὰς πρὸς τὰ ἀφροδίσια κεκινημένας ὀνειδίζεσθαι. φαίνεται δὲ
καὶ Αἰσχύλος ἱστορικῶς (ἱστορηκῶς O Crusius) τὸ τοιοῦτον οὕτως
πως εἰρηκέναι πρὸς τὰς παρθένους ἐν ταῖς Τοξότισιν ἄδων (ἄδων
Conington). »ταῖς . . ῥεπιβουλη« καὶ διαλειπὼν προσέθηκεν »οὔ με . .
ἱπογνώμονα«. Plut. Amator. c. 21 p. 767 B καὶ γὰρ Αἰσχύλος ὀρ-
θῶς ἐποίησε »νέας . . γεγευμένη«, Mor. p. 81 D »νέας μὲν γὰρ γυ-
ναϊκός, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, οὗ τι λανθάνει φλέγων ὀφθαλμός . .
γεγευμένη«. Etym. M. p. 209, 47 ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππου ἱποσέλεινον
καὶ »θυμὸν ἱπογνώμονα« τὸν μεγαλογνώμονα, p. 474, 43 (Etym.
Flor. ed. Miller p. 171) εἶωθε γὰρ ἡ προσθήκη τῶν τοιούτων
ζώων τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμένου δηλοῦν ὡς »θυμὸν ἱπογνώμονα«
τὸν μεγάλης γνώμης, καὶ βούπαις. Cfr. etiam schol. Soph. Ai. 143.

244 Schol. Hom. I 593 ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπὶ τοῦ διαφθείρειν
φιλῶς τέταχε (scil. τὸ ἀμαθύνειν) περὶ τοῦ Ἀκταίωνος λέγων »κύ-
νες . . δεσπότην«.

246 Hesych. πεζοφόροις ζώμασιν. Αἰσχύλος Τοξότισιν, ὥσπερ
πέζαν ἐχόντων τῶν χιτῶνων· τινὲς δὲ ποδήρεις. ζῶμα δὲ τὸ ἐν-
δυμα. Phot. lex. p. 405, 15 πεζοφοροῦσιν (corruptum ex πεζοφό-
ροις)· ἥτοι πέζαν ἐχόντων τῶν χιτῶνων ἢ τοῖς ποδήρεσιν. Poll.
VII 51 τὸ δὲ ζῶμά ἐστι μὲν ἐπιτήδειον ἐνδύναι, πέζας δὲ ἔχει,
ὡς Αἰσχύλος δηλοῖ πεζοφόρα τὰ ζώματα ἀποκαλῶν, VII 63 οἱ δὲ
πεζοφόροι χιτῶνες ἢ οἱ ποδήρεις ἢ οἱ πέζας ἔχοντες.

Αισχύλος δὲ ἐν Ὑψιπύλῳ ἐν δπλοῖς φησὶν αὐτὰς ἐπελθούσας χειμαζομένοις ἀπειργεῖν, μέχρι λαβεῖν ὄρκον παρ' αὐτῶν ἀποβάντας μεγῆσεσθαι αὐταῖς. Σοφοκλῆς δὲ ἐν ταῖς Ἀημνίας καὶ μάχῃν ἰσχυρὰν αὐτοῦς (l. αὐτὰς) συνάφαι φησὶν. Cfr. supra ad Καβίρους p. 519 et Νεμέαν p. 545. Ad hanc fabulam fr. 289 pertinere suspicatus est Valckenaer, (fr. 20 Butler).

247

Ὑψώ

248

ἀποκορσωσαμέναις

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

Argum. Soph. Phil. κεῖται καὶ παρ' *Αισχύλῳ* ἢ μυθοποιῶν. Aspasius in Arist. Eth. Nic. ed. VRose Herm. V p. 105, GHeylblut p. 133 οὐ γὰρ εἴ τις ὑπερβαλλουσῶν ἀλγηδόνων ἡττάται ἢ λυπῶν, θαυμάσιον ἀλλὰ συγγνώμης ἄξιον, οἷον εἴ τις ὥσπερ ὁ παρὰ τῷ Θεοδέκτῃ Φιλοκτῆτης ὑπὸ τῆς ἔχεως πεπυρμένος κρύπτειν βουλόμενος τοὺς περὶ τὸν Νεοπτόλεμον μέχρι μὲν τινος ἀνέχει (ἀντέχει Nauck), ὕστερον δὲ οὐχ ὑπομένων τὸ μέγεθος τῶν ἀλγηδόνων φανερὸς γίνεται. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον εἰσήγαγεν αὐτὸν καὶ Σοφοκλῆς (Phil. 732sq.) καὶ *Αισχύλος*. De Aeschyli Philocteta v. Hermann opusc. III p. 113sq., Schneidewin Philol. IV p. 650, Welcker Tril. p. 563, Kl. Schriften IV p. 180sq., Gr. Trag. p. 39sq., qui temere trilogiam ex fabulis *Ἀημνιοῖ* (ἢ *Φιλοκτῆτης*), *Φιλοκτῆτης* (ἐν *Τροίᾳ*), *Πέρσης* componit (cfr. Hermannii dissertationem »non videri Aeschylum Ἰλίου πέρσιν scripsisse« Opusc. VIII p. 129sq.), Nitzsch Sagenpoesie p. 644sq..

247 Vide ad fr. 212.

248 Hesych. ἀποκορσωσαμέναις. ἀποχειραμέναις· κόρσας γὰρ τρέχας. *Αισχύλος* Ὑψιπύλῳ (ὕψηπούλῳ cod.).

N Wecklein, Über die Stoffe und die Wirkung der Gr. Tragödie. München 1891 p. 7sq. Aeschyli et Sophoclis et Euripidis Philoctetas inter se comparavit Dio Chrys. or. 52, cuius verba emendavit Hermann l. l. p. 113sq. Dio de argumento trium fabularum: ἦν γὰρ ἡ τῶν Φιλοκλήτου τόξων εἴτε κλοπὴ εἴτε ἀρπαγὴ δεῖ λέγειν κτέ., de Aeschyli fabula haec dicit: ἦ τε γὰρ τοῦ Αἰσχύλου μεγαλοφροσύνη καὶ τὸ ἀρχαῖον, ἔτι δὲ τὸ αὐθαδὲς τῆς διανοίας καὶ φράσεως πρέποντα ἐφαίνετο τραγωδίᾳ καὶ τοῖς παλαιοῖς ἦθεσι τῶν ἡρώων, οὐδὲν <ἔχοντα> ἐπιβεβουλευμένον οὐδὲ στωμύλον οὐδὲ ταπεινόν· ἐπεὶ τοι καὶ τὸν Ὀδυσσεᾶ εἰσήγε δριμύν καὶ δόλιον ὥς ἐν τοῖς τότε, πολὺ δὲ ἀπέχοντα τῆς νῦν κακοηθείας, ὥστε τῷ ὄντι ἀρχαῖον ἂν δόξαι παρὰ τοὺς νῦν ἀπλοῦς εἶναι βουλομένους καὶ μεγαλόφρονας. καὶ οὐδὲν γε ἀλλαττούσης τῆς Ἀθηναῖς προσεδεήθη πρὸς τὸ μὴ γνωσθῆναι ὅστις ἐστὶν ὑπὸ τοῦ Φιλοκλήτου, καθάπερ Ὅμηρος κάκειν' ὃν ἐπόμενος Εὐριπίδης ἐποίησεν· ὥστε τυχὸν ἂν τις ἐγκαλέσαι τῶν οὐ φιλοῦντων τὸν ἄνδρα, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ ἐμέλησεν ὅπως πιθανὸς ἔσται ὁ Ὀδυσσεὺς οὐ γηνωσκόμενος ὑπὸ τοῦ Φιλοκλήτου . . καὶ μὴν ὁ χορὸς αὐτῷ παραιτήσεως ὥσπερ ὁ τοῦ Εὐριπίδου οὐδὲν ἐδεήθη· ἄμφω γὰρ ἐκ τῶν Αθηναίων ἐποίησαν τὸν χορὸν. ἀλλ' ὁ μὲν Εὐριπίδης εὐθὺς ἀπολογουμένους πεποίηκε περὶ τῆς πρώτερον ἀμελείας, ὅτι δὴ τισούτων ἐτῶν οὔτε προσέλθοιεν πρὸς τὸν Φιλοκλήτην οὔτε βοηθεήσειαν οὐδὲν αὐτῷ. ὁ δὲ Αἰσχύλος ἀπλῶς εἰσήγαγε τὸν χορὸν, ὃ τῷ παντὶ τραγικώτερον καὶ ἀπλούστερον· τὸ δ' ἕτερον πολιτικώτερον καὶ ἀκριβέστερον . . οὐ τοίνυν οὐδὲ ἐκεῖνο δοκεῖ μοι δικαίως ἂν τις αἰτιάσασθαι, τὸ διηγῆσθαι πρὸς τὸν χορὸν, ὥς ἀγνοοῦντα τὰ περὶ τὴν ἀπόλειψιν τὴν τῶν Ἀχαιῶν καὶ τὰ καθόλου συμβαίνοντα αὐτῷ . . καὶ μὴν ἡ ἀπάτη ἡ τοῦ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν Φιλοκλήτην καὶ οἱ λόγοι, δι' ὧν προσηγάγετο αὐτόν, οὐ μόνον εὐσχημονέστεροι καὶ ἥρωι πρέποντες, ἀλλ' οὐκ Εὐρυβάτῳ ἢ Πατακίῳ, ἀλλ' ὥς ἐμοὶ δοκοῦσι, καὶ πιθανώτεροι. τί γὰρ ἔδει ποικίλης τέχνης καὶ ἐπιβουλῆς πρὸς ἄνδρα νοσοῦντα καὶ ταῦτα τοξότην, ᾧ εἴ τις μόνον ἐγγὺς παρέστη, ἀχρεῖος ἢ ἀλκή αὐτοῦ

ἐγεγόνει; καὶ τὸ ἀπαγγέλλειν δὲ τὰς τῶν Ἀχαιῶν συμφορὰς καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τεθνηκότα καὶ τὸν Ὀδυσσεύα ἐπ' αἰτία ὡς οἶόν τε αἰσχίστη καὶ καθόλου τὸ σπράτευμα διεφθαρμένον οὐ μόνον χρήσιμον, ὥστε εὐφραῖναι τὸν Φιλοκτήτην καὶ προσδέξασθαι μᾶλλον τὴν τοῦ Ὀδυσσεύως ὁμιλίαν, ἀλλ' οὐδ' ἀπίθανα τρόπον τινὰ διὰ τὸ μῆκος τῆς στρατείας καὶ διὰ τὰ συμβεβηκότα οὐ πάσαι κατὰ τὴν ὁργὴν τὴν τοῦ Ἀχιλλέως, ὅθ' ἔκτωρ παρὰ μικρὸν ἦλθεν ἐμπρῆσαι τὸν ναύσταθμον . . οὐ μόνον δὲ πεποίηκε (scil. Εὐριπίδης) τὸν Ὀδυσσεύα παρατηνόμενον, ἀλλὰ μετὰ τοῦ Διομήδους, ὁμηρικῶς καὶ τοῦτο. Quem Accius in Philocteta potissimum imitatus sit, incertum. Cfr. Ribbeck, *Die Röm. Trag.* p. 377. Ad hanc fabulam pertinuisse fr. (361 suspicatur Butler), 332 Hermann, (302, 322) 352, 353 Hartung. Fragmentum, quod Plut. *adv. Coloten* c. 2 p. 1108 B asseravit, Cicero de or. III 35, 141 et Quint. *Inst. or.* 3, 1, 14 ex fabula Philocteta sumptum esse significant,

ὅπερ γε μέντοι παντὸς Ἑλλήνων στρατοῦ
αἰσχρὸν σιωπᾶν, βαρβάρους δ' εὖν λέγειν,

Euripidis esse monuerunt Grotius et Gataker. Aliud fragmentum ex fabula Philocteta excerptum

τίς δ' ἂν σε νόμῳ, τίς δὲ πυρθένοιο νέαν
δέξαιτ' ἂν; εὖ γοῦν ὡς γαρμεῖν ἔχεις τάλας,

quod habet Plut. an seni sit gerenda resp. c. 9 p. 789 A ὁ γαρμεῖν παρασκευαζόμενον γέροντα ἐστεφανωμένον καὶ μυριζόμενον ἀποτρέπων καὶ λέγων τὰ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην > τίς . . τάλας < οὐκ ἀτοπὸς ἐστὶ et vit. Sol. c. 20 ἀλλὰ γέροντι νέαν ἀγομένην φαίη τις ἂν ἐμμελὲς ἄρχων ἢ νομοθέτης τὸ πρὸς τὸν Φιλοκτήτην > εὖ γ' οὖν . . τάλας <, alii poetae alius tribuit (Aeschylō priores editores, Euripidi Musgrave, Sophocli Hermann, Strattidi comico Matthiae), tribuendum esse videtur Antiphonti, cuius vide fr. 3 p. 793 N.

249

Σπερχειέ ποταμέ βούνομοι τ' ἐπιστροφαί
 »Philoctetes mala sua lamentaturus ita ~~instit~~« (Hermann).

250

〈ΦΙΛ.〉 ἔνθ' οὔτε μίμνειν ἄνεμος οὔτ' ἐκπλεῖν ἐῤ.

251. 252

〈ΦΙΛ.〉 οὐ γὰρ δαχὼν ἀνῆκεν, ἀλλ' ἐνφύκισεν
 δεινὴν στομάτων ἔκφυσιν, ποδὸς βλάβην
 * * * * *
 φαγέδαιν' ἀεὶ μου σάρκας ἐσθίει ποδός

249 Aristoph. Ran. 1388 *ΕΥΡ.* εἴθ' ὤφελ' Ἀργοῦς μὴ δια-
 πτάσθαι σκάφος. *ΑΙΣΧ.* »Σπερχειέ . . ἐπιστροφαί«, schol. ὑπὸ
 βοῶν καταστρεφόμεναι ἤγουν κατανεμόμεναι. ἔστι δὲ ἐκ Φιλοκτῆ-
 του *Αἰσχύλου*.

250 Suidas »ἐνθ' . . ἐῤ«, ἐπὶ τῶν δυσχρήστοις περιπεσόντων.
 φησὶ δὲ αὐτὸ παρ' *Αἰσχύλῳ* ὁ *Φιλοκτῆτης*. Versus proverbialis
 apud Plut. Mor. p. 476 B. Cfr. Ps.-Diogen. IV 88. Greg. Cyr.
 Mosq. 3, 20. οὔτ' ἐκπλεῖν cum Suida Diogen., ceteri οὔτε πλεῖν.
Aristaenetus I 27 ἔνθα, φασίν, ἄνεμος οὔτε μένειν οὔτε πλεῖν ἐῤ.

251 Plut. Mor. p. 1087 F μάρτυς ὁ *Αἰσχύλου* *Φιλοκτῆτης*
ἱκανός. »οὐ γὰρ ὁ δράκων«, φησίν, »ἀνῆκεν . . ἔκφυσιν (ἔμφυσιν
 Harl.) ποδὸς λαβεῖν (alii libri λάβειν)«.

252 Aristot. Poet. c. 22 p. 1458 b 23 τὸ αὐτὸ ποιήσαντος *Ἰαμ-*
βεῖον *Αἰσχύλου* καὶ *Εὐριπίδου*, ἐν δὲ μόνον ὄνομα μεταθέντος ἀντὶ
 κυρίου εἰσθύτος γλῶτταν, τὸ μὲν φαίνεται καλόν, τὸ δ' εὐτελές.
Αἰσχύλος μὲν γὰρ ἐν τῷ *Φιλοκτῆτῃ* ἐποίησε »φαγέδαινα (alii libri
φαγάδαινα, *φαγάδενα*) ἦ μου . . ποδός«, δὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ἐσθίει τὸ
 θοινᾶται μετέθηκεν (i. e. σάρκα θοινᾶται ποδός scripsit Euripides).

251 V. 1 οὐ γὰρ δράκων Valckenaer, οὐ γὰρ δαχὼν Musgrave. —
 V. 2 ὀδόντων Heath et Jacobs, στομωτὸν Hermann. — ἐκφυσιν Her-
 werden. — βλάβην pro λαβεῖν (λάβειν) Schneidewin.

252 φαγέδαιν' ἀεὶ μου pro φαγέδαινα ἦ μου Boissonade (φαγέδαινα
 δή μου Pauw, φαγέδαιναν ἦ μου Butler).

253

κρεμάσας ὡ τόξον πίτυος ἐκ μελανδρόου

254

⟨ΦΙΛ.⟩ ὦ πούς, ἀμήσω σε

255

⟨ΦΙΛ.⟩ ὦ θάνατε παιάν, μή μ' ἀτιμάσῃς μολεῖν·
μόνος γὰρ εἰ σὸ τῶν ἀνηκέστων κακῶν
ιατρός, ἄλγος δ' οὐδὲν ἄπτεται νεκροῦ.

253 Schol. Hom. ξ 12 ὁ δὲ Κράτης τὴν δασύτητα τῶν φύλων μελάνδρουν φησιν, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶ Φιλοκτῆτη κρεμάσας τόξον . . μελανδρόου. Eustath. Od. p. 1748, 57 φέρεται δὲ καὶ Αἰσχύλου χρῆσις ἐν Φιλοκτῆτη κρεμάσας τόξον . . μελανδρόου.

254 Maximus Tyrius XIII p. 241 »ὦ πούς, ἀφήσω σε« ὁ Φιλοκτῆτης λέγει. ἄνθρωπε, ἄφες καὶ μὴ βόα μὴδὲ λοιδοροῦ τοῖς φιλτάτοις μὴδὲ ἐνόχλει τὴν Λημνίων γῆν. »ὦ θάνατε παιάν (fr. 255, 1). εἰ μὲν ταῦτα λέγεις ἀλλαττόμενος κακὸν κακοῦ, οὐκ ἀποδέχομαι τῆς εὐχῆς.

255 Stob. flor. 120, 12 Αἰσχύλου (sic SA, eclogam om. M). »ὦ θάνατε . . μόνος γὰρ (γὰρ om. SA) εἰ . . νεκροῦ«. Cfr. Plut. Mor. p. 106 D τοῦτον γὰρ ἀπεμιμήσατο καὶ ὁ εἰπών. »ὦ θάνατε παιάν, ἱατρός μόλοις« (πῶς ἂν ἱατρός μόλοις Cobet), Theodor. Metoch. p. 347 τὸ τοῦ Αἰσχύλου φθέγγεσθαι, ὦ θάνατε παιάν, ἱατρός μόλε, Plut. Mor. p. 109 F ἄλγος γὰρ ὄντως οὐδὲν ἄπτεται νεκροῦ. Soph. O.C. 955 θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται, Eur. Alc. 937 τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἀψεται ποτε.

253 κρεμάσας τὸ τόξον Bothe, κρεμαστὰ τόξα Hermann, κρεμάσας δὲ τόξον Nauck.

254 ἀμήσω pro ἀφήσω scripsi. Cfr. Soph. Phil. 749.

256

ὁχορνούς

257

φαβῶν

ΦΙΝΕΥΣ.

In catalogo non commemoratur. Vide supra ad Glau- cum Potniensem p. 492. Ad Harpyiarum et Argonautarum fabulam (cfr. Apollod. I 9, 21) spectant fr. 258, 258a, 260. Cfr. Welcker Tril. p. 477sq. et quas supra p. 489 de Glau- cis collegimus commentationes. Hesych. καταράκτης· ὀχετός, ῥύαξ. καὶ ὁ ἀετός. Σοφοκλῆς Λαοκόωντι (λαοκόοντι cod.) καὶ ταρπυίας ἐν φίνῃ, ubi καὶ τὰς ἄρπυίας ἐν Φινεῖ restituit Musurus, WH van de Sande Bakhuyzen de parodia in co- moed. Aristoph. p. 189 καὶ ἡ ἄρπυια Αἰσχ. Φινεῖ coniecit.

258

— ἀνηστis δ' οὐκ ἀποστατεῖ γόος

256 Phot. lex. p. 326, 9 ὁχορνούς· τοὺς πάροπα. Αἰσχύλος Φιλοκτήτῃ· οἱ δὲ Ἴωνες ἀττελέβους. Hesych. ὁχορνούς· τοὺς ἀττε- λέβους. καὶ τὰ ἀκριώδη (ἀκριδῶδη Guyetus, ἀκριδία Pierson) οὕτω λέγουσιν.

257 Athen. IX p. 394A καὶ Φιλοκτήτῃ δὲ κατὰ γενικὴν κλί- σιν φαβῶν εἶρηκεν (scil. Αἰσχύλος).

258 Ex Etymologici Magni libro Vaticano 1818 et Floren- tino edidit R Reitzenstein Inedita poet. Gr. fr. Ind. lect. Rost. 1890 p. 4 ἀνηστis· ὁ ἄσιτος· Κρατῖνος ἐν Διονυσιαλεξάνδρῳ »φοι- τῆς ἐπὶ δεῖπνον ἀνηστis« (fr. 45 Ko.) καὶ Αἰσχύλος ἐν Φινεῖ »ἀνη- στis . . γόος« (verba ἐν Φινεῖ . . γόος omisit cod. Flor.). παρὰ τὸ ἔδω ἔστος, παρώνυμον ἔστis, ὡς πιστὸς πίσtis, καὶ κατὰ σύν- θεσιν ἀνεστis καὶ ἀνηστis. ἢ παρὰ τὸ νῆστis ἀνηστis, ὁ ἔστερη- μένος σιτίων· οὕτως Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

258 a

⟨ΦΙΛ.⟩ καὶ ψευδύδειπνα πολλὰ μαργώσῃ γνάθῳ
ἐρρυσίαζον στόματος ἐν πρώτῃ χαρᾷ

259

πέλλυτρ' ἔχουσιν εὐθέτοις ἐν ἀρβύλαις

260

Philodem. de pietate p. 18 Αἰσχύλος δ' ⟨ἐν Φινεῖ⟩ καὶ Ἐ-
φυ<χος καὶ Τε>λέστης ⟨ποιούσιν⟩ τὰς Ἀρπ<υίας θνήσκ>ούσας ὑπ<ὸ
τῶν Βορέου παί<δων. Supplevit Gomperz.

ΦΟΡΚΙΔΕΣ.

Aristot. Poet. c. 18 p. 1456 a 2 τὸ δὲ τερατῶδες οἶον
αἶ τε Φορκίδες καὶ Προμηθεὺς καὶ ὅσα ἐν Αἰδοῦ. De mytho
ad Perseum pertinente cfr. schol. Apoll. Rh. IV 1515. In

258 a Athen. X p. 421 F ὁ δ' Εὐριπίδης φησί »φαύλῃ διαίτῃ
προσβαλὼν ἦσθι στόμα«. . . Αἰσχύλος τ' ἐν Φινεῖ »καὶ . . . μαργώσῃ
γνάθου ἐρρυσίας οἶον στόματος ἐν πρωτιοχαραις«.

259 Poll. VII 91 ἀ δὲ ποδεῖα Κριτίας καλεῖ, εἴτε πῖλου;
αὐτὰ οἰητέον εἴτε περιειλήματα ποδῶν, ταῦτα πέλλυτρα καλεῖ ἐν
Φινεῖ (sic corr. MSchmidt Philol. XVIII p. 228 verba ad Borea-
dum Harpyias venantium calceamentum spectare ratus, φρονι Α,
φοινίσσαις vulgo, Φρουξὶ Bekker) Αἰσχύλος »πέλλυτρ' . . . ἀρβύλαις«.
Poll. II 196 ποδεῖα τοὺς περὶ τοῖς ποσὶ πῖλους Κριτίας, ἅπερ Αἰσχύ-
λος πέλλυτρα καλεῖ et X 50 πέλλυτρα· οὕτω γὰρ τὰ ποδεῖα Σοφο-
κλῆς (debebat Αἰσχύλος dicere) καλεῖ. Cfr. Hesych. πέλλυτρα.
Ad Phoenissas Phrynichi olim (Opusc. VII p. 191) hoc fragmentum
referabat Hermann.

258 a V. 1 μαργώσῃ γνάθῳ pro μαργώσῃ γνάθου Nauck (μαρ-
γώσαις γνάθοις Hartung). — V. 2 ἐρρυσίαζον pro ἐρρυσίας οἶον Le-
beck. — πρώτη χαρᾷ pro πρωτιοχαραι Musurus.

catalogo didascaliarum tragicarum Corp. I. Att. II Nr. 973, 30sq. *Φορκίδες* commemorantur ut fabula satyrica alicuius poetae posterioris aetatis: fortasse etiam Aeschyli fabula satyrica fuit. Vide supra p. 496 ad *Δικτυουχούς*.

261

ἔδου δ' ἐς ἄντρον ἀσχέδωρος ὤς

262

Erastoth. Catast. c. 22 *Περσεύς* . . *δοκεῖ δὲ καὶ ἄρπην παρ' Ἡφαίστου λαβεῖν ἐξ ἀδάμαντος, ὡς Αἰσχύλος φησὶν ὁ τῶν τραγωιδῶν ποιητὴς ἐν Φορκίᾳ. δς (Γραίας Gale) εἶχον προφύλακας αἱ Γοργόνες.* Hygin. Poet. astr. II 12 p. 445 *sed ut ait Aeschylus tragoediarum scriptor in Phorcisi, Graecae fuerunt Gorgonum custodes.* Schol. Germ. Caes. Arat. p. 82, 15 *Aeschylus harpen adamantinam a Volcano dicit eum (scil. Perseum) accepisse.*

ΦΡΥΓΕΣ [ἢ ΕΚΤΟΡΟΣ ΑΥΤΡΑ].

Titulus *Φρύγες ἢ Ἑκτορος λύτρα* commemoratur etiam in catalogo. Cfr. Hippenstiel l. l. p. 34 sqq. De trilogia cuius extrema haec fabula fuerit, vide supra p. 536 ad *Myrmidones*. De argumento cfr. schol. Hom. X 351 *ὑπερβολικῶς λέγει· ὁ δὲ Αἰσχύλος ἐπ' ἀληθείας ἀντίσταθμον χρυσὸν πε-*

261 Athen. IX p. 402 B οἱ περὶ τὴν Σικελίαν κατοικοῦντες ἀσχέδωρον καλοῦσι τὸν σύαγρον. Αἰσχύλος γοῦν ἐν Φορκίᾳ παρειαῶν τὸν Περσέα τῷ ἀγρίῳ τούτῳ συί φησιν «ἔδου . . ὤς». Eustath. Od. p. 1872, 3 ὁ δὲ σῦς, ὡς καὶ αὐτὸ ἐν ῥητορικῇ κεῖται λεξικῶ (Aelii Dionysii), καὶ ἀσχέδωρος λέγεται. φησὶ γάρ· ἀσχέδωρος ὁ σύαγρος παρὰ Ἰταλιώταις . . χρῆσις δέ, φασίν, ἀσχεδώρου παρ' Αἰσχύλῳ διατρέφαντι ἐν Σικελίᾳ καὶ εἰδότε· φησὶ γάρ «ἔδου . . ὤς». Hesych. ἀσχεδώρος· ὁ σύαγρος παρὰ Ἰταλοῖς.

262 Aeschylus fortasse dixit: *ἀδαμαντίνην ἄρπην παρ' Ἡφαίστου λαβών.*

ποίηκε πρὸς τὸ Ἑκτορος σῶμα ἐν Φρυξίν. Aliud scholion ὁ μέντοι Αἰσχύλος Ἑκτορος λύτροις ἀληθὲς αὐτὸ ἐξεδέξατο.. Cfr. CRobert, Bild und Lied p. 96 n. 28. De nomine chori Φρύγες i. e. Troiani cfr. Welcker Tril. p. 425, Hermann opusc. V p. 156. Ad hoc nomen sive ad titulum fabulae fr. 446 spectare videtur. De accessu et carminibus chori cfr. Athen. I p. 21 F Ἀριστοφάνης γοῦν, παρὰ δὲ τοῖς κωμικοῖς ἡ περὶ τῶν τραγικῶν ἀπύκειται πίστις, ποιεῖ αὐτὸν Αἰσχύλον λέγοντα ἵτοισι χοροῖς αὐτὸς τὰ σχήματ' ἐποίουν καὶ πάλιν ἵτους Φρύγας οἶδα θεωρῶν, ὅτε τῷ Πριάμφῳ συλλυσόμενοι τὸν παῖδ' ἤλθον τεθνεῶντα, πολλὰ τοιαυτὴ καὶ τοιαυτὴ καὶ δεῦρο σχηματίσαντας. Initio fabulae Achilles pauca cum Mercurio de Priamo ad Achillem deducto collocutus diu silet velato capite. (Alia fingit Fritzsche ad Aristoph. Ran. 912). De hoc silentio vide locos supra ad Νόβην p. 549 et ad Myrmidones p. 536 allatos Aristoph. Ran. 911sq., Vita Aesch., schol. Aesch. Prom. 452, schol. Aristoph. Ran. 911. Ad hanc fabulam pertinuisse putat fr. (259 Bekker), 296 Hermann, 322 Welcker, (380 Wagner). Ei sermoni qui inter Priamum atque Achillem fuit vindicat Hermann (cfr. opusc. V p. 159sq.) ex Stob. flor. 4, 15 et 4, 19, quod ibi (4, 21) versui heroico πολλάκι τοι καὶ μωρὸς ἀνὴρ κατακαίριον εἶπεν lemma Αἰσχύλος ἐν Φρυξίν praescriptum est, mutata versuum notatione duo fragmenta:

οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν·
σφαλεῖς γὰρ οὐδείς εὖ βεβουλεῦσθαι δοκεῖ.
τὸ δ' ὥκν' τοῦτο καὶ τὸ λαιψηρὸν φρενῶν
εἰς πημονὰς καθῆκε πολλὰ δὴ βροτούς.

Haec coniectura maxime est incerta, nisi quod, ut Nauck putat, versus οὐ χρὴ ποδώκη τὸν τρόπον λίαν φορεῖν Aeschylō recte tributus esse videtur. Atque huic fragmento apud Stobaeum inter duos versus Chaeremonis (Nauck p. 789 fr. 25 et 26) translato illud Αἰσχύλος ἐν Φρυξί praeponendum videtur, quia ποδώκη alludit ad ποδώκεα Πηλείωνα.

263

ἀλλὰ ναυβάτην

φορτηγὸν ὅστις ῥῶπον ἐξάγει χθονός

Haec verba ad Priamum spectantia Achilles Mercurio dicere videtur (in prologo), non Mercurius Achilli quae aliorum sententia est.

264

Ἀνδραίμονος γένεθλον <ἦν> Λυρνησίου,

ὅθεν περ Ἐκτωρ ἄλογον ἤγαγεν φίλην.

Haec Priamus narrare videtur in primo episodio.

265

<ΠΡΙΑΜ.> ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μύρων

His verbis mite olim Hectoris ingenium praedicat Priamus. Cfr. Victor Hehn Kulturpflanzen u. Haustiere p. 315.

263 Poll. VII 131 τῷ μέντοι φορτηγῷ ἐπὶ τῶν τὰ φορτία ἀγόντων ἐμπόρων κέρχρηται Αἰσχύλος ἐν Φρυξίνῃ ἢ <Ἐκτορος> λύτροις ἄλλα . . χθονός.

264 Schol. Eur. Androm. 1 τὴν ἐν Ασίᾳ λέγει τὴν Ὑποπλάκιον θήβην . . ἔνιοι δὲ καὶ τὴν Χρύσην καὶ τὴν Λυρνησσὸν ἐν τῷ τῆς θήβης πεδίῳ τάσσουσιν, ὡς ὁ Αἰσχύλος Λυρνησσίδα προσαγορεύσας τὴν Ἀνδρομάχην ἐν τοῖς Φρυξίν, ἔνθα καὶ ξένως ἱστορεῖ Ἀνδραίμονος αὐτὴν λέγων Ἀνδραίμονος (ἀνδρέμονος MN) . . περ Ἐκτωρ (sic M, παρ' Ἐκτορος GT) . . φίλην (ἤγαγε φίλην M, φίλην ἤγαγεν NO).

265 Athen. II p. 51C μόρα δὲ συκάμινα καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Φρυξίν ἐπὶ τοῦ Ἐκτορος ἀνὴρ . . μύρων. Eustath. II. p. 211, 16 πεπαίτερον, ὅπερ ἐστὶν ὠριμώτερον. Αἰσχύλος ἀνὴρ . . μύρων. Phot. lex. p. 275, 19 μύρον· τὸ συκάμινον. Αἰσχύλος. Meineke contulit Theocr. VII 120 ἀπίοιο πεπαίτερος.

263 Sensus fuisse videtur: οὐκ ἄνδρ' ὁρῶ σκηπτοῦχον, ἀλλὰ ναυβάτην φορτηγὸν κτέ.

264 V. 1 ἦν supplevit Dindorf.

Aeschylus ed. Wecklein.

266

⟨*PIAM.*⟩ καὶ τοὺς θανόντας εἰ θέλεις εὐεργετεῖν
εἴτ' οὖν κακοῦργεῖν, ἀμφιδεξίως ἔχει
τὸ μήτε χαίρειν μήτε λυπεῖσθαι φθιτούς.
ἡμῶν γε μέντοι Νέμεσις ἔσθ' ὑπερέτερα
καὶ τοῦ θανόντος ἢ Δίκη πράσσει κότον.

5

267

διαπεφρούρηται βίος

Haec dicere videtur in stichomythia Achilles Priamo
respondens ad verba φρούρει βίον. Cfr. Sept. 1038.

268

ἀγαστά

269

ἀδίοπον

266 Stob. flor. 125, 7 *Αἰσχύλου Ἑκτορος* καὶ . . εὐεργετεῖν
δ γοῦν κακοῦργεῖν . . ἔχει καὶ μήτε . . λυπεῖσθαι βροτούς . . κότον.

267 Hesych. διαπεφρούρηται βίος. *Αἰσχύλος Φρυξίν*. οἶον
ἢ διὰ τοῦ βίου φρουρά (φθορά cod.) συντετέλεσται, ἢ διελήλυθεν
ὁ χρόνος.

268 Hesych. ἀγαστά· ἃ ἂν τις ἀγάσαιτο, οἶον ἀρεστά. *Αἰσχί-
λος Φρυξίν* (φραζ' cod., corr. Meursius). ἀγαστά ex literarum serie
repetit Alberti.

269 Hesych. ἀδίοπον· ἄναρχον καὶ ἀφύλακτον. *Αἰσχύλος
Φρυξί*. δίοποι γὰρ οἱ τῆς νεῶς φύλακες. Eadem in Anecd. Bekk.
p. 344, 8, nisi quod verba *Αἰσχύλος Φρυξί* desunt. Cfr. Eust. II.
p. 203, 11 ἐκ δὲ τούτου οὐ μόνον δίοποι οἱ ἄρχοντες, ὡς καὶ
Αἰσχύλος δηλοῖ (cfr. fr. 232), ἀλλὰ καὶ ἀδίοποι οἱ μὴ ἀρχόμενοι.
ἀδίοπος γάρ, φασίν, ὁ ἄναρχος καὶ ἀφύλακτος, ἐπεὶ δίοποι οἱ βα-
σιλεῖς καὶ οἱ διέποντες.

266 V. 1 εἴτε λῆς pro εἰ θέλεις Nauck, malim εἴτε χρῆς. Cfr.
Hesych. χρῆς· θέλεις, χρῆζεις. — V. 2 εἴτ' οὖν pro δ γοῦν Hermann.
V. 3 τὸ pro καὶ scripsi (τῷ Salmasius). — φθιτούς pro βροτούς Her-
mann. — V. 5 fort. καὶ τοῦ θανόντος ὑστερον πράσσει κότον.

270

ἀροτόν

271

ἐπιστροφαί

272

τιτῆναι

ΦΡΥΓΙΟΙ.

Una huius tituli mentio in catalogo. Sunt qui cum Meursio hanc fabulam ab ea quae Φρύγες inscribitur non diversam putent (cfr. Hippenstiel l. l. p. 4), Welcker Φρυγίους alterum nomen fabulae quae Ὀπλων κρίσις inscribitur (Tril. p. 438) vel potius Φρυγίας alterum nomen fabulae quam

270 Hesych. ἀροτόν· τὸν ὄλκον τοῦ Ἑκτορος, ἡ τὸ ἀντίσταθμον. Αἰσχύλος Φρυξί (φρυξίς cod.). MSchmidt putat in ἀροτόν latere lemma ἀνάρροπον vel ἀντίρροπον. Mihi videntur duae glossae coaluisse: ἀροτόν· τὸν ὄλκον τοῦ Ἑκτορος (scil. circa Patrocli tumultum). ἀντίρροπον· ἀντίσταθμον. Fortasse illa ad Ne-reides, haec ad Phryges (cfr. schol. Hom. X 351, supra p. 599) vel utraque ad Phryges pertinuit.

271 Hesych. ἐπιστροφαί· διατριβαί, διάκειται. Αἰσχύλος Φρυξίν. Huc rettulit Bergk N. Rhein. Mus. VI p. 147 versum ab Eustathio p. 1484, 49 sine poetae nomine servatum: Κίλιξ δὲ χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί. Cum hoc coniungendum esse suspicatur Nauck versum a Strabone XII p. 572 et ab aliis sine poetae nomine commemoratum ita:

χωρὶς τὰ Μουσῶν καὶ Φρυγῶν ὀρίσματα

Κίλιξ τε χώρα καὶ Σύρων ἐπιστροφαί.

At cfr. ad Telephum supra p. 588.

272 Hesych. τιτῆναι· βασιλίδες (βασιλῆς cod.). <Αἰσχύλος Φρυξίν supplevit Sopingius> ἡ Ἑκτορος λύτροις. Cfr. Hesych. τίτῆν· ἡ βασιλῖδσα et τίταξ· ἔντιμος ἡ δυνάστης, οἱ δὲ βασιλεῖς.

272 τιτῆνῃ· βασιλίδι apud Hesychium Butler.

Ἰλίου πέρσιν vel Πέρσιν vocat (Rhein. Mus. V p. 466 sqq., Gr. Trag. p. 29, supra p. 592), fuisse suspicatur.

ΨΥΧΑΓΩΓΟΙ.

Phryn. Bekk. p. 73, 13 ψυχαγωγός· οἱ μὲν Ἀλεξανδρεῖς τὸν τῶν παίδων ἀνδραποδιστὴν οὕτω καλοῦσιν, οἱ δ' ἀρχαῖοι τοὺς τὰς ψυχὰς τῶν τεθνηκότων γοητείαις τισὶν ἄγοντας (ἀνάγοντας Nauck). τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τοῦ Αἰσχύλου τὸ δράμα Ψυχαγωγοί (ψυχαγωγός cod.). Vide supra p. 561 ad Ὅστολόγους. Scenam tragoediae aut in Campania aut in Epiro ad lacum Avernī fuisse opinatur Fritzsche. Fr. 406 ad hanc fabulam refert Wagner.

273

<XO.> Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον τίομεν γένος οἱ περὶ λίμναν

274

καὶ σκευοθήκῃν ναυτικῶν τ' ἐρειπίων

275

<TEIP.> ἐρφιδῶς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος
ὄνθῳ σε πλῆξει νηδύος χιλώμασιν·

278 Aristoph. Ran. 1266 Ἑρμᾶν . . λίμνανε, schol. Ἑρμᾶν μὲν πρόγονον· ἐκ τῶν Αἰσχύλου Ψυχαγωγῶν. Cfr. Fritzsche in Aristoph. Ran. 380sq.

274 Poll. X 10 αὐτὸ μὲν γὰρ τοῦνομα τῆς σκευοθήκης εἶδος· ἂν ἐν τοῖς Αἰσχύλου Ψυχαγωγοῖς καὶ . . ἐρειπίωνε.

275 Schol. Hom. λ 134 οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τηλέγονον ἀνέπλασαν τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσεώς, ὃς δοκεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ πα-

---

275 V. 2 ὄνθῳ σε πλῆξει Valckenaer, νηδύος Meursius pro ὄν θ' ὡς ἐπλήξεν ἢ δ' υἱός. ὄνθῳ σε πλῆσει Meineke Vind. Aristoph. p. 77. ἐρφιδῶς γὰρ σ' . . ὄνθῳ παλάξει Nauck. — κενώμασιν pro χιλώμασιν Nauck. — V. 4 σπῆψει παλαιὸν βρέγμα O Crusius N. Rhein. Mus. 37 p. 310 et Gött. Gel. Anz. 1890 p. 690.

ἐκ τοῦδ' ἄκανθα ποντίου βοσκήματος
σῆφει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχορρυές

Tiresiae esse verba coniecit Valckenaer.

276

σταθεροῦ χεύματος

Stygis quietas aquas significari putat E A J Ahrens.

277

Δαῖρα

278

δρώπτειν

ΨΥΧΟΣΤΑΣΙΑ.

Plut. Moral. p. 17 A ἐπὶ τοῦ Διὸς εἰρηχότος Ὀμήρου (X 210) »έν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο, τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἑκτορος ἵπποδάμοιο· ἔλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἑκτορος αἵσιμον ἡμαρ· ᾤχετο δ' εἰς Αἶδαο, λίπεν δὲ ἐ Φοῖβος Ἀπόλλωνε, τραγωδίαν ὁ Αἰσχύλος δλην τῷ μύθῳ

τὸς εἰς Ἰθάκην ἔλθων ὑπ' ἀγνοίας τὸν πατέρα διαχρήσασθαι τρυγόνος κέντρῳ. Αἰσχύλος δὲ ἐν Ψυχαγωγοῖς ἰδίως λέγει »ἐρρωδιὸς .. ποτώμενος ὃν θ' ὡς ἐπληξεν ἡ δ' οἶδς χειλώμασιν· ἐκ .. τριχορρυές».

276 Phot. lex. p. 534, 2 et Suid. v. σταθερόν: σταθερόν .. τινὲς καὶ ἐπὶ ταῦ στασίμου, ὡς Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς »σταθεροῦ χεύματος» (apud Suidam χεύματος A, χρήματος ceteri libri).

277 Schol. Apoll. Rh. III 847 ὅτι δὲ τὴν Δαῖραν Περσεφόνην καλοῦσι Τιμοσθένης ἐν τῷ Ἑξηγητικῷ συγκατατίθεται καὶ Αἰσχύλος ἐν Ψυχαγωγοῖς ἐμφαίνει, τὴν Περσεφόνην ἐκδεχόμενος Δαῖραν. Cfr. Hesych. Δαῖρα· ἡ αὐτὴ τῇ Δαείρᾳ.

278 Hesych. δρώπτειν· διακόπτειν ἢ διασκοπεῖν. Αἰσχύλος Ψυχαγωγοῖς.

περιέθην ἐπιγράψας Ψυχοστασίαν καὶ παρυστήσας ταῖς πλασσι τοῦ Διὸς ἔνθεν. μὲν θέτιν, ἔνθεν δὲ τὴν Ἥω, δεομένας ὑπὲρ τῶν υἱέων μαχομένων. Schol. Hom. Θ 70 (cfr. Eust. Π. p. 699, 31) κῆρε . . τὰς θανατηφόρους μοῖρας λέγει· ὁ δὲ Αἰσχύλος, νομίσας λέγεσθαι τὰς ψυχάς, ἐποίησε τὴν Ψυχοστασίαν, ἐν ᾗ ἐστὶν ὁ Ζεὺς ἰστάς ἐν τῷ ζυγῷ τὴν τοῦ Μῆμνονος καὶ Ἀχιλλέως ψυχὴν, aliud schol. Πορφυρίου. πρὸς Αἰσχύλον Ψυχοστασίαν γράψαντα. Schol. Hom. Χ 209 κῆρας τὰς μοῖρας λέγει, οὐ τὰς ψυχάς, ὡς ἐξεδέξατο φαύλως Αἰσχύλος. Eustath. Π. p. 1266, 37 φασι δὲ οἱ παλαιοὶ ἐκ τούτου τοῦ χωρίου πεπλάσθαι, ὡς καὶ αὐτὸ προεδηλώθη (p. 699, 31) τὴν Ψυχοστασίαν τῷ Αἰσχύλῳ κῆρε νοήσαντι τὰς ψυχάς, ὡς καθόλου τοῦ Διὸς ψυχὰς ἰστῶντος. Poll. IV 130 ἀπὸ δὲ τοῦ θεολογίου ὄντος ὑπὲρ τὴν σκηνὴν ἐν ὅφει ἐπιφαίνονται θεοί, ὡς ὁ Ζεὺς καὶ οἱ περὶ αὐτῶν (i. e. Thetis et Aurora) ἐν Ψυχοστασίᾳ. ἡ δὲ γέρανος μηχανήμα ἐστὶν ἐκ μετεώρου καταφερόμενον ἐφ' ἀρπαγῇ σώματος, ᾧ κέχρηται Ἥως ἀρπάζουσα τὸ σῶμα τοῦ Μῆμνονος, unde Welcker Memnonem et Achillem in ipsa scena pugnasse suspicatus est Welcker (cl. Paus. V 19, 1), contradixit Hermann, ex pugna allatum in scenam esse corpus mortui Memnonis. Cfr. Welcker Tril. p. 432sq., Hermann Opusc. VII p. 343sq., Nitzsch Sagenp. d. Griech. p. 607sq., (CRobert Bild und Lied p. 143sq.). Ad Psychostasiam rettulit fr. 350 et 405 Butler (380 Wagner), ad Psychostasiam aut ad Memnonem pertinuisse fr. 300, 329, 405, 422 suspicatur Hermann. Vide etiam ad fr. 326 et supra p. 534 ad Memnonem.

279

ἀνηκίδωτοι

279 Hesych. ἀνηκίδωτοι (ἀνηκίδωτοι cod.)· ἄνευ ἀκίδος. Αἰσχύλος Ψυχοστασίᾳ. Cfr. Anecd. Bekk. p. 402, 25 ἀνηκίδωτοι· ἄνευ ἀκίδος.

280

αὐριβάτας

Hoe de Memnonis lance dictum esse suspicatur Welcker, de Memnone sursum ablato Hermann.

ΩΡΕΙΘΥΙΑ.

In catalogo non commemoratur. De argumento, quod ex titulo et fragmento ad Boream Oreithyiam Erechthei filiam sibi uxorem deposcentem et postremo vi abripientem spectasse cognoscitur, cfr. Welcker Tril. p. 564 sq.

281

<B O P.> ~ καὶ καμίνου σχῶσι μάκιστον σέλας.
εἰ γάρ τιν' ἐστιν ὄχον ὄφομαι φόλον,
μίαν παρείρας πλεκτάνην χειμάρροον
στέγην πυρώσω καὶ κατανθρακώσομαι.
νῦν δ' οὐ κέραιά πω τὸ γενναῖον μέλος

280 Hesych. αὐριβάτας. Αἰσχύλος τὸ αὐρι (αὔριον cod., corr. Pauw) ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι. καὶ ὁ αὐτὸς Ψυχοστασίᾳ οὕτως φησὶ τὸ ὄνομα, ταχυβήμων (ταχυβήλων cod., corr. Salmasius). Cfr. Anecd. Bekk. p. 464, 9 αὐριβάτον· τὸ αὐρι τιθέασιν ἐπὶ τοῦ ταχέως καὶ τάχα, οὐκ ἀπὸ τῆς αὔρας, ἀλλὰ κατὰ τινὰ βαρβαρικὴν λέξιν, τάχα δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ αὔριον. Itaque in Psychostasia αὐριβάτας, alio loco αὐριβατᾶν usurpasse videtur.

281 Longin. περὶ ὕφους c. 3, 1 »καὶ καμίνου . . μέλος«. οὐ τραγικὰ ἔτι ταῦτα, ἀλλὰ παρατράγωδα, αἱ πλεκτάναι καὶ τὸ πρὸς οὐρανὸν ἐξεμεῖν καὶ τὸ τὸν Βορέαν ἀλητὴν ποιεῖν καὶ τὰ ἄλλα ἐξῆς· τεθόλωται γὰρ τῇ φράσει καὶ τεθορύβηται ταῖς φαντασίαις μᾶλλον ἢ δεδεῖνωται. Johannes Sicel. in Rhet. vol. VI p. 225 φαίνεται δὲ ἡ ἀτοπία τοῦ ποιητοῦ (scil. Αἰσχύλου) μᾶλλον ἐν τῷ τῆς

281 V. 1 καὶ μὴ Toll, εἰ καὶ Salmasius, malim ὥς καὶ. — V. 2 φόλον pro μόνον Salmasius. — V. 3 βίᾳ pro μίαν Ruhnken, fort. βαιὰν vel potius μικράν (σμικράν).

INCERTARUM FABULARUM FRAGMENTA.

282

κυρεῖν παρασχὼν ἱταμαῖς κυσὶν ἀεροφοίτοις

283

ἀναξίαν

284

τὴν αἰπεινὴν ζαθέαν Ὠλενον

285

νηριτοτρόφους

Ἐπειθυίας δράματι, ὅπου ταῖς δυοῖς σιαγόσι φουσῶν ὁ Βορέας κυκᾶ τὴν θάλασσαν· οὐ γὰρ φέρω ἐπὶ μνήμης τὰ ἱαμβεῖα ἐπιλαθόμενος· διὸ καὶ Σοφοκλῆς (οὐ addit Ruhnken) μιμνῆται. λέγει δὲ περὶ τούτων Λογγῖνος ἀκριβέστερον ἐν τῷ κα' τῶν Φιλολόγων. Aeschylus usum Ovidium Met. VI 690sq. saevitiam Boreae descripsisse coniecit Ruhnken.

282 Aristoph. Ran. 1291, ubi Euripides locos Aeschyleos carpit, κυρεῖν . . ἀεροφοίτοις. Schol. καὶ τοῦτο ἐξ Ἁγαμέμνονος falso. Sphingi (cfr. fr. 236) versum adscribunt Dindorf et Fritzsche, Memnoni Bergk, Argivis Hartung.

283 Hesych. ἀναξίαν· βασιλείαν. Αἰσχύλος λιανοίαις (Αἰτναίας Meursius, Νεανίαις vel Νεανίσκοις MSchmidt).

284 Steph. Byz. p. 707, 13 Ὠλενος· πόλις Ἁχάας καὶ Αἰτωλίας θηλυκῶς λεγομένη. Αἰσχύλος γραύσιον (τοαύσιον cod. Voss., Καρσίν Meineke, Δαναΐσιν MSchmidt Zeitschr. f. Alt. 1856 p. 356, Γλαύκω i. e. Γλαύκω ποντίῳ Hartung, cfr. Wilamowitz Isyllos von Epidauros p. 118 sq.).

285 Athen. III p. 86 B καλεῖται δ' ὁ ἀναρίτης καὶ ἀνάριτης . . Αἰσχύλος δ' ἐν Πέρσαις τίς ἀνῆρει τοὺς νήσους (ἐν Πέρσαις τὰς ἀναρίτας τρεφούσας νήσους Papageorg) νηριτοτρόφους εἶρηκεν. Vocabulum ex Pers. 902 (ἐκράτυνεν ἀναριτοτρόφους) Burneio, ex lacuna post v. 916 statuenda Hermannō, ex v. 891 excidisse videtur mihi (καὶ νηριτοτρόφους ἐκράτυνε μετὰ τούς). Welcker ἐν Πέρσοις (vide ad fr. 452), AHecker Philol. IV p. 482 cum Schweig-

286

ὁπόξυλος

287

ἀποφύλιοι

288

δέδοικα μῶρον χάρτα πυραύστου μόρον.

haeusero, qui de ἐν Περραιβοῖς cogitaverat, ἐν Περραιβίῳ, Zakas ἐν Πρωτεῖ pro ἐν Πέρσαις coniecit, alii cum Schweighaeusero de Phrynichi vel cum Blomfieldio de Epicharmi Persis cogitant.

286 Schol. Hermog. in Rhet. vol. V p. 486 ὑπόξυλος . . ἐπὶ τῶν λαμπρῶν μὲν ἔξωθεν καὶ ἐπεικῶν, πονηρῶν δὲ τὰ ἔνδον. Αἰσχύλος ἐν Πέρσαις (ἐν Περραιβίῳ cum Blomfieldio Naber Phot. lex. I p. 26 sq., ἐν Πρωτεῖ Zakas, vide append. ad fr. 185). Vulgare vocabulum, de quo vide etiam Bekk. Anecd. p. 67, 6 et Phot. lex., non videtur sermoni tragico convenire.

287 Hesych. ἀποφύλιοι ξένοι· οἱ (ἀποφύλιοι· ξένοι ἦτοι οἱ O Crusius) μὴ ἔχοντες φυλὴν. Αἰσχύλος σατυρικῶ (Πρωτεῖ σατυρικῶ Casaubonus, scribendum fort. Λυκούργῳ). Cfr. Poll. III 56 ἀποφύλιον τὸν φυλὴν μὴ ἔχοντα. In Anecd. Bekk. p. 439, 12 ἀποφώλιοι· ξένοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες et apud Suidam (et Zon. lex. p. 237) ἀποφώλιοι· ξένοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες et apud Suidam (et Zon. lex. p. 237) ἀποφώλιοι· ξένοι, οἱ φυλὴν μὴ νέμοντες. οὕτως Αἰσχύλος. ἢ ἀπαίδευτοι· φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια, ὥς φασιν οἱ Ἴωνες, duae glossae ἀποφώλιοι et ἀποφύλιοι ξένοι confusae sunt. Anecd. Bachm. I p. 411, 12 φωλεόν· τὸ παιδευτήριον· ὅθεν καὶ ἀποφώλιοι οἱ ἀπαίδευτοι. »Sunt qui hoc fragmentum ad Protea, sunt qui ad Cercyonem referunt, sed res plane incerta est« Butler.

288 Ael. N. A. XII 8 ζῶν ἐστὶν ὁ πυραύστης . . μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ ὁ Αἰσχύλος ὁ τῆς τραγωδίας ποιητῆς λέγων· »δέδοικα μωρὸν . . μόρον«. Attulerunt versum Suidas v. πυραύστου et Zenob. V 79. Cfr. etiam Manuelis Philae carmen (vol. I p. 164 ed. Mill.) v. 465 ἀλλὰ δεδοικῶς τῶν πυραυστῶν τὸν μόρον ὡς ἀπρό- νων ἔλεγχον ἐκ παροιμίας τὸ φῶς ὁρῶ πῦρ. Proverbialem locu-

288 πυραύστου Spitzner Prosodik p. 99. At cfr. nomen Πυραίχ- μης apud Hom. II 287.

289

βοῆς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὦν

290

φρὴν ἀγέλαστος

291

θρηνεῖ δὲ γόνυ τὸν ἀηδόνιον

292

ἀκνίσωτος οἶκος

tionem πυραύστου μόρος memorat Eust. II. p. 1304, 8 et alibi et comm. in Joh. Damasc. hymn. pentecost. Spicil. Rom. vol. V p. 238. Novum vocabulum πυραυστούμορος finxit Tzetzes in Lyc. 84 et alibi. Hoc fragmentem a quibusdam (ut Bothio) ad *Προμ. πυρκαῖα* refertur, at igni modo allato de pyrausta vix dici potest. (Ad *Υδροφόρους* pertinuisse putat Hartung).

289 Ammon. Valck. p. 68sq. θεωρὸς καὶ θεατῆς διαφέρει. θεωρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος, θεατῆς δὲ ὁ ἀγωνῶν καὶ θεάτρων. . . Αἰσχύλος »βοῆς . . ὦν«. Valckenaer θόας pro βοῆς coniciens ad Hypsipylon locum pertinuisse suspicatur. (Ad *Σαλαμινίας* refert Hartung).

290 Anecd. Bekk. p. 337, 8 ἀγέλαστος· ὁ μὴ πρὸς γέλωτα ἐπιτήδειος. . . Αἰσχύλος δὲ φησὶ καὶ »φρὴν ἀγέλαστος«. Cfr. ἀγέλαστα πρόσωπα Ag. 785. Merkel Cho. 377 post στυγερῶν τούτων inserit φρὴν τ' ἀγέλαστος.

291 Anecd. Bekk. p. 349, 7 ἀηδόνειος θρηνός. Αἰσχύλος »θρηνεῖ . . ἀηδόνειον«. Cfr. Hesych. ἀηδόνων (ἀηδόνειος MSchmidt)· ἐπὶ μὲν ὕπνου τὸ ἐλάχιστον, ἐπὶ δὲ λύπης τὸ σφοδρότατον.

292 Anecd. Bekk. p. 368, 29 ἀκνίσωτος οἶκος· ὁ ἄνευ πυρὸς καὶ κνίσης. οὕτως Αἰσχύλος.

---

291 ἀηδόνιον pro ἀηδόνειον Blomfield.

293

ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς

294

μέγαν ἀλάστορον

295

αὐτόκρανον λόγον

296

πᾶσα γὰρ Τροία δέδορκεν Ἑκτορος τύχης διαί.

293 Anecd. Bekk. p. 372, 8 ἄκουε τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς· ἀντὶ τοῦ τῶν ἐμῶν ἐπιστολῶν. οὕτως Αἰσχύλος. Ad Heliades pertinuisse suspicatur, verba Solis Phaethontem monentis esse ratus, Hermann Opusc. III p. 140sq.

294 Anecd. Bekk. p. 382, 30 ἀλάστορον· ἀντὶ τοῦ ἀλάστορα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ ἀλάστορος. ὁ Αἰσχύλος »μέγαν ἀλάστορα« εἶπεν. Ad Ixionem refert Hermann. Cfr. ad fr. 92. At fortasse locus ad Soph. O.R. 1343 spectat ibique τὸν μέγ' ἀλάστορον scribendum est.

295 Anecd. Bekk. p. 467, 9 αὐτόκρανον λόγον τὸν ἐξ ἑαυτοῦ τὸ τέλος ἐπιφέροντα. οὕτως Αἰσχύλος. Cfr. Etym. M. p. 173, 34 αὐτόκρανα· αὐτόδηλα (v. Sept. 833), αὐτοκράαντα.

296 Cramer. Anecd. Oxon. I p. 119, 12 παρὰ δὲ Ἀττικοῖς (ἡ διὰ) προσλαμβάνει τὸ ἰῶτα καὶ γίνεται διαί, καὶ συντάσσεται γενικῇ, καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ ἔνεκα· »πᾶσα . . διαί« ἀντὶ τοῦ ἔνεκα Ἑκτορος· καὶ ἐν Ἀγαμέμνονι (455) »ἀλλοτρίας διαί γυναικός«. Aeschylō versum tribuit Cramer. Ad Phryges refert Hermann, ad Nereides vel potius ad unam eius trilogiae fabulam Welcker.

295 αὐτόκρανον pro αὐτόκρανον Dindorf.

296 δέδοκεν pro δέδορκεν Bernhardy, δέδοικεν Dindorf, δέδουκεν H Sauppe (πᾶσα γὰρ | Τροία δέδουκεν . . διαί)· — ψυχῆς pro τύχης Cobet Mnem. vol. X p. 344 (δέδοικεν Ἑκτορος ψυχῆς διαί), cfr. M Haupt. Hermes VI p. 385 (δέδορκεν Ἐ. ψυχῆς διαί).

297

ἐν μανοστήμοις πέπλοις

298

ἐτονθόρυξε ταῦρος <ὡς> νεοσφαγῆς

299

οὔτοι μ' ἄπειρον τῆσδε τῆς προσφθίας

300

γύας μὲν αἰνεῖν ἐκμαθῶν ἐπίσταμαι
Αἰθιοπίδος γῆς, ἔνθα Νεῖλος ἐπτάρους
γάνος κυλίνδει πνευμάτων ἐπομβρία,

297 Cramer. Anecd. Oxon. I p. 288, 23 *μανόν*, τὸ ἀραιόν, ὡς *Λισχύλος* »ἐν . . πέπλοις«. Eadem fere habet Etym. M. p. 1630A ed. Gaisf., Etym. Gud. p. 378, 38, Zon. lex. p. 1332. Cfr. Hesych. *μανοστήμοις*· ἀραιοστήμοις.

298 Cramer. Anecd. Oxon. II p. 414, 13 *τονθορύζω* . . καὶ *Λισχύλος* »ἐτονθώρυξε (sic) ταῦρος νεοσφαγῆς. Ad *θρήσας* refert Hartung.

299 Cramer. Anecd. Oxon. IV p. 315, 28 *παρ' Λισχύλῳ* τὴν προσφθίαν εὐρίσκομεν *κειμένην ἐπὶ τῆς προσφωνήσεως, οὐ τῆς μετ' ὀργάνου φωνῆς*, »οὔτι μ' . . προσφθίας«.

300 Anonymus scriptor dissertationis de Nilo primum ex cod. Laur. 56, 1 (F) ab Henrico Stephano in append. ad Aristo-

298 ὡς inseruit Cramer.

300, 1 γύας scripsi pro γένος. — ἐκμαθῶν pro καὶ μαθῶν Schweighäuser. — 2 ἐπτάρους pro ἐπτάρρους Grotius. *Νεῖλος*· ἔνθ' ἐπτάρρους Dindorf. — 3 γάνος pro γαῖαν Hermann. — *κυλίνδει* pro *κυλίνδων* Salmasius. — *ρευμάτων* Is. Voss, cui obloquitur Hermann afferens Aristid. II p. 450 ἀπεβλέψαμεν οὖν εἰς τὰ νέφη, καὶ τις ἔφη τῶν παρόντων ταῦτα δὴ τὰ τοῦ Νεῖλου πνεύματα· οὕτω γάρ πως ὠνόμασε. — 4 πυρωπὸν secundum cod. C pro πυρωτὸν. — *φάγγος* pro *μηνός* Nauck. — 7 ἀντέλλει pro ἀγγέλλει Grotius.

ἐν ᾗ πυρωπὸν φέγγος ἐκλάμψαν φλόγα
 τήκει πετραίαν χιόνα· πᾶσα δ' εὐθαλῆς
 Αἴγυπτος ἄγνοῦ νόμματος πληρουμένη
 φερέσβιον Δήμητρος ἀντέλλει στάχυν.

301

ἀπάτης δικαίας οὐκ ἀποστατεῖ θεός.

telis et Theoprasti scripta quaedam Paris. 1557 editae, nunc quia in Paris. cod. (C) epitomes Athenaei folii vacui explendi causa legitur, Athen. ed. Dind. p. 163 sqq. adiectae exhibet p. 165 ed. Dind.: καὶ Αἰσχύλος ἡγένοιο μὲν αἰνεῖν καὶ μαθῶν . . νεῖλος ἐπτά-
 ρους γαῖαν κυλίνδων . . ἐπομβρία (ἐπομβρίας Stephanus) ἐν ᾗ
 πυρωτὸν μῆδος ἐκλάμψαν φλόγα (ἐν ᾗ πυρωπὸς ἥλιος ἐκλάμψας
 χθονί C, unde Hermann ἐν δ' ἥλιος πυρωπὸς ἐκλάμψας χθονί)
 τήκει πετραίην . . ἀγγέλλει στάχυν. Schol. Apoll. Rh. IV 269
 καὶ Αἰσχύλος δὲ καὶ Σοφοκλῆς ὑπέλαβον τοὺς ὑπὸ (ὑπὲρ HKeil)
 τὴν Αἴγυπτον χιονίζεσθαι τόπους καὶ τηκομένης τῆς χιόνος τὴν
 χύσιν εἰς τὸν Νεῖλον ἐκδίδοσθαι. Senec. Nat. quaest. IV 2, 16
 Anaxagoras ait ex Aethiopiae iugis solutae nives ad Nilum usque
 decurrere . . hoc Aeschylus Sophocles Euripides tradunt. Aristid.
 II p. 443 καὶ ὡς εἰκεν, Αἰγυπτίων μὲν οἱ μὴ ἀποδημήσαντες οὐδὲ
 εἶδον χιόνα, ἀλλ' οὐδ' ἑτέρου λέγοντος δύνανται μαθεῖν . . οἱ δ'
 ἐπὶ τῇ τῆς μεσημβρίας ἀρχῇ χιόνος πλέον ἢ θερμῆς ἔχουσι, καὶ τί
 γένοιτ' ἂν τούτου τραγικώτερον ψεῦσμα, ἂν τ' Εὐροπίδης ἂν τ'
 Αἰσχύλος αὐτὸ συνθῇ, ib. p. 460 καὶ τί δεῖ παλιρροίας καὶ δίνας
 λέγειν, ἀμελήσαντι ὅτι οὗτ' αὐτόθεν ὁ Νεῖλος ὀρμάται . . οὗθ' ὑπὲρ
 τοὺς καταρράχτας δυνατόν τὸ ὕδωρ ὑπερβαλεῖν, εἰ μὴ κατ' Αἰσχύ-
 λον ὡς ἀληθῶς ἐξ αἰθέρος τις αὐτὸ καταπαλτὸν φέρεσθαι θεῇ.
 Locum ex Memnone sumptum esse suspicatur cum Butlero Her-
 mann (obloquitur Welcker ep. Cycl. p. 205 et Kausche Mythol.
 Aesch. p. 217 frustra, nam v. Prom. 834 sqq.), ex Psychostasia
 quondam Welcker Tril. p. 485 adn. 719 repetebat.

301 Anonymus dissert. in Orellii Opusc. sent. vol. II p. 222
 Αἰσχύλου δὲ ταῦτα ἀπάτης . . θεός. ψευδῶν . . ὅποι τιμῇ (sic
 libri) θεός (fr. 302). Hos versus disiungendos esse monuit Gale
 Opusc. myth. p. 720. Priorem versum Aeschylo tribuunt etiam

302

ψευδῶν δὲ καιρὸν ἔσθ' ἔπου τιμᾷ θεός.

303

μὴ παρασπιστὴς ἐμοὶ
μηδ' ἐγγὺς εἴη

304

τοῦτον δ' ἐπρόπτην ἔπειπα τῶν αὐτοῦ κακῶν
πεποικίλωκε ἀποδηλώσας ἔχει
ἤρασὺν πετραῖον ὄρνιν ἐν παντευχίᾳ·
ὅς ῥι μὲν φανέντι διαπαλεῖ πτερὸν

Stob. fl. 9, 23, Schol. Il. B 114, Eustath. Il. p. 188, 43, sine poetæ nomine exhibet Eust. Il. p. 480, 43 (ἀπάτης ἀγαθῆς). Ad Aegyptios refert Hartung, ad Danaides Hermann opusc. II p. 329, ad θαλαμοποιούς Oberdick.

302 Cfr. ad 301. Ad Philoctetam refert Hartung, ad Danaides Hermann l. l.

303 Aristid. vol. II p. 379 μὴ μὲν οὖν ἔμοιγε κατ' Αἰσχύλον μήτε παρασπιστὴς μήτ' ἐγγὺς εἴη ὅστις μὴ φίλος τῷ ἀνδρὶ τούτῳ μηδὲ τιμᾷ τὰ πρόποντα. Aeschyli verba excerpit cum Butlero, qui μήτ' οὖν παρασπιστὴς ἐμοὶ | μήτ' ἐγγὺς εἴη Aeschylo adscribit, Hermann. (Ad Argo refert Wagner, ad Oedipum Hartung, ad Cabiros Bergk).

304 Aristot. H. An. 9, 49 p. 633 a 19 μεταβάλλει δὲ καὶ ὁ ἔποψ τὸ χρῶμα καὶ τὴν ἰδέαν, ὥσπερ πεποίηκεν Αἰσχύλος ἐν τοῖσδε· τοῦτον . . ῥι μὲν φαίνοντι (φαίνοντα) διαπάλλει . . παιδός τε καὶ

304, 4 φανέντι pro φαίνοντι (φαίνοντα) Nauock. — διαπαλεῖ pro διαπάλλει W Gilbert Act. soc. phil. Lips. II p. 323. — 6 χαῖτοῦ pro καῖτοῦ Sylburg. — 7 ἦνίχ' ἀν ξανθῇ pro ἵνα καταξανθῇ Salmasius. ἦν καταξανθῇ GF Unger. — 9 τῶν ἐπ' ἀνθρώποις τόπων scripsi pro τῶνδ' ἀπ' ἄλλον εἰς τόπον. Cfr. Aelian. l. l. Scaliger coniecit τοῦδε Πάλλης τοῦτον, Heath τῶνδ' ἀπαλλαγῆς τόπων. — ἐποιέισι pro ἀποιέισι Schneider (ἀποεισεῖ Dindorf).

κίρκου λεπύργου· δύο γὰρ οὖν μορφάς φανεῖ
 παιδὸς τε χαύτου νηδύος μιᾶς ἄπο·
 νέας δ' ὀπώρας ἤνιξ' ἂν ξανθῇ στάχυν,
 στικτὴ νιν αὖθις ἀμφινωμήσει πτέρυξ.
 ἀεὶ δὲ μίσει τῶν ἐπ' ἀνθρώποις τόπων
 δρυμοὺς ἐρήμους καὶ πάγους ἐποικιεῖ.

305

τὸ συγγενὲς γὰρ καὶ φθονεῖν ἐπίσταται.

306

διαβρέχεις τάρτۇματα

307

σφύρας δέχεσθαι κάπιχαλκεύειν μύδρος,

τοῦ . . ὀπώρας ἵνα καταξανθῇ . . μισεῖ τῶνδ' ἂπ' ἄλλον εἰς τόπον
 . . ἀποικίσεις. Cfr. Plin. N. H. X 86 *mutat et urupa (formam co-
 loremque)*, ut tradit Aeschylus poeta. Ad Sophoclis Tereum re-
 fert hunc locum Welcker Trag. Gr. p. 384, quod probat Bern-
 hardy Hist. lit. Gr. II 2 p. 335 ed. tert., item Oder N. Mus. Rhen.
 vol. XLIII p. 541 sqq., qui ex locutione ἀποδηλώσας ἔχει et usu
 coniunctionis ἤνικα efficit ab Aeschylo alienum esse hoc fragmentum
 et cum v. 9 confert Ael. H. A. III 26 οἱ ἔποπές εἰσιν ὀρνίθων ἀπη-
 νέστατοι, καὶ μοι δοκοῦσι τῶν προτέρων τῶν ἀνθρωπικῶν ἐν μνήμῃ
 καὶ μέντοι καὶ μίσει τοῦ γένους τοῦ τῶν γυναικῶν ὑποπλέκειν τὰς
 καλὰς ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ τοῖς πάγοις τοῖς ὑψηλοῖς. (Ad Κρήσας
 pertinuisse putat Hartung).

305 Aristot. Rhet. II 10 p. 1388 a 7 τοῖς γὰρ ἐγγὺς καὶ
 χρόνῳ καὶ τόπῳ καὶ ἡλικίᾳ καὶ δόξῃ φθονοῦσιν. ὁθεν εἴρηται τὸ
 »τὸ . . ἐπίσταται«, schol. fol. 37 b 28 τοῦ Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ
 ἔστι <τὸ> »τὸ . . ἐπίσταται«.

306 Athen. II p. 67F τάρτۇματα εὔρηται . . παρ' Αἰσχύλῳ
 »διαβρέχεις τάρτۇματα«.

307 Athen. VII p. 303C μνημονεύει δὲ τοῦ θύννου καὶ Αἰσχύ-
 λος λέγων σφύρας . . κάπιχαλκεύει λέγων μύδρους . . ὡς ἠνέχετο

307, 1 κάπιχαλκεύειν μύδρους Jacobs pro κάπιχαλκεύει λέγων μύ-
 δρους. μύδρος pro μύδρους Dobree. Cfr. Antiphan. fr. 195 ed. Kock.
 — 2 ἠνέχετο pro ἠνέχετο Hermann. — ἀναδος pro ἀν λυδός Musurus.

δς ἀστεναχτὶ θύννος ὥς ἡνείχεται
ἀναυδος

308

τὸ σκαιὸν ὄμμα παραβαλὼν θύννου δίκην

309

ἐγὼ δὲ χοῖρον καὶ μάλ' εὐθηλούμενον
τόνδ' ἐν βοθοῦντι κριβάνω θήσω. τί γὰρ
ὄφον γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ τοῦδε βέλτερον;

ἂν λυδός· καὶ ἀλλαχοῦ τοῦτος καὶ ὄνομα (ὄμμα C) παραβαλὼν
θύννου δίκην· (fr. 308), ὡς τοῦ θύννου τῷ σκαιῷ ὀφθαλμῷ οὐ βλέ-
ποντος, ὡς Ἀριστοτέλης εἴρηκεν. (Ad Σαλαμινίας refert Hartung).

308 Cfr. ad fr. 307. Plut. de sollertia anim. c. 29 p. 979E
ἀκουσον ἤδη τὴν ἀριθμητικὴν ἐπιστήμην αὐτῶν (τῶν θύννων)· πρό-
τερον δὲ ναὶ μὰ Δία τὴν ὀπτικήν, ἣν ἔοικε μὴδ' Αἰσχύλος ἀγνοῆσαι·
λέγει γάρ που »τὸ σκαιὸν ὄμμα . . δίκην«. Ael. N. A. IX 42 ὅτι
δὲ (οἱ θύννοι) τῷ ἐτέρῳ τῶν ὀφθαλμῶν ὀρῶσιν, τῷ δὲ ἄλλῳ οὐκέτι,
καὶ Αἰσχύλος ὁμολογεῖ λέγων »τὸ σκαιὸν ὄμμα . . δίκην«. Versum
ex Aeschilo afferunt etiam schol. Oppian. Hal. IV 504. 525, Es-
tath. II. p. 994, 52 (»ὄμμα . . δίκην«). (Ad Κήρυκας refert hoc
fr. Droysen).

309 Athen. IX p. 375 E Αἰσχύλος δὲ φησιν »ἐγὼ . . τόνδ'
ἐννοτοῦντι (ἐν βοθοῦντι) . . τοῦδε βέλτιον; καὶ πάλιν »λευκός . .
πυρί (fr. 310) καὶ ἔτι »θύσας . . ἢ πολλὰ γ' . . κάτω« (fr. 311).
ταῦτα δὲ παρέθετο Χαμαιλέων ἐν τῷ περὶ Αἰσχύλου. Ad Κίρκην
fr. 309 refert EAJ Ahrens, ad Prometheus satyricam fabulam
fr. 309—311 pertinere putat Hartung.

308 οὐ σκαιὸν Pauw.

309, 1 εὐθελὴ λαβὼν Blaydes ad Soph. El. 1455. — 2 ἐν βο-
θοῦντι pro ἐννοτοῦντι (ἐν βοθοῦντι) Dindorf. — 3 βέλτερον pro βέλτιον
Burney.

310

λευκός, τί δ' οὐχί; καὶ καλῶς ἠφρευμένος
ὁ χοῖρος. ἔψου μὴδὲ λυπηθῆς πυρί.

311

θύσας δὲ χοῖρον τόνδε τῆς αὐτῆς ὕδς,
ἦ πολλά μ' ἐν δόμοισιν εἰργασται κακὰ
δονοῦσα καὶ τρέπουσα τύρβ' ἄνω κάτω.

312

αἱ δ' ἔπτ' Ἄτλαντος παῖδες ὠνομασμέναι
πατρὸς μέγιστον ἄθλον οὐρανοστεγῇ
κλαίεσκον ἔνθα νυκτέρων φαντασμάτων
ἔχουσι μορφὰς ἅπτεροι πελειάδες.

313

χλιδῶν τε πλόκαμος ὥστε παρθένους ἀβραῖς·
ὄθεν καλεῖν Κουρήτα λαὸν ἦνεσαν.

310 Cfr. ad fr. 309. Eustath. II. p. 1286, 21 εὔρηται δὲ καὶ παθητικὴ μετοχὴ τοῦ τοιούτου ῥήματος (sc. ἀφεύω) ἐν τῷ »λεπτός καὶ καλῶς ἠφρευμένος«. Fr. 310 et 311 ad Κήρυκας refert EAJ Ahrens.

311 Vide ad fr. 309 et 310.

312 Athen. XI p. 491 A (et Eustath. Od. p. 1713, 4) de Pleiadibus disserens: καὶ Αἰσχύλος δ' ἐκφανέστερον προσπαλῶν τῷ ὀνόματι κατὰ τὴν ὁμοφωνίαν »αἱ δ'... πελειάδες«. ἀπτέρους γὰρ αὐτὰς εἶρηκε διὰ τὴν πρὸς τὰς ὄρνεις ὁμωνυμίαν. Cfr. schol. II. Σ 486 τὰς δὲ Ἄτλαντος ἀτυχίας κλαιούσας αὐτὰς καταστερισθῆναι φησιν Αἰσχύλος. Locum ad Heliades refert Butler (cfr. Herm. opusc. III p. 141), ad Prom. sol. Hartung.

313 Athen. XII p. 528 C τοὺς δὲ Κουρήτας Φύλαρχος διὰ τῆς ἐνδεκάτης τῶν ἱστοριῶν Αἰσχύλον ἱστορεῖν (l. ἱστορεῖ λέγειν) διὰ τὴν τρυφὴν τυχεῖν τῆς προσηγορίας· »χλιδῶν... λαὸν (λοιπὸν C) ἦνεσαν«. Ad Cressas refert Butler, ad Edonos Hartung.

311, 2 μ' pro γ' Porson.

313, 1 Fort. χλιδῶν.

Aeschylus ed. Wecklein.

314

εἴτ' οὖν σοφιστῆς κἄλα παρπαίων χέλυν

315

τῷ πονοῦντι δ' ἐκ θεῶν
ὀφείλεται τέκνωμα τοῦ πόνου κλέος.

316

ἀλλ' ἔστι καμοὶ κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ.

317

οἴκοι μένειν χροῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα
[καὶ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τοῦτον μένειν].

314 Athen. XIV p. 632C πάντας τοὺς χρωμένους τῇ τέγῃ ταύτῃ (τῇ μουσικῇ) σοφιστὰς ἀπεκάλουν, ὥσπερ καὶ Αἰσχύλος ἐποήσεν »εἴτ' . . καλὰ παραπαίων χέλυν«.

315 Clem. Alex. Strom. IV p. 586 ταύτης τῆς ἐννοίας (dicit Pind. fr. 227 ed. Bergk) καὶ Αἰσχύλος ἐπιλαβόμενός φησι »τῷ . . κλέος«. Ad Cares refert Hartung.

316 Clem. Alex. Strom. V p. 661 ἔστι μοι πιστὸν ταμεῖον ἐπὶ γλώσσας, ἣ ποιητικὴ φησιν, ὃ τε Αἰσχύλος »ἀλλ' . . φύλαξ«. Temere Naber Nov. Mnem. vol. IX p. 84 haec ad Ag. 36 refert. ubi κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ βέβηκεν scribi iubet. (Ad Epigonos hoc fr. pertinuisse putat Hartung).

317 Clem. Alex. Strom. VI p. 739 ἀκήκοα δὲ Αἰσχύλου μὲν λέγοντος »οἴκοι . . μένειν«. Priorem versum sine poetae nomine habet Diogenianus VII 35, Sophocli tribuit Stob. flor. 39, 14, ubi δεῖ pro χροῖ. Alterum versum abiecit Wagner. Comicorum locis allatis, Menandri οἴκοι μένειν χροῖ καὶ μένειν ἐλεύθερον ἢ μηκέτ' εἶναι τὸν καλῶς εὐδαίμονα, Theopompi τἀλλότρια δεῖπνεῖν τὸν καλῶς εὐδαίμονα, Cratin. iun. πίνειν μένοντα τὸν καλῶς εὐδαίμονα, versus sic scribendos esse suspicatur Nauck: A. οἴκοι μένειν χροῖ τὸν καλῶς εὐδαίμονα. B. καὶ (malim τί) τὸν κακῶς πράσσοντα; A. καὶ τοῦ

314 κἄλα παρπαίων pro καλὰ παραπαίων scripsi.

318

τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον

319

νοῦν ἀσαλῆς θεόθεν μανία

320

θετός υἱός

τον μένειν locumque comico poetae tribuit, qui tragici sententiam apposuerit et correxerit. Totum locum comico adscribit F W Schmidt Krit. Stud. III p. 70sq. Ad Danaides locum refert Hermann (opusc. II p. 329), (ad Heliades Hartung).

318 Etym. M. p. 149, 57 ἀρταμος . . παρὰ τὸ διαρτάσαι, ὃ ἐστὶ μερίσαι ἢ συναρμόσαι· οὐ μένηται Αἰσχύλος »τοσαῦτα . . διάρτασον«. Hesych. διάρτασον· διάσπειλον. (Ad Eleusiniōs refert Hartung, ad Κήρυκας Droysen).

319 Ex Etymologici Magni cod. Vat. 1818 edidit R Reitzenstein Ind. lect. hib. Rostoch. 1890 haec: ἀσαλῆς· ὁ ἀφρόντιστος (ἄφροντις cod.) ἢ ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. Αἰσχύλος τουνασαλῆς (νοῦν ἀσαλῆς Reitzenstein) θεόθεν μανίαο. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν σάλην ἢ σημαίνει τὴν φροντίδα, ἀσαλῆς ὁ ἀμέριμνος. οὕτως Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀπολλόδωρος. καὶ γὰρ ἀσαλέαν Σώφρων τὴν ἀμεριμνίαν καὶ ἀλογιστίαν καλεῖ. — Ἀσαλῆς μανία· ἡ μηδενὸς φροντίζουσα. σάλη γὰρ ἡ φροντίς· οὕτως Αἰσχύλος, ἐκ τοῦ λεξικοῦ τοῦ ῥητορικοῦ. Cfr. Etym. M. p. 151, 49, Etym. Flor. p. 46 ed. Mill., Bekk. Anecd. p. 450, 28 ἀσαλῆς μανία· ἡ μηδενὸς φροντίζουσα· σάλη γὰρ ἡ φροντίς. οὕτως Αἰσχύλος. Inde repetivit Nauck quod Phot. lex. p. 497, 14 habet: σάλα· φροντίς. οὕτως Αἰσχύλος. Hoc fr. ad Νεανίσκου refert Hartung.

320 Etym. Flor. ed. Miller p. 157 θετός υἱός· προσποιητός, παρ' Αἰσχύλῳ. τίθημι θήσω θετός. Verbis παρ' Αἰσχύλῳ omissis leguntur haec etiam in Etymologici codice Vossiano. Larcher

318 διάρτισον cl. Hesych. διαρτίζων, ἄρτια καὶ συνετά φθαιγόμενος Maltby.

321

θινὸς ἐμβολὰς ἄλός

322

κάπηλα προσφέρων τεχνήματα

323

νεοκράτας σπονδάς

εἰσποιητός, Dindorf ex Etym. M. 448, 21 θετός υἱός· προσποιητός· τοὺς γὰρ εἰσποιητοὺς καὶ θετοὺς ἔλεγον καὶ θέτην τὸν εἰσποιησάμενον παῖδας θετοὺς efficere sibi videtur duas fuisse antiquiores glossas, alteram ad Cho. 734 (θετῶν σκυθρωπῶν ἐντὸς ὀμμάτων) referendam θετός· προσποιητός, alteram θετός υἱός· εἰσποιητός· τοὺς γὰρ εἰσποιητοὺς κτέ.

321 Etym. M. p. 450, 37 θίς . . ἐπὶ τοῦ σωροῦ θηλυκῆς παρὰ Αἰσχύλῳ ἰθινὸς . . ἄλός.

322 Etym. M. p. 490, 12 ὁ δὲ Αἰσχύλος τὰ δόλια πάντα καλεῖ κάπηλα· «κάπηλα προσφέρων (sic cod. Par. 2638, ceteri προσφέρων) τεχνήματα». Eadem habent Etym. Gud. p. 298, 9, Cramer. Anecd. Ox. vol. II p. 456, 6, Suidas v. κάπηλος, qui libri exhibent προσφέρων vel προσφέρονται. Ad Phryges refert Welcker, ad Philoctetam Hartung.

323 Etym. M. p. 537, 46 κρῶ κρήνη καὶ νεοκράτας σπονδάς· Αἰσχύλος τὰς νεωστὶ ἐγχυθείσας. Ibid. p. 541, 31 κρωσσίς . . παρὰ τὸ κρῶ τὸ ἐπιγέω, τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ κερῶ, ubi Etym. Flor. ed. Mill. p. 196, Havn., Voss. addunt: οἶον «κέρασσε δὲ νέκταρ» (Hom. ε 93) ἀντὶ τοῦ ἐπέχεεν· οὐ γὰρ ὕδατι κινᾶται τὸ νέκταρ. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ (καὶ Σοφοκλῆς V) νεοκραί αἱ (νεοκράς αἱ F, νεόκρας V) σπονδαί λέγονται (λέγονται om. V), τουτέστιν αἱ (αἱ om. V) νεωστὶ ἐκχυθεῖσαι (χυθεῖσαι V). Cfr. Cho. 343 ubi φιάλην νεοκράτα conieci.

321 θινὸς ἐμβολάδος Hermann. Fortasse θινὸς ἐμβολὰς ἀλίας scribendum.

324

ἐν διαφορμίᾳ

πῶλοι

325

μάχλον ἄμπελον

326

ὃς εἶχε πῶλους τέσσαρας ζυγηφόρους
φιμοῖσιν ἀλλωτοῖσιν ἐστοιμωμένας

324 Eustath. II. p. 706, 50 εἶπερ ἦν τέθριππον, καὶ δύο ἂν εἶχε ῥυμούς, ὡς Αἰσχύλος φησὶν ἐν . . πῶλοις. Verba ad Glaucum Potniensem pertinuisse suspicatur Hermann (opusc. II p. 64).

325 Eustath. II. p. 827, 31 οὕτω δὲ καὶ Αἰσχύλου μάχλον, φασίν, ἄμπελον ἐπόντος τὴν ῥεομένην ἢ καμωδία εἶπε τὸν ὑπὸ καταφερείας δάγρον, Od. p. 1597, 32 καὶ Αἰσχύλος, φασί, τὴν ῥεομένην ἄμπελον μάχλον ἔφη. Ad unam ex Lycurgiae fabulis refert Hermann (opusc. V p. 19). Interpretatione ῥεομένην improbata vitem vegetam et quasi lascivientem dici monuit Nauck (Aristoph. Byz. fragm. p. 167).

326 Eustath. II. p. 1157, 36 Αἰσχύλος δὲ φησι καὶ τὴν τάφρον ἀλλῶνα, ἐνθα καὶ φημοὺς λέγει ἀλλωτοὺς διὰ τὸ κώδωνας, φησί (l. φασί), προσῆφθαι αὐτοῖς, οἷς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι ὡς φωνὴν σάλπιγγος προΐεντο. γράφει οὖν οὕτως· ἃς . . τέτταρας . . ἐστοιμωμένας. Poll. X 56 ἐκαλοῦντο δὲ τινες καὶ ἀλλωτοὶ φιμοὶ διὰ τὸ κώδωνας ἔχειν προσηρτημένους, οἷς ἐγχρομετίζοντες οἱ ἵπποι ἤχον ἐποίουν προσόμοιον ἀλλῶ. Hes. ἀλλωτοὶ φιμοὶ· οἱ κημοί, διὰ τὸ τοῖς κημοῖς κώδωνας προσῆφθαι, εἰς οὓς ἐμφυσῶντες οἱ ἵπποι φωνὴν σάλπιγγος προΐεντο. Ad Glaucum Potniensem rettulit Hermann (Opusc. II p. 64), ad Memnonem probabilius Kausche l. l. p. 217 collato Aristoph. Ran. v. 963 Κύκνους ποιῶν καὶ Μέμνονας κωδωνοφαλαροπῶλους (schol. Ἀπολλωνιὸς φησιν, ὅτι παρήνεγκε χρωμένους κώδωσίν τινας, quod scholion ad Psychostasiam pertinere putat Butler).

imitates in f. 1
303 - 8 ?

327

πρὶν ἂν παλαγμοῖς αἵματος καθαροῦ
αὐτὸς σε χράνη Ζεὺς καταστάξας χερσὶν

328

Αἰθίοπα φωνήν

329

πότερα γυνή τις Αἰθίοφ φανήσεται;

330

λεοντόχορτον βούβαλιν νεαίρετον

327 Eustath. Il. p. 1183, 18 σημειώσαι δὲ ὅτι ἐπιτήδεω· ἐδόκει πρὸς καθαρόν ὁ σῦς, ὡς δημοῖ Αἰσχύλος ἐν τῇ πρὶν ἂν.. χράναι . . χερσὶν. Ad Perrhaebidas rettulit locum Hermann, ad Ixionem Pauw.

328 Eustath. Od. p. 1484, 48 τὸ θηλυκὸν τοῦ Αἰθίοφ . . λέγεται . . καὶ ὁμοφώνως τῇ ἀρσενικῇ κατὰ τοὺς παλαιούς· Αἰθίοπα γοῦν, φασί, φωνήν Αἰσχύλος λέγει καὶ πότερα . . φανήσεται; (fr. 329). Ad Memnonem refert EAJ Ahrens.

329 Vide ad fr. 328. Ad matrem Memnonis rettulit Hermann, rectius ad ipsius Memnonis muliebrem ornatum EAJ Ahrens et Kausche l. l. p. 216.

330 Eustath. Od. p. 1625, 44 Σοφοκλῆς ἔφη γηγενῇ βούβαλιν καὶ Αἰσχύλος λεοντοχόρταν . . νεαίτερον. Huic versui locus fuisse in Glaucō Potniensi suspicatur Hermann, in Xantriis Hartung.

327, 1 σταλαγμοῖς Pauw. — 2 χράνη pro χράναι Porson.

330 λεοντόχορτον pro λεοντοχόρταν L Dindorf. — νεαίρετον pro νεαίτερον G Dindorf.

331

ὥς λέγει γέρον γράμμα

332

ἔλα, δίωκε μή τι μυλκίων ποδί

333

Herod. II 156 Αἰγυπτιστὶ δὲ Ἀπόλλων μὲν Ὀρος, Δημήτηρ δὲ Ἴσις, Ἄρτεμις δὲ Βούβαστις. ἐκ τούτου δὲ τοῦ λόγου καὶ οὐδενὸς ἄλλου Αἰσχύλος ὁ Εὐφορίωνος ἤρπασε τὸ ἐγὼ φράσω, μῦθος δὲ ποιητέων τῶν προγενομένων· ἐποίησε γὰρ Ἄρτεμιν εἶναι θυγατέρα Δήμητρος. Paus. VIII 37, 6 Δήμητρος δὲ Ἄρτεμιν θυγατέρα εἶναι καὶ οὐ Ἀητοῦς, ὄντα Αἰγυπτίων τὸν λόγον, Αἰσχύλος ἐδίδαξεν (δ) Εὐφορίωνος τοὺς Ἑλληνας. Ad Aegyptios pertinere coniecit Larcher in Annot. ad Etym. M. (Sturz Append. ad Orion. p. 218), ad Danaides vel ad Τοξότιδας Welcker Mus. Rhen. vol. IV (1846) p. 503, Gr. Trag. p. 49 sq., cfr. Tittler Zeitschr. f. d. Altertumsw. 1838 p. 975, ad Ἐλευσίνιους vel ad Ἱερείας Butler.

334

ἄειλα πεδία

331 Eustath. Od. p. 1923, 60 λέγει δέ που, φασί, καὶ Αἰσχύλος οὕτω τὸ γράμμα, οἷον ὥς. . γράμμα τουτέστι λόγος. M Schmidt (Zeitschr. f. Altertumsw. 1856 S. 356) Αἰσχυρίων pro Αἰσχύλος coniecit. Post Suppl. 583 inserit CHäberlin.

332 Harpocr. p. 123, 12 μαλακίζομεν (μαλακίωμεν CGN, μαλκίωμεν Bekker). Δημοσθένης θ' Φιλιππικῶν φησὶ «μένομεν καὶ μαλακίζόμεσθα». ἐν ἐνίοις γράφεται μαλκίωμεν, ὅπερ δηλοῖ τὸν ὄρρον φρίττειν. Αἰσχύλος «ἐλαδίω κεκμηῖτι μαλκίων (μαλακίων BCN) ποδί». Ad Heliades refert Gataker, ad Philoctetam Hermann.

334 Hesych. ἄειλα πεδία· ἀνήλια (πεδίας· ἀνήδια cod.). εἴλη γὰρ ἡ τοῦ ἡλίου αὐγή. Anecd. Bekk. p. 347, 22 ἄειλα· τὰ πολύσκια χωρία, κατὰ στέρησιν τῆς ἔλης. οὕτως Αἰσχύλος.

331 γέροντα γράμματα Nauck.

332 ἔλα (sic iam Valesius), δίωκε μή τι pro ἐλαδίω κεκμηῖτι Lobeck Pathol. Elem. I p. 319.

335

ἄνω ποταμῶν

336

ἄχνη πυρός

337

ἀπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων

338

ὀπισθοβριθὲς ἔγχος

339

ὑπόσκοπον χέρα

335 Hesych. ἄνω ποταμῶν· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπ' ἐναντία γινομένων. κέχρηται καὶ Αἰσχύλος καὶ Εὐριπίδης (Med. 410 ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί).

336 Hesych. ἄχνη πυρός· ὁ καπνός. καὶ Ἀριστοφάνης (Vesp. 92) οὕτως ἄχνην ὕπνου. Etym. M. p. 182, 56 ἄχνη. . . Αἰσχύλος· δὲ τὸν καπνόν, καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως ἄχνη ὕπνου. Suid. ἄχνα· λεπτὰ ἄχυρα καὶ ἄχνη πυρός, ὁ καπνός. Proverb. append. I 44 ἄχνη πυρός, καπνός.

337 Hesych. ὀστράκων. ἀπτῆν ἄτυτθον (ἀπτῆνα τυτθόν Salmasius) . . ὀστράκων, ἀντὶ τοῦ φῶν. τινὲς δὲ κελύφων. Phot. lex. p. 353, 17 ὀστράκων· τῶν τοῦ ὤου. Αἰσχύλος. (Ad Oedipum refert Hartung).

338 Hesych. σαυροβριθὲς ἔγχος· ἐκ τοῦ σαυρωτῆρος βαρύ. καὶ Αἰσχύλος ὀπισθοβριθὲς ἔγχος ἔφη.

339 Hesych. ὑπόσκοπον χέρα (ὑποσκεπόνχερα cod.). Αἰσχύλος. ὥσπερ οἱ ἀποσκοποῦντες, οὕτω κελεύει σχηματίζει τὴν χεῖρα, καθάπερ τοὺς Πᾶνας ποιοῦσι. σχῆμα δὲ ἐστὶν ὀρχηστικὸν ὁ σκοπός. Cfr. fr. 79 et Sil. Ital. XIII 341 obtendensque manum . . umbrata perlustrat pascua visu. Ad θεωρούς refert Butler.

340

Liban. Epist. 175 ἀκούων δὲ Αἰσχύλου λέγοντος ἐκ τῶν πόνων τίκτεσθαι ἀρετὰς βροτοῖς. Idem Epist. 611 εἰ δ' οὖν καὶ πονοῦντα δεήσει διατελεῖν, Αἰσχύλος σε παραμυθείσθω τὰς ἀρετὰς ἐκ πόνων τίκτεσθαι λέγων. Cfr. etiam Epist. 351 εἰ δ' οὔτε δεῖν ἄφαμεν ποιεῖν, μὴ μέλλε πειθόμενος Αἰσχύλῳ καὶ ἔτι πρότερον Ἡσιόδῳ. Hartung coniecit: πόνων τεκνώματ' εἰσὶν ἀρεταὶ βροτοῖς, Mekler: ἐκ τῶν πόνων ἐβλαστον ἀρεταὶ βροτοῖς. Possis hariolari: ἐκ τῶν πόνων γὰρ τίκτεται βροτοῖς κλέος, cl. fr. 315.

341

ὁ χισσεὺς Ἀπόλλων, ὁ βαχχεύς, ὁ μάντις

342

δέσποινα νύμφη, δυσχέμων ὀρῶν ἄναξ

343

Paus. Π 24, 4 Αἰσχύλος δὲ ὁ Εὐφορίωνος καλεῖ Δία καὶ τὸν ἐν θαλάσῃ. Aeschylum fortasse habuisse Ζεὺς ἐνάλιος putat cl. Procl. in Plat. Cratyl. c. 147 p. 88 ὁ δὲ δεύτερος δυαδικῶς καλεῖται Ζεὺς ἐνάλιος καὶ Ποσειδῶν Hermann. Cl. Hesych. θαλάσσιος Ζεὺς· ἐν Σιδῶνι τιμᾶται Aeschylum θαλάσσιον Δία dixisse suspicatur Nauck.

341 Macrob. Sat. I 18, 6 Euripides in Licymnio Apollinem Libèrumque unum eundemque deum esse significans scribit ἠδέσποτα φιλόδαφνε Βάχχε, παῖδ' Ἀπόλλων εὐλυρε. Ad eandem sententiam Aeschylus ὁ χισσεὺς . . καβαῖος (βάκσιος). ὁ μάντις. Ad Νεανίσκου Hartung, ad Bassaras Nauck.

342 Orion Etym. p. 26, 5 τὰ δὲ εἰς Εἰ μὴ ὄντα ἐθνικὰ ὁμοίως λέγεται καὶ ἐπὶ θηλυκῶν. Αἰσχύλος ἠδέσποινα . . δυσχέμων ὀρῶν ἄναξ. Suid. ἄναξ θηλυκῶς. οὕτως Αἰσχύλος. Ad Edonos hoc fr. refert Hermann, (ad Callisto Hartung).

341 βαχχεύς pro καβαῖος (βακσιος) Nauck (Βαχχεῖος Hermann).

344

Philo Iud. de provid. II p. 50 Aucher. *si, ut Aeschylus dixi, »Jovem ex sceleratorum genere eximit et ab iniustis lege, oporteret contrarium esse illum [ex] iniustis; non ita tamen res se habet.* Schneidewin Philol. VI p. 610 Aeschylō haec adfingit: τόν τοι Δία | ἐκ τῶν ἀνάγων ἐξαφαιρεῖται νόμος | καὶ τῶν ἀλιτρῶν.

345

Phil. Iud. de provid. II p. 102 Auch. *alias civitates pestilentiae . . quod plenius Aeschylus asserit dicens »dira lues vacuum maxillam voracem in populos circumferens adimplet mortuorum corpora sepeliendo.* Aeschylō tribuit στῦγνῃ δὲ νοῦσος εἰς λεὼς κενὴν γνάθον | τὴν ὁμοβρώτα περιφοροῦσ' ἐμπύπλῃται, θάπτουσ' ἀνοίκτως κατθανόντων (vitiose) σώματα Schneidewin, δεινὸς δὲ λοιμὸς . . . γνάθον κενὴν | μαργῶσαν ἐν λαοῖσιν ἐνδατούμενος | πύμπλησε θνητῶν σώματ' ἐγκρύπτων ταφαῖς Meineke, δεινὴ δὲ λοιμὸς ἐν πόλει κενὴν γνάθον | μαργῶσαν ἄτης περιφέρουσ' ἐμπύπλῃτο | ἀνδρῶν γερόνων καὶ νέων πεσύμασιν Bergk, λοιμὸς ἄγριος | κενὴν γνάθον μαργῶσαν εἰς λαοὺς πέριξ | φέρων ἐπλησε, σώματ' (malim πτώματ') ἐννάζων νεκρῶν Nauck. *Maxillam voracem fuit fortasse malepῶν γνάθον.*

346

ζεῦγος τέθριππον

347

ναρᾶς τε Δίρκης

346 Phot. lex. p. 52, 20 (Etym. M. p. 409, 48 cum Etym. Flor. ed. Miller p. 140) ζεῦγος· τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων· καὶ γὰρ καὶ Ἰσοκράτης »τέθριππον ζεῦγος« εἶπεν καὶ Αἰσχύλος »ζεῦγος τεθρίππων«. Ad Glaucum Potniensem haec fortasse pertinuisse putat Hermann (Opusc. II p. 64).

347 Phot. lex. p. 286, 8 et 17 ναρᾶς τε Δίρκης· ῥευσιτικῆς. Αἰσχύλος. Hesych. ναῖρᾶς· νευριστικῆς. Ad Laium refert Har-

346 τέθριππον pro τεθρίππων Nauck (Lex. Vindob. p. XLVIII)

348

ἄτεχτος παρηγορήμασιν

349

μὴ κακοῖς ἰὼ κακά.

350

<ΘΕΤ.> ἢ δ' ἐνδατεῖται τὰς ἐμὰς εὐπαιδίας
νόσων τ' ἀπείρους καὶ μακραίωνας βίου,
ξύμπαντά τ' εἰπὼν θεοφιλεῖς ἐμὰς τύχης
πυῖν' ἐπευφήμησεν εὐθυμῶν ἐμέ.

tung, olim Sept. 259 *ναρᾶς τε Δίρκης* pro *Δίρκης τε πηγαῖς* interponebat Weil.

348 Phryn. Bekk. p. 6, 13 ἄτεχτος παρηγορήμασιν· *Αἰσχύλος*. *δοτικῇ* ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῇ ἐχρήσατο ἔθει. Sunt qui integrum Aeschyli versum conservatum putent in Anecd. Bekk. p. 458, 18 et apud Suid. »ἄτεχτος ἀνθρωπος παρηγορήμασιν«. ὁ μὴ βρεγόμενος μηδὲ προσέμενος παραμυθίαν, ἀλλὰ σκληρὸς ὢν ὥσει πέτρα ἢ ἄλλο τι τῶν σκληρῶν, ὥς μηδὲ ὑπὸ ὕδατος διαβρέχεσθαι.

349 Phryn. Bekk. p. 48, 22 κακοῖς κατὰ ἰᾶσθαι· τὸ ἀποκρύπτειν τὰ φθάσαντα κατὰ τοῖς ἐφεξῆς πραττομένοις κακοῖς. *Αἰσχύλος*· »μὴ . . κακά«.

350 Plat. Reipubl. II p. 383 B (Euseb. Pr. Ev. XIII p. 647 A) πολλὰ ἄρα Ὀμήρου ἐπαινοῦντες ἄλλα τοῦτο οὐκ ἐπαινεσόμεθα, τὴν τοῦ ἐνυπνίου πομπὴν ὑπὸ Διὸς τῷ Ἀγαμέμνονι, οὐδ' Ἀἰσχύλου ὅταν φῇ ἢ θέτις τὸν Ἀπόλλω ἐν τοῖς αὐτῆς γάμοις ἔδοντα ἐνδατεῖσθαι

348 παρηγορήμασιν ἄτεχτος poetam dixisse suspicatur Nauck. Mihi videtur Aeschylus παρηγορημάτων ἄτεχτος scripsisse et grammaticus: *γενικῇ* ἀντὶ *δοτικῆς* Ἀττικῇ ἐχρήσατο ἔθει.

350 V. 1 ὁ δ' ἐνδατεῖται restituit Hermann (ὁ δ' ἐνεδατεῖτο Butler), τὰς ἐμὰς Grotius. — V. 2 μακραίωνας βίου pro μακραίωνας βίους (μακραίωνος βίου) Bothe.

κάτῳ τὸ Φοίβου θεῖον ἀψευδὲς στόμα
 ἡλπιζον εἶναι μαντικῇ βρύον τέχνη·
 ἢ δ' αὐτὸς ὕμνων, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρών,
 αὐτὸς τὰδ' εἰπών, αὐτὸς ἐστὶν ὁ χτανών
 τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.

351

νῦν . . ἦλθ' ἐπὶ στόμα

352

θάρασει· πόνου γὰρ τᾶκρον οὐκ ἔχει χρόνον.

αὐτὸς ἐὰς . . μακραίωνας βίους (μακραίωνος βίου Eusebius) . . ἐμόν. Athenag. Suppl. pro Christ. c. 21 p. 104 affert v. 5—9 «πάγω τὰ (vel τι) . . ἐμόν». Phoebamm. in Rhet. vol. VIII p. 518 v. 7sq. «δ' δ' . . ἐν γάμοις παρών . . χτανών» Sophocli tribuit, Plut. de aud. poet. c. 2 p. 16 E v. 7sq. «ὃν αὐτὸς . . ἐν δαίτῃ παρών . . χτανών» sine auctoris nomine exhibet. V. 7—9 (et 3) latine reddidit Anonymus in carmine de figuris (Rhet. lat. min. ed. Halm p. 64 sive Poet. Lat. min. ed. Baehrens vol. III p. 275) v. 35sq. *ipse epulans, ipse exponens laeta omnia nuptae, ipse patrem prolemque canens idem ipse peremit*. Ad fabulam Ὀπλων κρίσιν cum Ern. Schneidero refert Hermann, ad Nereidas Hartung, ad *Θαλαμοποιούς* Wagner, ad *Ψυχοστασίαν* Butler, vide supra ad Memnonem.

351 Plat. Reip. VIII p. 563 C οὐκοῦν κατ' Αἰσχύλον, ἔφη, ἐροῦμεν ὅτι νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα; Plut. Amator. c. 18 p. 763 B ὁ τοῖνον ἐν ἀρχῇ καιρὸν εἶχε ῥηθῆναι μᾶλλον, οὐδὲ νῦν, ἐπεὶ γ' οὐκ ἦλθεν ἐπὶ τὸ στόμα, κατ' Αἰσχύλον, ἄρρητον ἑάσειν μοι δοκῶ. Themist. or. IV p. 52 B ἐπειδὴ κατ' Αἰσχύλον νῦν ἦλθεν ἐπὶ στόμα. Ofr. Athen. V p. 217 C κατὰ τὸν εἰπόντα ποιητὴν «ὅστις κεν ἐπὶ ἀκαιρίαν γλῶτταν ἔλθῃ».

352 Plut. de aud. poet. c. 14 p. 36 B ἐπιμνηστέον δὲ καὶ τοῦ τοῦ Αἰσχύλου «θάρασει . . γὰρ ἄκρον . . χρόνον», ὅτι τοῦτο ἐστὶ τὸ

351 νῦν ἦλθ' ἐπὶ στόμα Nauck, malim νῦν (γάρ) ἦλθ' ἐπὶ στόμα
 352 τᾶκρον pro ἄκρον Burges.

353

ὥς οὐδὲ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί,
ὅσπερ μέγιστον ῥῆμα τῶν πολλῶν κακῶν.

354

ἀποπτύσαι δεῖ καὶ καθήρασθαι στόμα

355

μιζοβόαν πρέπει
διθύραμβον ὁμαρτεῖν
σύγκωμον Διονύσῳ.

παρ' Ἐπικούρου θρυλούμενον δεῖ καὶ θαυμαζόμενον, ὥς οἱ μεγάλοι πόνοι συντόμως ἐξάγουσιν, οἱ δὲ χρόνιοι μέγεθος οὐκ ἔχουσιν. Hoc fr. et quod sequitur ad Philoctetam refert Hartung. Cfr. Soph. Phil. 807 sq.

353 Plut. Cons. ad Apoll. c. 10 p. 106C ὁ δὲ *Λισχύλος* καλῶς ἔοικεν ἐπιπλήττειν τοῖς νομίζουσι τὸν θάνατον εἶναι κακὸν λέγων ὧδε ὡς . . ῥῆμα (*ἕαμα deteriores libri*) . . κακῶν.

354 Plut. de Is. et Os. c. 20 p. 358E εἰ ταῦτα περὶ τῆς μακαρίας καὶ ἀφθάρτου φύσεως . . δοξάζουσι καὶ λέγουσιν, ἀποπτύσαι . . τὸ στόμα κατ' *Λισχύλον*. Cfr. quae ex Etymologici Magni cod. Vatic. 1818 edidit R. Reitzenstein Ind. lect. hib. Rost. 1890 p. 4 ἀπάργματα· λέγεται τὰ ὑπὸ τῶν τραγωδῶν λεγόμενα μασχάλισματα. ταῦτα δὲ ἐστὶ τὰ τοῦ φονευθέντος ἀκρωτήρια. ἦν γάρ τι νόμιμον τοῖς δολοφονήσασιν ἀφουσιῶσαι τὸν φόνον διὰ τοῦ <τοῦ> δολοφονηθέντος ἀκρωτηριασμοῦ . . ὅτι δὲ καὶ ἐγεύοντο τοῦ αἵματος καὶ ἀπέπτυνον, *Λισχύλος* ἐν ταῖς *Περραιβίσι*ν (τοῖς προδλέβισιν cod.) ἱστορεῖ καὶ ἐν τῷ *Λαίῳ* (τῷ πελαίῳ cod., τῷ περὶ *Λαίου* vel τῷ *Λαίῳ* Reitzenstein). (Ad Cabiros refert Butler, ad Mysos Welcker Gr. Trag. p. 56, ad Nioben Hartung).

355 Plut. de EI Delph. c. 9 p. 389A ᾄδουσι τῷ μὲν διθυραμβικὰ μέλη παθῶν μεστὰ καὶ μεταβολῆς πλάνην τινὰ καὶ διαφύ-

353, 2 ὅσπερ pro ὅσπερ vult Nauck.

355, 3 σύγκωμον pro σύγκοινον Tyrwhitt.

356 ~

λαβὼν γὰρ αὐτόδηκτον Εὐβοικὸν ξίφος

357

ὕψηλὸν ἀμφιβῆσα τεκτόνων πόνον

358

οὐδὲ ἀπο * * αὐτὸν οὐ γὰρ ἐγγύθεν
* * γέρων δὲ γραμματεὺς γενοῦ σαφής.

ρῆσιν ἐχοῦσης· »μειοβόαν· γάρ, Αἰσχύλος φησί, πρέπει . . Θυγκοῖνον Διονύσω«, τῷ δὲ παιᾶνα. Versus ad Neaniscos refert Hermann (opusc. V p. 25), ad Edonos Hartung.

356 Plut. de def. orac. c. 43 p. 434 A τῆς ἐν Εὐβοίᾳ χαλκίτιδος, ἐξ ἧς ἐδημιουργεῖτο τὰ ψυχρόλατα τῶν ξιφῶν, ὡς Αἰσχύλος εἶρηκε »λαβὼν . . αὐτόδακτον (αὐτόδηκτον) . . ξίφος«. Ad Θρήσους refert Osann.

357 Plut. de cohib. ira c. 4 p. 454 E τὴν φλόγα θριξί λαγώαις ἀναπτομένην καὶ θρυαλλίσι καὶ συρφετῷ ῥάδιόν ἐστιν ἐπσχεῖν, ἐὰν δ' ἐπιλάβηται τῶν στερεῶν καὶ βάθος ἐχόντων, ταχὺ διέφθειρε καὶ συνεῖλεν »ὕψηλόν . . πόνον· ὡς φησιν Αἰσχύλος. Verbum συνεῖλεν Aeschylo tribuit Hartung (πόνον | συνεῖλεν).

358 Plut. quaest. conviv. I 8, 1 p. 625 D οἱ γὰρ πρεσβύτεροι πύρρῳ τὰ γράμματα τῶν ὀμμάτων ἀπάγοντες ἀναγιγνώσκουσιν, ἐγγύθεν δὲ οὐ δύνανται· καὶ τοῦτο παραδηλῶν ὁ Αἰσχύλος φησὶν »οὐδὲ . . σαφής«. ἐκδηλύτερον δὲ Σοφοκλῆς ταῦτο περὶ τῶν γερόντων· »βραδεῖα (βαρεῖα Herwerden) μὲν γὰρ ἐν λόγοισι προσ-

357 ἀμφιβῆσα pro ἡβάσασα (ἡβήσασα Heath) Paley.

358 οὐ δὲ pro οὐδὲ Heath. ἰδοῦ δ' ἀποσταδόν· | οὐ γὰρ ἐγγύθεν· γέρων δὲ . . σαφής Hermann. οὐ δὲ | ἄπωθεν εἶδες αὐτόν· οὐ γὰρ ἐγγύθεν | ὀρέξ· γέρων δὲ . . σαφής Dindorf. τηλοῦ δ' ἄγ' αὐγῶν δέλτον· οὐ γὰρ ἐγγύθεν | γραφὴν γέρων γε γραμματεὺς ἔγνω σαφῶς vel τηλοῦ δ' ἀπ' ὀμμάτων ἄγ'· οὐ γὰρ ἐγγύθεν γραφὴν γέρων γε γραμματεὺς ἔγνω (vel γέρων ἀν γραμματεὺς γνοίη) σαφῶς FW Schmidt. γίρων δὲ γραμματεὺς πέφυκεν οὐ σαφής Meineke.

359

σύ τοί μ' ἔφυσας, σύ με καταφθερεῖν δοκεῖς.

360

παῦ' ὕδωρ δάκην πυρός

361

ἐξ ὀσφυαλγυῶς κώδυνοσπάδος λυγροῦ
γέροντος

βολή μόλις δι' αὐτὸς ἔρχεται τρυπωμένου· πόρρω δὲ λεύσσω,
ἐγγύθεν δὲ πᾶς τυφλός. (Ad Σαλαμινίας refert Hartung).

359 Plut. de monarch. democr. olig. c. 4 p. 827 C ἀναγκα-
ζόμενον τὸ Αἰσχύλειον ἀναφωνεῖν, ᾧ πρὸς τὴν τύχην ἐχρῆτο Δημή-
τριος ὁ πολιορκητὴς ἀποβαλὼν τὴν ἡγεμονίαν »σύ τοί με φυσᾷς, σύ
μοι (με) καταΐθειν (με καταΐθειν μοι) δοκεῖς«. Plut. v. Demetr.
c. 35 καί φασιν αὐτὸν ἐν ταῖς χεῖροσι μεταβολαῖς πρὸς τὴν τύχην
ἀναφθέγγεσθαι τὸ Αἰσχύλειον »σύ τοί με φυσᾷς (μ' ἔφυσας ed.),
σύ μοι καταΐθειν δοκεῖς«. Ad Meleagrum, quem Althaea mater
imposito igni fatali titione flammis consumpsit, vel potius ad Pen-
theum, in quem furiata Agave mater desaeviit, refert nescio quis
apud Stanleium, ad Xantrias fabulam Stanley ipse et Welcker.
Temere ad Niobam fabulam pertinere putat Hartung.

360 Plut. de primo frigore c. 14 p. 950 E ὑπὸ τοῦναντίου
φθείρεται τῶν ἀπολλομένων ἕκαστον ὥσπερ τὸ πῦρ ὑπὸ τοῦ ὕδατος
εἰς τὸν ἀέρα. τὸ γὰρ ὕδωρ ὁ μὲν Αἰσχύλος, εἰ καὶ τραγικῶς, ἀλλ'
ἀληθῶς εἶπε »παῦε ὕδωρ . . πυρός«. (Ad Ὑδροφύρους pertinuisse
putat Hartung).

361 Plut. in libro quod Stoici παραδοξύτερα poetis dicant
p. 1057 F ὁ δὲ Στωικῶν σοφός . . γέγονεν ἐκ ῥυσοῦ καὶ ὠχροῦ

---

359 σύ με καταφθίειν (debebat καταφθίσειν) Grotius, σύ με κα-
τανανεῖν Hermann, σύ με κατατθαλοῦν Conington, σύ με καταφθείρειν
(vel κατισχυαίνειν) Hartung pro σύ με καταΐθειν. Scripsi σύ με κατα-
φθερεῖν cl. Soph. O.R. 438 ἥδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.

360 ἔπαυσ' ὕδωρ vel potius ὕδωρ ἔπαυσ' ἀγρὴν πυρός F W Schmidt.

362

ἀλλ' οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν
 θνήσκει τις, εἰ μὴ μοῖρα συντρέχοι βίου,
 οὔτ' ἐν στέγῃ τις ἡμενος παρ' ἔστια
 φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

363

δξυγλύκειάν τάρυ κοκκιεῖς ῥόαν.

364

Λιβυρνικῆς μίμημα μανδύης χιτῶν

365

οὐ δὲ σπαθητοῖς τριμητίνους ὑφίστασιν

καὶ, κατ' Αἰσχύλον, »ἐξ . . καὶ ὀδονοσπάδος . . γέροντος« εὐπρεπής.
 θεοειδής, καλλίμορφος. Ad Philoctetem refert Butler, ad Telephum
 Schuetz, ad Τροφούς Hartung ratus Peliam spectari in iuvenem
 mutandum.

362 Plut. de vit. et poes. Hom. c. 157 vol. V p. 1196 ed.
 Wytt. Αἰσχύλος . . οὕτως ἔφη· »ἀλλ' . . εἰ μὴ τέρμα . . μόρον«.
 (Ad Eleusinius refert Hartung).

363 Poll. VI 80 εἴποις δ' ἂν καὶ κοκκίσαι ῥόαν κατὰ Ἀρ-
 στοφάνην· »δξυγλύκειαν . . ῥόαν«. τοῦτ' δὲ τὸ ἱαμβεῖον Ἀριστοφά-
 νης οὐκ ἴδιον ὃν εἴρηκεν, ἀλλ' ὡς Αἰσχύλου. Verba Cereris Pro-
 serpinae dicta putat Bothe, ad Eleusinius refert verba cuiusdam
 sacra ἀμυήτω communicantis esse ratus Butler.

364 Poll. VII 60 ἡ δὲ μανδύη ὁμοίον τι τῷ καλουμένῳ φαι-
 νύλῃ· τίνων δέ ἐστιν, ὡς μὴ περιερχώμεθα Κρήτας ἢ Πέρσας,
 Αἰσχύλος ἐρεῖ »Λιβυρνικῆς (λιβυκῆς C) . . χιτῶν«. Steph. Byz. v.
 Λιβυρνοί p. 415, 10 εὑρηται τὰ Λιβυρνικὰ σκάφη καὶ Λιβυρνικῇ
 μανδύῃ εἶδος ἐσθῆτος. Ad Edonos refert Hartung, ad Oedi-
 pum alii.

365 Poll. VII 78 διτι μέντοι καὶ τρίμητα εἰργάζοντο, Αἰσχύλος
 διδάσκει φήσας οὐδ' . . ὑφάσματος. Cfr. VII 36 σπάθη, δίδω

362, 2 μοῖρα pro τέρμα scripsi.

366

ἀλλ' ἐκ μεγίστων εὐμαρῶς λουτηρίων

367

ὁστῶν στέγαστρον

368

Probus in Verg. Georg. III 34 p. 57, 22 *Erichthonius ex Electra et Jove nascitur, ut Scilos (soilos P, Aeschylus Schneidewin) scriptor tragicus sentit.*

369

τοῦ πηλοπλάστου σπέρματος θνητῇ γυνή

καὶ τὸ σπαθᾶν καὶ ἀσπάθητος χλαῖνα παρὰ Σοφοκλεῖ καὶ σπαθη-
τοῖς ὑφάσμασιν, Hesych. τριμίτινα ὑφάσματα· τρίμιτα. Ad Edonos
refert Hartung.

366 Poll. VII 167 προσήκοι δ' ἂν βαλανεῖψ λουτρὸν καὶ
λουῖσθαι· λουῖται γε μὲν δὴ λουτρὸν αὐτὸ (αὐτὸ pro αὐτὸ But-
ler) δεύτερον· (hunc ignoti poetae versum hic collocavit Nauck,
post λουτήρια λέγειν habent libri). καὶ λουτρῶνες.. Αἰσχύλος δ'
ἂν εἰκοίκοι τὰ βαλανεῖα λουτήρια λέγειν· ἀλλ' .. λουτηρίων· Poll.
X 46 λουτηρίου τινός, ἐπεὶ καὶ τοῦτο τοῦνομα ἐπὶ μὲν τῶν λου-
τρῶν Αἰσχύλος εἶρηκεν κτέ. Glauco Pontio versum tribuit Her-
mann (opusc. II p. 69).

367 Poll. X 180 καὶ στέγαστρον δὲ ὅστις ἐθέλοι ὀνομάζειν,
ἥπερ ἡ πολλὴ χρῆσις, τὴν στεγαστρίδα διφθέραν, τὸν σκύτινον τοῦ-
τον χιτῶνα, καταφευγέτω ἐπὶ τὸν Αἰσχύλον εἰπόντα ὁστέων στέ-
γαστρον· Ad Ὀστολόγους refert Dindorf.

369 Procl. in Hesiod. Op. 156 τὸ ἐκ Πανδώρας γένος, ἥτις
ἦν κατὰ τὸν Αἰσχύλον τοῦ .. γυνή· Ad unam ex fabulis ad Pro-
metheum pertinentibus refert Hermann (opusc. IV p. 272), ad
Prom. sol. Butler.

369 Malim θνητὸν γένος vel potius θνητὸν φυτὸν.
Aeschylus ed. Wecklein.

370

μελαστέρφων γένος

371

ὦ Κραναὰ πόλις

372

ἀφρὸς

βορᾶς βορτείας ἐρρὺή κατὰ στόμα.

373

δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

370 Schol. Apoll. Rh. IV 1348 στέρφεσιν αἰγείοις, τοῖς δέμασιν . . ὄθεν καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἀξιοῦσι γράφειν »μελαστέρφων (μελανοστέρφων apographa) γένος«, οὐχ ὥς τινες μελανοστέρνων· οὐ γὰρ μόνα τὰ στέρνα μέλανα ἔχουσιν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸ σῶμα. Ad anapaestos quibus initium factum erat Promethei Soluti refert Hermann, ad Memnonem Butler.

371 Schol. Aristoph. Ach. 75 ὦ Κραναὰ πόλις: τοῦτο τέτραται ὑπὸ τῶν παλαιῶν· καὶ Αἰσχύλος γὰρ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσαντο τῇ λέξει. Eum. 1012 πολισσοῦχοι παῖδες Κραναοῦ respici suspicatur Nauck.

372 Schol. Aristoph. Lys. 1257 παρὰ τῷ Ἀρχιλόχῳ »πολὸς δ' ἀφρὸς ἦν περὶ στόμα« . . Αἰσχύλος δὲ »ἀφρὸς βορρᾶς (βορῆς) . . ἐρρυηκότα στόμα«. Ad Glaucum Potniensem locum refert Kausche l. l. p. 290.

373 Schol. Aristoph. Nub. 1130 ἐλέγετο γὰρ ληστεύεσθαι ἢ Αἴγυπτος. Αἰσχύλος »δεινοὶ . . Αἰγύπτιοι«. Schol. Theocr. 15, 48 ὥς λέγει ὁ Αἰσχύλος »δεινοὶ . . Αἰγύπτιοι«. Sine poetae nomine afferunt versum Steph. Byz. v. Αἴγυπτος, Zenob. 3, 37, Ps. Diogenian. 4, 35, Macar. 3, 21, Schol. Aristid. p. 553, Suid. v. δεινοί

370 μελανστέρφων Nauck, μελανόστερφων Hartung.

372 ἐρρὺή κατὰ pro ἐρρυηκότα Porson.

374

οὐνεκ' ἐκεῖ ἄνθεα λειμώνια

375

ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκλυτον

376

Schol. Eur. Phoen. 942 οἱ περιλειφθέντες τῶν Σπαρτῶν, ὡς Αἰσχύλος φησὶν, ἦσαν Χθόνιος Οὐδαῖος Πέλωρ Ὑπερήνωρ Ἐχίων, ὃς ἔγρημεν Ἀγαύην τὴν Κάδμου κτέ. Cfr. Hermann opusc. VII p. 192. Ad Laium vel Oedipum pertinuisse putat Butler. Aut corruptum esse nomen Αἰσχύλος aut nomina ista ab interpretibus Aeschyli commemorata ad poetam transtulisse grammaticum putat Nauck. Ad Sept. 399sq. illud ὡς Αἰσχύλος φησὶν referendum esse suspicatur E Schwartz ad Eur. schol. l. l.

377

οὔτε δῆμος οὔτ' ἔτης ἀνὴρ

πλέκειν, Eustath. Dionys. P. 232, Eustath. Od. p. 1494, 10. Versum sumptum esse ex Danaidibus suspicatur Hermann (opusc. II p. 333), ex θαλαμοποιῶς Oberdick.

374 Schol. Aristoph. Nub. 1364 ἀλλὰ μυρρίνην λαβόντα τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι: παρὰ τὰ Αἰσχύλου οὐνεκ' .. λειμώνια (verba corrupta).

375 Schol. Eur. Or. 25 ἡ γὰρ Κλυταμήστρα χιτῶνα ὕφανεν οὔτε ταῖς χερσὶν οὔτε τῇ κεφαλῇ ἔκδυσιν ἔχοντα. Αἰσχύλος δέ φησιν ἀμήχανον τέχνημα καὶ δυσέκλυτον. Versum loco Cho. 997 interponendum esse suspicor.

377 Schol. Hom. Z 239 (Eustath. II. p. 641, 58), ubi de nomine ἔτης cum spiritu leni dicendo agitur: παρὰ γοῦν Αἰσχύλου εὐρομεν οὔτε .. ἀνὴρ. Cfr. Corp. Inscr. Gr. I p. 26 αἶτε φέτας αἶτε τελεστά αἶτε δᾶμος ἐντ' (Bergk Herm. XVIII p. 515).

375 τέχνημα pro τέχνημα Nauck. Idem vel Dindorf δυσέκλυτον coniecit.

378

σπίδιον μῆκος ὁδοῦ.

379

ὕμεις δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸς σέλας
κύκλῳ περίσσητ' ἐν λόχῳ τ' ἀπείρου
εὕξασθε

380

Schol. Hom. II 380 Αἰσχύλος δὲ Ἀχιλλέα (Ἐκτορα Hermann opusc. V p. 145) σὺν τῇ πανοπλίᾳ φησὶν ὅπισθεν ὁρμήσαντα πηδῆσαι τὴν τάφρον μὴ δεῖξαντα τὰ νῶτα τοῖς ἐχθροῖς. Cfr. Aristoph. Ran. 928 σαφές δ' ἂν εἴπεν (Αἰσχύλος) οὐδὲ ἐν . . ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ ἐπ' ἀσπίδων ἐπόντας γρυπαίετους χαλκηλάτους. Vide supra p. 537 ad Myrmid. et infra ad fr. 491. Wagner dubitat, an scholiastes ad Phryges vel Psychostasiam respexerit.

378 Schol. Hom. A 754 (Etym. M. p. 271, 19) οἳ δὲ φασὶν ἐκ πλήρους σπιδέος καὶ ἀποδιδύασιν πολλοῦ καὶ μακροῦ· καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις τὴν λέξιν οὕτως ἔχουσιν τίθησιν, ὅταν λέγῃ σπιδίον . . ὁδοῦ. Etym. cod. Voss. p. 780 D οἳ δὲ φασὶν σπιδέος πολλοῦ καὶ μακροῦ. σπίζω γὰρ τὸ ἐκτείνω ὡς καὶ Αἰσχύλος σπιδίον . . ὁδοῦ. Eustath. II. p. 882, 58 συνηγορεῖ δὲ τῇ τοῦ σπιδέος γραφῇ καὶ τὸ παρ' Αἰσχύλῳ σπιδίον πεδίον (erratum Homericum loci commutatione) ὃ ἐστὶ μακρὸν κατὰ τοὺς παλαιούς. Hesych. σπιδές· μέγα, πλατύ, εὐρύ· σπιδίον· τὰ αὐτά. Ad Heliades verba pertinuisse suspicatur Hermann (opusc. III p. 139 sq.).

379 Schol. Hom. E 200 (α 98) ὁμοίως δὲ καὶ Αἰσχύλος τὰ ἐν κύκλῳ ἐστώσας ἐν ἀπείρῳ σχήματι φησὶν ἵστασθαι· ὕμεις . . περίσσητ' (περίσσητ' vel περίσσητε schol. Od.) . . εὕξασθε. τοῦτο δὲ ἐστὶν ἐν τάξει κατὰ κύκλον. ὃ γὰρ λόγος ἐστὶ τάξις, ἐπεὶ καὶ ὁ λοχαγὸς ταξίταρχος. E Danaidibus repetivit Hermann (opusc. II p. 324 sq.), e Mysis Droysen, e Prom. sol. Hartung.

381

ὄπου γὰρ ἰσχύς συζυγοῦσι καὶ δίκη,
ποία ξυνωρίς τῆσδε καρτερωτέρα;

382

πάτερ θεοινε, μαινάδων ζευκτήριε

383

Ἥρα τελεία, Ζηνὸς ἐθναία δάμαρ

384

ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμῆ

385

οἷ τοι στεναγμοὶ τῶν πόνων ἀρτύματα.

381 Schol. Hom. II 542 Αἰσχύλος· »ὄπου . . τῶνδε καρτερωτέρα;« (Ad Prom. sol. refert Hartung).

382 Schol. (et Tzetz.) Lycophr. 1247 θεοῖνος ὁ αὐτός (Διώνυσος), ὡς Αἰσχύλος· »πάτερ . . ζευκτήριε«. Harpocr. v. *θεινία*: τὸν γὰρ Διώνυσον θεοῖνον ἔλεγον, ὡς δηλοῖ Αἰσχύλος καὶ Ἰστρος ἐν α' Συναγωγῶν. Cfr. Hesych. *θεοῖνια*· *θυσία Διονύσου Ἀθήνησι*. καὶ θεὸς θεοῖνος Διώνυσος. Ad Xantrias aut ad aliquam ex iis tragoediis quae Bacchi res gestas tractarent pertinuisse putat Butler, ad *Νεανίσκου*; refert Hartung.

383 Schol. Pind. Nem. X 31 λέγει δὲ μητέρα τελείαν τὴν Ἥραν καὶ Αἰσχύλος Ἥρα . . δάμαρ. ἔστι γὰρ αὕτη γαμηλία καὶ ζυγία.

384 Schol. Pind. Phyth. II 18 ἐναγώνιος δὲ ὁ Ἑρμῆς ὡς τῶν ἀγώνων προστάτης, ὡς καὶ Αἰσχύλος φησὶν· »ἐναγώνιε . . Ἑρμῆ«.

385 Schol. Soph. El. 286 ἐπικουφίζεται γὰρ τοῖς δακρύοις ἡ συμφορά. Αἰσχύλος »οἷ τε (alii libri οἱ γὰρ vel οἱ δὲ) . . ἐρείσματα«. Schol. Hom. Ψ 10 Αἰσχύλος »οἷ τοι . . ἰάματα«.

381 τῆσδε pro τῶνδε Grotius.

385 ἀρτύματα scripsi pro ἐρείσματα (ἰάματα). *κουφίσματα* Porson praef. ad Hec. p. 10, *ἐρύσματα* Hermann, *ραΐσματα* M Schmidt.

386

λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσι λαμπάδων σθένει

387

ἔφριξ' ἔρωτι τοῦδε μυστικοῦ τέλους

388

δέσποιν' Ἐκάτη,
τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων

386 Schol. Soph. O. C. 1048 τὰ περὶ Ἐλευσῖνα τέλη φησί, καὶ εἴη λαμπάσιν ἀκταῖς ταῖς λαμπαδευομέναις καὶ καταλαμπομέναις καὶ δαδουχομέναις ὑπὸ τῆς μυστικῆς φλογὸς καὶ τῶν ἱερῶν δάδων περὶ ὧν Αἰσχύλος φησί »λαμπραῖσιν ἀστραπαῖσιν . . σθένει«. Ad Eleusinius hoc et proximum fr. rettulit Pauw, ad Iphigeniam vel Ἰερείας Fritzsche Aristoph. Ran. p. 385, ad Oedipoda Lobeck ad Soph. Ai. v. 692 et Bothe.

387 Schol. Soph. O. C. 1049 τέλη δὲ τὰς τελετάς· καὶ Αἰσχύλος »ἔφριξ', ἔρωσι δὲ . . τέλους«. (Ad Bacchas sive Bassaras refert Hartung).

388 Schol. Theocr. II 36 ἰδρύνοντο δὲ αὐτὴν (τὴν Ἐκάτην) καὶ πρὸ τῶν θυρῶν, ὧς φησιν Αἰσχύλος »δέσποιν' . . πρόδρομος (πρόδρομος in uno libro idque ex coniectura scripsit Butler) μελάθρων«. Aristid. vol. I p. 27 ἀλλ' ὦ τῶν βασιλείων πρόδρομος μελάθρων, Αἰσχύλῳ χορὸς ᾗσε, τῶν τε οὐρανίων καὶ πατρῶων καὶ τῶν ἐν τῇ ἡμετέρᾳ μεγίστων, ἃ νύκτωρ μοι προύφανες, δίδου μὲν τιμὰς παρ' ἀμφοτέρων τῶν βασιλείων κτέ. Ad Aegyptios refert Tittler, ad Τροφῶν parodum pertinuisse putat Hartung.

386 καὶ δάδων σθένει anonymus Diar. class. Lond. 1816 p. 36. λαμπάδων σίλας apud Hermanum legitur, λαμπάδων φλέγει Herwerden Exerc. crit. p. 5 coniecit.

187 ἔρωσι pro ἔρωσι de Jacobs et Branck. ἐρῶ δὲ Dindorf, ἐρῶσι Meineke.

389

κοινων τύχη, γνώμη δὲ τῶν κεκτημένων.

390

ὁ χρήσιμ' εἰδώς, οὐχ ὁ πόλλ' εἰδὼς σοφός.

391

ἁμαρτάνει τοι καὶ σοφοῦ σοφώτερος.

392

ἦ βαρὺ φόρημ' ἄνθρωπος εὐτυχῶν ἄφρων.

393

κάτοπτρον εἶδους χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ.

394

οὐκ ἀνδρὸς ὄρκοι πίστις, ἀλλ' ὄρκων ἀνήρ.

389 Stob. Ecl. 2, 8, 10 p. 155, 22 *Αἰσχύλου*. «κοινων (καινὸν P) . . κεκτημένω». Idem versus in Men. mon. 679.

390 Stob. Flor. 3, 1 *Αἰσχύλου*. «ὁ χρήσιμ' . . σοφός». Sic MA, eclogam om. S, in ed. Trinc. *Αἰσχύλου*. «δ δεῖ παρὼν φρόν-τιζε, μὴ παρὼν ἀπῆς. ὁ χρήσιμ' . . σοφός». Priorem versum non esse Aeschyli apparet.

391 Stob. flor. 3, 10 *Αἰσχύλου* (sic MA, eclogam om. S). «ἁμαρτάνει τοι (τι M) . . σοφώτερος».

392 Stob. flor. 4, 16 *Αἰσχύλου*. «ἦ . . ἄφρων». Versum Aeschylo abiudicat Hermann mutata apud Stobaeum notatione (v. supra ad Phryges p. 600).

393 Stob. flor. 18, 13 *Αἰσχύλου*. «κάτοπτρον . . ἐστίν (ἐστ') . . νοῦ». Sine auctore affert versum Athen. X p. 427 F et Aeschyli eum esse non putat Kaibel. Ad Argo refert Hartung.

394 Stob. flor. 27, 2 *Αἰσχύλου* (sic SMA, <αἰ>σχίνους L, Ἀλέξιδος Arsenius p. 579, 25 et Trinc.). «οὐκ . . πίστει (πίστις) . . ἀνήρ». Ad Περραιβίδας refert Hartung.

389—391 Aeschyli esse non credit Hartung.

391 χά σοφοῦ σοφώτερος O Crusius.

395

φιλεῖ δὲ τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεός.

396

καλὸν δὲ καὶ γέροντα μανθάνειν σοφά.

397

πρὸ τῶν τοιούτων χρὴ λόγων δάκνειν στόμα.

398

κακοὶ γὰρ εὖ πράσσοντες οὐκ ἀνασχετοί.

399

τὸ γὰρ βρότειον σπέρμ' ἐφ' ἡμέραν φρονεῖ,
καὶ πιστὸν οὐδὲν μᾶλλον ἢ καπνοῦ σκιά.

400

γῆρας γὰρ ἥβης ἐστὶν ἐνδικώτερον.

395 Stob. flor. 29, 21 *Αἰσχύλου* (*Εὐριπίδου* Arsenius p. 712. 13 et Trinc.)· *φιλεῖ δὲ τῷ* (*φιλεῖ* — *φιλοῖ* pr. — *δέ* *τοι*, *δαμόναι*, τῷ M) . . *θεός* (*θεοῖς* M).

396 Stob. flor. 29, 44 *Αἰσχύλου*· »*καλὸν* . . *γέροντα* . . . *σοφά*«. Idem versus Men. mon. 279 ubi *γέροντι*. Cfr. Anecd. Boiss. vol. III p. 471 *καλὸν δὲ γέροντι μαθεῖν τὸ καλόν*, Philostr. Vit. soph. 2, 2, 9 *καὶ ὁ Μάρκος* »*καλόν*, *ἔφη*, *καὶ γηράσκοντι τὸ μανθάνειν*«.

397 Stob. flor. 34, 5 *Αἰσχύλου* (sic SM, ecl. om. A)· »*πρὸ* . . *στόμα*«.

398 Stob. flor. 45, 14 *Αἰσχύλου*· »*κακοὶ* . . *ἀνασχετοί*«.

399 Stob. flor. 98, 49 *Αἰσχύλου*· »*τὸ* . . *ἐφήμερα* (*ἐφημέρια*) S et Apostol. p. 686, 3) . . *σκιά*«. (Ad Nioben refert Hartung).

400 Stob. flor. 115, 10 *Αἰσχύλου*· »*γῆρας* . . *ἐνδικώτερον*«.

399 *ἐφ' ἡμέρα* pro *ἐφήμερα* (*ἐφημέρια*) Lobeck, *ἐφ' ἡμέραν* Hartung.

401

ζόης πονηρᾶς θάνατος αἰρετώτερος·
τὸ μὴ γενέσθαι δ' ἐστὶν ἢ πεφυκέναι
κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα.

402

ἄφ' οὗ δὴ Ῥήγιον κιχήσκειται

403

Βοῦραν καθ' ἱερὰν καὶ κεραυνίας Ῥύπας

401 Stob. flor. 121, 17 *Αἰσχύλου* (sic SA, ecl. om. M).
»ζωῆς . . εὐπορώτερος (αἰρετώτερος Men. mon. 193) . . ἐστὶ μᾶλλον
ἢ πεφυκέναι . . κρεῖσσον κακῶς πάσχοντα (verba κρεῖσσον . . πά-
σχοντα om. S). Euripidi locum mavult tribuere quam Aeschylō
LDindorf Thes. Gr. L. vol. VIII p. 1177 A ac primus versus
Aeschylī (cfr. ad fr. 90), reliqui Euripidis vel alius poetae esse
videntur. (Ad Oedipum refert Hartung).

402 Strab. VI p. 258 ὠνομάσθη δὲ Ῥήγιον, εἰθ' ὥς φησιν
Αἰσχύλος διὰ τὸ σύμβαν πάθος τῇ χώρᾳ ταύτῃ· ἀπορραγῆναι γὰρ
ἀπὸ τῆς ἡπείρου τὴν Σικλίαν ὑπὸ σεισμῶν ἄλλοι τε κάκεινος εἰρη-
κεν »ἄφ' . . κιχήσκειται«. Ad Glaucum Pontium refert Hermann
(ad Prom. sol. Schuetz).

403 Strab. VIII p. 387 τὴν δὲ χώραν Ῥυπίδα καλουμένην
ἔσχον Ἀγριεῖς καὶ Φαριεῖς. καὶ *Αἰσχύλος* δὲ λέγει· *Βοῦράν θ'*
ἱερὰν . . Ῥύπας«. Phot. lex. p. 492, 10 Ῥύπες (ρύπαις cod.)· πόλεις
τῶν Ὠλενίων Ἀχαιῶν. οὕτως *Αἰσχύλος*. Hesych. Ῥύπας· τοὺς ἐν
(ἐπὶ Wilamowitz) τῇ Ἀρκαδίᾳ Ἀχαιοὺς. Ad Glaucum Pontium lo-
cum pertinuisse putat Hartung. Cfr. Wilamowitz Isyllos von Epi-
dauros p. 114.

401, 1 ζόης pro ζωῆς Dindorf. — 2 ἐστὶν ἢ pro ἐστὶ μᾶλλον ἢ
Grotius. — 3 πρᾶσσοντα Nauck.

403 Βοῦραν καθ' pro Βοῦράν θ' Meineke. ἱερὰν τε Βοῦραν Ca-
saubonus, καὶ Βοῦραν ἱερὰν Schuetz.

404

Αἴγινα δ' αὖτη πρὸς νότον κεῖται πνοάς.

405

Strab. XV p. 728 φησὶ δὲ καὶ Αἰσχύλος τὴν μητέρα Μέμνονος Κισσίαν. Ad Psychostasiam aut ad Memnonem referunt Butler, Schuetz, Hermann. Cfr. Paus. X 31, 7 παρὰ δὲ τῷ Μέμνονι καὶ παῖς Αἰθίοψ πεποιήται γυνὴς, ὅτι ὁ Μέμνων βασιλεὺς ἦν τοῦ Αἰθιόπων γένους. Ἀφίκετο μέντοι ἐς Ἴλιον οὐκ ἀπ' Αἰθιοπίας, ἀλλὰ ἐκ Σούσων τῶν Περσικῶν καὶ ἀπὸ τοῦ Χοάσπου ποταμοῦ, τὰ ἔθνη πάντα ὅσα ᾔκει μεταξὺ ὑποχείρια πεποιημένους. Apud Strabonem Aeschyli loco Sopoclis nomen substituendum putat Wagner.

406

ἀγρησίλαος

407

[αἰγίζεῖν]

404 Strab. IX p. 393 ἔχει (Σαλαμῖς) δ' ὁμώνυμον πόλιν, τὴν μὲν ἀρχαίαν πρὸς Αἴγιναν τετραμμένην καὶ πρὸς νότον, καθάπερ καὶ Αἰσχύλος εἶρηκεν »Αἴγινα . . πνοάς«, τὴν δὲ νῦν ἐν κόλπῳ κειμένην. Ad Σαλαμινίας refert Wagner.

406 Athen. III p. 99 B Σιμωνίδης που ὁ ποιητὴς ἀρίσταρχον εἶπε τὸν Δία καὶ Αἰσχύλος τὸν Ἄϊδην ἀγρησίλαον. Cfr. Hesych. ἀγρησίλαος· ὁ Ἰλλούτων (ἄγρης λαός· ὁ πλουτῶν cod.): »Populorum ducem« interpretatur Casaubonus, rectius »populorum coactorem« Schweighäuser. Ad Psychagogos refert Wagner.

407 Hesych. et Suid. αἰγίζεῖν· διασπᾶν, ἐκ μεταφορᾶς, παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι (αἰκίζεσθαι Hes. cod.), ἀπὸ τῶν καταγίδων (ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν καταγίδων, παρ' ὃ καὶ τὸ αἰγίζεσθαι Bernhardt). Αἰσχύλος. ὁ δ' αὐτὸς κτέ. Vide ad fr. 64.

404 Αἴαντος ἄστου πρὸς Loeschke de titulis aliquot Atticis quæst. hist. p. 35, Αἴγινα ταύτη πρὸς J Toepffer quæst. Pisistr. p. 11, Αἴγινα δ' ἄσται FG Schmidt Krit. Stud. I p. 112, Αἴγινα δ' αὐτῇ Herwerden Mnemos. N. S. XX p. 432.

	408
[<i>Αἰνήθος</i>]	
	409
<i>ἀλαβαστροφόρος</i>	
	410
<i>ἀλεός</i>	
	411
<i>ἀλκαθεῖν</i>	
	412
<i>Ἄμφις</i>	
	413
<i>ἀναγκόδακρυς</i>	
	414
<i>ἀπαίρειν</i>	

408 Steph. Byz. p. 51, 1 *Αἰνήθος*, ὄρος. *Αἰσχύλος*. τὸ ἐθνικὸν *Αἰνήθιος*. Cum cod. II *Αἰσχύλου* exhibeat, recte videtur JGronovius ὄρος *Αἰγύπτου* coniecisse.

409 Poll. VII 177 καὶ τὸν τὰς ἀλαβάστρους φέροντα *Αἰσχύλος* εἶρηκεν *ἀλαβαστροφόρον*. Ad Edonos refert Welcker.

410 Hesych. *ἀλαιός*· ὁ παλαιός (μάταιος FG Schmidt), ἄφρων. *Αἰσχύλος*. Restituit *ἀλεός* Dindorf cl. Herod. π. μον. λέξ. p. 4, 19, schol. Aristoph. Lys. 988, Etym. M. p. 59, 45.

411 Anecd. Bekk. p. 383, 31 *ἀλκάθω* καὶ *ἀλκάθειν*. *Σοφοκλῆς* καὶ *Αἰσχύλος*. σημαίνει δὲ τὸ βοηθεῖν. Accentum correxit Elmsleius ad Eur. Med. 186.

412 Etym. M. p. 93, 51 (Zon. lex. p. 165). *Ἄμφις*. τοῦτο οὐ συγκοπή, ἀλλὰ μετασχηματισμός· ἀπὸ γὰρ τοῦ Ἀμφιάραιος Ἄμφις, ὡς παρ' *Αἰσχύλῳ*, p. 159, 31 καὶ Ἀμφιάραιος Ἄμφις. Ad Epigonos refert Hartung.

413 Phryn. Bekk. p. 20, 13 *ἀναγκόδακρυς*· ὁ πρὸς ἀνάγκην δακρῶν καὶ μὴ ἐκ πάθους τινὸς ἢ συμφορᾶς. *Αἰσχύλος*.

414 Phryn. Bekk. p. 6, 16 *ἀπαίρειν*· τὸ μὲν πλεῖστον οἱ Ἀττικοὶ ἐπὶ πλοῦ τιθέασιν, πλὴν καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοιπορίας ὡς *Αἰσχύλος* καὶ Ἀριστοφάνης (ὡς delendum videtur).

	415
ἀπέλλητοι	
	416
ἀρχῆθεν	
	417
ἄσαι	
	418
ἀσχαδές	
	419
αὐλῶν	
	420
[αὐρι]	
	421
βοῦ	

415 Anecd. Bekk. p. 421, 5 ἀπέλλητοι· ἀνταγωνισταί (ἀνταγώνιστοι Dindorf). Cfr. Philol. II p. 223.

416 Anecd. Bekk. p. 450, 4 ἀρχῆθεν. οὐκ ἔστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς πλὴν παρ' Αἰσχύλῳ. παρ' Ἡροδότῳ δὲ ἔστι καὶ τοῖς Ἰωσιν.

417 Anecd. Bekk. p. 450, 30 ἄσαι· βλάφαι. οὕτως Αἰσχύλῳ.

418 Etym. M. p. 161, 15 ἀσχαδές· ἀκατάστατον. Αἰσχύλῳ. Cfr. Hesych. ἀσχαδές· ἀμετάσχετον. Utroque loco ἀκατάσχετον legendum putat Nauck.

419 Eustath. II. p. 1157, 36 Αἰσχύλος δὲ φησι καὶ τὴν τάφρον αὐλῶνα. Hesych. αὐλῶνες· οἱ ἐπ' εὐθείας τόποι. Αἰσχύλῳ καὶ τὴν τάφρον καὶ τὴν πυράν. Cfr. Prom. 757.

420 Vide ad fr. 280. Non αὐρι, sed αὐριβάτας usurpavit Aeschylus.

421 Choerob. in Theod. p. 237, 8 (Anecd. Bekk. p. 1196· εὐρέθη τοῦ βοῦς ἡ γενικὴ οὐ μόνον βοός, ἀλλὰ καὶ τοῦ βοῦ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἰνᾷχῳ καὶ παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ.

422
γρυπαίετος

423
έδανοῖς

424
εἰλαπίναι

425
ῥόνησας

426
ῥριγένεια

427
ἴττυγα

422 Aristoph. Ran. 929 σαφές δ' ἂν εἶπεν (Αἰσχύλος) οὐδὲ ἐν . . ἀλλ' ἢ Σκαμάνδρους ἢ τάφρους ἢ ἐπ' ἀσπίδων ἐπόντας γρυ-
παιέτους χαλκηλάτους. Cfr. supra ad Memnonem p. 537.

423 Hesych. έδανοῖς· βρωσάμοις. Αἰσχύλος. Cfr. Ag. 1407
έδανόν.

424 Athen. VIII p. 362 F τὰς δὲ τοιαύτας εὐωχίας Αἰσχύλος
καὶ Εὐριπίδης (Med. 193) εἰλαπίνας ἀπὸ τοῦ λελαπάχθαι.

425 Etym. Flor. ed. Miller p. 151 ῥόνησας σὺν τῷ Ι ἀντὶ
τοῦ ἔλουσας ἢ κατήντησας· εἴρηται δὲ ἐν τῷ ἐξηγονήθην. Ὡρος ὁ
Μιλήσιος. ἢ δὲ χρῆσις παρὰ Αἰσχύλῳ. Cho. 73 ῥόνησαν restitu-
endum videtur.

426 Hesych. ῥριγένεια (ῥριγένειαν cod.)· ἢ τὴν ἡμέραν γεν-
νώσα· ἢ <ῥ> τῷ ὄρθρῳ ἢ τῷ ῥρι γεννωμένη. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ἢ
λέαινα ῥριγένεια ἢ ἡ ἐν τῷ ἀέρι τίκτουσα ἢ ἡ ἐν τῷ ἔαρι. Ad
Athamantem refert Welcker.

427 Hesych. ἴττυγα· ἐκπληκτικά. Αἰσχύλος.

426 ῥυγένεια Aeschylum dixisse mquuit M Schmidt.

427 ἴττυγα pro ἴττυγα coniecit Alberti, ἰκτά Hartung, ἀτυζηλά
M Schmidt cl. Hesych. ἀτ[τ]υζηλόν· φοβερόν, ἀφανές, ἀσημον.

καταφαγᾶς 428

κεκαχρῦσθαι 429

κραταίπιλος 430

Κυνοκέφαλοι 431

428 Poll. VI 40 παμπόνηρον δὲ καὶ τὸ παρὰ Μυρτίῳ τῷ
χωμικῷ καταφαγᾶς, καὶν Αἰσχύλος αὐτὸ ἢ προειρηκώς. Cfr. Dind.
in Thes. L. Gr. vol. IV p. 1376, Nauck Aristoph. Byz. p. 218.

429 Hesych. κεχρηματεῖσθαι (i. e. κεχρηματίσθαι). πεφρύχ-
θαι. Αἰσχύλος. (Schütz proponit πεφράχθαι pro πεφρύχθαι).

430 Choerob. in Anecd. Oxon. vol. II p. 318, 6 (Anecd. Bekk.
p. 1391) τὰ παρὰ τὸ κράτα διὰ τοῦ ΑΙ γράφεται, οἷον κραταίβιος.
κραταίπιλος ὁ ἰσχυρὸν πύλιον ἔχων παρ' Αἰσχύλῳ. Cfr. Eustath.
Od. p. 1938, 2 κατὰ τὴν τεχνικὴν παράδοσιν ἀναλογεῖ τῇ συνθέσει
τοῦ κραταιπέδου καὶ τὸ κραταίβιος, κραταίπιλος, κραταίττονος.

431 Strab. I p. 43 'Ἡσιόδου δ' οὐκ ἂν τις αἰτιάσαιτο ἄγνοια
'Ἠμίκυνας λέγοντος καὶ Μακροκεφάλους καὶ Πυγμαίους . . οὐδ' Ἀλ-
κμᾶνος Στεγανόποδας ἱστοροῦντος οὐδ' Αἰσχύλου Κυνοκεφάλους καὶ
Στερνοφθάλμους καὶ Μονομμάτους, VII p. 299 'Ἡσίοδον μὲν Ἠμί-
κυνας λέγοντα καὶ Μεγαλοκεφάλους (Μακροκεφάλους L Dindorf) καὶ
Πυγμαίους . . Αἰσχύλον δὲ Κυνοκεφάλους καὶ Στερνοφθάλμους καὶ
Μονομμάτους [ἐν τῷ Προμηθεῖ φασι] καὶ ἄλλα μυρία. Verba ἐν
τῷ Προμηθεῖ φασι ex margine allata esse monuit Heyne. Cfr.
Prom. 830 μουνῶπα στρατὸν Ἀριμασπόν. Κυνοκεφάλων et Στερ-
νοφθάλμων in Prom. Sol. in enarratione itinerum Herculis men-
tionem esse factam putat Butler.

429 κεχρωματίσθαι Dindorf, unde apud Hesychium ordine litera-
rum ductus κεχρᾶσθαι κεχρωματίσθαι, πεφύρθαι. Αἰσχόλος coniiecit
M Schmidt, ut κεχρᾶσθαι Aeschylō adscribendum foret. At κεκαχρῦσθαι
πεφρύχθαι restituit Kontos Ἀθήν. I p. 421 sq.

432

κυντερώτατα

433

λάμπουρις

434

μειζονώτερος, ὑπερτερώτερος, χειριώτερος, πλειώ-
τερος, ῥήτερος

435

ὁμίγματα

436

οὐρανεζέτω

432 Phot. lex. p. 188, 20 *κυντερώτατα καὶ κυντατώτατα* λέγουσιν. *Εὐβουλος Παρμενίσκῳ* »ἀπὸ τῶν ἐκείνου καὶ τὰ κυντατώτατα«. *Φερεκράτης Λήροις* »ἔπειτα ἕτερα τούτων ποιῶντα πολλὰ *κυντερώτερα* καὶ *Αἰσχύλος*. Fortasse significari *μειζονώτερος* (fr. 434) putat Nauck.

433 Phot. lex. p. 206, 18 *λαμπουρίς· ἡ ἀλώπηξ παρ' Αἰσχύλῳ*.

434 Maxim. Planud. post Etym. Gud. p. 648, 46 (Anecd. Bachm. vol. II p. 75, 14) καὶ τὸ *μεῖζον μειζότερον καὶ μειζονώτερον Αἰσχύλος* καὶ τὸ *ὑπέρτερον ὑπερτερώτερον καὶ χειριώτερον καὶ πλειώτερον καὶ τὸ ῥῆον ῥήτερον*. Anecd. Barocc. in Mus. philol. Cantabr. vol. II p. 114 *βαρεώτερος· ἀπὸ τῆς γενικῆς εἶπον, βαρεῶς* (l. βαρέος) *βαρεώτερος, σπανίως μέντοι· καὶ ἔτι Αἰσχύλος μειζονώτερος ὑπερτερωτέρος τε καὶ χειριώτερος καὶ ῥήτερος καὶ πλειώτερος*. Ag. 436 *ὑπερτερώτερα* pro *ὑπερβατώτερα* coniecit Weil.

435 Phot. lex. p. 331, 2 *ὁμάματα· τὰ οὐρήματα. Αἰσχύλος*. Emendatum *ὁμίγματα* ex Hesych. *ὁμίγματα· οὐρήματα*. Ad locum unde fr. 179 sumptum rettulit Mekler.

436 Phot. lex. p. 361, 11 *οὐρανεζέτω· πρὸς τὸν οὐρανὸν διανεῖσθω. Αἰσχύλος*. Corrupte Anecd. Bachm. vol. I p. 322, 19 et

---

433 *λάμπουρις* pro *λαμπουρίς* secundum Etym. M. p. 474, 4 et Hesych. scripsit L.Dindorf.

	437
πάλμυδος (?)	
	438
πεφρασμένος	
	439
πρέφαι	
	440
στέμβω	
	441
Στερνόφθαλμοι	

Hesych. οὐρανίζετο (οὐράνιζεν τὸ cod. Bachm.) πρὸς τὸν οὐρανὸν διικνεῖτο. *Αἰσχύλος* (*Αἰσχύλος* om. Hesych.). Verbum οὐρανίζον Eum. 570 restituebat Merkel.

437 Choerob. in Theod. p. 232, 4 (Anecd. Bekk. p. 1408) πάλμος πάλμος· τὸ γὰρ πάλμυδος διὰ τοῦ ΔΟΣ κλιθὲν παρ' *Αἰσχύλω* (παρ' *Αἰσχίῃ* cod. Marc.) ἡμάρτηται. ἔστι δὲ ὄνομα κίριον (*Φρύγιον* Nauck) βασιλέως. Genetivo πάλμυδος usus est Hipponax, unde ten Brink Philol. VI p. 70 Aeschylum pro Hipponacte per errorem scripsisse Choeroboscum probavit. Scripsit autem fortasse παρ' *Αἰσχρίωνι*.

438 Phot. lex. p. 427, 9 πεφρασμένος· παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι, προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν. *Αἰσχύλος*. Cfr. Hesych. πεφρασμένος· παρεσκευασμένος εἰς τὸ φρασθῆναι, προσεκτικὴν ἔχων δύναμιν (i. e. προσεκτικὴν . . διάνοιαν).

439 Phot. lex. p. 447, 14 πρέφαι· τὸ ὁμοιωσαί (ὁμοιοῦσθαι Schleusner, ὁμοιωσθαι Nauck). *Αἰσχύλος*. Cfr. Hesych. πρέφα· εἰκασμένος, εἰκασθεὶς. Sine probabilitate Ag. 1327 πρέφειεν pro τρέφειεν scribunt.

440 Etym. Gud. p. 85, 45 (apud Gaisf. p. 451 B, Anecd. Paris. vol. IV p. 61, 18) ἀστεμφής καὶ ἀστεμφέως . . παρὰ τὸ στέμβω ὃ σημαίνει τὸ κινεῖν συνεχῶς, οὗ μέμνηται *Αἰσχύλος*. Pers. 574 στέμβονται intercidisse puto (στέμβοντες supplebat Sorof).

441 Vide ad fr. 431. *Στερνοφθάλμους* ex Aeschylō memorat etiam Tzetzes in Anecd. Oxon. vol. III p. 370, 9.

442

στόμις

443

σχελίδες

444

τραγέλαφος

445

τρισσόζωος

442 Eustath. Od. p. 1538, 50 στόμις παρ' Αισχύλῳ ὁ ὥσπερ στόματι ἀντερειδῶν χαλινοῖς. Poll. II 100 στόμα (στόμιν Nauck) δὲ εἶπεν Αἰσχύλος τὸν τραχύν. Cfr. Phryn. Bekk. p. 64, 14 στόμις (στόμης cod.) καὶ βίαιος ἵππος· ὁ μὴ πειθόμενος τῷ χαλινῷ, Phot. lex. p. 540, 16 et Suidas στόμις (στομίας Suid.) ἵππος· ἀπειθής καὶ βίαιος, Hesych. στόμις (στομῖς cod.)· ὁ ἀπειθής, μέγα στόμα ἔχων· καὶ τοὺς ἵππους δὲ στομίας λέγουσι τοὺς ἀπειθοῦντας τοῖς χαλινοῖς.

443 Schol. Aristoph. Equ. 362 et Suidas σχελίδας· βοὸς πλευρά· ἢ ἀπλῶς τὰ πλευρικά τῶν βοῶν (τὰ πλευριμαῖα τῶν κρεῶν Suid.), ὡς Αἰσχύλος.

444 Aristoph. Ran. 937 ΑἰΣΧ. σὺ δ' ὦ θεοῖσιν ἐχθρέ, ποῖ' ἄττ' ἔστιν ἄττ' ἐποίεις; ΕΥΡ. οὐχ ἵππαλεκτρούνας (cfr. fr. 134) μὰ Δί' οὐδὲ τραγέλαφους, ἅπερ σύ, ἀν τοῖσι παραπετάσμασι τοῖς Μηδικοῖς γράφουσιν.

445 Etym. M. p. 279, 17 δις ἡβήσαντα (Lycophr. 156), τουτέστιν ἀναζήσαντα. φησὶ γὰρ μετὰ τὴν κρεουργίαν οἱ θεοὶ τὸν Πέλοπα ἀνεζωποίησαν· καὶ τρισσόζωος (sic M, τρισόζωος DP) παρὰ Αἰσχύλῳ (verba καὶ . . Αἰσχύλῳ om. F). Etym. Gud. p. 585, 14 (Etym. Flor. ed. Miller p. 285 sq.) δις καὶ τρίς ἐν τῇ συνθέσει ἀποβάλλουσι τὸ Σ, οἷον δέμηνος δέπηγος τρέπηγος· σεσημέλιωται τὸ δισθανέες καὶ τὸ τρίφυλλον παρὰ Νικάνδρῳ . . καὶ τρισόζωος παρ' Αἰσχύλῳ.

446

[Φρυγία]

447

φυξίμηλον

448

χαλιμάδες

446 Schol. Hom. B 862 οἱ νεώτεροι τὴν Τροίαν καὶ τὴν Φρυγίαν τὴν αὐτὴν λέγουσιν, ὁ δὲ Ὅμηρος οὐχ οὕτως. Αἰσχύλος δὲ συνέχευεν. Eadem fere Eustath. II. p. 364, 42. Cfr. Strab. XIV p. 665 οἱ ποιεῖται δέ, μάλιστα οἱ τραγικοὶ συγγέοντες τὰ ἔθνη καθάπερ τοὺς Τρῶας καὶ τοὺς Μυσοὺς καὶ τοὺς Λυδοὺς Φρύγας προσγορεύουσιν κτέ. Pertinere haec videntur ad Φρύγες. Cfr. supra p. 600 et ad fr. 271.

447 Plut. Quaest. Gr. X p. 292 A τί τὸ φυξίμηλον; τῶν μυκρῶν ἔστι καὶ χαμαιζήλων φυτῶν, ὧν ἐπόντα τοὺς βλαστοὺς τὰ βοσκήματα κολοῦει καὶ ἀδικεῖ καὶ λυμαίνεται τὴν αὔξησιν. δταν γοῦν ἀναδραμόντα μέγεθος λάβῃ καὶ διαφύγῃ τὸ βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἐπινεμομένων, φυξίμηλα καλεῖται. τὸ δὲ μαρτύριον Αἰσχύλος. Cfr. Hesych. φυξίμηλα (φυξήμηλα cod.). δένδρα τὰ διὰ ὕψος ἐκτεφευγότα ἐσθίεσθαι ὑπὸ τῶν βοσκημάτων.

448 Schol. Apoll. Rh. I 473 χαλίκρητον· τὸν ἄκρατον, τὸν χαλῶντα τὰς φρένας. Ἀθηναῖοι δὲ τὸν ἄκρατον χάλιν λέγουσιν. Αἰσχύλος δὲ καὶ τὰς βάχγας χαλιμίας φησὶ λέγεσθαι (χαλιμάδας, φασί, λέγει Hermann). Cfr. Etym. M. p. 805, 10 καὶ τὰς βάχγας χαλιμάδας ἔλεγον, τὰς χαλωμένας πρὸς συνουσίαν, Hesych. χαλιμάδες· ἀναίσχυντοι καὶ θρασεῖαι, Suid. χαλίμα (χαλιμάς Τουρ) ἡ πόρνη, ἀπὸ τοῦ χαλᾶσθαι τὸ σῶμα ἀπὸ (ὑπὸ Nauck) μέθης ἢ μακίας. Eustath. Od. p. 1471, 2 εἰ δὲ πρὸς τὰς τοιαύτας διάφοροί τινες ἦσαν αἱ κατ' Αἰσχύλον σπονδαὶ χαλίκρητοι (v. fr. 323), ζητητέον· τοιαῦτα δὲ αἱ ἐπὶ Διονύσῳ κραθεῖσαι· χάλιν γάρ, φασίν, ὁ Διόνυσος· ἐξ ἐκείνου δὲ καὶ ὁ ἄκρατος οἶνος. δθεν καὶ χαλιμάς γυνὴ κατὰ τοὺς πα-

448 χαλιμαῖδες (i. e. laxivestes) pro χαλιμάδες Hermann.

449

χειμάμυνα

450

χελιδονίζειν

451

φιλής (φιλήτος)

Fragmenta dubia et spuria.

452

οὐ χρὴ λέοντος σκύμνον ἐν πόλει τρέφειν,
 ἦν δ' ἐκτραφῇ τις, τοῖς τρόποις ὑπηρετεῖν.

λαιούς ἢ ὑπὸ μέθης χαλωμένη τὸ σῶμα, Sueton. in Miller. M6l. d. litt. gr. p. 414 χαλιμάς· ἀπὸ τοῦ ἐκ μέθης ἢ μανίας ἢ ἀκολασίας χαλαῖσθαι· χάλις δὲ καὶ ὁ ἄκρατος. Ad Edonos referunt Welcker et Hermann (opusc. V p. 188q.), ad Bacchas sive Bassaras Hartung.

449 Poll. VII 61 τὸ μέντοι χειμερινὸν ἱμάτιον χεῖμαστρον ἂν λέγοις, καὶ χλαῖναν δὲ παχεῖαν, ἣν χειμάμυναν μὲν Αἰσχύλος, Ὅμηρος (ξ 529) δὲ ἀλεξάνεμον κέκληκεν. Cfr. Eustath. Od. p. 1767, 43 παχεῖαν χλαῖναν . . ὅποια τις ἢ μὴ μόνον ἀλεξήνεμος λεγομένη, ἀλλὰ καὶ χειμάμυνα, ὡς ἐν ῥητορικῇ κεῖται λεξικῇ, Hesych. χειμάμυνα· ἦν Ὅμηρος ἀλεξάνεμον λέγει, Anecd. Bachm. vol. I p. 415, 5 χειμάμυνα· παρὰ Σοφοκλεῖ, ἢ παρ' Ὀμήρῳ ἀλεξάνεμος.

450 Schol. Aristoph. Av. 1680 καὶ Αἰσχύλος τὸ βαρβαρίζειν χελιδονίζειν φησί. Fortasse Aeschylus non ipso verbo χελιδονίζειν usus est, sed nihil nisi Ag. 1034 χελιδόνος δίκην ἀγνώτα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένη dixit.

451 Schol. Hom. E 9 περὶ δὲ τοῦ φιλήτος παρ' Αἰσχύλῳ καὶ τοῦ »Κουρήτες τ' ἐμάχοντο« (I 529) καὶ τοῦ κριτής ἐν τοῖς περὶ ὀνομάτων ἀποδώσομεν τὸν λόγον. Eustath. II. p. 515, 10 τὸ φιλής φιλήτος παρ' Αἰσχύλῳ. Cfr. Choerob. in Theod. p. 55, 4 σεσημείωται τὸ Κουρὴς Κουρήτος . . καὶ τὸ φιλής φιλήτος.

452 Aristoph. Ran. 1431 Aeschylum dicentem facit: οὐ χρὴ . . τρέφειν, μάλιστα μὲν λέοντα μὴ ἐν πόλει τρέφειν, ἦν δ' . . ὑπη-

453

καλῶς τεθνάναι κάλλιον ἂν μᾶλλον ἢ σεσῶσθαι

454

οὐκέτ' ἀκταίνω

455

Zenob. 5, 85 Σαρδάνιος γέλως· Αἰσχύλος ἐν τοῖς περὶ παροιμιῶν περὶ τοῦτου φησὶν οὕτως· οἱ τὴν Σαρδῶ κατοικοῦντες, ἡραχιδονίων ὄντες ἄποικοι, τοὺς ὑπὲρ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη γεγονότας τῷ Κρόνῳ ἔθυσον κτέ. Locum lacunosum esse sic fere supplendum:

ρετεῖν. Alter versus abest a Ven. et tribus aliis libris. Tres versus afferunt Anth. Pal. X 110 (cum lemmate Αἰσχύλου) et Suidas v. οὐ χροῆ et σκύμνος, versum primum Macarius VI 71, versum alterum et tertium Plut. Alc. 16. Versum primum deleuit Dindorf. rectius alterum JH Vossius. Ex tragoedia aliqua Aeschyli primum versum sumptum esse iudicat Gataker Misc. p. 504C, ex Danaidibus primum et tertium Hermann (opusc. II p. 332sq. et VIII p. 135sq.). Primum versum de Astyanacte dictum esse suspicatur Welcker (Zeitschr. f. Altertumsw. 1831 p. 1211sq.) ratus Aeschylum Ἰλίου πέρσιν (cfr. Aristot. Poet. c. 23 fin.) scripsisse. At cfr. Hermann opusc. VII p. 357sq. et VIII p. 129sq.

453 Thom. Mag. p. 238, 8 οὐ λογογράφων τὸ λέγειν «μᾶλλον πλουσιώτερος» καὶ «μᾶλλον ἀνδρειότερος» . . ποιηταὶ δὲ ὥσπερ καὶ ἕτεροι ἅττα καινοτομοῦσι, καὶ τοῦτο ἔστιν ὅτε ποιοῦσιν. Αἰσχύλος ἐν τοῖς Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις «καλῶς . . σεσῶσθαι». Excidisse quaedam videntur: Αἰσχύλος ἐν τ. Ἑ. ἐ. Θήβαις «μᾶλλον ἐνδικιώτερος» (v. 660) καὶ . . «καλῶς . . σεσῶσθαι». Cfr. etiam frg. 401.

454 Phryn. Bekk. p. 23, 12 ἀκταίνῳσαι . . Αἰσχύλος «οὐκέτ' ἀκταίνω» φησὶ βαρυτόνως, οἷον οὐκέτι ὀρθοῦν δύναμαι ἐμαυτῇ. Respici Eum. 36 ὥς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν βίῃσιν monuit Ruhnken. Cfr. Etym. M. p. 54, 37 (Etym. Gud. p. 30, 15, Etym. Sorb. p. 147D Gaisf.) ἀκταίνειν· τὸ μετεωρίζεσθαι καὶ ἐπαίρεσθαι καὶ γαυριᾶν . . ἀφ' οὗ «ἀκταίνω» τὸ κουφιζῶ παρὰ Αἰσχύλου καὶ «ἀκταῖνον μένος» τὸ ἀνάγον καὶ δυνάμενον ἀνορθοῦν. Etiam verba ἀκταῖνον μένος Aeschyli esse opinatur Schütz.

Σαρδάνιος γέλως· (μέμνηται ταύτης) Αισχύλος ἐν τοῖς <Αἰγυπτίοις
vel Φρυγί, Δήμων δὲ ἐν τοῖς> περὶ παροιμιῶν suspicatur O Crusius
Anal. Crit. ad Paroemiogr. Gr. p. 148, ut Σαρδάνιος γέλως in
fragmentis Aeschyli collocari debeat, nisi nomen Aeschyli pro So-
phocle positum sit. Cfr. schol. Plat. p. 926 a 31 Σαρδάνιος γέ-
λως . . ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Δαιδάλῳ. Hoc verum videtur.

456

δράσαντι γάρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται.

457

Schol. Eur. Phoen. 175 Ἡσίοδος (Theog. 371) φησιν ἀδελφὴν
'Ἠλίου τὴν Σελήνην . . Αἰσχύλος δὲ καὶ οἱ φυσικώτεροι θυγατέρα,
παρόσον [ἐκ] τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς μεταλαμβάνει. ἀμέλει καὶ πρὸς
τὰς ἡλιακὰς ἀποστάσεις μεταμορφοῦται ἢ σελήνη. Pro Αἰσχύλος
probabiliter Εὐριπίδης scribit Nauck collatis eis quae Badham in
Iph. T. praef. p. 14sq. disseruit de Eur. Phoen. 175, ubi θύγα-
τερ ἀελίου Σελαναία in θύγατερ ἁ Λατοῦς Σελαναία emendat Bad-
hamo duce Nauck. Cfr. etiam MHaupt Herm. I p. 26.

458

Eustath. Opusc. p. 355, 28 ἐν μετοπώρῳ γὰρ οὐ μόνον και-
νὸν ἔάν, ὡς ἡ παροιμία, ἄνθος ἀναφυῇ, ἀλλὰ καὶ ἔάν κατ' Αἰσχύ-
λον ἀρτίδροπος ὀπώρα νεάζουσα τρυγηθῇ. Unum vocabulum ἀρτί-

456 Stob. Ecl. 1, 3, 24 Αἰσχύλου· »δράσαντι γάρ τοι (τι
cod. Aug.) . . ὀφείλεται«, Theophilus ad Autol. 2, 37 p. 176
Αἰσχύλος ἔφη »δράσαντι γάρ τοι . . ὀφείλεται«. Quia simillimum est
Sophoclis fragmentum 209 τὸν δρῶντα γάρ τι καὶ παθεῖν ὀφείλε-
ται, nomen Aeschyli errori deberi putat Nauck et verba Aeschyli
(Cho. 312sq.) δράσαντι παθεῖν, τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ in Stob.
Anthol. intercidisae suspicatus est MSchmidt Philol. XVI p. 162.
Cfr. Schol. Pind. Nem. 4, 51 παρὰ τοῦτο ὁ τραγικός »τὸν δρῶντα
πού τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται«, Arrian. Expr. Alex. VI 13, 5 καὶ τι
καὶ λαμβεῖν ἐπειπεῖν· τὸν δὲ νοῦν εἶναι τοῦ λαμβεῖν, ὅτι τῷ τι
δρῶντι καὶ παθεῖν ἔστιν ὀφειλόμενον.

δροπος Aeschyleum esse ex Sept. 320 sumptum, indicavit Schneidewin Philol. vol. V p. 369, plura inde in hunc Sept. fabulae locum conferenda esse vol. I p. 144 ad Sept. 322 monui. Proverbium *ἄνθος ἐν μετοπῶρῳ* memorat Eustath. opusc. p. 308, 63.

459

ἱροπῶτις

460

μάντις

461

μυχθίζειν

462

φυχὰς ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις

463

Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα πάντα κλῆρον

459 Schol. Hom. T 88 ἡεροφοῖτις . . οἷον ἐρεβοφοῖτις. ἔνιοι δὲ ἱροπῶτις παρὰ τὸ Αἰσχύλειον, παρὰ τὸ εἰς ἔριν νεύειν. Scriptum olim fuisse: ἔνιοι δὲ εἰαροπῶτις παρὰ τὸ Αἰσχύλειον (Eum. 264)· ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον· ἀπὸ δὲ σοῦ φεροίμαν βοσκὰν πώματος δυσπότου, coniecit Bergk. Ad Homerum (T 87) pertinere Hesychi glossas *εἰαροπότις* ἡεροπότις *ιαροπότις* monuit MSchmidt.

460 Eustath. Il. p. 48, 37 καὶ Αἰσχύλος δέ που, φασί, τὸν ἱατρὸν μάντιν ὀνομάζει. Eustathium ἱατρόμαντιν voluisse, quod saepius apud Aeschylum occurrit, probabiliter coniecit Nauck.

461 Eustath. Il. p. 440, 25 (Od. p. 1965, 49) τὸ μυχθίζειν παρὰ τε Αἰσχύλῳ καὶ ἄλλοις. Respici videtur Prom. 769 σὺ δ' αἶ κέκραγας κἀναμυχθίζῃ.

462 Aristoph. Ran. 704 τὴν πόλιν καὶ ταῦτ' ἔχοντες κυμάτων ἐν ἀγκάλαις, schol. Δίδυμός φησι παρὰ τῷ Αἰσχύλῳ· ἐστὶ δὲ ὄντως παρὰ Ἀρχιλόχῳ «φυχὰς . . ἀγκάλαις».

463 Strab. VIII p. 341 (Eustath. Il. p. 305, 34) ποτητικῶ δέ τιινι σχήματι συγκαταλέγειν τὸ μέρος τῷ δῶφ φασὶ τὸν Ὅμηρον . .

464

χώριζε θνητῶν τὸν θεὸν καὶ μὴ δόκει
 ὁμοιον ἑαυτῷ σάρκινον καθεστάναι.
 οὐκ οἶσθα δ' αὐτόν· ποτὲ μὲν ὡς πῦρ φαίνεται
 ἄπλωτος ὁρμῇ, ποτὲ δ' ὕδωρ, ποτὲ γνόφος·
 καὶ θηροῖν αὐτὸς γίνεται παρεμφερής, 5
 ἀνέμῳ νεφέλῃ τε κάσπραπῇ, βροντῇ, βροχῇ,
 ὑπηρετεῖ δ' αὐτῷ θάλασσα καὶ πέτραι
 καὶ πᾶσα πηγὴ χυδατος συστήματα·
 τρέμει δ' ὄρη καὶ γαῖα καὶ πελώριος
 βυθὸς θαλάσσης κώρέων ὕψος μέγα, 10
 ὅταν ἐπιβλέψῃ γοργὸν ὄμμα δεσπότης.
 πάντα δύναται γάρ. δόξα δ' ὑψίστου θεοῦ.

465

μενοινᾷ

καὶ Ἀλκμάν δέ »Κύπρον ἱμερτὰν λιποῖσα καὶ Πάφον περιρρύτανε
 καὶ Αἰσχύλος »Κύπρου . . κληρονε. Αἰσχύλος ex Ἀρχίλοχος cor-
 ruptum esse comprobavit Meineke Vind. Strab. p. 103. Ad Aeschyli
 θαλαμοποιούς, quam θαλαμηπόλους vocat, refert Hartung.

464 Clem. Alex. Strom. V p. 727sq. (Euseb. P. E. XIII
 p. 689 B) Αἰσχύλος μὲν ὁ τραγωδοποιὸς τὴν δύναμιν τοῦ θεοῦ πα-
 ρατιθέμενος οὐκ ὀκνεῖ καὶ ὑψίστον αὐτὸν ἀγορεύειν διὰ τούτων·
 »χώριζε . . ὁμοιον ἑαυτῷ (ὁμοιον σαυτῷ vel σαυτῷ ὁμοιον Eus.) . .
 οἶσθα δ' (οἶσθά γ' vel οἶσθας Eus.) . . ποτὲ δὲ (ποτὲ Eus.) γνό-
 φος . . καὶ κάσπραπῇ (κάσπραπῇ Eus.) . . καὶ ὕδατος . . καὶ ὀρέων
 . . ἐπὰν ἐπιβλέψῃ . . δυνατὴ γὰρ δόξα ὑψίστου θεοῦ». Eosdem
 versus Aeschylo tribuit Justinus Martyr de monarchia c. 2 p. 130
 »χώριζε . . ὁμοιον σαυτῷ (vel ἑαυτῷ) . . οἶσθας (vel οἶσθα δ') . . καὶ
 ὀρέων (vel κώρέων) . . δύναται γάρ, δόξα δὲ . . θεοῦ». De his
 versibus quos a falsario compositos esse monuerunt Grotius, Pauw,
 Heath, vide Boeckh. de Gr. trag. princ. p. 150sq.

465 Schol. Hom. ν 381 ex cod. Ven. 613 (M) editum ab
 A Ludwich in progr. univ. Regiomont. 1871 μενοινᾷ· φροντίζει, με-

466

αἰῶ

467

λαβὼν ἀριστόνικον ἐν μάχῃ κράτος

468

ἐμπεδὴς γάμρος μάρψεν Ἀίδης

469

ἐνορχιν λαόν

470

Τιρύνθιον πλίνθευμα, Κυκλώπων ἔδος

ριμνῆ, προθυμεῖται, καὶ παρ' Αἰσχύλῳ ὀρέγεται. Pro Αἰσχύλῳ scribendum esse Σοφοκλεῖ respicique Ai. 341 coniecit A. Ludwich N. Mus. Rhen. XLII (1887) p. 475.

466 Anecd. Bekk. p. 363, 17 αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν. Restituit αἰῶ pro αἰῶνα Cho. 349 H. L. Ahrens.

467 Athen. X p. 457 B τοιοῦτον δ' ἐστὶν καὶ τὸ ῥήματα λέγειν ἀνθρώπων ὀνόμασιν ὅμοια, οἷον »λαβὼν . . κράτος«. Aeschyleum colorem agnovit Nauck.

468 Hesych. ἐμπεδὴς γάμρος μάρψεν Ἀίδης· ἐμπεδὸν ἔλεγον τὸν Ἀἰδην ὡς Ἰππῶναξ· ἀντίον τοῦ οὖν ἐμπέδου χθόνιος· οἱ δὲ οὕτως· ὁ Ἀίδης ἐπιμελής ἐστι γάμρος καὶ ἀσφαλής, οὐκ ἀμελῶν οὐδενός, ἀλλ' εἰς τὴν γῆν λαμβάνων τὴν μερίδα, οἷον τὴν γῆν μερίζομενος. Aeschylea verba ἐμπέδας σε γάμρος μάρψειεν Ἀίδης agnoscere sibi visus est Burges in Aesch. Suppl. p. 193.

469 Hesych. ἐνόρχην λαόν· τὸν ἐπὶ ἡβης· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὀρχιδόν (ὀρχιδιον cod.). Verba ἐνόρχην (ἐνορχιν Nauck) λαόν versui post Sept. 11 amisso tribuit M. Schmidt.

470 Hesych. Τιρύνθιον πλίνθευμα (πλίνθεμα cod.)· ἀντὶ τοῦ [τὸ] τεῖχος· ὑπὸ δὲ Κυκλώπων κατεσκευάστο. Hesych. Κυκλώπων ἔδος· ἐπειδὴ Κύκλωπες ἐτείχισαν τὰς Μυκῆνας. Glossas coniunxit Meineke Anal. Alex. p. 51. Aeschyleus esse videtur versus Nauckio.

471

δεινὸν γε τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει
 πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώμαθ', ὡς πλησθῇ φόνου,
 ἄνδρας δ' ὀπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

472

ἀλλ' εἴτ' ἔνυπνον φάντασμα φοβῇ
 χθονίας θ' Ἑκάτης κῶμιον ἐδέξω

473

οὐ γάρ με Νῦξ ἔτιχτε δεσπότην λύρας,
 οὐ μάντιν οὐδ' ἱατρόν, ἀλλ' εὐνάτορα
 ψυχαῖς

474

ὁ Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος εἰς τὰς διφθέρας.

471 Lucian. Muscae enc. 11 vol. 3 p. 89 ἡ μὲν γὰρ τραγῳ-
 δία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μῦθας ὡς ἐν τούτοις ἰδει-
 νόν . . δόρυ«. Aeschilo tribuit hos versus Bergk Mus. Rhen. 35
 p. 250, temere ut videtur.

472 Plut. de superst. c. 3 p. 166 A σπαθῶσιν εἰς ἀγύρτας καὶ
 γόητας ἀνθρώπους ἐμπεσύντες λέγοντας »ἀλλ' . . ἐδέξω«, τὴν περι-
 μάκτριαν κάλει γραῦν. Aeschilo vindicat locum Porson in Eur.
 Or. 401.

473 Plut. Amator. c. 15 p. 758B ἔστι δέ τις ἐκεῖ κομιστὴρ
 ἐνθένδε καὶ ἀρωγὸς ἐν τέλει γενομένων (unde locum Aeschyli ἔστιν
 δέ τις | ἐκεῖ κομιστὴρ κάπαρωγὸς ἐν τέλει efficit Hermann) κατευ-
 ναστῆς καὶ ψυχοπομπός, ὥσπερ ὁ Ὑπνος (sic pro ὥσπερ οὗτος
 MHaupt)· οὐδ' . . ἀλλὰ θνητὸν ἅμα ψυχαῖς«. Hoc fragmentum ha-
 bitum Aeschyleae orationis prae se fert.

474 Schol. Hom. A 175 καὶ παροιμία »Ζεὺς . . διφθέρας«.
 Afferunt etiam Zenob. IV 11, Greg. Cypr. cod. Leid. 2, 19 cod.

473 ἀλλ' εὐνήτορα (debebat εὐνάτορα) pro ἀλλὰ θνητὸν ἅμα Ja-
 cobs (ἀλλ' ἡγήτορα Valckenaer, ἀλλ' ὀνήτορα Bergk).

474 ὁ Ζεὺς pro Ζεὺς Valckenaer.

475

ὄρᾳ Δίκη σ' ἀναυδος οὐχ ὀρωμένη
εὐδοντα καὶ στείχοντα καὶ καθήμενον·
ἐξῆς δ' ὀπαδεῖ δόχμιον, ἄλλοθ' ὕστερον.

476

πάντων τύραννος ἡ τύχη ἐστὶ τῶν θεῶν,
τὰ δ' ἄλλ' ὀνόματα ταῦτα πρόσκειται μάτην·
μόνη διοικεῖ γοῦν ἅπανθ' ἥ βούλεται.

Mosq. 3, 53, Diogenianus 4, 95 a (»Ζεὺς . . χρόνιος ἐπὶ διφθέρας»). Aeschilo versum tribuit Valckenaer Diatr. p. 185, tragoediae abindicat Bernhardt Griech. Litteraturg. vol. I p. 454 ed. tert.

475 Stob. Ecl. I 3, 28 et Theophil. ad Autol. 2, 37^{p. 178} »ὄρᾳς Δίκην ἀναυδον (ita Theophil. et Stobaei P. sec. m., ἀναβδον P pr. m., ἀνανδον F) οὐχ ὀρωμένην εὐδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθήμενῳ (στείχοντι καθήμενῳ Theophil.)· ἐξῆς δ' ὀπηδεῖ (ἐξῆς ὀπάξει Theophil.) δόχμιον (δόγμαον Theophil.), ἄλλο δ' (δὲ Theophil.) ὕστερον. Hi versus Aeschylei quondam putabantur, quia et apud Stobaeum cum ecloga 29 fragmento 22, cum quo non cohaerent, sine lemmate subiecti sunt et apud Theophilum, quem nimirum eodem florilegio, in quo lemmata eclogarum 28 et 29 intercidissent, usum esse monet Wachsmuth. Certe ecloga 29 comici alicuius, non Aeschyli est.

476 Stob. Ecl. I 6, 16 p. 87, 5 »πάντων . . μόνη διοικεῖν οὖν ἅπαντα βούλεται». Aeschilo hos versus tribuit Wachsmuth lemmate αἰσχύλου, quod eclogae 12 ex Euripide sumptae F in margine (Εἰσχύλου, E rubr.), eclogae 13 (lyrici poetae) in textu P apponit, huc translato. At et sententia et elocutio ab Aeschilo abhorrere videtur.

475, 1 sq. ὄρᾳ Δίκη σ' ἀναυδος οὐχ ὀρωμένη εὐδοντα καὶ στείχοντα καὶ καθήμενον pro ὄρᾳς Δίκην ἀναυδον οὐχ ὀρωμένην εὐδοντι καὶ στείχοντι καὶ καθήμενῳ Herwerden. — 3 ὀπαδεῖ pro ὀπηδεῖ Nauck. — ἄλλοθ' pro ἄλλο δ' Grotius. »Aut abrupta haec aut corruptae Usener

476, 1 Fort. ἀνδρῶν τύραννος ἡ τύχη 'στὶ καὶ θεῶν. — 2 πάντα vel potius γαῦρα pro ταῦτα Gomperz, μόνα Nauck. — 3 διοικεῖ et ἅπανθ' ἥ pro διοικεῖν . . ἅπαντα Jernstedt, γοῦν pro οὖν Nauck.

477

Athen. XIII p. 573 B καταλέξω δέ σοι . . Ἴωνικὴν τινα ῥῆσιν
ἐκτείνας κατὰ τὸν Αἰσχύλου . . περὶ ἑταυρῶν. Post Αἰσχύλου supplet
Meineke Ἀγαμέμνονα cl. Ag. 820 θεοῖς μὲν ἐξέτεινα et 907 μακρὰν
γὰρ ἐξέτεινας.

478

ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων τε καὶ σοφῶν,
κὰν τοῖς κακοῖσι μὴ τεθυμῶσθαι θείοις.

479

Δήμητερ ἢ θρέψασα τὴν ἐμὴν φρένα,
εἰναί με τῶν σῶν ἄξιον μυστηρίων.

480

ὥς οἶνοπλήγες <καὶ> μεθυστάδες γάμων

478 Plut. Consol. ad Apollon, c. 29 p. 116 F καὶ ὁ τραγικὸς
Αἰσχύλος ἀνδρῶν γὰρ ἐστὶν ἐναρέτων τε καὶ σοφῶν ἐν τοῖς κα-
κοῖσι (κακίστοις) . . θεοῖς. At Stob. flor. 108, 43 Εὐριπίδου· ἀν-
δρῶν τάδ' ἐστὶν ἐνδίκων . . κὰν τοῖς δεινοῖσι (κὰν τοῖσι δεινοῖς
Grotius) . . θεοῖς. Aeschilo vindicat Valcken. Diatr. p. 230. Ad
Myrmidones refert EAJ Ahrens, ad Nioben Burmeister.

479 Aristoph. Ran. 886sq. ΑἰΣΧ. Δήμητερ . . μυστηρίων.
Schol. Δήμητερ ἢ θρέψασα· παρόσον Ἐλευσίνιος τῶν δῆμων (cod.
Ven. τὸν δῆμον) ἦν ὁ Αἰσχύλος ἢ ὅτι ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις ἐτελεῖτο
τὰ δράματα τοῦ Αἰσχύλου (debebat scribere ἢ ὅτι τὰ Ἐλευσίνια
ἐτετέλεστο). ἔστι δὲ τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου. Ad Eleusinos lo-
cum refert Butler, atque Fritzsche Acta soc. Gr. I 1 p. 151 putat
ab iis versibus illam fabulam initium cepisse collato initio Euripi-
dis Supplicum. At verba ἢ ὅτι . . τοῦτο τὸ ἔπος Αἰσχύλου ab op-
timis libris, Rav. et Ven., absunt.

480 Hesych. μεθυστάδες· ὥς οἶνοπλήγες μεθυστάδες γάμων,
μεθύουσαι καὶ εἰς γάμους συνιοῦσαι [οἶον] τὸ παρθένους λέγεσθαι
ἀπέβαλον ἢ αἱ βαρυνθεῖσαι ὑπὸ μέθης οὐκέτι παρθένοι ἦσαν. In-
serta καὶ particula trimetrum restituit Salmasius. Versum ex
Aeschyli Lycurgia repetit Hermann atque ad Νεανίσκους refert

481

νοτὶς προσαυρίζουσα χερσαίᾳ τροχῇ

482

προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα

483

ἄσσοуса δ' ἐξέλαμψεν ἀστραπῆς δίκην

484

Serv. ad Verg. Aen. X 737 *tamen paeana carmen esse victoriae Aeschylus docet, quod ideo Apollini dicatum est, quia malorum avertendorum potens est.* Haec verba ad Sept. 622 ἁλώσιμον παιῶν' ἐπεξιαχάσας pertinere putat Bergk, fortasse respiciuntur quae sunt Ag. 641 sqq.

Hartung. M Schmidt ὡς Ἴων pro οἶον scriptum post μεθυσιτάδες; sic transfert: ὡς Ἴων· αἶ δ' οἶνοπλῆγες μεθυσιτάδες γάμψι.

481 Hesych. προσαυρίζουσα (προσαυρίζουσαι cod.) χερσαίᾳ τροχῇ. ὑπὸ τῆς αὔρας ἢ νοτὶς προσπίπτουσα τῇ τροχῇ. δύναται δὲ οἶον καταλαμβάνουσα· ἐπαυρεῖν γὰρ τὸ καταλαμβάνειν καὶ ἐπ' αὐτῇ γίνεσθαι. Glossae nomine νοτὶς praeposito trimetrum effecit Salmasius. Aeschyleum versum agnoscit Dindorfius, id quod ipso vocabulo τροχῇ refutari videtur.

482 Hesych. προσαιθρίζουσα (προσαιθρίζουσα Alberti) πόμπιμον φλόγα· πρὸς τὸν αἰθέρα ποιῶσα (πέμπουσα Nauck), ὥστε ἄνω πέμπεσθαι (φέρεισθαι Nauck) τὴν φλόγα. Glossam verbis πλέων καίουσα τῶν εἰρημένων Ag. 313 substituit Dindorf.

483 Aelian. V. H. XIII 1 ὥσπερ ἀστὴρ διάττουσα ἐξέλαμψεν (Ἀταλάντῃ) ἀστραπῆς δίκην. In his verbis trimetrum ἄσσοуса δ' ἐξέλαμψεν ἀστραπῆς δίκην deprehendit Cobet. Eum versum post Ag. 313 inseruit Meineke, ego in locum versus Ag. 320 substitui.

485

ὁργῆς μεταίαις εἰσὶν αἵτιοι λόγοι.

486

Plat. reipubl. VIII p. 550C μετὰ τοῦτο τὸ τοῦ Αἰσχύλου λέγωμεν ἄλλον ἄλλη πρὸς πόλει τεταγμένονε. Spectat Sept. 438 λέγ' ἄλλον ἄλλαις πρὸς πόλιν εἰληχόταε.

487

τὸ μελαμβόριον δὲ καταγίξει
πνεῦμα βίαιον καὶ φρικῶδες.

488

λέληθεν οὐδὲν τῶνδ' ἐμ' ὦν σὺ νοουθετεῖς,
γνώμην δ' ἔχοντά μ' ἡ φύσις βιάζεται.

485 Stob. flor. 20, 13 Αἰσχύλου· ὁργῆς . . λόγοις. Ortum ex Prom. 394 ὁργῆς νοσοῦσης εἰσὶν ἱατροὶ λόγοι atque ἱατροί etiam Stobaeum scripsisse apparet.

487 Strab. IV p. 182 διαφερόντως δ' εἰς τὸ πεδίον τοῦτο μελαμβόριον καταγίξει πνεῦμα βίαιον καὶ φρικῶδες (vide ad fr. 200). Quia Strabo mox versus Prom. sol. affert, ex his duos dimetros ad parodum eiusdem fabulae vel etiam ad ignoti poetae fabulam referendos eruit WSteuftel N. Mus. Rhen. vol. VIII (1853) p. 640.

488 Clem. Alex. Strom. II p. 462 ὁ μὲν γὰρ Λάιος ἐκεῖνος κατὰ τὴν τραγωδίαν φησὶν ἠλέληθε δέ με οὐδὲν τῶνδε ὦν (λέληθε δέ μ' οὐδὲν τῶνδ' V) σὺ . . βιάζεται. V. 2 sine poetae nomine afferunt Plut. de virt. mor. c. 6 p. 446 A et Stob. Ecl. 2, 7, 10 a p. 89, 12. Ex Aeschyli Laio sumptum hunc locum putabat Gataker Advers. Misc. X p. 529, Euripidis Chrysippo recte tribuit Valckenaer Diatr. p. 21.

488 V. 1 λέληθεν οὐδὲν τῶνδ' ἐμ' ὦν pro λέληθε δέ με οὐδὲν τῶνδε ὦν Sylburg.

489

Τεῦκρος δὲ τόξου χρώμενος φειδωλίᾳ
ὕπερ τάφρου πηδῶντας ἔστησεν Φρύγας.

490

<ΠΡΙΑΜ> τοὺς εὐγενεῖς γὰρ κάγαθούς, ὦ παῖ, φιλεῖ
Ἄρης ἐναίρειν· οἱ δὲ τῇ γλώσση θρασεῖς
φεύγοντες ἄτας ἐκτός εἰσι πημάτων·
Ἄρης γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν λωτίζεται.

Ex Elegiis.

491

Plut. quaest. conviv. I 10, 3 p. 628 E Ἰλαυκίας δὲ ὁ ῥήτωρ
καὶ τὸ δεξιὸν κέρας Αἰαντίδαις τῆς ἐν Μαραθῶνι παρατάξεως ἀπο-
δοθῆναι, ταῖς Αἰσχύλου εἰς τὴν μεθορίαν ἐλεγείαις (τοῖς Αἰσχύλου
μετὰ τὴν ἐξορίαν ἐλεγείοις Xylander, τοῖς Αἰσχύλου εἰς τὸ μεθό-

489 Trypho περὶ τρόπ. in Rhet. vol. VIII p. 738 »Τεῦκρος . .
Φρύγας«· εἴρηται γὰρ φειδωλίᾳ ἀντὶ τοῦ ἀκριβεῖα. Cfr. Greg. Cor.
ib. p. 767 et Moschop. Opusc. p. 76, Choerob. in Rhet. vol. VIII
p. 808 et anonym. ib. p. 717, 8. Sophoclis Teucro adscripsit Blom-
field, de Aeschyli Σαλαμινίαις cogitavit Hermann opusc. VII p. 378.
Cum verba ex nuntii narratione, non ex Teucris oratione sumpta
sint, probabilius fortasse Myrmidonibus vindicantur. Vide ad
fr. 380.

490 Stob. flor. 8, 5 Σοφοκλέους Φρυγῶν· »τοὺς . . Ἄρης συ-
αίρειν (sic SMA, ἐναίρειν B man. sec.) . . ἐκτός εἰσι τῶν κακῶν·
Ἄρης . . λογίζεται«. Schol. Hom. B 833 »Ἄρης γὰρ οὐδένα τῶν
κακῶν ληίζεται« (sine poetae et fab. nomine). De Sophocle auc-
tore eodem modo erratum videtur quo in schol. ad Prom. 452.
Cfr. Bergk Mus. Rhen. XXXV p. 254.

490 V. 2 ἀναιρεῖν Valckenaer. — V. 3 πημάτων pro τῶν κακῶν.
Nauck. — λωτίζεται pro ληίζεται vel λογίζεται OKeil et Conington.

ριον ἐλεγείois Hecker, ταῖς Αἰσχύλου εἰς τὴν Μαραθωνίαν ἐλεγείαις Bergk) πιστούμενος, ἡγωνισμένου τὴν μάχην ἐκείνην ἐπιφανῶς. Cfr. Aesch. Vit. in vol. I p. 468 κατὰ δὲ ἐνίους ἐν τῷ εἰς τοὺς ἐν Μαραθῶνι τεθνηκότας ἐλεγείῳ ἡσσηθεὶς Σιμωνίδῃ. Cfr. Welcker Syll. 144.

492

Τυρσηνῶν γενεάν, φαρμακοποιὸν ἔθνος

493

βριθὺς ὀπλιτοπάλας, δάϊος ἀντιπάλοις

Epigrammata.

494

κυανὴ καὶ τοῦσδε μενέγχεας ὤλεσεν ἄνδρας
μοῖρα, πολύρρητον πατρίδα ρυομένους.
ζῶν δὲ φθιμένων πέλεται κλέος, οἳ ποτε γυίοις
τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφιέσαντο κόνιν.

492 Theophrast. H. Pl. X 15 καὶ γὰρ Αἰσχύλος ἐν ταῖς ἐλεγείαις ὡς πολυφάρμακον λέγει τὴν Τυρρηνίαν, »Τυρρηγνὸν . . ἔθνος«. Plin. H. N. 25, 11 ut Aeschylus e velustissimis in poetica refertam Italiam herbarum potentia proderet.

493 Plut. de fort. Alex. c. 1 p. 334 D κατὰ τὸν Αἰσχύλον »βριθὺς . . ἀντιπάλοις«. Quaest. Conviv. II 5, 2 p. 640 A διὸ καὶ παρ' Αἰσχύλῳ τις τῶν πολεμικῶν ὀνομάζεται »βριθὺς ὀπλιτοπάλας«. Versum sine poetae nomine affert Plut. de fort. Rom. c. 3 p. 317 E et Comp. Cic. et Demosth. c. 2, Eustath. Il. p. 513, 33 (»βριθὺς . . δάϊος ἀντιμάχοισιν«). Ad epigrammata revocat versum propter doricam dialectum Bergk.

494 Anthol. Pal. VII 255 corr. addidit Αἰσχύλου, alia lemma εἰς ἐταίρους προμάθεσσαλῶν (i. e. εἰς ἐτέρους προμάχους

4 Τυρρηγνῶν Butler, Τυρρηγνόν Schneidewin, Τυρσηνῶν Bergk pro Τυρρηγνόν.

495

Αισχύλον Εὐφορίωνος Ἀθηναῖον τόδε κεύθει
 μνῆμα καταφθίμενον πυροφόροιο Γέλας·
 ἀλκὴν δ' εὐδόκιμον Μαραθῶνιον ἄλσος ἂν εἴποι
 καὶ βαθυχαιτήεις Μῆδος ἐπιστάμενος.

Θεσσαλῶν, nam praecedat Σιμωνίδου εἰς τοὺς Ἀθηναίων προμάχους.
 Num Aeschyli hoc epigramma sit, incertum, atque dubitavit iam
 Heath.

495 Vit. Aesch. in vol. I p. 468 ἀποθανόντα δὲ Γελῶι . . θά-
 ψαντες ἐτίμησαν μεγαλοπρεπῶς, ἐπιγράψαντες οὕτω· »Αἰσχύλον . .
 Ἀθηναίων . . πυραφόροιο πέλας . . ἄλλος ἂν εἴποι καὶ βαθυχαιτῆς
 (corr. in βαθυχαιτήεις) . . ἐπιστάμενος«. Cfr. Plut. de exil. c. 13
 p. 604 F ἀκήκοας δι' ἐπῶν (Wyttenb. ἀκήκοας δὲ δήπου) καὶ τοῦ
 τὸ ἐπιγραμμάτιον »Αἰσχύλον . . Γέλας«. καὶ γὰρ καὶ οὗτος εἰς Σ-
 κελίαν ἀπῆρε καὶ Σιμωνίδης πρότερον. Versus 1. 2 exstant quo-
 que corrupti in comment. ad Aristot. Eth. Nicom. III 2 (p. 1111a)
 p. 40 μαρτυρεῖ δὲ τούτοις καὶ τὸ ἐπίγραμμα τὸ ἐπιγεγραμμένον
 αὐτοῦ τῷ τάφῳ· »Αἰσχύλον . . τόδε σῆμα κεύθει ἀποφθίμενον πυρο-
 φόρον«. Aeschilo ut auctori tribuit Athen. XIV p. 627 C ὁμοίως
 δὲ καὶ Αἰσχύλος τηλικαύτην δόξαν ἔχων διὰ τὴν ποιητικὴν οὐδὲν
 ἤττον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπιγραφῆναι ἠξίωσεν μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν πο-
 ῆσας »ἀλκὴν . . ἀνείποι καὶ βαθυχαιταί κεν (βαθυχεταικεν Δ) Μή-
 δοι ἐπιστάμενοι« et Paus. I 14, 5 καὶ δὴ καὶ Αἰσχύλος, ὥς οἱ τοῦ
 βίου προσεδοκᾶτο ἡ τελευταίη, τῶν μὲν ἄλλων ἐμνημόνευσεν οὐδενί,
 δόξης ἐς τοῦτο ἥκων ἐπὶ ποιήσει . . δὲ δὲ τό τε ὄνομα πατρώθεν καὶ
 τὴν πόλιν ἔγραψεν καὶ ὥς τῆς ἀνδρείας μάρτυρας ἔχοι τὸ Μαρα-
 θῶνι ἄλσος καὶ Μῆδων τοὺς ἐς αὐτὸ ἀποβάντας. Sed quam fallax
 haec memoria sit, apparet.

A d d e n d a

(pleraque ex tragicæ dictionis indice ab A. Nauckio confecto
et Petropoli 1892 edito).

- Pag. 475 sq. A Dieterich in N. Mus. Rhen. 48 p. 141 sqq. probat, Catalogum, cuius quinta series interierit, quinquies duodevicensos sive nonaginta titulos habuisse, indeque efficit, *Θαλαμοποιούς* et *Αιγυπτίους* eandem fabulam, titulum *Φρύγιοι* autem ante *Φρύγες* abiciendum esse.
- Frg. 6, 3 l. ξ pro η . — Cfr. Serv. in Verg. Aen. IX 581.
- » 17 affertur etiam in lexico Sabbaitico sic: *δαπανεύσμοι κατάλειπεται λοιπὸν ἀπέραντος ἀρόρον ἐπηλυστίων ἀπέλιπεν.*
- » 35 In scholio Theocr. *Πᾶνας* et *σατύρους* sedem mutasse monet Nauck.
- » 39, 1 *λυσσηδόν* Naber. — *δίπτυχοι* Herwerden et Nauck.
- » 59 inventum etiam in lex. Sabbaitico, ubi *δτις* et *λυδείας*.
- » 69, 1 *χρυσοῦν* pro *ἔσου* Papageorg.
- » 72 Cfr. glossam lex. Sabbaitici *ἀφθονεστέραν εἶπεν Αἰσχύλος.*
- » 74, 4 *δεσπότην* Nikitin. — 5 *τρία δ' ἔτης* Herwerden.
- » 79 In Phot. lex. *σχῆμα ὀρχηστικόν* A Gennadius.
- » 192, 3 *χαλκομάρυγον* mavult Herwerden.
- » 211 Cfr. Eustath. Il. p. 1148, 25 *ὁ γάρως παρ' Αἰσχύλῳ, φασι.*
- Pag. 604 *Ψυχαγωγούς* fabulam satyricam fuisse ex frg. 275 efficit J. van Leeuwen Mnemos. N. S. XVIII p. 72, cui assentitur A Nauck.
- Frg. 280a *δα*
Lex. Messan. N. Mus. Rhen. 47 p. 412: *ὡς σὺν τῷ Ι τὸ κράσπεδον τοῦ ἱματίου . . <ἔστι δὲ> καὶ διὰ μόνου τοῦ ὁ ἢ <δα· Αἰσχύλος> Ψυχοστασίῃ.* Supplevit H Rabe. Cfr. Eustath. Od. p. 1828, 48 et ESchwabe Aelii Dionys. et Paus. fragm. p. 195 sq.
- » 319 *εἴτ' οὖν* Nauck.
- » 360 *παῦε ββριν δίκην πυρός* praebere codicem Plutarchi Palat. 120 testatur Bernardakis, qui inde *παύσουβριν δίκην πυρός* conicit.

Collatio numerorum.

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
1 . . . 1		1 . . . 1		1 . . . 1
2 . . . 3		2 . . . 3		2 . . . 3
3 . . . 4		3 . . . 4		3 . . . 4
4 . . . p. 477		4 . . . p. 477 et fr. 2		4 . . . 5
5 . . . 5		5 . . . 6		5 . . . 6
6 . . . 6		6 . . . 8		6 . . . 7
7 . . . 9		7 . . . 10		7 . . . 8
8 . . . 283		8 . . . 9		8 . . . 9
9 . . . 10		9 . . . 283		9 . . . 283
10 . . . 8		10 . . . 11		10 . . . 10
11 . . . 11		11 . . . 13		11 . . . 11
12 . . . 12		12 . . . 14		12 . . . 12
13 . . . 13		13 . . . 15		13 . . . 13
14 . . . 14		14 . . . 16		14 . . . 14
15 . . . 15		15 . . . 17		15 . . . 15
16 . . . 16		16 . . . 18		16 . . . 16
17 . . . 17		17 . . . 19		17 . . . 17
18 . . . 18		18 . . . 21		18 . . . 18
19 . . . 19		19 . . . 20		19 . . . 19
20 . . . 21		20 . . . p. 487		20 . . . 20
21 . . . 20		21 . . . 25		21 . . . 20
22 . . . 20		22 . . . 23 sq.		22 . . . 21
23 . . . p. 487		23 . . . p. 489		23 . . . 24
24 . . . 24		24 . . . 26		24 . . . 25
25 . . . 25		25 . . . 28		25 . . . 26
26 . . . p. 489		26 . . . 32		26 . . . 27
27 . . . 27		27 . . . 31		27 . . . 29
28 . . . 29		28 . . . 34		28 . . . 30
29 . . . 30		29 . . . 35		29 . . . 31
30 . . . 26		30 . . . 27		30 . . . 32
31 . . . 28		31 . . . 29		31 . . . 34
32 . . . 32		32 . . . 38		32 . . . 28
33 . . . 31		33 . . . 39		33 . . . 35
34 . . . 33		34 . . . 36		34 . . . 36

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
35 . . .	34	35 . . .	41	35 . . . 37
36 . . .	35	36 . . .	40	36 . . . 38
37 . . .	37	37 . . .	42	37 . . . 39
38 . . .	38	38 . . .	33	38 . . . 40
39 . . .	39	39 . . .	37	39 . . . 33
40 . . .	36	40 . . .	43	40 . . . 41
41 . . .	41	41 . . .	44	41 . . . 42
42 . . .	40	42 . . .	45sq.	42 . . . 43
43 . . .	42	43 . . .	48	43 . . . 44
44 . . .	43	44 . . .	49	44 . . . 45
45 . . .	44	45 . . .	47	45 . . . 46
46 . . .	45	46 . . .	50	46 . . . 47
47 . . .	48	47 . . .	52	47 . . . 48
48 . . .	49	48 . . .	53	48 . . . 49
49 . . .	47	49 . . .	51	49 . . . 50
50 . . .	50	50 . . .	54	50 . . . 51
51 . . .	52	51 . . .	p. 498sq.	51 . . . 52
52 . . .	53	52 . . .	55	52 . . . 53
53 . . .	51	53 . . .	56	53 . . . 54
54 . . .	p. 498sq.	54 . . .	p. 499	54 . . . 55
55 . . .	54	55 . . .	57	55 . . . 56
56 . . .	55	56 . . .	60	56 . . . 57
57 . . .	56	57 . . .	62	57 . . . 58
58 . . .	57	58 . . .	67	58 . . . 62
59 . . .	58	59 . . .	63	59 . . . 60
60 . . .	61	60 . . .	64	60 . . . 61
61 . . .	60	61 . . .	65	61 . . . 63
62 . . .	62	62 . . .	66	62 . . . 64
63 . . .	67	63 . . .	61	63 . . . 65
64 . . .	63	64 . . .	58sq.	64 . . . 66
65 . . .	64	65 . . .	71 et 68	65 . . . 67
66 . . .	65	66 . . .	69	66 . . . 68
67 . . .	66	67 . . .	70	67 . . . 69
68 . . .	68	68 . . .	72	68 . . . 70
69 . . .	73	69 . . .	75	69 . . . 72
70 . . .	72	70 . . .	76	70 . . . 75
71 . . .	69	71 . . .	77	71 . . . 76
72 . . .	70	72 . . .	78	72 . . . 77
73 . . .	75	73 . . .	79	73 . . . 78

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
74 . .	76	74 . .	81	74 . . 79
75 . .	77	75 . .	80	75 . . 80
76 . .	78	76 . .	82	76 . . 81
77 . .	79	77 . .	p. 511	77 . . 82
78 . .	81	78 . .	83	78 . . 83
79 . .	80	79 . .	84	79 . . 84
80 . .	82	80 . .	83	80 . . 85
81 . .	p. 511	81 . .	85	81 . . 86
82 . .	p. 511	82 . .	86	82 . . 87
83 . .	83	83 . .	p. 513sq.	83 . . 88
84 . .	84	84 . .	87	84 . . 89
85 . .	85	85 . .	88	85 . . 90
86 . .	p. 513sq.	86 . .	90	86 . . 91
87 . .	86	87 . .	93	87 . . 92
88 . .	87	88 . .	89	88 . . 93
89 . .	88	89 . .	91	89 . . 94
90 . .	93	90 . .	92	90 . . 95
91 . .	92	91 . .	94	91 . . 96
92 . .	90	92 . .	238	92 . . 97
93 . .	91	93 . .	95	93 . . 98
94 . .	89	94 . .	p. 519	94 . . 100
95 . .	p. 514	95 . .	p. 519	95 . . 284
96 . .	94	96 . .	96	96 . . 101
97 . .	238	97 . .	98	97 . . 102
98 . .	p. 519	98 . .	100	98 . . 103
99 . .	95	99 . .	101 et 284	99 . . 104
100 . .	p. 519	100 . .	103	100 . . 105
101 . .	96	101 . .	102	101 . . 106
102 . .	97	102 . .	104	102 . . 107
103 . .	98	103 . .	105	103 . . 108
104 . .	100	104 . .	106	104 . . 109
105 . .	101	105 . .	107	105 . . 110
106 . .	102	106 . .	112	106 . . 111
107 . .	103	107 . .	108	107 . . 112
108 . .	104	108 . .	109	108 . . 113
109 . .	105	109 . .	111	109 . . 114
110 . .	106	110 . .	113	110 . . 115
111 . .	107	111 . .	110	111 . . 116
112 . .	108	112 . .	114	112 . . 117

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
113 . .	109	113 . .	115	113 . . 118
114 . .	112	114 . .	116	114 . . 119
215 . .	110	115 . .	119	115 . . 120
116 . .	111	116 . .	120	116 . . 332
117 . .	113	117 . .	117	117 . . 121 ^a
118 . .	114	118 . .	118	118 . . 122
119 . .	115	119 . .	121 ^a	119 . . 123
120 . .	116	120 . .	122	120 . . 126
121 . .	119	121 . .	123	121 . . 125
122 . .	117	122 . .	p. 487	122 . . 124
123 . .	120	123 . .	126	123 . . 127
124 . .	118	124 . .	125	124 . . 128
125 . .	121 ^a	125 . .	124	125 . . 129
126 . .	122	126 . .	124	126 . . 130
127 . .	123	127 p. 534 et fr. 127—130		127 . . 131
128 . .	126	128 . .	131	128 . . 132
129 . .	125	129 . .	136	129 . . 133
130 . .	124	130 . .	138	130 . . 134
131 . .	124	131 . .	132	131 . . 139
132 . .	p. 534	132 . .	p. 537	132 . . 140
133 . .	131	133 . .	135	133 . . 138
134 . .	132	134 . .	139	134 . . 135
135 . .	143	135 . .	140	135 . . 136
136 . .	133	136 . .	133	136 . . 137
137 . .	134	137 . .	134	137 . . 141
138 . .	141	138 . .	141	138 . . 142
139 . .	p. 537	139 . .	142	139 . . 143
140 . .	142	140 . .	137	140 . . 144
141 . .	139	141 . .	143	141 . . 145
142 . .	140	142 . .	144	142 . . 146
143 . .	138	143 . .	145	143 . . 147
144 . .	135	144 . .	p. 543	144 . . 148
145 . .	136	145 . .	146	145 . . 149
146 . .	137	146 . .	147	146 . . 151
147 . .	p. 537	147 . .	148	147 . . 152
148 . .	144	148 . .	149	148 . . 153
149 . .	145	149 . .	p. 545	149 . . 154
150 . .	p. 543	150 . .	151	150 . . 155

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
151 . . .	146	151 . . .	153	151 . . . 159
152 . . .	147	152 . . .	152	152 . . . 158
153 . . .	148	153 . . .	154	153 . . . 156
154 . . .	149	154 . . .	p. 549sq.	154 . . . 157
155 . . .	p. 545	155 . . .	156sq. et 162sq.	155 . . . 160
156 . . .	151	156 . . .	161	156 . . . 161
157 . . .	152	157 . . .	160	157 . . . 162
158 . . .	153	158 . . .	158	158 . . . 163
159 . . .	154	159 . . .	155	159 . . . 164
160 . . .	p. 549	160 . . .	159	160 . . . 165
161 . . .	155	161 . . .	166	161 . . . 166
162 . . .	158	162 . . .	165	162 . . . 168
163 . . .	159	163 . . .	p. 549	163 . . . 169
164 . . .	p. 549	164 . . .	164	164 . . . 171
165 . . .	156	165 . . .	169	165 . . . 170
166 . . .	157	166 . . .	172	166 . . . 172
167 . . .	160	167 . . .	170	167 . . . 173
168 . . .	161	168 . . .	p. 555	168 . . . 174
169 . . .	162	169 . . .	171	169 . . . 175
170 . . .	163	170 . . .	168	170 . . . 176
171 . . .	165	171 . . .	173	171 . . . 177
172 . . .	166	172 . . .	175	172 . . . 178
173 . . .	p. 548	173 . . .	176	173 . . . 180
174 . . .	164	174 . . .	177	174 . . . 179
175 . . .	170	175 . . .	174	175 . . . 182
176 . . .	169	176 . . .	178	176 . . . 181
177 . . .	171	177 . . .	p. 560	177 . . . 183
178 . . .	p. 555	178 . . .	180	178 . . . 184
179 . . .	172	179 . . .	179	179 . . . 185
180 . . .	168	180 . . .	182	180 . . . 186
181 . . .	p. 514	181 . . .	181	181 . . . 187
182 . . .	—	182 . . .	182	182 . . . 188
183 . . .	174	183 . . .	185	183 . . . 189
184 . . .	350	184 . . .	184	184 . . . 190
185 . . .	176	185 . . .	186	185 . . . 191
186 . . .	175	186 . . .	187	186 . . . 192
187 . . .	177	187 . . .	p. 567sq.	187 . . . 193
188 . . .	178	188 . . .	208	188 . . . 194
189 . . .	180	189 . . .	205	189 . . . 197

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
190 . . .	179	190 . . .	207	190 . . . 198
191 . . .	182	191 . . .	190sq.	191 . . . 201
192 . . .	181	192 . . .	192	192 . . . 199
193 . . .	183	193 . . .	193	193 . . . 200
194 . . .	184	194 . . .	194	194 . . . 431
195 . . .	185	195 . . .	197 et 206	195 . . . 195
196 . . .	186	196 . . .	200	196 . . . 196
197 . . .	327	197 . . .	201	197 . . . 202
198 . . .	187	198 . . .	198	198 . . . 203
199 . . .	188	199 . . .	204	199 . . . 204
200 . . .	p. 569	200 . . .	203	200 . . . 205
201 . . .	190sq.	201 . . .	196	201 . . . 206
202 . . .	192	202 . . .	441	202 . . . 207
203 . . .	193	203 . . .	198	203 . . . p. 578
204 . . .	204	204 . . .	202	204 . . . 208
205 . . .	194	205 . . .	195	205 . . . 209
206 . . .	198	206 . . .	189	206 . . . 210
207 . . .	201	207 . . .	p. 579 et fr. 209	207 . . . 211
208 . . .	199	208 . . .	210	208 . . . 212
209 . . .	197 et 206	209 . . .	211	209 . . . 213
210 . . .	200	210 . . .	212	210 . . . 214
211 . . .	431	211 . . .	213	211 . . . 215
212 . . .	195	212 . . .	214	212 . . . 216
213 . . .	196	213 . . .	215	213 . . . 217
214 . . .	—	214 . . .	216	214 . . . 218
215 . . .	203	215 . . .	219	215 . . . 219
216 . . .	369	216 . . .	220	216 . . . 220
217 . . .	189	217 . . .	217	217 . . . 221
218 . . .	205	218 . . .	218	218 . . . 222
219 . . .	207	219 . . .	223	219 . . . 223
220 . . .	p. 578	220 . . .	224	220 . . . 224
221 . . .	208	221 . . .	222	221 . . . 225
222 . . .	209	222 . . .	221	222 . . . 226
223 . . .	210	223 . . .	p. 582	223 . . . 227
224 . . .	211	224 . . .	225	224 . . . 228
225 . . .	212	225 . . .	226	225 . . . 229
226 . . .	213	226 . . .	227	226 . . . 230
227 . . .	214	227 . . .	232	227 . . . 231
228 . . .	215	228 . . .	231	228 . . . 232

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
229 . .	216	229 . .	228	229 . . 233
230 . .	217	230 . .	229sq.	230 . . 234
231 . .	218	231 . .	234	231 . . 235
232 . .	219	232 . .	233	232 . . 236
233 . .	220	233 . .	235	233 . . 237
234 . .	221	234 . .	236	234 . . 238
235 . .	222	235 . .	237	235 . . 239
236 . .	223	236 . .	239	236 . . 240
237 . .	224	237 . .	240	237 . . 241
238 . .	p. 582	238 . .	242sq.	238 . . 242
239 . .	225	239 . .	241	239 . . 243
240 . .	226	240 . .	246	240 . . 244
241 . .	227	241 . .	248	241 . . 245
242 . .	228	242 . .	p. 591sq.	242 . . 246
243 . .	229sq.	243 . .	249	243 . . 247
244 . .	232	244 . .	255	244 . . 248
245 . .	231	245 . .	250	245 . . 249
246 . .	p. 514	246 . .	252	246 . . 250
247 . .	233	247 . .	257	247 . . 253
248 . .	234	248 . .	251	248 . . 251
249 . .	235	249 . .	253	249 . . 252
250 . .	236	250 . .	256	250 . . 254sq.
251 . .	237	251 . .	258 a	251 . . 256
252 . .	239	252 . .	261	252 . . 257
253 . .	240	253 . .	262	253 . . 258 a
254 . .	p. 587sq.	254 . .	p. 599sq.	254 . . 261
255 . .	242sq.	255 . .	259	255 . . 262
256 . .	241	256 . .	263	256 . . 263
257 . .	244	257 . .	266	257 . . 265
258 . .	245	258 . .	p. 600	258 . . 267
259 . .	246	259 . .	265	259 . . 266
260 . .	247	260 . .	264	260 . . 259
261 . .	p. 591sq.	261 . .	269	261 . . 264
262 . .	248	262 . .	p. 599sq. et fr. 270	262 . . 268
263 . .	p. 593	263 . .	267	263 . . 269
264 . .	257	264 . .	271	264 . . 270
265 . .	253	265 . .	268	265 . . 271
266 . .	249	266 . .	272	266 . . 272
267 . .	252	267 . .	p. 600	267 . . 273

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. J. W.
268 . .	251	268 . .	446	268 . . 274
269 . .	250	269 . .	p. 604	269 . . 275
270 . .	256	270 . .	275	270 . . 276
271 . .	254sq.	271 . .	273	271 . . 277
272 . .	258 a	272 . .	278	272 . . 278
273 . .	261	273 . .	274	273 . . 279
274 . .	262	274 . .	276	274 . . 280
275 . .	446	275 . .	277	275 . . 281
276 . .	p. 600	276 . .	p. 605sq.	276 . . 282
277 . .	p. 600	277 . .	279	277 . . 285
278 . .	263	278 . .	280	278 . . 286
279 . .	265	279 . .	405	279 . . 287
280 . .	267	280 . .	281	280 . . 288
281 . .	266	281 . .	350	281 . . 289
282 . .	p. 600	282 . .	456	282 . . 290
283 . .	269	283 . .	22	283 . . 291
284 . .	264	284 . .	475	284 . . 292
285 . .	p. 599sq.	285 . .	389	285 . . 293
286 . .	268	286 . .	390sq.	286 . . 294
287 . .	269	287 . .	301sq.	287 . . 348
288 . .	271	288 . .	393	288 . . 295
289 . .	272	289 . .	485	289 . . 296
290 . .	275	290 . .	394	290 . . 297
291 . .	273	291 . .	395	291 . . 298
292 . .	274	292 . .	396	292 . . 299
293 . .	278	293 . .	397	293 . . 300
294 . .	276	294 . .	398	294 . . 301
295 . .	277	295 . .	399	295 . . 302
296 . .	p. 605sq.	296 . .	400	296 . . 303
297 . .	p. 606	297 . .	307sq.	297 . . 304
298 . .	279	298 . .	312	298 . . 305
299 . .	280	299 . .	362	299 . . 306
300 . .	405	300 . .	317	300 . . 307
301 . .	329	301 . .	353	301 . . 308
302 . .	p. 534	302 . .	359	302 . . 309
303 . .	281	303 . .	288	303 . . 310
304 . .	287	304 . .	300	304 . . 311
305 . .	300	305 . .	304	305 . . 312
306 . .	304	306 . .	315 et 340	306 . . 313
307 . .	307sq.	307 . .	316	307 . . 314

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.
308 . .	309—311	308 . .	360	308 . . 315
309 . .	312	309 . .	303	309 . . 316
310 . .	313	310 . .	352	310 . . 317
311 . .	314	311 . .	380sq.	311 . . 318
312 . .	359	312 . .	373	312 . . 319
313 . .	352	313 . .	374	313 . . 321
314 . .	353	314 . .	377	314 . . 322
315 . .	478	315 . .	329	315 . . 323
316 . .	354	316 . .	330	316 . . 324
317 . .	355	317 . .	331	317 . . 325
318 . .	356	318 . .	306	318 . . 326
319 . .	357	319 . .	406	319 . . 327
320 . .	358	320 . .	314	320 . . 328
321 . .	360	321 . .	309—311	321 . . 329
322 . .	361	322 . .	313	322 . . 330
323 . .	362	323 . .	477	323 . . 331
324 . .	402	324 . .	402	324 . . 333
325 . .	463	325 . .	463	325 . . 334
326 . .	403	326 . .	403	326 . . 335
327 . .	404	327 . .	404	327 . . 336
328 . .	288	328 . .	363	328 . . 337
329 . .	363	329 . .	383	329 . . 338
330 . .	364	330 . .	332	330 . . 339
331 . .	365	331 . .	365	331 . . 340
332 . .	366	332 . .	366	332 . . 341
333 . .	303	333 . .	318	333 . . 342
334 . .	289	334 . .	378	334 . . 343
335 . .	342	335 . .	321	335 . . 344
336 . .	337	336 . .	323	336 . . 345
337 . .	318	337 . .	351	337 . . 346
338 . .	322	338 . .	322	338 . . 347
339 . .	379	339 . .	299	339 . . 349
340 . .	381	340 . .	327	340 . . 350
341 . .	377	341 . .	326	341 . . 351
342 . .	324	342 . .	443	342 . . 352
343 . .	326	343 . .	371	343 . . 353
344 . .	330	344 . .	451	344 . . 354
345 . .	384	345 . .	324	345 . . 355
346 . .	383	346 . .	442	346 . . 356
347 . .	173	347 . .	458	347 . . 357

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. I. W.	
348 . .	386	348 . .	461	348 . .	358
349 . .	387	349 . .	408	349 . .	359
350 . .	385	350 . .	382	350 . .	360
351 . .	373	351 . .	434	351 . .	361
352 . .	374	352 . .	428	352 . .	362
353 . .	372	353 . .	364	353 . .	363
354 . .	382	354 . .	409	354 . .	364
355 . .	388	355 . .	367	355 . .	365
356 . .	370	356 . .	423	356 . .	366
357 . .	284	357 . .	426	357 . .	367
358 . .	341	358 . .	427	358 . .	368
359 . .	291	359 . .	429	359 . .	369
360 . .	298	360 . .	338	360 . .	370
361 . .	299	361 . .	412	361 . .	371
362 . .	456	362 . .	319	362 . .	372
363 . .	22	363 . .	418	363 . .	373
364 . .	475	364 . .	336	364 . .	374
365 . .	389	365 . .	445	365 . .	375
366 . .	390sq.	366 . .	425	366 . .	376
367 . .	301	367 . .	—	367 . .	35
368 . .	393	368 . .	346	368 . .	377
369 . .	394	369 . .	478	369 . .	378
370 . .	395	370 . .	358	370 . .	379
371 . .	396	371 . .	356	371 . .	380
372 . .	397	372 . .	357	372 . .	381
373 . .	398	373 . .	369	373 . .	383
374 . .	399	374 . .	361	374 . .	384
375 . .	400	375 . .	287	375 . .	385
376 . .	401	376 . .	354	376 . .	386
377 . .	315	377 . .	447	377 . .	387
378 . .	316	378 . .	335	378 . .	388
379 . .	71	379 . .	342	379 . .	22
380 . .	317	380 . .	449	380 . .	389
381 . .	340	381 . .	354	381 . .	390
382 . .	333	382 . .	385	382 . .	391
383 . .	351	383 . .	386	383 . .	392
384 . .	447	384 . .	387	384 . .	393
385 . .	343	385 . .	376	385 . .	394
386 . .	442	386 . .	388	386 . .	395
387 . .	428	387 . .	384	387 . .	396

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. l. W.
388 . .	449	388 . .	448	388 . . 397
389 . .	409	389 . .	370	389 . . 398
390 . .	367	390 . .	325	390 . . 399
391 . .	306	391 . .	289	391 . . 400
392 . .	406	392 . .	355	392 . . 401
393 . .	424	393 . .	479	393 . . 402
394 . .	408	394 . .	341	394 . . 403
395 . .	451	395 . .	401	395 . . 404
396 . .	459	396 . .	432	396 . . 405
397 . .	460	397 . .	433	397 . . 388
398 . .	461	398 . .	422	398 . . 406
399 . .	325	399 . .	347	399 . . 407
400 . .	331	400 . .	435	400 . . 408
401 . .	376	401 . .	337	401 . . 409
402 . .	443	402 . .	436	402 . . 410
403 . .	371	403 . .	481	403 . . 411
404 . .	450	404 . .	438	404 . . 412
405 . .	448	405 . .	439	405 . . 413
406 . .	332	406 . .	319	406 . . 414
407 . .	432	407 . .	379	407 . . 415
408 . .	433	408 . .	450	408 . . 416
409 . .	347	409 . .	410	409 . . 417
410 . .	435	410 . .	424	410 . . 418
411 . .	436	411 . .	297	411 . . 419
412 . .	438	412 . .	440	412 . . 420
413 . .	439	413 . .	348	413 . . 421
414 . .	319	414 . .	414	414 . . 422
415 . .	410	415 . .	413	415 . . 423
416 . .	335	416 . .	454	416 . . 424
417 . .	423	417 . .	349	417 . . 2
418 . .	426	418 . .	290	418 . . 426
419 . .	427	419 . .	334	419 . . 427
420 . .	429	420 . .	291	420 . . 428
421 . .	338	421 . .	466	421 . . 429
422 . .	339	422 . .	292	422 . . 430
423 . .	412	423 . .	293	423 . . 432
424 . .	319	424 . .	294	424 . . 433
425 . .	418	425 . .	411	425 . . 434
426 . .	336	426 . .	415	426 . . 435
427 . .	378	427 . .	416	427 . . 436

Herm.	W.	Dind.	W.	Nauck ed. J. W.
428 . .	445	428 . .	417	428 . . 437
429 . .	2	429 . .	295	429 . . 438
430 . .	346	430 . .	421	430 . . 439
431 . .	321	431 . .	430	431 . . 440
432 . .	323	432 . .	437	432 . . 442
433 . .	440	433 . .	298	433 . . 443
434 . .	297	434 . .	372	434 . . 444
435 . .	348	435 . .	375	435 . . 445
436 . .	414	436 .	333 et 343	436 . . 446
437 . .	413	437 . .	368	437 . . 447
438 . .	349	438 . .	285	438 . . 448
439 . .	290	439 . .	286	439 . . 449
440 . .	334	440 . .	206	440 . . 450
441 . .	128	441 . .	344	441 . . 451
442 . .	292	442 . .	345	442 . . 454
443 . .	293	443 . .	457	443 . . 485
444 . .	294	444 . .	459	444 . . 456
445 . .	411	445 . .	460	445 . . 457
446 . .	415	446 . .	462	446 . . 458
447 . .	416	447 . .	493	447 . . 459
448 . .	417	448 . .	492	448 . . 460
449 . .	295	449 . .	494	449 . . 461
450 . .	437	450 . .	495	450 . . 462
451 . .	421			451 . . 463
452 . .	430			452 . . 464
453 . .	434			
454 . .	35			
455 . .	296			
456 .	p. 511sq.			
457 . .	422			
458 . .	444			
459 . .	282			
460 . .	452			
461 . .	479			
462 . .	—			
463 . .	482			
464 . .	493			
465 . .	492			
466 . .	491			
467 . .	495			
468 . .	494			

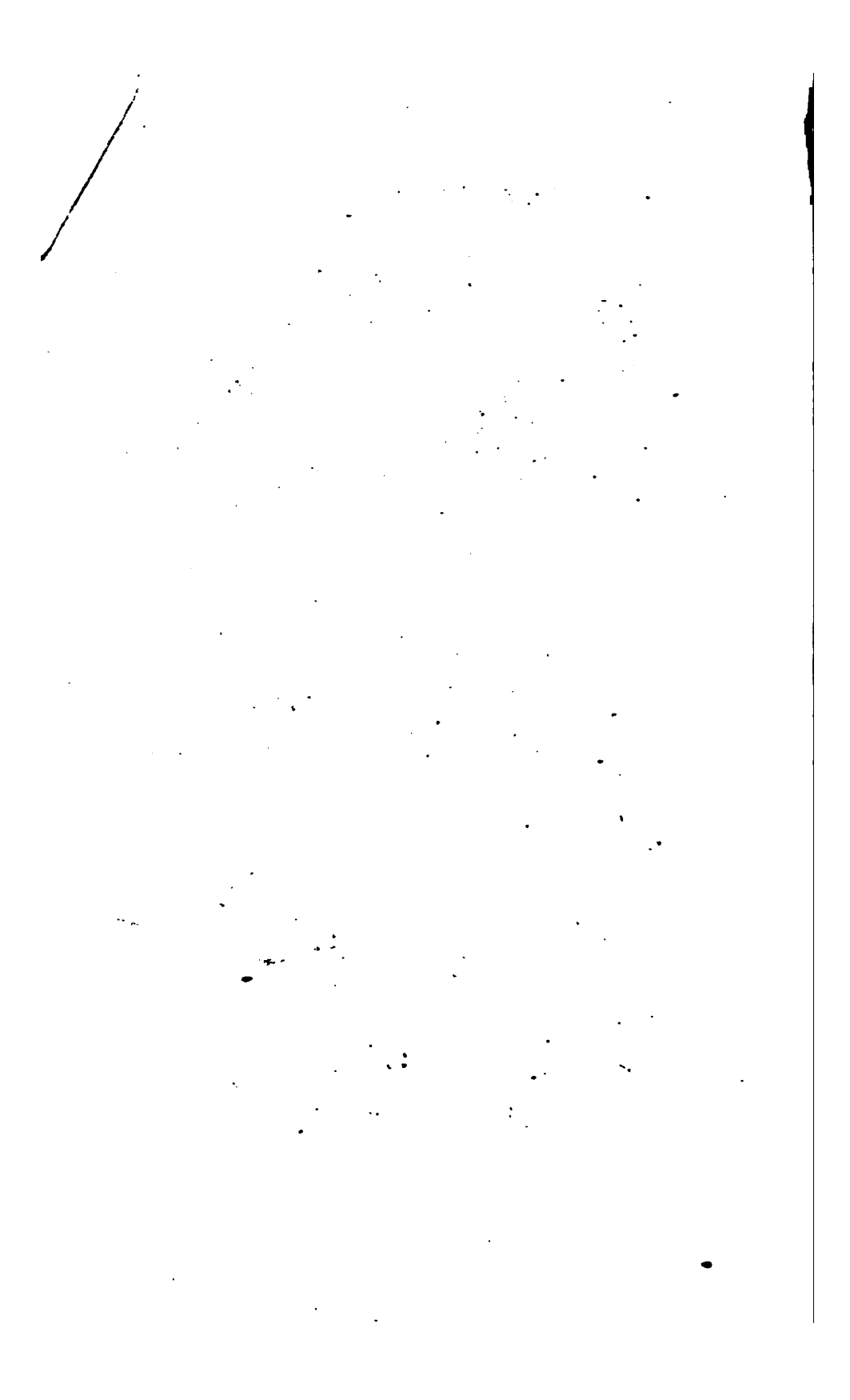

Typis Martini Oldenbourgii, Berolinensis.

AESCHYLI FABULAE

CUM LECTIONIBUS ET SCHOLIIS
CODICIS MEDICEI ET IN AGAMEMNONEM
CODICIS FLORENTINI

AB

HIERONYMO VITELLI

DENUO COLLATIS

EDIDIT

N. WECKLEIN.

VOLUMINIS II AUCTARIUM:
APPENDIX PROPAGATA.

BEROLINI.

APUD S. CALVARY EIUSQUE SOCIUM.

MDCCCLXXXIII.

(deleto τὸ) Musgr. τόπον Rob., τόκων Schuetz, τὸ πᾶν Bothe, τροπᾶν (τροπῶν) Verrall. πορεῖν φόρον τόπον Rauchenstein, περᾶν ὄρον κάλῳ Merkel.

945. μάλα. εὐθηνούντ' f g h. εὐθηνούντα γᾶς Boissonade.

947. τέκοι pro τρέφοι Auratus. τρέποι (et antea εὐθηνούντ' ἄγαν) olim Herm. <γαῖα> τρέφοι Stanley, τρέφοι <πέδον> Wakefield, <χώρα> τρέφοι Schuetz, <ἀνα>τρέφοι Bothe. τεταγμένῳ τρέφοι χρόνῳ Meineke. γόνος <δ' αἰ> Musgr., γόνος <γόνον> Lachmann, γόος <δὲ πᾶς> O Mueller, γόνος <δ' ἄλλος> Wieseler, γόνος <πολὺς> H L Ahrens, γόνον <δὲ γᾶ> Schoemann, γόνον <δ' αἰ> Donner, γόνον <πόνος> Hartung, γόνος <δ' ὀρῶν> Weil, γόνος <δ' ἔρας> Heimsoeth. 947 sq. γόνον <λεώς> πλουτόχθων <δ'> Rauchenstein.

947 sqq. τρέφοι . . τεταγμένῳ, γάνος πᾶς πλούτου θεῶν ἔρμαϊαν εὐμενῶν δόσιν τίει Burges. 948 sq. ἐρμαῖα . . δόσις Wakefield.

949. τέκοι Auratus, τισί Wellauer, τίνου Schoemann.

950. ἀκούεσθε H L Ahrens, ἀκούεις Meineke.

951 sq. δυναταὶ πότνιαρινύς Kiehl. 953. γαίης Bothe. παρὰ τ' Pearson. τὰ παρ' ἀνθρώποις Schuetz. περὶ παντούργων vel περὶ πᾶν δρώντων Burges. περὶ δ' Hartung.

954. φανερώς τὸ τέλος Bothe, φανερώς ταλάνων Hartung, ὡς ἀμφοτέρως Weil, φανέρ' ὡς τελῶς Meineke, φαιδρῶς μελέως olim W. τέλει Rauchenstein. (διαπράσσουσα Schuetz).

953. αἰδεῖν et δακρύειν Hartung. δακρύοις Casaubonus.

956. παρέχουσι Musgr. 960. ἀνδροτυχεῖς Wakefield, ἀνδροτελεῖς Burges.

961. ἔχουσαι Pearson, ἔχοντας Schuetz. δότε καίρι' ἔχοντας Schoemann.

962. θεαὶ καὶ olim Herm., θεοὶ καὶ Butler, θεοὶ τῶν, καὶ (olim θεόθεν) Bothe, τὰ θνατῶν O Mueller, θεοὶ τῶν Fritzsche, θέται τῶν Wieseler, θεατῶν Merkel.

967 (ἀδίκους Pearson), ἐν δίκῃς Burges.

968. πάντων Turnebus, παντᾶ Schwenk. 969. τὰδ' ἐγὼ Burges.

971. ἄγαμαι Burges. 972. ἐνώμα Wakefield, ἐπώπα Schuetz.

973. ποτ' ἀνηγαμένος Burges. 975. νίκα Wakefield. 979. <τι> τᾷδ' Wakefield. ἀπεύχομαι rec.

983. ποινᾶς f g h. 984. ἀγκάλεσαι vel ἀμπολίσαι Musgr., πόλεος W Hirschfelder.

986. κοινοφελεῖ Ald., κοινὰ φιλεῖν Burges, κοινοθελεῖ Wieseler.

989. ἡ ῥα Wakefield, ἄρτι Burges, αἶσα Hartung. φρονούσης g, φρονοῦσ' εὐ H Voss.

ἡρα φέρουσιν vel φρονοῦσιν Merkel. 989 sq. φρονοῦσαι . . εὐρίσκουσ' Musgravius, εὐφροσύνης . . εὐρίσκεις olim Schuetz, εὐφροσύνη . . εὐρίσκει olim Bothe, φρονοῦσ' εὐ . . εὐρίσκεις Butler, φρονοῦσα . . εὐρίσκεις olim Herm., φρονοῦσιν . . εὐρίσκουσ' Rauchenstein.

989 sqq. ἀρα φρονοῦσιν . . εὐρίσκειν ἐκ

Aeschylus ed. Wecklein. Appendix.

.. πόλταις; Herm. 990. εὐρίσκεις Robortellus, εὐρίσκειν Pauw. 991. καὶ Burges. 994. κατὰ γῆν Prien. 994sq. καὶ γῆ καὶ πόλεις et ex d ὀρθοδίκαιοι Herm. 995sq. ὀρθοδίκαιοι πρέφετε πάντως διέποντες Hartung. 996. θρέψετε Burges. 997. χαίρετ' ἐν αἰσιμαίαισιν (deleto πλούτου) Burney, χαίρετ' ἐν αἰσιμαίαις Butler, χαίρετ' ἐναισίμως πλουτῶν Burges, χαίρετ' ἐν αἰσιμαίαις πλούτου Schwenk. ἐρασμιόπλουτοι vel ἐναισιμόπλουτοι Blomf., ἐν αἰσιμαίαισιν (deleto πλούτου) etiam Kiehl, ἐναισιμαίαισι Weil. 998. ἀττικὸς Erotianus v. ἵκταρ p. 192. 999. ἡμένας Bothe, ἡμίν; Burges.

1000sq. φίλοις εὐφρονοῦντες Hermann. παρθένου φίλοι φίλαι. εὐφρονοῦντες (εὐφρονος vel potius) ἔμφρονος Weil. 1001. σφρονοῦντες εὐφρόνως olim Weil, σ. ἐν κόρῳ Herwerden. 1006. ἱερῶν Huet. 1006sq. φῶς θ' .. προπομπῶν ἔτε Herm. 1008. κατὰ γῆν Burges. 1009. χώρας ἀπέχεσθαι Burges, χωρὶς κατέχειν Linwood. 1010. πόλεος πέμπειν W Hirschfelder. 1014. πολιτῶν Burges. 1015. αὐθ' ἐπιδιπλοῖω olim Bothe. χαίρετ'. ἔπος διπλοῦν ἄζω Burges. αὐθίς γ' <αὐ> Pauw, αὐθίς αὐ Schwenk. ἐπιδιπλοῖω eiciebat Pierson (Porson, Burney, Butler, Schwenk). ἐπανδιπλοῖω Herm., ἐπεὶ διπλοῖω Wieseler, ἔπος διπλοῖω Dind. Ante 1022 versum (στέρῳ τὸ σὸν φρόνημα πρόσφορον πόλει) excidisse putat Thiersch. 1022. αἰνῶ γε Pearson. αἰνῶ σε μίθου Wieseler, αἰνῶ δέ θ' ὑμᾶς Wunder. τε μισθοῦς H L Ahrens. θέμιστας Weil, δ' ἀοιδοῦς Heimsoeth. 1023. φέγγη Turnebus. 1024. ἔνερθ', ὦ θεοὶ κατὰ χθονός Burges. Versum delet Herwerden. Post 1026 lacunam statuit Kirchhoff. 1027. ἡγσειδος Valcken. Post 1027 supplet ἀνδρῶν τσλεῖων καὶ γερόντειον σέβας, λαμπρὸν δ' ἐφήβων ἄνθος, ἐν δὲ παρθένων Thiersch. 1028. ἀνδρῶν γυναικῶν τε στόλος Hartung. Post 1028 nunc lacunam statuit Herm., ἀνδρῶν τε. ταύτας δ' Εὐμενίδας καλουμένας supplet Minckwitz. 1029. ἐνδυτοὶ δ' Wakefield, ἐνδυτοσφ' Bothe, ἐνδυτῶν Hartung. Ante 1030 lacunam olim statuebat Herm., supplet (δώροις ἑτέροις εὐσεβοῦντες καὶ λιταῖς Fritzsche, καὶ (vel τὰς) πρόσθεν οὖσας δυσμενεῖς, νῦν δ' εὐμενεῖς Εὐμενίδας εἰς τὸν πάντ' ἐπαυήμους χρόνον Thiersch. 1030. οἰμᾶτε Merkel. Post 1030 supplet προπομπῶν εὐφήμοισι σὺν προσέγγμασιν Thiersch. 1033. ΠΑΡΑΧΟΡΗΗΜΑ praescribit Merkel. βᾶτε δόμον olim Herm., (βᾶτ' ἐς δόμον Scholefield), βᾶτε δόμοι Linwood, βᾶτ' ἐ; δδόν Meineke, βᾶτε δόμους vel βᾶτε δ' ὁμοῦ vel βᾶτ' ἐν ὁδοῦ Pa-

ley, βᾶτε νόμῳ Merkel, βᾶτε δρόμῳ Naber. δόμον μεγάλαι φιλό-
 τιμον Burges. μεγάλας ἐρέτιμοι Thiersch. 1034 νοκτὸς διδ-
 νῆς (vel ἀειδοῦς) Musgr. ἄπαιδες (cum Donaldsono) et τύχαι τε
 1039 delēt Drake. 1036. χαίρουσαι Schuetz, γαυροῦσαι HVoss,
 χωρῖται Hermann. 1036 et 1040 Furiis tribuit Westphal. 1037sq.
 ὠγυγίαις καὶ τιμαῖς . . περίσепта τέτυκται Wieseler, ὠγυγίαις, ὡς
 τιμαῖς . . περίсепта τύχητε Kirchhoff, fort. ὠγυγίαις, οὐ τιμαῖς . .
 περίсепта τέτυκται. 1038sq. τιμαῖς καὶ θυσίαις πυρισέπταις
 τε τύχαισιν vel πυρισέπτορι τύχῃ τε (et 1035 εὐθύφρονι) olim Herm.,
 καὶ τιμᾶς θυσίας τε τυχοῦσαι περίсепται olim Bothe, τιμαῖς καὶ
 θυσίαις περίсепται τύχῃ τε Butler, καὶ τιμαῖς περίсепται θυσίαις τε
 τύχῃ τε Burges, καὶ τιμᾶς θυσίας τε τύχοιτ' ἂν περίсепται HVoss,
 τιμαῖς καὶ θυσίαισι τύχῃ τῇ περίсепται Bothe, τιμαῖς καὶ θυσίαισι
 τύχῃ τε περιсепта Minckwitz, τιμαῖς καὶ θυσίαισι τύχαις τ' ἐρίсеп-
 ται Linwood, τιμαῖς καὶ θυσίαισιν ἐν εὐχαῖς τ' ἐρίсепται Schneide-
 win, τιμαῖς καὶ θυσίαις τε καὶ εὐχαῖς περίсепται Schoemann, τιμαῖς
 καὶ θυσίαις πυρисέπτοις τε σὺν εὐχαῖς (aut πυρисέπτοις τε τύχαισιν)
 Herm., κτῖναις (vel κτοίναις) καὶ θυσίαις περίсепται πλατυχαῖται
 Merkel, τιμαῖς καὶ θυσίαισιν ὑπαὶ πυρисέπτοι Paley, τιμαῖς καὶ θυ-
 σίαισι τύχαι περίсепται olim, postea τιμαῖς καὶ θυσίαις περίсепт' ἦν'
 ἔχγτε Weil, τιμαῖς καὶ θυσιᾶν τε τύχαις περίсепται Oberdick.
 1039. περίсепта τυχοῦσαι Musgr., περίсепται τύχοιτε Wakefield,
 περιсепταις τε τύχαισιν olim Schuetz, περίсепта τύχοιτε Scholefield,
 περίсепται τετύχθηθε OMueller, περίсепται ἐν εὐχαῖς Hartung,
 περίсепта τύχοιτ' ἂν Heimsoeth, περίсепται ἔσεσθε Herwerden.
 1040. πανδαμεῖ Rob. (πανδημεῖ f g h). 1041. (Ἰλαιοι δὲ κατ',
 εὐθύφρονες γὰρ olim Bothe, Ἰλαιοι δ' οἴκοις κελύφρονες γᾶ Bur-
 ges). καὶ τᾷδ' εὐφρονες γᾶ Herm., καὶ εὐφρονες ἀεὶ Linwood,
 καὶ εὐφρονες ἀστοῖς Hartung, καὶ εὐφρονες αἶψα Meineke. 1042.
 δεῦρ' ἔτε <δῆ> Meineke. <καὶ> σεμναί Merkel. <καὶ> olim, postea
 <σὺν> πυριδάπτῳ Herm., <νῶ> πυριδάπτῳ (et 1046 Ζεὺς παντόπτας)
 Wieseler, <τᾷ> πυριδάπτῳ Weil. 1043. λάμπῃ Herm., πέλκῃ
 Schoemann, λαμπῶ Merkel, πανῶ Meineke. ὁδὸν <δ'> olim Herm.
 1054. σπονδαὶ δ' ἐς τόπον εὐδαιτες ἔτων Musgr., σπονδᾷ δ' ἐς τό-
 πον ἐνδαῖδ' ὀίκων (σπονδᾷ δὲ τόπων ἐνδαίδων olim) Bothe, σπον-
 δαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν καὶ δᾶδες εἰσιν Burges, σπονδαὶ δ' ἐς τόπαν κτέ.
 OMueller, σπονδαὶ δ' εἰσὺσιν ἐνδᾶδες ἔτων Linwood, σπονδαὶ δ' ἐν-
 δαίδες τοι ἐν οἴκῳ Franz, σπονδαῖς δ' ἐς τὸ πᾶν ἐνδᾶδεσιν οἴκων
 Thiersch, σπονδαὶ δ' ἔστων ἐνθάδ' ἐνοίκων Hartung, σεμναὶ δ' ἔστε

καὶ εὐμενίδες θεοί, postea σπονδᾷ δ' ἔστε πανευμενίδες θεῶν Weil, σπουδὰ δ' ἐς τόπαν ἐνδαῖς οἴκων Schwerdt, σπονδαῖς δ' ἐς τὸ τέλειον (vel πάνωρον) ἀσίνους Todt. 1046. ἀστοῖς ὁ Πανόπτας Bothe. 1047. οὐρία olim Herm., ὄντως Bothe, ἐς τὰδε Wieseler, νεῦσέ τε olim Weil. (συγκατέφαν Musgrave).

APPENDIX

AD

VITAM AESCHYLI.

Pag. 467, l. 3 ἀδελφὸς καὶ Ἀμεινίου recc. 10. ξε' SPetit, ξδ' ERLange. 10—13. verba συνεχρόνησεν . . πεζομαχίας secludit R Dahms. 19. ἀκραῖον Bothe. 22. vulgatur Ἀριστοφάνους: Ἀριστοφάνει requisivit Bergk. 23. τρίτης ἡμέρας recc.

Pag. 468, l. 6 Ἰέρωνα τὸν Σικελίας τύραννον recc. Vulgo τινός. 10—13. verba τινές . . ἐξαμβλωθῆναι post ἀμοιβαῖα l. 1 transponit Bothe, post χέχρηται l. 5 Naeke. 11. Εὐμενίδων ἐσπευραμένον εἰσαγαγόντα Burges. 13sq. κτίσαντος ERLange. 16. ὦν ἐτῶν πέντε πρὸς τοῖς ἐξήκοντα pro γηραιός exhibent recc.

Pag. 469, l. 3 (χρυσὸν λαμβάνειν recc.). ἔτη ξε' recc. ξδ' Dind. 4. δράματα ο' καὶ ἐπὶ τούτοις σατυρικά ἀμφίβολα πέντε duo recc., δράματα ο' (?) ὦν σατυρικά * (excidit numerus) καὶ ἐπὶ τούτοις ἀμφίβολα πέντε Dindorf. σατυρικά ἀμφὶ τὰ ιε' Casaubonus, σατυρικά ἀμφὶ τὰ πέντε πρὸς τοῖς κ' (vel λ') Bothe, σατυρικά ἀμφίβολα πέντε O Mueller, σατυρικά * ἀμφίβολα πέντε C Wachsmuth, σατυρικά κγ', ςγ' τὰ πάντα FSchoell, σατυρικά κ'. ὦν ἀμφίβολα ε' Bergk. — δεκαπέντε pro τρεῖσκαίδεκα Casaubonus. 8. τὴν δὲ σκηνὴν recc. 10. χειρὶδι Robert., χάριεν Bothe. 10sq. τῷ σώματι recc., τῷ σωματίῳ Westermann, τῷ ζώματι Wieseler. 16. ἀπολαμβάνοι rec., ὑπολαμβάνοι Paley. 21. εἰσιόντα Nauck, ἐπλέοντα O Iahn, ποιήσαντα Blaydes, ἐπόμενον Heimsoeth, ἐπαιτα Papageorg, fort. ποιῶντα.

Pag. 470, l. 11. διτταὶ γάρ R Dahms.

APPENDIX

AD

FRAGMENTA.

Fragmenta collegerunt Stanley (ed. Londin. a. 1664 p. 638 — 649 et 853—866), Pauw (1745), FHBothe (1805. 1844), Butler (1816), CGSchütz (1821), WDindorf (1830. 1869), EAJAhrens (1842), FWWagner (1852), GHermann (1852 sive 1859), JAHartung (1855), ANauck (1856. 1889).

---

1. V. 1 εὔθετος λέβης cl. Ag. 451 Emperius. 4. ἀπαρ-
τίως Butler. 5. V. Lobeck Aglaoph. p. 621. — In loco Etym.
Gud., quem sic scribit ἐν δὲ Αἰγυπτίοις οὗτος αὐτὸν Δία τὸν Πλού-
τωνα καλεῖ, Αἰγυπτίους intellegi fabulam Ἰκέτιδας putat Hartung.
6. V. 1 τί δῆθεν olim vulgo. — τί δῆθ' ἐν . . τιθέσθαι olim Her-
mann. — τί δὴ ποτ' Cobet, at vide Gomperz. Bruchst. der griech.
Trag. p. 6. Cfr. etiam Mus. Rhen. III p. 75. — V. 2 σεμνὸς
Papageorg. — V. 3 ἢ καὶ . . φάτις (sine interrogatione) Pauw qui
v. 3sq. eidem personae cui v. primum assignat, ἢ καὶ Heath qui
v. 2—4 eidem personae tribuit. Idem alii facientes ἢ καὶ scri-
bunt. 16. καὶ πάλτ' ἀναγκύλητα Valesius, καὶ παλτά γ' ἀγκυ-
λητὰ Bothe. 17. Καπαιεύς μου καταλέγεται λοιποῖς ἀκέραυνος
ἄρουρ' ὃν ἐνγηλυσίων ἀπέλειπεν Pauw, Καπανεύς μὲν οὖν καταλείπεται.
Λεπαίοις δὲ καράνοις ἀρορῶς ἐνγηλυσίος ἀπέλιπε, postea καὶ Καπα-
νεύς μοι καταλείπεται, λοιπὸς δ' ἀκέραυνος ἄρουραν ἐνγηλυσίων ἀπέ-
λειπον Bothe, Καπανεύς μὲν καταλείπεται λοιβαῖς δ' κεραυνὸς ἀρούρων
Welcker, Καπανεύς μὲν ἂν ἀλλ' ἐπέτας λοιποῖς ἀκέραυνον ἄρουραν
ἐνγηλυσίων ἀπέλειπεν Hermann (opusc. VII p. 209sq.), A. Καπανεύς
ποῦ καταλείπεται; B. κύλοις ὁ κεραυνὸς ἀρούρων ἐνγηλυσίων ἀπέ-
σεισεν Hartung, Καπανεύς ὁμοῦ καταλείπεται λοιποῖς, ἀτέραμνος δ'
ἄρουραν ἐνγηλυσίαν ἀπέλειπεν Zakas. λελοῖτεται pro λείπεται et λοι-

---

Typis Martini Oldenbourgii, Berolinensis.

ὄργαν' ἔχοντες Hermann. σεμνὰ Κότυς, ἣ 'ν τοῖς Ἡδωνοῖς EAJ Ahrens. — ὀρθιὰ τ' ὄργαν' ἔχοντες Pauw, ὄρει' ὄργαν' ἔχοντες olim Dindorf, ὄρσασα τάχ' ὄργαν' ἔχοντας vel ὄρος εἰς ἀγει ὄργαν' ἔχοντας Friebel, οὔρει' ὄργι' ἔχουσ' Lobeck. V. 4 δακτυλό-τευκτον Lobeck. V. 6 χαλκοθρόοις Scaliger. V. 10 ἤχῳ τυπάνου δ' FWSchmidt. V. 10sq. χῶσθ' ὑπογαίου βροντῆς τυπάνων ἤχῳ φέρεται βαρυταρβῆς olim Herwerden. 60. Vossius parodiae terminos usque ad finem totius sermonis v. 145 propagat, Fritzsche ad Aristoph. Thesm. v. 135 haec fere ex Aeschlylo sumpta esse putat: ποδαπὸς . . στολή; | τίς ἡ τάραξις τοῦ βίου; τί _ _ | _ _ κροκωτῶ; τί δὲ _ _ _ _ | τί _ _ καὶ _ _; ὥς οὐ ξύμφορον. | τίς δ' _ _ _ καὶ ξίφους κοινωνία; | τίς δ' αὐτός, ὦ παῖ; πότερον ὥς ἀνὴρ τρέφει; | καὶ ποῦ _ _; ποῦ χλαῖνα; ποῦ _ _ _; | ἀλλ' ὥς γυνὴ δῆτ'· εἶτα ποῦ _ _ _; τί φῆς; τί σιγᾷς; 61. μακροσκελὲς μὲν, ἀλλὰ μὴν χλοῦνης τις εἰ Süvern, μακροσκελὲς μὲν ἄρα καὶ χλοῦνης τις εἰ Welcker, μακροσκελὲς μὲν ἄρ', ἄνα, χλοῦνης τις εἰ Bernhardt, AIT. μακροσκελὲς μὲν. ΛΥΚ. ἄρα μὴ χλοῦνης τις ἦν; Hermann, μακροσκελὲς μὲν Ἄρουμος ὥς χλοῦνης τις ἦν Hartung. 62. τίς . . μουσόμεντις ἄλαλος, ἄβρὺς, ἀσθενής; ποστεα ἄλαλος; ἀφραδῆς ὧν στένει Bothe, τί ποθ' ὁ μουσόμεντις ἀμαλὸς ἀβροβάτης τόσον σθένει; FV Fritzsche, τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μουσόμεντις ἀμαλὸς _ _ ἀβροβάτης MSchmidt Philol. XVIII p. 228. — ἄλαλος ἀβροτος δν θένει Brunck, ἄλαλος, ἀβροπος, ἐν στέφει; Reisig, ἄλαλος, ἀβρ' δς ἀνυστένει Welcker, ἄλαλ' δς ἀβροτά τ' εὐθουεῖ; vel ἀμαλὸς ἀβροβάτης σθένει Hermann, ἄλαλος; ἀβρὸς δσον σθένει (δσον σθένει olim Dindorf) EAJ Ahrens, ὁ λάλος ἀκρατῆς σθένει; Hartung. — δν στένει Pauw. Verba δν σθένει i. e. δν στίχον θένει Aeschyli esse negat Friebel Gr. satyr. fr. p. 139. 64. Verba poetae fortasse haec fuisse: νεβρίδας δ' Ἡδωνίδα; | ἕλκον suspicatur Hermann. Aeschylum aliquo loco usum esse verbo (κατ)αιγίζεσθαι, in Edonis autem pelles hinnuleorum (κατ)αιγίδα; appellasse putat Wagner. 68. »Aut Oceanum dici putabimus, ut si huiusmodi quid scriptum fuit: Ῥῖται μὲν δὴ πατὴρ Διὸς χεῖμα νοτόκοι Hermann. 69. V. 2 δυσμαῖσι σοῦ Casaubonus. V. 3 Ἡφαιστοτουχῆς Schweighäuser. V. 4sq. διαβάλλων πολὺν οἰδματόεντα περὰ δρύμου πόρον· ὅτ' εἰσι Casaubonus, διαβάλλων πολὺν οἰδματόεντα περιδρύμου πόρον εὔδει Bothe, διαβάλλει πολὺν

οἰδματόεντ' ἀφέσει δρόμον περανοῦσ' εἰς Friebe!, διαβάλλειν σάλον οἰδματόεντα περῶν δρόμου πόρον οἰδ' εἰς Wagner. V. 5 πολὺν οἰδματόεντ' ἀμφίδρομον πόρον εἰς Hermann, πόρον οἰδματόεντα φορᾷ δρόμου συθείς MSchmidt Zeitschr. f. d. Altert. 1856 p. 363, οἰδματόεντ' αὐρίδρομον (vel ἀφρόδρομον) πόρον συθείς REllis, οἰδματόεντα <πόντου> φαιδροδρόμου Kaibel. — ὄρθ' εἰς pro οὐθείς etiam Bothe. V. 6 ἡμερτᾶς νυκτὸς Pauw. 70. Ἄδρηναί Hermann. — τορὸν ἥσουσι γόον Nauck, κόρον ἔξουσι γόων Herwerden, mallein πόθον ἔξουσι γόων. 71. Apud Clem. Alex. ὁ τε Εὐφορίων ὁ τοῦ Δισχύλου Wagner et olim Nauck. 74. V. 5 τρία δ' ἔεις Nauck. τρία δ' ἀρραγῇ σάκη GA Papabasilios. 78. ὁ μὲν τὸ Λέσβιον γ' ἐν ἐκφατνώματι Wagner. — ἄλλος δέ μοι τις Hartung, qui apud Poll. θαλαμηπόλοις scribit, ἀλλ' ἄγεθ', ὁ μὲν olim Nauck. — ὁ μὲν τι Pauw. — φάτνωμα καὶ Toup. — φάτνωμά τι delet olim Dindorf. — V. 1sq. ἀλλὰ μέντοι Λέσβιον . . κύμα τριγώνους ἐκπεραίνεται Heath, ἀλλὰ μὴν τις Λέσβιον κύμ' ἐν τριγώνους ἐκπεραινέτω ρυθμοῖς Bothe. 82. Aeschilo tribuebat quondam πλέω γράσου γε καὶ φοθοῖου καὶ ῥύπου Dindorf, πλέω γράσου τε καὶ ῥύπου γε καὶ φύθου Aristophani adscribit, nisi verba πλέω γράσου τε καὶ φοθοῖοι Aeschyli, verba καὶ ῥύπου γε καὶ φύθου Aristophanis sint, Bergk. 83. * * ἐκάμπετο ξίφος | * χρωτὸς ἐνδιδόντος οὐδαμῇ | <ἀντεῖχε> τόξον . . ἐντείνων σφαγῇ. | πρὶν δὴ τις * παροῦσα δαιμόνων | ἔδειξεν αὐτῷ * ποῖον μέρος | * * χρήσασθαι σφαγῇ Butler, ἔκαμπε, τόξον ὥς τις ἐντείνων, ξίφος τοῦ χρωτὸς ἐνδιδόντος οὐδαμῇ σφαγῇ, πρὶν δὴ γε δαίμων οἱ παροῦσ' ἔδειξέ τις, κατὰ ποῖον αὐτῷ ἔλεγε χρήσασθαι μέρος Bothe, καὶ χρωτὸς ἐνδιδόντος οὐδαμοῦ σφαγῇ | ἔκαμψε, τόξον ὥς τις ἐντείνων, ξίφος, | πρὶν δὴ τις αὐτῷ δαιμόνων παροῦσά πως | ἔδειξε, ποῖον δεῖ μέρος πλῆξαι Hartung. 84. τὸ συγκλινὲς ἐπ' Αἴαντι (ἔθνος) (i. e. densam phalangem Aiaci adstantem) Fritzsche ad Aristoph. Ran. 1294. 87. εὐφραμεῖτε, πολισσονόμος δόμον Ἀρτέμιδος πρόμος οἰχνεῖ Hartung, fort. εὐφραμεῖτε, μελισσονόμοι (i. e. μέλισσαι νέμουσαι, sacerdotes administrantes) δόμον Ἀρτέμιδος, πέλας οἰχνεῖ —. 96. V. 3 λήγειν MSchmidt. 97. ὄξους σπανίζειν δῶμα μὲν (τοι mavult Wagner) ποιήσομεν Stanley, ὄξους σπανίζειν δῶμα ποιήσιν, ὅπερ παίζοντες ἠπειλήσαν Bothe. 99. V. 1 ταύρω τε κάμοι ξένια παρ ποδὸς παρὴν Bergk. — πάρα (πάραν in papyro legens) Weil, πορεῖν Kock. —

V. 2sq. τοῖονδ' ἐμὲ Ζεὺς κλέμμα πρεσβύτου πατρὸς αὐτοῦ μένουσαν μόχθον ἡνώγει λαβεῖν CSchenkl. — V. 3 αὐτοῦ μένει ἀμόχθον ἢ νόσον λαβεῖν Weil, αὐτοῦ μ' ἐᾷ νῦν μόχθον ἢ νόσον λαβεῖν Bücheler, αὐτοῦ μὲν οὖν ἐμοὶ χθόν' ἡντόμην χανεῖν Bergk. — V. 4 τί οὖν; Blafs. — τὰ πολὺ Bergk. — V. 6 ἐζύγη ξυνωνία Bergk. — ξυνῶν γονεῖ vel potius ξυνῇ γονῇ Bücheler. — V. 7 τρισὶν ἀγῶσι Weil, τρεῖς πονοῦσα Blafs, τρεῖς γονεῖ μὲν Buecheler. καὶ τρεῖς γ' ἀνωίστους γυναικείους πόνοους Bergk, καὶ τρεῖς ἀγῶνος τοῦ γυναικείου πόνοους Kock, καὶ τρεῖς ἀγῶνας, τρεῖς .. πόνοους Ellis. — V. 8 ἐκαρτέρησα κοῦκ ἄρουρ' ἐμέμφατο Herwerden. — V. 8sq. ἄρουραν οὐκ ἐμέμφατο τὸ μὴ ἔσνεγκεῖν σπέρμα γενναῖον πατὴρ vel ἄρουραν οὐκ ἐμεμφάμην .. πατρός CSchenkl. — V. 9 τοῦμ' ἐξενεγκεῖν Kock. — V. 14 ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀχταῖς ταῖς ἐμαῖς ζῶν ἔχει Buecheler, ἥλλαξεν ἀνταῖς ταῖς ἐμαῖς ζωῆς λάχῃ (λάχος) Bergk, ἀλλ' ἐκὰς ἐπ' αἰῶς τέρμασι ζῷ σφ' ἔχει Weil. — V. 16 τρίτον δ' ἔτος μόνιν φροντίσιν χειμάζεται Weil, τρίτον δέ, τῶ.ν.ν.ν. φροντίς ἐγχειμάζεται Gomperz, τρίτον δέ τοῦ νῦν φροντίσιν χειμάζεται <μητρὸς μέριμνα κτέ.> Kock, τρίτον δέ τοῦ νῦν φροντίσιν χειμάζεται <κέαρ τόδ', ἐπίκουρον μολόντ' ἐς Ἴλιον> Weil. — V. 17 αἰχμὰς (αἰχμῆν) δ' εἰς Ἄρεως καθίκετο olim coniebam, αἰχμὴ μὴ ἔξ Ἄρεως καθίκετο Herwerden, εἰ σῶς ἐξ Ἄρεως ἀφίζεται Nauck. — V. 18 Καρῶν γὰρ ἔκει ἥκει πᾶν σθένος λωτίσματος CSchenkl, Καρῶν γὰρ ἔκει <γαῖαν Ἀγαμέμνων ἀναξ, θράσει πεποιθὼς Ἑλλάδος> λωτίσματος Gomperz, κλύω γὰρ ἔκειν .. λωτίσματα Bergk, κλέος γὰρ ἔκει πᾶσιν ἐκ λωτίσματος Kock, Καρῶν γὰρ ἔκει <γαῖαν Ἀγαμέμνων ἀναξ, ἄγων ὅσοι περ Ἑλλάδος> λωτίσματα Nauck. — V. 18sq. κλέος γὰρ ἔκειν <Ἑλλάδος> λωτίσματα πάσης ὑπερφέροντ' ἐς ἄλκιμον σθένος postremo Weil. — V. 19 ὑπερφέροντες retinet Nauck. — ὑπὲρ πηρώνος ἀλκίμω σθένει Bergk, ὑπερφέροντος εὐκλείας γένους Kock. ὑπερφέροντος ἀλκίμω σθένει etiam Gomperz. — σαγῆς Buecheler. — V. 20 αὐχεῖ δὲ Τλώων Bergk. — V. 21 πρόσθεν, postmodum πρὸς οὐς Weil, πρὸς ὧν Bergk, πρὸς ᾧ Kock. — fort. μαργώσῃ χερσί. — V. 22 ἀνυπέρβατον Weil, ὑπὲρ μόρον vel ὑπὲρ βροτῶν Bergk, ὑπερβατὸν Kock, ὑπέρτατον Herwerden. — V. 23 ἐλπίς ἤ μ' ἔτι ξυζῆν μένει Buecheler, ἐλπίς ἦδ', ἐπὶ ξυροῦ τ' ἔβην Wilamowitz, ἐλπίς, ἦδ' ἐπιξυρεῖ μένει olim coniebam, ἐλπίς τῇ διεπτοημένῃ Bergk, ἐλπίς τῇδ' ἔτ' οἰζυρᾷ μένει (vel τῇδ' ἐπεξαρτημένῃ) Herwerden, ἐλπίς ἦδ' ἐπεξυρμημένῃ REllis.

V. 24 μὴ πάντα πράξας ἐκχέη πρὸς αἵματι Weil, ἢν πάντα παιδὸς ἐκχέω πρὸς αἵματι Buecheler, μὴ πάντα παῖσας ἐκχέη πρὸς ἔρματι Bergk, καὶ πάντ' ἀπληστος ἐκχέη πρὸς αἵματι Kock, ἢ πάντα παῖσας ἐκχέω πρὸς ἔρματι Herwerden.

100. ἀλλ' Ἄρης φιλεῖ γ' δεῖ τὰ λῶστα πάντ' ἀμᾶν στρατοῦ Valckenaer. V. 2 λωτίσματ' δεῖ olim W. — παντὸς ἀνατρέπων Erfurdt, παντὸς ἀντρέπειν vel παντὸς ἀγρεύειν Dindorf, πάντ' ἀποθρίζειν Bothe, πάντ' ἀποδρέπων (debebat ἀποδρέπειν) Schwerdt, πάντ' ἀνατρέπων Zakas. — πάντα τάνδρων ἐν στρατῷ Wagner, πάντ' ἀπ' ἀνδρώπου στερεῖν Hartung, πάντα τάνδρων τρυγᾶν M Schmidt. — ἀνθρώπων ut dittographiam vocis στρατοῦ expungit Papageorg.

109. κατὰ τῆς σισύρονης τὴν λεοντέαν Pauw.

114. ἀρτόφορβος olim Nauck.

117. Hesych. gl. scribit Butler sic: αὐτορέγμονος πότμου· ὅσον (vel ὅν) ἑαυτὸν ἔρεξε. (καὶ κατευθὺς ἑαυτορέγμονος, παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα), Hermann sic: ὅσον ἑαυτοῦ ὀρέζεται κατευθὺς αὐτορέγμονος πότμου, I. Dindorf sic: ὅσον ἑαυτὸν ἔρεξε καὶ κατέθυσε. ἢ αὐτορέγμονος παρὰ τὸ ὀρέγειν τὴν χεῖρα.

119. An apud Hesychium ὑποτοπῆσαι ex Aeschilo excerptum sit, dubitat Pauw.

124. ἄκου' ἀν' οὓς ἔχων Butler. Ex Hesych. gl. ἀνούτατος· ἀτρωτος ἐκ χειρὸς· Αἰσχύλος Λυκούργω et alia Hesych. gl. ἄβλητος· ἀτρωτος ἐκ βέλους Hermann Aeschyli fragmentum: ἄβλητος ὢν, ἀνούτατος componit.

126. V. 1 ἔπινες olim ex A relatum erat. — V. 1 sq. τῶνδε πίνεις βρῦτον ἰσχναῖνον χρόνῳ καὶ σεμνοκομπεῖς . . στέγων Hartung. — ἰσχναῖνον χρόνον καὶ σεμνοκόπτων οὗτος ἀνδρείαν στέγην Heath. — V. 2 κάσεμνόκοπτεν τῇδ' ἐπ' ἀνδρεία στέγην Butler; καὶ σεμνοκομπεῖς Bothe, qui ἀνδρεία στέγη pro ἀνδρῶν dictum esse putat. — στέγη olim Hermann (opusc. V p. 28).

127. V. 2 ἀρκτεῖος Herwerden.

128. Post Sept. 546 (χαλκὸν ἀθέριστον· ἀσπίδος δ' ὑπερτενῆς) interponit DCTovey.

131. V. 3 (προπέπωκας inseruit Meursius). — οὓς προπέπωκέν γ' ἔξω κλισίας Pauw, οὓς σὺ προπίνεις εἴσω κλισίας Blomfield, εἴσω κλισίας προπεπωκώς Bothe.

132. Ὡ Φθιώτ' Butler. — Inter ἀκούων et ἤ, κόπον lacunam statuit Hartung.

134. V. 1 δεινῶς δ' ἀπ' αὐτῆς ξουθὸς Bothe. V. 1 sq. Trium versuum lacinias (. . ξουθὸς ἱππαλεκτρῶν . . | στάζει . . | κηρὸς λυθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος) superesse olim conciebat Dindorf, A. ποῦ δ' αὐτε φροῦδος ἱππαλεκτρῶν; KHP. (i. e. κῆρυξ). στάζει λυθέντων φαρμάκων πολὺς πόνος

Fritzsche, ἐπὶ δ' αἰετὸς <καὶ> ξ. ἱππαλεκτρυών. στάζει <δὲ δεινῇ τοῦ πυρὸς ταχεῖς φλογὶ> κηρῷ τιθέντων φαρμάκων πολλὸς πόνος Wagner, ἐπὶ δ' αἰετὸς καὶ ξουθὸς ἱππαλεκτρυών· στάζει καρέντων .. πολλὸς πόνος Hartung, (ἀπὸ δ' αὐτ' αἰετὸς ὁ ξουθὸς .. στάζει, κηροδέτων .. πόνος Ribbeck), ἀπύλλυται δὲ ξουθὸς .. | .. φαρμάκων πολλὸς πόνος | στάζει MSchmidt Zeitschr. f. d. Alt. 1856 p. 263. 136. εἰς δ' ἔστι Reisig. 138. φιλῶ γε κάβδελυκτά μοι Bekker. 140. μῆρῶν τί τῶν σῶν εὐσεβοῦς ὁμιλίας | κάλλιον Belinus de Ballu. εὐσέβησ' ὁμιλίαν | κλαίων Hermann. 146. ὑπηνέμοισιν Nauck. 149. Photii glossas Hermann opusc. V p. 27 hunc in modum corrigit: ὀκτώπηγος καὶ ὀκτώπους. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. Φιλῆμαν ὀκτάπου· ποταμὸν διαπέπλευκεν ὀκτάπους. ἦτοι ὁ σκορπίος ὁ ὀκτώπους ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν. FriebeI ποταμὸν· Αἰσχύλος δι' αὐτὴν πέπλακε Νεανίσκοις, Wagner Ὀκτώπαν ποταμὸν διαπέπλευκεν. Αἰσχύλος Νεανίσκοις. 152. ἐναροκτάντας δὲ φλοισβοκόπος θ' ὑφοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει FriebeI, ἐναρούκτητος δὲ φθόγγου· κροτεῖ, ὡς ὑφοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολάφει Bothe, ἐναροκτάντας δὲ φόνον μοι ἐπαυχῶν ὑφοῦ τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει, ἥξει τ' ἐχθροῦς Hartung. — (φθογγόκωπος Schneider, φθογγύσχωτος Welcker). — Fort. ἐναροκτάντας (ad φθόγγου referendum) δὲ μύρων φθόγγους | σύγκροτον ὑφοῦ | τέλος ἀθανάτων ἀπολείψει. 153. κάμακος εἰσι delet Schuetz, κάμακος γλώσσημα διπλάσιον abicit Butler. εἰσιν κάμακος γλώσσημα διπλοῦν olim Dindorf. 155. οἰστρος .. μνηστεύεται olim Hermann, οἰκτρὸς .. μνηστεύεται Hartung. 156. V. 3sq. Ἰδὴ τε .. βρέμουσα μῆλων, πᾶν δὲ κἀρεχθεῖ πέδον Heath, Ἰδὴ τε τέρπουσι μῆλων, πᾶν δὲ κᾶρεχθεῖ πέδον comparans Aristiae fragm. apud Athen. II p. 60B μυκαῖσι δ' ὠρέχθει τὸ λάινον πέδον Tour, Ἰδὴς ἐνὶ κνημοῖσι καὶ βρυχήμασιν ὠργῶσι μῆλων [πᾶν δ' ὠρεχθέει] πέδον Valckenaer, Ἰδὴς τε μυκηθμοῖσι καὶ βρυχήμασι <πάγοι βρέμονται· μυρίων βοσκήματα δ'> ἔρπουσι μῆλων· πᾶν δ' ἀναρροχθεῖ πέδον Fritzsche. — V. 4 ἔργῳ τε λαῶν, πᾶν δ' ἐρέχθεται πέδον (vel πᾶν δ' ἐρέχθει γάπεδον) Pauw, πρέπουσι μῆλων πᾶν ὠρεχθεῖται πέδον HL Ahrens, (ἔρπουσι μῆλων πᾶν δι' ὠρχηθμοῖ πέδον vel potius) πρέπουσα μῆλων πᾶν ὠρόχθειον πέδον Hermann. — πᾶν δ' ὠροχθέει πέδον Casaubonus, πᾶν τ' ὠρεχθεῖ γῆς πέδον Jacobs, πᾶν δ' ὠρέχθει δάπεδον Lobeck, πᾶν δ' ἐπηχθεῖται πέδον EAJ Ahrens, πᾶν δ' ἐρεύγεται πέδον Ellis, πᾶν δὲ ποσὶ ῥοχθεῖ πέδον Zakas. 157. V. 1 θυμὸς δὲ ποτ'

ἐμός Stanley, θυμός δὲ πιθανός vel θυμός δὲ πρόσθεν olim Hermann, θυμός ποθ' ἄμός Fritzsche, θυμός δ' ὁ θερμός Ellis.

158. τάφω Musurus. 159. θεός μὲν (αὐτός) αἰτίαν Nauck.

160. Apud scholiastam Aristophanis corrigit ἐξέρριπται δὲ τὸ περὶ Ἀμφίονος ἐκ παρωδίας Burmeister. Aeschylo tribuit μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ . . αἰετοῖς Beck. Tantali Aeschylei haec verba fuisse: ὦ μῶρε μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας, δέισας ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον Διὸς μακέλλῃ πᾶν ἀναστρέψῃ Δίκη, αὐτὸς δὲ μέλαθρα καὶ δόμους Ἀμφίονος καταθαλώσῃ πυρφόροισιν αἰετοῖς olim coniciebat Hermann. — ἐγὼ δὲ μέλαθρα supplet Fritzsche. — Ζηνὺς μέλαθρα καὶ δόμους ἀμφιστεγείς . . πυρβύλοισιν αἰετοῖς Hartung. — καταθαλώσει (scil. Ζεύς), ratus haec esse verba chori Nioben monentis, ut criminationibus Jovis parcat, Bothe.

161. V. 2 οὗτ' ἂν τι θύων οὔτε τι σπένδων Blaydes in Soph. Phil. p. 11. — ἄγοις Grotius.

162. Primum v. his verbis μνησθήσομαι δῆθ' redintegrandum putat Hermann. — Post v. 3 lacunam statuit Hartung.

163. Σίπυλον Ἰθαίαν χθόνα Bothe, Σίπυλον ἂν Ἰθαίαν χθόνα Butler.

164. σοφοῖς δὲ κηδεῖα ὅτι πρὸς σοφούς (δεῖ) vel σοφοῖς δὲ κηδεῖα ὅτι πρὸς γ' ἀνδρας σοφούς Fritzsche, σοφοῖσι κηδεῖα γάρ ἐστι πρὸς σοφούς Wagner.

165. ἡμορισμένη Fritzsche, ἡμορημένη MSchmidt Zeitschr. f. Altert. 1856 p. 363.

166. Ἦρα δὲ Διὸς παράκοιτις | ἀλλαχθεῖσά ποτ' εἰς ἱέρεαν ὕρεσι-γύνοισι | Νύμφαις κρηναῖαισι . . ἄγειρεν, | Ἰνάχου . . βιοδώροις Hartung. — Dindorfius olim verba Νύμφαι ὕρεσιγόνοι Euripidis esse ratus tribuerat Aeschylo Νύμφαις κρηναῖαις κυδραῖσι . . βιοδώροις.

— Νύμφαι, ὕρεσιγύνους κυδραῖσι θεαῖσιν ἀγείρω, Ἰνάχου . . βιοδώροις Fritzsche Aristoph. Ran. p. 416.

169. V. 2 ὑπερχέτω Bergk Zeitschr. f. d. Altertw. 1836 p. 75 (ὑπελδέτω voluisse videtur).

171. V. 2 οὗτ' ἀστέρων ὄμμ' οὔτε Gataker.

173. V. 2sq. κέλευθον Elmsley v. 3, Papageorg v. 2 e cod. Laur. refert.

174. πρέσβειρα πεντήκοντα ex Aristophane Nauck. — κορῶν Bentley.

175. V. 2 λέγω ἡγώ Hermann, λέγω σοι Papageorg.

177. τὸ γὰρ κακὸν ζῆν βίον δσας λύπας φέρει Grotius.

179. Apud Athenaeum Σοφοκλῆς pro Αἰσχύλος scribit Hartung. — V. 1 δδ' . . ἀμφὶ θυμῷ μοι βέλος Bergk (ex Soph. fr. 140).

180. V. 1 <ἀλλ'> Εὐρύμαχος Friebe. — οὖν τις ἄλλος Casaubonus, οὖν δδ' ἄλλος Heath, οὖν οὐκ ἄλλος Jacobs, οὐκ ἄλλοις Bothe.

V. 2 οὐκ ἀνεκτέους Casaubonus, οὐκ ἀνασχετοῦς Lobeck.

V. 3 δεῖ γὰρ αὐτῷ κότταβος ἦν τοῦμόν κάρα (vel ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κότταβος εἰς

τοῦμὸν κára) Hayman. — αὐτῷ κοττάβουντι μὲν κára Casaubonus, αὐτῷ κότταβος τοῦμὸν κára Stanley, αὐτῷ κοσσαβεὺς τοῦμὸν κára Ellis. V. 3 sq. Post v. 3 lacunam statuit et in v. 4 scribit τοῖσδ' ἀγκυλητοῖς κοττάβοις ἐπισκόποις Hartang. V. 3 sqq. ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κοττάβιον τοῦμὸν κára· τὸ δ' ἀγκυλητῶν κοττάβων ἔστι σκοπός, ἐνθ' ἐξεμῶν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο Friebel, ἦν μὲν γὰρ αὐτῷ κοττάβιον ἔγωγ' αἰεί· τοῦ δ' ἀγκυλητοῦ κοττάβου τοῦμὸν κára ἔστι σκοπός· τοῦ δ' ἐκτενῶς ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο Wagner. V. 4 τῶν δ' ἀγκυλητῶν κοττάβων ἔστι σκοπός Stanley. — κοσσαβέως Ellis. V. 4 sq. τοῦ δ' ἀγκυλητοῦς δστράκοις ἐπίσκοπος αἰεί τῶν ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο Bothe, versu 4 deleto scribit τοῦ δ' ἐκτενῶς ἡβῶσα χεὶρ ἐφίετο MSchmidt, τοῦ δ' ἀγκυλητοῦς κοσσαβούς ἐπίσκοπος . . ἡβῶσαι χεὶρ ἐφίετο Kaibel. V. 5 ἔκ τ' ἐμῶν cl. Poll. X 76 ἐξεμείν σπερ οἱ πολλοὶ ἀποκοτταβίζειν λέγουσιν Stanley, οὗ ἐκτενῶν Ellis. 181. V. 1 καὶ στρατάρχας καὶ ταγούς Scaliger. καὶ στρατάρχας καὶ <λόχους> Valckenaer, χάταοντάρχας . . Heath, χάταοντάρχας ἐγὼ Butler. 183. πρὸς πέδον Stanley. 185. <χρῶνται δ' ὑποξύλοισιν> ἀργυρηλάτοις καὶ κέρασι χρυσῇ σόμῃ περιβεβλημένοι coll. fr. 286 Blomfield in Aesch. Pers. p. XXVIII. τοῖς κέρασι Stanley. 187. ἀρχέστρατος Lobeck Paralip. p. 81 et Pathol. El. I p. 337. 190. V. 1 ἤκομεν <ἐξ ἀπῆς γαῖης> Zakas. 191. δίδυμον τῇ μὲν . . τῇ μέγαν Ἀσίας Heath. 193. V. 3 χιλιόκρουνον Bothe, χαλκοκελαίων Brequigny, χαλκοκέραστον Schneider, χαλκοκεράστη vel potius χαλγοκαρήνη Hartung, εἰλυόκρουνον Wieseler. V. 4 (ποντοτρεφῶν Tyrwhitt, ποντοστρεφῶν Schneider). 194. V. 2 ἀντίδουλον Papageorg. 195. V. 2 etiam πνοάς· σὺ δ' ἐλαβοῦ coniecit Casaubonus. 196. κλυθεῖ pro τοῦτο Heimsoeth. 197. V. 2 ἀπαξἀπάντων Bothe, δῆμων ἀπάντων Zakas. 198. V. 3 Ἀβίους, Stephanum Byz. vitio codicis sui deceptum esse ratus, Valckenaer. 200. V. 9 διώξεις Salmasius. 201. Restituit . . Ἰστρον, ὡς καταφέρεται | ἐκ τῶν Ἰπερβορέων τε Ἰρπαίων τ' ὀρῶν Bothe. 203. λινάδες δὲ EAJA hrens, δεινὸν δὲ Bothe, λίνον δὲ alii. Bentley λινᾷ οἰ γείσα, Blomfield λινᾷ δὲ πείσα, Wagner ἀλνῇ vel αἰθεὶ δὲ πείσα. 206. V. 2 καὶ δίχα Herwerden Emend. Aesch. p. 160. 207. γένεον τᾶρα (vel κάρτα) πενθήσεις, φύγε Wagner. — τράγος, γένεων ἄρα πενθήσεις σύ γε· | καίει δὲ τόν γ' ἀφάμενον, ἀλλὰ φῶς ἔχει | κα: θερμότητα Bothe. 209. »Verisimile est γύαι vel ἄρουραι δίσκοι ab Aeschylo scriptum esse» Hermann. »Nisi δίστολοι προπο-

ποιί dixerat ut Soph. O. C. 1055» MSchmidt. **210.** V. 1 σῖτον
 μὲν οὖν Bothe, σιτούμενον Wilamowitz-Moellendorf. — V. 2 μέσαν
 τὰ Casaubonus, μεσάτια Bothe.

216. »Fortasse ἴσον ἂν οὐ-
 ρανῷ vel ἴσον ὅν οὐρανῷ scribendum est hac sententia, ut Teucer
 velum optet quo tam procul a patria vehatur nave quam coelum
 extendatur. Verum concedendum est eiusmodi versum Aeschyleum
 non videri (E. A. J. Ahrens). φᾶρος, ἥσσαν οὐρανῷ Bothe, φᾶρος
 ἰσσοκόρανον G. A. Papabasilios.

221. κατέκτα ταύτην Hartung.
226. (ἰδοὺ σταθμοῦχος ἐγκατίλλων φῶς ἀθρεῖ Pauw, ἴδ', ὁ σταθ-
 μοῦχος ἐγκατίλλων πως ἀθρεῖ Bothe). ἐγκατιλλώφας Dindorf et
 Friebe Satyrogr. fr. p. 139.

228. V. 1 Ζαγρεῦ τε, νῦν μοι
 χαῖρε, παῖ Πολυξένου Wagner, Ζαγρεῖ τ' ἀναίμω καὶ πολυξένω λέ-
 γω Hartung, Ζαγρεῖ μὲν υἱῷ καὶ πολυξένῳ πατρί Birt. — νῦν γε
 Bothe. — πολυξένῳ Διί Schneidewin.

229 sq. (καὶ θανόντων
 οἷσιν οὐκ ἔνεστι φθέγμα J. G. Schneider, καὶ θανόντων οἷσιν οὐκ
 ἔνεστ' ἔγμα σκεπάσθη δ' οὐκ ἔνεστι κίχυς Jacobs), θανόντι δ' οὐ-
 κέτ' ἔστιν ἱκμάς ἔνεστιν, οὐκ ἔστι κίχυς οὐδ' ἔθ' αἱματορρυτοὶ φλέ-
 βες Cramer, καὶ τῶν θανόντων, οἷσιν.. ἱκμάς et Σοί.. θανόντων,
 φασίν, ἐμφύγοισιν ὥς Bothe.

235. V. 1 sq. τῷ δὲ ξένῳ σχέ-
 στέφανον ἀρχαῖον στέφος.. ἄριστον Pauw, τῷ δὲ ξένῳ γε στέφον
 .. στέφος.. ἄριστον Friebe. V. 1 γ' εὐστέφανον Bothe. — στέ-
 φανος Grotius, στεγανὸν Hartung. — ἀρχαῖον πλέκος Herwerden.
 — V. 2 ἄριστον cum Pauwio Butler. — λόγου Heyne.

236.
 δυσσασμορίας Hartung.

239. ἀπλῇ γὰρ οἶμος πάντας vel ἀπλῇ
 γὰρ ἡμᾶς οἶμος εἰς Αἰδοῦ φέρει Heindorf ad Plat. Phaedon. p. 221,
 ἀπλῇ γὰρ οἶμος ὅστις (volebat ἦτις) εἰς Αἰδοῦ φέρει Bothe.

241.
 κενὸν πόνου πλούτου τ' Bothe, κενὸν φόνου πλούτου τ' Wagner.

242. V. 1 αἰδοῖος ἀγναῖς Wagner, αἰδοῖ μὲν ἀγναῖς Schwenk,
 ἐρῶσα δ' ἀγναῖς Hartung, μῶν ταῖσιν ἀγναῖς Nauck. V. 1 sq. Αἰ-
 δην γὰρ.. λέκτρων, ἀτρέπτη βλεμμάτων ῥέπει βολή Salmasius,
 ᾄδων τάδ'.. λέκτρων ἀνειμι (vel ἄπειμι) βλεμμάτων γ' ἐπήβολος
 Pauw, αἰδῶς γὰρ.. λέκτρων ἀπέφοις, βλεμμάτων πρέπει βολῇ Heath.
 γάμων γὰρ ἀγναῖς.. λέκτρων ἀπειθής Valckenaer, ᾄδων τις ἀγ-
 ναῖς.. λέκτρων, ἐτοίμη Hermann. (ἄδον ταῖς ἀγναῖς.. λέκτρων
 ἀπαί· μὴ βλεμμάτων ῥέπη βολῇ Welcker Gr. Trag. p. 50), μᾶλλον
 τις ἀγναῖς.. λέκτρων ταπεινῇ βλεμμάτων ῥέπει βολῇ Emperius,
 ᾄδων τάδ'.. ἄπειμι βλεμμάτων ἔπη βολῇ Teucher, λάθρα τις..
 ποθεινῇ βλεμμάτων ῥέπει βολῇ Friebe. ἀγῶνας ἀγναῖς.. λέκτρονδ'
 ἐτοίμη Ellis, ᾄδόντα κειναῖς παρθένους γαμήλια λέκτρον, ὧν ἐτοίμη

A Palmer, μᾶλλον τις ἀγναῖς . . λέκτρων λόγος ἄρ' ἢ G A Papabasilios, αὐδῶντες ἀγναῖς . . λέκτρων φάτιν μὴ βλεμμάτων ῥοπὴν βαλεῖν Zakas. — V. 2 λέκτρων κάτω μὴ βλεμμάτων ῥέπη βολή Hartung, λέκτρων ἀδμῆσι (vel ἐτοίμῃ) . . ῥέπειν βολή Herwerden. λέκτρων ἄσημος Bothe, λέκτρων ἀμειδῆς Gomperz. **243.** V. 3 ἔγνων δὲ Toll Fortuit. p. 128, ἔχουσα Hartung. **244.** Ex hoc fragmento fabulam Ἀκταίωνα scripsisse Aeschylum efficiebat Butler. **245.** Λυκίσκος pro Λυκιτᾶς, quod olim legebatur, Bothe. **251.** V. 1 ὁ γὰρ δράκων ἐνῶκισε δεινὴν κτέ. Jacobs. — ἐνῆκεν Valckenaer. — Verba οὐ γὰρ ὁ δράκων ἀνῆκεν, ἀλλ' Plutarchi esse, qui annotet Aeschylum non ἐνῆκεν dixisse, sed ad doloris diuturnitatem significandam ἐνῶκισε, putat Madvig Advers. crit. I p. 672. — V. 2 δεινὴν γε στόματος ἔκφυσιν, ποδὸς λαβῶν Valckenaer. — δεινῶν γε τομῶν ἔκφυσιν Musgrave. — ἔκρυσιν Pauw. — λῶβην ποδός Reiske, ποδὸς λαβήν Wytttenbach. **252.** φαγέδαινά γ' ἢ vel φαγέδαινα δὴ Pauw. **253** et **254** coniungit (ὦ ποῦς, ἀφήσω σ' ἔκ τε πηδήσω βίου, κρεμάσας τὸ τόξον κτέ.) Bothe. **258.** Fort. ἀνεστος scribendum. **258a.** V. 2 ἔρρυξας Scaliger, ἔρρυσας Casaub., ἔρρευσαν Pauw, ἔρριφας Bothe, ἔρρευς' ἂν Jacobs, ἔρρ' ὕφοσ' JH Vofs. ἔρρυσιάσθη Kaibel. **262.** Apud Eratosthenem ὡς (δὲ addidit Schuetz) Αἰσχύλος . . ποιητής, Φορκίδας γράϊας εἶχον κτέ. Pauw. **264.** V. 1 γένεθλα τοῦ Bothe, γένεθλον ὦ Hermann. — <ἀλλ' Ἀνδρομάχῃ σὺν τῷδ' ὁμοῦ προσέρχεται,> Ἀνδράμονος γένεθλον <ὄν> κτέ. Wagner. — V. 2 Ἐκτωρ σ' Hermann. **266.** V. 1 εἰ ἀθελεῖς Bothe. V. 1 sqq. θέλεις, εὐεργέτει. τὸ γοῦν κακουργεῖν . . καὶ μήτε . . βροτοῖς; Pauw. οὐτ' ἔχεις εὐεργετεῖν οὐτ' οὖν κακουργεῖν ἀμφιδεξίως ἔχει τῷ μήτε κτέ. olim Nauck. V. 2 ἤγουν Grotius, τῷ γοῦν Salmasius, καὶ χοῦν Zakas. — V. 3 οἷς μήτε . . λυπεῖσθαι πάρα Grotius. — V. 5 τόκον pro κύτον Nauck, φόνον Blaydes, τάφον Herwerden. R Enger Adnot. ad trag. Gr. fr. p. 26 καὶ τοῦ θανόντος εἰ δίκην πρᾶσσει κότος addens «quem Suidas servavit versum (v. παλαιγενές), εὐεργετῆσαι γὰρ τὸ σῶμ' οὐ βούλομαι, is huc referendus est et ab Achille pronunciatus videtur, ad quem respondit Priamus ea de qua modo disputavimus oratione» **267.** διαπεφόρβηται βίος (οἷον ἡδεῖα τοῦ βίου φορβὴ συντελέσται) Friebe. **273.** προγόνων Bothe. **275.** V. 2 δν ὡς ἐπληξῆς νηδύος κοιλώμασιν Meursius. — γε λώμασιν Heath, χαιτώμασιν Bothe, χυλώμασιν Meineke, χηλώμασιν MSchmidt,

χαλαίμασιν H Diels, χωρήμασιν Zakas, τιλήμασιν Ellis. 279. ἀνακίδωτος olim Nauck. 281. V. 1 καὶ κατὰ Bothe, ἢ καὶ Zakas. — σχῶσ' ἀμαλάνιστον vel σχῶσι μαίμασσον Hartung. — V. 2 γὰρ τὸν Tour. — δόμων pro μόνον Dobree, δόμον A Genadijus. Post v. 4 addit καὶ ταῖσι φουσητοῖσι δυοὶ σταγόμεναι | κυκλῶν θάλασσαν ἐξαμῶ πρὸς οὐρανόν Bothe. 282. κείρειν παρασχάν Zakas. 283. ἀναξίαν βασιλείαν Wagner, ἀναξία formam Sienslam pro ἀνασσα fuisse opinatus. 289. θύας pro θυῶς Valckenauer, ὄρες Conington, κοῖ vel κοίης MSchmidt. 296. δέδρακεν . . χειρὸς (vel χερὸς) δία Hartung. τύχης δύας Bothe. 299. οὐτ' εἰμ' ἄπειρος Herwerden.

300 post Prom. 838 inserit Burges. Cfr. supra p. 14. — V. 1 γάνος Deventer. — καὶ παθὼν Salmasius. — V. 3 χαιάν (vel ναρεῖν) κυλίνδει . . ἐπομβρίαν MSchmidt. νάματα κυλίνδει Herwerden, γαῖαν καλύνται Zakas. — V. 4 ἐν τῷ πυρωπὸν ἐκ κυνὸς λάμψαι φλόγα Grotius, ἐν ᾗ πυρωτὸν αἰθρὸς ἐκλάμψαν φλογός Salmasius, ἐν ᾗ πυρωπὸν μινὸς ἐκλάμψαν φλέγος Pauw, ἐν ᾗ πυρωπὸς ἥλιος ἐκλάμψας φλογέ Vossius, ἐν ᾧ μένος πυρωτὸν ἐκλάμψαν φλογός Heath, ἥλιος ἐν ᾗ πυρωπὸς ἐκλάμψας χθονί olim Dindorf, ἐν ᾗ πυρωπὸν ἥλιος λάμψας φλόγα Hartung, εὐτ' ἂν πυρωπὸς ἥλιος κάμψας κτέ. MSchmidt, ἐν ᾗ πυρωπὸν ἄστρον ἐκλάμψαν χθονί Zakas. — ἥλιος χρίμψας χθονί olim, πυρωτὸν γλήνος nunc Ellis. 303. ὡ μὴ μὲν οὖν παρασπιστῆς ἐμοὶ | μῆτ' ἐγγὺς εἴη γ' ὅστις ἐστὶ μὴ φίλος | τῷ γ' ἀνδρὶ τούτῳ, μὴδὲ τιμᾶται πρέπον Bothe. — μὴδ' ἐγγὺς εἴη, ὡς θεοῖσι μὴ φίλος O Crusius.

304. V. 3 θράσση πτερωτὸν ὄρνειν Salmasius. — V. 4 ἔρι παμφαίνοντι MSchmidt. — φαῖν τι Scaliger. — V. 6 παιδὸς τε καὶ τυνηθῶς μαίας ἄπο Bothe. — V. 7 ἔνιξ' αὐξήθη vel ἐξανθή Conington. — V. 8 τήκει νιν αὐθις κάμφικομιζει πτέρυξ Pauw. — ἀμφιέννουσι πτέρυξ Gesner. — V. 9 ἄστη δὲ μισεῖ, τῶν δὲ Παλλήνης τύπων Salmasius, αἰεὶ δ' ὁμιλητῶν ἀπαλλαγεῖς τύπων Bothe. τῶνδ' ἐπαύλων ἐκ τόπων Zakas. — V. 10 ἢ πάγους Scaliger. — ἐποίχεται Heath. 307. V. 1 sqq. σφύρας . λέγων | μύδρους * * * ὡ δ' ἀστενακτὶ θύννος ὡς ἡμύχετο | ἀναυδὸς Butler, σφύρας . λέγει | μύδρους ἀναυδὸς ἀστενακτὶ θύννος ὡς K Schwenk. — V. 2 ὡ γ' ἀστενακτὶ Bothe. — ἡμύχετο Tour, ἡμώσσετο Blomfield, ἡνέσχετο Jacobs. 309. V. 1 εὐδηλήμονα Casaubonus. V. 2 ἐν γναθοῦντι Tour, ἐν ποθοῦντι Herwerden. V. 3 φίλταρον Nauck. 310. V. 1 Fort. καλῶς γ' ἡφευμένος. 312. V. 2 οὐρανοῦ στέγην Pauw, οὐρανοῦ στέγη Wilamowitz. — V. 3 ἐνθεν Herwerden.

314. *κῆτα* Heath, *κάρτα* Butler, *σκαῖα* REllis, *σοβάδα* Kaibel, *ῥάδα* Wilamowitz, *σκολιά* Zakas. — *καλὰ παρῆν παῖειν* Bothe, *καλοκέρων παίων* (vel potius *κρούων*) Hartung, *καλὰ παρῆν παίων* Herwerden. 315. V. 2 *σήκωμα* Nauck. 317. V. 2 *κοῦ τὸν κακῶς πράσσοντα καὶ τητῶμενον* Bothe. 318 post Suppl. 964 inserit praemissa Hesychii glossa *διωριεῖ· νεῖκος πολέμου* sic: *πόλεμος δὲ διοριεῖ τὸ νεῖκος, οὐ λόγος. τοσαῦτα . . διάρτασον* Burges. 321. *θινὸς ἐμβολὰς ὀλας* Pauw, *θῖνες· ἐμβολαὶ ἁλός* Heath, *θινὸς ἐμπολᾷ σ' ἁλός* Bothe. 328. *αἰθῶπα* KSchwenk. 331. *ὥς λέγει γέρον ᾧσμα* CHaeberlin. 332. *Αἰσχύλος ἐν Λαίῳ* pro *Αἰσχύλος ἐλαδίῳ* Gronovius, *Αἰσχύλος ἐν Ἡλιάσιν* Gataker. — *ἔλα, δῖωκ' ἀκμῆτι μάλκιον ποδὶ* Hermann versum ad *Philoctetam* referens (opusc. VII p. 193sq.), *ἔλα, δῖωκ' ἔκ, μῆτι μαλκίων ποδὶ* Bothe. — *κεκμηῶτι μαλκίων ποδὶ* olim Nauck. 337. *Archilochos vindicatus* versum M Schmidt Zeitschr. f. Alterth. 1856 p. 457. 341. *καὶ Βάιχος* Meursius, *Σαβαῖος* Burnesius, *Βάιχος* θ' Dindorf, *Βαχχᾶς* quondam Nauck. — *καὶ Ἀβαῖος ὁ μάντις* Bothe, *ὁ βακχεύμαντις* Ellis. 342. *ἄνα* (idem quod *ἄνασσα*) Bothe. 350. V. 1 *ἐν δακτὶ δ' ᾗσε* Grotius. — (*τὰς ἀεὶ εὐπαιδίας* Zakas). — V. 3 *εἰπεῖν* Heath. 352 post Eum. 74 inserit Burges. 353. V. 2 *μέγ' ἔστ' ἱάμα* Scaliger, *μέγιστον φάρμακον* Porson, *μέγ' ἐστὶν ῥῦμα* Wagner. 356. *γὰρ ὑδρόθηκτον* Valckenaer, *γὰρ αὐόθηκτον* Hermann, *γὰρ αὐτὸς θηκτὸν* olim Nauck, *καρυστόβαπτον* vel *γεραιστόβαπτον* vel *γεραιστόθηκτον* vel potius *φρεατόβαπτον* Herwerden Exerc. crit. p. 8, *γὰρ ὑγρόβαπτον* vel *γὰρ ὑδατόβαπτον* idem Emend. Aesch. p. 162. 357. *ἐμβήσασα* Bothe, *ἀμβήσασα* Wagner, *ὕβυσσασα* Ellis. 358. V. 1 *οὐ διφῶ λαγών* pro *οὐδὲ ἀπὸ αὐτόν* Ellis. V. 1sq. *οὐδ' ἀποθεν εἶδες αὐτόν, οὐ γὰρ ἐγγύθεν! ὄρᾳς· γέρων . . σαφής* vulgabatur quondam, (*οὐ δ' ἀποθεν εἶδες . . ὄρᾳς· γέρων . . ἐγένου σαφής* Heath), *εἰ δ' ἀποθεν εἶδες αὐτόν, οὐδ' ἄρ' ἐγγύθεν ὄρᾳς* κτέ. Wytttenbach, *οὐ δὲ | ἄπωθεν εἶδες . . ἐγγύθεν | ὄρᾳς* κτέ. EAJ Ahrens, *οὐ δ' ἀποθεν εἶδες αὐτόν . . γραμματεὺς μὲν οὐ σαφής* Wagner, *ἰδοῦ, πρόσω δ' ἀπ' ὀμμάτων, οὐκ ἐγγύθεν, ἔχων, γέρων . . σαφής* Hartung, *οὐ δὲ | ἄπωθεν αὐγασσον τόδ', οὐ γὰρ ἐγγύθεν γέρων ἂν οὐδεὶς γραμματεὺς πέλοι σαφής* Herwerden. — V. 2 *γραμματεὺς γ' ἂν οὐ σαφής* Bothe. 359. *οὐ με καθαιρεῖν μοι* Faber, *οὐ δὲ καταίθειν μοι* Bothe, *οὐ με κατακτεῖν* E Rhode Griech. Roman p. 278, *οὐ δέ με καὶ φθίνειν* Herwerden. 361. *λυγροῦ | γέγονε θεώδης, καλλίμορφος, εὐπρεπής* Bothe. 363.

- ἄρα Butler. — τ' ἄρα κοκκίζεις Bothe. **365.** σῦθι σπαθητοῖς Bothe. **366.** ἄλλει 'x μεγίστων . . λουτηρίων Bothe. **372.** ἀφρὸς βρότειος ἐρρύη Porson, ἀφρὸς βορῆσιν ἐρρύη Bothe. **374.** οὔνεx' ἔπεισ' ἄνθη Wagner. ἐκεῖ γ' vel καὶ Bothe. **377.** οὔτε δοῦλος F W Schmidt. **379.** V. 1 sq. ante Suppl. 228 intericit (ΔΑ ὑμεῖς δὲ . . ἀπείρονι | θεῶν ἀνάκτων τῶνδε κτέ.) Burges. V. 2 ἐν χορῶ τ' ἀπείρονι Zakas. **384.** ἐναγώνιε <παῖ> Μαίας καὶ Διὸς (omisso Ἑρμᾷ) Cobet Coll. crit. p. 186, ἐναγώνιε Μαίας καὶ Διὸς Ἑρμᾷ = Gomperz. **387.** ἔρω δὴ Bothe. **388.** Ex Aristide refingit Bothe haec: — ἀλλ', ὦ τῶν βασιλείων | πρόδρομος μελάθρων, δέσποιν' Ἑκάτη, | τῶν τ' οὐρανίων τῶν τε πατρώων | ἐν θημετέρᾳ, ταῦτα μεγίστων, νύκτωρ δ' σύ μοι προῦφαινες, Wagner haec: — ἀλλ', ὦ τῶν βασιλείων | πρόδρομος μελάθρων, δέσποιν' Ἑκάτη, τῶν τ' οὐρανίων τῶν τε πατρώων | τῶν τε μεγίστων ἐν θημετέρᾳ, | νύκτωρ δ' σύ μοι προῦφαινες. **393** Aeschyli esse non putat Kaibel. **395.** φίλον δέ τοι, | δαμόνιε, τῷ κάμνοντι συσπεύδειν θεοῖς Nauck, quibus probatis locum comico poetae tribuit et Aeschyli verba (Pers. 744 ἀλλ' ὅταν σπεύδῃ τις αὐτός, χῶ θεὸς συνάπτεται, ut putat E A J Ahrens) intercidisse iudicat Meineke. ἐσθλῶ δέ τοι | δεινὸν τί πως κάμνοντι συσπεύδει θεός F W Schmidt. Fortasse φιλεῖ δὲ τῷ ἐγκονοῦντι scribendum. **397.** πρὸ τῶν πονηρῶν F W Schmidt. **399.** σκιάν Bothe. **401.** V. 3 κακῶς πράσσοντα olim Nauck. **403.** Βοῦραν δέ θ' ἱερὰν καὶ Bothe. **426.** Aeschylum εὐγένειος vel ἐριγένειος vel ἐριγενεία scripsisse conicit Hartung. **427.** ἴστυγα cl. Hesych. in ἰστυάζω Alberti. **429.** κερχνωματίσθαι Bothe. — In πεφρύχθαι latere προφητεύεσθαι putat Butler, πεφράχθαι Schütz. **445.** τρίσσοζος vel τρίσζωος vel potius τρίζωος Pauw, τρισσιζυος Lobeck Paral. p. 253, τρίσοιζυος vel τρίσοζος Dindorf, τρισσιζυρός Bothe. **463.** Κύπρου Πάφου τ' ἔχουσα τὴν παγκληρίαν Bothe (posses etiam παμπησίαν). **468.** Pro ἐμπεδῆς fuisse qui ἐμμελής legerent, poetam autem ἐμ πέδης dedisse coniecit M Schmidt. Fortasse scribendum ἐν πέδαις σε γαμύροις | μάρψειεν Ἀιδης. **475.** V. 1 εἰσορμωμένην pro οὐχ ὀρωμένην Meineke. — Inter v. 2 et 3 aliquid excidisse putat Wagner. **477.** καταλέξω δ' ἐγὼ | Ἰωνικὴν σοι ῥῆσιν ἐκτείνας τανά Aeschyli verba putat Bothe. **489.** Τεύχρου δὲ τόξ' οὐ χρωμένου Herwerden.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

PROMETHEUM.

Separatim edidit H Weil (1884).

2. Σκύθην δύσομον (vel δομον) Weil, Σκύθην άκυμον FW Schmidt. 5. In scholio λάων (i. e. λίθων) Cobet. 6. άδαμαντίνων σφηνών εν άρρήκτοις πέδαις Lowinski. 7. In scholio καί delet (παρά τὸ Ὀμήρου) Papageorgiu. 12. In scholio αὐτῶ <έστιν> Papageorgiu. 13. κοῦδέν ἐμπόδισμά που Lowinski, κοῦδέν ἦν πόνων ἔτι Zakas. 15. φάραγγι γῆς δυσχεμέρου Zakas. 25. In scholio πάλιν: ἐκ διαδοχῆς Papageorgiu. 27. πέφυκέ σοι: FW Schmidt. In scholio λωφῆσεν Papageorgiu, scribendum potius: ὁ λωφῆσων: ὁ ποιῆσων σε λῆξαι. 35. Hunc versum delet Todt. In scholio χαλεπαὶ δέ τ' ἀνάκτων εἰσὶν ἀπειλάι (Hom. ρ 189) Papageorgiu. 41. οἶόν θ'; ὅπως μὴ τοῦτο δειμανεῖς ποτε Lowinski. 43. τῶδε Tournier. 46. πόνων (σάφ' ἔσθ' ἀπλῶ λόγῳ) Lowinski. 46—80 versus quos Κράτος habere solet, Βίβι adscribit Oberdick. 47. In scholio <ἐκ τοῦ> Διός Papageorgiu. Ante 49 lacunam statuit Brinckmeier. 49. ἔπανθ' ὑπάρχει θεοῖσι πλὴν τὸ κοιναεῖν Mähly. 63. ἦν, τοῦδ' Wilamowitz. 71. In scholio περὶ τὰ πλευρά W Headlam. 74. In scholio διὰ τοῦ nescio quis. 76. In scholio διατετορημένος Kueck. 79. μὴ μαλθακίζου τήν τ' ἄμην Zakas. 83. τίνες Flach. 85. In scholio aut μήδεα, <Προμηθεύς>, καὶ τροπή τοῦ δ εἰς τὸ θ <Προμηθεύς>, aut μήδεα, κατὰ τροπὴν τοῦ δ εἰς τὸ θ W Headlam. 92—100 = 120—129 fuisse putat, dimetrum 99, monometrum 121 supplens, Th Heidler. 94. In scholio οὐδέησεσθαι Hartung invenit, δεθῆσεσθαι Cobet. 106. In scholio οὔτε μὴ <ἀλλ'> ἐλέγχειν Papageorgiu. 116. Fort. ἀγὰ scribendum. 117. Fort. κεκραμένων vel potius κεκραμένου. 118.

Dindorf coniecit etiam τίς ἔκετ' αἶας τερμόνειον ἐπὶ πάγον; 121. <δέρχθῃθ' οἶον> τὸν Διὸς ThHeidler. 139. In scholio θεμέρην, ἐκ δὲ τούτου τὴν γαλήνην φησί scribendum videtur. 144. In scholio ἀκαλαρρεῖτην (Hom. H 422 et τ 434) Papageorgiu. 150. θολερὰ A Pallis, φαφαρὰ Zakas. 153. εἰσιδούσας A Pallis. Ante 161 αἰαῖ αἰαῖ supplet ThHeidler. 164. ἀγρίοις πύσας Todt. 165. ὥς μήτ' αὐτὸς μήτε τις ἄλλος ThHeidler. ὥς μήτε Ζεὺς et in scholio κακῶς ἐπήνεγκεν Zakas. 169. τραχυ-κάρδιος Mähly. 174. (θέμενος οἱ Zakas). 191. κὰν πικραῖς A Pallis.

205sq. ἔσται ποθ'· ὅταν τ' ἄτη ραίσθῃ, τὴν ἀτέραμνον κτέ. Kock. 216 post 219 collocat Flach. 253. In scholio δύνεται delet Papageorgiu. 255. θνητῶν δέ γ' οἶκτον προσθέ-μενος Mähly. προσέμενος Zakas. 262. φίλοις ἀλγεινὸς Todt. 269. φλογωπὸν σέλας Todt. 271. τοίοις δ' ἔδῃσας Ζεὺς Mähly. 271—273 choro tribuens aut ante 271 aut ante 273 versum inter-ecidisse arbitratur Eman. Hoffmann. 280sq. τοῖς κακῶς πρᾶσ-σουσ' Bergk. 281. ταῦτα πάνθ' Weil.

329sq. ὅλον παρόντα μόχθον Lowinski. 330. παρόντα μόχθον Zakas. κούρων παιδιὰν vel λῆρον παιδιῶν Flach. 333. Scholium δὲ πάσχεις νῦν ad v. 382 refert Papageorgiu. Post 345 hunc ordinem versuum: 356—62, 351—55, 346—350 statuit, tribuens v. 363—81, post quos aliquot versus interciderint, Oceano, v. 382—92 Prometheo, Bergk. Eundem versuum ordinem personis non mutatis requirit Mähly. 346. In scholio τὰ παρὰ σαιτοῦ Zakas. 347. πόνων μετασχὼν καὶ συνηλγῆκώς ἐμοί Todt, πόνων . . καὶ τετολμηκῶς ἐμῶν Flach. μετασχεῖν ἴσα τετολμηκῶς Zakas. συντετολμηκῶς τ' ἐμοί Jebb. 347sq. πρὶν οὐ μετασχὼν καὶ τετολμηκῶς ἐμοὶ καὶ νῦν ἔασον Emanuel Hoffmann. 350. πη-μανθῆς πόδα A Pallis. 355. δώσειν νιν Verrall. 356. κοῦτε μὴ Nauck. 364. ἐφεσπέροις τόποις anonymus (Paley). 370. Τυφῶνα θῆρ' ὃς πᾶσιν ἐπανεῖστη Newman. (πᾶς' ὃς ἀντέστη Stanley). 379. καὶ νῦν, 363—378 Oceano tribuens, Eman. Hoffmann. 380. In scholio τοῦ διορίζοντος Papageorgiu. 394. ὀργῆς, νόσου σῆς Zakas, χολῆς νοσοῦσης Metzger.

400. In scholio ἄμεινον <γὰρ> Papageorgiu. 401. κύ-διστον Kock. μὴ δοκεῖν φρονεῖν Cobet. 402. ἐμὸν δοκῆσαι . . ἀρκεῖ τὸδε Weil. 404. θρῆνον οἶμος εἰς τ' ἔχθραν Zakas.

409. In scholio ἐπὶ τῆς σχήνης ὡς εἰ mavult Papageorgiu. 413. στένουσα σὰς Zakas. 425. ἀρχαιοπρεπῇ <τέθμια νῦν> στένουσι Zakas. <πάντες ὑπο>στένουσι Flach. 429. μεγαλόστονοι τεοῖς Weil. 436. Ἀρβίας Zakas. 441. πρόσθ' ἐν' ἄλλον Zakas. 442sq. δαμέντ' ἀκάμαντα δέμας Τιτᾶνα λυγροῖς εἰσίδον ἀντιθέων Ἄτλανθ', δς αἰὲν <λάξ τε πατεῖ στιβαρῶς> ὑπείροχον χθονὸς κραταῖων', οὐράνιόν τε κτέ. Newman. 444. Ἄτλανθ' primus delet Bergk. 449. Αἰδης ὑποβρέμει μυχῶ γᾶς Zakas. 452. In scholio ὡς ἡ Νιόβη παρὰ τῷ αὐτῷ καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ Brunck, αὐθάδειαν, ὡς <ὁ Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῶ> Σοφοκλέους ἢ διὰ συμφορὰν, ὡς Ἀχιλλεὺς ἐν τοῖς Φρυγί καὶ ἡ Νιόβη παρ' Αἰσχύλῳ Hermann. Σοφοκλέους delet Bergk. 454. προσκελούμενον Eman. Hoffmann. 456. διώρμισεν E Bruhn. 458. δὲ πλάσματα Burges, δ' ἡγήματα Zakas. 479. ῥύμασίν θ' ὕπως Zakas. 488. In scholio Αἰσχύλου ex αἰσχροῖν ortum esse putat Housman. 488sq. πέπονθας . . φρενῶν· ἄλλων δ' ἱατρὸς αὐτὸς ἐς νόσον πεσὼν (vel αὐτὸς ἔλκεσιν βρύων secundum Eur. fr. 1086 N., quod fortasse ex hoc loco depromptum sit) δεινῶς (vel κακῶς) ἀθυμεῖ Nauck.
505. δεξιόι σφισιν Zakas. 515. In scholio κυρίως <τὰ ὄμματα> τὰ Papageorgiu. 526. ἰσχύσειν θεόν Eman. Hoffmann. 536. (ὦν πύθοιο Zakas). In scholio εἰ <δεῖ> κρατήσῃ Kueck. 546. ποτιλισσομένα Mähly. 557. διακναιόμενον <καὺθαίρετος> Newman, διακναιόμενον <δαρὸν χρόνον> Zakas. 558. In scholio <έν> τῷ ἐξῆς δράματι Papageorgiu. 559. σᾶ σὺ δὴ γνῶμα Newman, ἤλεᾶ γνῶμα Verrall. 569. οὐποτε <τυφλαῖ> Weil, οὐποτ' <ἀφαιραι> Newman, τὰν <δεῖ> Διὸς ἁρμονίαν Eman. Hoffmann. 581. In scholio διὰ τούτου Papageorgiu. 587sq. ᾧ ᾧ γηγενὴς χροίει . . οἰστρος. ὁ δὲ πορεύεται . . ἔχων. ἀλῶν δ'. ᾧ ᾧ, τὸν μυριωπὸν . . ἀλλ' ἐμὲ τὰν τάλαιναν <πάλιν ἐμφανὲς> ἐξ ἐνέρων περῶν κτέ. MSchmidt. 590. Scholium ad v. 593sq. refert Papageorgiu. 596. Scholium ἀλλ' οὐκ ἐμοί, διὰ τὸ νηστεύειν ad v. 597 refert Kueck. 599. πολύπλανοι Meineke. 612sq. (κλύεις πρόσφθεγμα βούκερω τὰς παρθένου Stanley). 621. ἐτητύμως (et 599 τηλέπλαγκτοι) Newman. 650. In scholio εἰς τὸ τέρμα Papageorgiu. 651. In scholio λέγουσι δὲ οὕτω Nauck, λέγουσι δὲ οὕτω Papageorgiu. 658. In scholio ἄμα σαφηνίζων . . τὰ παρ' Ἰοῦς . . νεαρυποῖσιν Papageorgiu. 660.

πολυφθόρους φυγὰς Todt. **666.** In scholio διαγωγὴν διηγέσεως ἀξίαν ἔχει ἐκεῖ ex schol. rec. Wilamowitz, nihil nisi διήγησιν seiungendum videtur. **677.** συνάρασθαι secundum scholium συνουσιᾶσαι scribendum videtur. **677**sq. καὶ συναίρεσθαι . . ὦ παῖ expungit Nauck. **678.** In scholio ὡς ἐπὶ Kueck. **683.** Fort. ξυνεσχόμεν scribendum. **699.** Fort. πρὸς βίαν φρενῶν τάδε vel πρὸς βίαν πράσσειν φρενῶν.

703. In scholio ὁ ἐστὶν ὕδωρ Vitelli, fort. ἡ ἐστὶν ὄρος. **704.** (λέρνην ἀγνὴν τε Zakas). **707.** ἀπροσδόκητος . . ἀπτέρως μόρος vel potius ἀπροσδοκήτως . . ἄπτερος μόρος WHeadlam. αἰπεινὸς μόρος Tucker. **720.** ἰὼ semel ponit Weil. **722.** In scholio fort. κραυγάζεις scribendum. **738.** (ἀλιδόνοις γύποδας Zakas). **754.** In scholio ante ὡς supplendum ἀσμένως. **756.** In scholio ὅς ἐστι πύλωμα Tucker. Post **760** supplet οὐ πορθμὸς εἶργει θρηκίους Φρυγῶν γύας — μενεῖ δὲ τῇδ' ὄνομα σὸν — τὸ δεύτερον EBruhn. **764.** ταῖσδ' ἐπέτριψε πλάναις Zakas. **772.** In scholio πέλαγος εἰς τὸ πλῆθος Papageorgiu. **778.** ἡ δὲ εὐπετῶς Zakas. **786.** ὄντων μαρτύρειν πάρα Metzger. (γαθεῖν σοι πάρα Zakas).

802. ἡ μὴ σεαυτῆς Zakas. **809.** ἀτιμάσης φίλους Zakas. **818.** περᾶσαι Zakas. **819.** πεδίᾳ Κυρήνης Völcker (Myth. Geogr.). **821.** ἰσχνόμορφοι Tucker. **827.** τοιοῦτον οὖν σοι Jebb. In scholio φυλάξασθαι Papageorgiu. Post **835** lacunam statuit cl. Aristid. II p. 443 (ed. Dind.) Bergk. **847.** In scholio ἰδίαν που Vitelli. **854.** πρᾶγμα σῶν πλανημάτων Mähly. **858.** ἄπιστον, θεσφατηγύροι (vel αἱ πολύγλωσσοι) Nauck. **861.** <ἡ τὴν τάλαιναν> τῶνδε Weil. μέλλουσ' ἔσεσθαι τοῖα προσμένει σ' ἔτι Rutherford. **863.** In scholio τὸν Ἴόνιον <κόλπον> scribendum videtur. **872.** Scholium τῆς νυκτός ad v. 887 refert Kueck. **874**sq. Ζεὺς ἄγει συνευνέτιν ἐπαφῶν τε χειρὶ καὶ μετεμβάλων δέμας Flach. **875.** καὶ σπείρων γόνον Weil, καὶ κτίζων γόνον Oberdick, καὶ θέλγων μόνον Zakas. **876.** ἐπώνυμον δὲ τῶνδ' ὀσιογεννημάτων Newman. **883.** λελημμένοι Zakas. **885.** φθονῶν δὲ σωματῶν εἴρξει θεός Nauck, φόνον δὲ σωματῶν εἴρξει θεός Zakas. **887.** Ἄρει θανόντων Flach. Post hunc v. lacunam esse suspicatur Mähly. **894.** καλεῖν Stanley. **897.** φύσεται στάχυς Zakas.

904. φρενοπλῆγες Cobet.

911. θολεροὶ δὲ κλόνοι

- Kock. In scholio *φελλά λαλῶ* Mähly. 913 sq. *δε πρῶτος ἐβέστασε* Schwerdt. 923. *Μοῖραι* <μακραῖνες> Newman. <δλβαι> *Μοῖραι* Zakas. *Μοῖραι* <πολυζήλων> λεχέων Flach. 925. In scholio *γαμέταν τινὰ ἔχοντα* vel *γαμέταν ἔχοντα* Papageorgiu. 929. *ἀλαπαζομέναν* Todt. 929 sq. *ἀμαλαπτομένης* . . *πόνον* Mähly. 930. *ἀλατείαις δρόμων* Newman. 931. *ἐμοὶ δ' ὅτῳ μὲν* Weil. 931 sqq. *ἐμοὶ δ' δε ἧ μὲν ὁμαλός, ὁ γάμος ἄφοβος· οὐδὲ δέδια μὴ θεῶν του κρεισσόνων ἔρωις ἀφύκτοις διμυσι προσδράκη με = ἀπόλεμος ἔδε γ' ὁ . . οὐχ ὀρῶμαι μῆτην ὅπα φύγουμ' ἄν* Newman. 932. *ἄφοβος οὐδ' ἀρνούμαι* Flach. 933 sq. *ἐρωτόφλεκτον ὕμμα* Mähly. 935. *ἄμαχος ὅδε* Schwerdt. 936. *οὐδ' ἔχω πῶς ἂν νικῶην* Flach. 943. In scholio *πληρωθήσεται* quod posui incertum est. Quod est in codice, neque *τελεσθήσεται* neque *πραχθήσεται* esse affirmabat Vitelli, certius nihil legere poterat. 951. Scholiasta *οὐκ ἰάσιμα* legisse videtur. Etiam de *οὐκ ἐναίσια* cogitari potest. Cfr. fr. 180, 2 *ὑβρισμῶς οὐκ ἐναίσίους* (*αἰνεσίους* libri). 953. *αὐτῷ* scribendum videtur. 956. Malim *τινάκτεφαν πέδων*. 967. Scholium, in quo *ἐκὼν* legendum, ad v. 964 pertinet. 968 delet Eman. Hoffmann. 969. *οὐ μὲν προσεύχου* Rutherford. 963. Fort. *ὄρες δε*. 993. *πλέον γε καὶ τοῦ παντός* A Pallis. 997. *καθύβρισα*; Flach. 1002. *τοὺς ὑπηρετάς χρεῶν* Flach. 1016 sq. post 1036 collocat Kaibel. Fortasse post v. 1010 transponendi vel potius expungendi sunt. 1018. (*ὡς παῖδά με Διός* Zakas). 1019. Fort. *καὶ τοιοῦδ' ἀνούστερος*. 1040 sq. *μαλθάσση κέαρ λόγος* Todt. 1045. *μεῖον ἢ μῆδεν σθένει* Nauck. In scholio *ἴσον ἐστὶ τῷ μῆδεν* Cobet. 1055. Fort. *δέρματος* pro *σώματος* scribendum. 1056. In scholio *ἀπάλεστος* Papageorgiu. 1057. *κελαινόχρωτον* A Pallis. 1063. *ἀλλὰ κοὺ λίαν εἰρημένος*; Zakas, *ἀλλ' ἐκ καρδιάς εἰρημένος* FW Schmidt. 1066 sq. *αἰθαδίας εὐβουλίαν ἄμεινον* Zakas. 1070. *μεθέντ' ἐπαινεῖν* Zakas. 1079. *ρίζαις κάρτα κραδαίνοι* Flach. 1090. *τοῦδ' ἢ φυχή, τί Zakas, ἢ τοῦδ' αὖχῃ* Todt. — Pro *μανίων* scribendum videtur vel *μανίας* vel *λυσσών* (i. e. particip. verbi *λυσσάω*).

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

PERSAS.

Separatim edidit fabulam H Weil (1884), W Steuffel (ed. III curavit N Wecklein 1886), L Schiller (ed. II curavit C Conradt 1888), N Wecklein (cum Sept. a. Theb. 1891).

In appendice inde a 665 minuas sis numerum uno sive quod sub 665 legis, referas ad v. 664, quod sub 666, ad v. 665 etc.

In hypothesi παραπεποιησθαι ἐκτιθεῖς Papageorgiu, ἐστὶν <ὁ> ἀγγέλλων Nauck, στρωννύς τε θρόους Stanley, ἀρχεται τῆς συμφορᾶς τοῦ δράματος <ἔλεος καὶ φόβος> Bergk, ὅτε λοιπὸν ἐν θρήνῳ κινεῖται W. Extrema verba πρώτῃ ἔφοδος . . Πλαταιάς secludenda sunt.

9. πολυφύλου H Stadtmüller. 13. κενεὸν δ' ἄνδρας ἀνταῖον Schumacher, κατ' ἄνδρα βαύζει Schwerdt, δόμος δ' ἄνδρα βαύζει Todt. ὥγωκεν, ἐὼν δ' ἄνδρα βαύζει <κούρη πολύδακρυς ἐκάστη> Headlam. In scholio γὰρ ἅπασα Papageorgiu. 16.

οὔτε τὸ Σούσων κάχεσσαίας Conradt. 43. ἡπειρογενεῖς Zakas.

43 sq. Hic lacunam esse, qua illae νῆσοι νηριτοτρόφοι (Athen. III 86 B, vide ad v. 891) omissae sint, suspicatur CG Haupt. 45.

In scholio ἐπόπτai legendum videtur. 62 sq. οὐσπερ . . πέμφασα Zakas. 73. In scholio ζεύξας <διὰ> νεῶν Papageorgiu.

88. δοκιμῶ Bergk. 90. ὀχυροῖς recc. 92 ἀπρόεκτος Bergk.

95 sq. delet Staurides. 96 sq. πῆδημά ποτ' Stadtmüller. δηλή-

ματος εὐπετής ἀπῆσων Stahl.

101 sq. ὑπερθεν τὸν ἀλυσκάζοντα φεύγειν Weil. Verba ὑπὲρ θνατὸν ἀλύξαντα delet Staurides. 117. In scholio ἡ ὀδυνητῇ Vitelli. Sed vide Et. M. μέλαινα· σημαίνει . . καὶ τὴν σύνεσιν,

ἔθεν καὶ ἡφρόνες ἀμφιμέλαιναί et Hes. ἀμφιμέλαινα· βαθεῖα, συνετή, quam ob rem ἡ συννεφής supra abiciendum. 120. Περ-

- σικῇ στενάγματος Weil. 121sq. τοῦδε μὴ πάθος πύθεται Stadtmüller, τοῦδε μὴ μέλους (vel γόου) ῥόθου ἢ Conradt. πόνους πύθεται Kock. πόλεις πύθωνται Zakas. 136. ἀνδρῶν πρόσω Stadtmüller. 137. τρόπῳ φιλάνορι Stadtmüller. 138. Περσίδες δακρυπενθεῖς Zakas. 139. πόνῳ Margoliouth. 142. λείβεται legendum videtur. 148sq. Δαρειογενῆς γένος ἡμέτερόν τε πατρωνόμιον Housman. 149. γάνος Vitelli et Newman. 155. <ταύτῃ> προπίτνω Newman. προσπίτνωμεν vel, deletis versibus 156sq., προσπίτνειν χρή nescio quis. 161. μεθέστηκεν λεῖ Staurides. 164sq. ἐρῶ, θυμὸν οὐδαμῶς ἐμαντῆς οὐσ' ἀδείμαντος Housman. 165. οὐδαμῶς ἀταρβῆς οὐδ' Stadtmüller. οὐσα δεύματος πλέα Zakas. Verba οὐσ' ἀδείμαντος recte se habent. 166. μέγας στύλος Stadtmüller. 168. μέριμν' ἀπληστος Zakas. 168—170 delet Jo. Staurides. 169. ἐν τιμῇ σθένειν Zakas. 172. ἔρμα FWSchmidt. 176sq. ἴσθ' ἄν . . ᾧ ἔν δύναμις Zakas. 177. δύναμις ἢ τί σ' ὠφελεῖν FWSchmidt, δύναμις, εἰ δεῖσθαι θέλεις Metzger. 192. ἐμὸς παρῶν Stadtmüller, ἐμὸς ἐπαφῶν Zakas. 194. αὐχένοιν A Pallis. 197sq. ἔντῃ βίῃ . . ξυναρπάζει δίφρον Zakas. 199. ἀνους χαλινὸν Kock.
210. εἰσορῶ τρώμῳ Zakas. 210sq. ῥόθῳ πτερῶν Stadtmüller, πτεροῖς κείνῳ τ' Todt. 216. σωθεῖς δόμοισι Zakas. 221. τὰσθλὰ δ' ἐκτελῇ Zakas. 226. ὑπαὶ γῇ Stadtmüller. 232. γῆς φίλα scribendum videtur. 239. ναί· στρατός τοι μοῦνος ἔρξας Kock, ναί· στρατός τοσοῦτος KSchenkl. λαὸς οὖν Weil. καὶ στρατός γε θοῦρος FWSchmidt. 241. In scholio τὰ <μέταλλα> ἐν Papageorgiu. 242. (δὲ διὰ χερὸς Zakas). 243. In scholio συστάδην μαχόμενων legendum videtur. 247. ὥς γε Weil. 248. λέγεις ἀπόντων Kock, λέγεις ἰδόντων Metzger. τοκεῦσι Stanley. 252—258 interpolatos esse, cum genuini versus interciderent, suspicatur Paley (v. 256—258 eicit Conradt, unum v. 257 Nast). 253. καὶ κλυτὸς Stadtmüller. 262. Scholium ad v. 263 pertinere putat Papageorgiu. 265. ἢ μάλα μακρόβιος Weil. 273. τᾶσδ' ἀπ' . . ἦλθε γαίης Housman. 273sq. ἦλθ' ἐπ' αἶαν δᾶαν (vel δάων), Ἑλλάδα θοῦριν Stadtmüller. 275sq. et 281sq. permutat Staurides. 280. πλακτοῖς recc. πλαγκτοῖς δὴ πελάγεσσιν Newman, δύσπλαγκτ' ἐν διπλάγεσσιν LSchmidt, πλάγκτ' ἐνὶ σπιλάδεσσιν Housman, πλαγκ-

τοῖς δεῖπνα δάκεσιν A Palmer, πλαγκτοῖς ἐν πινάκεσιν Jo Staurides (mallem πλαγκτοῖς σὺν πινάκεσιν). 283sq. ἰυζ' ἀποτμον <πότμον> δυσαιανῇ βοάν Conradt. 285sq. ὡς δᾶοι πάντα . . ἤνυσαν olim W. 286. ἐφθισαν· αἰαῖ στρατοῦ (et 292 εὐνιδας ἔκτισσαν ἡδ') Stadtmüller, ἔσχεθον, αἰαῖ στρατοῦ scribendum videtur. 289. στυγναί γε <δῆ> δαίσις Conradt. 292. εὐπαιδας ἡδ' Weil. 295. τὸ μήτ' ἐλέγξαι Housman.

313. ἀλώμενοι Staurides, μυκώμενοι Zakas. ἰσχύρ' ἂν vel ἰσχύρ' αὖ L Schmidt. 318 spurius videtur. 321. καὶ Μάγος Ἀραμβος Weil. 322. In scholio μετώκησε Papageorgiu. 324. σύ τ', ἐσθλὸς Ἀριόμαρδε, Σάρδεσιν Weil. 328. ἐν τύχη Conradt, εὐτυχῶς scribendum videtur. 332. τοίων ταγούχων νῦν Stadtmüller, τοιῶνδε ταγῶν τῶνδ' Campbell, τοιῶνδε <μέν δὲ τῶνδ'> Conradt, τοσύνδ' ἐπάρχων νῦν Todt. τοσύνδ' ἄρ' ἀρχόντων νυν ἐμνήσθην περὶ FW Schmidt. τοιῶνδ' ἄρ' ὄντων τῶνδ' scribendum videtur. 332sq. τύσων δαμέντων νῦν . . πολλῶν γὰρ ὄντων Kock. 341. κρατεῖσθαι Zakas. 347. μάχης Todt. 352. ἄνδρες γὰρ ὄντες Zakas. 360. ὡς ὅτε Weil, ὡς ἦς Zakas. 365. του θεῶν φθόνον Zakas. 372. In scholio ἐπὶ τὸ μμητικὸν <μετέβη> legendum videtur. 378. Fort. τὰ δεῖπν' ἐπορσύνοντο. 391. μὲν ἀρθεῖς Weil.

403. κόσμω δ' ὕστερον λοιπὸς στόλος Stadtmüller. In scholio συνεσταλμένα Papageorgiu. 416. In scholio fort. Σαλαμῖνος καὶ Αἰγάλεω legendum. 418. ἐνταῦθ' ὕφ' αὐτῶν Todt. 431. κελαινὴ νῦξ τόδ' ἔργμ' Stadtmüller. In scholio quod olim legabatur ἐπιγενομένη requirit Papageorgiu. 432. κακῶν δὲ κληδόν' Stadtmüller. 448. συμφορᾶς κακῆς φίλων Zakas. 450. In scholio πρόσουρον Papageorgiu. 452. ἄλμης ἐπὶ scribendum videtur, ἄχνης conicit Stadtmüller. 453. ὅπως, ὅσοι νεῶν Stadtmüller. 454. ἐνθάδ' ἐκσφζοῖατο Weil. ἐξωθοῖατο Housman. 455. (εὐχείρωτον ἂν κείνων FW Schmidt). 481sq. λαῶν (et οἱ . . τοῦσδ') Weil. 483. ναῶν ταγοῦχοι Weil.

504. δὴ πόρον Weil. Post 506 lacunam statuit Bruhn. 516. ταῦτ' ἴστ' ἀληθῆ Zakas. 516sq. delet Conradt. 518. δυσκόμιστε δαῖμον Stadtmüller. 527. Fort. ἐξ οἰκων πάλιν. 530—533 nunc delet, scribens 534 καὶ μή τι . . προστεθῆ κακόν, Conradt, 530—534 additi videntur ab Aeschyle, cum Persas omissa ea parte, in qua Darius agit, Syracusis do-

- ceret. 535. νῦν πάνυ Stadtmüller. 540. θεράπναι δ' Zakas. 541. διαμυδαλέους scribendum videtur. 546 delet Todt. 556 delet Staurides. 562. ῥόδοιτοι Weil. 566 delet Staurides. 571. πρωϊμόριοι Weil, ποντομόριοι Todt. 574. ῥόδοιτοι, φεῦ Conradt, κάρτ' ἀπόριοι, φεῦ Stadtmüller. 574. λείπονται supplet Staurides. 575. In scholio ἀναβόησον Papageorgiu. 583. ἄπαιδα Conradt. 584. ὀρφάνι' ἄγξ Stadtmüller. 586. τὸ πᾶν ἀπύουσιν scribendum videtur. 595. φυλακῇ Weil. 598. αἵμαχθεῖσθ' ἀρούρη δ' vel αἵμαχθεῖσ' ἐπαύρουρος Conradt.
601. φίλοι, παλαιῶν Weil. — ὅστις ἔμπαιος W Headlam. 603. δέμα πνεῖν Conradt, κυμαίνειν Staurides. 604sq. ὁ καρὸς εὐροῇ . . δαίμον' οὐριεῖν σκάφος olim W. Hos versus delet Staurides. 605. αἰὲν ἄνεμον Weil. αἰὲν ὀλιον οὐριεῖν τύχης Conradt, αἰεὶ πνεύματ' οὐριεῖν τύχης scribendum videtur. In scholio οὐριοδρομήσειν Kueck. 607. φαίνουσιν Staurides. φαίνεται ἐκ θεῶν Zakas. 608. Fort. παιδνίος scribendum. 619. εὐφύλλοισι θαλλούσης κλάδοις Nauck. θαλλούσης νέοις Newman. 627. θαλαμόνδ' Todt. 629sq. φθιμένῳ . . <τοῦς> κατὰ γαῖας Zakas. 634. εἰ γάρ τις ἄκος πέλον οἶδε κακῶν Metzger. ἄκος οἶδε τις ὄν Weil. 634sq. εἰ γάρ τι πέλον, μόνος ἂν μύχθων πέρας εἴποι Conradt, εἰ γάρ τις τῶνδ' ἄκος οἶδε πλέον, μόνος ἂν θνητῶν πέρας ἂν ποιοῖ Zakas, εἰ γάρ τις ἄκος τῶνδ' οἶδε πόνων, μόνος ἂν θνητῶν πάρος εἴποι F W Schmidt. 636—675 tribus deinceps chori ordinibus, ephymnia ἡ 654, 659, βάσκε κτέ. 667. 675 universo choro tribuenda videntur. 641. διαβοῶντος Newman. 654. δαίμονα θεῖον, ἀνακτα Παρσιᾶν Newman. 659. εὖ ἐπεδάρχει vel εὖ πεδῶκει Newman. 660. In scholio Συρίων et Συρίους Vitelli, Φρυγίων et Φρυγίους Conradt. 667. βάσκ' ἴθι περ σύ, <μάκαρχε> Παρσιᾶν Newman. 668. κοινάλη Newman, καινὰ γὰρ Housman. 676sq. Versu 678 deleto scribit πάρα . . διαγοᾶν Staurides. 678sq. τίς τάδε δειν' ἐνετείνεται (vel ἐτετήνατ') ἐπ' ἀρχῇ σὴ διδύμαν δι' ἄνοιαν ἀμαρτία; <πεζῶν μὲν γὰρ ὕλῳλε στίφη μυρία,> πᾶσαι δ' αὐ γὰρ τῇδ' ἐξέφθινται τρίςκαλμοι νᾶες ἄναες ἄναες Newman, τί τάδε δυνάστας, δυνάστα, περὶ τὰ σὰ διδύμα διενοεῖθ' ἀμαρτία, πᾶσαν γὰρ τάνδ' ἐξέφθινται αἱ τρίςκαλμοι νᾶες Conradt. εἰ τῇδε, δυνάστα δυναστῶν, παρὶσθ' διδύμαν δι' ἄνοιαν ἀμαρτία πᾶσαι γὰρ τῇδε ἐξέφθινται Kock.

679sq. πόρει τῷ σῷ δίδυμα διὰ γοῶν' ἁμάρτια πάσα γὰρ τῇδε ἐξέφθινται τρίσκαλμοι νᾶες ἄναες, λαὸς ἄλαος Tyrrell. Post 685 supplebat olim (opusc. VII p. 360) ἀληθοπενθεῖ δ' οὐδ' ὑποξύλῳ γόφῳ Hermann. 688. ἐστῶτες τορῶς Stadtmüller.

695. In scholio παρὰ τὴν <νέαν> αἰχμὴν Papageorgiu.

702. In scholio δέδια μέν σοι apud alios recte scribi monet Papageorgiu. 720. ἤνυσεν πέραν Tucker. 724. In scholio συνέχειν πύρον Vitelli. 725. Gl. τὸν Ἑλλήσποντον ad Ἑλλης πορθμόν 724 refert Kueek. 730. ναυτικὸς στόλος Todt. 734.

οὐδέ τις περῶν Weil, ἡδ' Αἰγυπτίων Zakas, οὐδέ τις πέρι Gompertz, οὐδέν ἐστι σῶν EBKoster. 736. δρομάδα δὲ Weil. 737. πῶς τ' ἔχειν καὶ ποῖ πόδ' αἶρειν FWSchmidt. 741. In scholio ὡς τοῦ Διὸς Papageorgiu. 744. θεὸς ξυλλήψεται Nauck. In scholio <καὶ> ὁ θεὸς Papageorgiu. 747sq. δοτις Ἑλλης πορθμόν, ἱρὸν Βόσπορον ῥόον θεοῦ, ἤλπισεν σχήσειν ῥέοντα δοῦλον ὡς δεσμώμασιν FWSchmidt. 747—750 hoc ordine: 747, 750, 749, 748 legendos putat Todt. 749. Fort. πέδας σφυρηλάτους scribendum. 750. πεζὴν κέλευθον . . πεζᾷ στρατῷ FWSchmidt. 751. ᾤετ' ἐκ δυσβουλίας Zakas. 754. οὐμός ἀντραπεῖς Zakas. ἀνθρώπων Todt, αὐ φροῦδος Stadtmüller. 758. ἡδοναῖς χαίρειν vel potius ἐν δόμοις παίζειν FWSchmidt, ἐνδον ὀκλάζειν Kock, ἐνδον εὐνάζειν KSchenkl. 763. Fort. ἐξεκείνωσεν πάρος. 768 delet Conradt. 771. ἔδην' ἔταισιν εἰσιδεῖν φάος FWSchmidt. πᾶσιν εὐθενεῖν φίλους Stadtmüller. 773. ἐδάμασεν βίᾳ FWSchmidt. 774. οὐ σφ' ἤχθηρεν, ὡς σώφρων FWSchmidt. 776. In scholio ὑπεκρίνετο Μέρδι et προσέσπασε Papageorgiu. 778. In scholio Ἰνταφέρνῃ Blomfield. 781. κἀγὼ πάλου δ' Conradt. In scholio καλῶς Paley. 784. παῖς σὺς τε νέος ὦν νέα φρονεῖ Zakas. νέα νέος κυρῶν φρονεῖ Conradt, νέα νεανίας φρονεῖ Stadtmüller. 789. εἶπ' οὖν Nauck. 792. Ἑλλήνων νομὸν Stadtmüller. 793. μεῖζον ἢ Weil. 795. τίνι δὲ συμμαχεῖ τρύπῳ Weil. 796. ὑπερκόπους Newman.

809. οὐ νιν scribendum videtur. 817. κρηνὶς ἀπέσβηκ' Housman, κρητὶς ἔπεστιν Gwynn. — ἐκπληνθεύεται GTucker.

829. In scholio τῶν μὴ προσηκόντων. — (880) εὐθυνοῖς: δικαστῆς Papageorgiu. 831. συμφορᾷ κεχρημένον vel συμφορᾷ κεχρημένοι vel συμφορῶν κεχρημένον Stadtmüller. 852. ἐμπέδη

G Tucker. **842—844** delet Staurides. **852.** ὑπαντιῶζειν <εὐφρόνως> πεiráσμαι Conradt, ὑπαντιάζειν ἐμπόρῳ πεiráσμαι Stadtmüller, ὑπαντιάζειν ἐμποδῶν πεiráσμαι Housman, ὑπαντιάζειν παιδί δὴ πεiráσμαι scribendum videtur. **858sq.** ἄμαχος τε καὶ ἰσόθεος βασιλεὺς Δαρεῖος Hamelbeck. **860.** In scholio ταῖς πόλεσι ταῖς τετειχισμέναις Papageorgiu. **861sq.** ἡδὲ δρόμημα τὸ πυργενετῶν ἐπέφθημεν Newman. **862.** ἐπέθυονον (et 856 γεραῖός) Kock. **862sq.** πολίσματα (quod iam Keiper invenit) . . ἐπέρθομεν A Pallis. **864sq.** ἀπαθεῖς <τ' ἀνδρας ἐς> εὐ πράσσοντας Newman. **865.** ποιμάνορας supplet Hamelbeck. **868.** Ἄλυσ ποτ' ἀμείφας Hamelbeck. **873.** Θρηκίων τ' F Blafs. **876.** Scholium ad v. 874 refert et scribit κατὰ κοινοῦ τὸ γεγένηται Papageorgiu. **878.** In scholio αἱ περὶ ex schol. rec. recipiendum esse monuit Kueck. **892.** ἐκράτυν' ἐμὸς ἄκτωρ Zakas, ἐκράτησεν ἐπάκτους Todt. **893.** In scholio Ἰκάρου <ἔδος> Papageorgiu. **909.** In scholio δηλονότι δαμασθέντες pro δίγα . . θέντες Papageorgiu. **926.** αὐριβάται γὰρ BLakon. **925.** κταμέναν ἀνῶ Newman. **926.** Ἀσπόβαται Newman. **928.** πάνυ χρυσῶτις Newman. **931.** βασιλεῦ, κλαίουσ' Newman. **946.** τὰν πάνδυρτον Weil. **946sq.** ἦσω τοι καὶ λίαν· λαοῦ τὰ πάθεά τε σέβων Blomfield. **947.** λαοπαθῆ στόνων Newman. **949sq.** Περσαιγενετοῦ πενθητῆρος κλάγξω θυρμὸν πολύδακρυν Newman. **952sq.** Ἰώνων γὰρ ἀπηύρατ' Ἴων . . Ἄρης τυριαλκῆς . . πλάκα κλαυσόμενος Newman. **955.** βρύχιον Blomfield. **963.** Ἀγβάτας Weil. **965sq.** ἐλεινοὺς ἔλεπον . . στυφελαῖς θείνοντας ἐπαχθῶς (ἀπεχθῶς) Newman. **967.** ἐπ' ἄκραις Pauw. **967sq.** ἐν ᾧ λμῇ Σαλαμινιάδι scribendum videtur. **924.** γαῖ' αἰάξει, v. 924—928 i. e. γαῖ' . . τοξοδάμαντες Xerxi tribuens, GC W Schneider. **926.** σάκτορι <δεινῶ>, ex glossemate profectum esse Περσῶν ratus, S Reichenberger. ναυσιβάται γὰρ Zakas. **927—929.** πολλοὶ φῶτες τοξοδάμαντες μυριάς ἀνδρῶν χώρας ἄθος πᾶσά τε φύστις ἀπύλωλεν Todt. **941.** ἦσω Todt. **947.** λαοπαθεά σέβων invenit Prien. **955.** κελσαμένους Todt. **994.** In scholio κατὰ πεντάδας ἀνὰ μυρίους ἐχούσας Papageorgiu. **988sq.** ἔλιπες ἔλιπες, ὦ ὦ δόμοις et in scholio διακοπτικόν (ad ὦ ὦ ὦ referens). — πολεμίων κακῶν (ad δάων referens) Zakas. **990.** λέγειν Weil, λέγω scribendum videtur. **992.** ὑποτείνει;

Metzger, fort. ἐπισείεις vel περιδινεῖς. 997. Scholium ad v. 1000 refert Papageorgiu. 993. λέγειν Weil. 1005. τοῖπερ ἀκρότης στρατοῦ Wieseler. 1009. ἔθεσθ' olim Hermann. κακῶν Blomfield. 1011. αἰαῖ διαίμονος τύχας Kock. 1019. ὄλωλεν, μέγα ταγὲ Περσῶν Zakas, ὄλωλεν; μεγάλ' ἦν τὰ Περσῶν Weil. In scholio ἵνα λείπῃ τὸ <οὐκ ὄλωλεν>, τί δὲ <οὐκ ὄλωλεν>. — (1020) δ περιλέλειπται. θεωρεῖς κτέ. Papageorgiu, ἵνα εἴπῃ τὸ τί δὲ <τί δὲ> ὑπερ λέλειπται; Kueck. 1026sq. et 1037sq. permutat Conradt. 1046. οἷ, μαλερὸν τύδ' ἄλγος Todt. 1051. In scholio ἐπεντεταμένως Papageorgiu. 1061. κόλπιον χερῶν ἀκμῇ Blomfield. 1067sq. Ε. βόα νυν ἀντίδουπά μοι· οἰοῖ οἰοῖ. X. οἰοῖ οἰοῖ. Ε. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε· <αἰαῖ αἰαῖ. X. αἰαῖ αἰαῖ>. Ε. ἰὼ ἰὼ, Περσίς αἰα δύσβατος. X. ἰὼ δῆ κατ' ἄστν. Ε. ἰὼ ἰὼ, Περσίς αἰα δύσβατος. X. ἰὼ δῆ κατ' ἄστν. Ε. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε. αἰαῖ αἰαῖ. X. αἰαῖ αἰαῖ. Ε. ἰὼ ἰὼ, Περσίς αἰα δύσβατος. X. ἰὼ δῆ κατ' ἄστν = ἀντιστρ. Ε. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε. αἰαῖ αἰαῖ. X. αἰαῖ αἰαῖ. Ε. ἰὼ ἰὼ, Περσίς αἰα δύσβατος. X. ἰὼ δῆ κατ' ἄστν Conradt. Ante 1070 transponit versum 1077 et 1070sq. choro tribuit Todt. 1072 removel Todt. 1073. ἀβροπαθεῖς Todt, αὐριβάτας BLakon. 1074 removel Todt. 1075—1077 abicit Staurides.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

SEPTEM ADVERSUS THEBAS.

Separatim ediderunt fabulam A W Verrall (1887), N Wecklein (cum Persis 1891).

In hypothesi τοὺς ἐκείνους κηρύσαντας Oberdick, Ἀριστίας + φ Περσί A Schöll.

6. εἰς ὅλην κατὰ Lowinski. 10. ἐλλείποντά τι Lowinski. In scholio τὸν <γέροντα> αὖξοντα Papageorgiu. 10 sqq. Scholia sic in pristinam paraphrasis formam redigere sibi videtur Kueck: ὁμᾶς δὲ χορή, καὶ τὸν νέον καὶ τὸν ἔξω ἡλικίας καὶ τὸν τὴν βλάβησιν τοῦ σώματος αὖξανοντα ὅταν ἀνδρῶν, νῦν καθὼς ἕκαστος δύναται, βοηθεῖν. 12. βλάβησιν ἔτ' ἀλδανόντα Lowinski. 13. ὦραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον, ὥσπερ οὖν πρόειπε Lowinski, ὦραν ἔχονθ' ἕκαστος ὥς τις συμπεπής Verrall. οὐδοι συμπεπής Zakas. 16. τέκνοισι γῆ Verrall. 18. ἅπαντα προσλαβοῦσα Lowinski. In scholio ὑποδεχομένη Papageorgiu. 19 sq. ἀσπιδήφορος λεώς ὅπως γένοισθε Schwerdt. 20. ὅπως τελοῖσθε Tucker, ὅπως εὖροιτο (vel κτήσαιτο) Stadtmüller. Fort. πιστοὺς φερεγγύους τε. 21. πρὶν μὲν . . ῥέπων Weil. 23. ἐκθέων Verrall. In scholio ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ Papageorgiu. 24. οἰωνῶν σκοπός ex schol. Paley. 25. φάους vel φέγγους δόξα Ritschl, παραυτίκα Lowinski. In scholio ἐμπόροις τεκμαιρόμενος Papageorgiu. Post 26 lacunam statuit Lowinski, ut prologus hanc versuum aequabilitatem habeat: 9 + 30 = 30 + 9. 35. τελοῖ Zakas. 37. In scholio ὕρμησιν Verrall. 45. φιλαίματος Μύρον Lowinski. 48. τῇδε Verrall. 49. In scholio πέμπειν μνημεῖα Kueck. 49—51 expungit Spiro. 55. In scholio ἐδέξαντο <λόχον ἄγων> Papageorgiu. 65. In scholio καιροῦ non delendum. 74. δ' ἀνῆτε καὶ Verrall. 75 sq. μήποτε στένειν γένεσθ' ἔτ' ἀνῆ;

Lowinski. In scholio ὑπείσελθεῖν Papageorgiu. 78. In scholio μάλιστα δὲ παρὰ Oberdick. 78—105 in aequales partes

(1. θρέομαι . . ἱππότας. αἰθερία . . ἔτυμος <ἀλγέων> ἄγγελος ἐλέδεμας = <θρέομαι . . ἱππότας>. πεδί' ὑπλόκτυπ' ὥτι χρίμπτει βοὰν ποτανάν, βρέμει δ' ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὁροτύπου. 2. ἰὼ θεοὶ θεαί τε μάκαρες εὐεδροὶ (ex v. 94), ἄλευσατ' ὄρμενον κακόν = βοᾷ διώκων εὐτρεπῆς ἐπὶ πόλιν λεύκασπις ὄρνυται λεώς. 3. τίς ἄρα . . θεῶν; = πότερα δῆτ' ἐγώ, πότερα προσπέσω βρέτη δαιμόνων; 4. ἀκμάζει . . κτύπον; = πέπλων . . δορός. 5. τί ῥέξεις; . . Ἄρης, γὰρ τεάν; = πόλιν χρυσοπήληξ, ἴδ' ἂν εὐφιλήταν ἔθου) dividit RiKlotz. In versibus 78—164 hunc stropharum ordinem: α α', β γ γ' β', δ ε ζ, mesodus, ζ' ε' δ', η η', θ θ', statuit Newman. 80. Dele verba: »videtur . . ἐναργής« (scilicet legebatur olim ἡ αὐτὴ pro ἡ αὐγῇ). In scholio ἔμπροσθεν <τρέχων> Papageorgiu. 83. γὰς ἐλέλιξ' ἐμᾶς πεδί' ὕπλων κτύπος Weil, ἐπεμβὰς πεδίου πλακώδους Newman. In scholio καὶ <διὰ> τῶν ὕπλων et ἐλαύνουσα pro ἐλοῦσα (ex schol. rec.) Papageorgiu. 83sq.

ἐλέδεμας βοὰ πεδίου ὑπλόκτυπος ποτιχρίμπτεται, ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὁροτύπου· βοᾷ δ' ὑπὲρ τειχέων λεύκασπις λεώς ὄρνυται εὐτρεπῆς· ἰὼ ἰὼ θεοὶ Oberdick, εἴλε δὲ γὰς ἐμᾶς πεδί' ὕπλων κτύπος· ποτὶ βοὰ χρίμπτει, ποτᾶται θ' ὑπερθ'· ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐτρεπῆς ἐπὶ πόλιν· δι' ὧτων βρέμει δ' ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὁροτύπου Metzger. 84. ὧσιν βοὰ χρίπτεται ποτανὰ Newman. 87sq. ἀλεύσατ'· εὐθὺ γὰρ τειχέων Newman. 88. βοᾷ ὑπερτρέχων Buecheler, βοὰν ὑπὲρ τειχέων Verrall. Verba βοὰ ὑπὲρ τειχέων ex glossemate ad ποτᾶται v. 84 adscripto orta videntur. 90. οὐπὶ πόλιν Newman. 93. In scholio δῆτα προσπέσω Newman, legendum γενώμεθα . . πρᾶξωμεν. 94. In scholio ἀγαθῶν <ἐδρῶν> Papageorgiu. 95. ἀκμά Buecheler. 98. In scholio καὶ πέπλους Papageorgiu. 98sq. πύτ', εἰ μὴ δὲ νῦν, ἀμφὶ λιτὰν ἱμεν Newman.

100. οὐ κενὸς δορός Verrall, οὐ συχνὸς δορός Tucker. 101sq. τί ῥέξεις, προδοὺς, παλαίχθων Ἄρης, <πατρίδα> τὰν τεάν et 103sq. χρυσοπέλεκυ δαῖμον, ἔπιδ' ἐπιμελῶς Newman. 104. ἔπιδ' ἴδε πόλιν (et antea ἰὼ χρυσοπήληξ, omisso δαῖμον) scribendum videtur. 105. τεάν ante ἂν inseruit Lachmann. 106. θεοὶ πολισσάοχοι χθονός τ' ἔται παντελεῖς Newman. 106—119 = 120—133 sic efficit: θεοὶ πολιάοχοι, ἴδετε παρθένων . .

Aeschylus ed. Wecklein. Appendix. 21

ὑπερ. κῦμα περὶ πόλιν δοχμολύφων ἀνέρων καχλάζει Ἄρτος ὀρ-
 μενον πνοαῖς. ἀλλ' ὦ Ζεῦ πάτερ, παντελὲς ὦ τέλος, ἄρῃξον ..
 ἐπτά δ' ἀγάναρεις πρέποντες στρατοῦ .....
 δορυσούσις σαγαῖς .. λαχόντες = σύ τ' ὦ .. ἐπίλυσιν φόβου δίδου ..
 στόνων τ' ἄτις Λατογένεια καὶ Διώθεν (ex 147) ὦ φίλα σὺ κόρη,
 τόξον εὐτυκάζου Ri. Klotz. 111. πάτερ συντελὲς, ἀλλὰ πάντως
 Newman. παντελὲς, ἐντελῶς Oberdick. 113. γὰρ ὀκλισμα
 Verrall. 119. προσίσταντο (vel 133 Λατογένεια) Paley. 123.
 In scholio <θαλάσσης> ἀνάσσεις Papageorgiu. 123sq. ἰχθυ-
 βόλφ μάχαν ἀποσοβῶν κέντρῳ Ποσειδᾶν φόβων ἐπίλυσιν δίδου σί
 τ' Ἄρης πόλιν Κάδμου ἐπάνυμον Oberdick. 124. φωνῶν Ver-
 rall. 125. σύ τ' Ἄρης φέραςπι Κάδμου πύλιν Newman. 132.
 στόνων αἰτίοις Newman. 133. Vide ad v. 119, <τὸ σὸν γόν>
 τόξον εὐ πυχάζου Newman. τόξον ἐντυκάζου delet Verrall.
 136, 138sq., 145, 147 delet Ri. Klotz. 138sq. Ἄρτεμι φιλάτα Newman.
 147. εἰ Διώθεν <μόλοι> Newman. 149. Ὀγκα προπύργου
 Newman. Ὀγκα, ἐδρὶς πύλαις scribendum. 155. ἐτεροφυλέτη New-
 man. 168. θεῶν .. πολισσούχων βρέτη Nauck. 172. Sobolium
 ἐν θορύβοις <ἐμβεβλήκατε> ad διερροθήσατε 175 refert Papageorgiu.
 173. πόλει πάσῃ κακόν Nauck. 172. θαρσοῦσα .. κράτος Todt,
 κριθῶσα .. θράσος Stadtmüller. 180. (βαλλήσεται Paley), βε-
 βλήσεται Tucker. 183. τιθῇ Verrall. 186sq. τὸν ἀμα-
 των (περὶ πόλιν ὄτοβον vel) ὄτοβον περὶ πόλιν ὅτε τε .. (πιδάλια
 τε γενῶν ἱππέων διαί vel) ἱππων τε γενῶν πιδάλια διαί κενυρόμενοι
 χαλινοί Todt. 187sq. ὅτε χνόαι τ' ἐκλαγξαν ἐλασέτροχοι Paley.
 189. αὐοπνῶν vel αὐόπνουν Verrall. 194. σὺν τραύματι Tucker,
 δραμήματι Zakas. 196sq. θεοῖσι πίσυνος, νιφάδος δτ' ὀλεῖ
 λίθων ἦν βρόμος ἐν πύλαις τότε' .. λιτὰς ἦν ὑπερέχοιεν ἀλκάν Todt
 197. <ὁ δὲ> νιφάδος Weil.
 203sq. οὐκοῦν .. θεῶν, ἀλλ' οὐ θεοὺς τοὺς τῆς .. λόγος;
 Zakas, fort. οὐ γὰρ .. θεῶν, οὐσπερ νεῶς αὐτοὺς ἀλούσης κτέ.
 In scholio ἐγένετο Zakas. 204. ἐκλιπεῖν πύλαις λόγος; Verrall
 207. καὶ στέγασμ' Weil 207sq. ἀναδραμουμέναν πόλιν κῆστι
 πᾶν .. πυρὶ διαφλέκτω vel potius 215 τρέπει Newman. στρατοδρα-
 μουμέναν πόλιν δακῶν δαπτομέναν πυρὶ Todt. πόλιν καὶ πυρὶ γῆ
 ἀμαλαπτομέναν δάφω Metzger. 210sq. τῆς Εὐπρεφίας τρεφῆ;
 γυνὴ σωτήρος Schwerdt. 211. γυναικῶν τηρὸς Weil, πότμου
 σωτήρος Todt. In scholio σωστική Papageorgiu. 218sq. κῆστι

ὅτ' ἐν κακοῖσι τὸν ἀμνηχανοῦντ' ἐκ χαλεπᾶς δύας ὑπερθε νεφελαῖν
 κρημναμενᾶν (vel ὑπερθεν νεφῶν κρημναμένων) ἀρεῖ Todt. **216.**
 τόδ' invenit Blomfield. **217.** πειρωμένους Weil. **219.** In
 scholio δι' delet Kueck. **221.** τίς τάδε (νέμεσις vel) νεμεσᾶ
 σέβειν; Todt. **222.** τιμᾶν (σέβας vel) ἔδος Todt. **223.**
 τίθης Verrall. **230.** θοῦρος γὰρ Ἄρης F W Schmidt. φόνωφ,
 βρότωφ Zakas. **235.** δέδορχ' Zakas. **238.** οὐκ ἐς φθόρον
 πίνουσ' vel οὐκ ἐς φθόρον; σίγ' οὐκ ἀνασχῆση H Stadtmüller.
 σύ γ'; οὐκ ἀνασχῆση Zakas. **240.** αἰουσα δούλοισι scholijasta
 legisse videtur. In scholio σὺ ἡμᾶς δούλους ποιεῖς, θρηνοῦσα δῆλον
 ὅτι καὶ κράζουσα Kueck. **247.** καὶ ταχθήσομαι Tucker, καὶ
 τὰ πείσομαι Zakas. In scholio καὶ γνώσομαι, ἐὰν δυνατόν ἢ σιγᾶν
 Papageorgiu. **251.** ἐκτὸς οὐσα Verrall. **254.** ἱρὸν ὃν μόνῃ
 Verrall. In scholio φησὶν, οὕτως κάμω εὐχομένου et ἐπιτελέσειν
 (debebat ἐπιτελέσαι) Papageorgiu. **255.** In scholio ἐφ' ἧς ἐνίοτε
 et παρὰ ταῖς θυαταῖς Papageorgiu. **256.** φίλοις κλύουσι Tucker.
259. οὐδατ' Ἰσμηνοῦ λέγω Verrall, λουτρά τ' Ἰσμηνοῦ λέγω Tucker.
 In scholio θύσω Papageorgiu. **261—265.** λάφυρα δῶαν δου-
 ρίληφθ' ἄγνοις δόμοις θήσιν τροπαῖα, <τοὺς πολίτας δ' ἀθρούς>
 μῆλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν <ᾄξιν ἐορτὴν θεοῖσιν> ὥδ'
 ἐπεύχομαι Todt. **262—265.** θήσω λάφυρα, δαίω δ' ἐσθή-
 ματα στέψω πρὸ ναῶν δουρίπηχθ' ἄγνοις δόμοις poeta
 scripsisse videtur. **264.** δουρίπραχθ' Bishop, δουρίπλεχθ' Za-
 kas. **264sq.** στέψειν λάφυρα δουρίπλεχθ' ἄγνοις δόμοις Weil.
266. σὺ δ' οὖν ἐπεύχου Todt. **268.** κάλλων Verrall. **269.**
 ἐπανδράς Verrall. ἐγὼ δὲ κεδνὸς Stadtmüller. In scholio ποιῆ-
 σομαι <ἐπὶ> ταῖς Kueck. **271.** ἐπὶ τείχους Tucker. ἐπὶ τὰ
 τείχους . . μολεῖν Todt τάζω πολῶν Nauck. **272sq.** ταχυρ-
 ρόθων λόγων scribendum videtur. In scholio <καὶ> κατεπεύγου-
 τας Papageorgiu. **282—284.** ποτὶ πύργου . . στείχουσιν στε-
 γάνωμα (vel etiam στεφάνωμα) Newman. **283sq.** στείχουσιν
 πανομλεῖ ceteris deletis Todt. **285.** ἐν ἀμφιβόλοισιν Todt.
288. παντὶ τρόπῳ δὲ συγγενεῖς Newman. **295.** εὐτραφέστατον
 ῥευμάτων F W Schmidt. **301sq.** ἄταν ἀνδρολέτειραν ceteris deletis Todt. **306.**
 In scholio εὐεδροῖ τε σφάθητε: συναπτέον Papageorgiu. **309sq.**
 ἄγραν τ' ἐμπεσῇ φαφαρᾶ Todt. **311.** θεμύθεν Weil. **313.**
 τὰς δὲ γυναῖκας ὁμῶς ἀγεσθαι Todt. **314 et 326.** αἰαῖ Weil.

- 315.** In scholio τύπον ἔππων σύρεσθαι Kueck. **317** sqq. βρούει δ' .. βαρείας πᾶς τύχας προταρβεῖ Todt. **320.** In scholio <ἐκ> τῆς παιδικῆς ἡλικίας et ταῖς ἄρτι <τὴν ἡβην> δρεπομέναις et ἀπὸ τῶν ὠμῶς Papageorgiu. **320** sq. ἀρτιδαεῖς ὠμοτρόπων νομίμων διαμεῖψαι προπάρειθεν Todt. **322.** στυγεράων ὁδόν Verrall. **323** sq. τί γάρ; φθιμένους πρὸ πτόλεως βέλτερά φημι πράσσειν Todt. **326** sqq. λεὼς ἐλεινὰ πάσχει· ἄλλος ἄσπιν ἀγρεῖ φονεῖει θ', ὁ δὲ καὶ πυρπολεῖ Todt. **330.** In scholio <ἐπὶ> Ἄρεως Papageorgiu. **332.** διαὶ δ' ἄστου Weil, δ' ἀν' ἄσπιν scribendum videtur. ποτὶ πύλναται .. πανταγρεῦτις Newman. **332** sq. πρὸ δὲ τειχέων ὀρκάνα παναγρῆς τις Todt. **334.** ἀνὴρ δορίκτετ' ἔχει Todt. **335.** βλαχᾶ Verrall. βλαχαὶ (λιμαλαῖ vel) λιμοθανεῖς δὲ Todt. Idem **335**—**337** et **347**—**349** permutat. **337.** ἀρτιγενῶν Todt. **338.** διαδρομαὶ δ' ὕμαιχμίας Todt. In scholio ἢ καὶ ὕμαιμόνων· τῶν συγγενῶν Verrall. **339.** φέρων θέοντι Todt. **340.** κενὸς πλέων Todt. **342.** λελιμμένον Verrall. **343.** τίς ἐκ τῶνδ' Verrall. τί τῶνδ' οὐκ εἰκάσαι λόγῳ πάρα; Todt, τί δ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι στύγος πάρα; Stadtmüller. **345** sq. ὀλλυται κυρίοισιν· πικρὸν δ' ὄμμ' ὄρᾳ θαλαμηπόλων Newman, ὄμμα πως ἀλγύνει κυρήσας πικρὸν θαλαμηπόλων Weil. **346.** πικρὸν δέργμα A Pallis. In scholio πικρὰ <ῆ> θέα Papageorgiu. **350** sq. Fort. καινοπήμονες λέχος <προσμένουσιν> αἰχμάλωτον. **350** sqq. δμωίδες δὲ νεαροπήμονες λέχος δεῖμι' ἔχουσιν (vel προσδοκῶσιν vel ἀμμένουσιν) αἰχμάλωτον δυσμενοῦς ὑπερτέρου ἀνδρός εὐτυχοῦντος, οὐδ' Todt. **351.** ταῖσιν εὐνὰν Buecheler. **351** sqq. κλήμοσιν γὰρ αἰχμαλώταις ἀνδρὸς ἐκ τυχόντος, ὡς δυσμενῶν ὑπετέρων, ἐλπίς κτέ. Newman, λέκτρον ἦλθον αἰχμάλωτον .. ὑπερέρου, ἡλπισάν τε νύκτερον .. μολεῖν Campbell. **359.** In scholio λεγόμενα καὶ ταῦτα Kueck. **360.** πᾶρ' ἀρτίκρλλον Zakas. ὡς .. μάθη FW Schmidt. In scholio ἢ τὸ ἀρτίως Verrall. **361.** οὐκ ἀκρῶς ἴζει πόδα Todt. ποδῶν Zakas. In scholio <καὶ> ἡ τοῦτου Kueck. **363.** τίνας πύλας ἕκαστος .. πάλω Zakas. Post **363** duos Eteoclis versus (σὺ λέξον· ἴσθι δ' ἐν πύλαις φερεγγύους ἔταξα πάσαις πολεμίων εἶργειν ὕβριν) excidisse putat Bethge, qui versibus 502 et 504—507 deletis, versu 588 (ἄτης ἀρουρας θάνατον ἐκκαρπουμένους) post 590 transposito, singulis versibus post 618 et 621 suppletis, versibus 534—536 post 524 insertis hos efficit numeros orationum: 20:20, 15:15, 15:15, 15:15,

24 : 24, 29 : 29, 24 : 24. **364—612.** Quattuor orationum paria ex 3×5 , quintum et sextum ex 5×5 versibus constare (deletis verbis *σάκει* . . *ὀφθαλμός* in 376sq. et versibus 378—381, 396—398, 402sq.) putat Ri.Klotz. Duo aequabiles ordines statuendi videntur: 2 | 20—20, 14—14, 14—14, 20—20 | 22—22, 29—29, 22—22 | 2 (delentur ex coniectura aliorum v. 413, 433, 444, 534—536, suppleantur quinque versus post 459, totidem post 482, unus post 515, decem loco versus spurii 537). **368.** *δράκων φλέγει* Todt, *δράκων θοῶ* Tucker. **372.** *ἀσπίδος δ' ἄλλω* Stadtmüller, *ἀσπίδος δ' ἰσῆς* Zakas. *χαίτωμα· πρόσδετο δὲ τῷ* Verrall, *χαίτωμα· κράσπεδον δὲ τῷ* Tucker, *χαίτωματ', ἡδ' ὑπ' ἀσπίδος* Todt. **373.** *κώδωνες οὖρον* Tucker. **379.** *θοῶ παρ' ὄχθαις* Tucker. **380.** *χαλινῶ χῶς κατασθμαίνει ταθείς* Schwerdt. **381.** *σάλπιγγος οὐς ὀρθοῖ κλύων* Zakas. **385.** In scholio *ἐὰν ἦ οὗτος γενναῖος* Papageorgiu. **389.** *ἡ ἐννοία τινί* Zakas, *ἀντία τινί* Tucker. **397** delet Verrall. **398.** In appendice verba *versui . . ὠραῖον* delenda.

401. Scholiastam Ἄρεως legisse putat Paley. **407.** *αἰματηφόρους κλόνους* Metzger. **412.** *μεῖζων δ' ὁ κόμπος οὐ* Zakas. **413.** *πύργους δ' ἀπειλεῖ δρᾶν ἂ μὴ κραῖνοι τύχη* Todt. **415.** In scholio *ἢ <οὐδ'> αὐτοῦ τοῦ Διὸς* Papageorgiu. **415sq.** *οὐδὲ τὰν Διὸς ἔδραν πέδοι σκήψασαν* Stadtmüller. **416.** *δειρὴν πέδοι* Zakas. *ἐραὶ νιν ἂν σκήψασαν* Verrall. **422.** *πέμπαζε τῷδε φωτὶ τίς* Schwerdt. *φωτὶ πρᾶσσε* Zakas. **423.** *κομπάσαντ' ἀτρεστήσας* REllis. **425.** *ματαίων ἐν βροτοῖς* Todt, *ματαίων ἐν φρεσὶν* Stadtmüller. *φρυαγμάτων* Zakas. **427.** *δ' ἀπευκτὰ δρᾶν* Stadtmüller, *δ' ἀπειλὰς δρᾶν* Bethge, *δὲ δεινὰ δρᾶν* Todt. **427sq.** *παρεσκευασμένοις. θεοὺς δ' olim* Weil. **433** delet Verrall. **434.** *στόμ' ἀργός* Tucker. **437.** In scholio *εὐνοίαις τῆς Ἀρτέμιδος* Papageorgiu. **438.** *ἄλλας* Verrall. **442.** *ἐδωλίων μ'* Hermann. **444.** In scholio *τῷ Ἐτεύκλῳ ἐπήδησεν* Papageorgiu. **446.** In scholio *ἀνακάμπτει καὶ περιάγει* Papageorgiu. **452.** In scholio *<οὐ μικρὰ> ἔχει* Papageorgiu. **459.** *πέμποιμ' ἂν ἦδη. τὸν δὲ σὺν τύχῃ γέ τῳ* Ri.Klotz. *πέμποιμ' ἂν ἦδῃ τῷδε*, lacunam sex versuum statuens, Todt. **460.** *καὶ δὴ πάρεστι* Todt, *καὶ δὴ 'πέπεμπτ' οὐ* Verrall. **462.** *μάργων ἱπικὸν* Verrall. **465.** In scholio *τὸν φέροντα . . ἀσπίδι.* — *καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος: καὶ τὸ . . γραφέν* Papageorgiu. **467.**

ἐτ' ἄλλω Verrall. In scholio μέ τινα τῶν δλαζονειῶν Zakas. 468. ἐπεύχομαι Διτ τὸν μὲν εὐτυχεῖν ἰὼ Zakas Post 475 quinque versus excidisse putat Weil. 476. δὲ κοίλῃν Stadtmüller, δὲ μεγάλην K Lugebil. Post 477 et 481 singulos versus intercidisse putat Todt. 479. ὤχμασεν Stadtmüller. 483. In scholio κύκλον ὀφίων . . ἐμπεπλεγμένων <πρὸς> τὰ τέλη ἔχει ἐγγεγραμμένον. ἡ ἀσπίς κτέ. Papageorgiu. 487. Τυφῶ γὰρ Zakas. φοιτῶν γὰρ . . πελάζεται Todt. 488. ἀρχίτολις Zakas. 489. πύλαις ἀρείων vel potius πύλαις ἀρηγῶν Stadtmüller. 499. θωώσας πρὸς Tucker.

501—507 sic collocandi videntur: 502. 506. 503. 504. 501. 505. 507. 502. τοιάδε τ' ἡμῖν Zakas, τοιάδε μὲν τοῦν Tucker. 505—507 omittit Todt. 506. ῥίξιν Zakas. 507. ἀσπίδος κυρῶν Stadtmüller. Post 513 versui a Dindorfio suppleto continuat v. 523. 524. 536 (inserto δ' post πύργοις) Todt. 516 sq. ἦν σέβει μᾶλλον θεοῦ, deleto versu proximo, Nauck, ἦν ἔχων κειμήλιον σέβει περισσῶς κτέ. Tucker, ἦν σέβει . . θεοῦ σθένειν . . δαιμόνων ὑπέρτερον Zakas. 517. σέβειν ἐωθῶς LSchmidt. 520. ἀνδρόπαις ἀγύς scribendum videtur. 522. In scholio ταρφύς invenit Dindorf, ταρφύς: δασέως scribendum esse monuit Papageorgiu. 525. οὐ μὴν ἀσήμαντός γ' ἐφίσταται πύλαις vel οὐ μὴν ἄκομπος σήμασιν γ' ἐφίσταται Todt. 530. φῶτα ἁδμεῖον μέγαν Zakas. 531. τῷ διαπτέσθαι Verrall. 533. <τίς ἀρκέσει τὸν> Ἀρχάδ'; ὁ δὲ κτέ. Ri. Klotz. 535. ἐκτινεῖν Todt. 536. ἀπειλεῖ δεῖν Zakas. 537. εἰ γὰρ πάθοιεν Zakas. 538. αὐτοῖς κενόισιν ἀνοσίοις καυχήμασιν Stadtmüller. 541. χειρὶ δρῶν τὸ δράσιμον Nauck. 544. ῥοθοῦσαν Nauck. 545. εἰδαμεῖψαι κόμπον Schwerdt. δάκος, deleto v. 546, Weil. 547. ἔξω δ' ἁλοῦσα Stadtmüller, ἔξωθεν εἰκῶν Weil. 549. θελόντων τῶδ' ἂν ἀγρεύσαιμ' ἐγώ Tucker, θελόντων πᾶν ἀληθεύσαιμ' Zakas. καπηλεύσαιμ' Verrall. 553. εἴθε μοι W Schwarz, εἴθε οἱ R Ellis. 556. Ἀμφιος vel Ἀμφιδος βίαν libros antiquos habuisse quosdam suspicatur cl. frg. 412 Pauw. μάντιν Ἀμφιάρεων ἰδεῖν Weil. 558. ἔκταισι Kock. 560. πτωμάτων διδάσκαλον vel Ἀργεῖ μεγίστων πημάτων διδάσκαλον Stadtmüller. 561 sq. post 565 transponit Todt. 563. αὐτάδελερον, ἐς μόρον Oberdick, προσθορῶν ἀδελφεῶν Newman, προσδροῶν ὁμόπορον Stadtmüller, πρόσμορον ξυνάορον Schwerdt, προσμετρῶν ἀδελφεῶν Za-

kas. In scholio τὸν ἀξιοθάνατον ἢ συμπράκτορα αὐτοῦ Verrall. 564. ὄνομα πικρὸν ὑπέρβιον vel ὄνομα Πολυνείκους βαρὺ Newman. 565. δις ἐντελὲς δὴ τοῦνομ' Weil. 566 delet Verrall. φέρει δὲ Headlam. 575. κεκτφῶς πολεμίας ἐπὶ χθονός Zakas. 577. οὐκ ὄγκῳ νέμων F W Schmidt, εὐκλήλων ἔχων Verrall. 580. In scholio ἐξ ἧς κεδνός Papageorgiu. 590. ἀγῶσι θερμοῖς κάγε- λάστοισιν πόνοις Schwerdt. οὐ πανουργία τινί Zakas. 592. πολίταις ἀνοσίοις Todt. 597sq. εὐσεβῆς, θεοῦ (vel Διὸς vel θεῶν) μέγας προφήτης Housman.

601. θ' ἐλόντος Verrall. 605. In scholio <καὶ> παρέ- πεται Papageorgiu. 610. πυρῶδες (vel πυρωπὸν vel γοργωπὸν) ὄμμα Lowinski. 611. δορί (et τὸ παρ' . . γυμνωθέν) coniecit iam Schütz. ἀρπάσας ἄορ Weil, ἀρπάσαι δέμας R Hildebrandt. 615. κατεκτρέποντες γὰς ἐπιμόλους Verrall. 618. δῆτ' ὄντ' ἐφ' Zakas. Post 618 versum (ταχθέντα Κρηναίαισι προσβαλεῖν λό- χον) intercidisse putat Bethge. 620. οὕς γ' Verrall. Post 621 versum (πατρίᾳ τύραννος ἧς ἀπηλάθη λέγει) supplet Bethge. 622. In scholio ἐπεκβοήσας Papageorgiu. Lacunam post 622 (σοὶ δ' αὐτε δεῖν' ἐπεγγέας ἐπέυχεται) statuit etiam E Martin. 623. κτανὼν κεῖσθαι πέλας requirit Paley. 624. σ' ὥς New- man, τέως Zakas. 636. τοιαῦτ' ἐκείνοι ἐστὶ τάγγυμματα Tucker. 639. αὐτὸς ἴσθι ναυκληρῶν Todt. 640 suscep- tum habet Paley. ὦ θεομανές extra metrum positum putat dele- tis verbis τε καὶ . . στόγος Verrall. ὦ θεομυσές Zakas, ὦ φρε- νομανές Stadtmüller. 645. In scholio πάνυ γὰρ τὸ <ὄνομα> Papageorgiu. 648. συμφύτως φρενί Tucker. 654. Δίκη προσεπειν φίλα κατηξιώσατο Todt. 655. In scholio καὶ μὴν Papageorgiu. 663. Hunc v. delet Verrall. αἰχμὴν καὶ πρυ- λέων προβλήματα Weil. ὑπηρετῶν, αἰχμὴν τε καὶ πρόβλημά μοι Todt. 664—672, additis versibus Suppl. 452—460, collocatos hoc ordine: 664. 665. 670—672. Suppl. 452—460. Sept. 666—669 nuntio tribuit et orationem Eteoclis duodeviginti versuum, cuius clausula v. 662sq. fuerint, lacuna haustam esse putat Todt. 665. χάκιστα μωμένῳ vel potius χάκιστ' ὀλου- μένῳ Stadtmüller, χάκιστ' ἀπολομένῳ Zakas. 666. ἀνδρας ἄλλους τῷδε Καδμείων Todt. Καδμείους ἄνες Stadtmüller. 668. θάνατος ἀλληλοκτόνος Todt. In scholio ἐκ <τοῦ αὐτοῦ αἵματος> Papageorgiu. 670. εἰ γὰρ κακὸν Todt. 670sq. φέροι τις,

- αισχύνης ἄτερ ἔστω Zakas. 671. μένει γὰρ κῦδος εὐ τεθνη-
 κύτι Todt. In scholio κακὸν <δείξα αἰσχύνης> δηλονότι Papageor-
 giu. 674. δορίμαργον Verrall. 679. In scholio αἵματο;
 συνάγει, ὅτι μέλλουσιν Zakas. 682sq. ἰδοὺ πάροισιν μου πα-
 τρὸς τέλει γ' Ἀρὰ . . λέγουσα κέρδος οὐδὲν ὑστερεῖν μόρου Lo-
 winski. 685. In scholio <τάς> θυσίας Papageorgiu. 687.
 εἰσιν ἀρὰ δύμων ὅτ' ὀσίων Todt. 690. Ἀιδης δ' ἀφ' Za-
 kas. ὀλομένων ἀγάσσεται (vel κυδάσσεται vel σκυδμαίνεται) Todt.
 693. πνεύματος ἂν τροπαίᾳ Zakas. 696. ἐξέζες' ἂν . . κατ'
 εὐγμάτα Verrall. 697. νυκτέρων φαντασμάτων Nauck. 699.
 δίδου γυναῖξίν Todt.
703. μέντοι μαλθακὴν Stadtmüller. καὶ κακοῦ Todt. 706.
 ἐκφύγοι μύρον Todt. 707. Scholium δ γὰρ . . γέρονε ad v.
 709 pertinere monet Papageorgiu. 712. βλαψίφρυνος δ' Οἰδο-
 πόδα Newman. 721. αὐτοκτόνῳ σφαγῇ δαίκτοι Newman. 723.
 κάγχωρία κύνες Newman. καὶ πολιτῶν κύνες πῆρ R Hildebrandt.
 731. In scholio κρατηθεὶς . . ἡδυνῶν κρείσσονα γὰρ τὰ πάθη τῶν
 λογισμῶν. ἢ ἀντὶ τοῦ τῆς γυναικὸς Papageorgiu. 735. ἐκ
 φρενῶν ἀβουλίας Kock. 738sq. ὕστis αὐτ' ἐς ἀγνάν σπεύρειν
 Todt. 741. ἔτειλ' ἀπόνοια Newman. In scholio <ῆ> τὰς φρέ-
 νας ἀπολλύουσα Papageorgiu. 747sq. μεταξύ δ' ἄλλαρ ὅδ'
 ὀλίγῳ τείνει πύργος ἐν εὐρεi Weil. 748. τείνει πῆχυς ἐν εὐ-
 ρει Margoliouth. πύργος ἀμαυρός E Brey. 751sq. βαρεῖαι
 γὰρ . . τέλειαι καταλλαγαί Todt. 752sq. τὰ δ' ἄλλα ἐκτελλό-
 μενα Newman. 753. τὰ δ' ὅλα φερόμεν' οὐποτ' εἴργεται
 Todt. 754. ἐκβολὰν μένει Todt. 757sq. ἐθαύμασεν θεῶς
 καὶ ξυνέστιον Metzger. 758. φίλοι τε nescio quis, ἔται Zakas,
 θυραῖοι H Stadtmüller. πολῖται Newman. 763. In scholio
 γεννήσας delet Kueck. 767. κακὰ τέλεσεν Verrall. 768sq.
 <ὄς> πατροφόνῳ . . μισοτέκνων ἀπ' ὀμμάτων ἐπλάχθη Newman.
 χερὶ μὲν κερκίσι τῶν ὀμμάτων scribendum videtur. 769.
 κροστρότων Hartung, χρυσοτέκνων Zakas, κεντροτύπων Todt,
 λευσοτέκνων Mähly, τερφιτέκνων A Steinberger, φουξίτέκνων E
 Brey. In scholio κρείσσονες. <κρείσσοτέκνων> ὀμμάτων δ' . .
 κρεῖττόνων <τέκνων> ὀμμάτων Papageorgiu. 769sq. χρυσο-
 τέκνων πωμάτων ἐπλάχθη. τέκνοις δ' ἀραῖαις ἐφῆκεν ἐπίκοτος τρο-
 φῶς Verrall. 770sq. τέκνοις δ' ἀργίας ἐφῆκεν ἐπίκοτος τρο-
 φούς . . ἀράς, αἶ σφι σιδαρὸν ὄμφα διὰ . . λάχοιεν . . τελέσῃ τὰδ'

ἀγκίπους Ἐρινός Newman. 771. ἐπικότους ταφᾶς Zakas, ἐπὶ καταστροφᾶς EBrey. 773. In scholio τὴν οὐσίαν κληρώσασθαι Papageorgiu. Post 777 lacunam (τῶν ἐν πόλει θήβαισιν ἐγγενεστάτων) statuit Blomfield. 778. ΧΘ. πόλις . . ζυγόν; Weil. 785. In scholio πύλη ἦν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἵνα τὰ μαντεύματα τὰ Λαίψ δοθέντα Papageorgiu. 785sq. ταῖς δ' ἐβδόμαις . . κραίενεν Zakas. 788. πόλει πεσόν Stadtmüller. 789 sive 805 post 787 et v. 806 post 795 collocat, eiectis versibus 798—804, CWernicke. 789—804 additicios putat Verrall. 793 ante 796, quem post 794 transponit, inserit Weil, scribens μάντις οὔσα. 796. ἡναίροντ' ἀγοί Stadtmüller. 796sq. ἴσθ' ὡς ἀδελφαῖς . . ἡναίρονθ' ἅμα . . ἀμφοῖν ἄρα FWSchmidt. Post 799 positus versibus 805. 806 omittit versus 800—804 Todt.

803. λάχωσιν Verrall. (χθόν' ἂν Zakas). 804. μορούμενοι Verrall, χωρούμενοι Zakas, μοιρώμενοι Kock. 807—816 delet Verrall. 810. In scholio ὡς σωθείσης Papageorgiu, καὶ γὰρ σωθείσης Zakas. 811. ἀσινεῖ <περὶ μοίρα> Stadtmüller. 812sq. καὶ δυστέκνους <ἀνδρας> κλαύσω et in scholio δυστέκνους: ἢ δυσδαίμονας καὶ ἐπὶ κακῷ τεχθέντας ἢ ἀτέκνους καὶ μὴ τέκνα ποιήσαντας Ri.Klotz. 813. δισσοὺς κλαύσω Todt, οἰκτρὺς κλαύσω Stadtmüller. 815. <καὶ πολυκληεῖς> καὶ πολυνεικεῖς Ri.Klotz. 818. δωμάτων τ' Nauck. 819—824 et 827—832 permutat Todt. 827. Λαί', οὐ δαήρκεσαν Verrall. 828. In scholio παρὰ τοῦ θεοῦ περὶ τῆς πόλεως Papageorgiu, π. τ. θ. κατὰ τῆς πόλεως Zakas. 831. εἰργάσασθ' ἄλαστον Stadtmüller. 833—839 = 840—846 sic efficit: τάδ' . . δίδυμ' ἀγανόρεα κακά, δίμοιρα καὶτοφόνου τελεῖται δύμων πάθη, τί φῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόννοι πόνων ἐφέσται; ἀλλὰ . . οὐρον = ἐρέσσει' . . ἀμείβεται ἀγαστονον μελανύχροκον ναύστολον θεωρίδα . . ἀνάλιον εἰς ἀφανὴ πάνδοκόν τε χέρσιν Ri.Klotz. 834sq. δίπλακα μέριμναν, δίδυμ' ὠρῶ βαστάγματα αὐτοσφαγῇ· τέλεια τὰ στύγη, τί φῶ; Oberdick. 842sq. τὰν ἄστροφον μελάχροκον νεκύστολον θεωρίδ', εἰς τὰν ἀστειβὴ Ἀπόλλωνι γὰν, πάνδοκον εἰς ἀφανὴ τε χέρσιν Newman. 846. εἰς ἀστραφῇ Oberdick. 847—859 cum extrema (inde a v. 941) fabulae parte ab Aeschilo abiudicat Bergk. 849. ἀμφιλόγως Kueck. 861. φίλοις ἄπειστοι Bishop. 868. ἐλόντες Todt. Scholium τὴν . . λαχόντες ad v. 891 refert et in altero scholio τῇ <διὰ> scribit Papageorgiu. 870. πάντα δ' Oberdick.

874. ὁμοσπόρων τε χειρωμάτων vel ὁμοσπόρων γε πλευρωμάτων πлагὰν ἐνέπω (ex v. 878sq.) Newman. In scholiis glossam διαμπάς ad διανταίαν 878, scholium ἐκάτερος . . βούλεται ad v. 872 refert Papageorgiu. **882.** <δῆ> διχόφρονι Weil. δηλίφρονος πότμῳ Newman. διχόφρονας et in scholio οὐχ ὁμονοῦντας Verrall. **885.** κένανδρον Donner (»herrenlos« vertens). **886.** κτήνη τ' ἐγγόνοις Newman. Versum omittit Verrall. **894.** οὐκ et in schol. χαρισάμενος Paley. οὐδ' ἐπίχαρτ' ἄχη Newman. ἐπίχαρις δ' Ἄρης Verrall. **898.** σκαφαί ex schol. Todt. **899.** τοὺς ἰὰ μάλ' ἀχάεσσα Verrall. In scholio μάλ' ἡχώδης Papageorgiu.

926 sq. κοινῶν δὲ χρημάτων πικρὸς दाτήτας Todt. **927** sq. πατρὸς προστιθεῖς Verrall. **930.** διοδύτων ἀλγέων Newman, ἀρχέων Verrall, ταρχέων anonymus, παμάτων Housman, γαπέδων Todt. **941.** Vide supra ad v. 847. **943** sq. ἔκανες ἔθανες verbis δορὶ δ' omissis exhibet cod Chis. misc., de quo vide W Mangelsdorf Anecd. Chis. de re metr. 1876 p. 25. Idem codex 950sq. αἰ' αἰ' ἔ' ἔ' habet, unde AN αἰαῖ. IΣ. ἐέ proponit Mangelsdorf. **949.** κείσαι A Pallis. **960.** In scholio ἀγγιστεύουσιν Papageorgiu. **961.** αἰδ' pro πέλας δ' αἰδ' Flagg. **968.** τῇ δ' ἔδειξας ἐκ φωνῆς scribendum videtur. **968** sq. ἐκ φονᾶς . . ὅδ' ᾤχεθ' Zakas. **971.** καὶ μάλ' ἀπώλεσεν Campbell. **974.** τάλαν πάθον Verrall. **981.** In scholio σὺ δὲ οὐ μετὰ πολὺ Papageorgiu. **988.** δώμαα καὶ πόλει Nauck. **994.** ἰὼ ἐνθα τιμωτάτων W Headlam. **995.** Fort. μνῆμα vel πτωμα.

1000. θάνατον εἴλετ' ἐν πάλη Stadtmüller, στέφανον εἴλε τῇ πόλει Weil, κάματον vel potius ἀθλον εἴλετ' κτέ. FW Schmidt, θάνατον ἥρηκεν πόλει K Metzger. ἴσχων γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εὔρετ' ἐν πάλη Zakas. Versum post 1002 transponit Kock. **1000** sqq. θάνατον ἰλητὸν πόλει . . τέθνηκεν οἴσπερ ὀνέους κτέ. Verrall. **1001.** πατρώων προστατῶν Kock. **1002.** τεθνηκότ' scribendum et versus post 998 transponendus videtur eiectis versibus 1000sq. **1006.** ὄντ' ἂν ἀνοστατῆρα Vierke. **1013.** χηρώματα Verrall. **1015.** εἶναι δ' ἄτμον Verrall. **1016.** ἔδοξεν τῷδε Verrall. ἐς τῷδε Weil, ὥδε FW Schmidt. ταῦτ' ἄρ' ἔδοξεν ὥδε Metzger. **1020.** θρηνοῦς ἀδελφόν Stadtmüller. **1026.** τόργοι δὲ σάρκας Tucker. **1026** sq. τούτου δὲ κύρακες . . σπάσσονται Zakas. **1028.** τάρων

γὰρ αὐτοῦ Tucker. 1031. γυτῇ καλύψω Zakas. 1038. μὴ
 δῆτα τόνδ' οὐ διὰ τετίμηνται θεοί; Zakas. οὐ δῆτ' ἀτίμητ' ἦν
 θεοῖς Newman. 1057. τάδ' ἔλοιτο Stadtmüller. 1066.
 Scholium ἴσως μάκαρας θεῶν ex interpretatione θεῶν ad lectionem
 μακάρων adscripta et varia lectione ἴσως μάκαρας adnotata natum
 esse monet W Headlam. In altero scholio οὐκ εἶπασε τὴν πόλιν
 ἡμῶν οὗτος Papageorgiu. 1068. μὴ ἀνατραπῆναι delet Verrall.
 1070. καταδῦναι (deletis verbis τὰ μάλιστα) Todt.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

SUPPLICES.

Separatim ediderunt fabulam Paley (1883 cum Choeph.), Tucker (1889).

V. 6sq. οὐδ' αὖ ἐφ' αἵματι δημηλασίῃ φήψῃ . . ἐξωσθεῖσαι Newman. 7. Versum delet Paley. 8. αὐταγρέτῳ φουζανορίῃ Newman, αὐτογένητον ἀλύξανδρον Tucker. 9sq. τ' ὕνοταζόμεναι delet Paley, ἔξονοταζόμεναι scribit Tucker. 11. καὶ βούλαρχος delet Paley. 26. (οἰακοφύλαξ Tucker). 42. »τιμάρορον si verum sit, in antistropha scribendum ποιονόμου ματρός ἀρχαίοισι τόποις« Tucker. 43. ἀνθονόμον τᾷς Tucker. ἀνθονόμου φασίγονον Newman. 44sq. ἐπιπνοίας — Ζηνός· ἔφαψιν ἐπωνυμίαν ἐπεκραίνετο . . ἐγέννασεν — Newman. »Legendum suspiceris ἐξ ἐπιπνοίας Ζηνός· ἔφαψιν ἐπωνυμίᾳ δ' ἐπέκρανεν ὁ μύρσιμος αἰών« Paley. 45. ἐφάψεών τ'· ἐπωνυμία Tucker. 50sq. Vide ad v. 42. 51. τροφαῖς Verrall. 53sq. τὰ μὲν οὖν . . τεκμήρια γαιονόμοις, τὰ δ' ἄελπτά περ κτέ. CEBishop. 54. τοῖσιν ὅμοια δ' vel τοῖς πανόμοια δ' WHeadlam. In scholio ξένος ὡς Vitelli. 54sq. πιστὰ τεκμήρια τέκνον ὁμοῖά τ' ἄελπτά περ ὄντα φανεῖται Buecheler. τεκμήρι', ἄλλα τ' αὖ τάχ' ὁμοῖά', ἄελπτα Tucker. 57. χρόνου Tucker. 58. οἰωνοπολῶν Tucker. 59. ἔγγαιος, ἰκταῖον οἶκτον αἰών Tucker. ἔγγαιος ἐπ' οἶκτον αἰών CHäberlin. 62. Δαυλῆδος οἰκτρᾶς Tucker. 64. ἀπὸ χόρτων Newman. 64sq. ἃδ' ὑπὸ χλωρῶν πετάλων τεγγομένα πενθεῖ μὲν αἰὼν' ἄοικον ἡθέων Tucker. 65. νέων διζύν ἡθέων CGHaupt. — οἶμον Todt. 76. δεμαίνουσ' ἀφίλον τᾷσδε Weil, λιταίνουσα φίλους Newman, δεμαίνουσ' ἀφόδους τᾷσδε Buecheler, πομαίνουσα φόβους, τᾷσδε Tucker, δεμαίνουσ' ἐφύδους, τᾷσδε R Ellis. 77. In scholio ὑπόγυος

Paley. 81. ἦρταν μὴ Todt. 81sq. ἤβη μὴ τέλος ἐνδόντες ἔχειν παρ' αἶσαν Tucker. 84. <εὐ> τελοῖτ' ἂν ἐνδίκους γάμους Tucker. ἔκδικοι γένους Todt. 86. ἀρειφύγασιν vel potius ἀρησφύγετον Newman. 87. »Licet cogitare de δυσμενῶν σέβας« Tucker. 88. εἴθ' εἴη δάος Weil, εἴρηται λόγος Tucker, ἰθύνει θεὸς Todt. ἰθεῖρ Διὸς ἐν παναληθεῖ Newman. 91. βρύντά τοι Newman. 91sq. πάντ' αὐτῷ φλεγέθει κἂν σκότῳ κελαίνῳ κατέχῃ Tucker.

106 πάντα νόον Newman. τὰν ἄποικον REllis. 107. ἔμπεδον δὲν φρόνημα Schwerdt, ἤμενος ἄμ (i. e. ἂν) φρόνημα Buecheler, ἤμενον δὲν φρονήματ' οὐκ Tucker. 107sq. ἤμεν' . . ἐξέπραξαν Metzger. 111. οἱ' ἀννεάζει Tucker. 115. παιδὺς ἄνοιαν αἰόλην Newman, μαχλοσύναν τε μαινόλην Todt, καὶ διάνοιαν ἀλεὰν Tucker. 115sq. ἄτας ἀπάταν μεταλλοῦς Tucker. 116. ἄλυκτον legendum. 117. In scholio τὴν ἀπατητικὴν, ad v. 115 referens, Paley. 118. τοιαῦτ' ἀμαθέ' ἀμέλεια θρεομένα μέλη (ex v. 122) Tucker. 121. ἡλέμοισι συμπερεπῇ vel ἡλέμοισιν ἐμπερεπῇ Tucker. 124. καρβάνανδον δ' Weil. 124sq. καρβάνᾳ δ' ἂν αὐδᾷ σύν, γᾶ, γνοῆς Tucker. 127 et 138 λεινυσινεῖ Buecheler. 129sq. τέλεα πέλοι ἂν οὐ καλῶς, ἐπίδρομα, νόθα, θανατοσαγῇ Newman. 130. κάματος ἀπῇ Dippe. ἀνῇ Tucker. 132. πνῶοι Weil. 137. In scholio σὺν διασπισμῷ Paley. 140. In scholio τὰς σανίδας legendum. 141. στέγων δοραῖς Newman. 142. »Non ausim negare ἔπεμφ' ἔμα πνοιαῖσιν poetae deberi« Tucker. 143. μέφομαι <τόχαισι> Todt. 144. ἐν χέρσῳ Tucker. 147. σεμνᾶς με δάμαρτος Tucker. 147sq. σπέρμα <τὸ> σεμνᾶς μεγάλης ματρὸς εὐνὰς ἀνοσίων Newman. 152. νέμουσα vel ναίουσα Newman. λέχους ἄσεμν' ἐν Ὠπιδι σφάλασα Tucker. 153. σθένους REllis. σθένει <θέλουσα> Todt. 153sq. πάντα δὲ σθένους, ἰωγμοῖς δυστόλοις ἀδμῆτος ἀδμῆς Newman. 154. διωγμοῖς ἀσφαλῆς Paley, διωγμοῖς ἀσφαλέας Buecheler, διωγμῶν ἀσφαλεῖς Mähly, διωγμοῖς ναυστόλων Zakas, διωγμοὺς τοῦσδε σφάλας' Tucker, fort. διωγμοὺς ἀλαθοῦς'. 160sq. εἰ δὲ μή, μέλαθρ' ἐς ἡλίῳ στυγούμεν', ὥς Tucker. 168. ἃ Ζῆν, Ἰοῦς οἰστρώδης Dindorf. ἃ ζῆμοι σ', Ἰώ Tucker. In scholio πανώλης Mähly, λυσσώδης Papageorgiu. 168sq. ἃ Ζῆν, Ἰοῦς ἰὼ μῆνιν μάστιν τ' ἐκ θεῶν Campbell. 170sq. κοινῷ δ' αὐδὰν γαμετᾶς οὐρανόνικον Ober-

- dick. 171. γαμετῶν τῶν οὐρανοοίκων Tucker. 174. In scholio φασίν Kueck. 175. ἐνεῖρξεται Tucker. φόγοις WHeadlam. 177. ἀτιμάσαι Paley. 187. οὐ σιγῶσιν Tucker. 192. πεφλεγμένος Tucker. 193. τῶνδ' ἐπόρνυται στόλος Todt. 195. In scholio τὰ ἡρία Paley.
204. κατωπόσωφρόνων Tucker. 204sq. (ἐκ μετώπου σώφρονος ἔτω πρόσαινον Newman, μετώπων σῶν φρενῶν ἔτω πρὸς ὤτων Zakas). 206. In scholio <μη> πολλά Paley. 207. τὸ τῇδε γὰρ στυγεῖ φόβον γένος FW Schmidt. 213. (μηχανῆς δὲ τὸ κράτος Zakas), μηδ' ἀνῆς ὅτου κράτος repudiat Tucker. 214. Versum delet EGraf. Fort. θάκους ἔχειν scribendum. 222. συγγνωστὰ δῆτα Zakas. 224. τήνδ' ἀνακτος Ἰσθμίου (vel τήνδε γ' Ἰσθμίου θεοῦ) Tucker. 226. κῆρυξ δδ' ἄλλος Kueck. 227. ἀλλ' εὐρεθεῖς νῦν Tucker. 228. Hnc refert fr. 379 (ὅμεις δὲ . . ἀπείρουι | θεῶν ἀνάκτων τῶνδε κοινοβοριάν σέβεσθ' κτέ.) Burges. 233. πῶς γὰρ γαμῶν, versu 232 deleto, Paley. 235. μάταιος αἰτίαν Paley, μάταιον αἰτίαν Tucker. 238. τὸν πρόμον Tucker. 241. καὶ συζώμασιν Kock. 242. χλιδῶντα Stanley. προσφωνῶμεν Weil. 243. Ἑλλάδος τὸ πᾶν Tucker. 247. In scholio Ἑλληνικοὺς scribendum. 249. χθὼν ξυὸν στοχάζεται Metzger. ἀποισεται Paley. 250. ἔτ' εἰκάσαι μ' ἂν ἦν χρεῶν Todt. 251. παρέντι Zakas, τορόν τι Tucker. 252 post 255 collocat Metzger. 252—254 Danao tribuit Paley. 253sq. πῶς σέ, πότερον ὡς ἔτην λέγω φορεῖν τιν' Ἰρμου ῥάβδον Paley. 254. ἢ τηρὸν ἱρῆς ῥάπιδος Zakas, ἱκτῆρα τηρεῖν ῥάβδον Metzger. 260. (ἦς διὰ πέλαγος Zakas). 260sq. ἦς δι' Ἄλιος ἔρχεται Ἰκμων Tucker. 263. Χαόνων πύλας Tucker. In scholio Δωδώνης Paley. 265. ἱερᾶς θαλάσσης Todt. 371. δ δὴ Dindorf. 372. γαῖα, μῆδεται δ' ἄκη <καθαροῖς πόνουσιν ἐκπέμφας χθονός> Paley, γαῖα δεῖν' ἄγη· τί μὴν; Zakas, γαῖα μετριᾶς δίκην Tucker, γαῖα νηλέα δάκη CHaberlin, γαῖα μετριᾶς ἄκη (vel ἄκη) Ellis, γαῖ' ἄκη μηνιμάτων scribendum. 373sq. μηνύειν ἄγη, δακόνθ' ὁμιλον Schwerdt. 377. ἔχων ἂν ᾗρη Paley. 377sq. ἔχειν δ' ἂν . . γένους ἂν ἐξεύχοιο Metzger. ἔχων δ' ἂν ᾗρη τὰπ' ἐμοῦ τις ἂν μέρει γένος τ' ἂν ἐξεύχοιτο καὶ λέγει τορῶς Tucker. 378. λόγοις ἂν ἐξηγοῖο καὶ γένος τὸ σὺν FW Schmidt. 379. μακρὰν δ' ἐμὴ δὴ ῥῆσιν FW Schmidt. 383. ἀληθεῖ πιστὰ Zakas. προσφήσω Stanley. 388sq. Κισπρίας

- . . εἰκοῦς πέπληγται Newman. 289. βεβλήτ' ἄν Weil.
 290. τοίας τ' ἀκούω Tucker. 290sq. ἐπαβάμονας ἰέναι Newman.
 291sq. ἀστυγειτονουμένην (»fieri potest ut altius lateat vitium, et nescio quid arridet εἶναι καμήλοις ἀστραβηγορουμένας κατ' Αἰθίοφιν ἀστυγέιτονα χθόνας) Tucker. 292. ἀστρογειτονουμένας Zakas. 299. χῆ φάτις Tucker.
 300. ΧΟ. ἦ καὶ . . βροτῶ, post hunc versum regis versum intercidisse ratus, Weil. 300sq. ΧΟ. ἦ καὶ λόγος τῆς Ζῆνα δηχθῆναι πόθω; ΒΑ. κοὺ κρυπτά γ' Ἥρας ταῦτ' ἀπ' ἀντιταγμάτων, personarum notis in sequentibus versibus 302—315 pariter mutatis, Tucker. 300sq. ΧΟ. καὶ μὴν . . βροτῶ, post hunc versum inserens v. 314, in quo κάρτα pro πάντα scribit, et v. 313 regi tribuens, versu 312 deleto, Paley. 301. κοὺ κρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα δὴ παλλάγματ' ἦν Newman. 304. πελάζει κείνος εὐκράϊω Weil. 307. Fort. πᾶν ὀρῶντα. 308. Ἰοβουκόλον Schindler. 312. αὐτὸν Ἑρασίου πέλας Zakas. 313. τῇ γάρ νιν ἐξῆς Tucker. 315. μὴ καὶ Κάνωβον . . ἵκετο; Tucker. Post 315 supplet ΒΑ. ἐνταῦθ' ἐθέλχθη καὶ πόνων ἐπάυσαστο; Paley. 316. ἐφάπτω Stanley. Versum delet E Maass. 318. φαύσεων ἐπάνωμος Newman. Post 318 addit ΒΑ. τίς οὖν ἐς Ἑπαφον κλεινὸν ἀναφέρει γένος; vel τίς δῆτ' ἀπ' Ἑπάφου πρῶτος εὐχεται γεγώς; Newman, ΒΑ. οὗτος δὲ ποῦ ποθ' εὔρετ' ὄλβιον βίον; Paley. 319. Λιβύης . . γῆς (πέδον) καρπούμενος Paley. γῆς (μέρος) Todt, γῆς (λάχος) Zakas. 320. τίν' οὖν ἀνάσσης τῆσδε Todt. Ante 320 duos versiculos, in quibus Agenoris ut filii Libyae mentio facta esset, intercidisse monuit E Maass. 322. οὐκ ἂν φθάνοις νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσαι Zakas. 323. »Sunt qui legunt Δαναός δ' ἀληθῶς Stanley. ἀδελφός δ' ὥστε Weil. 326. ὡς Ἀργεῖον, ἀν πράσσης, στόλον Tucker. ἀνοτήσεις Ellis. 327. δοχεῖτε μὲν μοι Zakas. 334. ἐκεῖ καταπτύουσ' ἀνυμεναίων γάμων Tucker. ἐγγενῶν (vel ἐμφύλων) γάμων Todt. 335. ἰκνεῖσθαι πάγον ἀγωνίων Todt. 339. πίσσεις ἔλοιτο τοὺς γε συγγενεῖς (vel γνησίους) Newman, φίλους ὕπαιτο τῶς κεκτημένος; L Schmidt. In scholio δεσπότης (φίλους) Papageorgiu; legendum τοὺς δεσπότης ἀνδρας ὠνοῖτο. 344. αἰρεσθαι μέγαν Herwerden. 346. εἴπερ . . κοινωνὸς ἢ vel κοινός τις ἦν vel οἷσπερ . . κοινωνία et in scholio συνέπρασσον ἂν Tucker. 348. In scholio πεπληρωμένας cum aliis scribit Pa-

- pageorgiu. **350.** <σὺ δ' εὖ> κλῦθι Tucker. **355.** In scholio ταῖς τοῦ ἤρους Papageorgiu. **358.** In scholio ἐστεμμένον Paley. **359.** γανῶνθ' vel potius γαίονθ' ὁμίλον Newman. **360.** ἀστοῖς ξυνόν Tucker. **361.** ἀπρρομηθήτων ποθὲν Tucker. **367 sq.** αἰδόμενος οὐ λιπερνῆς ποτ' ἔσει vel οὐ λιπερνῆτα βίον ποθ' ἔξεις vel οὐ λιπερνεῖς vel οὐ λιπερνοῖς ἄν Headlam. **367 sqq.** αἰδόμενος οὐ πύρων <σὺ σπανίσεις, ὕθεν τίννυται> ἱεροδόκα θεῶν λήμματ' Newman, αἰδόμενος <ἄν τελοῖς> οἰαπέρ <ἐστ' ἀρισθ'> ἱεροδόκοις <ἔδραισι> θυλήματ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦ Tucker. **371.** τὸ κοινὸν δ' ὡς μαίνεται, πόλει Zakas. **373 sq.** πάρος ἀστοῖς δὲ.. κοινώσω πέρι Zakas. **385.** κεῦτυχεῖν ἐμέ vel καὶ τύχην λαχεῖν F W Schmidt. τύχην ἔᾶν Tucker. **386.** σκοπὸν ἐπίστασαι Paley. **395 sq.** »Sunt etiam qui versus transponendos esse censent et sic legendos: εἰ δ' οὐκ .. ἀμφὶ σοί, δεῖ τοί σε .. οἰκοθεν Stanley. φεύγειν, κατὰ νόμους τοὺς οἰκοθεν ὡς οὐκ ἔχουσιν Tittler. **399.** μῆκος .. γάμου ἐπιφθόνου Todt, μῆκος .. γάμου ὑπέρφρονος Tucker.
- 400.** φυγᾶ ξύμμαχον δ' Weil. **404 sq.** κἀμοί ποτε εἶπον Zakas. **405.** τι μὴ τερπνὸν vel τι μεμπτέον Newman, τι μὴ εἰκταῖον Kock, τι καὶ τοῖον Zakas, τι καὶ πταίων Stadtmüller, τι καλλοῖον Tucker. **407.** ἀμφοτέρους δαήμων scribendum videtur. **409.** ἄξια μὲν Paley. **410.** τοῦδ' .. ῥεπομένου scholiastam habuisse putat Paley. In scholio τὸ ἴσον ταλαντεύει Tucker. **410 sq.** μ' ἔτ' ὀκνεῖς Todt, με ταρβεῖς Tucker. **413.** δεινοῦ χολυμβητῆρος ANauck. ὡς θυθὸν Kayser. **414.** ἄγαν πλανώμενον Tucker. ἄγῃ ἀλαούμενον Todt. **426.** προδοὺς Tucker. **438.** ἔππον ὡς Tucker, ἰδὼν Bücheler. **443.** μένειν ἀποτίνειν Todt, μένει χρέα τίνειν Bücheler. **443 sq.** μενοῦντ' ἐκτίνειν τὰν ὁμοίαν θέμιν Tucker. **444.** ὁμοία θέμις Stanley. **446.** κρατεῖν Tucker. **447—51** sic constituit: καὶ δὴ πέφρασμαι καὶ γεγύμφωται σκάφος. **450.** **451.** **448.** πᾶσ' ἐστ' ἀνάγκη· δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται Todt. **450.** ναυτικάῳσι νεῶς Zakas. **452.** ἐκ δόμου Todt. ἐκβολῇ προειμένων Tucker. **452—460** post **486** transponendi, post Sept. **672** inserit Todt. **453.** ἄτης γε μεῖζω, καὶ στέγην πλήσας γόμος versu post v. **454** transposito Mähly, ἄτης γε μεῖζω καὶ νιν ἐμπλήσαντ' ἄγαν Schwerdt, ἄτης γε μεῖζω, καὶ μάλ' ἐμπλήσαι γόμον Newman, ἄλλην τε μεῖζω νεῶν μετεμπλήσαι γόμου versu post v. **454** transposito Tucker, ἄτης

τε μελζων (δώματ' vel) μέγαρά τ' ἐμπλήσας γόμος Todt. 454. ἄλλη . . χάρις, hunc v. ante 453 reponens, Todt. 456. γένοιτο θυμοῦ μῦθος, versu post v. 457 transposito, Mähly. 456sq. θελήκτῃρια . . κινήτῃριος Schwerdt. 457. μέλιγμα θυμοῦ κἀντικηλήτῃρια Tucker, ἀλγεινὰ θυμοῦ κέντρα κινήτῃριος, hunc v. ante 456 reponens, Todt. Post 457 supplet παλλιροθεῖν δύναται' ἄν' ὧδ' ὑπερβίου Newman. 458. φανήσεται Zakas. 459. Nescit an in κάρτα lateat tale aliquod vocabulum quale λύτρα, ῥύτρα, θέλκτρα Tucker. κάρτ' ἀλεύειν Todt. ποιεῖν χρηστήρια Zakas. 461. ἔσω παροίχομαι Tucker. 464. τοῦμόν δ' ἄκουσον τέρμ' ἔτ' vel potius θέλων ἄκουσον τέρματ' FWSchmidt. 464sq. θέλων ἄκουσον . . θέλουσα καὶ λέγοις ἄν Metzger. 465. ἀκουστέα καὶ Stadtmüller. εἴ σοι δοκεῖ, λέγοις ἄν FWSchmidt. 467. ψυχῇ γυναικῶν Newman. τί γάρ; γάμφ καὶ ταῦτα συμπεπῇ πέλει Zakas, τί γάρ; γυναιξί? . . πέλει αὐτ' κἀν τῇ τυχούσῃ ταῦτα συμπεπῇ πέλοι Tucker. συμπεπῇ γένει FWSchmidt. 474. In scholio ἐξαρτήσομαι Zakas. 475. In scholio δηκτικόν, μαστικτήριον Papageorgiu. 477. καὶ πολλαχῇ μὲν vel ἢ πολλὰ δὴ μοι Paley, καὶ μὴν διχῇ γε Zakas, καὶ μὴν πελᾷ γε vel καὶ μὴν κύκλῳ γε Stadtmüller. 480. λιμὴν πάρα (vel κυρεῖ) Tucker. 483. Αἰγύπτου σέβων Zakas. 484. ῥῆξω βέλους Todt. 488. ὑψίστου et in scholio μέγιστος Paley. Post 489 supplet ταύτας ἐμοὶ δὸς ἐς χέρας μεθεῖς φόβον Paley. 490. κλάδους δὲ Paley. κλάδους τοιούτους Tucker. τούτους στεῖχ' (et 491 βωμούς τ') Zakas. 493sq. ἐπιρριφθῇ ψόγος ἐμοί FWSchmidt. 495. οἶκτος εἰσιδεῖν Zakas, δσὺς εἰσιδῶν FWSchmidt. 500. ἐγκρέοντα Newman, εὐρυκρέοντα Zakas, εὐσεβοῦντα Tucker. 502. τῶν μὲν ἀστικῶν Tucker. 503. πολυλλίστους vel πολυξείνους Newman, πολυστύλους Kock. 507. τέχη ψόγον Zakas. 508. ἤδη φίλον Tucker. 510. θεῶν ἔδραις scholiastam habuisse putat Paley. 511. κἀν ξυμβολαῖσιν Todt et Tucker. 516. καὶ μὴν σφε λείπω δῆτ' ἐκεῖ FWSchmidt, χειρὸς ἐκ λόγους Zakas. 519sq. οὗτοι δρακόντων . . ἀλλ' εἰ περωτῶν scholiastam legisse suspicatur Paley. 522. δυσφορεῖν φοβουμένους Tucker. 523. ἀεὶ δ' ἀνοίκτων Paley. ἀεὶ δ' ἀνάκτων ἔστ' ἔχειν ἐξουσίαν Tucker. 524. πρᾶσσαν χειρί Tucker. 525. θρόνον ἐρημώσσει Weil. 527. περὶω Metzger, πέμφω nunc Zakas, ἔρω non »FWSchneider«, sed FWSchmidt

proposuit. 528. διδάξων Tucker. 531. τὰμὰ FWSchmidt, ταὐτὰ Tucker. 536. πιθοῦ λιταῖς γυναικῶν Todt. καὶ γένους σου Tittler, καὶ πανεχθῶν Newman, καὶ γυναικῶν Zakas. 536sq. πιθοῦ τε καὶ στύγησας . . ὕβριν εὐμενῆς μοι FWSchmidt. 543. εὐφρον' αἰδῶ Tucker. 543sq. αἶνον γόνου πολύμνηστον Newman. 544. In scholio γενοῦ ἔφαπτορ Paley. 545. δι' ἐς σοὶ Newman. In scholio <δίας:> τῆς δίας Αἰγύπτου. <δίων:> τῆς τοῦ Διὸς ἱερᾶς γενεᾶς Paley. 546. ὁμύνου Weil. 547. κατέσταν Tucker. 553sq. διχῇ δ' ἀντιπόρῳ γείτονε χέρσῳ Tucker. 553sq. φυγῆς δ' ἀντιπέραν . . διατμήξασα . . προσίξει Todt. 558sq. Μουσοῦ (vel Μουσὸν) Λύδιον ἐς γύαλον Newman. 560sq. καὶ δι' ὁρῶν Λυκίων Παμφύλων τε διόρνωται ἐς τὰν ποταμοῖς ἀενάοις καὶ βαθυπλούτῳ χθονὶ κλειτὰν (vel Παμφύλων τε περᾶ Κιλικίων γὰν ποταμούς τ' ἀενάους καὶ βαθύπλουτον χθόνα, καὶ τὰν) Ἀφροδίτας Tucker. 562. τλᾶ ποταμούς τ' Weil, γὰν ποταμούς τ' LSchmidt. 563. τὰν βαθύπλουτον χθόνα, τὰν Paley. 565. δ' ἐγκυκλουμένα Tucker. 567. παμφόρον ἄλσος Kock. 570. χῦδωρ Weil. 572sq. κεντροδαλὴς Ζαθέασιν Ἥρας Newman. 577. βοτὸν στουγούντες δυσχερῇ Newman. 578. τὰ μὲν (et 579 τὰ δ') Tucker. 583. τυραννεῖας κρέων ἀπαύστου Ζεὺς <λύσσαν καταθέλγει> Tucker. Post 583 supplet ἡ δ' αἰκίσματος αἰνοῦ, in versu proximo Διός τ' ἀπημάντω scribens, Newman, fr. 331 ὡς λέγει γέρον ἄσμα CHäberlin. 584. θιγᾶς Tucker. 591sq. χθῶν φυσίζοος Tucker. 592. Fort. τέρχνος. 597. ἐξοχά που Tucker. 598. τίν' οὖν θεῶν Stanley.

600. <εἰ γὰρ> πατὴρ Tucker addens: »erat tamen qui de εἰ γὰρ φυτουργὸς αὐτοχειρῶναξ γένους cogitabat«. 601. γενοῦ παλαιόφρων Tucker. 602. τέκτων, ὁ πάντων Paley, μάχαρ οὔριε Ζεῦ Tucker. 603. ὑπαρχέλας Newman. 604. κρεῖσσόνως κρατοῦντος Newman. 607. σπεῦσαι τι τῶν δ Paley. σπεῦσαι τι τῶν λόχιος φέρει φρὴν Tucker. 612. χεῖρ τί δρᾶν πληθύνεται Tucker. πληθύνεται etiam Blomfield ad Cho. 1044. 614. In append. dele »ῶστ' Rob.«, nam »στ' exstat in M. γηραιὰν φρένα Tucker. 615. In scholio δεξιαῖς Papageorgia. 620. In scholio πολιτῶν <ἄγῃ vel ἄγων> Paley. 625. εἰς τὸ πᾶν χρόνου Tucker. 626. πόλιν ἀμαλῦναι Todt. In scholio εἰπεν. — <παχύναι:> αὐξήσειεν Paley. 627. τραπὲν Weil.

- 630.** ὡς εἶπον Zakas. **631.** δὴ 'καμφεν Tucker. **635.** δὲ πορεύοι Zakas. **636.** ἐπ' ἀληθείας Zakas. **637.** προσάγων ἐς τέρμον' ἀμέμπτως Metzger, τέρμον' ἄμεμπτον προσαπαντᾶν Tucker, κάμπεδον ἡγοῖθ' ἐπ' ἀμόμονα τέρμον' ἅπαντα Todt. Initio πέμπων, in fine versus ἀμέμπτως scholiastam habuisse putat Paley. **638—63** hemichoriis, reliqua duodecim chorentis (664, 671, 675, 682, 686, 692, 696, 702, 706, 709, 712, 715) tribuit Freericks. **638.** νῦν δ' ὅτε Stanley. **640.** εὐκταῖα πέλει F W Schmidt, εὐκταῖα τέλη Tucker. In scholio ἢ τῷ γένει <εὐκταῖα> Paley. **641**sq. μήποτε πυρίβατον (vel πυρίβοτον vel πυρίπατον) τὰν Πελασγοῦ πόλιν τὸν, ἀρότων δύαν, τρέσαι μάχλον Ἄρη Newman. **642.** τάνδ' ἀνὰ Πελασγίαν πόλιν Tucker. **645**sq. τὸν ἐν ἀγροῖς . . βροτοὺς ἐναίμοις F W Schmidt. **653.** ὅπιν γυναικῶν Tucker. **654.** διὰ τὸν ἐπιδόμενον πάντα Διὸς κύκλον scholiastam habuisse opinatur Paley. **655.** πράκτορ' αὐτόσκοπον Newman. πράκτορα τελεσφόρον κότον Tucker. **656**sq. δυσπόλεμῃ, τὸν . . δόμος ἔλοιτ' Newman. **657.** οὗτις δόμος ἀν σγέθοι (vel φέροι) Todt. **659.** μενοιῶντα Newman. **663.** In scholio ἄξουσιν Paley. **667**sq. λοιμὸν et 669 ἐπιχωρίους στάσιν Paley. **675.** Vide ad Ag. 753. καὶ γεράσσει Newman. **675**sq. καὶ πελάνοισι πρεσβυτοδόχοι γερόντων . . φλεόντων Mähly, καὶ γεραροὶ δὲ πρεσβυτοδόχοι γερόντων θυμέλαι φλεόντων, οἷς κτέ. Todt. **676**sq. πρεσβυτοδόχοι γενεοῖς θυμέλαι πρεπόντων Tucker. **677.** κλεόντων Newman, φλέγουσαι Freericks. **678.** εὐνομοῖτο Tucker. **679.** Ζῆνα μὲν εὖ Tucker. **681.** In scholio ὁ Ζεὺς <ὅς> Paley. **683**sq. ἄλλους τ' . . Ἄρτεμιν θ' Weil. **686**sq. Strophæ et antistrophæ locos inter se mutandos putat Todt. **690**sq. Ἄρης βοὰν ἐνδημον scholiastam in libro suo habuisse putat Paley. **692.** In scholio κρατὸς Paley. **699.** βότ' ἀγροῖς Tucker. **701.** Fort. ἀλφοιεν. **703.** Μοῦσαι τε θεοί τ' Stanley. In scholio ψδῆν Paley. **706.** φυλάσσοι δ' ἔμπεδόν τε τιμάς Schwerdt. αἰσίμοισι τιμάς Newman. ἀσφαλῶς pro ἀσφαλίας Paley. ἀσφαλείας μετὰ Zakas, διδίασι (vel ἀρεμαίαισι) τιμαῖς Tucker. ἀσφαλίσι pro ἀσφαλίας ad scholium referens Papageorgiu. **707.** τὸ δῆμιόν τ' ἔμπεδον Todt. καὶ πόλιν κρατύνοι Newman. **708.** προμαθίας τε κοινόμητις Paley. προμαθίας ξυνόμητις Newman. In scholio περὶ (vel ὑπὲρ) τῶν κοινῶν Papageorgiu. **711.** πληγμάτων coniciat quisvis Tucker. **712.** οἱ γαῖαν Tucker. **717.** μεγιστοτίμοις Tucker.

722. εὔσημοι γάρ, ὥς με λανθάνειν Tucker. 733. πρὸς προᾶγν' ἀρωγῆς Zakas. 735. πρεσβηπόλοι Tucker. 741. τίς ποτ' οὐ δώσει δίκην; Tucker. 742 sqq. Choricorum trimetros ducibus hemichoriorum, reliqua ipsis hemichoriis adsignat Freericks. 747. τέκνον Newman. 751. δρυοπαγεῖς Tucker. 752. ἐπι-τυχεῖς σκοποῦ (vel ἐπιτυχεῖ στόχῳ) Tucker. 758. ἀλλόφρονες δὲ καὶ μαινολομήτιδες Tucker. 762. θεοῖς ἴσ' Tucker. 763. θεῶν βέλη Tucker. 765. περιφρόνως ἄγαν Paley. 768. τρεῖς λύκους Tucker. 768 sq. φῆμ' τις· λύκος κρείσσων κυνῶν· βύβλου δὲ καρπὸς οὐ ποτ' ἂν κρατοῖ στάχυν Paley. 770. ὡς παμματαίων Weil. 771. φυλάσσεσθαι πάρος Weil, φυλάσσεσθαι τάχος Tucker. 773. σωτήρι', οὐκ Zakas. 777. ἐς νύκτ', ἐπεὶ στείχοντος Tucker. 779. οὐπω . . οὐν ἀνάβασις Tucker. Post 781 supplet ἐγὼ δὲ τὰμὰ πάντα θήσομαι καλῶς vel ἔξου δ' ἔως ἂν δεῦρ' ὑποστρέφω πόδα Paley. 781 sq. ὡς τηροῦσα . . πράξης ἀρωγὴν Tucker. 782. ἄξω τ' ἀρωγὴν Todt. 784. γὰς βοῦνι Todt. βοῦνι, σύν-δικον Tucker. 790. (ἀμπετήσαισα δ' ὡς Zakas), ἀμποτα-θεῖσ' ὅπως H Stadtmüller. 792. ἄλυκτος . . πέλοιτ' Ἄρης Newman, ἀφύκτων . . πέλοι σκέπας Weil, ἀφυκτον . . πέλοι μύρος (vel γάμος) Paley, εὐκῆλον . . κέαρ Zakas, ἀφύκτων . . πέλοι σκέ-παρ Tucker, ἐφικτὸν . . σκίναρ R Ellis. 793. μελαγχρόας Newman. κελαινόχρων δὲ πάλλεται στρατὸν κέαρ Paley. πάλλεται μοι Tucker. 796. στόχου τυχεῖν Tucker. 797 sq. ἀπευκτοῖν . . χεροῖν Stanley. 799. πρὸ δ' ἄρ' θανούσας Stanley. δ' delevit iam Hartung.
801. πρὸς ᾧ νέφη δι' ὑδαρὰ πῆγνυται Newman. νέφη μυδιὰ Tucker. 802 sq. ἀπρόσμικτος Newman. 803. ἀπρόσ-δερχτος Weil. 806 sq. πρὶν με καρδίας βίᾳ δαίκτηρος κυρῆσαι Todt. 811. (φιλοικτῶν Stanley). 813 sqq. τυχῶν τῶνδ' ὑφᾶν, τελεσφόρον δεμνίων γάμου καλύπτραν Newman. 814 sq. <καὶ> τίν' Paley. τοῦτον ἀμφί μου πόρον τέμνω γάμου λυτῆρα Oberdick. ποῖον ἀμφυγᾶς ἔτ' οἶμον τέμνω Weil, ποῖ τίν' ἀμφυγᾶς ἔθ' εὔρω πόρον Tucker, τίν' ἀμφυγᾶς ἔτι πόρον τέμνω, γάμου κά-λυπτρα; Ellis. 815 sqq. ἔυζε δ' ὁμφὰν λιτανὰν οὐρανίαν, μέλι θεοῖς τελεσιδύμοις (vel τελεσιγάμοις) πελόμενά μοι λύσιμα· μάχλους δ' ἔπιδε, πάτερ, βιαιοφῆλημ' εἰσρωῶν Newman. 816 sqq. οἰ-ρανίαν, τέλη λιτανὰ θεοῖς, τέλεα δέ μοι πελόμενα καὶ λύσιμα· μά-χαν δ' ἔπιδε, πάτερ, βίαια μὴ φαιδροῖς ὀρῶν ὁμμασιν ἐν δίκῃ Tucker adnotans ad v. 819, λύσιμα· γαλάν' ἔπιδε scholiastam le-

gisse videri. **820.** μὴ φίλ' εἰσορῶν Zakas. **821.** ἐκδίκως Zakas. **824sq.** γένος γὰρ ἔκπτυσον ὕβριν, δύσφορον ἄρσεν ἐγγενές Newman. ὕβρις δύσφορος Stanley. **824sqq.** γένος γὰρ Αἰγύπτειον ὑπέρφρον ἄρσενιογενές . . φυγάδ' ἀλαλαῖσι πολυθρόοις (vel πλάταισι πολυρόθοις) κτέ. Tucker. **833sqq.** ὃδε μαρπτῆς ὁ νάϊος γάϊος δ' ὦν πρὸς τί, μάρφθ', ἰκάνεις; Tucker. **835.** δάϊος Metzger. **837.** In scholio διὸ <οὐ> δεῖ Paley. **837sqq.** ἰοῦ· ἰοῦ· ἰοῦ μάλ' αὐθις, ἀλκᾶς μεμαυῖα βόαμα φαίνω. ὁῶ· τάδε γε δὴ φοροῖμια, τᾶρξαντ' ἐμῶν πόνων βιαιώς Tucker. **838sq.** ὕφ αὐθι καββὰς Stanley. **839.** αὐθι κακκονὰς Zakas. In scholio κακκάσεις Papageorgiu. **842.** ὁρῶν scholiastam interpretari putat Paley. φοροίμι' ἀπάρξαντα Zakas. **844.** αἰαῖ ἐέ scribit Mangelsdorf. **845.** βαῖνε σύδην Kock. In scholio αὐτ' ἐπηρμένην ἀλκῆς τῶν θεῶν αὐτ' ἐπηρμένην τῶν θεῶν Paley. **846sq.** βλοσυρόφρων χλιδᾶς ἐμᾶς, ἀναξ, προτάσσου Metzger. **846sqq.** βλοσυρόφρονα χλιδὰν δύσφορον αἶσαν (vel δύσφρον' ἀνάγκαν), Πέλασγ' ἀναξ, προπράσσου Tucker. **848.** γάι' ἀναξ R Ellis. **850sqq.** ὅπως ποδῶν ἔχετ'· εἰ δ' οὖν, τιλμοὶ στιγμοὶ πολυαῖμων φόνιος ἀποκοπὰ κρατός (vel τιλμοὶ πλοκάμων, στιγμοὶ φόνιοι, πολυαῖμων ἀποκοπὰ κρατός). σοῦσθε, σοῦσθ' ὀλοῦμεναι ἐμπαλιν Tucker. **851—54** tribus chorentis tribuit (Χο. ἡ δ. οὐκοῦν τιλμοὶ καὶ στιγμοί. ἡ β'. δυσαῖμων φόνιος. ἡ γ'. ἀποκοπὰ κρατός) Todt. **851sqq.** οὐκοῦν οὐκοῦν ὀλεῖ μ' ὀλεῖ . . σοῦσθε σοῦσθ' ἐπ' ἅμαλα Metzger. **854.** ἀποδοῦρά Newman. **856sqq.** Chorica hemichoriis tribuit Freericks. Mibi videntur tres deinceps chori ordines, ephymnia 900—903 et 910—913 totus chorus canere. **856—63** tribus chorentis tribuit (χο. ἡ β'. αἶμον' ἴσως σ' ἐπ' ἀμίδα ἦσει τοῦπιὸν ἀπὸ γᾶς) Todt. **860.** αἶμον' αἶμον' Zakas. δίαίμον ὅμως σ' ἐπ' ἅμαλα CJBrennan. **860sq.** αἶμον' ἔσω σ' ἐπ' ἀμίδα ἦσω· δοῦπια τὰπιτᾶ Ellis. **860sqq.** ἡσυχῇ δ' οὐκ ἄπιτ' ἄπιτε (v. 860 delete) . . δόρυ, δαίμονας οὐς τίετ' ἄμ πόλιν οὐ σέβω Metzger, ἐμὸν ἐς ξύλον σ' ἀναδήσας τρόπον δραπέτα κελεύω βίγα μεθέσθαι διχοραγῶν φρενὸς ἀτᾶν. ἰὼ ἰοῦ <κελεύω> λεῖφ' ἔδρανα (κί' ἐπὶ δόρυ) ἀτίετ' ἄμ πόλιν εὐσεβῶν Newman. εὐδαίμονες ὥς ἔμπαλιν αἶδ' ἤμεθ' ἄσυλοί (vel ἡσυχοί) τε τὰ πάντα. κελεύω βίαν μεθεῖναι σε τὰν πάφφρονά τ' ἰοτᾶτ' (vel πάφφρονά τ' ἀπάταν). ἰοῦ· ἰοῦ· * * * * * κατᾶλειφ' Ἰδρυμα· κί' ἐς δόρυ, Ἀργεῖαν πόλιν (vel ἄπιθ', ἐμὰν πόλιν) εὐσεβῶν (vel Ἀργεῖαν πόλιν οὐ σέβω,

si haec praeconi danda sunt) Tucker. 861. ἦσο δουπία τᾶπειτα Stanley. οἷσει δούπια δάπεδα Zakas. 863. ἄταν ἀνιέρον RELLIS. 865. ἀτίετος scholiastam legisse putat Paley. ἄλις σ' αὐ τᾶμπαιον εὖσεβεῖν Todt. εὖσεβῶ CJBrennan. 870 sqq. Ἀργεῖος ἐγὼ βαθυχάιος βαθρείας κατέχω, γέρον. Σὺ δ' ἐν ναὶ βάσει τάχα θέλεος ἀθέλεος βίᾳ πολλῇ. Φρουδα βατέα βαθμίδων πρὶν κακοπαθεῖν παλάμαις ἐμαῖς Todt, ἀγίας ἔχει βαθυχαίου βαθρείας χερσὶν, σὺ δ' ἐν ναὶ ναὶ βάσει τάχα θέλουσ' ἀθλητὶ βίᾳ τε φρουδα πολλῇ. βᾶτε μὴ πρόκακα παθεῖν ὑλόμεναι παλάμαις ἐμαῖς Newman, Ἀργεῖος ἐγὼ γάρ, βαθυχαῖος, βασιλεῖ' ἐκ βασιλείας. ΚΗ. πέρανον· σὺ δ' ἐμπάλιν ναὶ βάσει τάχ' ἀθέλεος θέλεος. ΧΟ. βᾶτε, βᾶτε πολὺ σπουδῇ. ΚΗ. κατὰβα σύ, μὴ τι κακὸν πάθῃς ἐλκομένα παλάμαις ἐμαῖς Tucker. 871. βαθρείας ex βοηθείας idque ex glossemate ad βοᾶς adscripto ortum esse putat Paley. Idem scholiastam. apud quem ταύτης τῆς λατρείας legendum sit, in libro suo suspicatur βαρείας ἀνάγκας habuisse. 872. In scholio <πρὶν> ἦκ πολλὰ κακὰ παθεῖν Paley. 879. τοίγαρ σὺν (vel αὐταῖς) παλάμαις ὄλοιο scholiastam legisse putat Paley. 879 sq. εἰ γὰρ αὐταῖς παλάμαις ἔλκοιο διὰ κυμόρρυτον ἄλσος Tucker. 881. πρὸς Σαρπηδόνην Todt. 883. ἐν ρυθίαισιν αὔραις Newman, οὐρίαισιν αὔραις Todt. 886. πικρότερ' ἀλγέων . . ἔχοντα Newman. (ὀνόματ' Stanley). 888. λύμας Ἰοί (non Ἰοί) RELLIS. — οἴμοι λύμας· εἰς πρὸ γένους ὑλάσχοι scholiastam legisse putat Paley. λύμασιν σὺ πρὸ γᾶς ὑλάσχοις CJBrennan. ὑλάσκει Stanley. Scholium εἰς ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτιαδῶν πρεσβεύει ad v. 735 refert Kueck. 888 sqq. λύμαις ὡς προγάμους σὺ λάσκεις, περίκομφε βρυάζει σὺς ἔρωσ· ἀλλ' ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέφειεν ἄιστον, εὖνιν Newman. κῦμα σ' ἄκρας Κυπρίας ὑλάσσας περικάμπτοντα βυθίζοι· ὁ δὲ πέμψας σ' ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντά σ' ἀπογράφειεν ἄιστον ὕβριν Tucker, λύμας εἰς πρὸ γένους ὑλάσχων περίκομπα φλυαρεῖς· εὐρώτας δ' ὁ μέγας Νεῖλος ὑβρίζοντά σ' ἀποτρέφειεν εἰς ἄιστον Todt. 889. περιχρεμπτα φρουάζεις Stanley. 890. ὅσος Stanley. 892. ἀποτρέφει' ἐς ἄιστον ὕβριν Bishop. 895. ὀλκὴ γάρ αἵτη Todt. 896 sq. πάτερ, βριθὺς Ἄρης ἄγε μ' ἄλαδ' ἄγει vel πάτερ, βρέτεος ἀποσύρας μ' ἄλαδ' ἄγει Newman. 896 sqq. βρότειος ἄρος, ἄτα vel potius οἶ, οἶ, πάτερ. βρετίεσσ' ἄρωγά τοι μαλθάσσει ἄραχνος ὡς ράδινος Stanley, οἷα, πάτερ, βρέτεος ἄρος· ἄραχνος ὡς ἄδην ὕνειαρ ὃν μ' ἐλᾷ Metzger.

οἰοῖ· πάτερ, βρότειος ἀρχυαυρὸς ἄτα γᾶμα νεῖ ἀραχνος ὡς βάδην Tucker.

897. Vocabulum ἀμάνδαλος (idem quod ἀφανής) subesse putat Ellis.

901. βύαν φοβερὸν non Stanley, sed Oberdick invenisse videtur.

903. ὦ Βαγαῖε Μαζεῦ aut ὦ Βαγαῖε πᾶ Ζεῦ HLAhrens dial. II 567.

906sq. αἰαῖ· πέλας δῖπους ὕφης (προσεύχεται σπειράμασιν). ἔχιδνα δ' ὥς μ' ἔχει πόδα· δάκος δάκος, ὁτοτοτοῖ Tucker.

906. δῖπους (ὥς) ὕφης Paley. 907. ἔχιδνά γ' Newman.

919. ἄσπετ' ἀναξ Tucker. ἀνάξια Stanley.

925. κάρβανος ὡς δ' Tucker. 926. ὀρθώσας φανεῖ Tucker.

In scholio εἰς ὀρθὸν Paley. 931. μεγίστω προξένων Wilamowitz.

935. μάθοιμ' ἂν εἴ τις τάσδε μ' Tucker. 937. »Licetne σου ποσ'» Tucker.

945. In scholio Ἄρης (οὐ διὰ τούτων) κρίνει Paley.

Idem 945—48 post 950 collocat. 946. ἀργύρου βλάβη Tucker.

953. ἐκ γνώμης μιᾶς Todt. 958. οὐκ ἐν γραφαῖς Paley.

961. ἦδη τὰδ', ἴσθι Tittler, ἴσθι μὲν ἄρ' ἦδη Zakas. δεῖ μ' ἐνθάδ' ἦδη . . αἶρεσθαι Ellis.

Post 961 lacunam duorum versuum, quos exceperunt v. 945—48, statuit Todt.

964. In scholio λέγεται δὲ μέθω διὰ τὸ μεθύσκειν Kneek. Post 964 inserit ex gl. Hesychii διωριεῖ· νεῖκος πολέμου et ex fr. 318 duos versus: πόλεμος δὲ διοριεῖ τὸ νεῖκος, οὐ λόγος. τοσαῦτα, κῆρυξ, ἐξ ἐμοῦ διάρτασον Burges.

966. θάρσος Tucker. 970. ἐνθ' ὑμῖν ἔστι (vel εἰ δ' εὐμενές τι) συζύγους Tucker.

εὖ δ' ὑμῖν K Frey. ἐν τύχῃ ναίειν Ellis.

972. μονορρόμους Tucker. 974. ἀπρατὶ λωτίσασθε Tucker.

976. τίνας τῶν κυριωτέρους Zakas. κυριώτερον Todt. 979. πέμψον πρόφρων Zakas.

980sq. πατέρ' εὐθαρσῇ | Δαναόν, πρόνουν βούλαρχον· | τοῦ κτέ. Freericks, πατέρ' εὐθαρσῇ | Δαναόν, πρόνουν στασίαρχον· | τοῦ Todt.

983. καὶ πόλις εὐφρων, πᾶς Todt.

Post 985 quattuor trimetros iambicos versus regis et duos chori dimetros anapaesticos excidisse putat Wellauerum secutus Todt.

987. λαῶν ἐγγύρων Zakas. ἐνὶ χώρῳ Todt, qui post hunc v. unum dimetrum intercidisse opinatur.

988—990 delet JMReinkens. 994. τὰ κηρυχθέντα πρὸς τοὺς ἐν τέλει Tucker.

994sq. πραχθέντα πρὸς τῶν ἐγγενῶν φίλως πακρῶν ἤκουσαν αὐτανεψίων Zakas.

996. κεδνούς δ' Paley.

1000sq. τυγχάνοντα πρευμενῇ φρενός, (εὐνοιαν ἀεὶ δεῖ διὰ μνήμης ἔχειν, ὑμᾶς δὲ πάσας, παῖδες, αἰδοίωιν τρόπων) χάριν σέ-

βεσθαι τιμωτέραν βίου Paley. 1001. χάριν δέχεσθαι (et antea ἐν πρύμνῃ φρενός) Zakas. ἡβᾶς σέβεσθαι . . χρεών Todt. χάριν σφι θέσθαι Tucker. τιμωτέραν νέμω Kotthoff. 1002. ταῦτα μὴν γράψασθε HLAhrens, ταῦτα μὴν γράψεσθε Zakas. ταῦτ' ἐπεγγράψεσθε προὔγγεγραμμένοις Tucker. 1004. ἀγνώθ' ὁμῶν, ὥς ἐλέγχεται Tucker. ὁμιλόν πως ἐλέγχεσθαι φρονῶ Zakas. 1006. εἰπεῖν κακῶς δ' ἄρ' εὐπετές Todt. κακὴν τ' ἐπειπεῖν εὐπιθές μύσαγμα τῷ Tucker. εὐπετῶς vel δυσχερές Paley. Fort. μύσαγμ' ἔπους (vel ἐπῶν). 1009. πέπειρ' ὀπώρα Tucker. 1010. τηραίνουσι Tittler. 1011 post 1012 transponit Weil. 1012sq. καὶ σώματα στάζοντα . . Κύπρις κη-
 πωρικὴν λαβοῦσ' ἀνεωσμένην (ἀνεψιγμένην) θύραν Tucker. 1013.
 <νέων δ' ἔτ' οὐσῶν ἀρπαγαῖσιν ἦδεται> κᾶωρα κωλύουσα προσμέ-
 νειν θέρος Paley. χάλωρα κωλύοι σ' ἄν, ὥς μένειν ἔρωσ, versu
 post 1016 transposito, Tittler. ἄνωρα κωλύουσα σᾶ μένειν ἐρῇ
 Newman. κᾶνωρα κωλύουσιν ὥς μένειν ὀρῶ CJBrennan. κέ-
 λωρ' ἔρωτα κωλύουσ' ἄνθος μένειν Zakas. 1017. μὴ λαθώμεθ'
 Newman. 1018. νῦν ἐκκληρώθη Stanley. 1029. ἄστυδ',
 ἀνακτας Tucker. 1029sq. sic distribuit Freericks: 1029—44,
 1054—62 hemichoriis Danaidum alternantibus (1033, 1041, 1054,
 1058), 1045—53 hemichoriis satellitum Argivorum (1045, 1049),
 1063—72 ducibus hemichoriorum Danaidum (1063, 1066, 1067,
 1068, 1071, 1072), cetera choro Danaidum. 1029—32 Danao, 1033
 —36, 1041—44, 1063—65, 1067, 1071, 1073—78 choro Danaidum.
 1037—1040, 1066, 1068—70, 1072, 1079sq. choro satellitum.
 1045—48, 1049—53 hemichoriis satellitum, 1054—57, 1058—62
 hemichoriis Danaidum tribuit IM Reinkens. 1029—44 Danaidibus
 (1029—32, 1033—36, 1037—40, 1041—44 alternantibus ducibus
 hemichoriorum), 1045—62 ancillis (1045—48, 1049—53, 1054—57,
 1058—62 alternantibus ducibus hemichoriorum), 1063sq., 1066.
 1068sq., 1071 Danaidi, 1065, 1067, 1070, 1072 ancillae tribuit
 Todt. 1032. περιναίεται cl. Hom. Il. 24, 488 vel περὶ ναιέτα:
 REllis. 1042. οἰκτιζόμενον Tucker. 1045. In scholio
 ὑμεναίου Papageorgiu. 1046. εἶται γὰρ Zakas. 1048. ἐρ-
 γοῖς περισσέμοις Tucker. 1052sq. μοῖρ' Ἀφροδίτας φεδυρὰ
 vel φυθερὰ scholiastam legisse putat Paley. 1053. φεδυρᾷ
 τριβῇ Tucker. 1054. στυφελώδεις δ' ἐπιπνοίας Tucker. δ'
 ἔτ' ἀνίας Zakas. 1054sq. φυγάδες δ' ἐξ ἐπιπνοίας . . προφοβοῦνται

Freericks. 1054—1072 hemichoriis (1058, 1063, 1065, 1067, 1068, 1071, 1072) tribuit Tucker. 1060. μετ' ἄν ἄλλων Weil. 1060sq. μέγα λφών . . προτερᾶν πέλοι (•quamquam et μάλα πολλῶν . . προτέρα πέλοι possis•) Tucker. 1063. ἀπαλέξει Weil. 1070. μέτριον γοῦν Todt. 1073sq. ἀποστέγοι μοι Tucker. 1077. κατάστασιν Tucker. 1077sq. κατακτίσας εὐμενεῖ βίῃ θιγῶν scribendum videtur. 1078. πρσυμενεῖ Paley. 1082. δίκαια δίκαν Todt.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

AGAMEMONEM.

P. 139 adde JConington (1848). Separatim ediderunt fabulam David SMargoliouth (1884), Theodorus Heyse (Die Orestie des Aeschylus 1884), Ud Wilamowitz-Möllendorff (1885), ASidgwick (1887), NWecklein (Aeschylus Orestie 1888), Verrall (1889).

2. ἔτειον Margoliouth. φρουρᾶς μακρὸν δὴ μῆκος Schwerdt. 5 post v. 6 collocat Housman. 6. σημάντορας τοὺς ἐμπρέποντας Schwerdt. 7. ὅταν φθίνωσιν, ἀντολὰς τε τῶνδ', ὁρῶ Newman, ἀστέρες ὅταν φθίνωσιν, ἀντολαῖς τε τῶν Margoliouth. ἀντέλλωσιν τ' αὐ Lafont, (ἀντολὰς τ' ἔγνω Zakas). 7sq. ἀθρῶ, 'πότῳ φθίνωσιν, ἀντολὰς μένων. καὶ γὰρ κτέ. Heyse. 10. ὧδε γὰρ κυρεῖ Margoliouth. 10sq. ὧδ' ἐκὰς κέαρ γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίδων κρατεῖ Heyse. 11. In scholio γενναῖον ἦ . . βουλευόμενον Papageorgiu, γενναῖον καὶ . . βουλευομένης Zakas. 12. ἐκ τῶν δὲ . . ἐνδροσύν τ' ἐγὼ Heyse. ἦ τήνδε Kock, εὐδων δὲ Wilamowitz. 12sq. ταύτην δὲ . . ἔχων . . ἐπισκοπομένην, ἡμῶν φόβος . . παρεστάται Newman. 14. ἐμῇ φόβος γὰρ Margoliouth, ἔτλην· φόβος γὰρ Heyse, μύω· φόβος γὰρ Zakas. ἀντίπνους Herwerden invenit. 15. βεβαίῳ Margoliouth. 27. τάχος δέμας Heyse. 32. πεσόντ' ὀνήσομαι Mähly, πεσόντα φήσομαι Heyse. In scholio ἀκροάσομαι Zakas. 33. In scholio adicit »Soph. fr. 809 N.« Papageorgiu. 34. ἐν χεῖλει χέρα Zakas. 36. κλῆς ἐπὶ γλώσση φύλαξ cl. Clem. Alex. strom. V p. 661 (Aesch. frg. 316) Naber. 41. (δικάσοντες μέγ' ἀάσσει δίκας Heyse). 44. ἐχυρόν Dindorf. 49. ἐκπατίων Wilamowitz. 50. παίδων <κρύφ' ἀναρπαστῶν> Newman. παίδων ἀπάτῃ λεχαίων Housman. 55. ὑπάτων αἰών δέ τις ἦ 'πολλων Heyse. 55sq. ἦ τις ἀπηγῶν ἦ πανακῆς Ζεὺς Newman. 57sq. ὀξυβοῶν

- τῶν δειλοτόκων Mähly. 58. τῶν δεμεκοίτων Heyse, τῶνδε με-
γοίτων Newman, τῶν ἀνοτόκων Housman. 65sq. διακναιομέ-
νοις τῶν προτελείων καμάτων, versu 64 deleto, Heyse. 66sq.
θήσων | Δαναοῖσι τε Τρωσὶ θ' ὁμοίως Wilamowitz. 69sq. οὐθ'
ὑποκαίων οὐθ' ὑπολείβων ἀπύροις ἱεροῖς οὐτις Κήρῶν Heyse.
70. οὐτις δακρύων Newman, οὐτ' ἀποθύων Schwerdt. (δακρύων
ἀπύρων θ' ἱερῶν Zakas). 72. Fort. ἀτίτη. In scholio ἔχοντες
<ἀπὸ τῆς παλαιᾶς σαρκὸς> ἀντὶ τοῦ γήρως Papageorgiu. 73.
ἀγωγῆς Margoliouth. 76sq. ὁ τε γὰρ νεαροῦ μυελὸς πτερονῶν
Heyse. 78. Ἄρης δ' οὐτ' ἐνὶ ῥώμα Mähly. 78sq. Ἄρης
οὐκ ἐν δ' ὦρα τούτ' ὑπέργηρων Le Grand. 79sq. τῷδε περ
γῆρας δ' ὀκλαδὸν ἤδη κατέκαμψ' ἀμενῇ, τρίποδας κτέ. Heyse.
83sq. σὺ δέ, Τυνδάρεω θύγατερ, τί νέον; τί χρέως, βασιλεία Κλυ-
ταιμνήστρα; τί δ' κτέ. Heyse. 87. περὶ σεπτὰ θυοσκαίεις
Mähly, πυρὶ πεπτὰ θυοσκαίεις Zakas. θύος καινοῖς Margoliouth.
90. τῶν τ' ἀκραίων, τῶν τ' ἀγοραίων Heyse, τῶν θυραωρῶν τῶν
τ' ἀγοραίων Schwerdt. τῶν τ' οὐρείων Zakas. τῶν θ' ὑπογαίων
iam Pauw coniecit. 92. Fort. ἄλλοθεν ἄλλη δ' οὐρανομήκης.
95. Versum post 98 transponit Heyse. μάλθασσ' ἀδόλοισι παρηγορίαις,
versu post 98 posito, Mähly. 96. θαλάμῳν μυχύθεν βασιλείων
Schwerdt. 97. λέξαι σ' Margoliouth. 97sq. τῶν δ' ἀπο-
λήξας' . . αἶνει Schwerdt. λέξαι θ' . . αἶνει Zakas. 98. αἰνῶ
Margoliouth, εἰπεῖν F W Schmidt.
100sq. ὅτε μὲν . . ποτὲ δ' ἐκ θυσιῶν ἀπομειλίσσουσ' . .
ἄπληστον καταθυμοβύρου (vel δαρδαπτούσης) φρένα λύπης Schwerdt.
101. ἀγάν' εὐφραίνουσ' Zakas. φέγγουσ' Wilamowitz. 103.
τὴν θυμοβύρον φρενολυμῇ (vel φρενολύμην) Newman, θυμοῦ, λυπησί-
φρον' ἄτην Housman. φθορόθυμον vel φθισίθυμον Heusde. Post
hunc v. lacunam statuit Wilamowitz. 104. ὅσιον κράτος
Schwerdt. 104sq. ὕδιον κύρος αἶσιον, ἀνδρῶν εἰς τελείων Hous-
man. 107. Διῶθεν Schwerdt. 107sq. καταπνεῦσαι πείθει
μολπὰν ἀντ' ἀλκᾶς σύμφυτος αἰών Heyse. 109. χάλλαν Frac-
caroli. αἶσα σύμφυτος Weil. In scholio διὰ τὴν ἐκ θεοῦ (θεῶν
Headlam) πειθῶ Housman. 111sq. ἡβᾶν ξύμφρονη τάγα Ver-
rall. 113. ξὺν δορὶ πράκτορι νίκας Margoliouth, σὺν δορὶ κη-
ρεσιπράκτορι Heyse. 120sq. παμπρέπτοισιν ἐν ἔδραις, φερβύ-
μενοι Schwerdt. 121. λαγίνας ἐρικύμονι φέρματι γέννας Mar-
goliouth. In scholio λαγῶν <λέγει> Papageorgiu. 121sq.

- βοσκόμενοι ταξίαν ἐρικύμονα φέρματι, γέννας βλαβέντα λοι-
 σθίφ δρύμφ Heyse. 123. βλαβέντι Margoliouth. 124.
 In scholio ἐν τάξει ἐφυμνίου Dippe. 125. κεδνός ἐπεὶ στρα-
 τόμαντις Schwerdt. 125sq. ἰδὼν διοσῆματι πιστούς Heyse,
 ἰδὼν ὤ λήμασι δισσοῦς, ex glossemate δύο ortum esse ratus, Ris-
 berg. 126. λήμασι δισσοῦς Schwerdt. 129sq. πομπᾶς τ'
 ἀρχοῖς οὕτως εἶπε Margoliouth. 130. δ' <οὖν> Heyse. 133sq.
 πύργῳ πρόσθετα δημοπληθεῖ Wilamowitz. Φρυγῶν κτήνη πρόσθετα
 Housman. 134. σκῆνῃ ἔντοσθε τὰ Heyse. πρὸς τε τὰ Schwerdt.
 136sq. οἷω δ', ἦν . . κνεφάσῃ, προτυπεῖν . . στραγευθέν Heyse.
 137. κνεφάσῃ τὸδ' ἐπιστόμιον Schwerdt. 137sq. κνεφάσῃ ποτ'
 ἐπὶ . . στρατευθέν· εἰκοῖ γὰρ Margoliouth. 139. καὶ γὰρ Stan-
 ley, οὕτω γὰρ Wilamowitz. 146. ὅσονπερ εὐφρων ἀπαλὰ Mar-
 goliouth. (εὐφρων δὲ καλεῖται Schwerdt). ἀ καλὰ Pauw. 146sq.
 τύσσον περ εὐφρων <Ἄρτεμῖς ἐστὶ> καλὰ δρύσοισι λεπτοῖσιν μαλα-
 κῶν τε λαγῶν Newman. εὐφρων οὐσα, Λατώα χώρα, δρόσοις δέλ-
 πτως μάλ' ἐλώρων ὄντων Heyse. 147. δρόσοις ἀπρέπτοις
 Heusde. μαλερῶν ἐόντων Verrall. 148sq. φιλομάστοισιν θη-
 ρῶν ὀβριχάλοις, ἡ, ἢ αὐτῶ, μὴ τινας Schwerdt. ἀγρονόμων θη-
 ρῶν φιλομάστοις ὀβριχάλοις τούτων τερπνὰ ξύμβολα Hamelbeck.
 149. ὀβριχάλοισιν ἔρπει Margoliouth. τερπνὰ <δὲ δαίμονα θέσπιν
 ὁ μάντις> Newman. 149sq. Verba τερπνὰ — ξύμβολα olim
 eiciebat MSchmidt. 149sq. <τὰ> τερπνὰ <σε> τούτων αἰτῶ . .
 φάσματ' ἐσαθρῶν Weil. 150. αἰθε ξύμβολα κρᾶναι Mähly.
 fort. ταῦτα ξύμβολα κρᾶναι. 150sq. Δί' αὐτῇ δ' αἶτε ξύμ-
 βολα κρᾶναι, . . φάσματα θέντα. ἡῖον δὲ δὴ καλῶ Παιᾶν' ἄμα, μὴ
 τινας ἀντιπνοᾶς Δαναοῖς ἐχενηΐδας ὄρησι, σπευδομένα θυσίαν ἐτέ-
 ραν ἄνομόν θ', ἵνα δαίμων νείκεα τεκτῆνῃ, τεκοδαίττου σύμφυτος
 οὐδὲι. ὠλισθηκῶτα γὰρ μῖμνει φοβερά παλινόρτον κτέ. Heyse.
 152. δὲ στρουθῶν Margoliouth. φάσματα θούρων olim MSchmidt,
 δὲ φάσματα φηνῶν vel δὲ βρώματι νεοσσῶν Mähly. fort. φάσ-
 ματ' ἀνορθοῦν. φάσματα φάνας Schwerdt, φάσματα κρίνων New-
 man. 153. ἡῖον Margoliouth. ἡῖον αὐ καλέω (vel ἀγκαλέω)
 Παιᾶν' <Ἀπόλλω> Newman. 156. Ἄγρεια τεύξῃ Newman.
 157. Fort. μαυμένα θυσίαν. 158. ἑτέραν ἀθέμιστον ἄδατον
 Schwerdt. ἄνομον delet Wilamowitz. 161. Fort. δνοφερά. —
 παλινόρους Margoliouth. 172. (ταῦτά νυν πρύσῃμ' ἔποι Heyse).
 173. προεικάσαι Heyse. 175. πλὴν, ἰδὼς εἰ τὸδε δεῖμα, ματᾶν

Heyse. 175sq. πλὴν Διός, ᾧ τόδ' ἐμᾶς ἀπὸ φροντίδος ἄχθος χρη-
 'μβαλεῖν ἐτητύμως Mähly. 178. οὐδ' ὥς τις Stanley. 180. οὐδὲν
 λέξει vel οὐδ' ἂν λέξαι Reiter. οὐδὲν εὐξεται πρὶν ὧν Newman, οὐδ'
 ἀέξεται πρὶν ὧν Bergk, οὐδ' ἂν ἀρχέσαι κρινῶν Heyse, οὐδὲν
 ἔσσεται πρὶν ὧν vel οὐκ ἀνέσχετο πρὶν ὧν vel οὐδὲν ἔξεται πρὶν
 ὧν vel οὐκ ἄλυξε τὸ πρὶν ὧν Fraccaroli, αὐτ' ἀέξεται πεσῶν Todt.
 181. ὥς δ' Stanley. 183. Ζῆνα δέ τις διαθεῖς προφρόνως Heyse.
 184. κλάζων Verrall. 189. βάζει Zakas. στάζει δ' ἐνθ' (ut
 edd. Vict. et Cant. exhibent) ὑπνῶ (= ὑπνόη) Verrall, ἀνθυμνεῖ
 σταθεῖς Metzger. σφύζει δ' ἀντίπνους πρὸς καρδίαν Mähly.
 189sq. σχάζει δ' ἐν θ' ὑπνω καρδία . . πόνον Heyse. 191.
 ἦλθε σωφρόνα Housman. 191sq. σωφρονεῖν δαιμόνων γε New-
 man. 192. δαιμόνων δ' ἔτ' οὐ βάρος Heyse, δαιμόνων δ' ἔφν
 γὰρ ἱς Mähly. βιαία Todt, δι' αἰῶς Macnaghten. 194sq. κτάς
 ποθ' ἡγεμῶν δ' ὁ πρέσβυς νέαν ἀχαιῖναν, μάντιν οὔτι βᾶ φέγων,
 ἐμπαίους τύχαις κτέ. Heyse. 196. οὔτι τλᾶ Mähly. In scholio
 περισεύει τὸ τινα Kueck. 197. ὀμφαίους Newman.
 200sq. παλirroθίοις Margoliouth. 201. Αὐλίδος σταθ-
 μοῖς Schwerdt. 204. κρότῳ σάλου Heyse. 206. πόνον
 τιθεῖσθαι Todt, χρόνον τ' ἀεῖσαι Mähly. 208. Ἄρχων Stanley,
 ἀγγέων Margoliouth. ἐπεὶ τε Fraccaroli. 218. τέκνον πράξω
 (et 205 νεῶν καὶ) Heyse. 220. λύθροις Heyse. 222.
 Fort. λιπόνανς πέλωμαι; 223. ξυμμαχίας ἐμαυτοῦ Margoliouth.
 225. ὀργάν Pauw, ἀρχοῦς Todt. In scholio τινὲς αὐδᾶ Papageor-
 giu. 226. περιύργως ἀπιθεῖν οὖν Heyse. 228. ἔπειτ'
 Stanley. In scholio ἡναγκάσθη τοῦτο ποιεῖν Kueck. 236. ἀγω-
 γάν Margoliouth. 236sq. γυναικοποιῶν πολέμῳ τ' ἄρωγαν καὶ
 προπορεῖα ναῶν Heyse. 238. κληδόνας βιαίων vel βιαίας, scho-
 lium repetens ex duobus scholiis δι' ὧν προσεπειεῖτο τὸν πατέρα
 et ὡς ἐποιεῖτο πρὸς τὸν πατέρα consarcinatis Schwerdt. 239.
 Fort. ὦραν τε παρθενείαν. 245sq. στόματός τε καλλιπνοῦ πρὸς
 φυλακὰν Heyse. 246. φύλακας Mähly. 248sq. ἀναιδεῖ
 μένει κρόκου βαφὰς ἐς πέδον Wilamowitz. 249. πρύχου δ'
 ἄφουσι' ἐς πέδον χεύντων ἔβαλλ' ἐκὰς στόλον θυτήρων Heyse.
 βαφὰς ἐς . . χέουσα δ' Schwerdt. 253. πρέπουσ' ὅπως Wila-
 mowitz. γραφαῖς <ποικίλαις> Newman. 254. θέλουσά θ' ὥς
 πολλάκις Metzger. 256. ἐμιχθεν. ἀγνᾶ δ' ἄδικτος αὐδᾶ
 Schwerdt. ἀγνᾶ θ' ἄτ' αὐλωδὸς αὐδᾶ Heyse. 261. τοῖσι

- Heyse. ποθοῦσιν Stanley. 263sq. τὸ μέλλον δὲ προκλύειν, πῇ γένοιτ' ἂν λύσις Newman. 263sq. ἐπιρρέπει· κλύους ἂν, ἐπεὶ πέλοι. χαιρέτω δὲ προκλύειν Schwerdt. 264. πρόχαιρε τῷ Heyse. 266. σύνορτον ἄνταις Heyse. σύναιθρον Schwerdt. 267sq. γένοιτο δ' οὖν τὰπὶ τοῖσιν εὐπραξίᾳ σθένειν τόδ' Schwerdt. εὐπρακτ' ἴσῳ σθένει τ' ἐπάρχῳ τόδ' Ἀπίας Heyse. 268. εὐ γὰρ φρονοῦντά σ' K Kontos, ἐν γὰρ δακρῦον Zakas. 267. σέβομαι Margoliouth. 288. ἀκριτος pro ἄπτερος HKöbert. Ante 288 duos versus intercidiisse putat O Müller (Kl. Schr. I p. 279). 292. τάχει Zakas. 294. ἀγγάρου πρόσω Margoliouth. 298. Ἑλλης ὑπὲρ τε πόντον vel Ἑλλης ὑπερθε πόντον Stanley. ὑπερτελεῖ Woltjer. 299. ὄσχας πορευτοῦ . . προσήθρισαν Newman. πυρὸς ἥδονῃ Zakas. 300. κεύθει τὸ Margoliouth, προύβη, τὸ Heyse, πέφυκε Risberg. 301. παραντίλασα Zakas. 305. In scholio Μεσάπιον Papageorgiu. 312. τηλέφαντον Stadtmüller. 316. ὠτρυν' <ἐφεξῆς τοὺς ἐκεῖθεν, ὅπερ οὐκ ἔῴσι> θεσμὸν Heyse. θεσμὸν εὐ Todt. 319. κάτοπτρον πρῶχ' olim W. 319sq. ὑπερβάλλειν δρόμῳ χρεῶν, προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα φλέουσαν, ἦτ' ἔσκηψεν, ἔστ' ἀφίκετο Heyse. Post 319 supplet αὐγὴν κελεύουσ', ἀστραπαῖς εὐαγγέλοις et in proximo v. φλέουσιν scribit Newman. 320. φλέγουσ' ἀνεῖτο λαμπάς· εἴτ' ἀφίκετο Sonny. 324. τοιῶδε γ', οἴμαι, . . νομοί Margoliouth. 325. πυρούμενοι Zakas. 334sq. τ' εἰ ἡχέαις . . ἂν οὐ φίλως πρὸς ἐν ῥέποι (ῥέει Mähly) Heyse. 335. οὐ φιλοῦντε προσβλέποις Margoliouth. 339sq. τάλανες κασιγνήτων τε καὶ φυταλμίων ἀνδρῶν τεκόντων τ' F W Schmidt. 340. πατέρων γερόντων Zakas. 343. πρὸς ἀρπαγμοῖσιν Pauw. ὦν εἶλον πόλιν Zakas. 344. τάσσειν Stanley. πρὸς οὐδὲν δ' Zakas. πρόσω τῶν ἐν μέρει τεκμηρίων Mähly. 348. ὡς συναίμονες δ' olim, postea ἐκ δυσκοιτίας δ' Schwerdt, ὡς δὴ εὐδαίμονες Zakas. 353. μὴ πονηρὸς Mähly et Herwerden. τις πόρμος Heyse. 355. δεῖ γὰρ πρὸς οἶμον Mähly. 355sq. νοστήμῳ σωτηρίᾳ κάμφαι Heyse. 357. εἰ πέλοι στρατός Zakas. 357sq. θεοὶς δ' ἀναμπλάκχτος εὐβολος στρατός γένοιτ' ἂν κτέ. (359. 358) Stadtmüller. 358. ἐγγήγορον Verrall. Versum delet Wilamowitz. 359. γένοιτ' ἂν εἰς πρόσπαια μήτιχον κακά Heyse, γένοιτ' ἂν εὐ· πρόσπαια μὴ τύχει κακά Wilamowitz, τίνοιτ' ἂν, ἥ πρόσπαιά πη τύχει κακά Sonny. 362. πάντων γὰρ Zakas. σὴν ὄνησιν Margoliouth. 368. κτεά-

τεῖρ', ἥως JB Bury. 370. ὥς μὴ τέλεον Schwerdt. 370 sq.
 μήτ' ἐναγῇ μήτ' αὐ καθαρῶν τιν' Heyse, μήτε νέον μήτ' οὖν γε-
 ραῶν τιν' Mähly. 372. τάχα δειλαίας FW Schmidt. 373.
 Etym. M. Flor. ed. Miller Mél. de l. gr. p. 73 γαγγαμῶν· σημαί-
 νει τὸ δίκτυον· Μισγύλος ὑγαγαμῶνα τῆς παναλώτους. 376 sq.
 πάλαι <τε τὸ> τόξον ὅπως μήτε . . μήθ' ὕστερον αὐ Herwerden.
 377. ὑπέραχμον vel ὑπέρωρον Weil. 379. ἔχουσ' ἀνεπεῖν Ver-
 rall. 379 sq. εἰπεῖν πάρεστιν ἐτόξον ἐξικνεῖται Heyse. 380.
 τοῦτ' ἰγνεῦσαι Margoliouth. 381. ἔκρανεν ὥς ἔπραξεν Sonny.
 382. βροτῶν μὲν Schwerdt. 383. ὅσων ἀθικτ' ἂν θράσσει Heyse.
 385. ἐκγονοὶ Stanley, ἐν γόοις Zakas, ἐκγόνοις Todt. πέφανται
 (caesi sunt) δ' ἐκγονοὶ SJ Warren. 385 sq. πέφανται δ' ἐκ
 τέλεος ἀνύλβου τῶν Ἄρη Heyse, πέφανται δ' ἐγγενῆς ἀταρτηρῶν
 Newman, πέφανται δ' ἐκ πόνων ἀτλήτων τῶν Ἄρη, postea πέφαν-
 ται δ' ἐκπνέουσα τόλμη τῶν Ἄρη Mähly, πέφανται δ' ἐκγονοῦς' ἅ
 (vel ἐκγονοῦσα) τολμητῶν ἀρά Dippe, πέφανται δ' ἐκγονοῦς' ἀτολ-
 μῆτων Ἀρά Sonny. Verba ἐγγόνοις ἀτόλμητον Stanley delenda.
 ἐγγονοῦσα τόλμη τῶν Ἄρη Verrall. 386. ἀτολμῆτων ἔρον Wila-
 mowitz. 388 sqq. φλεύντων δωμάτων θ' ὑπέρφου, πέρας τὸ
 βέλτιστον ἔσθλων ἀπήμαντον ὄντ' ἀπαρκεῖν Heyse. 389. τὸδ'
 οὔτε βέλτιστόν ἐστ' οὔτ' ἀπήμαντον Newman. ἐστοῦς ἀπήμαντον
 Mähly. 390. ὥστ' ἀπαρκέσαι Wilamowitz. 394. λακτίσαι μεγά-
 λας Metzger. 397. πρόπολος ἀφερτος Margoliouth. πρόβουλος
 παῖδ' ἐφ' ἔρκος ἄτας Heyse. 399. πρέπει δ' αἰνολαμπές σίνος Heyse,
 σέλας πρέπει γὰρ αἰνολαμπές (vel δὲ νυκτιλαμπές) σίνος Schwerdt.
 400. χρουσοῦ Paley. 403 sq. ἔπει ἰδιώκει . . ὄρνει Her-
 werden. 405. ἀφερτον ἀνθεῖν Margoliouth. 407. τῶν δ'
 ἐπιστροφόντων Margoliouth, τὸν δὲ τῶνδ' ἐπίστροφον Wilamowitz.
 ἐπίστροφα Weil. Scribendum τοῦδ' ἐπίστροφον δὲ. 407 sq.
 τῶν δ' ἐπιστραφέντων φῶρα δίκαια καθαιρεῖ Heyse. 414. κλό-
 νου λοχισμούς Heyse, κλόλους λοχισμούς Mähly. 417. πολὺ
 δ' ἀνστενον Housman. 418. τρυφηταί Heyse. 419. ἰὼ
 ἰὼ δῶμα καὶ προνώπια Heyse. 420. λιπάνορες Mähly.
 421. ἀμώμως ἀλοιδύρως Heusde. 421 sq. πάρεστι Σιγὰ κατ'
 οἶμους . . αἰστούς ἐφειμένων ἰδεῖν Newman, πάρεστι σιγ' ἀσατὸν
 ὥς, ἀλοιδύρως ἀλγοῦντ' ἀφήμενόν τ' ἰδεῖν Heyse, πάρεστιν φυγὰς
 ἀτίμους ἀλοιδύρους ἀπίστους ἀφεμένας ἰδεῖν Wilamowitz, πάρεστι
 σιγ' ἀτίμως ἀνευ δορυὸς τὰ λῶστ' ἀφεμέν' εἰσιδεῖν Metzger, πᾶ-

ρεσι σιγᾶς ἄτιμός τ' ἀλοιδύρως ἄλγιστος ἐραμένων ἰδεῖν vel πά-
 ρεσι σιγαῖς ἀκοίτης ἀλοιδόροις ἄδιστος ἐραμένων ἰδεῖν Mähly, πά-
 ρεσι κοίτας ἀτίμας ἀλοιδόρους, ἄπιστος ἐμφανῶν ἰδεῖν Housman,
 πάρεσι σιγαῖς ἄτιμος ἀλοιδύροις ἄδιστος ἐμμένων ἰδεῖν Risberg.
 422. ἀδίστων ἀφειμένων Schwerdt. 424. φάσμα δοκεῖ δωμά-
 των Schwerdt. 425. εὐμόλπων δὲ κελάρων Heyse, εὐμόρφων
 δ' ἀκολούθων Mähly. 427. δωμάτων δ' ἐν ἀγηνίαις Mähly,
 δωμάτων ἐν ἐρημίαις F W Schmidt. 429. ὀνειρόφοιτοι δὲ πει-
 θήμονες Housman. πένθει μόνου Heyse. 431. μάτην γὰρ
 εἶδεν Mähly. εὐτ' ἂν ἐς θιγᾶς δοκᾶν ὄρᾳ Housman. 433. ὄφης
 ᾧ Heyse. ἅ μεθύστερον Stanley. 434. πτανοῖς ὑπαδοῦς' New-
 man. 435. ἐφέστι' ἦν Wilamowitz. 435 sqq. τὰ μὲν κατ'
 οἶκον σαφηνίσας ἄχῃ, τὰ δ' ἐς τὸ κοινὸν παρεκβάτως ἐρῶ. τὸ
 πᾶν ἀπ' αἴας Ἑλλάδος συνορμένοις πένθει θολωσικαρδίῃ δόμος πω-
 καστὸς πρέπει, πόλλ' ἄγαν θ' ἰζάνει πρὸς ἡπαρ Heyse. 436.
 καὶ τῶν Wilamowitz. ὑπερκοπώτερα Housman. 437. τοπᾶν δ'
 Housman. τὸ πᾶν γὰρ Ἑλλανος αἴας συνορμένας Weil, ἀρωγὰν
 ἀφ' Ἑλλάδος γᾶς συνορμένοισι Wilamowitz. 437 sq. Ἑλλάδος
 συνορμένοισι δυσμένεαι Margoliouth. 438. ποθεῖνὰ τλησικαρ-
 δίους Housman. 440. πολλὰ δ' ἄγαν Schwerdt. 441 sq.
 ἐπεμψαν οὐδέν, ἀντὶ κτέ. Housman. 442. εἶδεν Stanley.
 443 sq. ὄπλα (vel σκυῖλα) καὶ σποδὸς .. δῶμ' εἰσαφνικεῖται Schwerdt.
 446. ἐν ῥοπῇ δορός Stadtmüller. 451. οὐς λέβητας Newman.
 εὐφόρους Wilamowitz. 453 sq. ἴδριν τότε' ἐν Schwerdt. 454.
 ἄλλως πεσόντ' Heyse. 457. ὀνοφερὸν Paley. 461. ἐχθρα
 Metzger. 462. ἔρροντας Bury. 463. συγκύτων Verrall.
 464. δημοκράτους Stanley. δημοκραντον δ' Ἄρης Heyse, δημάρ-
 τος δ' Ἄρᾶς Mähly. 471 sq. παλιντυχῇ .. τητῶσ' ἀμωρόν
 Heyse. 474. τό θ' Wilamowitz. 475. δ' ἀγαστοῖς Stadt-
 müller. 479. ἀλόνθ' Margoliouth. 480. βίου χατίσαιμι
 Heyse. αἰῶ κατίδοιμι L Schmidt. 484. εἴ τι θεῖόν ἐστιν ἢ
 φύθος; Heyse, ἢ τοι θεῖόν ἐστι, μὴ φύθος Verrall. ἐστιν φύθος
 Wilamowitz. 487. πυρωθεῖς τὰν Stanley. 489. γυναῖκας
 αὐδᾶς πρέπει Mähly. 489 sqq. γυναῖκας αἶψα κενόφρονας γυ-
 ναικὸς αἰχμᾷ πρέπει κατευδοκεῖν, πρὸ τοῦ φανέντος ὡς χάριν φυ-
 ναιέσαι Heyse. 490. φρυκτοῦ φανέντος Zakas. 491. πο-
 ταμὸς .. ὄρον Zakas. ὁ θηλύθροος Herwerden. 491 sq. ὄρος·
 ἐπινέμεται ταχύπορον Margoliouth. 495. φρυκτωρίας Wila-

mowitz. 497. *τερπῶν τὸ νόχιον φῶς* FW Schmidt. 499. *δὲ καὶ κάσις Margoliouth.* 499 sqq. *μαρτυρεῖ δέ μοι βάσιν τηλοῦ ξύνορτος . . κόνις στρατοῦ· ὁ δ' οὐτ' . . δαίμων φλόγα* Heyse.

500. *ξυμφδός Weil.* 501. *οὔτος, οὐ δαίμων Wilamowitz.* *οὐκ ἀναυδος οὔτος ἀνδαίων Housman.* 502. *καπνὸν πόλεως Margoliouth, καυθμῶ πυρός Mahly.* 503. *ἐνστάζει Mahly.* 504. *ἀποστέγω Verrall.* 506. *δοτις γὰρ Margoliouth, χῶστις τὰδ' Wilamowitz. δοτις γ' ἂν . . ἐπεύχεται Heyse. τῶνδ' δοτις ἄλλα Weil.* 507. *ἀκαρπίαν Risberg.* 517. *σωτήρ ἐλθέ Schwerdt.* 520. *Ἑρμῆν θεῶν κήρυκα FW Schmidt. φίλον, κήρυκα κηρύκων, σέβας Schneidewin, φίλον κήρυκι κηρύκων σέβας O Hense.* 521. *ἦρω τε τὸν πέμψαντά μ' εὐμενεῖς πάλιν στρατόν τε δέχθαι Heyse.* 525. *φαιδροῖς προσεΐδεται Weil. φαιδροῖσιν ὄμμασιν τὰ νῦν FW Schmidt. τοισὶδ' ἡμασι Margoliouth, τοι σὺν ὄμμασιν Zakas.* 525 sq. *φαιδροῖσιν οἴκαδ' . . δέξασθε νοστοῦνθ' Ἰάσφ Heyse.* 528 delet Margoliouth. *δοστοῖς θ' ἅπασιν κοινὸν Stadtmüller. κδοστοῖς ἅπασιν Herwerden.* 544. *χαίρω γε καὶ τίς ἂν θανεῖν οὐκ ἀντερῶ Wilamowitz. (τεθνηκέναι οὐκέτ' Zakas). τελευτᾶν δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς Stadtmüller. χαίρω· τεθναῖν δ' (οὐκ ἂν vel potius) οὐκέτ' ἀνταίρων θεοῖς W Headlam. Fort. τεθνάναι δ' οὐκ ἀναίνομαι θεοῖς.* 547. *ἄρ' ἔσσε Hense.* 548. *τοισδ' Heyse.* 551. *φρενός γ' Herwerden.* 552. *παθεῖν τι δύσφρον ἀνώνυμος. τοῦτ' ἐπὶν ὑμῖν στόγος; Wilamowitz. στόγος πάτρα Stadtmüller. Fort. χθονὶ pro στρατῶ scribendum.* 554. *σκληρὰς δ' ἀπόντων . . ἔτλης τύχας; FW Schmidt.* 555. *ὥς νῦν τὸ σὺν et in scholio οἶόν ἐστι Zakas.* 556. *τευκτὰ δ' ἐν Heyse. πέκρακται τοι τὰδ' ἐν Zakas.* 557. *ἐδπότμως ἔχειν FW Schmidt.* 560 sqq. *μύχθους . . λέγοιμι <τοὺς θαλασσίους ναῦταις ἀπηνεῖς, κύμα καὶ> δυσσαυλίας . . καὶ κακορρόθους Newman, μύχθους . . Δυσσαυλίδος <σπαργὴν θαλάσσης, ἄπορον ὁρμούντων πόνον,> σπαρνὸς πεφρέξεις καὶ κακοβρώτους, τί δ' οὐ; στένοντες ἂν λάχκατε πῆματος μέρος Heyse.* 561. fort. *παρῖξεις. κακοστρώτους στόλους Wilamowitz. In scholio σπανίας Papageorgiū.* 561 sq. *τί δ' οὐ στένοντες ἂν λάχουμεν ἡμυτος μέρος; Schwerdt, τί δ' οὐ τείνοντες οὐ χαλῶντες ἡμυτος μέρος Palmer, τί δεῖ στένοντος εὐ λαχόντας ἡπατος μέρος; Housman, τὰδ' οὐ στένοε τις ἂν λαχών περ ἡμυτος μέρος, nisi post hunc v. lacuna sit, Mahly. Fort. τί που στένοντες ἂν λήγοιμεν.* 562. *στέ-*

νοντες, οὐ πάσχοντες Sidgwick, στένοντας, οὐκ ἀλγούντας Zakas, στένοντες οὐδ' ἀγούντες EALM. ἡματος Bury. 563. καὶ πλέον στύγος προσῆν Wilamowitz, καὶ πλέον προσῆν στύγος Sonny, καὶ στρατῶ πλέον στύγος Schwerdt. 564. (εὐναὶ ταθεῖσιν δάϊα προτετεύχεσαν Heyse). 565sq. λειμωνίαι δρόσοι κατεφέκαζεν . . σίνος Schwerdt. 566. ἔμπεδοι σίνοι Margoliouth. In scholio τὸν περιβεβλημένον ἡμῖν πηλόν Hartung, (φθεῖρον) τὸ . . κάλλος Keck, τὸ . . ἄνθος Kotthoff, τὸ . . βλάβος Schwerdt, τὸ . . κακόν Zakas. 566sq. ὄμβροι δ' αὐ σίνος . . ἔφθειρον τρίχα Zakas. 567. ἐσθῆτος, αὐτῶν δ' ἐξεθηρίουν τρίχα Weil. τιθέν τ' ἔτ' ἔντερ' ἔντριχα Heyse. τιθέν τε τάντε' ἄχρεα Mähly. 571. ἡῦδεν Margoliouth. 573sq. Aut hos versus aut 575—577 delendos putat Weil. 575—77 post 584 transponit Wilamowitz. 576. κάλλους χρῆ τυχεῖν Heyse. 577. συμφοραῖσιν εὐπάτμοις vel συμφοραῖς κατασίοις Mähly. καταξιοῦν Zakas. 580sq. ὡς κομπάσαι τάδ' εἰκὸς ἦν ῥίου φάει . . ποτωμένῳ Heyse. 581. χθονὸς πολουμένῳ Mähly. 583sq. θεοῖς λάφυρ' ἄγουσι, τοῖς . . δόμοισι πασσαλευτά, Παναχαιῶν γάνος Heyse. 584. ἐπασσάλευσ' ἀκασκαῖον γάνος Zakas. 589. γέρουσι φρήν μαθεῖν Zakas. 593. ἄγγελος πόλεως Margoliouth. 598. τοιοῦτ' ἐμπληκτός Margoliouth. πλαγκτόνους Herwerden. 599. γυναῖκειοι νομοί Margoliouth, γυναικεῖοι χοροί Gilbert. 599sq. ἔθουν ἐκ γυναικείου νόμου, . . ἄλλος δ' Zakas. 601sq. ἔλασκον ἀνδαίοντες . . θυηφάγον ἀκοίμητον Zakas. 602. κοινοῦντες Heyse, κινάντες Weil. 609. πύλας ἀμείψαι Heyse. 611. εὐρεῖν Margoliouth. 613. Fort. δαῖαν τοῖς. 614. In scholio πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνοίας Papageorgiu. 617. ἢ χαλᾶν φάβες Heyse. 619. ὦν Margoliouth. 620sq. αὐτῇ μὲν αὐτῆς . . εὐπρεπῶς νόον Weil, αὐτῇ μὲν εἰποῦσ' εἶπε . . σοι τορόν τιν' ἐρμηνεῦσι δὴ τοροῖς λόγον FWSchmidt, αὐτῇ γέ πως οὐκ εἶπε . . τοροῖσι δ' Metzger. 621. εὐπρεπῶν λόγων Margoliouth. 624. τῆς στολῆς κοινὸν κράτος FWSchmidt. φίλον τρέφος Heyse. 625sq. (ψευδῇ κεδνὰ ὡς τὸν πολὺν φήλασε Zakas). 626. φηλοῦσι vel potius σφαλεῖσι Stadtmüller. 628. εὐπρεπτα Zakas. 631. πρότερος ἀναχθεῖς Heyse. 631sq. πώτερον ἀναχθεῖς ἦλθε μόνος ἐξ Ἰλίου ἢ χεῖμ' ἐκείνον ἄλλος' ἤρπας' ἐκ στρατοῦ; FWSchmidt. 632. καὶ χεῖμα Herwerden. 639sq. ναυτικῇ στρατῶ ἐλθεῖν τε λυπῆσαι τε δαιμόνων κότῳ; FWSchmidt.

641. εὐφεγγές (vel πάλλευκον) ἥμαρ A Nauck. **642.** χωρὶς εἴ τι μὴ δέον Margoliouth, χάρις ἀτιμᾶται θεῶν Heyse, ὅστις εὐ τήν θεοῦς vel ὅστις ἐστὶ μὴ ἄθεος vel potius ὅστις ἐστὶ δὴ θεῶν F W Schmidt. **645.** ἔλκος ἥδὲ πολέμιαν τύχην F W Schmidt. δῆμιον κλύειν Margoliouth. **646.** πολλοὺς δ' ὑπ' ὀλοῶν ἐξανυσθέντας πόνων Heyse. **647.** ἕτερον διπλῇ Zakas. **653 sq.** πῶς κεδνὰ φῆς κακοῖσι συμμῖξαι, θέλων χειμῶν' ἀκούειν Heyse. **654.** Ἀχαιῶν οὐκ ἀμηνίτων θεοῖς Risberg. **661.** ὀμβρόκτυποι Margoliouth. **662.** ἀφάντου ποιμένος, κακῶ στροφῶ Margoliouth. **667.** πλημμυρὶς ἐξέκλεπεν ἧ Wilamowitz. **667 sq.** Fort. θεός τις ἐξέκλεπεν οἶακος θιγῶν. **669.** σωτῆρ ὠφελοῦσ' Margoliouth. **669 sq.** φυχῆς τε σωτῆρ ναυστόλοις ἐφέζετο, ὥς μήτ' ἀνόρους κτέ. Lowinski. **670.** ὥς μήτ' ἐν ὀρμῇ Sonny. **673.** καὶ πεποισότες Zakas. **675.** κακοσπύδου μὲν οὖν Zakas. **679 sq.** Μενέλεώ γ' ἐμοὶ πρῶτόν τε καὶ μάλιστα τοι δόκει μέλειν F W Schmidt. **680.** προσδοκᾷ Margoliouth. μογεῖν Sonny, θανεῖν Herwerden. **681.** εἰ δὴ οὖν τις Zakas. νῦν εἰσορᾷ F W Schmidt. **682.** σωθέντα καὶ βλέποντα Heyse. **685.** κλυῶν Kueck. **688.** ὀρῶμαι A Pallis. **688 sqq.** μῆτις, ἥστινός γ' ὀρῶμεν προνοίαισι τῷ πεπρωμένῳ γλῶσσαν ἐντυχεῖν ὁμάν Heyse. **694.** (ἀβρομέτων Zakas). **696.** τινακτός Heyse, λῆγ' ἀέντος Herwerden. **699.** κέλσαν τὰς Newman, κέλσαν τῶς Heyse. κέλσαν Σιμόεντος Wilamowitz. **699 sq.** κέλσαν πρὸς Σιμόεντος ἀκτὰς ἀξιοθρήνου Herwerden.

700. πηγεσιφύλλους Newman, ἐπ' ἄφριξιν ἰλλοῦ Heyse, ἐννοσιφύλλους Margoliouth, ἐπ' ἀξυλοφύλλους Bury. **704.** μῆτις Heyse. **708.** οὐ φθατῶσ' ἰέντας Heyse. ἐμφανῶς Stadtmüller. **713.** πολύθρηνος Heyse, πολύφημον Newman. **715.** λαμπρῶς πολύθρηνον Wilamowitz. **715 sqq.** παμπορθήτορ', ἐρῆμος εὐτ' ἀμφ' αἰῶνα πολιτᾶν μέλεον ἕσμ' ἀνακλάζει Heyse, τᾶμπροσθεν πολύαινον ὄντ', ἀμφιβόλων πολιτᾶν μέλεον κτέ. Metzger. **717.** (ἀντλῶσα Auratus). **720.** οἶτας ἀνὴρ Verrall. φιλομάστων Weil. **722.** (καὶ φιλόπαιδα Stanley). **723.** γεραοῖς Margoliouth Blomfieldium secutus, γεραοῖς Housman. **729.** ἦθος πάραυτα τοκῶν Todt. **730.** τροφᾶς (ἄμ') ἀμείβων Margoliouth, τροφᾶς παραμείβων Heyse. **733.** οἶκον ἐφύρσεν Heyse. **736.** μοίρᾳ θεοῦ δ' Heyse. **739.** φόρημα Schwerdt. νήνεμον Wilamowitz. **740.** ἀκασκαῖον διάλημα Heyse. **744.** γάμου

μικροτελεύτους Heyse. 749. ῥέων λόγος Mähly. 758. οἰκων
 δ' ἀπ' Wilamowitz. 760sq. νέαν ζέουσιν Weil. 760sq.
 νεάζουσα δ' ἐν . . βροτῶν, ὕβριν νέαν, τότε ἢ τότε εὐτ' ἀν Mar-
 goliouth. νέαν, ζῶσαν ἐν κακοῖς βροτῶν, τότε ἢ τότε αὐθ', ὅταν
 τὸ κύριον μόλῃ, σπορᾷ φύουσιν κότου τὸ τῶνδ' ἄμαχον Heyse.
 762sq. τότε ἢ τότε, εὐτε τὸ κύριον μόλῃ, θεὸς φανεῖ τόκον, δαί-
 μονα τὸν ἄμαχον ἀναγνον, ἀνέρον θράσος, μέλαιναν . . ἄταν Schwerdt.
 763. νεαροῖς φανοῦσαν τόκοισι δαίμονα παντομάχαν Newman. δαί-
 μονος ἐτ' αὖ W., δαίμονά τ' ἔταν Verrall. 769sq. τὰ χρυ-
 σόπαστα δὲ σὺν πίνῳ χειρῶν παλιντρόποις λιποῦσ' ὁμμασιν ὅσα
 πρόσελετο δύναμιν Schwerdt. 770. ὁμμασιν λιποῦσ', Ὅσιαν προ-
 σέβα Newman. 768. τὸ δ' αἰσιμον τίνει βίου Weil. 768sq.
 νοῦν δ' ἐναίσχμον τίει· τὰ χρυσόπαστα δ' ἄθλα . . λιποῦσ' ὁσαπερ
 ἀσεβέα, δύναμιν οὐ σέβει ζάπλουτον Heyse. 769. δ' ἐλθοῦσα
 Margoliouth. 770. προσέβατο Verrall. 771. δύνασιν Wi-
 lamowitz. 778. χάριτος <φιλαληθῆς>; Heyse. 781. δυσπρα-
 γοῦντι γ' Margoliouth. 784. κοινὰ (vel ξυνὰ) τε χαίρουσιν
 Weil. 784sq. καὶ . . ὁμοιοπρεπεῖς <αὐθῆς χαίροντι> βιαζόμενοι
 <τ'> ἀγέλαστα πρόσωπα <γελάσσαι> Heyse. 785. βιαζόμενοι
 Wilamowitz. 787sq. ὄμματα θωπός, τὰ δοκοῦντ' εὐφρον', ὅτ'
 ἐξ ἀγενεῖας Heyse. 791. οὐ γὰρ ἔπη κεῖσω Verrall. 792.
 ἀπόμουςός τ' Herwerden. 792sq. κάρτ' ἄτοπός θ' ὡς ἦσαν
 γεγραμμένοι, οὗτ' . . νέμων, δραπέτιδος δὴ θάρσος ἐκούσιον ἀνδρὶ
 συνέζοντι κομίζων Heyse. 796sq. ἀφίλως <χάριν εἰση συμπί-
 ξασι φίλοις>, εὐφρων πόνον εὐ τελέσασιν Heyse. 797. πόνον
 <εἰμ'> εὐ Herwerden. τελέσασιν ἐγὼ Wilamowitz.
 804sq. δίκης γὰρ οὐνεκ' ἐκπάγλως θεοὶ κοτοῦντες ἀνδροθνήτας
 Ἰλίῳ φοβοῦσθαι Heyse. 805. λύντες Bury. 809 post 811 collocat
 Heyse. 810. ἀτης θύημα Todt. 811. πόνον πλούτους πνοαῖς Za-
 kas. 812. τῶν τοι θεοῖσι Schwerdt. 813. ἐπεὶ περ ἀλλαγὰς Mar-
 goliouth. καὶ ταχὰς (cum M Schmidt) ὑπερτόκους Wilamowitz. 814.
 ἐφρασσάμεσθα Mähly, fort. ἐπλεξάμεσθα. 816. ἔπρος, νεοσσὼν
 ἀσπιδηφόρων πλέως Heyse. κολοσσὸς ἀσπιδηστράφω λεῶ Zakas.
 822. ἀλφῆμα ταῦτ' οὐ καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις Heyse. 825. δ'
 ἄρ' Weil. 838. μελητέον Heyse. 845. τύχη δ' F W
 Schmidt. 849. οὐδ' Wilamowitz. 851.
 ὁσοντερ . . Ἰλίῳ χρόνον, vocabulo τοσόνδ' delete, Todt. 854.
 πολλῆς χατοῦσαν ἡδονῆς παλιχότως Heyse. 855sq. καὶ τὸν

μὲν ἦκειν <τῶν ἐπὶ στρατῶ κακὸν πεπυσμένον τι>, τὸν δ' ἐπεισφέ-
ρουν . . πῆματ' αὖξοντας δόμοις Heyse. Versus sunt suspecti.
859. τέτρητ' ἄν . . πλέω λίνων Zakas. πλέω δέμας Wilamowitz.
862. (πολλὴν ἀνυσθεν ἐγκότου γὰρ οὐ λέγω olim Bothe). πολλὴν
ἀνυσθεῖς, τὴν καθ' ἑν γὰρ Heyse. κλύων ἀνωθεν, τίς κάτω γάρ,
οὐ λέγω Margoliouth. πολλὴν ἀνῆλθ' ἄν, hoc versu ante 861
collocato, Todt. 863. πλεῖν ἢ τρίμοιρον, versu 862 deleto,
Mähly. 866. πολλὰς ἀνάπτης Heyse. 866sq. πολλὰς ἔλυ-
σαν ἀρτάνας ἀνημμένης Stadtmüller. 867. ἔλυσαν ἄμμα Weil,
ἔλυσαν, ὠναξ Wilamowitz. ἄλλαι πρὸς βίαν Ἑλληνίδας Margoliouth,
ἄλλοι ἀφόδρα θανεῖν λελημμένης Zakas. εἰλουμένη Stanley. 868
—77 post 885 transponit Todt. 872. ἀμφίφλεκτα Weil, ἀατί-
λεκτα Zakas. 875. ὥς γε Heyse. σὸν γόνον Stanley. 877.
μὲν δὴ Paley. δόλον τρέφει FW Schmidt, δόλον στέγει Metzger.
Versum delet K Fleischmann. 878. μέντοι Paley. 881. μέ-
νουσα Weil. 886sq. τλάσα πενθητῶ φρενί, τερπνῶς δὲ ταναγ-
καῖον ἐκφυγοῦσ' ἄπαν (893), λέγοιμ' . . τόνδε — πῶς; σταθμῶν
κύνα Heyse. 898. τόνδε τοι Zakas. 890. καὶ γῇ φανεῖσα,
versus sic ponens: 902. 891sq. 890. 893, Housman. 893 post
902 collocat Margoliouth. 894. δεξιῶ Margoliouth.
902. δίκη Margoliouth. 904. θεῶν εἰμαρμένη Margo-
liouth, θεοῖς εὐήμερα FW Schmidt, θεοῖς ἐναίσημα Stadtmüller.
909sq. τᾶλλα μὲν . . μὴ δὲ Heyse. 916sq. delet Wilamowitz.
921. εἰ πάντα σῶς (σύα Mähly), πράσσοιμ' Heyse. 924. ἡῶς
θεοῖς δύσσους ἄν (πείσουσιν Mähly) ὀρρωδεῖν τάδε Heyse, τί ζῶν
θεοῖς φείσει' ἄν ὥδ' ἔρδων τάδε; Weil. θεοῖς, ἢ δεισας Wilamo-
witz. δεισας νιν Zakas. 925. εἴπερ τις αἰδῶς γ' Heyse. θέλος
Margoliouth. 927. ἐν ποικίλοις κάρβανος ἄν Heyse. 933.
εἰκῇ σὺ νίκην τῆσδε Heyse. καιρίως τίεις Wilamowitz. 934.
πειθοῦς Margoliouth. κράτος μὲν σοῦ πάρες δ' Heyse. 936.
πρὸ θαῶλον Stanley, πρὸ δοῦλος Heyse. 937. ἀλουργέαν πέ-
πλοισι scribendum. 938. μή του Margoliouth. 940. φύ-
ροντα Wilamowitz, γεφῶν τε Zakas. 941. τούτων μεθοῦ τοι
Heyse. 947. μετέστραμμαί Zakas. 951. παγκάρπιστον
εἰμάτων βαφαῖς Heyse. 952. εἰκὸς δ' ὑπάρχειν Richards,
οἴκων δ' ὑπάρχει Zakas, κῦρος δ' ὑπάρχει Schwerdt. 952sq.
ἄγκος δ' . . ἀναξ, ἡμῖν FW Schmidt, εἰκὸς δ' ὑπάρχειν . . ἀναξ,
πλήθος (vel πλοῦτος) Mähly. 955. δοῦναί τι προυνεχθέντος

Heyse, καὶ τοῦδε προυνεχθέντος, hoc versu post 956 collocato et versu 959 versus 955 continuato, Schwerdt. 957sq. ἕκτε' ἐς κόμας, σκιὰν . . σειριοκτύποις Heyse. 960. χειμῶνι θησαυρίζομεν Heyse. σημαίνω Wilamowitz. δερμαίνει δόμον FW Schmidt. 961. γ' ἀπ' Stanley invenit. 963. τελείου σῶν Schwerdt. Hunc versum post 958 collocat Todt. 965. μέλοι δὲ δῇ σοι τῶνπερ ἂν μέλη τελεῖν Schwerdt. 968. τερασκόπον Schwerdt. 969. δοιδός Margoliouth. 971sq. δυσκρίτων σφ' . . Ἴω . . θρόνον; — πρόμου δ' ἐπεὶ προμῆνυσεν ξυνέμπορον φάσματ' ἄταν, ἧ παρεκβὰς ἐνεῖθ', ὅτ' Ἰλιόνδ' ὤρτο κτέ. Heyse. 972. θάρσος· εὐπιθὲς (et 970 ἀποπτύσαι) Heusde. εὐπιθὲς καθίζω Schwerdt. 973sq. χρόνῳ δ' ἔπλει πρυμνησίων ξὺν ἐμβολαῖς φάμμαν ἀκτᾶς παρείς γῆθεν εὖ θ' ὑπ' Ἴλιον κτέ. Baranek. 974sq. πρυμνησίων ξὺν ἀμβύλοις φαμμίας ἀκάτου παρήβασεν Schwerdt. 975. φαμμοῖς ἀκμὰ Margoliouth, φάμμος ἄμπα Wilamowitz. παρηγόνησεν Newman, παρήρτησεν Metzger. 975sq. φάμμιν ἀκτὰν παρήμειψεν W Gilbert, φαμμί' ἀκτᾶς παρήμνησεν Verrall. 982. ἔχει Auratus invenit. 984. οὔτι μὴν ματᾶζει Schwerdt. 984sq. πλαγῆχτὰ δ' οὔτι ματᾶζει· πρὸ δ' ἐνδίκους φρεσὶν τελεῖ φόρον Heyse. 987. δὲ τὰδ' ἐξ ἐμᾶς Newman, δ' ἔχθρ' ἐξ ἐμᾶς Heyse. 987sq. εὐχομαι δ' ἀπὸ τᾶς ἐμᾶς ἐλπίδος . . μὴ τελούμενα. Μάλα τέ τοι, μάλα δὲ πόλλ' οὐ ὑγιοῦς ἄμοτον τέρμα· νόσος γὰρ ὁμοτέρμων, ὁμότοιχος ἐρείδει Schwerdt. 990. μάλα γὰρ οὖν τὸ τελέας Newman, μάλα τοι Margoliouth. 990sq. μάλα γέ τοι <πικρὸν τὸ> τᾶς ἀχορέτου ὑγιείας τέρμα Weil. 990sq. μάλα γέ τοι τελέας ὑγιείας ἀχορέστου τέρμα. νόσος γανογέτων κτέ. Heyse, μάλα βροτοῖσι τᾶς πολλᾶς ὑγιείας . . γὰρ πελάτας ὁμότοιχος Housman. 991. ἀχόρεστον· νόσος ἔρματα γὰρ γείτων Wilamowitz. νόσος ἔρματα γὰρ <ἄφαρ> Newman. 992. ἐπέγει vel ἀπειλεῖ FW Schmidt. 994. ἀνδρὸς <ἐρικτεάνους> ἔπαισε <ναῦς εἰς> ἄφαντον ἔρμα Newman. <ἐπ' ἄτας> ἄφαντον Heyse. 994sq. ἀνδρὸς ἔπαισεν ἀφάντως ὥσπερ ἐφ' ἔρμα πανώλης. καὶ τὸ μὲν πρὸς εὐλαβοῦς κτησίων . . εὐμετροῦς . . σκάφος· τοιγάρ τοι (vel πόλλ' αὖ τοι vel πόλλ' ἂν τοι) δόσις κτέ. Schwerdt. 995. καί τι Margoliouth. 995sq. καί τι μὲν . . ὀκνῶ Newman. καὶ γόμῳν . . κτησίων κενὸς Housman. 995sq. καὶ τὰ μὲν πρόχειρα μὴ κτήσεων ὀκνοῖ βαλεῖν . . πρόπας γόμος, πημονὰς νέμων ἄγαν

Heyse. 996. κτησίων ἄκος Margoliouth, κτησίων μέρος Todt.

999. κτημονᾶς Wilamowitz, παμονᾶς Housman.

1001. πολλὰ δ' οἱ Heyse.

1004. θανασίμου Heyse.

1004sq. ἐπὶ γὰν δὲ πεσόντος ἄπαξ θνασίμου οὐ πρόπαρ Margoliouth, τὸ δ' ἐπὶ γὰν ἄπαξ πεσὸν θανασίμου πρόπαρ ἀνδρὸς τίς μέλαν αἶμ' ἂν Housman.

1004sq. θανασίμου . . τίς ἂν αὐτ' ἀγκαλέσαιτ' . . ἀνάγειν Ζεὺς αὐτὸς ἔπαυσε κεραυνῷ; εἰ δὲ . . μοῖρα μοῦσαν . . προφθάσασα καρδίαν γλῶσσο' ἄγαν ἂν ἐξέχει Schwerdt.

1005sq. πρόπαρ ἀνδρὸς τίς πάλιν ἂν μέλαν αἶμ' ἀγκαλέσαιτ' κτέ. Heyse.

1007. οὐδέ τιν' Margoliouth, τοῦδε τὸν Housman.

1007sq. οὐχὶ τὸν . . Ζεὺς αὐτ' ἔπαυσεν γ' ἐπ' εὐλαβείᾳ Newman, οὐδὲ τὸν Ὀροφέα δὴ . . Ζεὺς τιν' αὐτ' ἔνευσεν. εἰ δὲ . . μοῖρ' ἀμαυρὰν κτέ. Heyse, Ζεὺς δὲ τὸν . . ἀνάγειν αὐτίκ' ἔπαυσ' κτέ. Wilamowitz.

1008sq. ἀνίγειν (ἀκούω), versu 1009 deleto, Margoliouth. τῶν φθιμένων ἂν ἐπ' αὐλαβείᾳ Verrall.

1009. Ζεὺς αὐτ' ἔπεισ' Stanley.

1011. μοῖρα πρόσθεν Margoliouth, μοῖρ' ἄμοιρά μ' Newman.

1013sq. καρδίαν γλῶσσά γ' ἂν τὰδ' ἐξέχει Abresch.

1014. ἂν τιν' ἐξέχει Margoliouth.

1022.

κτησίων Zakas.

1025. μάζης διαί Zakas, μάζης φαγεῖν Todt.

1029. παράσταθμοι Verrall.

1029sq. <πικροὶ πολίταις εἰσὶ

χαῦν' ἐπηρμένοι> ὥμοι τε δούλοις. πάντα καὶ παρὰ στάθμην ἔξεις Wilamowitz.

1030. σχήσεις FW Schmidt.

1033. πείθοι'

ἂν· εἰ πείθοιο δ', ἐνδοίης ἴσως Heyse, πείθοι' ἂν, ἢ πάθοις γ' ἀπειθοῦσ' ἂν κακῶς vel πείθοι' ἂν, ἢ ἀπειθοῦσα κἂν πάθοις κακῶς FW Schmidt.

1035. βάρβαρος Wilamowitz.

1036. ἐμῷ,

φρενῶν λαχοῦσα, πείθοιτ' ἂν λόγῳ Heyse, ἐξ εὐφρόνων λέγουσα πείθω νῦν τρόπων Wilamowitz, εἴσω φρενῶν ἂν οὔσα πείθοι' ἂν λόγῳ vel εἴσῃ, τορῷ λέγουσ' ἂ πείθοιμ' ἂν λόγῳ FW Schmidt, ἔξω φρενῶν γεγῶσ' ἀπειθεῖ που Herwerden. ἔσω φρενῶν περῶντα Stadtmüller.

1039. θυραῖαν δῆτ' Margoliouth. τῇδ'

ἐμὲ σχολῇ Wilamowitz.

1041. μῆλα, <προσπόλοις πυρᾶς με-

λήματ', ἀσκέουσι> πρὸς σφαγὰς πάρος Heyse. πρόσθ' αὐγῆς πυρός Zakas.

1042. ἐλπίσασα τήνδ' ἔξει Margoliouth. Ver-

sum delet Wilamowitz.

1044. μῆδ' ἔχει, versibus 1044sq.

post 1036 repositis, Heyse.

1051. In scholio πρὶν <μετὰ> αἷ-

ματος Papageorgiu.

1052. ἀτιμωθήσομαι rec.

1058. Vide

etiam OMüller Eum. p. 77, G Hermann opusc. VI p. 138.

1059.

θρηνητοῦ | κλύειν Margoliouth.

1065 et 1070 ἀγυιεύ Stanley.

1066. ἀπώλεσάς γε καὶ μ' ὕλεις Heyse, ἀπώλεσας γὰρ τοῦμόν ἢ vel ἀπώλεσας γὰρ οὖν μ' ὄλην FW Schmidt. In scholio μόλις ἐφί-
ζομαι . . τινὲς δέ, δευτέρουν με κτέ. Papageorgiu. 1068. περὶ
φρενὶ Margoliouth. 1075. μισοθέου Margoliouth. 1076.
κακὰ κατ' ἀρτάνας Zakas. 1076 sq. κακαρτάμου ἀνδρὸς σφα-
γεῖον, παιδίων βρακτήριον Heyse, κάρτα· ναί, ἀνδρσφαγεῖον, παι-
διορραντήριον Verrall. 1077. οὐκ ἀπορραντήριον Paley. 1078. In
scholio ξοικεν <εἶναι> Papageorgiu. 1079. δ' ὡς Margoliouth.
1080. μαρτύρι' εἰσὶ γάρ, τοῖσ' ἐπιπέιθομαι Heyse. 1083 sq. ἦδη . .
ἤμεν Heyse. 1084. τούτων προφήτας cum Weiliq et in scholio
λέξοντας περὶ τούτων . . ἐγενόμεθα Margoliouth. γνωτῶν (vel δῆ-
λων) προφήτας Stadtmüller, ἦδη προφήτας Housman. 1086. τί
τόδε νέον ἄχος; μέγ' ἃ Risberg. 1089 sq. ἀλλὰν δ' ἐχὰς ἀπο-
κατέχει Heyse. 1093 sq. ἰὼ τάλαν, τί τόδε . . τελεῖς; τί τὸν
κτέ. Heyse. 1095. λόγοισι φαιδρύνασα Margoliouth. 1097 sq.
χεῖρ' ἐγγεος ὀρεγομένα Heyse. 1099. νῶκαρ ἐξ Heyse.
1103 sqq. ἡ δίκτυον τιταίνει δάμαρ ξύνευνος, ἡ κυσὶ ξυναιτία
Ἰλίδου· στάσις δ' ἀκύρετος γάνει . . θύματος γευσίμου Heyse, fort.
ἡ δίκτυον τιταίνει δάμαρ κυσὶ ξύνευνος ἃ ξυναιτία Ἰλίδου; στάσις δ'
κτέ. 1104. ἀλλ' ἀρτύνει ξύνευνος (συνεργός) Risberg. ἀλλ'
ἃ γένους ξύνευνος ἃ Wilamowitz. 1105. γένει. στάσις δ' ἀκύ-
ρετος φόνου Margoliouth. 1107. λουσίμου EALM (Classical
Review 1891 p. 388). 1109. οὐ πεφαίδρυνται ex schol. Weil,
οὐ σε φαιδρύνει Verrall. 1110 sqq. ἐπὶ δὲ Κῆρ μίαν ἔδραμε
προσβλαβῆς στέγγην, ἄτε κοῦ δορὶ πτώσιμον . . βίον δύντος αὐλάς;
Heyse. 1111. ἄτε Wilamowitz. 1114. ταχεῖά τ' Wilamo-
witz. τελεῖ vel πελῆ FW Schmidt. 1116. In scholio ὅπως μὴ
ἀπόληται Papageorgiu. 1119. ἐνύδρω πτυχί Heyse. 1121. στέγαν
FW Schmidt. 1122. In scholio ἄκρος <εἶναι> Papageorgiu. 1125.
κακᾶν γὰρ δυᾶν FW Schmidt. 1126. τέχνα θεσπιφοῖ Mar-
goliouth. 1128. φέρουσιν παθῶν Mähly. 1130. τέχνα Todt.
1131 sq. θροεῖ . . ἐπεγγέαι Margoliouth, θρύφ πάθος ἐπέγγεας Wi-
lamowitz. 1132. πάθος ἐπεγγράων Heyse. ἐπαγγέασα Heusde,
ἐπεγλάσας Todt. 1137. In scholio θρηνεῖς Papageorgiu. 1141.
Scholium ad v. 1142 pertinere monet Kueck. 1144. περέβαλόν
τό γ' οἱ Verrall. 1146. γλυκύν γ' ἀγῶνα Verrall. 1150.
Scholium διὰ τὸ δυστυχῇ . . ἀνωφελῶς ad ματαίους 1149 refert
Risberg, ad κακορρήμονας 1154 Kueck. 1151 sq. μελοτυπῆς;

- ἑμοί τ' ἐρεθιεῖς θυμόν Heyse. 1158. τροφάς Margoliouth. 1162. δρωπῶν νεόγονος ἄν μάθοι Heyse. 1163. δ' ὑπὲρ Margoliouth, δύας Kock. δ' ἄπερ στόματι φοινίῳ Heyse. 1164. δυσαγεῖ Verrall. 1165. θράγματ' ἈPallis, fort. θραῖγμα δ'. 1170. τὸ μὴ οὐκ ἔχειν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει πόλιν vel τὸ μὴ οὐκ ἔχειν πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει Stadtmüller. 1171. ἐγὼ δ' ἄτερ μένους Mähly. ἐγὼ δὲ θεσμὸν ὑστάτη 'μπεδῶ σφαγῶν Heyse, ἐγὼ δὲ τέρμ' ἄνοστον ἐν πέδῳ βαλῶ Newman, αὐτὸν δὲ θερμούς σταγόνας ἐν πέδῳ βαλεῖν Paley, ἐγὼ δὲ θερμὸν οὐ τάχ' ἐν πέδῳ βαλῶ Zakas, ἐγὼ δ' ἔθ' αἷμαθ' ὕσταθ' ἐμ πέδῳ βαλῶ Risberg, ἐγὼ δὲ τέρμονος τάχ' ἐμπελῶ κακῶν Tucker, ἐγὼ δὲ θερμόπνους τάχ' ἐμ πέδῳ παλῶ K Frey. 1173. τίς καὶ σε Heimsoeth. 1173sq. κἄν τίς σε κακοφρονεῖν πίθοι στυγνὸς δαμώνων, βαρέ' ὑπερπιθῶν μελίζειν. . γοερὰ τ' ἀναφορᾷ Heyse. 1174. ὑπερθεν βαρὺς Margoliouth. ὑπερβαρὺς τ' (et antea κακοφρονεῖν) Newman. 1175. πάθῃ μογερὰ FWSchmidt. 1176. λάβρος δ' Todt. 1180sq. πνέων ἔθ' ἥξειν, ὥστε κῦμά σοι δοκεῖν βρύειν πρὸς. . μεῖζον φρε. νῶσύν τ' Heyse. 1190. ἕμνοῦσι δεῖπνον, δώμασιν προσημμένην Heyse. πῶμασιν Verrall. 1194. πρῶταρχον ἄτης Wilamowitz. 1195. ἐκμαρτυρήσω προῦμόσασα μὴ εἰδέναι Heyse. 1199. ἀλλόθρου τ' νῦν Heyse, ἀλλόθρου πόρῳ Stadtmüller, ἀλλόθρου γοῇ FWSchmidt, ἀλλόθρου πόνους Zakas.
1200. οἷσπερ οὐ Todt. Post 1201 supplet XO. ποίαν τοσαύτης χάριτος αἰτίαν ἔχων; Heyse. Post 1203 (KA. προτοῦ κτέ.) 1202 (XO. μῶν καὶ κτέ.) supplet KA. λαβρόν γ' ἐραστὴν πρῶτα μὲν κήνηνάμην Heyse. 1205. παλευτῆς vel πάλαι τις Stanley, παλαστής Housman. 1210. πῶς δῆτ' ἄθικτος Margoliouth. 1214. δίνος (cum MSchmidtio) ὀρθομαντείας πόνων W., δίναις ὀρθομαντείας πόνος (vel κλόνος) Stadtmüller. 1215. φορομίους εἰθισμένους Margoliouth. 1218. θανόντες φασγάνῳ Zakas. ὥσπερ οἷς πρὸς τῶν φίλων vel ὥσπερ οἷε πρὸς φίλων Kock. 1218sq. τῷ σπορεῖ πρὸς τῶν φίλων χεῖρας. . πλήσαντες Heyse. 1222. καὶ τῶνδε Herwerden. 1223. μαλζόν, λέοντος ἐν λέχει Heyse, χλόντ' ἀναλκιν κτέ. Stadtmüller, λῶχον τ' ἀναλκιν Zakas. Versum delet Wilamowitz. 1227. γλῶσσά γ' ἀζματος Zakas. 1227sq. οἶα. . φαιδρόνουσά νῦν, ἄτης. . κακὴ τέχνη Margoliouth, οἶαν γλῶσσα μισητὴ. . ἄτην λαθραῖον

τεύχεται κτέ. Weil, οἷα γλῶσσα μισήτης κυνός, λέξασα . . φαιδρόνους δοκὴν ἄτης λαθραίου, τεύζεται κτέ. Munro. 1228 sq. γλῶσσα . . λείξασα καὶ σήνασα φαιδρωπὸς δάκη ἄτης λαθραίου δήξεται Kock. 1228. λέξασα κάκτεινασα φαίδρ' ἐπ' οὖς, ὀδίκην Heyse. καὶ σήνασα φαιδρῶ νῶ Mähly. 1230 sq. τοιάνδε τολμῆ, θήλυς . . φονεύς, τίσιν. τί νυν κτέ. Heyse. 1234. κύουσαν Ἄιδην μητέρ' Mähly. Ἄιδη Heyse. 1239. ἐν τάχει παθῶν Mähly. 1242. καὶ τάφος scribendum videtur. 1243. κλύοντα λήροις (vel λήθοις) Keck. ἀληθῶν Margoliouth. ὦδ' ἐπεξηκασμένα Heyse. 1244. ἀκούων Margoliouth. 1251. ἡ κάρτ' ἀκούων παρεκόπης Margoliouth, ἡ κάρτ' ἄωρων παρεκόπης Heyse, ἡ κάρτ' ἄρ' εὖ περυσκόπεις Zakas. ἡ κάρτ' ἐναργῶν παρεκόπης χρησμῶν ἐμῶν Stadtmüller. 1252. τελοῦντος τοῦνομ' ἔτι γ' ἀμηχανῶ Todt. 1254. δυσπυθῇ Verrall. 1255. παπαῖ, παπαῖ. | οἶον τὸ πῦρ· περᾷ δ', ἐπέρχεται τε μοι Heyse. παπαῖ· νέφ' τὸ πῦρ μ' ἐπέρχεται μένει FW Schmidt. ὑπέρχεται A Pallis. 1256. οἷ γῶ· ποῖ φύγω; Heyse. 1259 sq. ὥς δ' εἰ φάρμακον τέμνουσα . . ἐνήσιν ποτῶ Zakas. 1260. ἐνθεσιν ποτῶ Heyse. 1260 sq. μῖσος ἐνθεῖσα σχύφω ἐπεύζεται Kock. 1263. ἀντὶ τίσασθαι φόνω Mähly. 1263 sq. τόδε, στήπρῶν τε καὶ Heyse. 1265. σεμνήν πρὸς Heyse. 1266. φθόρον· τῶ γάλαθ' ὦδ' ἀμείβομαι Heyse. πεσόντα θ' ὦδ' ἀμείβομαι Verrall. 1267. ἄλλην δ' ἀλῆτιν Mähly. Versum suspectum habet W. 1269 sq. ἐποπτεύσας πάλαι . . καταγελωμένην ἐμέ Wilamowitz. 1269 sqq. ἐποπτεύσας τε, μὴ . . φίλων μ', ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως μάθῃ Heyse, ἐποικτίσας (vel ἐποικτίρας) δέ με . . καταγελωμένην μέγαν γέλων ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως μ' ἄγει Kock. 1270. κἀνταῦθα κόσμων Zakas. 1270 sq. καταγελωμένην ὑπὸ φίλων τε κἀχθρῶν Margoliouth. 1276. ἐπίξηνος Stanley. 1277. φοινίφ' προστάγματι Mähly. 1282 sqq. θριγκώσων, φίλοις αὖξήμ', ἐνυπτίασμα κεμένου πατρός (1284) Heyse. κάτεισιν· ἄτας . . θριγκῶσαι φίλοις ἄξει (1284) Wilamowitz. 1283. Hunc versum post 1288 collocat Risberg. 1285. τί δῆτά σ' οὖσ' ἐπακτός FW Schmidt. 1289. ἰοῦσ' ὑπάρξω· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν. ἄραρε γάρ· πρὸς ἔρκος ἐκ θεῶν μέγα (1288) <Ἄιδου πύλαισι ταῖσδ' ἐλαφρὸς ἐμπελῶ> Heyse. ἴθ', οὐ στενάξω· τλήσομαι vel ἰοῦσ' ἄρ' εἴσω τλήσομαι FW Schmidt. ἰδοῦσ' ἂ πρᾶξω Metzger. ἰοῦσα πρᾶξιν τλήσομαι τοῦ κατθανεῖν Risberg. 1294. πολλὰ δὲ σχε-

θρά Verrall. 1298. ὦ ξένοι, χρόνῳ πλέω Heyse, οὐ, ξένοι, θρόνον πλέω Zakas. χρόνος πλέως Todt.

1303. εὐκόλως Wilamowitz. 1306 sq. φῦ φῦ . . ἔφυξας; ἐς τί δ' ὁσφαντὸν στύγος; Heyse. 1307. φρενὶ Wilamowitz. στύγει scribendum videtur. 1309. καπνὸς τόδ' Heyse. ἥ που προσούζει Blaydes.

1312 sq. post 1319 transponit Todt, post 1315 collocat, deletis versibus 1316—1325 vel etiam 1316—1329, W Gilbert. 1315 sq. οὗτοι . . φύβῳ <ἔρχους περιπτάς, οὗτ' ἀναίνομαι θανεῖν> ἀλλ' ὥς φθανούσῃ κτέ. Heyse. 1316. ἀλλ' εὖ (vel καλῶς) θανούσῃ . . μοι τότε Mähly. 1319. ταῦτα σ' Todt.

1321. εἰπεῖν ἡριθνής θρηῖνον Housman. 1321 sq. ῥῆσιν ἐκ φρενῶν θέλω ἐμῶν τιν' αὐτῆς Heyse, ῥῆσιν ἐκ θρηῖνων θέλω ἐμοῦ τιν' αὐτῆς Mähly. 1323. τοὺς τ' ἄνω τιμαόρους Margoliouth, τοῖς νέοις τιμαόροις Housman.

1323 sq. τῷδ' ἐμῷ τιμαόρῳ, ἐλθεῖν φονεῦσι τοῖς ἐμοῖς τίσιν νόμῳ Heyse. τοῖς πατρὸς τιμαόροις ἐχθροὺς φοναῖσι Weil. τοῖς νέοις τιμαόροις ἐχθρῶν φονεῦσι τῶν ἐμῶν τίνειν ὁμοῦ Zakas. 1324. χρέος φονεῦσι δεσποτῶν τίνειν Wilamowitz, ἐχθροὺς φόνευσιν τοὺς ἐμοὺς Verrall. 1328. (μόλις Stanley), βουλῆς Heyse, δλην Mähly.

1331. πᾶσι βροτοῖσιν· <τὸ γὰρ ἐκλείπον παπταίνουσιν>, δακτυλόδεικτον δ' Heyse. 1337. ἀποτείσας (et 1339 ἐπικραίνει) Weil. 1338 sqq. καὶ . . θανῶν αὐ πῶς ποινὰς ὁδ' ἄγαν ἐπικρανεῖ, τίς ἂν αὐτ' Schwerdt. ἀποτίσῃ . . ἐπικράνῃ Zakas.

1339. ἄτα 'πικρανεῖ Margoliouth, ἀντεπικράναι Heyse, ἀντεπικραίνει Newman, ἐπικλαρώσει Wilamowitz. 1340. τίς ἔτ' εὔξαιτ' ἂν βροτὸς ὦν Margoliouth. 1342. πληγὴν ἔ' Zakas, fort. στέρων ἔσω. 1353. φοιμαῖζονται τορῶς Wilamowitz.

1355. μελλούσης δέος Newman. 1355 sq. οἱ δὲ μελλούσης κλέος πύλεως πατοῦντες Heyse. 1358. τοῦ δρᾶν ποτ' ἐς τί καὶ τὸ βουλεῦσαι φέρει Heyse, τοῦ δρᾶντος ἐς τι καὶ τὸ βουλεῦσαι περὶ L Schmidt, δρασθέντος ἐς τί καὶ τὸ βουλεῦσαι περὶ; Mähly, οὐ δρᾶν γὰρ ἔστι, καὶ τὸ βουλεῦσαι πάρα Risberg. ἔστω . . πέρα Margoliouth. βουλεῦσαι, τί μὴ; Wilamowitz, βουλοῦσαι χερί Zakas.

1361. βίον κτιλοῦντες Verrall. 1365. τεκμήρι' εἰσίν; Heyse. 1369. πάντοθεν ἐπιθύνομαι Heyse. 1373. In scholio <ὥς> συνήθως Papageorgiu. 1376 sq. ἀφρόντιστος πέλει δίκης Mähly. ἀφρόντιστος πέλων, νείκης . . χρόνῳ δίκη Zakas.

1377. νίκη τ' ἀλαιῶς ἦλθε Heyse, νίκη τέλειος Wilamowitz. 1380 post 1382 collocat Wilamowitz. 1385.

Ζηνός τρίτου σωτήρος Zakas. 1387. καίτοι φονευτός θυμὸν ὀρμαίνει ποσῶς Heyse. μῦθον Margoliouth. δρυγάνει πώσις Zakas. 1388. σφυγὴν Wilamowitz, πάχνην Mähly. 1393. χαίροισ' ἂν ἢ οἰκτείροισ' Heyse. ἐγὼ δέ γ' (vel ἐγὼ μέγ') ἤδομαι FWSchmidt. 1394sq. εἰ δ' ἦν πρόπον τῷ θεοῖς ἐπισπένδειν νεκρῷ, ὅδ' ἂν δίκαιος ἦν, ὑπέρδικος μὲν οὖν Margoliouth, εἰ δ' ἦν πρόπον νόμος τ', ἐπισπένδειν νεκρῷ τὰδ' ἂν δικαίως ἦν κτέ. Zakas. 1396. In scholio ἡγουν ἐν <δρόμῳ> φόνου Papageorgiu. 1409sq. δαμοθρούοις ἀραις ἀπέδικεν, ἀπέταμέν σ' Weil. 1410. ἀπέκανε, ἀπέταμες Margoliouth, ἀνέδικες ἱταμῶς; Heyse. ἀπόδικος ἀπόδαμος ἀπόπολις ἔση Wilamowitz. ἀπόπολις τ' Todt. 1413. ἐκχεῖς ἀράς Mähly. 1415. ὅτ' οὐ Wilamowitz, ὡς οὐ Risberg. 1422. λήγοντ' ἀπειλῶν Stadtmüller. Scholium quondam fuisse: ἀναγκαίως τοιαῦτα ἀπειλεῖ ὡς παρεσκευασμένη ἵνα κτέ. putat Papageorgiu. 1422sq. τοιαῦτ' ἀπειλεῖς ὡς παρεσκευασμένη ἐκ τῶν ὁμοίων πείραν εἰσελθεῖν κράτους· οὐ γὰρ φθονήσω, χειρὶ νικήσαντ' ἐμοῦ ἄρχειν σ' Heyse. 1423. χειρὶ τε Wilamowitz. 1428 In scholio fort. σ' ἐλέγχεσθαι. 1430. σ' ἀτίετον ἔτι χρή Risberg. 1432. κἂν τήνδ' ἀκούοις FWSchmidt. καὶ τῶνδ' ἀκούοις ὀρκίων ἐπῶν, θέμι Housman. ἀκούειν ὀρκίων φήμην θέμις Margoliouth. ἀκούσαθ' Herwerden. ἐρκίων Heyse. Versum post 1435 collocat, deletis v. 1436—38, Stadtmüller. 1433—34 post 1438 collocat Wilamowitz. 1435. οὐ μοι φόβου σ' ἔλαστρον (ἀλάστορ Mähly) ἐλπίς ἐμβαλεῖν Heyse, οὐ σὺν Φόβῳ μοι μέλαθρον ἐλπίς ἐμπατεῖν Newman. 1435—38 delendi videntur. Ante 1436 supplet καὶ δ', ἀνὴρ κακοῦργος, οἱ δ' ἔδρα, παθῶν Heyse, τί καὶ φοβοίμην; ἀξίως ἀνὴρ ὅδε Todt. 1441. ἡ δ' αἰχμάλωτος ἦδ' Heyse. 1441sq. Verba καὶ τερασκόπος.. τοῦδε delet Wilamowitz secutus Nauckium qui interpolatorem verba poetae adauxisse suspicatus est. 1441—44. ἡ τ' αἰχμάλωτος ἦδε θεσφατηλόγος καὶ κοινόλεκτρος ναυτίλων ἐν σέλμασιν <εὐνῇ> τε τοῦδε ζῶσα καὶ θανούσ' ὁμῶς > ἰστοριβής κτέ. Todt. 1442. θεσφατηγόρος Nauck. 1442sq. καὶ κοινόλεκτρος, ναυτίλων γ' ἐφ' ἐλμάτων πιστῇ ξύνευνος τοῦδε, θεσφατηλόγον ἴσθ' ὡς τρεβήν, ἄτμα δ' οὐκ ἔπραξ' ἄδην Heyse. 1445. αὐτως Heyse. 1447. κεῖται, φίλῃ τὼς τῶδ', ἐμοὶ δ' ὑπήγαγεν Heyse. 1447sq. φίλῃ τοι τῶδ', ἐμῇ δ'.. εὐνῇ Mähly. ἐμῇ δ' ἐπήγαγεν ψυχῇ παροφώνημα Zakas. 1448. κείνης παροφώνημα Margoliouth, ἀνὴρ παροφών-

νημα Wilamowitz. τήνδ' ἐμῆς χλιδῶν Newman. 1449sq. Versibus 1542—46 post v. 1505 transpositis hunc stropharum ordinem: α β γ α' γ' δ, mesodum, δ' ε β' ζ ε' ζ' statuit Newman. 1451. τὸν ἀεὶ μῶλοι Wilamowitz. μῶλοι φέρουσ' αὐτοῖσιν ἡμῖν Heyse. 1455. δὲ κάπεφθιτο (deleto βίον) Heyse, δ' ἀπεφύχη βίον Davies. 1456. ἰὼ παράπαν ὁμόνους Ἑλένα Heyse. ἰὼ Δαναῶν ἀνδρῶν Ἑλένα Zakas, ἰὼ παρὰ πῦρ ὄνομ' οὐσ' Ἑλένα Housman. 1459. νῦν δὲ λίαν scribendum videtur. τελεῖαν· <ἄς> Margoliouth. πολύμνατον Newman. 1459 sq. πολύμναστον πενθεῖαν ἔκτισ' ὧδε δι' αἶμ' ἀνιπτον Risberg. 1459sq. νῦν δὲ τέλειον ἐπήνυσας αἶμ' ἀνιπτον, τοῖσδε δόμοις Ἑρινὺς ἐριδμαντὸς τόσανδρος οἰζύς Heyse. 1461sq. ἦν ποτ' ἐν δόμοις ἐρινὺς δάμαρτος, ἀνδρὺς οἰζύς Margoliouth. 1463. μὴ δὴ Heyse. 1470. διφύαισι Margoliouth. 1471. χρέως ἰσόφυχον γυναικῶν Heyse. σινύφυχον Newman. 1474. In scholio ᾄδει pro δικάσει, requirit Risberg. 1474sq. σταθεὶς ἐκνόμεως ὕμνον ὑμνῶν ἐπεύχεται δίκαν Sonny. 1475. ἐπαυχεῖς ἔτι Heyse, ἐπεύχεται <δάμαρ> Weil, ἐπεύχεσθαι δοκεῖς Wilamowitz, <Ἀρᾶν> ἐπεύχεται Risberg. 1477. τριπάλαιον Schwerdt. 1479. ἔρωθ' αἵματολοιγὸν Pauw. 1480. τεῖρει· τρέφεται Margoliouth. τρέφεται καὶ νῆ, πρὶν Housman. 1481. νεόλιχνος Heyse. 1482. ἡ μέγαν αἵμασι τοῖσδε Newman, ἡ μέγαν ἐκ γενεᾶς (vel ἐν γενεᾷ) Paley, ἡ μέγαν οἰκόσιτον Wilamowitz, ἡ μέγαν ἐν δόμοισι Schwerdt, ἡ μέγαν εἰκόσι ταῖσδε Housman, ἡ μέγαν ἔγχασι τὸνδε scribendum videtur. 1483. τί τῶνδ' <οὖν> Wilamowitz. 1483sq. ὑφάστριασιν ὧδ' ἀνιβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνεύσας θεοσέπτῳ Heyse. 1484. ἐκπνεύων Wilamowitz. 1486. <ῶ> δολίῳ Margoliouth, <πρόκεισαι> δολίῳ Wilamowitz. 1486sq. <ῶ> δολίου μύρῳ δαμῖς ἐκ χειρὸς κάμπττομῳ βελέμῳ Heyse. 1487. παλάμῳ Newman. 1489. <μὴ δ' ἐπιλήθου τοῦ δαίμονος, δις τῶνδ' αἴτιος ἦν> μὴδ' ἔτι δεχθῆς Heyse. 1490sq. μὴδεὶς λέξῃ δ' Ἀγαμεμνονίαν καίνειν ἄλοχον F W Schmidt. 1500. ἄλοχον <τοῦδ' ὀλέτειραν> Newman. 1504. ἀπέτισεν <φρονίαισι δίκαις> Newman. 1506. ἀναφτίος σύ Wilamowitz. 1512sq. τάλας Ἄρης ὑπαδός, οἱ προβαίνων . . πατάξει Newman. ὅποι δοκεῖ προβαίνων ἄγρὸν κουροβόρον παρέξειν Margoliouth, ὁ παιδιχᾶ προβαίνων πάχυνε κουροβόρον παρέξει Verrall. προβαίνει, πάχυνε αὐτὸν κουροβόρον Wilamowitz. 1522. οὐτ' . . γενέσθαι

- <τάνδρῳ πρὸς ἡμῶν, οὗτ' οὖν ἀσεβεῖς ἔροισα τέχνας> Wilamowitz.
 1522sq. οὐδ' ἀνελεύθερον ἂν μοι θάνατον τοῦδ' ἐγκαλέσας Heyse.
 1523sq. γενέσθαι (τοῦδε γὰρ οὕτως) δολίαν τ' ἄτην Margoliouth.
 1527. παῖδ' Ἰφιγένειαν, <ἔθυσσε πατὴρ> Wilamowitz. 1527sq.
 τὴν πολύκλαυτον ἀνάξια δράσας . . πάσχων Newman, τὴν πολύκλαυ-
 τον ἀνάξια δράσας ἄξια πάσχων Ἰφιγένειαν Margoliouth. 1528.
 δάξια δράσας, ἄξι' ἀποσχῶν Heyse. 1536. δηλοῖ Wilamowitz.
 1537. Δίκα δ' . . δὴ θήγει βέλος Heyse. 1537sq. δίκη . . θή-
 γεται . . μοῖρα Margoliouth, ψυχὴν δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θηγάνει . .
 θηγάναισι μοῖρα Schwerdt, Δίκας . . θήγει βλάβας . . θηγάναις
 Μοῖρα R Hildebrandt. 1538. θηγάναισιν ἄορ Housman. 1542
 —46 expungit Heyse. 1546. μελάνων Risberg. 1547sq.
 τίς δ' ἐπὶ τύμβῳ <λαπαῶς> αἶνον <ἀπαμβρύσας> ἐπ' ἀνδρὶ . . ἰάπ-
 των, <ἰαλέμων> Newman. 1549. τίς ὑγεία Heusde. φρενῶν
 κυρήσει Zakas. Post 1552 supplet ὡς ἐπεικὲς ἐφ' ἡμῶν.
 μεῖζους δ' ἄλλοθεν ξεῖε χαρίτων τιμὰς Heyse. 1553sq. οὐχ
 ὑπὸ κλαυθμῶν καὶ στοναχῶν τῶν ἐκ τῶνδε δόμων, ἀλλ' Ἰφιγένει'
 ἀγαθιστομένη θυγάτηρ, ὡς χρὴ, φίλια φίλιον πατέρ' . . χεῖρα βα-
 λοῦσ' ἀγαπήσει Schwerdt. 1564sq. τίς τὰν ἀρὰν ἂν . . τέτηκ-
 ται γὰρ γένος προσάψει Schwerdt. 1565. πρὸς αὖξῃ Zakas.
 1568. ἐπερῶ δαίμوني Heyse. 1568sq. δαίμονα τὸν Πλεισθενιδᾶν
 πιστωσαμένα τάδε Schwerdt. 1569. τάδε μιν Heusde. 1569sq.
 ὄρκους τ' ἔμεν ἤ . . δύσκλητα πορόντ' L Schmidt. 1569—71.
 ὄρκους θέσθαι μηκέτι γένναν ceteris eiectis Todt. 1570. δύσ-
 πληστα Heyse. 1570sq. ἰόντ' ἄλλην γενεὰν Schwerdt. 1573sq.
 βαιὼν ἐχούσῃ πᾶμ' ἀπόχρη μοι κτεάνων τε μέρος Housman.
 1573sq. κτεάνων δὲ μέρος μοι πᾶν ἀπόχρη κάλλιτοφόνους μανίας
 . . ἀφελούσῃ Schwerdt. 1573—76 delet K Fleischmann. 1574.
 πᾶν, ἀπόχρη 'μοι δ' Verrall. 1591. προθύσων μάσσον' ἢ φίλως
 Heyse. προσημῶς μᾶλλον Housman. 1591sq. τῶμῳ προθύμως . .
 δοκῶν κρεουργόν . . Ἄτρεὺς παρέσχε Wilamowitz. 1594sq. τὰ
 μὲν χάρα καὶ πόδε χερῶν τ' ἄκρους κτένας ἔκρυπτε' ἄνωθεν ἀν-
 δραχὰς καθήμενον. ἄσσημα δ' αὐθ' ὁδ' εὐτυχ' ἀγνοῖα λαβὼν ἔσθαι
 βορὰν ἀσατόν, ᾧ σορὸς γένει Heyse. 1595. ἔκρυπτε' ἄνω θεῖς
 ἀνδραχὰς δατούμενος Th Voigt. ἀνδραχὸς καθημμένου Housman.
 1595sq. ἔκρυπτε', ὁ δ' αὐτῶν . . ἄσσημ' ἄνωθεν Todt.
 1601. ξυνοδόκῳ Karsten. ξυνοδόκῳ τιθεῖς τ' ἀράν Heyse,
 ξυνοδόκῳ 'πιθεῖς ἀράν Mähly. 1603. ἐπίδικ' ἀθλίῳ Verrall.

1605. ὄντα μ' ἔλιπε, κάθλιψ Margoliouth, ὄντα μ' ἔρνος ἀθλίψ F W Schmidt, ὄντα μητρὶ κάθλιψ Zakas, ἐπιτεγθέντα μ' ἀθλίψ Th Voigt 1605sq. τρίτον γὰρ ὀπτά μετὰ τέκν' ἀθλίψ πατρὶ συνεξελᾷ με Heyse. 1612. ὑβρίζοντ' . . σέβω, <οὐδ' αὐτὸς εἴ τις τῶν κακῶν ἀναίτιος> Heyse. Fort. ἐν νεκροῖσιν. 1613. φῆς νέκυν Zakas. 1614. μόνος τ' Wilamowitz. μόνος δ' ἐπευκτὸν . . φόνον; <εἰ δὴ μάλ' ἀδέως αἰτίαν τήνδ' ἐνδέχῃ> Heyse. 1616. δημοροριεῖ Wilamowitz. 1620. χῶς Margoliouth. χειρούμενον Stadtmüller, fort. κεχρημένω. 1621. δεσμῶν Verrall. καὐτὸ γῆρας Risberg. 1625. γύναι σὺ τοῦ σ' ἦκοντος Macnaghten. 1625sq. γύναι, σὺ τοι θήγοντά σ' εἰς μάτας νέον οἰκουρόν, εὐνήν ἀνδρὸς αἰσχύνουσα' ἄμα, ἀνέριστ' ἂν ἡγοῦ τῷδε βουλευσάι μόνον; Heyse. σὺ φῆς ἦκοντος . . τόνδε βουλευσάι μόνον Wilamowitz. 1630. πάντα τοι φθογγῆς χαρᾷ F W Schmidt. ὑπὸ Margoliouth. 1635. οὐδ' ἔτλης Heyse. 1638. <ὄν ἠύλαβεῖτ' ἄν. νῦν δ', ἐπεὶ γ' ἄρῃς πόλις> ἔκτοσθ' ἔτ', οὐδὲ χρὴ ματᾶν, πεφάσομαι Heyse. 1640. ζεύξω παριείς Margoliouth. βαρείαις· οὐχ ἰμῷ Heyse, βαρείαις ὄντα μὲν Zakas. σειραφόροις Newman. 1643. τί δ'; ἦ Heyse. 1643—48 delet H Wolf. 1644. ἀλλὰ συγγενὲς Zakas. 1646. ἔκτειν', <ἄδειαν τῇδ' ἐπὶ λήπιας δίκης ἔξειν;> Ὀρέστῃς κτέ. Heyse. 1649. τάδ' ἔρπειν, καὶ τελεῖν Heyse. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖς τάδ', ἔρδειν καὶ λέγειν γνώσῃ δόξα Risberg. Inter 1649 et 1650 duos versus excidisse putat Todt. 1652. καγὼ ξιφῆρης Herwerden. 1654. ἔτερα δράσωμεν Schwerdt. 1655. ἀμὰ γὰρ τάδ' ἐξαμῆσαι πρότερα F W Schmidt. τόδ' Wilamowitz. ἐξαμῆσαι τέλσα Stadtmüller. 1656sq. ἄλις παρῆστω· μηδὲν αἰμῶμεν νέον. στεῖχε καὶ σὺ χοῖ γέροντες, τοῦ πεπρωμένου πλέον πρὶν παθεῖν ἔρξαντε· χαίρειν χρῆν . . μόχθων τενεῖτε Schwerdt. 1657. στεῖχε δὴ σὺ χοῖ γέροντες Weil. 1657sq. στεῖχεθ' οἱ γέροντες ἥδη πρὸς δόμους, τετρωμένους πρὶν παθεῖν. στέρξαντας αἶρειν χρῆν anonymus, στεῖχετ' ἥδη μοι, γέροντες, . . ἔρξαντες (vel εἴξαντες) αἰσχρόν· χρῆν Risberg, στεῖχετ' ἥδη τοὺς γέροντας ἐς δόμους πεπρωμένους πρὶν παθεῖν ἔρξοντες· χρῆν Verrall. πρὸς πόνοις πεπρωμένους τοῖσδε πρὶν παθεῖν ἔρξαντες, καιρόν Zakas. πρέπον μὲν οὖν, πρὶν παθεῖν· ἔρξαι δ' ἄκαιρον· χρῆν Heyse. 1658. πρὶν παθεῖν, ἔρξαντας ὦραν, χρῆν, τάδ' ὥς ἐπράξαμεν Housman. χρῆ Hartung. 1659. εἰ δ' ἔτ' αὐ μόχθων γένοιτο τῶνδ' εἰς Heyse. τῶνδ' ἄνῃ, στέρργομεν ἄν Mar-

goliouth, τῶνδ' ἄλῃ, στεγομέθ' ἄν Housman, τῶνδε παῦλ', ἐλοί-
 μεθ' ἄν Zakas. 1659 sq. εἰ δ' ἄχος . . τῶνδ', ἄλις πεπληγμέ-
 νοι δαίμονος . . δυσμενοῦς, δεχομέθ' ἄν FW Schmidt. 1664.
 γνώμης ἁμαρτῶν τὸν κρατοῦντα κερτομεῖ Schwerdt. δ' ἁμαρτῇ
 τὸν κρατοῦνθ' ἁμαρτάνειν Verrall. δ' ἁμαρτῶν τὸν κρατοῦντά θ'
 ὑβρίσας, versum post 1649 interponens, Wilamowitz. δ' ἁμαρτεῖν
 τὸν κρατοῦντα τοῖς λεφῆς Housman. τὸν κρατοῦντα (τῷ κρατοῦντι
 Pauw) δύσφορον Stanley. 1669. πρὸς σὺ παιῖνου Heyse.
 παῖζ', ἀγάλλου δὴ μαίνων FW Schmidt. 1670. μωρίας πωτέ
 Wilamowitz, μωρίας φρενῶν Stadtmüller, ἐπηρείας, γέρον FW
 Schmidt, μωρίας χερὶ Metzger. 1672. ὕλαγμα· πᾶν ἐγὼ (ut
 fere Musgr.) Weil. 1673. κρατοῦντε τὰπὶ δωμάτων Schwerdt.
 In scholio legendum: κρατοῦντες τῶνδε τῶν δόμων διαθησόμεθα
 τὰ κατ' αὐτοὺς καλῶς.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

CHOEPHOROS.

Separatim ediderunt fabulam A Sidgwick (1884), Theod. Heyse (die Orestie des Aeschylus 1884), NWecklein (Aeschylus Orestie 1888), A W Verrall (1893).

4. κήρυξον vel κηρύσσων Paley. 13. Scholium ἀντὶ τοῦ πῆμα νέον ad οὐδέν ποτ' ἄλλο v. 16 refert Papageorgiu. 24. φοινίας ἀμυχθεῖς Newman. 26. βιαίως ὦδ' ἠγμοῖσι Heyse. 29sq. προσφέρτοις τολμᾷ κλεπτῶν ἀγελάστοις Heyse. 32. τορῶς δὲ Φοῖβος Paley, τορῶς Φόβος γὰρ Newman. 33. πόνων ὀνειρόμαντις Heyse. 34. ἀωρὶ νυκτὸς Heyse. 35. ἔλασε περίφοβον Heyse. περιφόβως scholiastam legisse putat Paley. περὶ φόνου Newman. In tertio scholio ὁ σαφῆς Φοῖβος Papageorgiu. 52. δεσπότηις ἀθέτοις Heyse. 55. τετραῖνον Heyse. 58. τί δ' ἐν Oberdick. 62. μένει χρονίζοντα λάχη Heyse, μένει, χρονίζοντα βρύει Verrall. χρονίζουσ' Stanley. 64. δι' αἱμά γ' Stanley. 64sq. ἀλλ' αἵματ' ἐκποθένθ' . . τίταν φόβον γ' ἐπῆγεν, οὐδ' ἐᾷ χλιδᾶν, διαλγεῖ δ' αἶψα διαφορεῖ φόνου παράκτην ὡς νόσου βρύειν, οἶγοντι . . ἔδη λιβῶν Heyse. 68. παγκαρτέρας Newman. πᾶν κέαρ τᾶς (vel πᾶν κρέας) νόσου βρύειν Rankin. 70. πάντες ἐκ παγκυμίας ὁμοῦ Newman. 71. βαίνοντες ἐς τὸν Rankin. 73. καθαρμοῖς λοῦσαν ἀνμάταν Heyse. ἔκλυσαν Weil et Sidgwick. καθαίροντες οὐ γῆς ἄνους' ἄγην (vel οὐκ ἄνους' ἄγην) Rankin. 74. δ' ἄρ' Stanley. ἀντίπνοον Mähly. In scholio ὁ ἐστὶ πόλεμον secludit Buresch. 74sq. ἐμοὶ δ' ἀναγκόδακρυν ἀμφὶ πτόλιν θεοὶ προσῆξαν ἐκτὸς οἴκων πατρώων δουλείου τ' ἐν αἵσας δικτύῳ τὰ μὴ δίκαια, μὴ πρέποντ' ἀρχαῖς βίου. ὕβριν βίᾳ φερομένων ἀνέσαι πικρὸν φρενῶν στύγος κρατούσῃ. δακρύῳ δ' εὐμαθῶς ματαίους δεσποτᾶν τύχας κτέ. Heyse. 75. θεοὶ προσῆψαν (74—78

- = 79—82 statuens) Newman. 76. δουλείαν Weil. 76 sqq. δουλίαν ἐς αἶσαν ἀποχθείσα τὰ μὴ δίκαια, τὰ μὴ πρέποντα ταγοῖς βίου βίᾳ φερομένοις αἰνέσαι Mähly. 77. <δεῖ> δίκαια μὴ δίκαια Newman. 78. πρέπει τ' ἐπ' ἀρχαῖς Stanley, μὴ πρέποντ' ἀρχαῖς Newman. In scholio πρέποντ' <ἀπ'> ἀρχᾶς . . τῶν πρὸς βίαν <με> κεκτημένων Papageorgiu. 79. βίαια φυρωμένων Newman. 80 sq. δακρύω νῦν (vel δὴν) ὑφ' εἰμάτων ματαίοις Newman. 81 sq. μάταια δεσποτᾶν τύχας Weil. 86. τυφῶ Verrall. 87. Fort. ἐμφρον'.
104. λέγοιτ' . . ἔχουθ' Heyse. 105. σοῦ Heyse. 112. ταῦτ' οὐ μανθάνουσ' Zakas. μάνθαν' . οὐκ ἐμὸν φράσαι Oberdick. εἶση φράσαι Schütz. 120. ἀπλῶς σὺ φράζεις Heyse. In scholio κρίνετε Verrall. 124. χθόνιε, <πάρισθι> Heyse. γένοιτο κηρύξας Housman. 129. χέρνιβας τάφῳ Zakas. 129 sq. χέρνιβας πρόχου λιτὴ καλῶ σε, πάτερ Heyse. 130. λέγω κελεύσαι Macnaghten. 131. Ὑρέστην, τῶνδ' ἀπόξενον δόμων FW Schmidt. ὡς ἀνάξι' ἐπάθομεν Heyse. πῶς κατάξομεν δόμους Paley. ἀνάξωμεν Mähly. ἀνάξομεν δόμους Zakas. 137. σοῖς θρόνοις Kock. 140. σωφρονεστέραν τρόπους FW Schmidt. 144. κτανόντας σ' ἀντικατανεῖν Heyse. 145. τίθημι, τοῖς κακοῖς ἄρα Weil, τίθημι <προστροπῆς ἐμῆς> Stadtmüller. 150. κωκυτοὺς ἐπανιώνειν Heyse. 152 sqq. ἴετε δάκρυα καταχεόμεν' ἐπ' ὀλομένῳ δεσπότη πρὸς ἔργμα τοῖς κτανούσι κεδνόν, τάφῳ δ' ἀπότροπον ἄγος ἀπευκτόν ἐκχυμένων χοῶν· κλύε δέ μοι, σέβας, κλύε δέ, δέεσποτ', ἐξ ἁμαυρᾶς φρενός = ὀτοτοτοτοῖ ὀτοτοτοτοῖ· ἐπὶ δ' ἴοι τις τίτας δορυσθενῆς ἀνὴρ ἅμ' ἀλκτῆρ πόνων, Σκυθικά τε χερεὶ παλίντον' ἐξερέθοντ' Ἀρην ἐπιπαλὼν βέλη σχέδιά τ' . . ξίφη Heyse, ἴετε . . ὀλοδὸν . . τότε κεδνῶν κακῶν ἀποτρέπον ἄλγος ἄσχετον . . σεβάσια, δέεσποτ', ἐξ . . φρενός = ὀτοτοτοτοῖ ὀτοτοτοτοῖ ἰώ· τίς δορύσσου; ἀν ἦκοι ἀναλυτῆρ δόμων Σκύθης; τίς ἐκ κεροῖν παλιντόνοιον ἐνεργοῖ βέλη ἐπιάλλων Ἀρης, σχέδιά τ' . . ξίφη Newman. 154. ἔργμα Bellermann. κακῶν κενῶν Stanley. πρὸς εὐγμματα τάδε Macnaghten. 154 sq. πρὸς ἔρμα χωστὸν ἀποτρέπειν κακῶν ἄγος ἀπεύχεται Paley, πρὸς ἔρμα τότε κακῶν, κεδνῶν δ' ἀπότροπον, ἄγος ἀπεύχεται Todt. 155. ἄρος Herwerden. 157. κλύ' ὦν λίσσεται ἔξ Herwerden. 159 sqq. ὀτοτοτοτοτοτοτοῖ | ὀτοτοτοτοτοῖ ἰώ | τίς δορυσθενῆς ἀν ἦ τίς | ἀναλυτῆρ δόμων Σκυθικά τ' ἐν κεροῖν | σχέδιά τ' αὐτόκυπα νωμῶν βέλη | ζὼν ἔργῳ μῆλοι· πινάλλων ἀνὴρ Pa-

ley. 163. Glossam ἔτομα ad αὐτόκωπα refert Papageorgiu. 171. σφ' ἐκέειρατο Herwerden. 181. ἢ εἰ τῆσδε Zakas. 183. κόραις, ἐπαίσθη Heyse. 184. In scholio δάφιον Ἄργος τό ποτε ἄνυδρον fragmentum poetae intellegit Papageorgiu. 185. σταγόνες ἀστακτὶ Zakas. 191. ἐγὼ οὐδέπω μὲν Heyse. ἐγὼ δ' ὀκνῶ μὲν . . αἰνέσαι Kock. 194. ἢ φρέν' FW Schmidt. 196. ἀλλ' ἢ παρῆν μοι FW Schmidt. 198sq. ὦν τῆδε συνεπένθει, φίλον . . τιμὴ πατρὸς FW Schmidt.

200. καλῶμεθα Heyse. 205. ποδῶν θ' ὁμοῖον, τοῖς ἐμοῖσιν ἐμπερεῖς Heyse. ποδοῖν θ' ὁμοῖοι Zakas, ὦν οὐδ' ὅμοιοι Todt. 207. ἐκείνου <πλόκαμον δς χεροῖν φέρων προσῆλθε τύμβῳ> καὶ Todt. 208. πτέρναις τενόντων θ' ὑπογραφῇ μετρούμενοι Heyse. 210. In scholio ὠδῆνες Papageorgiu. 213. ἐπεὶ τίνων Mähly. In scholio ὑπὸ θεῶν Kueck. 216. ἐξαιτουμένην Heyse, ἐπικαλουμένην Mähly, ἐκπαλούμενος Verrall. 217. καὶ πρὸς, τί Heyse. 223. τάδε λέγω σε προυννέπειν; Weil, τάδε λέγειν σε προυννέπω; Stadtmüller. σ' ὠδ' ἐγὼ προσεννέπω; Sidgwick. 224—27 hunc ordinem habuisse: 224. 227 (ἰχνοσκοποῦσα δ' ἐν κτέ.). 225 (χουράν τ' ἰδοῦσα). 226 putat Stadtmüller. 226. φωρᾶν ἐμέ FW Schmidt. 228. σαυτῆς ἀδελφὸν συνεμέτρου τοῖς σοῖς πάρα Heyse. 231. ἀπάθης τε πληγᾶς, ἐν δ' ἔθ' ἡλίου γραφῆν· <τάδ' οὖν Ὀρέστου· τοῦ μὲν ὄμμα δ' ἀγνοεῖς;> Heyse. 238. ὁμοῦ· προσαιδᾶν . . ἀναγκαῖόν σ' ἐμοί FW Schmidt. ἀναγκαῖον σέ μοι Mähly. 238sq. (προσαιδᾶν δῆτ' ἀναγκαῖως ἔχω πατέρα σε, . . ἀδελφὸς ἦσθ' ἐμοί), σὺ δυσμόρῳ ἦκεις ἀέλπτως καὶ δύμοισι πῶς φέρων; Heyse. 242. σέβας θ' ὁρᾶν FW Schmidt. ἐμοὶ φάος φέρων Herwerden. 252sq. πάρεσσι πατρὸς ἐστερημένῳ ἄμφω, φυγὴν τ' ἔχοντε FW Schmidt. 254—60 Electrae, 261sq. Orestis tribuit Heyse. 256. ὁμοίας χάριτος FW Schmidt. 257. γένεθλά που φθείρας Heyse. 259sq. ante 257 reponit Mähly. 260. βωμοῖσι ρέξει Mähly. βωμοὺς ἐρέψει Zakas. 267. δαμέντας ἐν Zakas. Post 269 inserit 284 sic: ὁρῶν τε . . νωμῶν ὑφρὸν Newman. 270. κάθορθριάζων Verrall. 271. ἄτας ὑφῆναι φθόρον ἀν ἐξαυδῶν ἐμόν Heyse, ἄτας ὑφέρπειν ἦπαρ ἐξαυδῶμενος Mähly, ἄτας χυφ' ἦπαρ θερμὸν ἐξάπτων μένος Zakas. 272. τὸν πατρὸς Heyse. τοῦ πατρὸς μαιφύνοους vel τοὺς παλαμναίους πατρός Stadtmüller. μέτεισι τις Todt. μέτειμι τοὺς διπλοῦς μητροκτόνους FW Schmidt. 272sq. τοῦ φόνου τοὺς αἰτίους πατρός, τρύπον τὸν αὐτὸν ἀνταπο-

- πτενών Mähly. 273. ἄν μ' ἀποκτεῖναι Heyse. 274. μπου-
ρούμενον Heyse. 275. τότε Heyse. 276. θύσειν Heyse.
μ' ἑῶντα Weil. 277. δύσφρον' ὦν Macnaghten. 277 sq.
δυσφρόνως μοι λύματα βροτοῦ 'πιθρώσκοντ' εἶπεν ἀλδαίνειν νόσους
Heyse, δυσφόρου δηλήματα τορῶς πιθαύσκων εἶπ', ἔτας δ' ὀλεῖν
FWSchmidt, δυσφρόνων μηνίματα βροτοῖς πίφαισκεν ἐμβαλεῖν δει-
νὰς νόσους Mähly. Aut ἀστοῖς πιθαύσκων aut τοῖς μὲν γὰρ ἐκ
γῆς, μὴ 'κδικήσασιν φόνον, λιμὸν πολίταις εἶπε, τὰς δὲ κτέ. scho-
liastam legisse putat Paley. 278. πιθαύσκειν ἐρπετὰς δεινὰς νόσους
Weil, πιθαύσκειν τάσδε νῶν νόσους Newman. δαιμόνων νόσους Za-
kas, τάσδ' ἐννῆν νόσους Verrall. In scholio λιμῶξεν editiones.
282. τε φοιτᾶν Weil, τ' ἔφαινε FWSchmidt. 284. ὄρᾶν ταλαί-
φρον' Heyse. ὄρᾶν τὸ λοιπόν, ἐν κότῳ νωμῶντ' ὄφρυν <γεννήτορ'
vel πατέρα * * * > Mähly. 286. ἐκ πρ. ἐγγενῶν ἐπτηκτόων Za-
kas. Post hunc v. intercidisse versum opinatur Mähly. 287 sq.
λύσαν τε καὶ ματαίους . . φόβους κινεῖν, ταράσσειν Weil. 288. κι-
νεῖν ταράσσειν καὶ διωκαθεῖν Heyse. διώκεσθαι ποιεῖ Zakas. 290.
καὶ τὸν τοιοῦτον . . μέρος οἴνου μετασχεῖν Heyse. 292. ἀπείρ-
γειν ἐξαρωμένην Heyse, ἀπείργειν οὐ χαλωμένην Mähly. 293.
οὔτε συλλαλεῖν et in scholio συγκλίνειν Mähly. 294. πάντων
δ' ἔρημον vel πάντως δ' ἄτιμον FWSchmidt. 296. ἀλλὰ χρή
Heyse, ἄνδρα χρή Mähly. 297. In scholio διὰ τοὺς χρησμούς
Papageorgiu. 301 sq. τὸ μὴ πόλιτας εὐκλεεστάτους φρενί, ceteris deletis.
FWSchmidt. 303. In scholio ὑπηκόους Αἰγίσθου Papageorgiu.
304. φρὴν τῆσδε γῆς ἀρχηγέταις FWSchmidt. 306. <δότε
πάνθ' ἡμῖν> τῆδε Heyse. 310. πράσσουσα δίκην μετιόντι Heyse.
312. πληγὴν τίθεται αὐτῷ Heyse. 316. ἂν ἀνεχὰς Metzger. οὐ-
ρίσας σ' Newman. ἂν κατεπουρίσας Heyse. Scholium τοῦτ' ἐστι,
πολὺ τὸ κτέ. ad ἔκαθεν explicandum pertinere putat Paley.
318 sqq. ἰσύμοιρον χάριτος ὁμοίας; κέκληται . . πρὸς σ' ἀδόμοις
Ἀτρεΐδαις Heyse. 319 sq. γλίχομαι δ' . . κεκλήσθαι γόνος Todt.
319 sqq. χάριεν δ' ὁμοίως κεκλάγξει γόος εὐσεβῆς προσδοδόμοις
'Ατρεΐδαις Mähly. 321. In scholio προσδοδόμοις; οἰκέταις Pa-
pageorgiu. 322. Cfr. Herm. opusc. VI p. 158. 324. ἡ μα-
λερὰ Verrall. 328 sqq. πατέρων τέχνους ἐκόντων νόος ἐνδικος
ματεύει ροπὰν ἀμφιλαφῆς χαραχθεῖς Heyse. 330. ταράττων
Stanley. 335 sq. ἰκέτιδα δέχθω φυγάδα θ' Heyse. 342 sq.

- παιῖα δύμοιοι . . νεοκράτα φίλοισι κομίζοι (scil. ὁ θεός) Paley.
348. τέκνων τε <σῶν> κελεύθοις Newman. **349.** αἰὲν Heyse.
350. κτεριστός πολύχωστον Heyse. ἂν εἶχες delet Verrall.
352. ἐμφόρητον Verrall. **355.** κατὰ <καί> Heyse. **358.**
 ἔσει Heyse. **360.** μορίμου λάχους τε κράντων Zakas. **360 sq.**
 λάχος διπλᾶ δ' ἂν σχέθοις πεισίβροτόν τε βάκτρον Heyse. **363.**
 φθήμενον, πάτερ Heyse. **365.** σε θάψαι Heyse, τέθαψο Vierke.
 In scholio ἄφελος Papageorgiu. **366 sqq.** πάρος δὲ <τούς>
 κτανόντας . . δαμῆναι <καυτῶν> θανατηφόρον Newman. πάρος δ'
 οἷ' κτανόν σ', ἦμιν αὐτοὺς δαμῆναι, <τεάν δ' ἦν> Heyse. **367.**
 In scholio λείπει τὸ ὠφελον. — ἦτοι ἐκείνον Papageorgiu. **368 sq.**
 Fort. πρὸς ὧν θανατηφόρον αἶσαν <ἐχρῆν> τινα. **369.** Scholium
 πρὸ . . πατέρα ad πάρος v. 366 refert Papageorgiu. **373.** δάκνει
 γὰρ Zakas. **373 sqq.** οὐ δύνασαι γὰρ <σπάνιν ἀργαλέαν χυβριν
 ἀπείργειν> ἀλλὰ . . ὅσαι στυγερῶν τέρμων· παισὶ δ' ἀμιλλῶν πε-
 πύνηται vel στυγερόν ταύταις (vel ταῖσδ' οὖν), παισὶ δὲ μᾶλλον πε-
 πύνηται Newman. **375 sq** ἀρωγός (vel ἀρωγῇ) . . ἥβᾳ Her-
 werden. **375 sqq.** τῷ μὲν ἀρωγὸς κατὰ γῆς ἦδη <συνοροῦνται>,
 τῶν δὲ . . ὅσαι <ναρκήσουσιν> στυγερῷ δούπῳ, παισὶ δὲ μαλκοὶ γε-
 γέννηται Heyse. **377.** χάρις οὐχ ὅσια Weil. **381.** κάτωθ' ἀνα-
 πέμπων Newman, κάτωθ' ἀναπέμπειν vel κάτωθ' ἀνιάλλειν Headlam.
384. χειροτύνει σὺ δ' ὅπως τελεῖται Heyse, τεκοῦσά γ' ὁμῶς τε-
 λείτω Todt. τέλει σύ Newman. **386.** πέριξ ὥτ' ὀλολυγμὸν
 Heyse. **389.** φρενὸς οἶσον Verrall. οἶον ἐκστάς Heyse, οἶον ὀργὰ
 F W Schmidt. In scholio ἐπιβουλευθείης Papageorgiu. **389 sqq.**
 φρεσὶν οἶον . . πρῶρας ἄηται <κῆρος> ἐγκότου στόγος; Newman.
390 sqq. πάροιθέν τε πείρας ὀρμὴς ἄηται βροδείας θυμὸς ἐπ' ἐγ-
 κοτον στόγος; Heyse. **393 sqq.** καί ποτ' ἀναμφιβόλως . . φεῦ
 φεῦ· κεραίαν δ' ἄξας πείσμα νέμοι τι χώρα. δίκαιον ἐξ κτέ. Heyse.
396. πιστά θ' ἔλοιτο Newman. **398.** κλυθὶ δὲ τὰ χθονίων τε
 τιμαί Zakas. χθονίων τε ταγοί Stadtmüller. In scholio αἱ Ἐρινύες
 <αἱ> Papageorgiu, παρὰ τοῖς χθονίοις θεοῖς Paley.
401. αἶμα βοᾷ γὰρ λοιγὸν Ἐρινύν Stanley. **401 sqq.** λοι-
 γὸν Ἐρινύς . . ἐπάγουσα πρὸς ἄτη Newman. **405.** ἔδεσθε . .
 ἀραί (deleto vocabulo φθιμένων) Newman. **408.** ἀτίμων ἐκτρα-
 πέντ' ἐν οἷζυι Heyse. **409.** (κλυούσης Stanley). **410.** κλύον
 σὸν Heyse. **411.** δυσέλπεις Heyse, δύσελπι Newman. **412.**
 τέ μοι Heyse. **413.** πρὸς ἔπος χαλάξαν Heyse. **413 sqq.**

πρὸς ἔπος· τότ' ἂν δ' αὐτ' ἐπαλθῆς χαρὰ ρεῖ' ἀπέστασεν ἄλγος, πρὸς τ' ἔσανεν αἰκάλως (vel αἰμύλως). *OP*. τί σάναντες τύχοιμεν ἂν, τάπερ πάθοιμεν ἄχρα πρὸς γ' ἑτῶν (deleto τεκομένων) Newman. 414sq. ὅταν δ' αὐτ' ἐπαλκές σ' ἐπάρη θάρσος, ἀποσταῶσαν ἄχη προστεφανοῖ σέ μοι καλῶς Heyse. 415. ἀπέσταζεν Stanley. 416. φανούμενον καλῶς Weil. Scribendum videtur πρὸς τὸ μὴ τελεσφόρον. 418. πρὸς γε τὰς τεκομένας; Heyse. 419. ἃ δ' Stanley. 421. ἄσαντος ματρός Heyse. 422. ἐνέκοψε κομμὸν γ' Ἄριον, οὔτε Heyse. 424. ἀπρίκτη πλληγῆ Auratus. In scholio παρὰ τὸ ἀπρίξ· πλήσσοντα ἀπρίξ Campbell, παρὰ τὸ ἀπρίξ καὶ πλήσσειν, τὰ πλήσσοντα ἀπρίξ W Headlam, παρὰ τὸ ἀπρίξ πλήσσειν, πλήσσοντα ἀπρίξ Papageorgiu. 426. οὔτ' ἦντετ' ἀνέκαθεν κτύπῳ τ' Heyse. 427. In scholio διδυραμβῶδες exhibet Conington. 428. ἰὼ δαῖτα πάντοτυλμε κτέ., 428—32 Oresti tribuens, versibus 433—37 post 453 translatis, Heyse. 432. ἔτλας ἀτίμως τὸν ἄνδρα conicit Περικλῆς Μελέαγρος. 433. ταφὰς ἀτίμους Sidgwick. ἐλέξατ' Heyse, ἐδέξατ' Weil. 438. δῆθ' ὥς τότ' εἶδεις (εἰδεις?) Stanley. τό γ' Verrall. 439. θάπτειν Stanley. Prius scholium ad ἄπερ, alterum ad ἤπερ refert et in altero aut ἔθαπεν aut κατεσχεύαζεν scribit Papageorgiu. 440. τεῖναι Scaliger. 440sq. μόρου . . λάφυρα μείωμα σοί Heyse. 443. ἐλεεῖς Heyse. 446sq. ἐτοιμότερ' ἀλόγητος ἀπέφερον λίβη, χηροῦσα Heyse. 448. ἀκούων (ῶσιν) ἐν Heyse. γράφου (πάτερ) Sidgwick. 449. δι' ὧτων δὲ ὧν ἔσω Weil. 449sq. διώκων δὲ νῦν συμπεράινε Heyse. 451. In scholio ταῦτα μὲν Papageorgiu. 452. ὄρμα τελεῖν Todt. In scholio μαθεῖν Papageorgiu. 455. ἐπιφθέγξομαι Stanley. 459. ξυμβάλοι, Τύχῃ Δίκα Heyse. In scholio μελλήσοι Papageorgiu. 460. ἐνδίκ' εὐτυχῶς Todt, ἐνδίκως λιτάς Newman. 463. In scholio τὸ <μόρσιμον> κατ' Papageorgiu. 465. κάπαράμυθος ἄτας Heyse. 469. ἔμμορον invenit Stanley. 469sq. ἰὼ στάσις ἐμμόνων τῶνδε, καὶ οὐδ' ὑπ' ἄλλων Heyse. 470sq. τοῖσδ' ἄχος, οὐκ ἀπ' . . ἀλλ' ἀφ' αὐτῶν Newman. 473. θεῶν <τᾶν> Newman. 480. τυχεῖν μετ' ἀνδρὸς θείσαν Bamberger. τυχεῖν με γαμβροῦ, θείσαν Heyse. εὐήμερεῖν προσθεῖσαν Αἰγίσθῳ φθόρον FW Schmidt. φυγεῖν μ' ἄγην Macnaghten. Αἰγίσθῳ γέλων Zakas. 481—83. Fort. ἔννομοι χθονὸς . . εὐδεῖπνοις φθιτῶν . . κνισωτοῖς ἔσῃ. 482. Gl. γίγνεται fuisse videtur γίγνοστω, ut

editiones exhibent. In scholio παρὰ κατευωχουμένοις δείπῳ τιμωμένοις dedit Bamberger, ἐναγισμῶν exhibent editiones, δείπῳ <τιμωμένοις σὺ μὴ> τιμώμενος Papageorgiu. . 483. κνισωτῆς Ver-rall. 485. ἐκ δόμων πανημέρους F W Schmidt. 488. δὸς δ' ἔτ' ἐξόρφῳ κράτος Heyse, δὸς δ' ἐπίρροδον κράτος Stadtmüller, δὸς δ' ἀπ' εὐμόρφων κράτος Zakas. 490. ᾧ σ' ἐξήνυσαν Heyse. 492. αἰσχῶς γε Stanley invenit. αἰσχροῖς τε λωβητοῖσι τ' ἐν Stadtmüller. βουλήπτοισιν Heyse. 495. ἡγοῦ δίκην Heyse. 496. ληστὰς δ' ὁμοίας Heyse. In scholio ἀντίβλαπτε Papageorgiu.

503. In scholio σώζουσιν (sine σε) Papageorgiu. 507. τιμῆσας γόνον Newman. 508. γόνον scribendum videtur. 509. τῆς μάλ' οἰμωκτοῦ στέγους (vel στέγης) F W Schmidt. 510. σὺ δ' Stanley. 514. τίνουσ' F W Schmidt. κοιμῶσ' ἀνήκεστον πάθος vel τέμνουσ' ἀνηκέστων ἄκος Stadtmüller. 515. φρονοῦντι δ' ἢ οὐ φρονοῦντι Zakas. 515sq. θανόντι δ' εὐ φρονοῦντί γ' ἦδεσ' ἂν χάρις . . τὰ δῶρα μείω γ' ἐστί, nisi v. 15sq. spurii sint, F W Schmidt. 516. In scholio οὐκ εἰκάζω Papageorgiu. 518. εἰ 'χχέαιτ' Heyse. 524. Fort. ὡς τορῶς φράσαι. 528. τί δ', εἰ βορᾶς χρήζοι τι Heyse. νεορανὲς Stanley. 529. αὐτῆς Heyse. 531. ὥς γ' Weil. 534sq. τάχος δ' ἀνῆθον ἐκτυφέντας οἰκέται λαμπτήρας . . δεσποίνης πάλιν F W Schmidt. 537. In scholio θεραπευ[τικὸν ἦ]μα i. e. θεράπευμα Papageorgiu. 539. Scholium ad νιν v. 540 refert Papageorgiu. 541. καὶ γὰρ Auratus. 542. οὐφίς ἐπεισφρεῖς R Ellis. ἔτ' ἐς τὰ σπάργαν' Metzger. οὐφίς ἄπλαστος σπάργαν' ἠγνιαζέτο Th Maguire. οὐφίς ἐπὶ ταῦτά σπάργαν' ἐπλωϊζέτο Zakas. ἐπελελιζέτο Heyse. 544. θρόμβῳ τ' ἔμυζεν αἵματος κοινὸν γάλα F W Schmidt. 546. In scholio ὥσπερ διὰ γάλακτος . . τῷ ἰδίῳ αἵματι Papageorgiu. 549. τερασκόπον γε (versum choro tribuens) Stanley. τερασκόπον μὲν Zakas. 551. τοὺς δ' ἀντιποιεῖν Zakas. 555sq. δόλφ καταφθίνωσιν . . ἄλόντες Stadtmüller. 557. ἀφευδῆς τὸ πᾶν F W Schmidt. 558. In scholio οἶμαι <εἰκῶς> ἀντὶ Paley. 560. Hunc v. delet F W Schmidt. 561. Scholiastam φοινῆν legisse idque in Φωκῇν mutasse opinatur Paley. 563. (εἰ δὲ θυρωρῶν οὗτις ἂν Stanley). 568. ἔνδον (vel ἐντὸς) οἶδεν Auratus. 571sq. ἢ καὶ δόμων (vel μυχῶν) ἔπεισέ μοι κατὰ στόμα, versu proximo deletο, F W Schmidt. 572. ἐρᾷ σαφές τι καὶ . . λαλεῖν Heyse, ἥξει,

σάφ' ἴσθι . . βαλῶν Zakas. 581. τὰ δ' ἄλλα θεόν τοι Heyse. τούτῳ δῆτ' FW Schmidt. 582. καλῶνας ὀρθῶσοντα Heyse. ὀρθῶσαι τέ μοι Zakas. 583. In scholio ὁ ἀήρ <φωτιζόμενος> . . εἰσι γὰρ <καὶ> ὄφεις Papageorgiu. 584. δεῖν' ἐδεσμάτων ἄχθ Newman. δειμάτων τ' Heyse. 585 sq. βρούουσι· βλαστοῦσι καὶ Kotthof. 587 sqq. παιχμίου λαμπάδος πέραμά σοι . . κἀνε- μαήτων Heyse. 592 sq. ἂν προσφύρημά τις Heyse, αὐ πῶς φρόνημά τις Weil. 594. φύσιν τλημόνων παντόλους τ' Heyse. Alterum καὶ delet Stanley. 595. παντρόμους Newman. 596. ἄταις <πανουργαῖσι> vel <αἰναῖσιν> ἄταισι Newman. 596 sq. ἄταις τε . . συζύγους ὀμαυλίας; Weil. 597. συζύγοις δ' ὀμαυ- λίας Paley. 599 sq. ἔρωσ παρενεγκῶν κνωδάλων τέκεν τρύπον Heyse.

601. In scholio ὅστις delet Papageorgiu. 601 sq. ἴστωρ ὅστις . . φροντίσαι δαδὸς Heyse. 605. πυρδαῇ πρόνοιαν Heyse, πυρδαῇτιν ἀπόνοιαν Tucker. 606. δάφαιμον Heyse. 611. δ' ἦν τιν' Weil. δ' ἔστιν ἐν λόγοις φέγειν FW Schmidt. 611 sq. ἄλλαν δ' αὐ τιν' ἐν λόγοις στυγῶ, φοινίαν γυναιχ' Paley. 614. φῖτυν ὤλεσεν Stadtmüller. 615. χρυσοδέτοισι Κρητὸς ὄρμοις Heyse. χρυσεοδημίασιν Verrall. 621. ἐπιμνήσομεν Stanley. 622. πόνων, ἀχνάζω Kotthof. παρῶ τῶνδε δυσφιλὲς vel τί κεύθω τὸ δυσφιλὲς Stadtmüller. 622 sqq. πόνων, Ἀχαιοῖς γε . . ἀπευκ- τέον δόμοις, . . δῆρις ὑπερκύτῳ· σεβαστέον δ' ἀθέρμαντον κτέ. New- man. πόνων ἀπείρων τε, δυσφιλὲς . . γυναικοβούλους τε μνήσομαι φρένας Mähly. 623. ἀπευκτέον δ' ὁμῶς Heyse. 624. μητιᾶν φθορὰν Heyse. 626. παρόντι δῆρις ἐπεικύντως ἐκάς Heyse. φέροντι λαοῖς ἐπεικύντως σέβας Paley. δάροις ἔβας' ἐπὶ σχύτοις Rankin. δῆροισιν ἐγκύτοις Mähly. ἐπεικύντως ἔβας Verrall. 267 sq. θυῶν τ' ἀθέρμαντον ἐστίαν δόμων γυναικείων τ' Mähly. 630. γοᾶται δὲ δὴ ἀποθεν Newman, γοᾶται δὲ πάντοθεν Mähly. 630 sqq. βοᾶται δὲ δῆποθ' οὐ κατάπτυστος ἡκάς, ἐν δέ τις τόδ' εἶπεν αὐ Heyse. 631. δὲ τίς τί δεινὸν ἂν Mähly. 633. γ' ἄχει Stanley. 635. οὗτοι . . θεός Heyse. 631. τίταν δ' οὐν ἐνδίκως ἐγείρει Heyse. ἐνδίκως ἀπευκτον Metzger. 637. τὸ δ' ἀρχίπουν μόνον ξίφος Heyse. 639. δυοῖν διχᾶ τομάν. θέμις γάρ Heyse. διαι Δίκας μεγασθενοῦς Herwerden. γὰρ ὤλε- σαν Newman. 639 sqq. τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ λὰς πέδοι πατού- μενόν ποτ' ἂν Διὸς σέβας παρεκβάν πέσοι θεμιστῶς Macnaghten.

- 640.** πατούμενοι Weil, πατούμεν ὃν Verrall. **642.** παρεκ-
βάντ' ἐσῆλθε μισθός Heyse. αὐτομήστως Newman. **643.**
Scholiastam ἐρείκεται vel ἐρείπεται legisse putat Römer. **645.**
τεθμὸν δ' ἐπεισφέρουσ' ἰσάζονθ' Heyse, τέκνον δ' ἐπεισφέρει
φόνος δόμοις Zakas. δόμοις <τοῖς πατρός> Newman. **645** sq.
δόμοισιν αἶμ' αἱμάτων Macnaghten. **650.** τίς ἔνδον, ἐπαῦτῶ μάλ'
αὐθις F W Schmidt. **651.** In scholio ἐστι <τὸ ἐκπερᾶν> τὸν
Papageorgiu, εἰς τὸν Zakas. **652.** φιλοξένου 'στιν Αἰγίσθου
δόμος scribendum videtur. **658.** In scholio ἐν . . δόμοις τῶν
ξένων Papageorgiu. **661** sq. αἰδῶς γὰρ ἐν γυναιξίν· οὐκ . . λό-
γους τῆς δ' ἂν εἶπε Zakas. **667.** στρωμνὴ τε καὶ τῶνείατ',
ἐμποροῖς ἴσα Heyse. καλῶν τ' ὀνειάτων Mähly. **672.** ὑπεζύ-
γην Zakas. πόδα invenit Stanley. **678.** In scholio λάθῃ μεμ-
νημένος scribit et verba ἡ βουλή . . Αἰγίσθον ad δύοξα φίλων v. 679
refert Papageorgiu. **680.** εἴτ' αὖ Heyse. ἀποικον, γῆς τὸ πᾶν
ἀπόξενον F W Schmidt, fort. μέτοικον εἰς τὸ πᾶν ξένης χθονός.
686. οὐκ οἶδα, νέον ἦκων (vel ἐπαχτός ὢν)· σέ δ' εἰκός F W
Schmidt. **687.** εἰπας ἐκπορθουμένους vel potius πανταχῇ πορ-
θοῦμεθα W Headlam. **689.** ἐπωπαῖς Verrall. Prius scholium
ad ἐπωπᾶς καὶ φίλων εὖ pertinere putat Paley, qui τῶν φίλων ex
altero scholio expellit ut ex altera scriptura invectum. **692.**
Ὑρέστης σ' Verrall. In textu l. ἦν γὰρ. **694.** νῦν ἢ Mähly.
δ', ἥπερ Verrall. **694** sq. νῦν δ', ἥπερ ἔτι δόμοις κακουχίας
παρῆν ἱατρός ἐλπίς, ἐν πόροισιν ἀνεγράφη Heyse. **695.** ἦν, πά-
ρεστιν ἐν γραφῇ Zakas. φθαρεῖσαν ἔγγραφε Stadtmüller. **699.**
Scholium ἢ τοῦ . . ἀγγεῖλαι κτέ. ad 697 refert Kueck, ἥτοι ἀγαθὰ
scribit Wilamowitz, legendum ἥγουν τῷ ἀγαθὰ κτέ.
700. τόδ' ἔμφορσιν Mähly. **703.** μεῖον ἀξιομάτων ex
scholio efficit Paley. **706.** In textu l. ἀλλ'. **706** sq. ἡμε-
ρεύσαντας . . μακρὰ κελεύθῳ Heyse. **707.** τυγχάνειν μειλίγματα
Weil, τυγχάνειν <παρήγορα> Stadtmüller. **709.** τε invenit Stan-
ley. **710.** δώμασιν ταχτοῦ φόρου Heyse, ἀφθύνως τὰ πρόσφορα
Zakas. **711.** ἐπ' εὐθύνῳ Tucker, fort. ὑπέθουνον. **718.**
Verba πότνια χθῶν καὶ suspecta habet Weil. **719.** ἢ πατρός
ἐπὶ ναυάρχου Heyse. ἢ δὴν Weil. **722.** δολίαν invenit Auratus.
723. χθονίον θ' Ἑρμῆν ξυγκαταβῆναι Newman. **723** sq. καὶ τῶν
χθονίων Ἑρμῆν νύχιον Weil. **724.** καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφο-
ρεῦσαι Heyse. **728.** ποῖ δὴ, Κίλισσα, δωματῶν σπεύδεις πάρος

F W Schmidt. **730.** κρατούσα μ' ἐς δόμους πάλιν πρὸς τοὺς μολόντας ἀρτίως> ξένους καλεῖν Heyse. ἡ κρατοῦσα τοῦ στέγους Tucker. **734.** θέα σκυθρωπὸς Heyse, ἦστο σκυθρωπὸς Metzger, ψευδῶς σκυθρωπῶν Zakas. θέτο σκυθρωπὸν πένθος Kock. φέρει σκυθρωπὸν δόλιος ὄμμα, τὸν γέλων F W Schmidt. θέτο σκυθρωπὸς ἐκτὸς vel σκυθρωπὸν ἐντὸς ὄμμα, τὸν Stanley. **736.** In scholio <ὁ> οἶκος Papageorgiu. **738.** ἦσθη, καθ' ὅσον ἐκεῖνον εὐφρανεῖ, νέον Heyse. κύων ἐκεῖνος Mähly. εὐφρανεῖ φρένα Nauck. **738sq.** εὐφρανεῖ, λόγον εὖτ' ἂν πύθεται, θυμὸν F W Schmidt. **748.** In scholio πολλὰ καὶ μοχθηρά editiones. **752.** ἦν vel εἰ Stanley. εἰ λιμὸν ἢ δίψαν τιν' ἢ λιφουρίαν Paley. ἢ θλίβῃ τις Heyse. εἰ λιμὸς ἢ δίψ', εἴτε Kueck. **754.** πολλὰ δ', οἷα καὶ Heyse. **756—58.** κναφέως τροφοῦ τ' ἔχουσα χειρωναξίας διπλᾶς, Ὁρέστην ἐξεθρεψάμην πατρί Heyse. **757.** διπλᾶς μὲν Zakas. **763.** πῶς vel τί φῆς; Valckenaer, ἔπος Zakas. **767.** ἀδείμαντος Auratus. ἀδείμαντος κῆ F W Schmidt. **768.** μάλιστα F W Schmidt. **769.** εὐαγγέλω Scaliger. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κρυπτὸς ὀρθωσας φρενός Stanley, εὐάγγελος γὰρ κύρος ὀρθώσσει λόγος F W Schmidt. Versum delet Verrall. **770.** ἀλλ' ἢ σύ γ' εὐφρων τοῖσι νῦν ἠγγελμένοις F W Schmidt. τοῖσι νῦν ἀγγέλμασιν Zakas. **771.** ἀλλ' εἰ ex praecedente ἀλλ' ἢ ortum putat Dindorf. **773.** In scholio τυχῶν <ἂν> Papageorgiu. **776.** θεοῖσι τῶν περ Zakas. **781sq.** δὸς τύχας τυχεῖν δόμου κυρίους τὰ σώφρον' εὐ μαιομένους τίειν Mähly. **781sq.** δὸς τύχας πλεῖν δόμοις κυρίως, πανσόφῳ σθένει μαιομένῃ σ' ἰδεῖν διαδίκασαι Newman. τυχεῖν δέ μοι κύρ', ὡς τὰ σώφρον' εὐ μαιομένους ἔρδειν διὰ δίκας Παιὶν ἔπος ἔλακεν. ὦ Ζεῦ σύ νιν φυλάσσοις Weil, δὸς τύχας τυχεῖν δόμου κύριον, τὰ σῶστρά σοι μαιόμενον θύειν διάλκαδ', εἰ πᾶν ἔπος ἔλακον, ᾤ, Ζεῦ, σύ νιν φυλάσσοις Heyse. **782.** τοῖς εὐφρόνῃ μαιομένοις ἰδεῖν Housman. **783.** διὰ δίκας εἰ . . ἔλακον, σύ νιν Mähly. **785sq.** αἶε, Ζεῦ, πρὸ δὲ δάων τὸν ἔσωθεν μελάθρων, ὦ Weil. Ex δῆλων et interpretatione ἐχθρῶν ortum esse δῆ' χθρῶν monet W Headlam. **786.** τὸν ἔσωσας μελάθροις Heyse. **787.** ἐπεὶ νῦν μεταναστὰς Mähly. In scholio <ῆ> τὸν Ὁρέστην ποιῆσαι Paley. **788.** δίδυμνα κατὶ τριπλᾷ Heyse. **789.** παλίμποι' ἀνθελῶν Dippe. **792.** πημάτων, τόνῃ δρόμου Heyse. **792sq.** πημάτων δ' ἐν δρόμῳ προστιθείς μέτρον κτίσον Dippe. **792sq.** οὐ δ' ἐν δρόμῳ πως τίθει μέτροισιν εὐ, σφζομένου ῥυμοῦ, τῷδ'

ἐπιδεῖν γαίης πέδον ἀνομένων κτέ. Weil, πημάτων ἐφ' . . μέτρον. δὲ ἀνασφόμενον ρυθμὸν τοῦτο θεῖν διὰ πέδον, ἀνομένων πημάτων ὄρεγμα Mähly, πημάτων καὶ δρόμῳ προστιθείς μέτρον. κτίσας σφζόμενον ρυθμῷ ποτε διαθεῖν ἔμπεδον ἀνομένων κτέ. Newman. 793. σωζόμενον ῥυθμὸν vel σωζομένου ῥυμοῦ Stanley. 793 sq. σωζόμενος σταθμὸν δέχοιτ' ἰδεῖν, ἔμπεδον ἀναμένων Heyse. 794. In scholio ὁ δὲ νοῦς· πῶς ἂν τις . . ῥυθμὸν <τουτέστιν> ὁμαλὸν . . δρόμον ὄρεγμα ἀνομένων βημάτων; Paley, διαρρήξειε et τις τούτω Papageorgiu. 796. οἷτ' ἔσω δὲ Heyse. 797. Scholium ad ἄγετε v. 799 pertinere opinatur Papageorgiu.

802. τοῖνδε καλῶς κταμένοις Newman. 802 sqq. τῶν δὲ καλῶς κτιμένων, ὧ . . στόμιον, σὺν δὲ ἀνδρὸν ἔτ' οἶμον ἀνδρὸς καὶ νιν ἐλευθερίας λαμπρὸν ἰδεῖν <φῶς> φιλίους κτέ. Heyse. 803 sq. στόμιον, σὺ δὲ δὸς (vel δὸς τ') ἀναπνεῖν Newman. 804. ἀνάγειν Weil. 809. ὁ φωριώτατος Newman. In scholio ὀρητικώτατος Zakas. 809 sqq. ἔπει φωριώτατος . . τελεῖν δύλιος ἀσκόποις ἔπος λέγων νύκτωρ τ' ὄμμασιν . . δ' εἶδεν ἐμφανὲς τέλος Heyse. 810. τελῶν invenit Stanley. 811. πολλὰ δὲ κάλλα φανεῖ, χρήζων post στόμιον 803 transponens, Newman. 812. κρύφα μὲν εὐσκοπον δ' ἔπος Newman. 813. νύκτα πρόσθ' ὁμμάτων . . φέροι Stanley, νύκτωρ προῦμμάτων Newman. 815 sq. καὶ τότε δὴ πλοῦς τὸν δωμάτων Verrall. 815 sqq. καὶ τότε ψδάν, κλυτὸν δωμάτων λύτρον . . ὁμοῦ δὲ κρεκτὸν . . πόλει· τὸ δ' εὐνομον ἐμοὶ κέρδος αὖξανεῖ τάδ', Ἄτα δ' ἀπέστω φίλων Newman. 816. δαιμόνων λυτηρίων Heyse. 817. ὀρθιώτατον vel οὐριώτατον Schütz. 818. κοινόκρεκτον L. Schmidt. κρεκτῶν γοήτων νόμων Scaliger. In scholio οὕτως ἄδουσι Papageorgiu. 818 sqq. οὐδὲ κλέπτον ἐγγυητῶν νόμον . . πόλει. τῷδ' ἐς εὐμόνιμον κέρδος αὖζεται τῶν φίλων, δέος ἄτας δ' ἀποστατεῖ Heyse. ὁμοῦ . . νόμον μεθήσω· πόλει μὲν τάδ' εὐ ἐμὸν ἐμὸν κέρδος ἀέξεται . . φίλων Rankin. 820. In scholio τόδ' ἐμὸν Papageorgiu. 820 sq. τότ' εὐ . . αὖζεται τότε Stanley. 821. ἐμὸν ἐμὸν λῆμμ' (λῆμ') ἀέξεται Headlam. 825. ἐπαίξας Auratus. ἐργῶ Verrall. In scholio ἐπι<καλεσάμενος> Papageorgiu. 825 sqq. ἐπαίξας πατρὸς αὐδὰν θροοῦσαν ὄρσο τέκνονι, περαίνων κτέ. Heyse, ἐπαύσας πατρὸς οἶτον προθροοῦσα ματρὸς αὐδᾷ ἐκπέραιν' ἀνεπίμομφον ἄταν Weil. 829. Περσέως δ' Stanley. 830. ἀνασχεδῶν Rankin. 832 sq. τοῖσδ' ἄνω τε πρὸς παρέξων χάριν, τόδ' ἔργασαι πέρας

- Heyse. 832sq. *πρυπράσων τοῖς τ' ἄνωθεν, τὸν αἷτιον δ' ἐξαπολλὺς μύρου, χάριτος ὀργᾶς θύρε λυπρὸς ἔνδοθεν φοινίαν ἄγαν τιθεῖς* Rankin, *πρόπραξον χάριν σφαγᾶς λυτῆρος, ἔνδοθεν φόνιον ἄταν καθεῖς κτέ.* Newman. 833. *χάριν Ἰουργόνος λυγρᾶς* Weil. 835sq. *φονίαν αὐ μάταν τίθης, ταῖτιον δ' ἐπαπόλλυς μύρου μύρω* Heyse, *φόνιον . . τὸν αἷτιον δὴ 'ξαπολλύναι μύρου* Headlam. 840sq. *μύρον δ' Ὁρέστου καὶ . . δόμοις, γένοιτ' ἂν ἄχθος δ' αἰματοσταγὲς* Zakas. 840sq. καὶ . . *δόμῳ . . δείματος σαγὲν φόνιοις τοῖς πρόσθεν* Heyse, καὶ *τούδ' ἂν φέρειν δύμος ἔλοιτ' ἂν ἄχθος, αἰματοσταγεῖ φόβῳ τὸ πρόσθεν ἐλκαίνων τε καὶ δεδηγμένους* Weil, *καινὸν οὖν φέρειν δύμοις . . αἰμοσταγεῖ φόνῳ τῷ πρόσθεν ἄλις ἀλγυῦσι (vel πρόσθ' ἄλις κάμνουσι) καὶ δεδηγμένοις* F W Schmidt. 843. *πῶς; ταῦτ' ἀληθῆ, κοῦ βλέποντα* Heyse. *βλέποντι* Auratus. 845. *φάσκунτες μάτην* F W Schmidt. 846. *δηλῶσαι πέρι;* Heyse, *δηλῶσαι τορύν;* F W Schmidt. 847. *ἦκουσα μὲν, σὺ πυνθάνου δὲ* Stanley, *ἦκουσα, μᾶλλον (ἦκουσ', ἄμεινον) πυνθάνου δὲ* F W Schmidt. 849. *σοῦ δ' αὐτόσ'· αὐτὸν ἄνδρα πύθεσθαι πέρι* L Schmidt. *ὦν* Todt. *ὡς αὐτὸν ἀνδρὺς ἄνδρα (ut fere Pauw)* Weil. *ὡς αὐτό σ'* Zakas. 850. *πάρειμ' ἐλέγχα; τ' εὐ θέλω* F W Schmidt. 853. *οὔταν φρένας κλέφειας ὠμματομῆνας* Verrall. 859. In scholio τῶν συγκοπητικῶν Papageorgiu. 862. *ἢ πυρκαϊᾶς <ἐχθρῶν ὁ φανεῖς σωτήρ καὶ> φῶς* Heyse. 863. *πολισσόνόμους <πάλιν ὀρθώσας>* Newman. 864. (*ἔξει καὶ πατέρων* Zakas). 866. *μέλλει <δεινοθέταισιν> θείος* Heyse. *θοῦρος Ὁρέστης* Zakas. 870. *ἀποστατῶμεν* Herwerden. 873. *εἶναι (μάχαις γὰρ δὴ κεχύρωται) τέλος* Verrall. 874. *δεσπότου ταλαντάτου* Heyse. *δολυμένου* M Sorof. 879. *οὐχ ὧς γ' scribendum videtur.* 882. *αὐ τῆς* Verrall. *ἐπὶ ξυροῦ μέλας* Zakas. 882sq. *ἔοικε νῦν αὐ τῆσδ' . . προσδοκᾶν πεπληγμένος* Heyse. 888. *δύτω τις* Heyse et Weil. 890. *δῆτ', οἷδ', ἀφικόμην* Zakas. 894. *θανοῦσα* scribendum videtur. 896sq. *βρίζων γάλα . . εὐτραφὲς πάλαι* F W Schmidt. 899. *ποῦ δῆτα τὰ τορὰ* F W Schmidt, *ποῖ δὴ τελευτᾷ vel ποῖ δὲ τελεῖ σοι* Stadtmüller. 905. *τῷ τοι θανόντι* Heyse, *τούτῳ θανόντι* scribendum videtur. 906. *χρῆν, ἀπεστύγης* Zakas. 914. *δοῦλος δ'* Zakas. 916. *αἰσχύνομαι σ' οὐ τοῦτον εἰδῆσαι (vel εἰδέναι)* Verrall. 917. *μὴ ἔλλειψ' ὁμοίας* F W Schmidt. 923. *ὦ*

παῖ, φύλαξαι F W Schmidt. 926. τόνδε παρίζει Verrall, τόνδε πορσύνει Paley, τόνδε προσχρήζει Kock. (τόνδε θρίζει μύρον Zakas). συρίζει Verrall. 929. κανοῦσ' ὃν οὐ χρῆν τλῆθι καὶ τὸ μὴ χρεῶν Nauck. 931. ἐπεὶ δὲ μελέων (vel φονίων) F W Schmidt. Post 933 inserit v. 1012, πόνων pro παρών scribens, Newman. 934. διχᾶ Heyse. 938. ἔλαχε δεσποτεῖν Heyse, ἔλασε δ' ἔς στέγαν Kock. 939. πυθοχρήσταις Verrall. 941. ἐπολολυζάτω δεσπύσυνος Heyse. δεσποσύνας Auratus. 944. λύσων εὐτυχῶς Heyse. 945sq. δ', ᾧ . . δολιόφρων Πειθῶ Heyse. 947. ἔθιγε δὲ ξίφους χερὸς ἐτήτυμος Newman. 952. <μάλα γὰρ ἐμφανῶς τελεσίφρων Δία, Διόθεν ἐκσυνθεῖσ' ἐπ' ἀλιτηρίοις, κρानοῦσα πάντ' ἀελπτά περ,> τάπερ ὁ Λοξίας ὁ πεπαρήσιμος Heyse. 952sq. τῶν πέρι Λοξίας, ὁ Παρνασσίας μέγαν . . χθονός, ἐποχθέων, τὰν ἀδύλως δολίαν βλαπτέουν ἐν χρόνοις οἷσι μετοίχεται. κρατεῖ τοι λόγος τὸ θεῖον περ ὄντα μήθ' ὑπουργεῖν <Δία> κακοῖς, ἄξιόν τ' οὐρανοῦχον . . ἰδεῖν. Μέγαν ἀφηρέθη τάλιδα, Φωκέων ἀγαμον ἐν δόμοις. πολὺν . . ἔκειτ', ἀεὶ <τύχας ἀμμένων> Newman. 954sq. δολίαν δόλοισ βλαπτομέναν <πάλιν βλάβαν> ἐγχερονισθεῖσαν Weil. 954sq. λάκεν, βλαπτομένα δόλοισ χρονισθεῖσά τ' ἐποίχεται. κρατεῖται δὲ πως τὸ θεῖον, παραυτὰ μὲν γ' ὑπουργεῖν δοκοῦν κακοῖς. χρεῶν δ' οὐρανοῦχων κτέ. Heyse. 956sq. κρατεῖται πως τὸ θεῖον . . πάρα τὸ μὴ ὑπουργεῖν κακοῖς Weil. 959. μέγα γ' ἀφηρέθη Auratus. ἀφηρέθης Stanley. 960. οἰκέων Sidgwick. Post 962 iterat πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν Weil, supplet χαλινῶν ὑπαί Headlam. 963. παντελὴς καιρὸς Dippe. χρόνῳ ἀμείψεται Newman. 965. πᾶν κλύσῃ Sidgwick, ἅπαν ἀπολούσῃ Newman. 965sq. ἔλαθ' ἢ μάταν καθαρμοῖς ἐλατηρίοις Heyse. 967sq. τύχῃ δ' εὐπρῶσωπα κοινᾷ τὰ πάντ' ἰδεῖν ἀκοῦσαί τε θρευμένοις. μετοίκων δόμοι μεστοῦνται πάλιν πάρα . . ἰδεῖν Heyse, κύβοι δ' εὐπρωσώπῳ κοίτῃ τὸ πᾶν ἰδεῖν πρευμενεῖς μετοίκους δόμων πεσοῦνται πάλιν κτέ. Todt. 968sq. ἀκοῦσαί τ' ἐραμένοισιν, μετοίκους Newman. 969. μετ' οἰκοδύμαν Stanley. 973. ὁμοῦ μὲν Weil. 974sq. φίλοι γε, καὶ νῦν . . ὄρκος ἐμμένει Heyse. 976. θάνατον ἀρτύνει Heyse. Versum delet Verrall. 981. αὐτοὶ Verrall. 982. ἰδὼν et 985 ὦδ' ἄν Heyse. 987. μητρός· τὸν Αἰγίσθου γὰρ οὐ φέγοι τις ἄν Heyse. λέγω δίκην, v. 988 deleto, F W Schmidt. 988. εἶλεν γὰρ . . δίκη Zakas. 989. ἄνδρα Auratus. 990. ζώνῃ

Heyse et Weil. 991. ὡς καὶ νιν κτανόν Heyse, ὡς φανῇ κακόν Zakas. 993. θίγουσ' ἄνουλον invenit Auratus. θήγειν φιλούσα θάλος ἐὼν δεδηγμένον Heyse. θιγούσ' ἂν ἔλκος Zakas. 995. προσείπω καὶ τύχω Zakas. 998. ἄρκυν τ' ἂν εἴποις ἐμποδιστήρας Heyse. 1001. νομίζων τῷδ' ἂν invenit Stanley. 1001sq. τῷδ' τ' ἐν δολώματι . . θερμουργῶ φρενί Zakas. 1002. πολλὰ κερδαίνοι φέρων Heyse. 1003. ξύνευνος A Pallis. 1004. Fort. ἐκ δόμων. 1005sq. αἰαῖ (semel) μελέων ἔργων, <ἐξ ὧν> . . διαπραχθέν δὴν Ἀγαμέμνονος αὐτὸ πάθος ἀνθεῖ Heyse. 1007. μέλλον δέ τι καὶ πάθος ἀνθεῖ FW Schmidt. In scholio φόνω πάθος Papageorgiu. 1009. ἔχθιστον ξίφος Weil. 1012. νῦν ταῦτόν . . ἀποιμώζω πέρας Heyse, qui post hunc versum lacunam statuit, versibus 995—1002 post 1011 translatis. νῦν αὐτὸ φαίνω Macnaghten, νῦν αὐτὸ θρηγῶ Zakas. 1012sq. νῦν δ' αὐτὸς αἷμα νέον ἀποιμώζω . . ὕφασμα προσβλέπων τόδε ἀλγῶν ἔμ' ἔργα καὶ πάθος στένω τὸ σόν FW Schmidt. 1013. τοῦφασμα Auratus. 1014. ἀλγῶ νέ' ἔργα Zakas. 1014. πάθος, μένω δ' ἀράν Heyse. 1015. ἔχω Weil. 1016sq. οὐτις μερύπων ἀσινῆς βίοντι διὰ παντὸς ἀπήμον' ἀμείψει . . μόχθος δ' ὃ μὲν ᾤχεθ', ὃ δ' ᾗξει Stadtmüller. 1017sq. διὰ πάντ' εὐθυμὸς ἀμείψαιτ' ἂν' μόχθων δ' κτέ. Heyse. 1020sq. ἡνιοστροφούν δρόμον πεπωμένον Zakas. 1023. οὐδ' Stanley. ὑπορχεῖσθαι χορούς FW Schmidt. 1027. πλειστήρη ζέσαι Heyse. 1031. τόξω γὰρ οὐκ ἂν πημάτων πέραν βάλοις Herzer. προῦφίξεται Heyse. 1035. κεκαυμένον Heyse. 1038sq. τὰ δ' ἐν δόμῳ μοι . . μαρτυρεῖν <ὡς ἐνδίκως πεπραγμένα, καὶ συστένειν> ὡς μέλε' ἐπορσύνθη κακά Heyse. λέγειν καὶ μαρτυρεῖν Μενέλεω τὰ πορσύνθη κακά Zakas. 1039. καὶ μαρτυρεῖ μοι λεῶς (vel προσμαρτυρεῖν μοι πῶς) ἐπορσύνθη κακά Stanley. συμμαρτυρήσειν πῶς Newman. 1040. ἐλῶ δ' ἀλήτης FW Schmidt. Post 1040 supplet πατρός τ' ἀμύντωρ εἰμὶ καὶ μητροκτόνος Heyse. 1041. ζῶ Macnaghten. 1042. μὴ δ' ἐπιζευχθεῖς Verrall. 1045. ἐδούτῳ FWSchmidt. 1046. ὦμαι γυναικὲς FWSchmidt. 1050. νικῶ, μέλε Heyse. νικῶ πάνυ FWSchmidt. 1051. τῶνδε δευμάτων Mähly, τῶν κεχρηνηῶν Todt. 1053. ἐπι vel ἐν Stanley. 1057. προσθιγόνθ' οὐ Λοξίας Mähly. 1058. λούσω καθαρμοῖς Zakas. 1067. τάλανος τῇδε θυσέστου Heyse. 1068sq. δεύτερον Ἀτρείω, βλαστοῖο πάθη, λουτροδαίχτός τ' κτέ. Heyse.

ADDENDA ET CORRIGENDA

AD

EUMENIDES.

Separatim ediderunt fabulam TheodHeyse (Die Orestie des Aeschylus 1884), JF Davies (1885), AW Verrall (1885), ASidgwick (1887), NWecklein (Aeschylus Orestie 1888).

2. In scholio γίνεται <θυγάτηρ> Μέλαινα Papageorgiu. 3. ἦτ' ἐς τὸ Heyse. 5. θελούσης τῇσδὲ γ', οὐδὲ πρὸς βίαν Heyse. 7. δίδωσι δ' ? Mekler. — In scholio θεασαμένη <γάρ> Papageorgiu. 7sq. δίδωσι δ' αὖ . . δόσιν <θυγατρὸς ἔνει καὶ Διός, Ἀη- τοῦς ὕθεν> γόνος τὸ Φοίβης ὄνομ' κτέ. Heyse. 13. In scholio θεωρί<αν Πυθιά>δα Papageorgiu. 16. In scholio καὶ ὁ Δελφὸς λεῶς <καὶ ὁ Δελφὸς> δς ἔστι Papageorgiu. 17. τέχνης δὲ φερνῇ Ζεὺς νιν ἔνθεον κτίσας Heyse. 17sq. ἔει δὲ νιν Ζεὺς . . φρένα | τέχνης Newman. Post 21 lacunam statuit ver- sibus 22sq. post 26 transpositis Heyse, post 21 supplet ἀγνή Διὸς παῖς, κάπιτάρροθος φίλοις Davies. Idem ante 24 supplet ἔδραν ἐχούσας· ἐν δ' ὁ χαρμάτων δοτήρ. 25sq. Βάχχαις αἰς στρα- τηγήσας . . κατέρραψεν Bury. 27. κράτη Heyse. 28. Κά- λαυρα καὶ Heyse. 31. καὶ Πανελλήνων Zakas. τινὰς Heyse. 35. In scholio διάλειμμα γίνεται Papageorgiu. 36. μηδὲ σω- κεῖν μηκέτ' ἀκταίνειν Heyse. 38. γραῦς ἀντίπαις, οὐδὲν μὲν οὖν Herwerden. 41. βρέχοντι Neidhardt. 44. λήνους ἐλικτοῦ Heyse. 44sq. λήνει γεμιστόν, σωφρόνως ἐστεμμένον ἀργῇτι μαλλῶ κτέ. Davies, ἀργῇτι λήνει σωφρόνως ἐστεμμένον, ce- teris deletis, Rutherford. 45. τῇλε γάρ . . ὁρῶ Heyse. 49. ἀλλ' οὐδὲ Γοργεῖοις νιν εἰκάσω τύποις, <οὐδ' αὐτὴ γ' Ἀρπυΐαισιν, ὡς καταπτέρους> Heyse. εἰκάζω scribendum videtur. 50. <ἄγχιστα ταῖσδε τὰς κόρας τὰς ἄρπαγας> εἶδον ποτηδὸν κτέ. Todt. εἶδον μὲν ἄρπυϊας ποτῇ δὴ Φινέως ENeidhardt. 52. βδελυ- τεοὶ Nauck. In scholio σκυθρωπαί Papageorgiu. 53. ῥέγ-

- κουσι δυσπλάτοισι Heyse. 54. δυσφιλῇ δάιν ENeidhardt. 62. δῆ' ὅτι Heyse. 63. τοῖσιν ἄλλων δώμασιν Todt, τοῖσι ναοῖς λυμάτων FW Schmidt. 64. καὶ πρόσω σ' ἐπισκοπῶν Stadtmüller. In scholio στραφέντα γὰρ τὰ Papageorgiu. 66. In scholio ὁμοίων Kueck. 67—69. καὶ νῦν ἀλούσας . . ὄρῃς ὑπνω, παλαιὰς παῖδας αἷς . . μίγνυται Rutherford. 68. ὑπνω 'πεσον δ' αἰδ' Davies. πεσοῦνται Nast. 68sq. ὑπνω ἐπέδησα τὰς καταπτύστους κόρας, γράϊας παλαιὰς παῖδας Zakas. 69. Νυκτὸς παλαιῶς παῖδες Schütz, ἄγριαι παλαιαὶ παῖδες ENeidhardt. In scholio <παλαιαί>· πολιαὶ γάρ. παῖδες διὰ τὸ <ἐκ> νέων <πεπολιῶσθαι>· ἢ ἐπειδὴ κτέ. Bruhn. 75sq. ἐλῶσι γάρ σε, καὶ . . βεβῶς ἀμεΐψῃς τὴν ALudwich. 76. βεβῶτα πάρ τε τὴν Newman, φύλων θ' ἃ ναίει τὴν Heyse, βεβῶς ἀνῆς τ' ἦν τὴν Davies. περῶνθ' ἃ ναίει ENeidhardt. 78sq. βουκολούμενος πλάνον Schütz. 84 post 66 reponit Todt. 85. οἰσθά μου τὸ μὴ ἀδιχεῖν olim Todt. 88. μέμψῃ σύ; μὴ Heyse. (μεμνήσομ' ἢ φόβος σε νικᾷ τις φρένας; E Bruhn). Versum delet ENeidhardt. 92. τόδ' ἐχγώνων γέρας Todt, (τὸ δεγμονόμων vel δεγμονόμον σέβας ENeidhardt), τόδ' ἐμπόρων σέβας Newman, ἰκνουμένων σέβας vel τόδ' ἐκ ναυτῶν σέβας vel potius τόδ' ἐκδύμων σέβας Zakas. 94. In scholio ἐμφήγῃ Papageorgiu. 96sq. ἄλλοισι τ' ἐν . . ὕνειδος ἐπιτιθεῖσιν ἐκκεκλεισμένη, αἰσχυρῶς ἀλῶμαι Heyse. 97. ἐν θνητοῖσιν οὐκ ἐκνίψεται Zakas.
101. <οὔτ' ἐν πόλει τιμωρὸν οὐδέν' εὐρόμην,> οὐδεῖς θ' Heyse. 103. καρδίας ἔσω ENeidhardt. 105. δεῖν' ἡμέρας Zakas. ἐν ἡμέρῃ δέ μοι ῥ' ἀπρόσκοπος βρότων ENeidhardt, ἀνήμερος δὲ μοῖρα προσκόποις βροτῶν ALudwich. φρεσὶν pro βροτῶν Newman. 109. In scholio ἔθυον ἐν<νυκτὶ ἐν> ἢ Papageorgiu, ἔθυον falsum lemma ducit Kueck. 111. In scholio διὰ τὸ <δρομαίως> Papageorgiu. 112. τοιαῦτα Weil, καίρῳ τε FW Schmidt, πάραυτα Metzger. 118sq. πρὸς ᾧ φίλοι πάρεισιν Davies. 119. φίλοις θρασυῶσιν οὐκ ἐμοῖς Heyse, φονεῖ γάρ εἰσιν, οὐκ ἐμοὶ Todt, φίλοι γάρ εἰσιν οὐ κενοὶ ENeidhardt. ἐν δόμοις προσίκτορες Zakas. φίλοις γάρ ἐστιν οὐκ ἐμοῖς προσίκταις Newman, φονέως γὰρ εἰ σύ, καὶ (vel φονέως γὰρ ἦσσαν οὐ) κλύεις προσίκτορες FW Schmidt. 121. ἄγαν γ' Stanley. 122. τῆσδε μακρὸς FW Schmidt. 127. δρόμος τε Newman. 130. λαβέ . . λαβέ, φέρ' ἄγέ Heyse. 137sq. ὄρσ' . . τῷδ', ἀτμοῦ σφ' ἀπσχναί-

νοῦσα νηλεῶς πυρί Heyse, οὐδ' . . ἐπουρίσας ἀμφ' ἄτφ, κατω-
 χναίνουσα ENeidhardt. 137sq. ἐπουρίσας' ἐπου αὐτῇ, κατω-
 σγναίνουσα . . μάρανε δ' εὐπτέροις FW Schmidt. 140sq.
 Stropham et antistr. α α' singulis duobus hemichoriorum, stro-
 phas β β' γ γ' toti choro tribuit Dippe. 142. τὸ τοῦδε Wa-
 kefield. 143. Scholium ad v. 144 pertinere arbitratur Papa-
 georgiu. 144. καμουσα Heyse. In scholio κατ' ἰδία Dippe.
 149. πικροδόκος πέλη Heyse. 160. δαῖτου δαῖτου olim Botha.
 161. βαρὺ τι, περιβαρὺ τρύος Heyse. 162. φιλοῦντες vel τιμῶν-
 τες Todt. 164. θρόμβω Newman. 167. In scholio ὀμφαλὸν
 invenit Stanley. 168. ἄγος ἔσω Newman. 169. δὲ μαντι-
 κὸν invenit Stanley. μάντις, οἷ, μιάσματι ENeidhardt. 174.
 χαῦτὸν Newman. 175. ὑπὸ δὲ Heyse. 177. ἕτερον ἐν Ἰῖδα
 Newman. 178. μιάστορ' ἐξάνω Heyse, μιάστορ' ἔχγονον Zakas.
 ἐκ γ' ἐμοῦ πάσεται Newman, εἵνεχ' οὐ πάσεται ENeidhardt.
 183. μέλανα πνευμένων ἀφρόν L Schmidt, μέλαν' [ἀπ' ἀνθρώπων]
 ἀφρόν Rutherford. 187—89. δίκαι . . ἀποφθοραὶ λευσμοὶ τε,
 versu 188 deleto, Rutherford. 188. παῖδων· κακοῦ τοι χλοῦ-
 νις ἡδ' ἀκρωνία ENeidhardt. ἀκρωμίας <σπαράγματ' vel δηλήματ'
 * * * > Paley, ἄκρων τομαί (vel κοπαί) Davies. 189. χοῦ
 μύζουσι Newman. 191. ἀποπτύστης Newman. 195. πέλας
 παρούσας τοῖσδε προστρέβειν μύσος Metzger. ἐν τοῖσδε τοῖς κλευ-
 ραῖσι Zakas, ἐν τοισὶδ' ἰλάοισι Davies, ἐν τοῖσδε κλεισίοισι (κλει-
 σίοισι) Wieseler, ἐν τοῖσδε πανοσίοισι Newman. μυσάς Heyse.
 197. δ' delet Davies. θεοῖς Newman. 199. πέλεις EBKoster.
 200. δε πανατίως ENeidhardt. 201. λόγον Stanley in-
 venit. 203. ἔχρησ' ἀποινα τοῦ πατρὸς πέμψαι ENeidhardt.
 τεῦξαι Weil. 207. πρόσφοροι invenit Stanley. 213. παρ'
 οὐδὲν ἦν γέ σοι Heyse. »Sunt qui pro ἡρκέσω legunt ἡλθέ σοι
 vel ἡρκεσαν vel ἀρκέσω Stanley, ἡργάσω Rutherford, ἡρκεας
 ENeidhardt. 217. μορσίμοιν ENeidhardt. 219. τοισὶδ'
 Heyse. κτείνουσιν ἀγχίστους Stadtmüller. 219sq. εἰ δ' οὐν
 τίσιν κτείνουσιν . . μηδ' ἐποπτεύεις Rutherford. ἦν τοῖσιν . . χαλῆς
 τὸ μή γ' ἐνέσθαι μηδ' (vel μήτ' ἐνέσθαι μήτ') κτέ. ENeidhardt.
 220. τιμὴν γενέσθαι μηδ' ἐποπτεύεις Zakas. τὸ μὴ συνέσθαι
 GTucker. κάτω vel κάτω Stanley. 222. γὰρ οὐδ' ἀκαρέα σ'
 Heyse. Fort. κάρτα σ' ἐκπαγλουμένην. 222sq. τὰ μὲν γὰρ
 εἶδον καρτερὰ σε θυμουμένην, τὰ δ' ἐν φόνοις θάσσουσαν ἡσυχαι-

- τέραν FWSchmidt, τὰ . . κάρτα σ' ἡσυχαιτέραν, τὰ . . πρᾶσσουσιν, ἐνθυμουμένην Davies. 223. πρᾶσσουσιν αἰσχε' εἰσορᾶν Heyse. In scholio σχολαιοτέραν invenit Wakefield. 226. πόνον ἄπονον τίθου FWSchmidt. 227. τὰς ἐμὰς φόγῳ FWSchmidt. 230sq. ἐγὼ δ' ἄγ' — ἐνὶ γὰρ αἶμα μητρώων δίκαις — μέτεμι φῶτα καθὰ κυνηγέτης ENeidhardt. 231. τόνδε πτωχα Wakefield. ἀκκυνήσομαι Davies (malim ἀκκυνήσομεν). 233. θεοῖσί τῳ Davies. 234. εἰ προδῶς ἐκῶν Stanley. 238sq. προστετριμμένον πάρος ἄλλοις ἐν . . βροτον ὤμορξα, χέρσον . . σώζων δ' Heyse. 239. πυρεύμασιν Zakas. 240. ὁμῶς δὲ Weil. Versum post 455 transponit Davies. 255. λεῦσσε τὰ Auratus, λεῦσσε γοῦν vel λεῦσσε τοι Schütz. λεῦσσε τὸν πανταχῇ μὴ Davies. 257. γοῦνον (ἀγνὸν ὥς) Herwerden. 258. ὅδ' αὐτὸς ἀλκὰν Stanley. 258sq. ὁ δ' αὐτὸς ἡνέδ' ἡντινοῦν ἀλκὰν ἔχων . . πλακεῖς . . χρεῶν = τὸ δ' . . χαμαὶ κεχυμένον, δυσαχκόμιστον, παπαῖ, τόδ' ἱερὸν πέδον συνεισοίχεται (συνεισέρχεται Todt) Heyse. 260. ὑπόδοκος Newman. 264sq. ἀλλ' . . δεῖ σέ μοι ζωμὸν ῥοφεῖν φοίνιον ἐκ μελέων· πηγὰδα δ' αὐτε σοῦ . . φεροίμαν σώματος δυηπάθου. καὶ . . κάτω, ἀντίφον' ὥς τήνης ἄπουν' ἐν δύαις = ὄφει . . ἢ ξένους ἢ τοκέας φίλους . . Ἀέδης νέρθεν εὐθυνος βροτῶν, δελτογράφῳ . . φρενί Heyse. 266. φέροιμ' ἂν πώματός γε Davies. δυσεκπότου (vel δυσεμπότου vel δυσεντέρου) Newman. 267. ἰχνεύσας CHäberlin. 271. τις ἀσεβῶν εἰς τοκῆας Auratus. ἀσεβῶν <μάταν> Newman. 276. In scholio διδαχθεῖς ἐν κακῷ Papageorgiu. 276sq. διδαχθεῖς δὴ κακοῖς ἐπίσταμαι πολλοῖς ἀφ' αὐτοῦ μὲν FWSchmidt. 277. πολλοὺς τε καιροὺς Heyse, θεσμούς (vel καιροὺς) καθαρμοῦ Todt, πολλοὺς καθ' ἄρμούς Zakas. ὅπου θέμις Todt. 282. delet ENeidhardt. 286. Fort. μαραίνει. 292. εἴτ' ἐπ' ὥρας Heyse. 294. τίθησιν ἀρβύλῃ κατηρεφῇ πόδα Stadtmüller. ἦκα γηφερῇ πόδα Heyse, ἢ καταρρίπτει δόμον Zakas. 297sq. ἔλθοι, γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος Rutherford. 298. πόνων γενέσθαι τῶνδ' Todt. 301. τὸ χαίρειν μεταμαθόνδ' Heyse. 302. ἀναίματόν σε σχῆμ' ὄν, εἰδῶλον σκιᾶς FWSchmidt. βόσκημα πημονῶν, ἀνάματον σκιάν Weyrauch. Fort. βόσκημ' ὄν, αἰμόνων. βόσκημα τῶν κάτω χθονός Todt. καὶ μόνον σκιάν Paley, νερότερων σκιάν Zakas, δαιταλεῖ σκιάν Newman. 310. In scholio

ἐφορεύομεν Papageorgiu. 311. »Sunt qui οὐς vel αἷς legunt» Stanley (ὡν invenit Auratus). 312. εὐχόμεθ' εἶναι invenit Stanley. 313 sq. τὸν μὲν . . χεῖρας φρουροῦντ' Nauck. 313 sqq. τοὺς . . χεῖρας ἔποντας μῆνις ἀφ' ἡμῶν οὕτως ἐφέρει· <θάλλει γὰρ δς ἡ σώφρων ἀγαθός τ', > ἀσινῆς κτέ. Newman. 334. εὖων Stanley. 336 sqq. ἐμπέδως μ' ἔχειν, θνατῶν ὄντιν' αὐτουργίαι ξυμπλέκωσιν μάταισι, τῷδ' ὁμαρτεῖν Heyse. 337. εἶσιν nescio quis, οἷσιν Stanley. 337 sq. αὐτουργίαι ξυμπνέωσιν Zakas. 343. »Sunt qui μένος legere malint» Stanley. 349. ὕμνιν Wilamowitz. 350. ἀθανάτων δὲ πολεὶν ἑκάς F W Schmidt. 351. δέμας, οὐδὲ Dippe. 352. πέπλων πανάμοιρος ἑσαῖεν ἐτύχθην Herwerden. 353. Scholium ad v. 351 sqq. pertinere putat Kueck. 353 sq. ἔμπα λευκῶν δὲ πέπλων ἀνέορτος ἄκκληρος ἐτύχθην Weyrauch. πέπλων ἀπόκληρος Heyse. 354. ἄμορος καὶ ἄκκληρος Davies. 355. δώματ' οὐ γὰρ Heyse. 355 sq. αἱμάτων ἀποτροπᾶς Heyse. 356 — 60 et 374 — 78 (ἀναδρομὰν δ' ὅταν ἀρᾶς πιδανὸς ὡς φίλος ἐλᾷ, ἐπιτόνως διόμεναι κρατερότονον ὅμως ἀμαυροῦμεν ἄλματος νέου = μάλα γὰρ οὖν ἀλομένῳ . . βαρυπείσῃς . . σφαλερά τ' ἀνάδρομ' εἰς ἀρὰν κῶλα δυσφορωτάται) post 383 collocat Heyse. 358 sq. ἐπιτόνως διομένα . . ὅμως μαυροῦν ἀφ' αἵματος νέου Todt. 359 sq. κρατερόν ὄντα περ, ἀμαυροῦμεν, αἵματος εὖνιν Davies. 360. αἵματος νεοαρδῇ Newman. 361 sqq. σπεύδω μὴ μ' ἀφελεῖν τινα τάσδε μερίμνας μὴδ' ἀτέλειαν ἑμαῖσι δίκαις ἐπικραίνειν Dippe, σπευδομένα καθελεῖν τινα τάσδε μερίμνας θεῶν παντέλειαν ἑμαῖσι λιταῖς ἐπικραίνειν Zakas. 362. τᾶς δὲ Stanley. 363 sq. ἐμοῖς ἀλίταις ἐπικραίνω (deleto δ') Newman. In scholio εὐχομαι· <εὐχονται> Kueck. 365. ἐπὶ κρίσιν vel ἀπράκτοισιν Portus. 365 sqq. ἔλθοι Ζεὺς, αἰμοσταγὲς ὅσπερ ἔθνος Heyse. 366. Ζεὺς ἐαρостаγὲς G Schulze. 366 sq. Ζεὺς γὰρ ἀξίόμισον φοινδὸν ἔθνος Newman. 366 sqq. Ζεὺς γ' αἰμοσταγὲς ἄς ἀπέωσεν ἔθνος τόδε λέσχας nescio quis. Post 368 ephymnium sic format: ἀνατροπεὺς ὅταν Ἄρης κτέ. Dippe. 374. ἀλμένα Newman. 377 sq. σφαλερὰ τανυδρόμοισιν κῶλα δυσφόρων Ἀρᾶν Todt. 381. μύσος ποτιπᾶσσει Newman. 382 sq. ναί· δνοφεράν . . δώματος ἀστῶν χεῖ πολύστονος φάτις Newman. 384 sq. μένει γάρ· εὐμήχανοι θεαὶ τελέω Newman. 388. ἀδεμ' Heyse. ἀτμ' ἀτίτους (vel ἀτίτας vel ἀτίτα vel ἀτίτοι) Stanley. ἀτιμα διόμεναι Newman. 388 sq. ἀτιμ'

- ἀτίετ' αὖτ' ἐλάχομεν λέχη Davies. 390. λάπα, ῥυσιδίμαι παρὰ Heyse. δυσοδοπαίπαλα Weil, δυσβατοπαίπαλα Davies. δυσοδο-
 παιπάλα (et in v. 398 χθονός) Newman. 394. ἀμὸν Davies.
 396sq. θυθέντα τελέως, ἐπὶ δὲ τοῦτ' ἐμοὶ γέρας παλαιὸν Reinh.
 Schultze. 397. παλαιὸν <αἰέν> Heyse.
 402. ἦ δῆτ' Wakefield. 407. πτερῶν ἄτερθ' οἰδοῦσα
 Stanley. In scholio ὡς ἀρτέμονι Davies. 408. πνοαῖς (vel
 πνόοις) Weil. πώλους τ' ἀκμαίους Stanley. Versum histrionibus
 tribuit Wilamowitz. 412. τόνδ' ἐφήμενον ξένον, versibus 412
 — 415 post 409 repositis, Heyse. 418. ὑμῖν δ' ὁμοίας δ'...
 σπαρτῶν βλέπω Newman. ὁμοιωῦσ' Weil. 416. τὸν πέλας
 invenit Auratus. 419. In scholio alterum ἢ delet Papageorgiu.
 420. ἐνοίοις Stanley. 424. αὐτοκτονοῦντας Davies. 429.
 ἄτερθ' ἀνάγκης Newman. ἄνευ δ' ἀνάγκης κοῦτινος τρέων κότον;
 vel ἄλλ' ἐξ ἀνάγκης καὶ τινος τρέων κότον F W Schmidt. 432.
 σὸδ' ὁμοῦν θέλοι Heyse. 433. κλύεις... ἢ πράξει πέλεις Heyse.
 434. γὰρ εἰ πάνυ Heyse. 438. σεβούση γ' ἄξι' ἀντ' ἐπαξίων
 Heyse. ἄξιαν σ' ἀπ' ἀξίων Todt, ἀξίων ἐπαξίαν Zakas. ἐπαξιούν
 L Schmidt. 449. τήμῃ σὺν ἐσέβριζον ἂν βρέτας Heyse. ἐφαρ-
 μένον βρέτας Newman. 452. ἔστ' ἂν παλαγμοῖς αἵματος
 scribendum videtur. πρὸς ἀνδρὸς αἱμάτων καθαροῦ Davies.
 αἱμὰ νιν καθάρσοι Heyse. 455. ἄκεσσι κὰν βατοῖσι Zakas.
 καθαρσίοις βοτοῖσι καὶ Herwerden. 460. ξὺν ᾧ σὺ κοινὸν
 Ἰλίου πόλιν ἀπολεν Heyse. 464. ῥίψασα λουτρῶν κάζεμαρτύρει
 Todt. 468. ὑπαίτιος Zakas. 469. <φόνον κελεύσας ἀντι-
 τίσασθαι φόνῳ> κάλγη Todt. 472. στέρξας γὰρ ὦν σοῦ F W
 Schmidt. παντὰχ' καταινέσω Zakas. 473. In scholio οἶεται
 καὶ ἐμοὶ δὲ κτέ. Papageorgiu. 473sq. τόδ' ἂν βοροῦς Zakas.
 474. ὀρθῶς δικύζειν F W Schmidt. 476. ἄλλως δὲ Stanley.
 478. ἀγνῶς Todt, νόμῳ Davies. 480. τυχοῦσαι κρίματος Kock.
 480sq. κὰν μὴ... χώρα μεγαίρωσ', ἰδὲ Heyse. 481. φρυαγ-
 μῆτων scribendum videtur. 482. ἀκηνή Davies. 483. ἀλ-
 γηρὸν μένειν Newman. μέλειν Herwerden. 483sq. ἐστί' συμ-
 φορὰ μένει πέμπει τε δισσὸν πῆμ' ἀμηχάνως Heyse. 484. πέμ-
 πειν τε, δυσπέπαντ' ἀμήχανόν γ' ἐμοὶ Newman. πέμπειν δ' ἀμηγ-
 νῶς ἀμηχάνως ἐμοὶ Römer, πέμπειν τε, δις πῆμ' ἐστ' ἀμηχάνως
 ἐμοὶ Zakas, πέμπειν τ' ἀπημάντως ἀμηχάνως ἔχει Todt. Post
 485 supplet ξυλλαμβάνουσα τῇ δίκῃ, παρέξομαι Davies. 486.

φανῶ δικαστὰς scribendum videtur. ὀρκιῶ, μοιρωμένους Heyse, ὀρκιῶ ἔξηγουμένη Sauppe. αἰρήσομαι Zakas. Versum 486 post 490 (κρίνωσ' ἀπ' ἀσπῶν κτέ.) collocat, deletis versibus 491 sq., Davies. 489. ἀρωγά, πιστὰ δ' εὐορκώματα Zakas. ὀρμήματα Heyse. 491. λέξω Zakas. 492. ὄρκου παρέντας μῆδεν ἐκδίκους φρεσὶν Newman. ὄρκω 'μπεδῶντας . . φράσσειν Heyse. 493. καταστροφά Paley. καταστροφὰ καλῶν Herwerden. 495. δίκῃ δίκας Todt. δίκας πλέον βλάβῃ Zakas. 499. δ' ἱταμὰ Heyse, δὲ τομὰ Kock, δ' ἐτοῖμα Whitelaw.

500 sq. τοκῆς <παθεῖν> Zakas. 502. οὐκέτι Todt. 503. ἀπείρξει Zakas. 504. τιν' εἰργάθων Heyse. 505. πᾶν τ' . . μῶρου Zakas. 506. εὔζεται δ' Zakas. 506 sq. προνωμῶν Heyse. 508. ὑπέκδυσιν Whitelaw. 509. βέβαι' ὁ repu- diat Davies. 510. τλάμων θείς μάταν Heyse. 513. τόδ' ἔτ' ἔπος Heyse. 519. θρόνος Δίκας Kock. 520. δεινὸν οἴκοι φρενῶν Newman, δεινὸν οἴκου φρενῶν Zakas. 521 sq. καὶ . . διαμένει Heyse, τις φρενῶν ἐπίσχυπον αἰνέσει καθήμενον Davies. 522. δειμανεῖ Stanley. 525 sq. τίς . . μῆδεν' ἐμφανῇ καρδίας κύν' ἀνατρέφων Davies, τίς δὲ μῆδ' ἐν φρασὶν καρδίας φάλα τρέφων Weil, τίς δὲ μῆδεν' ἐν βιάθει καρδίας δέος τρέφων Headlam, τίς δὲ θυμὸν αὐθάδη καρδίαν τ' ἀνατρέφων Zakas. 525 sqq. τίς δὲ μῆδεν' ἐμφυῇ κῆρι δεῖμον ἀνατρέφων ἐμπολὶς βρο- τοῖς Newman. 526. καρδίας ἔτ' ἀνατρέων (sive ἄγος ἐφορῶν) Todt. 526 sq. καὶ δέος διανατρέφων ἐμπολὶς βροτῶν ὁμοίως Heyse. 530. δεσποτούμενόν γ' Heyse. 531. αὐχοῦντ' ἀμα- χανίας δύνειν λέπαδνον Tyrell. 534. In scholio ὁ θεός ἐσθ' ὅπη δέος P Victorius, <δεῖ> δέους Papageorgiu. 536 sq. δυσ- τυχίας μὲν ὕβρις τοκὰς (τοκὰς Wieseler invenit) Todt. 538. In scholio νόσον μὲν Papageorgiu. 552. αἰδόμενος πε- λίσθω Heyse. 553. θεῶν δ' ἀνάγκας Davies. 557. <θεοῖς> τὰ πολλὰ Zakas. παντοφύροντ' Stanley. 564. οὐκέτ' αὐχοῦντ' ἐλῶν Newman. οὐκέτ' αὐχοῦντ' Dippe. 566. βιαίως ὥδε Todt, διαρραίσσεις δὲ vel διανταῖφ δὲ Herwerden. 569. In scholio τὰ Ἀθηναίων ἔθη Papageorgiu. 570. <φωνῇ· πάρος δ' οὖν> διατόρος Newman, ἡ δ' οὐλοκλαγγῆς διάτορος Heyse. ἡ τ' ὀξύφωνος δ. Weil, ἡ τ' οὐρανόνδε διάτορος Davies, Ἐριουνίου δὲ διάτορος Verrall. 571. βροτείφ πνεύματι στρηνομένη Heyse. 575 sq. <οἷς γρὴ πηθέσθαι τοὺς τε νῦν καθήμε-

- νους, > πόλιν . . χρόνον, ἐκ τῶνδ' ὅπως Heyse. πᾶσαν <τοὺς δικάζοντάς θ' ὁμῶς, ὡς ἂν φυλάξωσ' > εἰς Todt. Post 575 supplet γνῶναι δίκας τοιάσδε πῶς κρίνειν θέμις Davies. 576. τὰ νῦν γνωσθῇ δίκη Zakas. 578. πράγματος λαχεῖν Zakas. 579. γὰρ δυοῖν Heyse. 583. τῆς τῷδε Wakefield. Post 583 supplet σὺ τ' ὦ δικαστῶν σεμνότητι με σύλλογε Herwerden. 591. τοῦτου γ' vel τοῦδ' γ' vel potius ἔκτεινά νιν· τοῦδ' οὔτις Nauck. ἔκτειν' ἐγὼ· τοῦδ' οὔτις F W Schmidt. 595. ξιφουλκῶ δεξιᾷ δέρην Weil, ξιφουλκῶ χειρὶ πρὸς δέρην θενῶν Kock, fort. ξιφουλκὸν χεῖρα πρὸς δέρην βαλὼν vel potius ξιφουλκῶ προσβολῇ δέρην τεμῶν.
- Post 605 supplet XO. κάπειτα μητρὸς παιδ' ἐχρῆν θέσθαι φόνον; OP. σοὶ γοῦν ἀθώου, νῦν διωκούσῃ δ' ἐμέ Heyse. 606. σὺ μὲν ζεῖς Zakas. In scholio πῶς δὲ <ἡδίκησεν> Ἀγαμέμνονα ὅπου <αὐτῇ> ἀπέθανε διὰ τὴν ἀδικίαν; Davies. 607. In scholio πῶς οὐκ αὐτὴν ζῶσαν ἐδίωκες; Davies, εἰ σὺ ἦ οὐ ζῶσαν ἐδίωκες ὥστε Papageorgiu. 612. In scholio πάντας λέγειν Stanley, πάντα λέγειν <αὐτόν> Davies. 614. ὡς πάρεστιν Todt. ὥσπερ εἶπον Davies. 616. τόδ' ἡμᾶρ Zakas. δοκῶ τόδ' αἷμα κοινὸν ἐκχεῖν, φράσσον Todt. 617. λέγω scribendum videtur. 618. θεσμὸν δικαστῶν Zakas. 621. Fort. κελεύει. 622. τὸ δ' ἐν δίκαιον . . μαθεῖν Heyse. 623. βουλῇ δὲ φάσκω δεῖν ἐπισπένσθαι πατρός Newman. Post 627 supplet πῶς οὐκ ἐκείνῃ δυοσεβῇ τιμᾷ χάριν; Davies. 628. οὐ γάρ τι φαῦλον Kock. 634. ἐμπεπλευκότα Wakefield. 634sq. ἀμπεπλευκότα ὅπλοις ἀμείβοντ' εὐφρον' ἐσδεδεγμένη, δροίτῃ πορὲν τε λουτρὰ, καὶ πέτασμα τι φάρους παρεσχέηνωσεν Heyse. 635. ἐλπίδος ἄμεινον Herwerden. τὸ πλεῖστον, εὖνουν εὐφροσιν vel ἄμεινον, εὐφρον' εὐφροσιν Warr. Post 635 supplet τὰ πρῶτα μύθοις, εἰτ' ἐν ἀργυρηλάτῳ Headlam. In scholio scribendum βελτίονα. — πλεῖστα κτέ. 635sq. τὰ πλεῖσθ' ἀμίλλαις . . δροίτῃ παρεῖχε λουτρὰ καπὶ δέρματι Newman. 636. <φήμαις>, περῶντα <πορφυροστρωτον πόρον παρήγαγ' ἐς μέλαθρα>, καπὶ τέρματι δροίτης <έτοιμα> λούτρ'· <ἐπ' ἀσκεύῳ δ' ὕπλων> Davies. λέκτρα velle videtur Droysen. κῆτα τέρματι Paley. 637. In scholio περὶ σκηνήσεν Papageorgiu. 641. γυνῆν τοιαύτην δ' Heyse, ταύτης δὲ τέχνην Todt. τοῦτον τοιοῦτον εἶπον, ὡς εἶδῃ, λεῶς Zakas. δειχθῇ λεῶ Herwerden. 648. πέδαις ἐὰν δόσῃ τις Zakas. 653. ἄνω τὰ καὶ Paley. 654. οὐδὲν ἀποβαῖνον μένειν Heyse.

655. πῶς ἄρα Todt. πῶς δ' ἐς τὸ φεύγειν Heyse. 660. Fort. ὡς τορῶς. 661. κεκυμένου τέκνου Zakas. 667 sq. πάρεστι, παῖς . . Διὸς οὐδ' . . τεθραμμένη Sidgwick. 668. Ante hunc v. supplet οὐ Κύπριδος ἐν κήποισιν ἢ γ' ἐσπαρμένη Davies. 669. ἀλλοῖον ἔρνος δ', οὐτινός τε καὶ θεᾶς, post hunc versum lacunam statuens, versibus 670—76 expulsis, Heyse. θεά Weil, qui post 669 supplet: ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν. Post hunc v. supplet ἀρκεῖ μέν, οἶμαι, ταῖσδε ταῦτα τῶνδ' ὑπερ Davies. 679 sq. post 683 transfert Todt. 681. OP. τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τεθεῖς . . ὦ; Heyse. Hic versus et v. 684—713 interpolati videntur, additi cum Minervae de Areopago constituendo oratio ab Aeschilo post v. 576 interposita omissa esset. 687. (ἐκάστῳ Scaliger). 687 sq. αἰεὶ σέβεσθε τοῦτο . . πάγον τ' Zakas. 688. πάγον πάρεστ' ἐς τόνδ' Heyse, πάγον δ' ἀνιεῶν τόνδ' Davies. 691. ἀντεπύργωσαν τόπῳ Heyse. Post 695 inserit 707—709, 703—706 Todt. 696. μή τι κινούντων νόμους Zakas. 699—702 delet Heyse.
700. In scholio μὴ delet Papageorgiu. 704. χώρας τε ῥῶμα HUsener. 707. ἄθικτον δ' αὐτὸ Heyse. 707—709 ante 703 transponit, v. 686—702 secludens, Dindorf. 711. ὀρχοῦσθαι Stadtmüller. 718. οὐ καλῶς σέβεις FW Schmidt. 719. μαντεύῃ Davies. Post 721 supplet XO. σὺ δ' αὐτόκλητος ἐστὶα μίασμ' ἐφείς ἔπειτ' ἀφήκας κρύβδα τὸν μιάστορα. AP. σοῦ γ' ἐμπεσοῦσης παρὰ νόμον χρηστηρίοις ἐμοῖς, προσέκτορ' ἐνδίκως ἐρρουσάμην versibus 722—25 post 733 transpositis Heyse. 722. λέγοι Zakas. 730—33 post 721 reponit Todt. 732. σὺ τοι τάχα στυγούσα Verrall. 734 sq. εἰ καὶ καθιππάζει . . μενῶ Herwerden. Post 736 supplet AP. θυμοῦ μάλ' αὐτίχ' ἦσσα δ' οὐχ ἐκὰς πέλει Heyse, AP. ἦδη τιν' ἐχρῆν τοὺς πάλους διασκοπεῖν· καὶ τὰς μὲν ἔρρειν, τὸν δὲ σωθῆναι, θεά, Δίκης θ' ἔκατι σοῦ τε καὶ Διὸς τρίτου Davies. 741. θυμῷ κρατὸς Heyse. 749. οὐ φάος Stanley. 753. μόνης γ' ἀπούσης Heyse. 753 sq. πῆμα γίγνεται μῖα, κρατούσα δ' οἶκον φῆφος ὀρθώσει μέγαν (vel ὀρθώσκειν ἄν) FW Schmidt. 754. σφάλουσα ἄν οἶκον (ut fere Paley) Weil. Versum delet Macnaghten. 754. καθελούσα τ' οἶκον Zakas. 756. Ad schol. κἂν ἴσαι δὲ γένωνται cfr. Aristoph. Ran. 685. Scholium ad v. 744 refert Kueck. 757 sq. ὦ Παλλάς, εἰ σώσασα . . καὶ γῆς πατρώας Zakas. 760. Propter

τε *quaedam* intercidisse putat Wakefield. <Ἀγαμέμνωνος παῖς εἰς
 ὄρους πάτρας χρόνῳ> Ἄργους ἐλήλυθ' αὖθις ἐν τε χρήματι FW
 Schmidt. 763 sq. ἀχθεσθεὶς μόρον σφίξει σφε, μητρώας γε συν-
 δίκους σοβῶν, nisi ambo versus ita eiciendi sint, ut in v. 762
 κραίνοντος θεοῦ (vel Διός) scribatur, FW Schmidt. 764. συν-
 δίκους σοβῶν Heyse. 768—777 delet Davies. 770. ποτὲ
 Heyse. 771 sq. τοὺς τὰμὰ παρβαίνοντας εὐορκώματα ἀμηχάνουσι
 θράξομεν δυσπραξίας Newman. 772. ἀμηχάνους ἀμπέμπομεν
 δυσπραξίας Zakas. 772 sq. φράξομεν δυσπραξίας ὁδοῦς, ἀθύ-
 μους Heyse. 773. ἀθύμοις Stanley. 775. ὀρθουμένους δὲ
 Stanley, θρκαωμ' ἐμὸν δὲ Heyse. δὲ τοῖς πόλιν Newman. 777.
 αὐτοὶ τόδ' ἡμεῖς ἐσόμεθ' Newman. ἡδεῖς ἐσόμεθ' εὐμενεῖς τ'
 Ἄρει Heyse. 779. ἔχοι invenit Stanley, ἔχων scribendum vide-
 tur. 781. νέοι Davies. 781 sqq. Ad aequabilitatem partis 781
 —916 restituendam versum 797 ante 827 iterat, 13 versus, quorum
 duo orationem Minervae 850—858 clauserint, 11 stichomythiam =
 893—903 effecerint, ante 859 intercidisse putat Rl.Klotz. Post
 784 interponit γελῶμαι πολίταις; στενάζω; τί ῥέξω; ex v. 791 sqq.
 Heyse. 787. χθονὶ φθόριον Heyse. 789. ἰὼ διακαῆς Heyse.
 792 sq. δύσοιστ' ἐκ πολιτῶν Newman. 792 sqq. ἐπάθομεν δύ-
 σοιστ', ἰὼ μέγ' ἄτατοι κόραι Heyse. 794. μεγάλατοι Newman.
 803—805. ὑμεῖς δέ τοι γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον σκῆψητ',
 ἀφρεῖσαι . . σταλάγματα Heyse, ὑμεῖς δὲ γαῖα τῇδε μὴ βαρὺν κότον
 σκῆψητε κτέ. Housman. 820. Scholium ad v. 815—17 refert
 Papageorgiu. 828. φθορὰν σκῆψητε δυσκῆλῳ χθονὶ Zakas.
 Fort. δύσκημον χόλον. Post 828 supplet λιμοῦ νόσων τε
 προσδοκῶσαν ἐσβολάς Davies. 833. 'πβάλῃς ἐπίφθονα REllis.
 834. φέρουσα vel potius στρέφουσα Newman. 835. κελαυνῶ δ'
 ἦπατος Herwerden. 836. ὡς σεμνότημος ἦς Weil. 839.
 ἐπαινέσει Davies. 840. ταδί Heyse. 842. φεῦ delet Heyse.
 843. μένος τὰ πάντ' ἐπικότον Heyse. 846 sq. θυμὸς ἐθρὸς δόνα;
 αἶε Heyse. 847. μάτερ, ὦ Davies. 848 sq. ἀπὸ με γὰρ
 τιμᾶν ταμείσαν θεῶν . . ἤξαν δόλοι Heyse. Post 849 collocat
 882—92, versibus 850—59 post 881, versibus 860—71 post 898
 translatis, Heyse. 850. καὶ τῷδε μὲν Ζακας. 851. καὶ
 τοῦτο μὲν σὺ Heyse, καὶ πολλὰ μὲν σὺ Weil, καίτοι μὲν εἰ σὺ
 FFC Fischer. καίτοι σὺ μὲν καὶ κάρτ' ἐμοῦ, scholium ad v. 853
 adscriptum huc referens, Papageorgiu. 853. ὑμεῖς ἐς Davies.

854. In scholio <of> Ἀθηναῖοι Papageorgiu. Ante 859 supplet
 τιμῆς τοσαύτης ἐν δίκῃ σ' αἰδουμένων Heyse. 862. δώροισ
 ἐμμανεῖς θωμεύμασι Weyrauch. 863. μήτ' ἐξανεῖς Zakas.
 863 sqq μήτ' ἐξυλύσσω καρδίαν . . ἰδρύσας Ἄρη ἐμφύλιον τέχης,
 πρὸς . . θρασύν Heyse. 864. ἰδρύσῃ χέρα Wakefield. 866.
 οὐλεμός περ ὧν Heyse, ἐνάλιός τ' ἀγών F W Schmidt. 868.
 ἀπολέγω invenit etiam Heyse. οὐ λήγει μάχῃ Zakas. 870. ἐν-
 τιμόν τ' ἔτην Heyse. 886 sq. ἀγνὸν ἔκτισεν . . μείλιγμά σοι
 Heyse. 895. τίνα δ' ἐμοὶ τιμὴν νεμαῖς; Davies.
 900. ἔξεστι γάρ τι (vel τοι) Auratus. ἔξεστι γάρ μοι· μὴ
 λέγοιεν ἃ μὴ τελεῶ L Schmidt. δὴ λέγειν ἃ μὴ τελεῶ; F W Schmidt.
 901. θέλξαι Zakas. μεθιστάιναι Davies. 902. τοιγὰρ κάταρ-
 ξον, οἷς ἐπικτήσῃ, φίλως Heyse 904. ὅποι' ἂν εὐχῆς . . ἐπισ-
 κοπ' ἢ Todt. 904—906. ὅποι' ἂν εἰκὸς μὴ κακῇ γ' ἐπισκόπῃ·
 καὶ ταῦτ' ἀνέκαθεν, κἀνέμων ἀήματα Heyse. 905. εὐκρατα
 γῆθεν Weil. 910. σωτηρία Weil. 911. τῶν εὐσεβοῦντων
 δ' . . τέλοις Heath, τῶν δ' εὐσεβοῦντων εὐφορωτέρα πέλοι Davies,
 τῶν δ' εὐσεβοῦντων ἐκφορωτέρα πέλοι Zakas. 912. στέργω
 γὰρ ἀνθοῦν Kueck. 913. τοῦτοις δικαίων τῶνδ' ἀνένθετον
 γένος Heyse. 914. τῶν δ' ἀρεφραδῶν Wakefield. 915 sq.
 ἐνέξομαι . . ἀστρονίκον Zakas. 919 sq. ἀριστοφρούριον anonymus
 apud Todtium. 926. γαίης ἐξ ἀμβράσσι Heyse. 932.
 <ἀκαταγνώστως> ἔλαχον διέπειν Heyse. 933 sq. ὃ δέ πη κύρσας
 μαργᾶν τούτων . . βιότου προσπταίουσιν Newman, ὃ γε μὴν κύρσας
 βαρεῶν . . πληγαῖς βιότου <περιπίπτει> Heyse. ὃ δέ πη κύρσας
 Ἀρέων (vel ποτ' Ἀρῶν) τούτων Davies. 934. πληγὰς βιότου
 <παρέσυρεν> vel πληγαὶ βιότου <νιν ἐπῆλθον> vel πληγαὶ β. <πῶθεν
 ἦλθον> Davies. 936. ἀνάγει Heyse. 937. μεγαλαυχοῦντ'
 Todt. 941. φλογμὴ τ' ὀμματοστερεῖς ὕφονται Davies. 941 sq.
 φυτῶν στομῶν περᾶτερον τόκον Heyse. 947. τρέφοι· χρόνῳ
 τε τῷ τεταγμένῳ γόνος Verrall. 950. χώρας φρούριον Weil.
 951. οἳ δὴ πικρανεῖ; Heyse. 952 sqq. ἀθανάτοις <τοῖς οὐρα-
 νίοις>, τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περὶ δ' ἀνθρώπων πᾶν τέλος ἔργων συν-
 διαπράσσει, τοῖς μὲν ἄδειαν, τοῖς δ' . . παρέχουσα Heyse. 953.
 γαίᾳ Davies. 954. γενεᾶς (olim μοῖρας vel βιότου) τελέως
 (φανερῶς ut glossemate expulso) Todt. 961. ἔχοντας Newman.
 961 sq. κύρος ἔχουσαι θεαὶ θνατῶν, Μοῖραι Heyse. 966. παντὶ
 κόρῳ Herwerden. χρόνῳ παραπειθεῖς Newman. παντὶ θρόνῳ δ'

ἐπιβριθεῖς scribendum videtur. 969sq. τοῖσδ' ἔτι... ἐπικραι-
νομένοις Heyse. 972. γλώσση κτίσσειν ἐπιδάς Heyse. στόμ'
ἐπέσπεν Newman. 976. ἐρεθίσματ' ἔριν διὰ παντός Heyse.
982. ὀργάν <που> Heyse. 989. ἄρ' εὖ Schütz. φρονοῦντος
Weil, φρονοῦσαν Zakas. 989sq. φρονοῦντες... εὐρίσκουσ'
scribendum videtur. 992. ὁρῶ <προσαπαντήσον> Heyse. 994.
γαῖαν pro καὶ γῆν Davies. 996sq. κατὰ γῆν... ὀρθοδίκαιοι
Heyse. 997. ἀζημίαις Rob. 999. ἡμένας Zakas.

1000. παρθένον φίλαν vel παρθένους φίλας Auratus. φίλοις
φίλοι Heyse. 1000sq. φίλοι φίλας, εὐφρονοῦντες εὐφροني Da-
vies. φίλοις εὐ φρονοῦντος ἐν θρόνῳ Todt. 1001. ἐν
θρόνῳ Heyse. 1004 - 1014 et 1022 - 1032 locum mutare
iubet Davies. 1007. καὶ φανῶν (i. e. πανῶν) Weil, καὶ σπον-
δῶν Todt. 1008. σύμεναι, <θέλετ' εὐμένιδες> Heyse. 1015.
χαίρετε χαίρετε δ' εἰς αὐθις (et 997 χαίρετ' ἐν αἰσιμαῖς πλούτου)
Wakefield. 1022. αἰνῶ προθύμους Heyse. 1024. κὰν σκότῳ
Weil, τῆς ἐμῆς (vel Ἀττικῆς vel ἀστικῆς) Herwerden. 1026sq.
δικαίως — ὄμμα γὰρ πάσης χθονὸς θησῆδος ἐξυίχοιτ' ἄν — εὐ-
κλεῆς λόχος Davies. 1027. θησῆδος ὀξὺ σχοῖτ' ἄν, εὐκλεῆς
λόχος | εἰ τῶνδ', post haec lacunam statuens, Heyse. 1028.
στόλοις Weil. Ante 1030 supplet ὑμεῖς δ' ἐπευφημοῦντες ἐρ-
πούσαις, φίλοι Davies. 1033. βᾶτε δομόνδε, φίλας ἐρίτμοι
Davies. 1035. ἐπ' εὐπαιδι πομπῇ Newman. 1038sq. θυ-
σίαις ἔχετ' αὐτὸν περίσεπτου Heyse. 1039. (στείχετε pro τύχαι
τε Zakas). 1041sq. (εὐθύφρονες γαί | q. Zakas). 1042sq.
σεμναί, κύρει δ' ἀστῶν λαμπρῷ τερπόμεναι καθ' ὁδόν Heyse.
1045. σπονδαὶ δ' ἐς τρόπον ἐννάδες οἰκῶν Verrall. ἐνδελεχοῖεν
Newman. 1045sq. σπονδαῖς ἐστὲ πανηγράδες οἰκῶν Παλλάδος
ἀστοῖς· Ζεὺς παντόπτας Heyse, σπονδὰν πανετὲς δᾶδ' αὖ τ' οἶσει
Παλλάδος ἀστὺ κτέ. Davies. Fort. σπονδαῖς δ' ἐστὲ πανευμενίδες
θεῶν Παλλάδος ἀστοῖς.

Addenda.

Prom. 905 *μανίαι θλίβουσ'* FW Schmidt. Hik. 396 *ἔχουσαν*
et 798 *ταῖνδε χριμφθῆναι χεροῖν* Tittler, 1021 *τὴν μὲν ὁ Πελασγός*
CG Haupt Ad Vitam p. 468, 18 *συνθλάσων*, p. 470, 8 *ἀπαγγελ-*
τικά οὐδὲ δραματικά, 12 *αὐτῷ* Weil.

Index.

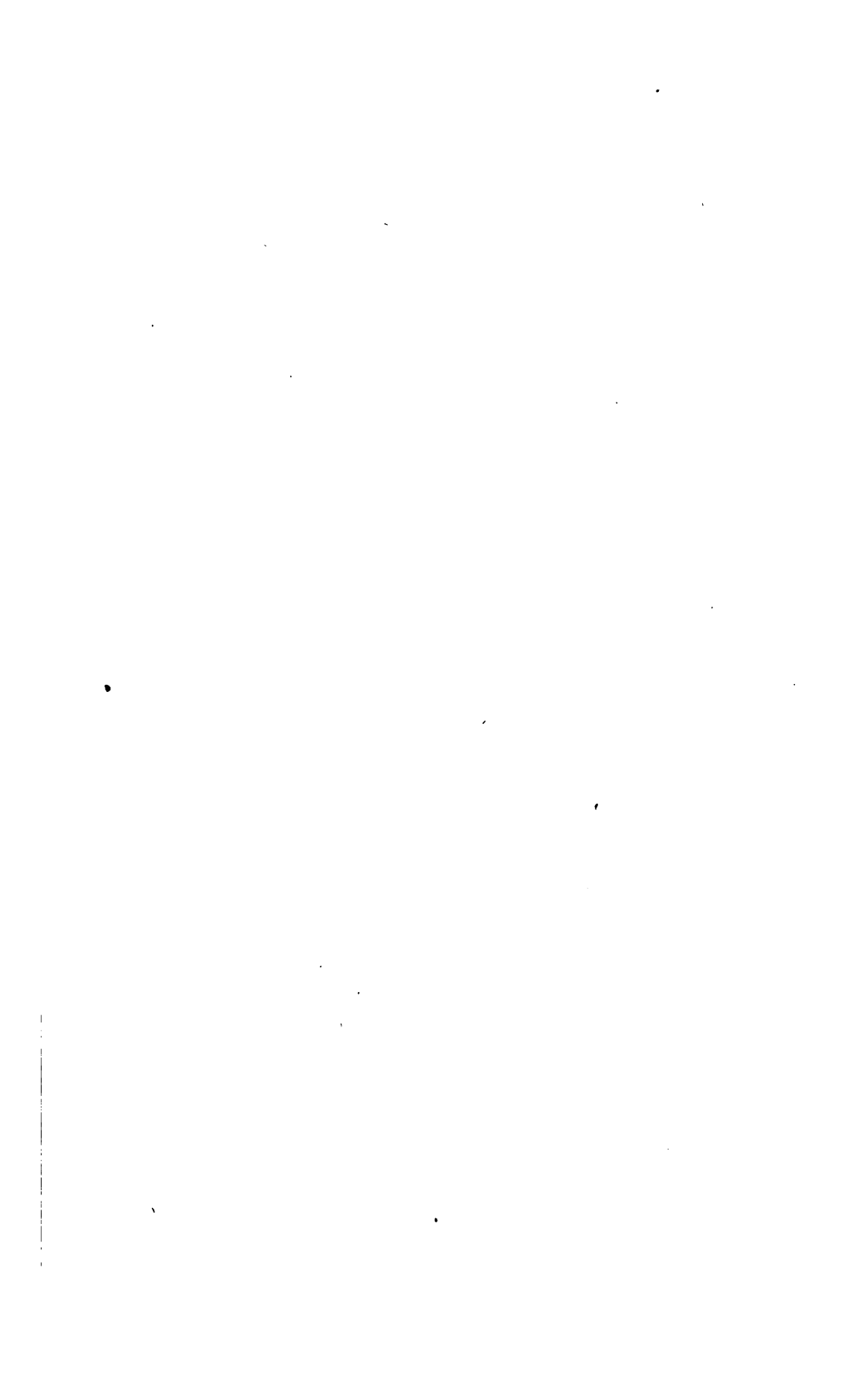
---

1. Appendix ad Prometheus	p.	1
Addenda et Corrigenda		309 et 395
2. Appendix ad Persas		19
Addenda et Corrigenda		313
3. Appendix ad Sept. a. Th.		47
Addenda et Corrigenda		320
4. Appendix ad Supplices		95
Addenda et Corrigenda		332 et 395
5. Appendix ad Agamemnonem		139
Addenda et Corrigenda		346
6. Appendix ad Choephoros		207
Addenda et Corrigenda		369
7. Appendix ad Eumenides		255
Addenda et Corrigenda		383
8. Appendix ad Vitam Aeschyli		292
Addenda		395
9. Appendix ad Fragmenta		293

3 2044 020 163 408

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

OCT 28 '58 H

DUE OCT 167 H
CANCELLED

DUE OCT 167 H
CANCELLED

